

கடவுள் துணை.

ம நுதரு மசாஸ்தீரம்.

இஃது

வடமொழியிலிருப்பதால்-ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில்
வல்லவர்களாகிய சிலர்க்கேயன்றி- மற்றையோர்க்கு
உபயோகப்படாமையால்

யாவருக்குமுபயோகமாகும்பொருட்டு
திருவைந்திரபுரம்-கோமாண்டீர் இனையவில்

இராமா நுஜாசாரியரை

புதுவை.

நா-முத்துரங்கசெட்டியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி

அவர்தமிழில்மொழிபெயர்த்து வசநரூபமாகச்செய்ததருமனாலை
ஷையார்சகோதரராகிய

முத்துக்கோவிந்தசெட்டியார்

பு-க-சுப்பராயமுதலியாரால்

பிழையறத்திருத்திச் சுத்தபாடமாக

பு-ம-சபாபதிமுதலியாரது

கல்விவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்தனர்.

சாவிவாகநசகம்-கனஅஅ-ல்

குரோதந வுல கார்த்திகைமீ-௩௦௨௫

கஅஅரு வுல-டிசம்பர்-௧௯௨௬.

Registered

Copy Right

அட்டவவண.

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம். சுலோகம்.

இந்தச் சாஸ்திரத்தை வெளியிட்டதற்குக் காரணம்	க	க
மதுபிரஜாபதியின் சிறப்பு	”	உ
வேதத்தின் சிறப்பு	”	ந
பிரளயகாலஸ்திதி	உ	ரு
பிரபஞ்சகிருஷ்ண	”	சு
நாராயணசப்தத்தின் பொருள்	ந	க 0
பிரமனுற்பத்தி	”	கக
மகத்தத் துவமுதலான கிருஷ்ண	ச	கச
தேவர்முதலானோரின் உற்பத்தி	ரு	உஉ
பிராணிகளின் தொழில்	சு	உசு
விராட்புருஷனுற்பத்தி	எ	நஉ
மதுபிரஜாபதியின் உற்பத்தி	”	நந
மரீகிமுதலானோரின் உற்பத்தி	”	நச
சராசரங்களின் உற்பத்திக்கிரமம்	அ	சந
திநப்பிரளயம்	சு	ருக
மகாபிரளயம்	”	ருச
ஜீவோத்திரமணம்	க 0	ருரு
ஜீவனுடைய தேகாந்திரப்பிராப்தி	”	ருசு
இந்த ஸ்மிருதியினுற்பத்தியும் அதுவந்தவழியும்	”	ருஅ
இந்தச் சாஸ்திரத்தைப் பிடுகு சொன்னதற்குக் காரணம்	”	ருசு
காலக்கணக்கு	கக	சுச
யுகக்கணக்கு	கஉ	சுசு
பிரமனிராப்பகல்	கஉ	எஉ
மதுவந்திரத்தின்கணக்கு	கந	எசு
யுகதருமம்	”	அக
வருணதருமம்	கச	அஎ

பொருள்விளக்கம்

பக்கம்: சுலோகம்.

பிராமணன்சிறப்பு	கரு	கூஉ
இந்தச்சாஸ்திரத்தின்சிறப்பு	கௌ	க0௩
இந்தச்சாஸ்திரத்திற்சொல்லும்விஷயங்கள்	கஅ	கசக
இரண்டாவது.		
நருமலக்ஷணம்	ககூ	க
நருமத்தின்மூலங்கள்	உ0	கூ
இந்தச்சாஸ்திரத்தை ஒத்தத்தக்க அதிகாரி	உஉ	ககூ
புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள்	”	கௌ
ஜாதகர்மமுதலியவை	உச	உகூ
உபநயநகாலம்	உரு	௩கூ
உபநயநமில்லாவிடில் துவிஜாதிகள்விராத்தியாளாகி		
ருரொன்பது - - - - -	”	௩கூ
துவிஜாதிபிரமசாரிகளின்தருமம்	”	சுக
அவர்களின்தண்டமுதலானவை	உகூ	சுரு
பிஷ்ணாவிதி	உௌ	சுகூ
போஜநம்புசிக்குந்திக்கு	”	ருஉ
போஜநநியமம்	”	ருச
தீர்த்தஸ்தாநங்கள்	உஅ	ருகூ
ஆசமநவிதி	”	கூ0
உபவிதமுதலியவை	உகூ	கூ௩
மாதர்களினிஜாதகர்மாதிகள்	”	கூகூ
வேதமோதலின்கிரமம்	௩0	௪0
ஜபமகிலை	௩க	௪கூ
இந்திரியவிவரணம்	௩௩	கூ0
விஷயதோஷம்	௩ச	கூச
காலசந்தியிலும்-மாலைசந்தியிலும்-ஜெபஞ்செய்ய		
வேண்டியமுறை - - - - -	௩ரு	க0உ
நித்தியகருமங்களுக்கு அத்தியயநமில்லையென்பது	”	க0ரு
ஓதிவைக்கத்தக்கவர்கள்	௩கூ	க0கூ

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம்.சுமேலாகம்.

ஒழிவைக்கத்தகாதவர்கள்	௩௬	௧௧0
தகாதவனுக்குஒழிவைத்தால்வரும்தோஷங்கள்	”	௧௧௧
குருவுக்குத்தெரியாமல்ஒதுகிறவனுக்குவரும் தோஷங்கள்	௩௭	௧௧௭
குருபணிவிடை	”	௧௧௯
அபிவாதநவிதி	௩௮	௧௨௨
பிரதிஅபிவாதநவிதி	”	௧௨௩
யாகதீக்ஷதன்சிறப்பு	௩௯	௧௨௮
அபிவாதநம்செய்யத்தக்கவர்களுந்தகாதவர்களும்	௩௮	௧௨௯
பூஜிப்பதற்குக்காரணம்	௪0	௧௩௬
வழிவிடத்தக்கவர்கள்	”	௧௩௮
ஆசாரியன்முதலானோரின்பிரிவு	௪௧	௧௪0
ஞாநத்தின்புகழ்	௪௨	௧௫0
ஆசாரியன்செய்கை	௪௩	௧௫௧
யாருக்குங்கெடுநினைக்கலாகாதென்பது	௪௪	௧௬௧
பிராமணன்மரியாதையைவிரும்பலாகாதென்பது	”	௧௬௨
வேதத்தைவிட்டுமற்றசாஸ்திரத்தைஒதுக்கூடாதென்பது	”	௧௬௮
உபநயநத்தின்சிறப்பு	௪௫	௧௭0
பிரமசாரிவிரதம்	”	௧௭௫
குருபணிவிடைசெய்யவேண்டியவிதி	௪௮	௧௯௧
குருத்துறொடுக்குஉண்டாகுந்தோஷம்	௪௯	௨0௧
குருவோடுசீஷன்சரியாயிருக்குமிடங்கள்	௫0	௨௦௪
பிராசாரியசிக்ஷை	”	௨0௫
குருவின்புத்திரனுக்கும் மனைவிக்கும்செய்யவேண்டியமரியாதை	”	௨0௭
பிரமசாரிஷ்வரவிதி	௫௨	௨௧௯
உதயாஸ்தமநகாலத்தில்தூங்கக்கூடாதென்பது	”	௨௨0
குரு தாய்தந்தைகளின்சிறப்பு	௫௩	௨௨௭

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம் சுலோகம்.

கல்விமுதலியவற்றையாரிடத்திலும் ஓதலாமென்

பது - - - - -

ருரு

உருஅ

ஆபத்காலத்தில்ஓதவேண்டியது

,,

உசக

நைஷ்டிகப்பிரமசாரியின்விரதம்

ருசு

உசரு

குருதக்ஷணை

,,

உசரு

முன்னுவது.

கிரகஸ்ததருமம்

ருஎ

முதல்

விவாகதருமம்

,,

சு

விவாகபேதம்

சூ௦

உக

மைந்தர்களின்உயர்வுந்தாழ்வும்

சூஉ

ருஎ

விவாகமுறைமை

சூரு

சரு

ருதுகாலக்கிரமம்

சூசு

சரு

கந்திரியாகுலக்கம்வாங்கக்கூடாதென்பது

சூரு

ருக

பெண்களையுபசரிக்கவேணுமென்பது

,,

ருசு

உடன்பிறந்தானை உபசரியாவிடில் குல நசிக்கும்

என்பது - - - - -

,,

ருசு

கணவனும்மனைவியும் ஒத்திருந்தால் குலம்விளங்கு

மென்பது - - - - -

சூசு

சூ௦

தகாதசம்பந்தம்முதலானதால் குலந்தாழுமென்ப

து - - - - -

சூஎ

சூரு

பஞ்சமஹாயக்கியவிதி

,,

சூஅ

பிராமணனிருக்குந்தேசம் விருத்தியடையுமென்ப

து - - - - -

சூசு

எசு

கிரஹஸ்தாகிரமச்சிறப்பு

,,

எஎ

வைசுவதேவஹோமவிதி

எ௦

அரு

பிஷைபோடுவதாலுண்டானபண்ணியம்

எஉ

சுரு

அதிபுஜையும் அதன்சிறப்பும் அதுசெய்யாதவர்

க்குவருந்தோஷமும் - - - - -

,,

எசு

மதுபரிக்கபூஜைக்குத்தக்கவர்கள்

எரு

ககசு

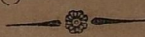
அமாவாசிசிரார்த்தமுதலானவை

எசு

உஉஉ

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம். சுமலாகம்.

சிரார்த்தபிராமணகுணதோஷம்	௭௭	௧௨௯
பாத்திரத்தின்சிறப்பு	௭௮	௧௩௨
சிரார்த்தத்தில் நீக்கத்தக்கவற்ற்தணர்கள்	௮௦	௧௩௧
அதில்வரிக்கத்தக்கவர்கள்	௮௧	௧௮௪
சிரார்த்தபிராமணவிரதம்	௮௬	௧௮௮
பிதுர்க்களின் உற்பத்தியும்பெயரும்	௮௭	௧௯௩
பார்வணசிரார்த்தநியமம்	௮௮	௨௦௨
விசுதேவர்களைவரிக்கவேண்டுமென்பது	௮௮	௨௦௪
சிரார்த்தத்தின் தேசகாலமும் அதுசெய்யவேண்டியவிதமும் - - - - -	௮௮	௨௦௭
பார்வணஹோமம்பிண்டப்பிரதானம் இவற்றின் விதி - - - - -	௯௦	௨௧௪
சிரார்த்தபோஜநவிதி	௯௨	௨௨௩
சிரார்த்தம்செய்வதைப்பார்க்கத்தகாதவர்கள்	௯௪	௨௩௯
சிரார்த்தகாலத்தில்வந்த அத்திவிஷயம்	௯௫	௨௪௩
விகரம்	௯	௨௪௪
ஏகாஹாதிசிரார்த்தவிதி	௯	௨௪௭
சிரார்த்தபிராமணன் அன்றுபுணரக்கூடாதென்பது	௯௬	௨௫௦
மற்றும்சிலசிரார்த்தபிரகரணம்	௯	௨௫௧
கர்த்தாசெய்யவேண்டியபிராமணபிரார்த்தனை	௯௭	௨௫௯
பிண்டங்களை உபயோகப்படுத்தவேண்டியவிதி	௯	௨௬௦
சிரார்த்தபிராமணனின் உச்சிஷ்டத்தைச்சுத்திசெய்யவேண்டியகாலம் - - - - -	௯௮	௨௬௫
சிரார்த்தத்தின் பக்ஷியாபக்ஷியங்கள்	௯	௨௬௭
மஹாளயம்	௧௦௦	௨௭௩
பிதுர்க்களின்சுவுரூபம்	௧௦௧	௨௮௪
 நான்காவது.		
பிராமணன்முதலானோர்ஜீவநகிருத்தியங்கள்	௧௦௨	முதல்
கிரகஸ்தர்களின்கிருத்தியாகிருத்தியங்கள்	௧௦௪	௧௧

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம்: சுலோகம்

ஆஹ்'தாக்கிநிவிஷயம்	கௌ	உௌ
ஸநாதகதருமம்	”	உ௯
வாஹநவிஷயம்	க௯௯	௬௭
கிரஹதனுக்ருரீக்கத்தக்கினவை	”	௬௯
தாநம்வாங்கத்தகாதவர்	க௯௬	௮௪
சிராவணவிதி	க௯௭	௯௬
அநத்தியயநம்	க௯௮	௯௯
பொதுவிதி	க௯௯	௯௮
துண்பம்நேரிட்டாலும் தருமத்தையே செய்யவே		
ணமிமென்பது - - - - -	க௯௭	௯௯௧
தன்சுற்றத்தாருடன் சண்டைசெய்யக்கூடாதென்ப		
து - - - - -	க௯௯	௯௯௯
கல்வியில்லாதவன் தாநம்வாங்கக்கூடாதென்பது	க௯௯	௯௮௮
தாநம்கொடுக்கத்தக்கவர்கள்	”	௯௯௨
ஒருவன்வெட்டின குளமுதலியவற்றில் ஸநாநம்செ		
ய்யக்கூடாதென்பது - - - - -	க௯௯	௨௦௧
யமநியமங்கள்	”	௨௦௪
சாப்பிடத்தகாதவற்றங்கள்	”	௨௦௬
தாநப்பிரசம்ஸை	க௯௭	௨௨௯
கர்வம்முதலியவற்றால்வரும் தோஷங்கள்	க௯௮	௨௬௬
பிராணிகளுக்குதருமமேதுணையென்பது	”	௨௬௯
உயர்ந்தவர்களோடு சம்பந்தஞ்செய்யவேண்டுமெ		
ன்பது. - - - - -	க௯௯	௨௪௪
வலுவில்லந்ததாநத்தைநீக்கக்கூடாதென்பது	க௪௦	௨௪௭
தகாதகாரியம்செய்தாவது தாய்தந்தைகுருஇவர்க		
ளைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்பது - - -	”	௨௬௧
கிரகஸ்தனிபத்தில்லாமலிருந்து பிரமத்தியாநம்		
செய்யுங்காலம் - - - - -	க௪௯	௨௬௭

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம்.சுலாகம்.

ஐந்தாவது.

சாப்பிடத்தகாதவை	0	கசுந	௫
மாம்ஸத்தின்விதிவிலக்குகளும்அவற்றால்வரும்பாப			
புண்ணியமும்	- - - -	கசுந	௨௭
இறப்புப்பிறப்புகளின்தீட்டு		கரு0	௫அ
பஞ்சலோகசுத்தி		கருஅ	கக0
நெய்எண்ணெய்முதலிய திரவியசுத்தியும்ஆடையா			
பரணசுத்தியும்-	- - - -	கருகூ	ககரு
வீடுமுதலியமற்றும்சிலசுத்தியும்		கசு0	க௨சு
மாதர்முகம்முதலியத்துக்கு சுபாவத்திலேயேசுத்தி			
யுண்டென்பது	- - - -	கசுந	கந0
சௌசவிதி		கசு௨	கசு௭
ஸ்தூத்திரனுக்குவைசியனைப்போலாசௌசமிருக்			
கவேண்டியதென்பது	- - - -	கசுந	கசு0
வாந்திசெய்ததற்குசுத்தி		”	கசுச
மாதொழுக்கம்		கசுச	கசு௭

ஆறாவது.

வாநப்பிரஸ்த்தாசிரமதருமம்	கசுஅ	க
ஸந்நியாசதருமம்	க௭ந	கநசு

ஏழாவது.

இராஜதருமம்	கஅந	க
அரசன்கிறப்பு	கஅசு	ந
தண்டப்பிரசம்மை	கஅரு	கசு
அரசன்செய்கை	கஅகூ	௭௭
அரண்முதலியவற்றின்விதி	கசுச	௭0
யுத்ததருமம்	கசுஅ	அகூ
உபாயவிதி	௨00	க0௭
உலகப்பரிபாலதருமம்	௨0௧	கக0

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம்.சுலோகம்.

உத்தியோகஸ்தர்களை ஏற்படுத்தவேண்டியவிதி	௨௦௧	௧௧௪
சம்பளவேற்பாமி	௨௦௨	௧௧௮
தீர்வைவிதி	௨௦௪	௧௨௭
மத்திராலோசனைவிதி	௨௦௭	௧௪௭
ஸந்திமுதலியவைகள்	௨௦௯	௧௬௦
பொர்செய்யத்தக்ககாலமும் அதற்குப் போகவேண் டியவிதியும் - - - - -	௨௧௨	௧௮௨
அரசன்போஜனவிதி	௨௧௯	௨௧௬
—*—		
எட்டாவது.		
வியபஹாரபரிபாஷை	௨௨௧	௧
சிறுவன்முதலியவர்களின் பொருளை அரசன்காப் பாற்றவேண்டுமென்பது - - - - -	௨௨௫	௨௭
கைதப்பிய கப்பட்ட பொருள்விஷயம்	”	௩௦
புதையல்விஷயம்	௨௨௬	௩௫
கடன்கோடல்	௨௨௮	௪௭
ஸாக்ஷிப்பிரகரணம்	௨௩௧	௬௨
வாதிபிரதிவாதிகள் பிரமாணம் செய்யவேண்டியவிதி	௨௩௮	௧௧௩
மறுவிசாரணை	௨௩௯	௧௧௭
பொய்சாக்ஷி சொல்லுகிறதற்குண்டாகிய காரணமு ம் அதற்குத்தண்டமும் - - - - -	௨௩௯	௧௧௮
பொருளின்தொகை	௨௪௧	௧௩௧
வட்டிவாங்குதல்	௨௪௩	௧௪௦
போக்கிய அடைமானவட்டி	”	௧௪௩
நட்டைய நுபவித்தல்	”	௧௪௪
நட்டைய நுபவித்தால் சொத்தமாகாதென்பது	”	௧௪௬
அநுபவபாத்தியம்	௨௪௪	௧௪௭
வட்டியளவு	”	௧௫௧
ஒப்பிப்பணி செய்யாமை	௨௪௫	௧௫௬
பிணையினிலக்கணம்	௨௪௬	௧௫௮

பொருள்விளக்கம்

பக்கம்: சுலோகம்.

சூடியன் முதலா னோர்க்குக்கடன்கொடுத்தால்வழக்கி				
டக்கூடாதென்பது -	-	-	உசௌ	கசூ௬
சீட்டில் எழுதியிருந்ததும் மாறுமென்பது			”	கசூ௭
சூழிப்பத்தலைவன்பட்டகடனைமற்றவர்கள் தீர்க்கவே				
ண்டிமென்பது -	-	-	”	கசூ௮
வேலையாளர்பட்டகடனை யஜமாநன் ஒப்புக்கொள்				
ளவேண்டிமென்பது -	-	-	”	கசூ௯
வலிமையால்செய்யப்பட்டவெல்லாம் மாறிப்போ				
மென்பது -	-	-	உசௌ	கசூ௮
அரசன் அதிகதீர்வைவாங்கவும் வாங்கவேண்டியதீர்				
வையைநீக்கவுங்கூடாதென்பது -	-	-	உச௮	கௌ௦
அரசன்புஷ்பாதமில்லாமல் உலகாளவேண்டிமெனி				
பது -	-	-	”	கௌ௧
கடன்காரனைத்தநிகண் துன்பப்படுத்தினால் அதற்கு				
சினை -	-	-	”	கௌ௨
கடன்காரன்தொழில்செய்தாவது கடனைத்தீர்க்கவே				
ண்டிமென்பது -	-	-	உச௯	கௌ௩
நிகுஷ்பவிஷயம்			”	கௌ௪
நிகுஷ்பத்தைவைத்தவனிடத்திலேயே கொடுக்கவே				
ண்டிமென்பது -	-	-	உ௬௦	கௌ௫
உலடபவனல்லாண்விற்றல்செல்லாதென்பது			உ௬௨	கௌ௬
சாகுநிமுன்பாகவிற்றிருந்தால்			உ௬௩	உ௦௨
கலியாணகாலத்தில் பெண்ணைமாறுபாடுசெய்தால்			”	உ௦௪
தொஷமுள்ளபெண்ணைக்கொடுத்தால்			”	உ௦௫
கூடிமேம்படல்			”	உ௦௬
தகஷணவாங்கினபின் ரித்துவிக்கு நோயினால்பித்				
துக்கொண்டால் -	-	-	உ௬௪	உ௦௭
தகஷணப்பிரிவு			”	உ௦௮
நல்கிநல்காமை			உ௬௫	உ௦௯
கூலிகொடாமை			”	உ௧௦
வேலையாளன் ஏற்றுக்கொண்டவேலையை முடிக்காவி				
டில் -	-	-	உ௬௬	உ௧௧

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம், சிலாகம்.

கூட்டுப்பாட்டைமீறுதல்	உருள்	உகக்
விற்துக்கொண்டுள்ளமொப்பாமை	”	உஉஉ
வியபிசாரதோஷத்தைச் சொல்லாமல் பெண்ணைக் கொடுத்தால் - - - - -	உருள்	உஉச
வியபிசாரதோஷத்தைச் சொல்லி அதைநிரூபியாவி டில் - - - - -	”	உஉரு
கந்தியாப்பெண்ணே விவாஹத்துக்குத்தக்கவளெ ன்பதும் வியபிசாரிபாணிக்கிரஹணத்துக்குத்தகா தவளென்பதும் - - - - -	”	உஉள்
பாணிக்கிரஹணஞ்செய்தாற்றான் தருமபத்திரியா வாளென்பது - - - - -	”	உஉள்
சாமிபாலவிவாதம்	”	உஉக்
மேய்ப்பவன்குற்றம்	”	உஉக்
பாற்கூலி	உருஅ	உரு௦
மந்தையில் பசுக்களுக்குத்தீங்குவந்தால்	”	உருக
அதுகாட்டில்தேரிட்டால்	”	உருஉ
மந்தைவெளி ஏற்படுத்தவேண்டியவிதி	”	உருச
மந்தைவெளிப்பயிர்விஷயம்	உருக்	உருள்
மற்றபயிர்விஷயம்	”	உருஅ
பயிரிட்டவனேபயிரை அழித்தால்	”	உச௦
எல்லைவழக்கு	உரு௦	உசரு
எல்லை அடையாளம்	”	உசரு
எல்லைவிஷயத்தில் சாகுநீசொல்லவேண்டியவிதி	”	உசரு
அந்தச்சாகுநீக்காரன்பொய்சொன்னால்	உருக	உருள்
ஒருவனுடையவீடுகழனிமுதலியவை யபகரித்தால்	உருரு	உருரு
சொற்கொடுமை	”	உருச
ஒருவன்தோஷத்தைச்சொன்னால்	”	உருள்
தண்டக்கொடுமை	உருச	உருச
வண்டிக்காரன்யசமாநன்வண்டியிலிருப்பவர் இவ ர்களின்குற்றங்களும் அதற்குத்தண்டமும் - - -	உருரு	உருக்
திருட்டு	உருஅ	ரு௦உ

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம்:சுலோகம்.

அரசன் உலகத்தைக்காப்பாற்றாமல் தீர்வைவாங்கக்		
கூடாதென்பது - - -	௧௬௯	௧௭௦
வழக்கில்தோற்றவன் திட்டை அரசன்பொறுக்கவே		
ண்டுமென்பது - - -	௨௪௦	௧௧௨
பிராமணன்பொண்ணத்திருடினால்	”	௧௧௪
தாம்புக்கயிறுமுதலானதிருட்டி	௨௪௧	௧௧௯
தாறியத்திருட்டி	”	௧௨௦
பொன்வெள்ளித்திருட்டி	”	௧௨௧
பசுக்களைத்திருடினதற்கும் அவைகளுக்கு மூக்குக்		
குத்தினதற்கும் - - -	௨௪௨	௧௨௬
பட்டிமுதலியதிருட்டிக்கு	”	௧௩௦
வந்திருட்டி	௨௪௩	௧௩௨
அரசன்மைந்தன்முதலானோர் திருடினால்	”	௧௩௫
அரசன்குற்றஞ்செய்தால்	”	௧௩௬
தண்டிக்கக்கூடாதவிஷயம்	௨௪௪	௧௩௯
வன்செய்கை	௨௪௫	௧௪௪
ஸ்திரீஸங்கிரஹணம்	௨௪௬	௧௫௨
முன்சந்தேகப்பட்டவன்	”	௧௫௪
குளமுதலியவிடத்திற்பேசினால்	”	௧௫௬
பிறன்மனைவிக்குச் சந்தநமனுப்பினால்	௨௪௭	௧௫௭
கூட்டிக்கொடுக்கிறவன்விஷயம்	”	௧௬௨
கந்தியாஸ்திரீவிஷயம்	௨௪௮	௧௬௪
கணவனைநீக்கிமற்றொருவனைச்சேர்ந்தால்	௨௪௯	௧௬௬
கற்புடையமாதர்விஷயம்	௨௫௦	௧௭௫
கற்பில்லாதமாதர்விஷயம்	௨௫௧	௧௭௬
வருணசிரமவழக்குவந்தால்	௨௫௨	௧௯௦
சுபகாரியத்தில் அண்டைவிட்டுக்காரனை அழைக்கா		
விடில் - - -	௨௫௨	௧௯௨
குருடன்முதலானவாளிடத்தில் தீர்வைவாங்கக்கூடா		
தென்பது - - -	”	௧௯௪
வண்ணன்குற்றம்	௨௫௩	௧௯௬

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம் சுலோகம்.

சேடன்குற்றம்	”	௩௯௭
ஆயத்தீர்வை ஏற்பாடு	”	௩௯௮
பறிமுதல்விஷயம்	”	௩௯௯
திருட்டுவழிபோனால்	”	௪௦௦
விடைஏற்பாடு	௨௮௪	௪௦௨
தோணிக்கூலி	”	௪௦௪
தோணிக்காரனால் பிசகுநேரிட்டால்	௨௮௫	௪௦௮
ஊத்திரியவைவசியாளிடத்தில் வேலைவாங்கக்கூடாதென்பது - - - - -	”	௪௧௧
பிராமணன் சூத்திரனிடத்தில் வேலைவாங்கலாமென்பது - - - - -	”	௪௧௩
வேலையாளர்பிரிவு	௨௮௬	௪௧௫
மனையாள் சீஷன் வேலையாளன் இவர்களுக்கு தன் பொருளி லுமதிகாரமில்லையென்பது - - - - -	”	௪௧௬
ஒன்பதாவது.		
மாதராதவர்தருமம்	௨௮௭	௪
மாதர்களுக்குச் சுவாதிநங் கொடுக்கக்கூடாதென்பதும் அவர்களின்பரிபாலநமும்அதனால்வரும் லாபநஷ்டமும்- - - - -	”	௨
மாதர்களின்தகாதசெய்கை	௨௮௯	௬௩
மாநவியபிசாரவிஷயம்	௨௯௦	௬௯
புத்திரவிஷயம்	௨௯௧	௭௬
மாதர்களின் ஆபத்தருமம்	௨௯௬	௮௭
நிச்சிதார்த்தமானபிவ்வரணிநீதால்	௨௯௯	௯௯
கணவனுமனையாளும் பிரிந்திருக்கும்போது	௩௦௦	௧௪
கணவனைமனைவிபகைத்தால்	”	௧௭
இரண்டாவதுவிவாஹவிஷயம்	௩௦௧	௮௮
தன்ஜாதிமனைவியே சிசுருநஷ்செய்யவேண்டுமென்பது - - - - -	௩௦௨	௮௯
பெண்ணுணவள் தானேகணவனைத் தேடிக்கொள்ள லாமென்பது - - - - -	௩௦௩	௯௦

பொருள்விளக்கம்

பக்கம் சிலாகம்.

கந்திரியாசலிக்கங்கொடுத்தபின் அந்த வரணிற்ந்தால்	௩௦௪	௯௭
சலிக்கம்வாங்கக்கூடாதென்பது	”	௧௦௦
தாய்பாகம்	௩௦௫	௧௦௪
எடுகூறு	௩௦௬	௧௧௨
மூத்ததன்மை	௩௦௮	௧௨௩
புத்திரிகாபுத்திரவிதி	௩௦௯	௧௨௭
புத்திரசந்ததியில்பெருமை	௩௧௧	௧௩௭
புத்திரனுக்கும் தெளஹித்திரனுக்கும் பேதமில்லை		
யென்பது - - - -	”	௧௩௯
தத்தன் ஜநகப்பிதாவுக்கு சிரார்த்தஞ்செய்யவேண்டியதில்லை	௩௧௨	௧௪௨
புத்திரபேதங்களுடும் அதுகளின்கிருத்தியங்களுடும்	௩௧௫	௧௫௯
ஒளரஸனிருந்தால்	௩௧௯	௧௮௧
ஒளரசனில்லாதபோது	௩௨௦	௧௮௫
புத்திரசந்ததியில்லாதபோது	௩௨௧	௧௮௭
சீதநம்	௩௨௨	௧௯௨
பங்குக்குரியவரல்லாதவர்	௩௨௪	௨௦௧
பகுக்கத்தகாதபொருள்	”	௨௦௬
பிதாவிருக்கையிற்பாங்கிக்கும்வகை	௩௨௬	௨௧௫
குது	௩௨௭	௨௨௧
குதாபிகிறவன்முதலியவர்களைப் பட்டணத்தைவிட்டு		
மீதுரத்தவேண்டிமென்பது - - - -	”	௨௨௫
பொதுவானசிலதண்டங்கள்	௩௨௮	௨௩௧
தப்புப்பத்திரஞ்சிருஷ்டித்தால்	”	௨௩௨
நிதிக்காரன்செய்ததீர்ப்பை அரசன் மாற்றக்கூடா		
தென்பது - - - -	௩௨௯	௨௩௩
மஹாபாதகர்சிகைஷ	”	௨௩௭
ஒழிபு	௩௩௨	௨௫௧
பரிதாபம்வாங்கினால்	௩௩௯	௨௫௮
வெளிப்பட்டதிருடர்தண்டம்	”	௨௫௯
திருடர்வஸிக்குமிடம்	௩௩௪	௨௬௪

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம். சீலாகம்.

திருடருக்கு ஒத்தாசைசெய்தால்	நருரு	உளக
பொக்கிஷத்தைத்திருடினால்	நருள	உளரு
இரவில்பூட்டை உடைத்தால்	”	உளக
முடிச்சவிழ்த்தால்	”	உளள
வரிஞளத்தை உடைத்தால்	”	உளக
கோவில்முதலானதையிடித்தால்	”	உஅ
குளத்துநீரைக்கழிவிக்குப்பாச்சினால்	நருள	உஅக
தெருவில்மலபாதைசெய்தால்	”	உஅஉ
பாலத்தையிடித்தால்	”	உஅரு
சரக்கைமாறுபாடாய்விற்றால்	”	உஅள
சூறியம்வைத்தால்	நருஅ	உக0
வினாயில் தாறியத்தைக்கவந்தால்	”	உகக
இராஜாங்கம்	நருக	உகச
அரசனாலேயே யுகதருமமுண்டாகுமென்பது	நச0	ந0க
பிராமணன்பெருமை	நசஉ	நகந
வைசியதருமம்	நசச	நஉள
சூத்திரதருமம்	நசச	நருச

பத்தாவது.

சங்கராஜாதியினுற்பத்தி	நசள	க
அநுலோமஜாதி	நசள	ள
பிரதிலோமஜாதி	நசஅ	கக
அந்தராளஜாதி	நசக	கரு
விராத்தியஜாதி	நரு0	உ0
பாகியஜாதி	நருக	உள
சங்கராஜாதித்தொழில்	நருச	சள
ஹீநஜாதியதைத்தொழிலாலறியவேண்டுமென்பது	நருள	ருள
பிராமணனுக்குப்பிறந்தசூத்திரன் பிராமணனாவா		
னென்பதுஞ்சூத்திரனாவானென்பதும்	நருள	சாச
பிராமணன்தொழில்	நருக	எச
கூத்திரியன்தொழில்	”	எள
வைசியன்தொழில்	”	எஅ
முவருக்குஞ்சிறந்ததொழில்	நரு0	அ0
அந்தணனுபத்தருமம்	”	அக

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம். சுலோகம்

ஊத்திரியனாபத்தருமம்	நகூஉ	கூரு
வைசியனாபத்தருமம்	நகூஉ	கூஅ
சூத்திரனாபத்தருமம்	நகூந	கூகூ
பிராமணனாபத்தொழில்	"	க0க
ஊத்திரியன்முதலானவரினாபத்தொழில்	நகூகூ	ககஅ
பதினேராவது.		
தாநாதிதாரிகள்	நகூகூ	முதல்
தாப்தந்தையைக்காப்பாற்றாமல் வேறுதருமஞ்செய்யக்கூடாதென்பது	நஎ௦	கூ
யாகத்துக்குக்குறைவுவந்தால்	நஎக	கக
சக்தியுள்ளபோது ஆபத்தருமத்தை அதுவிடக்கக்கூடாதென்பது	நஎச	உஅ
பிராமணன் தனக்கபகாரஞ்செய்திறவனை சபிக்கலாமென்பது	நஎரு	நக
அக்கிநிஷேராத்திரிவிஷயம்	நஎகூ	நகூ
சொற்பப்பொருளுள்ளவன் யாகஞ்செய்யக்கூடாதென்பது	"	நகூ
பாபச்சுவருபம்	நஎஅ	சூகூ
பஞ்சமஹாபாதகங்கள்	நஎகூ	நகூ
உபபாதகம்	நகூ0	நகூ
ஜாதிப்பிரம்சகரம்	நஅக	கூகூ
ஸங்கரீகரணம்	நஅக	கூகூ
அபாத்திரீகரணம்	"	எ0
மலிநீகரணம்	"	எ0
பிரமஹத்திப்பிராயச்சித்தம்	நஅஉ	எஉ
ஸூராபாநப்பிராயச்சித்தம்	நஅரு	கூ0
பொன்திருட்டுக்குப்பிராயச்சித்தம்	நஅஎ	கூகூ
குருமனையாணைப்புணர்ந்ததற்கு	நஅஅ	க0க
உபபாதகத்திற்கு	நஅகூ	க0அ
அவகீரணிப்பிராயச்சித்தம்	நகூ0	ககஅ
ஜாதிப்பிரம்சகரமுதலியவற்றிற்கு	நகூக	கஉச
ஊத்திரியன்முதலானோர்க்கொன்றால்	நகூஉ	கஉகூ
பூனைமுதலியஐம் துவைக்கொன்றால்	"	ககக
அபகூயபகூணப்பிராயச்சித்தம்	நகூரு	கஉகூ
புநருபநயநவிதி	நகூகூ	கருக

பொருள்விளக்கம்.

பக்கம்.சுலோகம்.

பலவிதத்திருட்டுக்கு	ந கூஅ	க கூஉ
அகம்மியாகமநபிராயச்சித்தம்	ந கூ கூ	க ௭௦
ஸம்ஸற்கிப்பிராயச்சித்தம்	ச 0 0	க அ 0
கடப்பிரஹ்ரவிதி	,,	க அ ௨
தகாததாநம்வாங்கினால்	ச 0 ந	க கூ ச
விராத்தியனுக்குப்புரோகிதஞ்செய்தால்	ச 0 ச	க கூ ௭
பந்திதாஷிகனுக்கு	,,	௨ 0 0
பிராமணனைமிரட்டுதல்முதலான தற்கு	ச 0 நு	௨ 0 ச
கிருச்சிரசுவாநபங்கள்	ச 0 ௭	௨ க க
பாபஞ்செய்தவன்கிருத்தியம்	ச ௧ 0	௨ ௨ ௭
தவத்தின்பெருமை	ச ௧ க	௨ ௭ ச
ரஹஸியவிஷயபிராயச்சித்தம்	ச ௧ ந	௨ ச அ
பண்ணிரண்டாவது.		
கருமலக்ஷணம்	ச ௧ ௭	ந
கருமபலன்	ச ௧ அ	கூ
பாபபுண்ணியபலன்	ச ௧ கூ	க கூ
முக்துணலக்ஷணம்	ச ௨ க	௨ ச
முக்துணச்செய்கை	ச ௨ ௨	ந 0
முக்துணப்பயன்	ச ௨ ந	ச ௦
தமோகுணஜநநம்	ச ௨ ச	ச ௨
ரஜோகுணஜநநம்	,,	ச ௩
ஸத்துவகுணஜநநம்	ச ௨ நு	ச அ
அகிர்த்தியகரணபலன்	ச ௨ ௭	நு ந
கிர்த்தியாகரணபலன்	ச ௨ அ	௭ 0
மோகக்ஷாபாயம்	ச ௩ க	அ ந
கருமவிபாகம்	,,	அ அ
வேதப்பிரசம்ஸை	ச ௩ ந	௭ ச
சாஸ்திரரஹ்சியம்	ச ௩ ௭	௧ ௦ அ
பிருகுவாக்கியம் தத்துவம்	ச ௩ அ	௧ ௧ அ
அத்தியாத்மதிராநயோகம்	,,	௧ ௨ ௦

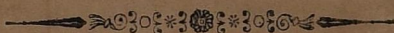
சுருதிபிரகாரம்

ஸ்ரீராமஜயம்.

மநுதர்ம்மசாத்திரத்தில்

பிருகுச் சிங் கிதை யில்

முதலத்தியாயம்.

நூலாரம்பம்

பஞ்சவிடயங்களிற் செல்லாநின்ற மநதைப் பிரம்மநிஷ்டையிற் செல்லும்படி செலுத்திய சுவாயம்பு மநுதை ருஷிஸ்வரர்கள்வந்தடைந்து விதிப்படிப்புகித்து மேற்சொல்லப்போகிற விஷயங்களைக்கேழ்க்கிறார்கள்.

உ—பரிபூரணமான ஞானம் பலம் ஐஸ்வரியம் வீரியம் சக்தி ஜேஷ்ட இவைகளை யியல்பாகவுடைய ஓய் சுவாய் பிராமண ஸுத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்கிற நான்கு வருணத்தாருடையவும் அநுலோமன் பிரதினலோமன் அந்தராளன் விராத்தியன் முதலான சங்கரசாதிக்களுடையவும் சாதகர்ம்மமுதலிய நருமங்களை கிரமமாகச் சரியாய் முழுமையும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்.

ங—அக்கினிஷ்டோம முதலிய யாகாதிக்கர்மங்களை விதிக்கிறதாயும் ஒருவராலே சிருஷ்டிக்கப்படாததாயும் இவ்வளவென்று அளவிடக் கூடாததாயும் மீமாம்சா சாஸ்த்திரமறியாதவர்களாலே அறியப்படாத பொருளையுடையதாயும் இருக்கிற இந்தச்சகலவேதத்தினுண்மையை அறிந்தமஹான் நீரொருவரே யல்லவா.

ச—மஹாநுபாவாளான மஹாருஷிகளுக்கும் சந்தேகந்தெளிவிக்கத்தக்க ஞானதேஜைசுயுடைத்தான அந்த மநுப்பிரஜாபதி

யானவர் இவ்வண்ணமாக அந்தருஷிகளாலே கேழ்க்கப்பட்டு அவர்களைப்புகித்து கேழ்ப்பீராகவென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

௫—வருணசிரமதருமத்தைக்கேட்ட ருஷிகளுக்கு பிரளயகால முதல் வருணசிரமமுண்டானதால் முதல்பிரளயகாலத்தைச்சொல்லத்தொடங்கினார். இந்தவுலகமானதுபிரளயகாலத்தில் மூலப்பிரகிரதியில் ஐக்கியமாய் இருளில் மறைந்த பதார்த்தம்போல் கண்ணுக்குத்தோற்றாததாயும் அடையாளமில்லாததாயும் சப்தத்தால் நியப்படாததாயும் தர்க்கசாஸ்திரயுகத்தியைக்கொண்டு நிச்சயிக்கத்தகாததாயும் யாவும் உறங்கினதுபோலும்இருந்தது.

௬—இவ்வாறு பிரளயகாலமுடிந்தபின்பு ஜீவாத்மாக்களைப்போலகர்மத்தினாலேதேகமெடுக்காமல்தன்னிச்சையினாலே தேகமெடுக்கத்தக்க சுயம்புவானபகவானுவர் கண்முதலான புறவிந்திரியங்களாலே கிரகிக்கப்படாதவராயும் ஒருவராலுந் தடுக்கப்படாதசிருஷ்டிமுதலிய முத்தொழிலை யுடையவராயும் ஆகாயமுதலிய பஞ்சமஹாபூதங்களைப் பிரகாசப்படுத்துகிறவராயும் பிரகிரதிப்பிரோகராயும் பிரகாசித்தார்.

௭—சகலவெதபுராணங்களினாலேபிரசித்தராயும் மந்தினாலேமாத்நிரம் அறியத்தக்கவராயும் பிறவிந்திரியங்களாலே அறியத்தகாதவராயும் உருவமில்லாதவராயும் சர்வாந்திரியாமியாயும் இவ்வளவென்றுசிந்திக்கத்தகாத மகிமை யுடையவராயும் பிறப்பிறப்பில்லாதவராயும் இருக்கப்பட்ட யாதொரு சுவாமியுண்டோ அவரோ இந்த ஆகாயமுதலிய பூதங்களாகப் பிரகாசித்தார்.

௮—அந்தப்பரமாத்மாவானவர் சகலவுயிர்களுக்குட்பிரப்பிடமானதல்கீரத்தினின்றும் நானாவிதமான பிரகைகளைச் சிருஷ்டிக்கநினைத்து பிரம்மாண்ட சிருஷ்டிக்குமுன்னம் சலத்தையுண்டுபண்ணி அதில் தன்சக்திபுரமான ஒருவிதையவிதைத்தார்.

கூ—அந்தவித்தானது சர்வேஸ்வரருடைய இச்சையினாலே தங்
கதிறமான ஒரு அண்டமாயிற்று அவ்வண்டத்தில் முன்ஜநந்தி
ல் பிரமப்பட்டத்துக்குத்தக்க தவசுபண்ணின ஒருஜீவன் பிரம்மா
வாகச்சிருஷ்டித்து அவருக்கு அந்தரீயாயியாய்ப் பிரவேசித்தார்.
அந்தப்பிரமனுக்கு சர்வலோகபிதாமகனென்றுபெயர்.

க0—ஜலமானது *நரன் என்கிறபெயரையுடைய பரமாத்மாவி
னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் நாரமென்கிற பெயரையடைந்தது.
அந்தநாரமென்கிற பெயரையுடைய ஜலத்தில் வசித்தலினால் அந்த
ப்பரமாத்மாவுக்கு நாராயணனென்றுபெயர்.

க1—பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயும் சரீர மில்லாதவராயும்
அழிவில்லாதவராயும் வேதாந்தத்தினு லறியப்படுதலினாலே சத்தெ
ன்றும் கண்முதலிய புறவித்திரியங்களினு லறியப்படாமையினால்
அசத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட சபாவத்தையுடையவராய் மிருக்
கிற அந்தப்பரமாத்மாவினால் முன்னர் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு
ஜீவனுக்குப் பிரம்மாவென்று பெயர்சொல்லப்படுகிறது.

க2—முன்சொன்னஅந்தவண்டத்தில் அந்தப்பிரம்மாவானவர்
மேற்சொல்லும் கணக்கையுடைய ஒரு பிரம்மவருஷம் வசித்துத்
தன்மநதினாலேயே இந்தவண்டம் இரண்டாகப்போகும்படி நினை
த்து அதை இரண்டுகண்டமாக்கினார்.

க௩—அவ்விரண்டுகண்டத்தினுள் மேற்கண்டத்தினாலே சுவரீக்
கத்தையும் கீழ்க்கண்டத்தினாலே பூமியையும் நடுவில் ஆகாசத்தை
யும் எட்டுத்திக்குகளையும்சமுத்திரத்தையும் சிருஷ்டித்தார்.

* நரன் என்பது கேடில்லாதவன்.

மகத்தத்துவமுதலியசிருஷ்டி.

கசு—அந்தப்பிரம்மாவானவர் பரமாத்ம சுவரூபரான தன்னி
டத்தில்திறுந் வேதத்திற்சொல்லியிருப்பதிலும் ஞாநத்தையு
ணிபுண்ணுகிறத்திலும் சத்தென்றும் கண்ணுக்குத்தெரியாமை
யினால் அசத்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டமதையுணிபண்ணினார்.
அதற்குமுன்னம் நானென்னும் அபிமானத்துக்கு இருப்பிடமாயு
ட தன்காரியஞ்செய்ய வல்லமையுடையதாயும் இருக்கிற அகங்கார
த்தையுணிபண்ணினார்.

கரு—இந்த அகங்காரசிருஷ்டிக்குமுன்னமே மேற்சொன்னபா
மாத்துமாவிடத்தினின்றும் மகத்தத்துவத்தையும் சத்துவமுதலிய
மூக்குணங்களையும் சப்தம்முதலிய பஞ்சவிடயங்களைக் கிரிகிக்கத்த
க்க பஞ்ச ஞானேந்திரியங்களையும் வேதத்திற்சொல்லியபடி கிரம
மாகவுணிபண்ணினார்.

கசு—முன்சொல்லிய ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களுடைய தன்மா
த்திகைகளையும் அகங்காரத்தையும் சூட்சுமமாய் அதனதனிலைகளி
லடக்கி மானுட விலங்கு புகழ்முதலிய சாதிகளைச் சிருட்டித்தார்.

கசு—யாதொருகாரணத்தினாலே பிரம்மாவினாலே யுணிபுண்
ணப்பட்ட பஞ்சமஹாபூதமும் அகங்காரமும் இந்தத்தேகத்தைச்
சூட்சுமரூபமாயடைகிறதோ அதனாலே இந்தத்தேகத்துக்குச்சரி
ரமென்று பெயராயிற்று.

கசு—அந்தத்தேகத்தை ஆகாசாதிமஹாபூதங்களும் சூட்சுமரூ
பமாகத்தன் தன் காரியத்தீர்தாடு அடைகிறது ஆகாசாதிபூதங்களிலி
காரியம் மேலேசொல்லப்படுகின்றது மதநின்காரியமாவது சுபா

சுபதீதநினைப்பதினால் சுகதுக்கங்களைபுண்டுபண்ணி கண்ணுக் குத்தோன்றாமல் அழிவற்றிருக்குகை.

கக—பஞ்சதன்மாத்திரை மகத்தத்துவம் அகங்காரம் இவ்வேழி னுடைய சிருஷ்டிக்கிற வல்லமையாகிற தேஜசையுடைய சூட்சு மரூபங்களினாலே பிறப்பிறப்பற்ற சுவாமியாகிறகாரணத்தினின்றும் அழிவுள்ள இந்தலோகமாகிற காரியமுண்டாகின்றது.

உ௦—இந்தப்பஞ்சமஹாபூதங்களில் முதலான ஆகாசத்தின்குண மானசப்தத்தை இரண்டாவதானவாயுவும் அதனது சப்தப்பரிசுத் தைமூன்றாவதானதேபுவும் அதனதுசப்தத்த பரிசு ரூபங்களை நான் காவதான அப்புவும் அதனது சப்தத்த பரிசு ரூப ரசங்களை ஐந்தாவ தானபிரிதிவியும் அடைகின்றது.

உ௧—அந்தப்பிரம்மாவானவர் முன்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மானு டர்முதலிய சகலசாதிகளுக்கும் வேதத்தில்தின்றும் இந்த அடை யாளமுள்ளவன் மனிதனென்றும் இந்தஅடையாளமுள்ளது பசு வென்றும் இந்தஅடையாளமுள்ளது அசுவமென்றும் இவ்வித மாகப்பெயர்களுயும்அந்தத்தச்சாதித்களில் நொழில்களையுப் சிருஷ்டித்தார்.

உ௨—கர்மத்தைச்சுபாவமாகவுடைய இந்திராதிதேவர்களையும் சூட்சுமரூபமுள்ளசாத்தியதேவர்களையும் அழிவற்றதான யாகங் களையும் சராசரங்களையும் அந்தப்பிரபுவானவர் சிருஷ்டித்தார்.

உ௩—யாகங்கள்நிறைவேறும்பொருட்டு இருக்கு எஜ—ஸ் சாம ம் என்னும்பெயரையுடைய அநாதியானவேதத்தை அக்கினி வாயு சூரியன் இவர்கள்மூவரிடத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தினார்.

உ௪—பிண்பு காலத்தையும் காலத்திற்கு மாசாதிபிரிவையும் சிரு த்திகையாதி நட்சத்திரங்களையும் சூரியாதி நவக்கிரகங்களையும் நதிக

னையும் சமுத்திரங்களையும் பரிவதங்களையும் மேடு பள்ளவிடங்களை யும் உண்டுபண்ணினார்.

உடு—பிராஜாபத்தியமுதலிய தபசையும் வாக்கையும்கிரீடையையும் சந்தோஷத்தையும் காமக் குரோதத்தையும் மேற்சொல்லப்போகிற சிருஷ்டிதியைச்செய்ய மதநுள்ளவராய் இந்தப்பிரசைகளின் விருத்தியில்பொருட்டு உண்டுபண்ணினார்.

உசு—கருமத்தையறிவதற்காக தர்ம்மாதர்ம்மங்களையும் அவற்றைச் செய்கிறவர்களுக்குப் பலனாக சுகதுக்கங்களையும் உண்டுபண்ணினார்.

உஎ—மூலச்சொன்ன பஞ்சமஹாபூதங்களுடைய சூட்சுமரூபமான தன்மாத்திரைகளாலே தூலமாயும் சூட்சுமமாயுமிருக்கிற இவ்வுலகம் கிரமமாய்விந்தியடைகின்றது.

உஅ—அந்தப்பிரபுவானவர் எந்தப்பிராணியை எந்தச்செய்கையி ல்முன்னம் நியமித்தானோ மறுபடியும் உண்டாகிற அவ்விதப்பிராணிகள் அவ்விதச்செய்கையையே அடைகிறது.

உஊ—கொலையை சிம்மாதி மிருகங்களுக்கும் கொலையிலிமையையமான்முதலிய மிருகங்களுக்கும் தலையை பிராமணுக்கும் கொடுமையை ஸுத்திரியாளுக்கும் குருபணிவிடைமுதலிய தருமத்தை பிரமச்சாரிகளுக்கும் அவர்களுக்கேமதுமாம்ச பக்ஷணமாகிய அதர்மத்தையும் சத்தியத்தைப் பெரும்பாலும் தேவர்களுக்கும் அசத்தியத்தை மனிதர்களுக்கும் உண்டுபண்ணினார்.

உஊ—வசந்தாதிருதுக்கள் தன்றன்காலங்களில் தன்றன் அடையாளங்களை யெப்படித்தானே யடைகின்றனவோ அதுபோல பிராணிகளும் தன்றன்கள்மத்துக்குத்தக்க செய்கைகளைத்தானே யடைகிறார்கள்.

௩௧—உலகவிருத்தியின்பொருட்டு தன்னுடைய முகம் புஜம் துடை கால் இவைகளினின்றும் பிராமணன் கூத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் இவர்களைக்கிரமமாக யுணிபண்ணினார்.

௩௨—அந்தப்பிரம்மாவானவர்தன்னுடையதேகத்தைஇரண்டிகண்டமாக்கி ஒன்று ஸ்த்திரியாகவும் ஒன்றுபருஷிகாகவும் ஆகிஅந்த ஸ்த்திரியினிடத்தில் அந்தப்பருஷிகையதானே புணர்ந்து விராட்பருஷிபுண்புணிபண்ணினார்.

௩௩—அந்தவிராட்பருஷினும் தவஞ்செய்து இந்தவுலகத்தைவிசேஷமா சிருஷ்டிக்கும்பொருட்டு யாதொருவனை யுணிபண்ணினாரோ அவன் நானென்றறியுங்கள்.

௩௪—நானும் அநேகபிரானிகளைச்சிருட்டிக்க மதமுள்ளவனாயாவருஞ்செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்து பிரானிகளைச் சிருஷ்டிக்கவல்லமைபுள்ள மேற்சொல்லப்போகிற பிரஜாபதிகளானபத்னாமகரிஷிகளைச்சிருஷ்டித்தேன்.

௩௫—அவர்கள் மரிசி அத்திரி அங்கிரசு புலத்தியன் புலகல் கிரது பிரசேதசு வசிஷ்டன் பிருகு நாரதன் ஆகப்பதினம்கள்.

௩௬—மிகுந்தகாந்தியுள்ள இந்தப்பிரஜாபதிகள்வேறான ஏழாமுக்களையும் தேவர்களையும் சுவர்க்காதிலோகங்களையும் காந்தருவர்களையும் தபசிகளான மஹாமுநிவர்களையும் உணிபண்ணினார்.

௩௭—இந்தப்பிரஜாபதிகள் யக்ஷாள் வாசுகிமுதலிய நாகர்கள் அலகர்த்தன்முதலியசர்ப்பங்கள் கருடன்முதலிய இராக்கதர் பைசாசர் அப்குரார் அசுரர்கள் பகடிகள் பிதூர்க்களின்பலவிதகூட்டங்கள்.

௩௮—மின்னல் இடி மேகம் இத்திரத்தசு தாமதேது புகம்பமுதலிய உற்பாதங்கள்.

௩௯—கின்னரர் வானரால் மீன்கள் பலபலசாதியான பசுக்கள் பசுக்கள் மிருகங்கள் மனிதர்கள் இரண்டுபக்கத்திலும் பற்களுள் ள புலிமுதலியவைகள்.

௪௦—புழு உலண்டுபூச்சி விளக்கண்பூச்சி எட்டுக்காற்பூச்சி ௩ முகடு வால்கொசு நானுபேத விருகங்கள்.

௪௧—இந்தப்படி மேற்சொல்லிய பிரசாபதிகள் என்னுடைய ஆக்கினையால் தபஞ்செய்து பிராணிகளின் கருமத்துக்குத்தக்கப டி தாபரசங்கம ஜநநத்தைச் சிருஷ்டித்தார்கள்.

௪௨—இந்தப்பிராணிகளுடைய உற்பத்திக்கிரமத்தையும் அவற் றின்செய்கையையும் உமக்குநான்சொல்லுகிறேன்.

உர்ப்பத்திக்கிரமம்.

௪௩—பசுக்கள் மிருகங்கள் இருபுறம்பல்லுள்ள புலிமுதலிய வைகள் இராக்கதர் பைசாசர் மனிதர் இவைகள் சராயுவென்னும் கருப்பப்பையில் ஜனித்து அதனோடுபிறக்கிறனாகள்.

௪௪—பலவிதப்பட்டிகளும் தண்ணீரிலுண்டாகிறமுதலைகள் ஆ மைகள் மச்சங்கள் இவைமுதலான செந்துக்களும் கரையிலுண் டாகிற ஒணுமுதலியவைகளும் முட்டையாலுண்டாகின்றன.

௪௫—வால்கொசு எட்டுக்காற்பூச்சி ௩ மோட்டுப்பூச்சி இவைக ள் புழுக்கத்தாலுண்டாகின்றன இதற்கொத்த புழு ஏறம்பு முதலி யவைகள் உஷ்ணத்தாலுண்டாகின்றன.

௪௬—விருட்சங்கள் வித்தினாலும் கிளைகளாலும் பூமியைப்பிள ம் துணுரித்தமுகமாகவுண்டாகின்றன இந்தவிருட்சங்களின்பேதமா ன புடல முதலியசில கொடிகளும் பலநெல்லுமுதலிய பயிர்க ளும் பலன்கொடுத்தபின்பு அழிந்துபோகின்றன.

சுஎ—பூவாமற்காய்க்கிற அத்திமுதலிய சிலவிருட்சங்களுக்கு வனஸ்பதியெலையுபெயர் பூவைபுடைத்தான துகளாகவும் பூவுப்ப லத்தையுமுடைத்தான துகளாகவும் விருட்சங்கள் இரண்டுவிதமாக விருக்கின்றன.

சுஅ—சிலசெடிகள் கொத்துக்கொத்தாயுண்டாகின்றன சிலசெடிகள் தூளுக வுண்டாகின்றன புற்கள் கோலாகள் கொடிகள் இவைகள் வித்தினாலும் கொடிகளாலு முண்டாகின்றன.

சுஊ—பாபகர்மத்துக்குக் காரணமாகிய அநேகரூபமுள்ள தமோகுணத்தினாலே சூழப்பட்ட இந்தத்தாவரசாதிகள் உள்ளறிவுள்ளதாய் சுகதுக்கங்களுடன் கூடியிருக்கின்றன.

சுஓ—பிரமவுற்பத்திமுதல் விருஷவுற்பத்திவரையில் கோரமான சம்சாரசக்கிரத்தின் உற்பத்திசொல்லப்பட்டன.

தினப்பிரளயகாலமுணர்த்தல்.

சுக—அந்தப்பிரம்மாவானவர் இந்தப்பிரகாரம் இவ்வுலகமெல்லாவற்றையும் என்னையுஞ் சிருஷ்டித்து தனதுபகல் முடிந்தவுடன் இந்தவுலகத்தைப் பிரளயத்தோடு கூட்டித் தானும் அந்தரத்தானத்தையடைகிறார்.

சுகஉ—அந்தப்பிரம்மாவானவர் எப்போதுபின்னுப் இவ்வுலகத்தைச்சிருஷ்டிக்க மதமுள்ளவராகிறாரோ அப்போது இந்தவுலகமுண்டாகின்றது எப்போதுஅதனையழிக்க மதமுள்ளவராகிக் கண்ணுறங்குகிறாரோ அப்போதுஅழிகின்றது.

சுகஈ—அவர் கண்ணுறங்கும்போது கர்மத்தினாலே தேகமெடுத்திருக்கிற பிராணிகள் அந்தக்கர்மத்தினின்றும்விலகி ஸ்தூலதேகமில்லாதிருக்கிறார்கள். மதனும் காரியமில்லாமலிருக்கின்றது.

மகாப்பிரளயமுணர்த்தல்.

சுகசு—இந்தப்பிரம்மாவின் வயதுமுடிந்தவுடன் சர்வாந்தி

ரியாமியான பரமாத் துமாவினிடத்தில் பிரம்மாமுதலிய சகலபிரா
ணிகளும் ஆகாசாதிபுதங்களும் எப்போதுலயத்தை அடைகின்றன
வோ அப்போது அந்தப்பரமாத் துமாவானவர் சகலபிராணிகளையு
ம் சகமாக உதரத்தில்வைத்துக்கொண்டு கண்ணுறங்குகிறவர்போல்
சுகத்தையடைந்திருக்கிறார்.

ஜீவோ த்கிரமணம்.

௫௫—ஒருஜீவன் தமோகுணத்தினால் சூழப்பட்டவனாய் பஞ்
சேந்திரியத்தோடுகூடிய ஒருசரீரமெடுத்து நெடுங்காலமிருந்து
எப்போது சுவாசப்பிரசுவாசமுதலிய காரியங்களைச் செய்யச் சீத்த
னாகவில்லையோ அப்போது ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு சூட்சுமரூபத்
தோடுவெளிப்படுகிறான்.

தேகாந்தரப்பிராப்த்தி.

௫௬—எப்போது அந்தச்சீவன்* புரியஷ்டகத்தோடுகூடியனவனா
ய் தாவரசங்கமடிகத்தை அடைகிறானோ அப்போது அவனுக்குத்
தூலசரீரமுண்டாகின்றது.

௫௭—அந்தப்பிரம்மாவானவர் இந்தப்படி தன்விழித்தலினாலே
இந்தத்தாவரசங்கமத்தை யுண்டுபண்ணியும் உறங்குதலினாலே அ
ழித்தும் தானழிவில்லாமலேயிருக்கிறார்.

௫௮—அந்தப்பிரம்மாவானவர் இந்தச்சாஸ்திரத்தை உண்டுப
ண்ணி விதிப்படி எனக்குமுன்னம் ஒதுவித்தார் யானும் மரிச்சிமு
தலான ரிஷிகளுக்கு ஒதுவித்தேன்.

௫௯—இந்தச்சாஸ்திரத்தை என்னிடத்தினின்றும் நன்றாயோதிபு

* புரியஷ்டகமாவது—பஞ்சமகாபூதம்-பஞ்சவிந்திரியம்-மன
அ-புத்தி-ஐம்மாந்தரவாசனை -கர்மம் - பிராணவாயு - அவித்தை-
ஆ-அ.

ணர்ந்த இத்தப்பிருகுமஹரிஷியங்களுக்குமுமுதுஞ்சொல்லுவார்

கூ0—அதன்பின்பு மதுப்பிரஜாபதியினால் அந்தப்படியியமிக்
கப்பட்ட பிருகுமஹாமுநியானவர் அந்தரிஷிகளைப்பார்த்து கே
ளுங்கொன்று சந்தோஷித்துடன் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கூ1—பிரம்மவம்சத்திற்பிறந்த இந்தமதுப்பிரசாபதியின் வம்
சத்திற்பிறந்த மேற்சொல்லப்போகிற ஆறுமதுக்களும் தன்தன்
அதிகாரகாலத்தில் மிகுந்த காந்தியுள்ளவர்களாய் பிராணிகளைச்சி
ருஷ்டிக்கிறார்கள்.

கூ2—அந்தமதுக்களாவார் சுவாஸோசிஷின் உத்தமன் தாமசன்
வைதன் சாஷிஷின் மிகுந்தகாந்தியுள்ள வைவசுவதன் ஆகியவி
வர்களாவார்.

கூ3—இந்தஅறுவரும் சுவாயம்புமதுவும் தன்தன் அதிகாரகால
த்தில் பிரசைகளைபுனைபண்ணிக் காத்துவருகிறார்கள்.

காலத்தின்கணக்கையுணர்த்துதல்.

கூ4—இமை பதினெட்டுகொண்டது காஷ்டை காஷ்டை மு
ப்பதுகொண்டது கலை கலைமுப்பதுகொண்டது முகூர்த்தம் மு
கூர்த்தமுப்பதுகொண்டது ஓரிராப்பகல்.

கூ5—மனிதர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சூரியன் இராப்பகல்
களை பகுக்கிறான் அதில்இரவு உறங்குகிறதற்கும் பகல் தொழில்செ
ய்கிறதற்கும் பகுத்திருக்கின்றது.

கூ6—இராப்பகல் முப்பதுகொண்டதுமனிதர்களுக்கொருமா
தம் அதில் பதினைந்துநாள் கிருஷ்ணபக்ஷம் பதினைந்துநாள் சுக்லி
பக்ஷம் இந்த இரண்டிபக்ஷமுங்கூடிய ஒருமாதம் பிதூர்க்களுக்
கு ஓரிராப்பகல் அதில்கிருஷ்ணபக்ஷம்பகல் சுக்லபக்ஷம்இரவு.

கூ7—மனிதர்களின்பணிரண்டுமாதம்கூடிய ஒருவருஷம் தேவ

ர்களுக்கு ஓரிராப்பகல் அதில் தைமாதம்முதல் ஆனிமாதம்வரையி
ல் உத்தராயணமாகிய இவ்வாறுமாதங்களுட் பகல் ஆடிமாதம்முத
ல் மாரீகழிமாதவரையில் தக்ஷிணாயனமாகிய இவ்வாறுமாதங்களு
ம்இரவு இந்த இராப்பகல் முப்பதுகொண்டது ஒருமாதம் இதுப
லீனிரண்டுகொண்டது ஒருவருஷம்.

சுஅ—பிரமனது இராப்பகலின்கணக்கை யறியும்பொருட்டு
புகங்கலின்கணக்கைக் கிரமமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

சுஈ—தேவவருஷம் நாலாயிரங்கொண்டது கிரதபுகம்அதற்கு
ஷேவருஷம் நானூறுகொண்டது சந்தியென்றுசொல்லப்பட்டவி
டிபற்காலம் அப்படியே நானூறுகொண்டது சந்தியாம்சமென்
றுசொல்லப்பட்ட அஸ்த்தமனகாலம் ஆக நாலாயிரத்தெண்ணூ
றுதேவவருஷம்.

எ௦—மற்றமூன்றுபுகங்களில் விடியற்காலவருஷத்தி லொருநூ
றுப் அஸ்த்தமனகாலவருஷத்தில் ஒருநூறும் புகவருஷத்தில் ஆயி
ரமும் குறைந்துவருகின்றன அவையாவன திரோதபுகவருஷம்மு
வாயிரத்ததுநூறு துவாபரபுகவருஷம் இரண்டாயிரத்து நானூறு
கலிபுகவருஷம் ஆயிரத்திருநூறு.

எ௧—தேவவருஷத்தால் பன்னிராயிரவருஷங்களுக்குள்ள இந்த
நூறுபுகமும் ஒருதரந்திருப்பினால் தேவர்களுக்குஒருபுகம்.

எ௨—தேவர்களின்புகம் ஆயிரமானால் பிரமனுக்கு ஒருபகல் இ
ரவும் அவ்வளவினைபுடையதுதான்.

எ௩—ஆயிரத்தேவபுகக்கணக்குள்ள அந்தப்பிரமனுக்கு அந்தப்
பகலை புண்ணிய ஷேதுவாகவும் அந்தக்கணக்குள்ள இரவைச்சொ
ப்பனகாலமாகவும் இராப்பகல் கணக்கறிந்தவர்கள் சொல்லுகி
ருார்கள்.

—எ௪—அந்தப்பிரம்மாவானவர் அந்தஇரவின்முடிவில் விழித்து

கீகொண்டு சத்தாயும் அசத்தாயுமிருக்கிறமநலத புலோக புவர்
லோக ஈவரீலோகமாகிய இந்தவுலகத்தைச்சிருஷ்டிக்கவேண்டுமெ
ன்னு மிச்சையுடன் கூட்டுகிறார். தினப்பிரளயத்தில் இந்த மூன்று
லகமாத்திரம் அழிகின்றதல்லவா.

எரு—அந்தமநதானது பிரமன் இச்சையினாலே ஏவப்பட்ட
தாகக்கொண்டு தன்னிடத்தில்நின்றும் மஹா ஆகாசத்தை யுண்பி
ண்ணுகின்றது. அந்த ஆகாசத்துக்கு சப்தம் குணமென்றுசொல்
லுகிறார்கள்.

எசு—அந்த ஆகாசத்தினின்றும் சகலவாசனையுமுள்ளதாயும் ப
ரிசுத்தமாயும் பலமுள்ளதாயும் இருக்கிற வாயுவுண்டாகின்றது. அ
தன்குணம் பரிசுமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

எஎ—அந்தவாயுவினின்றும் ஒளியுள்ளதாயும் இருளைப்போக்கு
கின்றதாயும் இருக்கிற தேயுவுண்டாகின்றது. அதன்குணம் உருவம்
என்றுசொல்லப்படுகின்றது.

எஅ—அந்தத்தேயுவினின்றும் அப்பு உண்டாகின்றது. அதன்
குணம் இரதம். அந்தச்சலத்தினின்றும் பிரிதிவி யுண்டாகின்றது.
அதன்குணம் கந்தம் இதுதான் தினப்பிரளயத்தில்ஆகிசிருஷ்டி.

எஊ—பன்னீராயிர தேவவருஷிக்கணக்குள்ள தேவயுகம் முன்
சொல்லப்பட்டதல்லவா. அது எழுபத்தொருதந் திரும்பினால்
ஒருமறுவுக்கு சிருஷ்டிக்கும் அதிகாரகாலமுடிகிறதான மண்வந்
தரம்என்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படுகின்றது.

அ0—இந்தப்படி மறுக்களின் அதிகாரகாலங்களான மறுவந்த
ரங்களையும்சிருஷ்டியையும் சம்ஹாரத்தையும் அளவற்றதாக பிர
மனுவர் விளையாடுகிறவர்போல் அடிக்கடிசெய்கிறார்.

அக—கிரதயுகத்தில் தருமமுஞ் சத்தியமும் நால்குபரதமாக

விருந்தது அதில் மாணுடர்களை அதர்மத்தினாலுண்டாகிற துன்பம் பீடிக்கிறதில்லை.

அஉ—மற்றபுகங்களிலி களவு பொய் வஞ்சகம் இவைகளினால் அதர்மமாகச்சம்பாதித்த பொருள் கல்வி இவைமுதலானவையால் தருமமும் சத்தியமும் ஒவ்வொருபாதமாகக் குறைகின்றன.

அங—கிரதபுகத்தில் மனிதர்கள் அதர்ம்மமில்லாமையால் தோயற்றவர்களாயும் இஷ்டசித்தி யடைகிறவர்களாயும் சுபாவமாய் நானூறுவருஷம் ஜீவிக்கிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். தவமுதலானவையால் இதற்கு மேற்பட்டவயதுள்ளவர்களாய் மிருப்பார்கள் மற்றபுகங்களில் அந்த சுபாவமான நானூறுவயதில் ஒவ்வொரு நூறுவரிசையாய்க் குறைந்துபோகின்றது.

அச—மனிதர்களுக்கு வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஆயுளும் இஷ்டசித்தியும் பிராமணருடைய சாபாநுக்கிரகங்களும் தருமத்துச் சூத்தக்கபடி யுகந்தோறும் பலிக்கின்றன.

அடி—கிரதபுகத்தில் தருமம் வேறுகவும் திரோதாயுகத்தின் தருமம் வேறுகவும் துவாபராயுகத்தின்தருமம் வேறுகவும் கலியுகத்தின் தருமம் வேறுகவும் யுகத்தின்குறைவுக்குத்தக்கபடி மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அசு—அதாவது கிரதபுகத்தில் தவமும் திரோதாயுகத்தில் ஆத்தாமகியானமும் துவாபராயுகத்தில் எக்கியமும் கலியுகத்தில் தானமும் பெரும்பாலுமுக்கியதருமமாகவிதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அஎ—அந்தப்பிரம்மாவானவர் இந்தவுலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக தன்முகம் தோள் துடை பாதம் இவைகளினின்று முண்டான பிராமண ஸூத்திரிய வைசிய சூத்திரவருணத்தாருக்கு இம்மைக்கு மறுமைக்கு முபயோகமான கருமங்களைத் தனித்தனியாகப் பகுத்தார்.

அஅ—பிராமணனுக்கு ஒதுவித்தல் ஓதல் எக்கியஞ்செய்தல் எக்கியஞ்செய்வித்தல் தானங்கொடுத்தல் தானம்வாங்குதல் ஆகிய இவ்வாறுதொழிலையும் ஏற்படுத்தினார்.

அக—ஊத்திரியனுக்கு பிரசைகளைத் தருமமாகக்காத்தல் தானங்கொடுத்தல் வேதமோதுதல் பாட்டு கூத்து ஸ்த்திரிமுதலியவிஷயங்களில் மறஞ்செல்லாமை இவைநான்கையும் ஏற்படுத்தினார். எக்கியஞ்செய்தல் முதலான தருமகாரியங்களும் அவனுக்குண்டு.

கா—வைசியனுக்கு பசுவைக்காப்பாற்றுதல் தானங்கொடுத்தல் வேதமோதுதல் சலத்திலும்பூமியிலுமுண்டான இரத்தினம்நெல்லுமுதலியவைகளின் வியாபாரஞ்செய்தல் வட்டிவாங்குதல் பயிரிடுதல் இவ்வாறையும் ஏற்படுத்தினார்.

ருண

கக—சூத்திரனுக்கு இந்தமூன்றுவற்றித்தாருக்கும் பொறுமையின்றி பணிசெய்வதை முக்கியமானதருமமா ஏற்படுத்தினார். இதனால் அவனுக்கு தானமுதலியவைபு முண்டென்று தோன்றுகின்றது.

கஉ—பருடன்தேகமே பரிசுத்தம் அதில் தொப்புளுக்குமேல் அதிகபரிசுத்தம் ஆகையால் அந்தப்பிரம்மாவின்முகம் மிகவும்பரிசுத்தமாயிருக்கின்றது.

கக—அந்தப்பிரம்மாவின் முகத்திற்பிறந்ததாலும் வேதத்தை தரிக்கிறதிலும் ஊத்திரியாதிவருணத்தாருக்கு தருமத்தைஉபதேசிக்கிறதிலும் இந்தவுலகத்தில் பிராமணன் தருமமா உயர்ந்திருக்கிறான்.

கச—அந்தப்பிராமணனை சுயம்புவான பிரம்மாவானவர்தேவபிதூர்க்களுக்கு எக்கியம் சிரார்த்தமுதலியவைகளால் நிரூபித்திசெய்யும்பொருட்டும் மற்றவருணத்தாரை தர்மமோபதேசஞ் செய்து இரகசிக்கும்பொருட்டும் தன்முகத்தில் நின்றுத் தவஞ்செய்து முன்னர் உண்டுபண்ணினரல்லவா.

கூடு—எந்தப்பிராமணன் வாயினாலே சொல்லப்பட்ட மந்திரபலத்தினாலே தேவர்களும் பிதூர்க்களும் தன்றன் அவிற்பாகங்களை அடைகிறார்களோ அந்தப்பிராமணனைவிட எந்தப்பிராணி யுயர்ந்திருக்கின்றது.

கூசு—சராசரங்களுக்குள் பிராணனுள்ள புழுமுதலியவியர்ந்தன அவைகளைப்பார்க்கிலும் அந்வோடுஜீவிக்கிற பசுமுதலியவையுயர்ந்தன அவற்றிலும் மனிதர்கள் உயர்ந்தவர் அவர்களினும் வேதமோதும் அந்தணர்கள் உயர்ந்தவர்.

கூஎ—அவரினும் வேதப்பொருளையறிந்த பண்டிதர்கள் உயர்ந்தவர் அவரினும் விதிவிலக்குகளை நிச்சயமாயறிந்தவர்கள் உயர்ந்தவர் அவரினும் விலக்கியவற்றையொழித்து விதித்தனவற்றையெய்வர்கள் உயர்ந்தவர் அவரினும் விருப்புவெறுப்பின்றி பிரமத்தை யறியும் ஞானிகள் உயர்ந்தவர்.

கூஅ—பிராமணன்பிறப்பானது தருமத்தின் அழிவில்லாத உருவமாகவிருக்கின்றது தருமம்விளங்கும்பொருட்டு உற்பவித்தஅந்தப்பிராமணன் ஞானத்தினாலே மோக்ஷத்திற்குரியவனாகிறான்.

கூகூ—பூமியிற்பிறந்திருக்கிற பிராமணன் பெருமைபெற்றவனாய் சகலவருணத்தாருடைய தருமமென்னும் பொக்கிஷத்தை அரசன்போற் காப்பாற்றுகிறான்.

கூ00—பிராமணன் முதல்வருணத்தானானதாலும் பிரம்மாவின் முகமாகிய உயர்ந்தவிடத்திற்பிறந்ததினாலும் இந்தவுலகத்தில் உண்டாயிருக்கிற சகலவருணத்தாருடையபொருள்களையும் தானம் வாங்க அவனேபிரபுவாகிறான்.

கூ0க—ஆதலால் பிராமணன் ஒருவரிடத்தில் தானம்வாங்கினால் தன்பொருளையே சாப்பிடுகிறான் தன் வஸ்த்திரத்தையே

உடுத்திகுறன் தன்சொத்தையே தானஞ்செய்குறன் மற்றவர்கள் அவன்றையயினாலேயே அவற்றையனுபவிக்கிறார்கள்.

௧௦௨—அந்தப்பிராமணனுடையவும் மற்றவர்களுடையவும் கருமாறுஷ்டானங்களைப் பகுத்தறிவதற்காக இந்தச் சாஸ்திரத்தை யோனியிற்பிறவாத புத்திசாலியான சுவாயப்பு மதுவானவர் பிரசித்தப்படுத்தினார்.

௧௦௩—இந்தச்சாஸ்திரத்தின் பயனையறிந்த பிராமணனாலே முயற்சியுடன் இந்தச்சாஸ்திரம் ஒத்தக்கது சீஷர்களுக்கும் நியாயமாய் ஒதுவிக்கத்தக்கது. மற்றவருணத்தான் இதை ஒதுவிக்கக் கூடாது.

௧௦௪—விரதாறுஷ்டானத்துடன் இந்தச் சாஸ்திரத்தை ஒதுகின்றபிராமணன் மனோவாக்குக் காயங்களினாலுண்டாகும் பாவங்களோடு ஒருபோதும் சேருகிறானில்லை.

௧௦௫—இந்தச்சாஸ்திரத்தையோதுகின்ற பிராமணன் ஒருவனாயிருந்தபோதிலும் தன்பந்தியிலிருக்கும் யாவனாயும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறான். தன்வம்சத்திலுள்ள முன்னேழுபின்னேழு வம்சத்தானாயும் நல்லகதியை யடைவிக்கிறான் அவன் இந்தப்பூமிமுழுதுந்தா னட்வாங்க யோக்கியனாகிறான்.

௧௦௬—இந்தச்சாஸ்திரம் ஒதுகின்றவர்களுக்கு மங்களத்தையும் புத்தியையும் கீர்த்தியையும் ஆயுளையும் மேலான மோகஷத்தையும் உண்டிபண்ணுகின்றது.

௧௦௭—இந்தச்சாஸ்திரத்தில் எல்லாதருமங்களும் கர்மங்களின்றுணதோஷங்களும் நான்குவருணத்தாருக்கும் தொன்றுதொட்டுவந்த ஒழுக்கங்களும் சொல்லியிருக்கின்றது. ௦௮.

௧௦௮—வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் சொல்லப்பட்ட ஆசார

மே எல்லோருக்கும் முக்கியதர்ம்மமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் தாண்ககப்பட இச்சையுள்ளவன் இத்தச்சாஸ்திரத்தில் முயற்சியுள்ளவனுயிருக்கவேண்டியது.

க0க—ஒழுக்கத்தைவிட்ட பிராமணனுக்கு வேதத்திற்சொல்லியபலன் கிடைப்பதில்லை. ஒழுக்கமுடைய பிராமணனுக்கு சகலபலனும் குறைவின்றிக்கிடைக்கும்.

கக0—முநிவர்கள் ஒழுக்கத்தினாலே தருமத்தின் பலனையறிந்து எல்லாதவத்திற்கும் ஒழுக்கத்தையே முதற்காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பொருட்டொகை.

ககக—இத்தச்சாஸ்திரத்தில் உலகத்தின் உற்பத்தியையும்-சாதகர்ம்மமுதலிய சமஸ்காரங்களையும்-பிரமசாரிகளின் விரதாநுஷ்டானங்களையும்-குருபணிவிடையையும்-வேதமுற்றுமோதியபின், செய்யவேண்டிய மங்களஸநாதத்தின் விதியையும்.

ககஉ—விவாகத்தையும்-விவாகபேதங்களையும்- பஞ்சமஹாஸ்கியத்தின் விதியையும்-சிரார்த்தத்தின் பழமையான விதியையும்.

ககங—எல்லாருடைய ஜீவநோபாயத்தையும்-கிரகஸ்தன் தர்ம்மவிரதங்களையும்-சாப்பிடத்தக்கதையும்-சாப்பிடத்தகாததையும்-பிறப்பிறப்பினாலுண்டாகும் தீட்டின்குத்தியையும்- சுவர்ன்னமுதலிய பஞ்சலோகத்தின்குத்தியையும்.

ககச—ஸ்திரிகளின்தருமத்தையும்-வானப்பிரஸ்தரின் தருமத்தையும்-மோஷத்திற்குக்காரணமான சந்நியாசத்தையும்-அரசர்களின்தருமத்தையும்- கடன்கோடண்முதலிய விவகாரத்தின் தீர்மானத்தையும்.

ககரு—சாட்சிவிசாரணையின்கிரமத்தையும்- மாத்ராடவர் தரும

த்தையும்-விபாகத்தின்கிரமத்தையும்-சூதாடுவதையும்-திருட்டமுதலானவரின் தண்டனையையும்.

கக௯—வைசியசூத்திரர்தருமத்தையும் - அதுலோமர் முதலிய சங்கரசாதியி னுற்பத்திக்கிரமத்தையும்- சகலவருணத்தாருக்கும் ஆபத்துக்காலத்துக்குரியதருமத்தையும்-பிராயச்சித்தத்தையும்.

கக௯—வேறுதேகமெடுப்பதற்கேதுவானதருமத்தையும்-உத்தமமத்திம அதமரூபமான சுபாசுபகர்மத்தின்பிரிவையும்-மோக்ஷமார்க்கமான ஆத்மகியானத்தையும் - குணதோஷங்களை பகுத்தறிவதையும்.

கக௮—பழமையான தேசவொழுக்கத்தையும்-சாதி^யவொழுக்கத்தையும்-குலவொழுக்கத்தையும்- வேதங்களைஒப்புக்கொள்ளாத பாஷிண்டர்களின் ஒழுக்கத்தையும் -மநுப்பிரசாபதியானவர் இந்தச்சாஸ்திரத்தில் வரிசையாகச்சொல்லியிருக்கிறார்.

கக௯—இந்தமநுப்பிரசாபதியானவர் என்னாலே கேழ்க்கப்பட்டு இந்தச்சாஸ்திரத்தை எனக்கெவ்விதமாகச்சொன்னோ அவ்விதமாகவே உங்களுக்கு நான்சரியாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

முதலத்தியாயம்-முற்றிற்று.

இரண்டாவது

அ த் தி யாயம் .

முதலாவது—மேலானபரமாத்ருமகியானமாகிற தருமத்தையறியும்பொருட்டு சகத்துக்குக்காரணமாகிய பிரமசுவரூபத்தை முதலத்தியாயத்தாற்சொல்லி அதற்குறுப்பாகிய சாதகர்மமுதலிய தருமத்தை சொல்லத்தொடங்கினார். வேதமறிந்தவர்களாயும் தர்மம்வாண்களாயும் எப்போதுங்காடிக்குறோத மில்லாதவர்களாயும் இரு

க்கிற பிராமணர்களாலே யாதொருதருமமானதுமநமகிழ்ச்சியோடு அதுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தத்தருமத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்.

௨—சுவர்க்கமுதலிய ஒருபலத்தவிரும்பி தவமுதலிய அறத்தைச்செய்தல்யாவருக்குநன்றன்று. ஆனால் அதுவிரும்பாமை இவ்வுலகத்திலரிது. வேதமோதுதலும் எக்கியஞ்செய்தலுங் காமியமாகவேயிருக்கின்றது.

௩—இந்தச்செய்கையினாலே இந்தப்பயன் அடையப்படுகிறது என்றுசொல்வது சங்கற்பம் அதனாலே இச்சையுண்டாகிறது அதனாலே எக்கியங்களையும் விரதங்களையும் நியமங்களையும் ஒழுக்கங்களையும் செய்கிறார்கள்.

௪—இச்சையைநீக்கினவனுக்கு எந்தநூலிலும் உலகத்தில் எப்பொழுதும் எவ்விதசெய்கையும் காணப்படவில்லை. கொஞ்சமாவது எந்தச்செய்கையைச்செய்கிறானோ அதுமுழுதும் காமத்தின் செய்கைதான்.

௫—எக்கியாதிதருமங்களை பலத்தைவிரும்பாமல் செய்பவன் மோக்ஷத்தையடைகிறான் இம்மையிலுந்தானினைத்தபடி சர்வாஷ்டங்களுக்கும் அடைகிறான்.

௬—இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களும் இந்தவேதமறிந்த இருடிகளின் மீயிருதியும் அவர்களின் அதுஷ்டானமும் சாதுக்களின் ஒழுக்கமும் தனிதன்மநினைசந்தோஷமும் தருமத்துக்குக்காரணமாகவிருக்கின்றன.

௭—மநுப்பிரசாபதியினால் எந்தவருணத்தாருக்கு எந்தத்தருமம்விதிக்கப்பட்டதோ அதுமுழுதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அவர் எல்லாவேதத்தின் பொருளையும் நன்றாக வறிந்தவரல்லவா.

அ—தெரிந்தவன் இந்தச்சாஸ்திரத்தை ஞாநக்கண்ணினாலறிந்து இதிற்சொல்லியிருக்கிற தருமங்களை வேதத்தினுற்சொல்லப்பட்டதாகவேயெண்ணி தன்தருமத்தை நடத்தக்கடவன்.

கூ—சுருதியிலும் ஸ்மிருதியிலும் சொல்லப்பட்ட தருமத்தை அநுஷ்டிக்கிறவன் இவ்வுலகத்தில் கீர்த்தியடைகிறான்—இறந்தபின் ஒப்பற்ற சுவர்க்கசுகத்தைபுமடைகிறான்.

கௌ—வேதத்தை சுருதியென்றும் தருமசாஸ்திரத்தை ஸ்மிருதியென்றும் அறியத்தக்கது- அவ்விரண்டையும் விரோதமான தர்க்கசாஸ்திரயுக்தியைக்கொண்டு ஆக்ஷேபிக்கக்கூடாது அவற்றினாலே தருமம்விளங்குகிறதல்லவா.

கக—எவன் தருமத்திற்குக்காரணமான அவ்விரண்டையும் தர்க்கசாஸ்திரயுக்தியினால் அவமானஞ்செய்கிறானோ அவன் பெரியோர்களால் கர்மாநுஷ்டானத்தினின்றும்நீக்கத்தக்கவன்—வேதத்தைநிந்திப்பதால் தெய்வமிஃலையென்று சொல்லுபவனுமாவான்.

கஉ—வேதம் ஸ்மிருதி பெரியோர்களுட்படானம் தன்மறதின் சந்தோஷம் இந்தநான்கையும் தர்மத்துக்குஅடையாளமாகச்சொல்லுகிறார்கள்.

கங—பொருள் காமம் இவைகளில் சம்பந்தப்படாதவர்களுக்கு தருமத்தினுபதேசம் விதிக்கப்படுகிறது- தருமத்தையறிய மறமுள் எவர்களுக்கு வேதமே முக்கியப்பிரமாணமாகவிருக்கின்றது.

கசு—எந்தவிஷயத்தில் வேதம் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகவிருக்குமோஅந்தவிரண்டிம் -தருமமாகவேசொல்லப்படுகின்றது, அந்தவிரண்டி தருமத்தையும் பெரியோர்தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கரு—சூரியனுதயமானபின்பும் உதயமாதற்குமுன்பும் சூரியனும் நட்சத்திரமும் இல்லாதிருக்குவ்ளவீதும் எக்கியஞ்செய்ய

வேண்டுமென்று வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது-ஆதலால் உதயமானபின்பு எக்கியம் ஓமம் பண்ணவேண்டுமென்று விதிக்கிறவேதத்துக்கும் உதயத்துக்குமுன்பு அவற்றைச் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கிறவேதத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லை-ஏனெனில் அவ்விரண்டுந்தருமமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற வசூல்வா.

க௭—எவனுக்கு கருப்பாதானமுதல் தேகசமுஸ்காரம்வரையில் மந்திரங்களால் அறுஷ்டானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன^{தேர}அந்தத்துணைக்கிந்த சாஸ்திரத்தை ஒத்தற்கதிதாரமுண்டு மற்றவர்களுக்கில்லை.

க௮—சரஸ்வதியென்னும் திருஷ்த்துவதி என்னும் தேவநதிகளுடைய மத்தியப்பிரதேசமானது தேவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரம்மாவர்த்ததேசமென்று சொல்லப்படும்.

க௯—அந்தத்தேசத்தில் பெரியோர்கள் எப்போதும்வசிக்கின்றமையால் பிராமணரவருணத்தாருக்கும் சங்கரசாதிகளுக்கும்சிஷ்டாசாரமானது அநாதியாயவ்விடத்தினின்றுமுண்டாகிறது.

௧௦—குருஷேத்திரம் மச்சதேசம் பாஞ்சாலதேசம் வடமதுரை இதுகள் பிரம்மிஷிகள்வசிக்கின்ற தேசங்கள்-இவைகள் பிரம்மாவர்த்ததேசத்தின் சிறப்பிற்குக்கொஞ்சங்குறைந்திருக்கின்றன.

௧௧—இந்தத்தேசங்களில் பிறந்தபிராமணனிடத்தினின்றும் சகலரும் தனித்தனந்தருமங்களை யறிந்துகொள்ளக்கடவார்கள்.

௧௨—இமோர்ப்பர்வதத்திற்கும் விஞ்சைபர்வதத்திற்கும் நடுவாயும் சரஸ்வதிததி மறைந்த விசனசதேசத்திற்குக் கிழக்காயும் பிரயாகைக்குமேற்காயும்இருக்கிற இடமானது மத்தியதேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

௧௩—கிழக்குசமுத்திரத்தொடங்கி மேற்குசமுத்திரம்வரையில்

முன்சொன்ன மலைகளின் நடுப்பிரதேசமானது சாதுக்கள்வசிக்கிற ஆரியாவர்த்ததேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

உரு—கிருஷ்ணசாரமென்னு மாணுனது எந்தவிடத்தில் சபாவ மாய் சஞ்சரிக்கின்றதோ அந்தவிடத்தான் யாகஞ்செய்தற் சூரிய து. மற்றவிடம் அசுத்தமான மிலேச்சதேசமென்று சொல்லப் படுமீ.

உச—இப்படிப்பட்ட புண்ணியதேசங்களை துஜர்கள் வேறு தேசத்திற்பிறந்தவராயினும் வந்தடையவேண்டியது அல்லது சூ த்திரன் ஊழியத்தொழிலுவிட வேறுவிர்த்திலய எந்தவிடத்தி ல டையமாட்டானோ அந்தவிடத்தில் வசிக்கத்தக்கது.

உரு—இதுவரையில் ஜெகத்தினுற்பத்தியையும்- தருமத்திற்குக் காரணமான வேதசாஸ்திர புண்ணிய ஸ்ஷேத்திரங்களையும்- உங்களு க்குச் சங்கிரகமாகச்சொன்னேன் இனி வர்ணசிரம தருமத்தைக் கேளுங்கள்.

உச—துஜர்களுக்கு வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரிசு த்தமான மந்திரகர்மங்களினாலே கர்ப்பாதானமுதலான இம்மை யில் சரீரத்தைப் பரிசுத்தம்பண்ணவும், மறுமையில் புண்ணியலோ கத்தைக் கொடுக்கவும், உரியதான சரீரசுத்தியானது செய்யத்த க்கது.

உச—கர்ப்பாதான மந்திரத்தாலும், சேமந்த ஓமத்தாலும், சா தகர்மம்-நாமகரணம்-அன்னப்பிராசனம்-சௌனம் - உபநயனம் இதுகளினாலும், துஜர்களுக்குச் சம்போகஞ்செய்யக்கூடாத தின த்தில் செய்ததனும் றுனுற்பத்தியானதோஷமும், மாதாவின் கர் ப்பத்தில்வசித்த தோஷமும், நீக்கப்படுகின்றது. ன

உச—வேதமோதுவதாலும் மதுமாம்சபண்ணஞ் செய்யாதி ருக்கிற விரதாதினாலும், ஔபாசன ஓமங்களினாலும், தேவ ரிஷி பிதூர் தர்ப்பணத்தினாலும், பஞ்சமஹா எக்கியத்தாலும், அக்கினி

ஷீட்போமாதிகளினாலும், சரீரமானது மோஷத்திற் சூரியதாகச் செய்யப்படுகின்றது.

சாதகர்ம்மாதிசம்ஸ்காரம்.

உக—தொப்புள் கொடியறுப்பதற்குமுன்னம் சாதகர்ம்மமென்னுஞ் சம்ஸ்காரம் புருஷனுக்குச் செய்யவேண்டியது. அப்போது அந்தக்குழந்தைக்கு-நெய்-தேன்-இவற்றில் சுவர்ணத்தை மந்திரத்தோடிழைத்து நாவிற்படவவேண்டியது,

௩௦—இந்தக்குழந்தைக்கு பிறந்த பத்தாவது அல்லது பன்னிரண்டாவதுதினத்தில் புண்ணியதிதியில் நல்லமுகூர்த்தத்தில் நல்லநீச்சத்திரத்தில் நாமகரணஞ் செய்யவேண்டியது.

௩௧—பிராமணனுக்கு மங்களத்தையும் ஸுத்திரியனுக்கு பலத்தையும், வைசியனுக்கு பொருளையும் சூத்திரனுக்குத்தாழ்வையும் காட்டுகிறதான பெயரை இடவேண்டியது.

௩௨—பிராமணனுக்குச் சர்ம்மவென்பதையும், ஸுத்திரியனுக்கு வர்ம்ம என்பதையும், வைசியனுக்கு பூதியென்பதையும், சூத்திரனுக்குத் தாசனென்பதையும், தொடர்ப்பேராக இடவேண்டியது.

௩௩—ஸ்த்திரிகளுக்கு சுகமாகக் கூப்பிடத்தக்கதாயும், கொடுமையில்லாததாயும், பிறிவான அர்த்தமுள்ளதாயும், மனோக்கியமாயும், மங்களமாயும், தீர்க்காஸுரத்தையுடையதாயும், ஆசீர்வாதத்தைக்கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற பெயரையிடவேண்டும்.

௩௪—குழந்தைபிறந்த நான்காவதுமாதத்தில் அந்தச்சிசுவை பிறந்தநீட்டினின்றும் வெளியிற்கொண்டுவந்து சூரியனுக்குக்காட்டவேண்டியது. ஆறாவதுமாதத்தில் அன்னப்பிராசனஞ் செய்கிக்கவேண்டியது. அல்லது தங்களுக்குலவழக்கப்படி மூன்றாவதுமாதந்தொடங்கி எப்போதாவது இவ்விரண்டையுஞ் செய்வலாம்.

௩௫—^{நி}துஜாதிகளுக்கு பிறந்தவருஷத்திலாவது, மூன்றாவது

வருஷத்திலாவது, வேதத்திற்சொன்னபடிதர்ம்மமாக சௌளகர்ம் மஞ்செய்யவேண்டியது.

௩௭—பிராமணனுக்கு கருப்பமானமுதல் எட்டாவதுவயதிலும், ஸுத்திரியனுக்கு கருப்பமானதுமுதல் பதினேராவதுவயதிலும், வைசியனுக்கு மேற்சொன்னபடி பன்னிரண்டாவதுவயதிலும் உபநயநஞ்செய்யவேண்டியது.

௩௮—பிரம்மதேஜஸை விரும்புகிற பிராமணனுக்கு ஐந்தாவது வயதிலும், பலத்தைவிரும்புகிற ஸுத்திரியனுக்கு ஆறாவதுவயதிலும், பொருளைவிரும்புகிற வைசியனுக்கு எட்டாவதுவயதிலும், உபநயநஞ்செய்யத்தக்கது.

௩௯—பிராமணனுக்குப் பதினாறுவதுவயதிலும், ஸுத்திரியனுக்கு இருபத்திரண்டுவதுவயதிலும், வைசியனுக்கு இருபத்துநாலு வதுவயதிலும், உபநயநம் இரண்டாம்பக்ஷமாகச் செய்யலாம்.

௪௦—அதன்பின்பு இந்தமுன்றுவருணத்தாரும் மேற்சொல்லியகாலத்தில் உபநயநமுதலிய சமுஸ்காரஞ் செய்யப்படாதவர்களானால் காயத்திரிமந்திரத்தினின்றும் நீங்கினவர்களாயும், விராத்தியாளென்னும் பெயருள்ளவர்களாயும், பெரியோர்களாலே வைக்காரியத்தினின்று நீக்கப்பட்டவர்களாயும், ஆகிறார்கள்.

௪௧—இப்படி அபரிசுத்தாளான இவர்களுக்கு வேதஞ்சொல்லிவைக்கக்கூடாது. கஷ்டிடகாலத்திலும் அவர்களிடத்தில் பெண்வாங்கவுங் கொடுக்கவுங்கூடாது.

௪௨—பிராமண-ஸுத்திரிய-வைசிய-பிரம்மச்சாரிகள்-கறுப்புமான்-புள்ளிமான்-வெள்ளாடு-இவைகளின் தோலுகளை உத்தரியமாகவும் ஸுணப்பனூர் பட்டுநூல் செம்புலியாட்டின்மயிர் இவைகளா

ல் நெய்யப்பட்டதை அரையுத்திரியமாகவும் வருணக்கிரமமாதரிக்கவேண்டியது.

சஉ—பிராமணனுக்கு மிஞ்சிப்புல்லினாலும் கூத்திரியனுக்கு வில்லினையொத்த முறுவற்புல்லினாலும் வைசியனுக்கு கூணப்பனாரினாலும் மேடுபள்ளமில்லாமல் மெல்லிதாப்பின்னிமூன்றுவடமா மேலனாளுண்கட்டவேண்டியது.

சங—இந்தமூன்றும் அகப்படாதகாலத்தில் மேற்சொன்ன மூன்றுவருண பிரம்மச்சாரிகளுக்கும் கிரமமாக தருப்பை நாணல்சவட்டைக்கோணா இதுகளினால் மூன்றுவடம் அல்லது தங்கள்குலவழக்கப்படி ஐந்துவடமாவது ஒருமுடிபுடன் கட்டவேண்டியது.

சச—பிராமணனுக்குப் பஞ்சிநூலாலும் கூத்திரியனுக்கு கூணப்பநூலாலும் வைசியனுக்கு வெள்ளாட்டின்மயிராலும் மூன்றுவடமாகத்தோளில் புணுநூல்தரிக்கவேண்டியது.

சடு—பிராமணனுக்கு வில்வம்-பலாசம் இவ்விரண்டையும் கூத்திரியனுக்கு ஆல்-கருங்காலி- இவ்விரண்டையும், வைசியனுக்கு இரவி - அத்தி - இவ்விரண்டையும் தண்டமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆனால் இவ்விரண்டில் இஷ்டப்பாணஒன்றைத்தான் தரிக்கவேண்டியது.

சசு—பிராமணன் பூமிமுதல் தன்றலையளவாகவும் கூத்திரியன் நெற்றியளவாகவும்- வைசியன்மூக்களவாகவும்-தண்டத்தைத்தரிக்கவேண்டியது.

சஎ—இந்தத்தண்டங்கள் கோணலில்லாமலும் காயமில்லாமலும் பார்வைக்கு அழகாயும் மனிதர்களுக்குப்பயத்தை யுண்டிபண்ணாதாயும் அதனதன் தோலுகளோடு கூடினதாயும் நெருப்பினால் சுடப்படாததாயும் இருக்கவேண்டியது.

சஅ—அவரவர்களுக்கு இஃதமானவொருதண்டத்தை யெடுத்தி
துக்கொண்டு ஞாயின நமஸ்காரஞ்செய்து அக்கினி வலஞ்செய்
து மேற்சொல்லப்போகிறவிதிப்படி பிஷையெடுக்கவேண்டியது

சக—பிரம்மச்சாரிகளான மூன்றுவருணத்தாரில் பிராமணன் ப
வதிபிஷாந்தேகியென்றும், ஷத்திரியன்- பிஷாம்பவதிதேகியென்
றும்-வைசியன் -தேகிபிஷாம்பவதியென்றும், வசனத்தைச்சொல்
லி பிஷையெடுக்கவேண்டியது.

ரு0—உபநயநமானவுடனே அதன் அங்கபூதமான பிஷையை
தாயினிடத்திலாவது, அவளது-தங்கை-தமக்கை-இவர்களிடத்திலாவ
து-தன் தமக்கையிடத்திலாவது-அல்லது-இவனிடத்தில் அன்புடை
யவரிடத்திலாவது முன்னம்வாங்கவேண்டியது.

ருக—இந்தவிதிப்படி முன்றிடத்திற்குக் குறையாமல் தனக்கு
ப்போதுமானமட்டும் பிஷையாங்கிக்கொண்டு அதைத்தன்குருவ
க்கு நிவேதனஞ்செய்து கிழக்குமுகமாகவிருந்து ஆசமநஞ்செய்
து புசிக்கவேண்டியது.

ருஉ—ஆயுளைவிரும்புகிறவன்-கிழக்குமுகமாயும், கிரத்தியைவிர
ும்புகிறவன்-தெற்குமுகமாயும், சம்பத்தைவிரும்புகிறவன்-மேற்கு
முகமாயும், சத்தியத்தைவிரும்புகிறவன்-வடக்குமுகமாயும், இருந்
து புசிக்கவேண்டியது.

ரு௩—ஆஜன் தினந்தோறும் சாப்பிடும்போது கைகால்சத்தி
செய்துகொண்டு ஆசமநம்செய்து அன்னத்தைப் பூசித்துப் பின்
பு பரிஷேசனம்பண்ணி போசனம்பண்ணவேண்டியது-பின்பும்
கண்-காது-மூக்கு - இவைகளைத்துடைத்து ஆசமநஞ்செய்யவே
ண்டியது.

ரு௪—தினந்தோறுஞ்சாப்பிடுகிற அன்னம்விஷ்ணுசொரூபமா

கையால் அதைநிந்தியாமல் புசித்துச் சந்தோஷித்துடன் அன்னத் தைநன்றாகப்பார்த்துப்புகழ்ந்துபுசிக்கவேண்டியது.

௫௫—அன்னத்தைப்புசித்துப்புசித்தால் தயிரியம் பலன்இவை களைக்கொடுக்கிறது நிந்தித்தால் அவிவிரண்டையும்அழித்துப்போடுகின்றது.

௫௬—தான்புசித்துமிகுந்த எச்சில்அன்னத்தை எவனுக்கும் இடக்கூடாது.இரவுப்பகலு மிரண்டுவிசையன்றி புசிக்கப்போகாது அதிகமாகவுப்புசிக்கலாகாது-புசிக்கும்போது மத்தியிலெழுந்திருந்தால் பின்னும் அந்த அன்னத்தைப்புசிக்கலாகாது. கைசத்திபண்ணாமல் அசுத்தானைப்பார்க்கலாகாது.

௫௭—அதிகமாகப்புசித்தால் நோயையும்,ஆயுட்குறைவையும்,சுவர்க்காதிபோகக்குறைவையும், பண்ணியக்குறைவையும், உலகநிந்தையையும்,உணிபண்ணும்,ஆகையால் அதை நீக்கவேண்டியது.

௫௮—விப்பிரன் பிரம்மதீர்த்தத்தினாலாவது, காயதீர்த்தத்தினாலாவது,தேவதீர்த்தத்தினாலாவது, ஆசமநஞ் செய்யவேண்டியது. பிதுர்தீர்த்தத்தினாலொருபோதுஞ் செய்யலாகாது.

௫௯—பெருவிரலி னடுப்பிரதேசத்தை பிரம்மதீர்த்தமென்றும்,சுண்டிவிரலின் அடிப்பிரதேசத்தை காயதீர்த்தமென்றும், விரல்களினுனியை தேவதீர்த்தமென்றும், பெருவிரலுக்கும் ஆட்காட்டிவிரலுக்கும்,மத்தியை பிதுர்தீர்த்தமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

௬௦—முன்னம்ஜலத்தை மந்திரத்தோடுமூன்றுதரஞ் சாப்பிட்டுப் பின்புஜலத்தினால் வாயையிரண்டுவிசைத்துடைத்து பின்பு-கண்காது-மூக்கு-தொள்-மார்பு-தலை -இவைகளையும் துடைக்கவேண்டியது-இதுதான் ஆசமநம்.

௬௧—தருமந்தெரிந்தவனையும் ஆசாரத்தைவிரும்புகிறவனையும்

ருக்கிறவன்-சூடு-நுரை -இல்லாதஜலத்தினால் இரகசியமாய் கிழக்கு அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்து ஆசமநஞ்செய்யவேண்டியது,

சூஉ—பிராமணன் மார்புவரையில் போகத்தக்கஜலத்தினாலும் ஷுத்திரியன்-கழுத்துவரையிற் போகத்தக்கஜலத்தினாலும், வைசியன் உண்ணாக்குவரையிற் போகத்தக்கஜலத்தினாலும், சூத்திரன்-நாவினு முதட்டினும் படத்தக்கஜலத்தினாலும்- ஆசமநஞ்செய்தால் பரிசு த்தனாகிறான்.

சூரு—^{மீ}துஜர்கள் உத்தரியத்தையாவது, புணுநூலையாவது, இடது தோளிலும், வலதுகையின்கீழிலும், போட்டுக்கொண்டால் உபவி தமென்றும், வலதுதோளினும், இடதுகையின்கீழும் போட்டுக்கொ ண்டால் பிராசியினுவிதமென்றும், கண்டத்துமாலையாகப் போட் டுக்கொண்டால் நிவிதமென்றும், சொல்லப்படுகின்றது.

சூச—இந்த மூன்றுவருணப் பிரமச்சாரிகளும், அவரவர்கள் மிஞ்சி உத்தரியம்-தண்டம்-புணுநூல்-கமண்டலம் -இவைகள் அப ரிசுத்தமானாலும்-பிண்ணமாகப்போனாலும்- தண்ணியிற்புதைத்து விட்டுப் புதிதாய் அதனதன்மந்திரங்களால் கிரகித்துக் கொள்ளவே ண்டியது.

சூரு—பிராமணன் -ஷுத்திரியன்- வைசியன்-இவர்களுக்கு கிரம மாப்பதினாறு இருபத்திரண்டு இருபத்தினாலு இந்தவயதுகளில் கேசாந்தம் என்னும்விரதம்செய்யவேண்டியது.

சூசு—ஸ்திரிகளுக்கு இந்தச்சாத கர்மமுதலிய கர்ம்மங்கள் அ த்தம் தக்காலத்தில் சரீர சுத்தியின்பொருட்டு வேதமந்திரமில்லாமல் உபநயநநீங்கலாகத் தந்திரத்தினாலே செய்யவேண்டியது.

சூஎ—ஸ்திரிகளுக்கு விவாகத்தை உபநயநமாகவும், பர்த்தா

† தந்திரமாவது-மந்திரமின்றிச் செய்யும் கிரியைகள்.

வுக்கு பணிவிடைசெய்வதைக் குருகுலத்தில் வேதமோதுவதாகவும் வீட்டைக்காப்பாற்றுவதை சமிதாதானமாகவும், சொல்லப்படுகிறது.

௬௮—துஜர்களுக்கு உபநயநவிதிசொல்லிமுடிந்தது. இரண்டாவது ஜெநந்தை பிரகாசப்படுத்துவதாயும், புண்ணியமாயுமிருக்கிறசெய்கையை விவரமாகக்கேளுங்கள்.

௬௯—குரு-அல்லது தகப்பன்-சீடன்-அல்லது-புத்திரனுக்கு உபநயநஞ்செய்வித்து முதல் ஆசாரத்தையும்,சௌசத்தையும், சமிதாதத்தையும் - சந்தியாவந்தநத்தையும் - சொல்லிவைக்கவேண்டியது.

௭௦—வேதமோதப்போகிற சீடன்-சாஸ்திரப்படி ஆசமநஞ்செய்து பரிசுத்தமானவஸ்திரமுள்ளவனாய் இந்திரியக்கட்டுப்பாட்டுடன் வடக்கு-அல்லது - கிழக்குமுகமாக கைகளைக்கட்டிக்கொண்டு ஓதவேண்டியது.

௭௧—வேதமோதத் துவக்குப்போதும், முடிக்கும்போதும், சீஷன் குருவின்பாதங்களைத்தொட்டு நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது. ஓதும்போது இரண்டுகையுங்கட்டிக்கொள்ளவேண்டியது. அதற்குப் பிரம்மாஞ்சலியென்றுபெயர்.

௭௨—குருவை நமஸ்காரஞ் செய்யும்போது இரண்டுகைகளையும் மாற்றிலவத்துக்கொண்டு தன்வலதுகையினால் குருவின்வலதுகாலையும், இடதுகையினால் குருவின் இடதுகாலையும், தொடவேண்டியது.

௭௩—குருவானவர் வேதமோதவந்த சீஷனை சோம்பலில்லாமல் தாடோறும் துவக்கும்போது துவக்கென்றும், முகிக்கும்போது நிறுத்தென்றும், சொல்லவேண்டியது.

எசு—பிராமணன் வேதமோதத்துவக்கும்போதும், முடிக்கும் போதும், பிரணவத்தைச்சொல்லவேண்டியது. அப்படி முன்னர் சொல்லாததினால் ஒதினவேதம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் மறந்து விடும். பின்சொல்லாவிட்டால் நியர்பகத்தில் தரிக்கப்பட மாட்டாது.

எடு—கிழக்குமுகமாகத் தருப்பைகளைப்பரப்பி அதன்மேலு ட்கார்ந்து இரண்டுகைகளினும் பௌத்திரப் போட்டுக்கொண்டு மூன்று பிராணாயாமம்செய்து பின்பு பிரணவத்தைச் சொல்லவே ண்டியது.

எசு—பிரம்மாவானவர் பிரணவத்தினவயவங்களான அகார-உகா ர-மகாரத்தையும், மூன்று * வியாகிருதியையும், மூன்றுவேதத்தினி ன்றும் கிரமமாக உண்டுபண்ணினார்.

எஎ—மேலும் தது-என்னும்-துவக்கத்தையுடைய காயத்திரியி ன் மூன்றடியையும், மூன்றுவேதத்தினின்றும்புண்பண்ணினார்.

எஅ—இந்த பிரணவத்தையும், மூன்றுவியாகிருதியை மூன்னி ட்டிருக்கிற இந்தக்காயத்திரியையும், சந்தியாகாலங்களில் செபிக்கி ற பிராமணன் மூன்றுவேதமோதின புண்ணியத்தை யடைகிறான்.

எக—இந்தக்காயத்திரியை ஊருக்குவெளியில் நதிதீரம் - காடு இவைகளில் ஒருமாதம்வரையில் தினந்தோறும் ஆயிரந்தரம்செபி க்கிறபிராமணன் மஹாபாதகத்திலும்நின்ற தோலில்நின்றும் பா ம்புநீங்குவதுபோல நீங்குகிறான்.

அ0—இந்தச்செபம்-உபநயநமுதலிய கர்மம் -இவைகள் இவ் லாத மூன்றுவருணத்தாரும் பெரியோர்களினால் நிந்திக்கப்படுவா ர்கள்.

* வியாகிருதி-என்பது - காயத்திரிக்கு முன்சொல்லப்படும் ஓர்மந்திரவிசேஷம்.

அக—பிரணவத்தையும், மஹாவியாகிரதியையும், முன்னிட்டுக் கொண்டிருக்கிற காயத்திரியை மோக்ஷத்தையடைகிறதற்கு வழியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

அஉ—எவன்-மூன்றுவருஷவரையில் தினந்தோறும் சோம்பலில்லாமல் இந்த மந்திரங்களைச் செபஞ்செய்கிறானோ அவன் வாயுவைப்போல் ஆகாயத்தில் ஃ காமசாரியாய் பிரமசாட்சியத்தையடைகிறான்.

அங்—பிரணவம் பரப்பிரம்மமாகவும், பிரானுயாமம் - சாந்திராயணமுதலியவற்றைக்காட்டினு மேலானதவமாகவும், சொல்லப்படுகின்றன. காயத்திரியைச்செபிக்கிறவனுக்குப் பாவமில்லை - சத்தியமாய் வசனிக்கிறவனுக்கு மௌனவிரதம் வேண்டிவதில்லை.

அச—வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற எக்கிய யாகாதிகாரியங்கள் அழிவுள்ள பலத்தைக்கொடுக்கின்றமையால் அழிவுள்ளதென்றும் பிரணவம் பரமாத்ரும சுவரூபத்தைத் தெரிவித்து மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கின்றமையால், அழிவற்றதென்றும், பிரமனால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அரு—அமாவாசி-பௌர்ணமி-இதில் செய்யவேண்டிய ஃ ஸ்தாலீபாகமுதலிய விதி யெக்கியத்தைக்காட்டினும் செப எக்கியமானது பத்துப்பங்குயர்ந்தது, அது இரகசியத்திற் செயப்பட்டால் நூறுபங்கதிகமாயும், மனதி லதன்பொருளையறிந்து உதடசையாமற் செபித்தால் ஆயிரப்பங்கதிகமாயும், சொல்லப்படுகின்றது.

ஃ காமசாரி - என்பது - தன்னிஷ்டப்படி ரூபமெடுத்துச் சஞ்சரிப்பது.

ஃ ஸ்தாலிபாகம்-என்பது - பஞ்சபாத்திரத்திற் பாகம்பண்ணிய அன்னத்தாற்செய்யும்-ஓமம்.

அக—விதி யெக்கியத்தோடுகூடி நால்கு * பாகளக்கியங்களு
ம், காயத்திரிசெபத்தின் பதினாறிலொருபங்கின் மகிமையையடை
கிறதற்குத் தகுதியற்றதாக விருக்கின்றன.

அஎ—பிராமணன் காயத்திரிசெபத்தினாலேயே மோக்ஷசித்தி
யை யடைகிறான். இது சந்தேகமில்லை. வேறான யாகாதிகளைச்செ
ய்தாலுஞ்செய்யலாம், விட்டாலும் விடலாம், யாகத்தைச்செய்ய
வேவேண்டுமென்னுங் கடைமையிலில்லை, அதனாலே பிராமணன் எல்
லாப்பிராணிகளுக்கும், மீத்திரனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அஅ—மந்தையபகரிப்பதை சுபாவமாகவுடைய சப்த்தாதிவி
ஷயங்களிற் செல்லாநின்ற இந்திரியங்களை சுவாதீனப்படுத்துகிற
விஷயத்தில்-தேர்ப்பாகன்-சூதிகாகளைச் சுவாதீனப்படுத்துகிற வி
ஷயத்தின்போல அந்வுள்ளவன் முயற்சிசெய்யவேண்டியது.

அசு—பெரியோர்களுல் பதினென்றாகப்பகுக்கப்பட்ட இந்
திரியங்களை கிரமமாகச்சொல்லுகிறேன்.

க௦—காது-தொக்கு-கண்-நா-மூக்கு-ஆக-ஐந்து ஆசநம் - உப
ஸ்தம்-கை-கால்-சொல்-ஆக-ஐந்து.

க௧—இவ்வகளில்-காதுமுதல்-மூக்குவரையில், ஞானேந்திரியம்
ஐந்து ஆசநமுதல்-சொல்வரையில்-கர்மேந்திரியம்-ஐந்து.

க௨—தன்செய்கைக்குத் தக்கபடி இவ்விருவகையாடிய பத்து
இந்திரியங்களையும் ஏவுகிற மந்தை-பதினோராவது-இந்திரியமென்
து அறியத்தக்கது அதைச்செயித்தால் மற்றஎல்லா இந்திரியங்களு
ஞ் செயிக்கப்பட்டவையாகும்.

* பாகளக்கியம்-என்பது - பஞ்சமஹா எக்கியத்தில் பிரம
எக்கியநீங்கலாக அன்னத்தினுற்செய்யத்தக்க மற்றநால் குப்.

கூரு—இந்திரியங்கள் விஷயத்தில் சஞ்சரிப்பதால் தோஷத்தை யடைகிறான் அதுகணையடக்கினால் மோக்ஷமுதலிய சித்தியைப்பெறுகிறான் இதற்சந் தேகமில்லை.

கூசு—ஆகையானது அதுபோகத்தினால் ஒருபோதும்அடங்கு கிறதில்லை நெய்யினால் அக்கிநிபோல அதுபோகத்தினால் விர்த்தி யையேயடையும்.

கூரு—ஒருவன் சகலபோகங்களையும் அதுபவிக்கிறான் ஒருவன் அப்போகங்களை அற்பமாகவெண்ணி நிவர்த்திசெய்கிறான் இதில் அதுபவிக்கிறவனைவிட நிவர்த்திசெய்கிறவன் உயர்ந்தவன்.

கூசு—விஷயசம்பந்தப்பட்டிருக்கிற இந்திரியங்கள் ஞானத்தி னூலடக்கப்படுவதுபோல விஷயசந்நிதானத்தை நீக்குவதால் அட க்கவரிது.

கூசு—வேதமோதுவது தாநங்கொடுப்பது எக்கியங்களைச்செய் வது அதுஷ்டாநங்களை நடத்துவது தவஞ் செய்வது இவைகளெ ல்லாபி விஷயசம்பந்தப்பட்ட மததையுடையவனுக்கு பலனைக் கொடுப்பதில்லை.

கூசு—எவன் இஷ்டாநிஷ்டங்களை காதினற்கேட்டுப் மெய்யி னுற்றொட்டும் கண்ணற்பார்த்தும், நாவினற்புசித்தும், மூக்கினு ன்மோந்தும், சுகத்தையும் துக்கத்தையு மடையவில்லையோ அவ னே ஜிதேந்திரியன்.

கூசு—இந்திரியங்களுக்குள் யாதாமொன்று சுவாசீனப்படாம ற்போனால் கியாநமானது அதன்வழியாக இல்லிக்குடத்திற் சலம் போல சிறுக்கிசிறுக்கப்போய்விடும்.

கூசு—ஆகையால் எல்லாவிந்திரியங்களையும் வசப்படுத்தி மத தையும் சுவாசீநப்படுத்தி தனிசரீரத்தைவருத்தாமல் இம்மைக்கு

ம் மறுமைக்கும் உதவியானகர்மங்களைச்சம்பாதிக்கவேண்டியது.

௧௦௧—காலசந்தியில்சூரியோதயமாகிறவரையில் நின்றுகொண்டிருப்பது மாலைசந்தியில் நகைத்திரம் தெனிகிறவரையில் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பது செபிக்கவேண்டியது.

௧௦௨—காலசந்தியில் நின்றுகொண்டிருப்பதால் இரவிந்நெய்தல் பாவமும்-மாலைசந்தியில் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பதால்பகலிற் செய்தபாவமும்-நீங்கிவிடும்.

௧௦௩—எவன் இவ்விருகாலத்திலும் மேற்சொன்னபடி செய்யவில்லையோ அவன்சகலமான பிராமணபூசாகாரியத்தினின்றும்-புறிகாரஞ்செய்யத் தக்கவன்.

௧௦௪—ஐவத்தின்கரையிலாவது ஐதசஞ்சார மில்லாதவிடத்திலாவது உட்கார்ந்து ஒருவழிப்பட்ட மறதுள்ளவனாக நிறந்தோனான செய்யத்தக்க பிரம்ம எக்கியத்தைச்செய்து காயத்திரிமுதலியவைபும்-அதன்முடிவில்-ஓதவேண்டியது.

௧௦௫—வேதாங்கம்-நித்தியம் செய்யவேண்டியதான காயத்திரி ஜெபம்-பிரம்ம எக்கியம்-ஒளபாசநம்-வைசுவதேவம்- இவைகளுக்கு-அநத்தியயநநாளில்லை.

௧௦௬—நித்தியஞ்செய்யத்தக்கதான காயத்திரிமுதலிய கர்மங்கள் பரப்பிரம்ம விஷயமானயாகமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் அநத்தியயநத்திற் செய்யப்பட்டாலும் புண்ணியத்தையேதரும்.

௧௦௭—எவன் ஒருவருஷிவரையில் பரிசுத்தனாய் பிரம்மஎக்கியத்தைச்செய்கிறானோ அவனுக்கு அந்தப்பிரம்ம எக்கியமானது பால்-தயிர்-நெய் - இவைமுதலியவற்றை யுண்டிபண்ணி அவற்றால் அவன்பிதர்களைச் சுத்தோஷிப்பதினால்தான்.

க0அ—அக்கிதியில் சயித்தினால் ஓமஞ்செய்வது அந்நபினைக்
யெயிப்பது தனாயிற்படுப்பது குருபணிவிடைசெய்வது இவைக
ளை பிரமசாரியானவன் வேதமுழுதுமோதி திரும்பிவருகிறவனாயி
ல் செய்யவேண்டியது.

க0க—தன்குருவிண்புத்திரன்- பணிவிடைசெய்பவன்-மற்றொ
ருகியாநத்தைத் தனக்குச்சொல்லத்தக்கவன்-தருமத்தை யறிந்தவ
ன்- ஆசாரமுள்ளவன்- சொல்லிவைத்ததைக் கிரகிக்கச்சக்தியுள்ளவ
ன்- கேட்டபொருளைக்கொடுப்பவன்-பந்து-பங்காளி- பொய்சொ
ல்லாதவன்- இப்பதின்மரும்-வேதஞ்சொல்லிவைக்கத்தக்கவர்கள்.

க00—தருமத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேளாதவனுக்குச்
சொல்லக்கூடாது-அக்கிரமமா கேழ்க்கிறவனுக்குந் சொல்லக்கூ
டாது.தான் எல்லாத்தருமத்தையு மறிந்திருந்தாலும் ஊமனைப்
போலுவதில் சஞ்சரிக்கவேண்டியது.

க0க—எவன் அதர்மமமாகச் சொல்லிவைக்கிறானோ எவன் அதர்
மமாகக்கேழ்க்கிறானோ அவ்விருவர்களில் ஒருவன் அற்பாபுளை ய
டைகிறான்.அல்லது இருவருக்கும் பகையாவதுண்டாகின்றது.

க0உ—எந்தச்சீஷ்விடத்தில்-தர்மம்-பொருள் - பணிவிடை-இ
வைகளில்லையோ அவனுக்கு வித்தைசொல்லிவைத்தால் களர்நிலத்
தில் நல்லவிதையை விதைக்கிறதுபோலாம்.

க0ஈ—வேதமறிந்தவன் ஒருவனுக்குந் சொல்லிவைக்காமல் வி
த்தையொடறந்தாலும் இறக்கலாமெயன்றி மிகுந்த ஆபத்தாலத்தி
லும் முன்சொன்ன குணமில்லாத சீஷனுக்குச்சொல்லி வைக்கக்
கூடாது.

க0ச—வித்தியாதேவதையானது ஒதுவிக்கிறபிராமணனிடத்தி
லவந்து ஓய்பிராமண நானுனக்குப்புறையலாக விருக்கிறேன் என

ணைக்காப்பாற்று பொருமையுள்ளவனுக்குச்சொல்லிவைப்பதே அப்படியிருந்தாலுனக்கு மிகுந்தபல்னைக்கொடுப்பேன்.

ககரு—எந்தச்சீஷ்ணை பரிசுத்தனாகவும், அநுஷ்டாநமுள்ளவனாகவும், வித்தியாபொருளைக் காப்பாற்றுகிறவனாகவும், சாக்கிரதையுள்ளவனாகவும், அறிவாயோ அவனுக்கு என்னைச்சொல்லிவை யென்று சொல் லுகிறது.

ககசு—யாதொருவன் குருவுக்குத்தெரியாமல் ஓதுகிறவனிடத்தினின்றும் வித்தையை யடைகிறானோ அவன் வேதத்திருட்டோடு கூடினவனுய் நரகத்தையடைகிறான்.

ககௌ—தரிக்கசாஸ்திரம் - வேதசாஸ்திரம் வேதாந்தசாஸ்திரம் இவைகளில் ஒன்றையாவது எவனிடத்து ஓதுவானோ அவனைமுன்னர் நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது.

ககஅ—பிராமணன் அநுஷ்டாந முள்ளவனாகாயத்திரியைமாத்திர மறிந்தவனுயிருந்தபோதிலும் உயர்ந்தவன், மூன்றுவேதம்ஓதினபோதிலும் அநுஷ்டாநமில்லாமல்கண்டவிடத்தில் புசிக்கிறவனாகவும் கண்டவனுக்கு ஓதுவிக்கிறவனாகவும் இருந்தால் உயர்ந்தவனல்லன்.

குருபணிவிடை.

ககசு—குருவின் ஆசநத்திலும், படுக்கையிலும், உட்காரவும் படுக்கவுங்கூடாது. தான்படுத்திருக்கும்போதும், உட்கார்ந்திருக்கும்போதும் குருவந்தால் எழுந்திருந்து வந்ததஞ் செய்யவேண்டியது.

கஉ௦—வயதினாலும், கல்வியினாலும், பெரியவர்கள் வரும்போது, சிறியவனுட்கார்ந்திருந்தால் அவன் பிராணவாயு மேலெழுந்து போக எத்தனப்படுகின்றது. எழுந்திருந்து வந்ததஞ்செய்வதால் அதன் நிலையை யடைகிறது.

கஉக—பெரியோர்களை நாள்நோறும் வந்தநஞ்செய்கிறவனாயும், அநுசரிக்கிறவனாயும் இருப்பவனுக்கு ஆயுள்-கல்வி-கீர்த்தி-பலம்-இந்நான்கும் விர்த்தியடைகின்றது. ௪௪

கஉஉ—பெரியோர்களை வந்தநஞ்செய்யும்போது இன்னும் வந்தநஞ்செய்கிறேனென்று தன் குலகோத்திர நாமதேயத்தைச் சொல்லி * அபிவாதநஞ்செய்யவேண்டியது.

கஉ௩—எவர்கள் பிரத்தியபிவாதநம் என்னும்-ஆசிரவாதத்தைய நியமாட்டார்களோ அவர்களையும், மாதர்களையும், தன்பெயரைமாத்திரஞ்சொல்லி வந்தநஞ்செய்யவேண்டியது.

கஉ௪—தான்வந்தநஞ்செய்து அபிவாதநஞ்செய்யும்போது தன் நாமதேயத்தின் அந்தத்தில் போவென்னுஞ் சப்தத்தைச்சொல்லவேண்டியது. அந்தச் சப்தமானது பெயர்களின் கவரூபமென்று ருஷிகளால் சொல்லப்படுகின்றது. அதாவது “சுபசர்ம்மநாமா-அஹம்-அஸ்மி-போ,, இவைமுதலானவை.

கஉ௫—சிறியோர்கள் தன்னைவணங்கும்போது அவன்பெயரையும், அதன்கடைசியில் அகாரத்தை மூன்றுமாத்திரையாகவும், சொல்லி ஆபுஷிமான்-ஆகவிருக்கக்கடவாயென்று வாழ்த்தவேண்டியது உதாஹரணம்-ஆபுஷிமான்-பவ-தேவதத்தா-இவைமுதலியவை.

கஉ௬—மஹ்சொல்லியபடி ஷத்தப்பிராமணனுக்கு ஆசிரவாதஞ்செய்யத் தெரியமாட்டாதோ அவனுக்கு அபிவாதநஞ்செய்யக்கூடாது. அவன்-சூத்திரனுக்குச் சமமானவன்.

கஉ௭—வணங்கினபின்புபிராமணனை குசலமாக விருக்கிறையாவென்றும், கூத்திரியனை நோயற்றிருக்கிறையாவென்றும், வைசிய

* அபிவாதநம்-என்பது- தன்குலம்- கோத்திரம், சூத்திரம், சாகை, இவற்றைச்சொல்வது.

னை கேஷமமாகவிருக்கிறையாவென்றும், சூத்திரனை- சுகமாகவிருக்கிறையாவென்றும், கேழ்க்கவேண்டியது.

கஉஅ—யாகஞ் செய்வதற்காக தீகைஷ்பெற்றிருப்பவன் சிறியவனாயிருந்தாலும், அவனைப் பெயரைச்சொல்லி தருமமறிந்தவன் அழைக்கக்கூடாது. போ-என்றும், பவான்-என்றும், அழைக்கவேண்டியது. இவ்விரண்டுசொல்லும் மரியாதையைக்காட்டும்.

கஉஊ—அந்நியன் மனைவி தனக்குப்பந்தவல்லாத மாதர்கள் இவர்களை பவதி-சுபகே- பகிதி - என்று அழைக்கவேண்டியது. இந்தச்சொற்கள் அக்கா-அம்மா-அம்மணி என்னும் மரியாதையைக்காட்டுகின்றது.

கஉஓ—அம்மான்-சிறப்பின்-பெரியப்பன்- மாமனார் - யாகபுரோகிதன் குரு இவர்கள்வந்தால் எழுந்திருந்து வந்ததம் அபிவாததம் செய்யவேண்டியது.

கஉக—சிறியதாய் அம்மான்பெண்சாதி மாமியார் அத்வைத இவர்கள் குருபத்திநிக்குச் சமானமானவர்களாதலால் குருபத்தியைப்போற் பூசிக்கவேண்டியது.

கஉஉ—தன்வருணத்திலே கலியாணஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற அண்ணல்பெண்சாதியை நாஸ்தோறும் வணங்கவேண்டியது, ஞாதிசம்பந்தி இவர்களின் பத்திநிகளை ஊருக்குப்போய்வந்தபோது மாத்திரம் வணங்கவேண்டியது.

கஉஊ—பெரியஅத்தை,தாயுடல்பிறந்தபெரியதாய், சிறியதாய், இவர்களிடத்தில் தன்தாயைப்போல் மரியாதையாயிருக்கவேண்டியது. ஆனால் தாய் அவர்களைவிட உயர்ந்தவள்.

கஉச—ஒருபட்டணம்ஊர் இதில் வசிக்கிறவர்கள் பத்துவயது மூத்தவனாகும், அதில் தானம்முதலியவித்தை யறிந்திருந்தால்

ஐந்துவயது மூத்தவனோடும், வேதமறிந்தவனான மூன்றுவயது மூத்தவனோடும், தன் ஞாநிகளானால் கொஞ்சகாலமூத்தவனோடும் சிநேகஞ்செய்யவேண்டியது.

கரு—பத்துவயதுள்ள பிராமணனையும், நூறுவயதுள்ள கூத்திரியனையும் தகப்பன்பிள்ளையாக வறியவேண்டியது. அதில் பிராமணன் தகப்பன்மரியாதையும், கூத்திரியன் புத்திரமரியாதையும் வகிக்கவேண்டியது.

கரு—நியாயமாதேடியபொருள் சிற்றப்பன்முதலிய பத்துக்கள் உயர்ந்தவயது நல்லொழுக்கம் கல்வி இவ்வைந்துப் ஒருவனைப் பூசிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. ஆனால் இவைகள் கிரமமாக ஒன்றிலொன்றுயர்ந்தது.

கரு—மூன்றுவருணத்தாரில் எவனிடத்தில் மேற்சொன்ன ஐந்துகுணங்களில் எவன் இரண்டுமூன்றுகுணங்களை யுடைத்தானவனாயிருக்கிறானோ அவனை ஒரோகுணமுடைய வொருவன் பூசிக்கவேண்டியது. தொண்ணூறுவயதுக்குமேற்பட்ட சூத்திரனை எல்லோரும் மரியாதைசெய்யவேண்டியது.

கரு—பண்டிமுதலியவாகதத்தில் வருகிறவன், தொண்ணூறுவயதுக்குமேற்பட்டவன், நோயுள்ளவன், சமையாளி, மாதர்கள், அநுஷ்டாநமுள்ள பிராமணன், அரசன், கலியாணஞ் செய்யப்போகிற மாப்பிள்ளை, இவர்களுக்கு மஹாவர்கள் வழிவிடவேண்டியது.

கரு—மேற்சொன்ன யாவரும் ஒன்றாகவந்தால் அரசன் அநுஷ்டாநமுள்ள பிராமணன் இவர்களுக்கு வழிவிடவேண்டியது. அவ்விருவரும், கூடிவந்தால் அநாசனக்காட்டிலும் அநுஷ்டாநமுள்ள பிராமணனுக்கு வழிவிடவேண்டியது.

கச0—எவன் உபநயநஞ்செய்வித்து யாகமந்திரங்களையும் வேதவேதாந்தங்களையும் ஒதுவிக்கிறானோ அவனை ஆசாரியனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கச1—எவன் வேதத்திலும் மந்திரங்களிலும், கொஞ்சம் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு சொல்லுவிக்கிறானோ அவனை உபாத்தியாயனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கச2—எவன் கெர்ப்பாதாநமுதலிய கிரியைகளைச் செய்வித்து ஜீவநோபாயத்தைக் கற்பிக்கிறானோ அவனை குருவென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கச3—எவன் அக்கிரிசந்தாதம் அக்கிரிஷ்டோமமுதலிய யாகம இவைகளைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டவராய் செய்விக்கிறானோ அவனை ரித்துவிக்கென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கச4—எவன் சுரத்தோமகூடிய வேதத்தின் உச்சரித்தலால் தன் னிரண்மிகாதுகளையும், பரிபூரணஞ் செய்விக்கிறானோ அவன் தாய்தந்தைக்குச்சரியானவன் அவனுக்கொருநாளும் துரோகஞ்செய்யக்கூடாது.

கச5—உபாத்தியாயனைவிட ஆசாரியன் பத்துப்பங்குயர்ந்தவன் ஆசாரியனைவிட உபநயநாதி சமஸ்காரஞ் செய்வித்த தகப்பன் நூறுபங்குயர்ந்தவன் அத்தகப்பனைவிட தாய் தன்மகிமையால் ஓயிரம்பங்குயர்ந்திருக்கிறான்.

கச6—பெற்றதகப்பனைவிட இரண்டாவதான பிராமண ஐந்தம் வரத்தக்க பிரம்மபுத்தேசஞ்செய்கிற ஆசாரியனுயர்ந்தவன். அந்தவிரண்டாவது பிறப்பானது இம்மையிலும் பிறுமையிலும் அழியாது.

கச7—மாதாவும் பிதாவும் காமத்தினுலேபுணர்ந்து யோநிவ

ழியாக எந்தப்பிறப்பை யுண்டுபண்ணுகிறார்களோ அந்தப்பிறப்
பானது மிருகசாதியைப்போல அவயவங்களைமாத்திரம் கொ
டுக்கவல்லமையுள்ளது.

கசஅ—ஆசாரியன் விதிப்படி எந்தவிரண்டாவது ஜநதத்தைப்
பிரம்மவுபதேசத்தினுலுண்டுபண்ணுகிறானோ அந்தப்பிறப்பான
து அழிவற்றதாயும் மூப்பற்றதாயும் புண்ணியலோகங்களைக் கொ
டுக்கிறதாயும் இருக்கின்றது.

கசக—சாஸ்திரவிஷயத்தில் கொஞ்சமாவது நீரம்பவாவது எ
வன் உபகாரஞ்செய்கிறானோ அவனையே குருவென்றநியவேண்
டியது.

கரு0—இரண்டாவது ஜநதத்தையுண்டுபண்ணுகிறவனாயும் தன்
சாதிதருமத்தை வேதத்திற்சொல்லியபடி சூழ்விக்கிறவனாயு மிருப்
பவன் தன்னைவிட சிறியவனாயிருப்பினும் சாஸ்திரப்படி தகப்பனு
க்குச்சரியாகிறான்.

கருக—உதாசரணம்-குழந்தையாயும், வித்துவானாயுமிருக்கிற அ
ங்கீரசன் பிள்ளையானவன் தன்பிதூர்க்களுக்கு வேதமோதிவைத்தா
ன். அப்போது அவர்களை ஞானத்தினால் சீஷர்களாகமதித்து அவ
ர்களை பிள்ளைகளென்றழைத்தான்.

கருஉ—அந்தப்பிதூர்க்கள் அதனாற்கோபங்கொண்டு அதைதே
வர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டார்கள் தேவர்களும் சபைகூடி
உங்களுக்குழந்தை உங்களைப்படி கூப்பிட்டதுசரிதான் என்று நி
யாயஞ்சொல்லத்தொடங்கினார்கள்.

கருரு—தெரியாதவன் பிள்ளையாகவும் தெரிந்தவன்தகப்பனாக
வுஞ்சொல்லப்படுகிறான் இப்படியேசாஸ்திரத்தாலும் பெரியோ
ர்களாலுஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கருசு—வயது-நடை-பொருள்-பாந்தவியம்-இவைகளினால் ஒரு வன்பெரியவனாகமாட்டான் தெரிந்தவனே நமக்குப்பெரியவன் என்று ருஷிகள் தருமத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கருரு—பிராமணர்களுக்கு ஞானத்தினாலும், ஸுத்திரியாளுக்கு வீரியத்தினாலும், வைசியனுக்கு தானியம்-பொருள் - இவைகளினாலும், சூத்திராளுக்கு-வயதினாலும் மேன்மையுண்டாகிறது.

கருசு—நரையினால் மாத்திரம் விருத்தாகமாட்டான் சிறுவனாயிருந்தாலும் வேதப்பொருளறிந்தவனே விருத்தன் என்று தேவர்கள் தீர்மானஞ் சொன்னார்கள்.

கருஎ—மரத்தினுற்செய்யப்பட்ட யானை தோலினுற்செய்யப்பட்ட மிருகம் வேதம் ஒதாத பிராமணன் இம்மூவரும் உபயோகமில்லாதது பெயலாமாத்திரம் பரிக்கிறது.

கருஅ—மாதர்களிடத்தில் பேடியும் பசுமாட்டினிடத்தில் பசு மாடும் தெரியாதவனிடத்திற் கொடுத்ததாநமும் எப்படி பயனில்லாததோ அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயனில்லாதவன்.

கருக—தருமமறிந்த ஆசாரியன் ஹிதோபதேசம் செய்கிக்கும்போது பிரம்புமுதலிய கருவிகளால் சீஷனாக அதிகமாக அடியாமல் தருமத்தை உபதேசிக்கவேண்டியது, வாயினாலும் குரூரமில்லாமல் தாய்போல் பிரியமாய் பேசவேண்டியது.

கரு0—எவனுக்கு வாக்கும் மததும் பொய்சொல்லாமலும் இராகத்துவேஷத்தை யடையாமலும்; பரிசுத்தமாயடக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவன் வேதாந்தசாஸ்திரத்திற் சொல்லிய எல்லாப்பயனையும் உட்கொள்.

கருக—ஒருவன் தான்துன்பத்தை யடைந்திருந்தாலும் அந்நியனைப்பார்த்துத் துன்பம்வரும்படி பேசக்கூடாது செய்கையினால்

லும் மநதினாலும் ஒருவனுக்குத்துறோகஞ்செய்யக்கூடாது கொ
டுமையாக அமங்கலமானவார்த்தைகளைச்சொன்னால் சுயர்க்காதிபு
ண்ணியலோகங்கனையடையமாட்டான்.

ககூஉ—பிராமணன் தனக்குஅயலான்செய்கிறமரியாதையை வி
ஷித்தைப்போலறினத்து அஞ்சவேண்டும் அவமாநத்தை அமிர்
தத்தைப்போல விரும்பவேண்டும்.

ககூரு—அவமாநத்தாற் றுண்பத்தையடையாதவன் சுகமாகத்தா
ங்கியெழுந்திருக்கிறான் சுகமாக இவ்வுலகத்திலுஞ்சஞ்சரிக்கிறான்
அவனை அவமாநஞ்செய்தவன் தானே அழிந்துபோகிறான்.

ககூச—இப்போது நான்சொல்லிவந்த சாதகர்மமுதல் உபந
யநவனாயில் சொல்லியசமஸ்காரத்தினால் பரிசுத்தனான துஜன் கு
ருவினிடத்தில் வசித்து அவசரப்படாமல் வேதத்தைக்கிரமமாக
வோதவேண்டியது

ககூரு—வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட பலபல நியமங்களாலும் அ
ந்தபிணைமுதலான விரதத்தினாலும் பரிசுத்தனானதுஜனாலே வே
தமுமுதும் ஓதத்தக்கது பின்புவேதாந்தமும் ஓதவேண்டியது.

ககூச—தவஞ்செய்யவிருப்பமுள்ள துஜனானவன் வேதாத்திய
யநஞ்செய்யவேண்டியது அதுவே இவனுக்குமேலானதவமாகச்
சொல்லப்படுகின்றது.

ககூஎ—எவன்நாள்தோறும் தன்சக்திக்குத்தக்கபடி வேதத்தில்
நாலுவாக்கியமாவது ஒதுகிறானோ அவன் பாதாபிகேசவனாயில்
தவஞ்செய்கிறவனாகச்சொல்லப்படுகிறான்.

ககூஅ—எந்தத்துஜனானவன் வேதத்தையோதாமல் வேறானஅ
ரித்தசாஸ்திரத்தில் முயற்சிசெய்கிறானோ அவன் ஜீவித்திருக்கும்
போதே தன்வய்சந்தாருடன் சூத்திரானுகிறான்.

ககக—துஜனுக்கு முதற்பிறப்புத்தாயாலும் இரண்டாவது உபநயநத்தாலும், மூன்றாவது எக்கியதீக்ஷையாலும், உண்டாகிற தென்று வேதத்திற்சொல்லப்படுகின்றது.

கக௦—அதில் மிஞ்சி கட்டுவதை அடையாளமாக உடைத்தான இரண்டாவதுபிறப்புக்கு காயத்திரியைத்தாயாகவும், ஆசாரியனைத் தகப்பனாகவுஞ்சொல்லுகிறார்கள்.

கக௧—வேதத்தை ஒதுவிக்கிறதினால் ஆசாரியனையும் ஒருதகப்பனாகவே சொல்லுகிறார்கள். உபநயநஞ்செய்துகொண்டு வேதமோ தாவிட்டால் இவன் ஒருவையேககாரியத்துக்கும் உதவமாட்டான்.

கக௨—உபநயநஞ் செய்துகொள்ளுவதற்கு முன்பு இவன் சூத்திரனுக்கொப்பானவன் ஆனால் மாதா-பிதர் கர்மத்தில்மாத்திரம் அதற்குவேண்டிய வேதமந்திரஞ்சொல்லலாம்.

கக௩—உபநயநமானபின்பு தான் இவனுக்குச் சமிதாதாந முதலிய விரதாநுஷ்டாநமும், வேதாத்தியயநமும், கிரமமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கக௪—எந்தவருணத்தானுக்கு எந்தமிருகத்தின் சர்மமும் எவ்விதபூணூலும், எவ்விதமிஞ்சியும், எவ்விததண்டமும், எவ்விதவஸ்திரமும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளை அவனவன் விரதாநுஷ்டாநகாலங்களிலும் தரிக்கவேண்டியது.

பிரமசாரிவிரதம்.

கக௫—குருவின்குலத்தில் வாசஞ்செய்கிற பிரமசாரி தன்னித்திரியங்களெல்லாமடக்கிக்கொண்டு மறுமைக்குரிய தவம் விருத்தியடையும்பொருட்டு மேற்சொல்லப்போகிற நியமங்களை யநுஷ்டிக்கவேண்டியது.

சு சமிதாதாநம்-என்பது-சமித்தினவேஅக்கிநியிற்செய்யும்ஓமம்.

கஎசு—நாள்தோறும் விடியற்காலையில் நதிஜலத்தில் ஸ்நாநம்ப
ண்ணி பரிசுத்தனாய் தேவர்-ருஷி-பிதர்-தருப்பணங்களையும் தன்
விஷ்டதேவதையின்பூசையையும், இரண்டுவேளை சமிதாநாதத்தை
யும் செய்யவேண்டியது.

கஎஎ—தேவீ-மாம்சம்-கந்தம்-புஷ்பம்-தித்திப்பு - ஸ்திரிகள்
தயிர்-பால்-நெய்-மோர்-ஜீவஹிக்கை.

கஎஅ—அப்பியங்கநம்-அஞ்சதம்-செருப்பு-குடை-காமம் - கு
ரோதம்-லோபம்-கூத்து-பாட்டு.

கஎஊ—சூதாடல்-வம்பளத்தல்-பழிசொல்லுதல்- பொய்சொல்
லுதல்-மாதர்களை ஆசையோடுபார்க்க விரும்புதல் ஒருவருக்குத்
துரோகஞ்செய்தல் இவைகளை நீக்கவேண்டியது.

கஅ௦—எப்போதும் பிரமசாரி தனியாகவே படுக்கவேண்டி
யது. காமத்தினாலே இந்திரியத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடாது. அப்ப
டிசெய்தால் தன்விரதமழிந்துபோய்விடும்.

கஅ௧—பிரமசாரிக்குக் காமயில்லாமல் சொப்பநத்தில் இந்திரி
யம்வெளிப்பட்டால் பிராதக்காலையில் ஸ்நாநஞ்செய்து சூரியனை
தமஸ்கரித்து “புநகா,, என்னுமந்திரத்தை மூன்றுதரஞ் சொல்ல
வேண்டியது.

கஅ௨—தண்ணீர்-தேவபூசைஞ்ஞரியமலர்கள்- சாணம்-மண் - த
ருப்பை-இவைகளை-குருவுக்கு வேண்டியமட்டில் கொண்டுவந்து
கொடுக்கவேண்டியது. தானும் நாள்தோறும் பிணையெடுத்துச்
சாப்பிடவேண்டியது.

கஅ௩—வேதம்-எக்கியம்-இவைகளுள்ளவர்களாயும், சந்தியாவ
ந்தநமுதலிய தன்றன் கர்மங்களைச் சாக்கிரதையாய்ச் செய்பவர்க
ளாயுமிருக்கிற கிரகஸ்தாள்விட்டில் பிரமசாரி நாள்தோறும் அந்த
பிணையெடுக்கவேண்டியது.

கஅச—குருவின்குலத்திலும், அவர்பங்காளி-பந்து-இவர்கள்விட்டிலும், பிணை வாங்கக்கூடாது. வேறேவீட்டில்லாவிட்டால் குருவின் பந்துக்களின்வீட்டிலாவது, அதுவில்லாவிட்டால் அவர் பங்காளிவீட்டிலாவது, அதுவுமில்லாவிட்டால் குருகுலத்திலாவது வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கஅரு—முன்சொன்னபடியே வேத - எக்கியமுதலிய அதுஷ்டாநமுள்ளவர்களில்லாவிடில் ஊருமுழுதும் மெளனத்துடன் சஞ்சரித்து மஹாபாவிகள்வீடுநீங்கலாக எங்கையாவது பிராமணர்வீட்டில் பிணைவாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

கஅசு—வநத்தில் பரிசுத்தமான விடத்திற்குப்போய் விதிப்படி பலாசமுதலிய சமித்துக்களைக்கொண்டு வந்து கையில்வைத்துக் கொண்டு வெய்யிலிலுலர்த்தவேண்டியது. அதற்குச் சகத்தியில்லாவிட்டால் இறப்பிலாவது உலர்த்தவேண்டியது. அந்தச்சமித்துக்களாலே காலையும், மாலையும், அக்கிதியில் ஒழுஞ்செய்யவேண்டியது. இதுதான் சமிதாதாதம்.

கஅஎ—பிரமசாரியானவன் தனக்கு நோயில்லாதிருக்கும்போது ஏழுநாள் பிணையெடாமலும், சமிதாதாதஞ் செய்யாமலும் இருந்தால் விரதப்பிரஷ்டனாகிறான். அதற்கு அவகீர்ணிவிரதத்தைச் செய்யவேண்டியது (அவகீர்ணிவிரதம் பதினொராமத்தியாயத்திற்காண்க.)

கஅஅ—பிரமசாரி எப்போதும் பிணையெடுத்தே புசிக்கவேண்டியதேதவிர ஒருவனந்தத்தைப் புசிக்கக்கூடாது. பிணையெடுத்துப் புசிப்பதை அவனுக்கு உபவாசத்திற்கொப்பாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

கஅக—யாகாதிகாரியத்திலும், சிரார்த்தகாரியத்திலும், தன்னை

யொருவன் தன்விட்டில் சாப்பிடவேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தனைசெய்தால் அப்போது தன்னியமப்படி ருஷிகளைப்போல் மதுமாம்சாதிக ண்ங்கலாக ஒருவ னந்தத்தைச் சாப்பிடலாம். அதனால் இவன்விரதமழியமாட்டாது.

கக0—இந்தப்படி யொருவனந்தத்தைப்புகிப்பது பிராமண பிரமசாரிக்குமாத்திரமேதவிர மற்றவர்களுக்குக் கூடாதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கக1—குருவானவர் ஆக்கியாபித்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் வேதாத்தியயநத்திலும், குருவிற்பனிவிடையிலும், தானானே நாள்தோறும் முயற்சிசெய்யவேண்டியது.

கக2—சரீரம்-வாக்ஞ-புத்தி-பஞ்சேந்திரியம்-மறது- இதுகளை அடக்கிக்கொண்டு கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு குருவுக்குளதிராக குருவிற்புகத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கவேண்டியது.

கக3—எப்போதும் உத்தரீயத்துக்குவெளியில் தன்வலதுகையை வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது. அதாவது போர்த்துக் கொள்ளாமலிருத்தல்-உட்கார்ந்துகொள்ளென்று குருவுத்தரவுசெய்தால் அவருக்கெதிராக பரிசுத்தனாய் மறைக்கவேண்டிய அவயவங்களை வஸ்திரத்தினால் மறைத்துக்கொண்டு உட்காரவேண்டியது.

கக4—குருவினிடத்தில் வாசஞ்செய்யும்போது உயர்ந்த அந்தத்தைப்புகிக்கவும், உயர்ந்த வஸ்திரத்தைத்தரிக்கவுங்கூடாது உயர்ந்தவேஷத்தோடு இருக்கவுங்கூடாது, விடியற்காலத்தில் குருவே சூழ்ந்திருப்பதற்குமுன்னர் தானெழுந்திருக்கவேண்டியது. இரவில் அவர்படுத்து நித்திராசெய்தபின் தான்படுக்கவேண்டியது.

கக5—குருவின் ஆக்கியையை சீஷன் படுத்திக்கொண்டும், உட்கார்ந்துகொண்டும் சாப்பிட்டுக்கொண்டும் நடந்துகொண்டும்

பராமுகமாயிருந்துகொண்டும் கேழ்க்கக்கூடாது மறுமொழியுஞ் சொல்லக்கூடாது.

ககூசு—குரு உட்கார்ந்துசொல்லும்போது தானின்றிகொண்டும் அவர்நிற்கும்போது அவர்க்குச்சமீபத்தில் நின்றுகொண்டும் அவர்தனக்கெதிராகவந்து சொல்லும்போது தானெதிர்கொண்டு போயும் அவர்நடக்கும்போது தான்பின்றொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டும்.

ககூஎ—அவர் பராமுகமாக விருக்கும்போது அவர்முகத்துக்கெதிராகவந்தும் அவர்தூரத்திலிருக்கும்போது கிட்டவந்தும்-படுத்திருக்கும்போதும்- சமீபத்திலிருக்கும்போதும்- தன்தேகத்தைவணக்கிக்கொண்டும் - அவர் ஆக்கிணையைக்கேழ்க்கவும் மறுமொழி சொல்லவும்கேண்டியது.

ககூஅ—குருவினாசநத்திற்கும்-படுக்கைக்கும் - தன்னாசநமும் படுக்கையுந் தாழ்ந்திருக்கவேண்டியது குருபார்க்குமிடத்தில் தான் இஷ்டப்படி ஆசநத்திலுட்காரப்போகாது.

ககூக—இந்தக்குருவின்பெயரை அவரில்லாதவிடத்திலும் குரு உபாத்தியாயர்-என்கிற மரியாதைச்சொல்லன்றியும் சொல்லக்கூடாது-அவருடைய நடத்தை-நடை-சொல்லு-இவைகளைத் தானது சரிக்கலாகாது.

உ௦௦—எந்தவிடத்தில் குருவுக்கு அபவாதமும் நிந்தையுஞ்சொல்லப்படுமோ அவ்விடத்தில் தன்காதுகளைமூடிக்கொள்ளவேண்டியது அல்லது வேறிடத்துக்காவதுபோகவேண்டியது.

உ௦௧—சீஷன்குருவைப் * பழித்தால்கழுதையாகவும் 3 நிந்தித்

* இருக்கின்றதோஷத்தைச்சொல்வது-பழித்தல்.

3 இல்லாததோஷத்தைச்சொல்வது-நிந்தித்தல்.

தால்-நாயாகவும்-குருவிற்பொருளை யதுபவித்தால் புழுவாகவும்-
அவர்பெருமையைக்கண்டு பொருமைப்பட்டால் உலண்டிபூச்சி
யாகவும் பிறக்கினான்.

௨௦௨—தான் றூரத்தி லிருந் துகொண்டு மற்றொருவனை யனுப்
பி குருவுக்குப்பணிவிடைசெய்யக்கூடாது தனக்கு கோபம்நேரி
ட்டிருக்கும்போதும்-குரு மனையாளோடிருக்கும்போதும் தான்
போய்ப்பூசிக்கலாகாதுவாகறத்திலும் ஆசறத்தினிலுந்தானிருந்தா
ல் அவைகளினின்றும் தானிறங்கிப்பூசிக்கவேண்டும்.

௨௦௩—எதிர்க்காற்றடிக்கும்போதும்-பின்காற்றடிக்கும்போது
ம்- குருவுக்கெதிரில் உட்காரக்கூடாது குருகேளாதிருக்கும்போ
து ஒருசங்கதியும்அவருக்குச்சொல்லக்கூடாது.

௨௦௪—மாட்டுபண்டி-குதிரைபண்டி-ஒட்டகம்- உப்பரிகை-ப
டிகள்-கற்பலகை-ஓடம்-இவைகளில்-குருவோடுசீஷன்- சமமாகவி
ருக்கலாம்.

௨௦௫—குருவுக்குக் குருவந்திருக்கும்போது அவருக்கும் குரு
வைப்போல வந்ததைவழிபாடு செய்யவேண்டியது தான்குருவின்
வீட்டி லிருக்கும்போது தன்தாய்தகப்பன் முதலியவர்வந்தால்
அவர்களை குருவினுத்தரவு அன்றி வந்ததம்செய்யக்கூடாது.

௨௦௬—வித்தைசொல்லி வைத்தகுரு உபாத்தியாயர் தன்சிற்ற
ப்பன் பெரியப்பன்முதலானவர்கள் அதர்மம் செய்யவேண்டா
மென்றவர்கள் - தருமத்தைபுடேசித்தவர்கள் இவர்களிடத்திலும்
ஆசாரியனைப்போலவே மரியாதைசெய்யவேண்டியது.

௨௦௭—கல்வி-தவம்-முதலியவற்றால் உயர்ந்தும்-தன்வருணத்
தில் விவாகஞ்செய்யப்பட்ட மாதிரிடத்திற்பிறந்தும்-இருக்கிறகு
ருபுத்திரானிடத்திலும் அவர்பங்காளிகளிடத்திலும் குருவைப்போ
லவேமரியாதைசெய்யவேண்டியது.

உ௦௮—தனக்குச்சிறியவனாயிருந்தாலும் சரியானவயதுள்ளவனாயிருந்தாலும் முன் தனக்குச்சீஷனாயிருந்தாலும்வேதமுற்றும் ஒதினவனாயாவது குருபுத்திரனாயாவது இருந்து தான் எக்கியஞ் செய்யுஞ்சமயத்தில்வந்தால் அவர்களுக்குக்குருவின் மரியாதையைச்செய்யவேண்டியது.

உ௦௯—குருவிற்புத்திரனுக்கு குருவைப்போலமரியாதை செய்யவதில் சரீரத்தைத்தேய்ப்பதையும்- எண்ணெய்தேய்ப்பதையும்- எச்சல்சாப்பிடுவதையும்-காலைக்கழுவுவதையும்-செய்யக்கூடாது.

உ௧௦—குருவுக்குத் தன்வருணத்தில் கலியாணஞ்செய்த மாதர்கள் நியமித்தல்முதலிய குருவுக்குச்செய்வதுபோலவே செய்யவேண்டியது வேறுசாதிபாயிருந்தால் எழுந்துவந்தநமர்த்திரஞ் செய்யவேண்டியது.

உ௧௧—குருவிற்பத்திநிக்கு - எண்ணெய்தேய்த்தல் - ஸ்நானஞ் செய்வித்தல்-உடம்புதேய்த்தல் - தலையாற்றுவித்தல் - இவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

உ௧௨—குருபத்திநி யௌவநமாயிருந்தால் அவனை நமஸ்காரஞ்செய்யும்போது இருபதுவயதுள்ளவனாயும்குணதோஷங்களைப்பகுத்தறியும் விவேகியுமாயிருக்கிறசீஷின் கால்களைத்தொடக்கூடாது.

உ௧௩—மாதர்களின்சுபாவமே மனிதர்களுக்கு சிறிங்காரசேஷி ட்டைகளினால் தோஷித்தையுண்பெண்ணும் ஆதலால். தெரிந்தவர்கள் அவர்களிடத்தில் அசாக்கிரதையாயிரார்கள்.

உ௧௪—ஜிதேந்திரியனாயிருந்தாலும் மூடனாயிருந்தாலும் அவனைமாதர்கள் தன்சம்பந்தத்தினால் காமக்குரோதத்துக்குஉட்பட்டவனாகச் செய்கிறார்கள்.

உகரு—தாய்-தங்கை-பெண்-இவர்களுடனும் தனியாய் ஒன்றாகவுருக்காரக்கூடாது இத்திரியங்களின்கூட்டமானது மிகவும்பலமுள்ளது அது-தெரிந்தவனையும் மயக்கிவிடும்.

உகசு—குருவின் பத்திரிகள் யௌவநமாகவும் தானும் யௌவநனாயிருந்தால் காலுகளைத்தொடாமல் அபிவாதநஞ்செய்யவேண்டியது.

உகௌ—சீஷன்-தானுருக்குப்போய்வந்தபோதும், ஊரிலிருக்கும்போதும், நித்தியமும் விருத்தாளான குருபத்திரிகளின்காலைத்தொட்டு வந்தநஞ்செய்யவேண்டியது. இது பெரியோர்களின்தருமம்.

உகஅ—ஒருமனிதன் பூமியை மண்வெட்டியால் வெட்டுகிறத்தினாலே ஜலத்தை யெப்படியடைகிறானோ அப்படியே சீஷன் பணிவிடைசெய்வதால் குருவினிடத்திலேயுள்ளவிதவையையடைகிறான்.

உகக—பிரமசாரி தலையை முழுதுமொட்டையடித்துக்கொண்டிருந்தாலுமிருக்கலாம், அல்லது தலைமுழுதுஞ் சடைதரித்துக்கொண்டாலும் கொள்ளலாம். அல்லது குடிமிமட்டுஞ் சடைதரித்துக்கொண்டு மற்றதை கூவராஞ் செய்துகொண்டாலும் கொள்ளலாம் இவ்வித பிரமசாரிகள் ஒருபோதும் சூரிய னுதயாஸ்தமநகாலங்களில் நித்திரைசெய்யக்கூடாது.

உஉ0—தூக்கத்தில் ஆசையினாலாவது, அறியாமையினாலாவது, அவர்கள் உதயத்திற்குங்கினால் அன்றாமத்தியாநமும், அஸ்தமநத்திற்குங்கினால் அன்றிரவும் காயத்திரி செபஞ் செய்துகொண்டு உபவாசமாயிருக்கவேண்டியது.

உஉ௧—அப்படி தூங்கினதற்காகப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளாவிட்டால் மஹாபாவத்தோடு கூடினவர்களா நரகத்தையடைவர்.

உஉஉ—ஆகையால் அஃவிரண்டுசந்தியிலும், தூங்காமல் சாக்கிரதையாய் ஆசமநஞ்செய்து ஆசாரத்துடன் சந்தியாவந்தநஞ்செய்து பரிசுத்தமானவிடத்திலிருந்து செபஞ்செய்து + உபஸ்தாநமும் விதிப்படிசெய்யவேண்டியது.

உஉ௩—மாதர்களேனும், சூத்திரனேனும், ஒருநல்லகாரியத்தைச் செய்தால் அதையும், தனிமநதுக்கிஷ்டமானகாரியத்தையுஞ் சாஸ்த்திரத்துக்கு விரோதமின்றிச் செய்யலாம்.

உஉ௪—சிலபெரியோர்கள் தர்மமார்த்தங்களைக் காமத்துக்குக் காரணமாயிருப்பதால் உயர்ந்ததென்றும் சிலர் அரித்தகாமங்களைக் கதத்துக்குக்காரணமாயிருப்பதால் உயர்ந்ததென்றும், சிலர் தர்மத்தை அரித்தகாமங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதால் உயர்ந்ததென்றும் சிலர் அரித்தத்தை தர்மமகாமங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதால் உயர்ந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள் இந்தத் தர்மமார்த்தகாமங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமின்றியிருந்தால்மூன்றுமுயர்ந்ததென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

உஉ௫—ஞாநத்தைக் கற்பிக்கிறதினால் ஆசாரியன் பரமார்த்தமாவின் உருவமாகவும், உண்பிபண்ணுவதால் தகப்பன் பிரமனுருவமாகவும், தண்ணீர்தரித்திருந்ததால் மாதா பூமியினுருவமாகவும், சகோதரன் தன்னோடுகூடப்பிறந்தமையால் ஆத்மாவின்னுருவமாகவும், எண்ணத்தக்கவர்கள்.

உஉ௬—ஆசாரியன்-பிதா-மாதா-ஜெஷ்டபிராதா-இவர்களை தனக்குக் கஷ்டம்வந்திருந்தபோதிலும், அவமானஞ் செய்யக்கூடாது அநிலும், பிராமணன் ஒருக்காலும் செய்யப்படுகாது.

உஉ௭—மாதாபிதாக்கள் பிள்ளையைப்பெறுகிறவிஷயத்தில்பிரச

வவேதனைதொடங்கி, வித்தைபைக்கற்பிக்கிறவனாயில் எவ்வளவுகஷ்டப்படுகிறார்களோ அதற்குப்பிரத்தியுபகாரம் எத்தனை ஐநநமெடுத்தபோதிலும் செய்யவரிது.

உஉஅ—தாய்-தந்தை-ஆசாரியன்-இவர்களின் இஷ்டத்தைத் திநந்தோறுஞ் செய்யவேண்டியது. அவர்கள் சந்தோஷிப்பப்டிருந்தால் எல்லாதவப்பலன்களும் உண்டாகும்.

உஉக—அம்முமவர்களுக்கும் பணிவிடைசெய்வதையே உயர்ந்ததவமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களினுத்தரவன்றிச் சுயமா ஒரு வேறுதருமத்தைச்செய்யலாகாது.

உஉ௦—அந்தமூவருமே மூவுலகமாகவும் மூன்றாசிரமங்களாகவும் மூன்றுவேதங்களாகவும், மூன்றக்கிதிகளாகவும் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

உஉ௧—அதில் தகப்பன்-காருகபத்தியாக்கிதியாகவும், மாதா தக்ஷிணாக்கிதியாகவும் ஆசாரியன்-ஆகவநிய அக்கிதியாகவும், சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்த மூன்றக்கிதிதான் தினோதாக்கிதியையவிட உயர்ந்தன.

உஉ௨—இந்த மூன்றுபேர்களிடத்திலும், பத்தியுள்ளவன் மூன்றுலோகங்களைபுஞ் செயித்தவனுய் சூரியாதிதேவர்கள்போல் ஒளியுள்ளசரீரத்துடன் சுவர்க்காதிலோகங்களையடைவன்.

உஉ௩—மாதருபத்தியால் இம்மையிற் சுகத்தையும், பிதூர்பத்தியால் சுவர்க்கசுகத்தையும் ஆசாரியபக்த்தியால் பிரம்மலோகசுகத்தையும் அடைகிறான்.

உஉ௪—எவனுலேஇம்முமவர்களும் ஆதரிக்கப்பட் டிருக்கிறார்களோ அவனுக்கு சகலதர்ம்மங்களும் பலனைக்கொடுக்கும், எவனுலே ஆதரிக்கப்படவில்லையோ அவனுக்கு சகலதர்ம்மங்களும் பலனற்றதாகிவிடும்.

உரு—அம்முவர்களும் எதுவரையிலுஞ் ஜீவித்திருப்பார்களோ அதவரையிலேறுதர்மத்தில் மநம்வையாமல் அவர்களின் பணிவிடையை அன்போடுசெய்யவேண்டியது.

உரு—அவர்களின் பணிவிடைக்கு விரோதமில்லாமல் அவர்களுத்தரவின்பேரில் மனோவாக்கு காயங்களால் பரலோகத்துக் குதவியான யாதாவ தொருதருமத்தைச் செய்யவேண்டியது செய்தபின்னும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டியது.

உரு—இவர்களிடத்திற் பணிவிடைசெய்வதுதான் மேலானதர்மம் மற்ற எக்யாதிகருமங்கள் இரண்டாம்பகஷமான தருமமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

உரு—அன்புள்ளவன் மேலானவித்தைையை சூத்திரனிடத்திலிருந்தாலும், மோக்ஷகருமத்தை சண்டாளனிடத்திலிருந்தாலும், ஸ்தூபிரத்திறத்தை தனக்குத் தாழ்ந்தகுலத்திலிருந்தாலும் கிரகித்துக்கொள்ளலாம்.

உரு—அமிர்தம் விஷத்திலிருந்தாலும் - நல்வசநம்சிறுவனிடத்திலிருந்தாலும்-நல்லொழுக்கஞ் சத்துருவினிடத்திலிருந்தாலும் - சுவர்ணம் அமேத்தியத்திலிருந்தாலும் கிரகித்துக்கொள்ளலாம்.

உரு—மாதர்கள்-இரத்திறங்கள்-கல்வி-தர்மம்-ஆசாரம் - நல்வசநம்- இன்னும்பலபல சிற்பசாஸ்திரம் இவைகளுத்தவிடத்திலிருந்தாலும் கிரகித்துக்கொள்ளத்தக்கவைகள்.

உரு—பிராமணன் அகப்படாமல் ஆபத்தால் நேரிட்டால் ஸூத்திரிய வைசியாளிடத்திலிருந்தாவது வேதத்தையோதவேண்டியது வேதம்-ஓதிமுடிகிறவரையில் அக்குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்யவேண்டியது.

உரு—மோக்ஷத்தை விரும்புகிற பிரமசாரியானவன் ஸூத்திரிய வைசியகுருவினிடத்திலும் அநுஷ்டாநமில்லாத பிராமணகுருவினிடத்திலும் வேதமோதினபின்பு வாசஞ்செய்யக்கூடாது.

உச௩—பிரமசாரிக்கு கலியாணத்தில் விருப்பமில்லாமல் குரு குலவாசத்திலேயே மநமிருந்தால் ஜ்ஜேந்திரியனாய் ஞானமுள்ள பிராமணகுருவினிடத்தில் பிரானுத்தபரியந்தம் நைஷ்டிகபிரம சாரியாவசிக்கலாம்.

உச௪—எவன் இறக்கிறவரையில் இந்தப்படிசுருவுக்குப்பணிவி டைசெய்கிறானோ அவன்சாஸ்வதமானமோக்ஷத்தையடைகிறான்.

உச௫—சீடனானவன் வேதமோதுகிறத்துக்குமுந்தி குருவுக்கு பசு-வஸ்த்திரமுதலிய தக்ஷணைகொடுக்கக்கூடாது வேதமோதிமுடி ந்தபின்பு தான்விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் குருவினிடத்துத்தீரவு பெற்றுக்கொள்ளும்போது அவர்விரும்பியபொருளைக் குருதக்ஷ ணையாகக்கொடுக்கவேண்டியது.

உச௬—பூமி-சுவர்ந்தம்-பசு-குதிரை-பாதரக்ஷை-ருடை - ஆச நம்-நாநியம்-கறியமுது- வஸ்திரம்-இவைகளைக் கொடுத்தால் குரு வுக்குச் சந்தோஷத்தையுண்டிபண்ணும்.

உச௭—நைஷ்டிக பிரமசாரியானவன் தன்சுரு இறந்துவிட் டால் அவருடைய குணமுள்ளபுத்திரனிடத்திலாவது, பத்திரியினி டத்திலாவது, ஞாதியிடத்திலாவது, தன்றேகமுள்ளவரையில் பணி விடைசெய்துகொண்டு வசிக்கலாம்.

உச௮—அவர்களுமில்லாவிடில் தன்னுசிரியன் ஓமஞ்செய்தவை தீகாக்கிறகுண்டத்தின் சமீபத்தில் ஆசநம்போட்டுக்கொண்டு திற ந்தோறும் அவ்வக்கிறியில் சமித்தினாலே ஓமஞ் செய்துகொண்டு தன்காலத்தைக் கழிக்கவேண்டியது.

உச௯—இதுவரையிற்சொல்லிவந்த விதிப்படி எந்தப்பிரமசா ரியானவன் விரதத்தை யநுஷ்டிக்கிறானோ அவன் மோக்ஷத்தைய டைகிறான் அவனுக்கு மறுபிறப்புக்கிடையாது.

இரண்டாவதுஅத்தியாயம்-முற்றிற்று.

மூன்றாவது

அ த் தி ய ர ய ம் .

கிரகஸ்ததருமம்.

முதலாவது—மேற்சொன்னபடி மூன்றுவேதமும் ஒதுவதற்காகக் குருவினிடத்தில் முப்பத்தாறு-அல்லது பதினெட்டு- அல்லது ஒன்பது-வருஷீயவரையிலாவது-அல்லதுஒதிமுடிசிறவரையிலாவது-பிரமசரியவிரதத்தை அறுஷ்டிக்கவேண்டியது.

உ—தன்வேதத்தைமுன்னிட்டு மூன்றுவேதங்களையாவது - இரண்டுவேதங்களையாவது-அல்லது-தன்வேதத்தையாவது-பிரமசரியவிரதம் வருவாமல் ஒதி கிரகஸ்த்தாசிரமத்தையடையவேண்டியது

ஈ—பிதாவினிடத்தினின்றாவது அவரில்லாதபடித்தில் ஆசாரியரிடத்துநின்றாவது - விதிப்படிவேதமோதி முகிந்தவனாயிருக்கிற புத்திரனை-அல்லது-சிஷ்யனை பிதா-அல்லது- ஆசாரியன் புஷ்பசந்தநாதிகளாலே அலங்கரித்துஉயர்ந்தஆசனத்தில் உருக்காரவைத்து கோதாநவிரதஞ் செய்வித்து பஞ்சாமிர்த்தத்தினு லுபசரிக்கவேண்டியது இது சமாவர்த்தநம்.

விவாகவிஷயம்.

சு—மேற்சொன்னபடி சமாவர்த்தநஞ் செய்யப்பட்ட பிரமசாரியானவன்குருஅல்லது-தந்தையின் அருமதிபெற்றுக்கொண்டு தன்வருணத்திற்பிறந்தவளாயும் லக்ஷணத்தோடுகூடியவளாயுமிருக்கிற கந்திகையைக்கலியாணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியது.

ரு—தந்தையின் ஏழுதலைமுறைக்குட்படாதவளாயும், தந்தகப்பன்கோத்திரத்திற் பிறவாதவளாயும், இருக்கிற கந்திகையானவன் மூன்றுவருணத்தாருக்கும்-வைதீககாரியத்துக்கும்- புத்திரனையுண்டு பண்ணுகிறதற்குந்தக்க-ஸ்த்திரியாகச்சொல்லப்படுகிறாள்.

ஊ—பசு-வெள்ளாடு-செம்மறியாடு-தநம்-தாநியம் - இவைமுதலிய அதிகசம்பத்தையுடையவர்களா யிருப்பினும் மேற்சொல்லப்போகிற பத்துக்குலத்தையும் விவாகசம்பந்தத்தில் நீக்கவிடவேண்டியது.

எ—சாதகர்மாதி சமஸ்காரத்தில்லாதவன் குலம்-புருஷப்பிரசையில்லாமல் ஸ்த்திரிபிரசயாகவேபிறக்குங்குலம்-வேதமோதாதகுலம்-தேகத்தில் நீளமானமயிருள்ளவன்குலம்-மூலவியாதிபுள்ளகுலம்-க்ஷயமோகமுள்ளகுலம் - அக்கிதிபுஷ்டியில்லாதவன்குலம்-பெருவியாதி புள்ளகுலம் - வெண்குடம்முள்ளகுலம் - குஷ்டவியாதிபுள்ளகுலம் ஆக பத்தையும் நீக்கவேண்டியது.

அ—செம்பட்டமயிருள்ளவள்-அதிகவுயரமுள்ளவள்- தீராப்பிணியுள்ளவள்-மயிரில்லாதவள்-உடம்பெல்லாமயிருள்ளவள்-குராமாகப்பெசுகிறவள்-செங்கண்ணுள்ளவள்.

ஊ—நக்ஷத்திரம்-விருக்ஷம்-நதி-நதசாதி -மலை-பக்ஷி-பாம்பு-வேலைக்காரன் இவற்றில்பேருள்ளவள் - பயங்கரமானபேருள்ளவள்-இவ்வகை கந்தியரை விவாகஞ்செய்யக்கூடாது.

க0—அழகுள்ளவளாயும்-தல்லபேருள்ளவளாயும்-அன்னம்-யானை-இவற்றைப்போல்தடையுள்ளவளாயும்-மெல்லிதான,சரீரம்-மயிர்-பல் - இவைகையுடையதானவளாயும், சிறுகுரலுள்ளவளாயும் இருக்கிறகற்றிகையைக் கவியாணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது

கக—எந்தக்கற்றிகைக்கு பிராதாயில்லாமலும், தகப்பன் இன்னொன்றறியக்கூடாமலும், போய்விடுமோ அவளை இந்தக்கோத்திரத்தாளென்றறியக்கூடாமையாலும், அவளிடத்திற்பிறக்கிற பிள்ளை புத்திரிகாபுத்திரனென்கிறதினாலும் - விவாகஞ்செய்யக்கூடாது புத்திரிகாபுத்திரனென்பதை ஒன்பதாவத்தியாயத்திற்காண்க.)

கஉ—துவிஜர்களுக்கு முக்கியமாவியாகஞ் செய்யும்போது தன் வருணத்திலேயே விவாகஞ் செய்வதாயிந்தது காமத்தினாலே இரண்டாவது விவாகஞ் செய்வதாயிருந்தால் மேற்சொல்லப்போகிற படிசெய்துகொள்ளவேண்டியது.

கங—சூத்திரனுக்குத்தன் சாதியிலும் வைசியனுக்கு தன்சாதியிலும் சூத்திரசாதியிலும் ஷூத்திரியனுக்கு தன்சாதியிலும் வைசியசூத்திரசாதியிலும், பிராமணனுக்கு தன்சாதியிலும், மற்றமூன்றுசாதியிலும் விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாம்.

கச—பிராமணன்-ஷூத்திரியன்-இவர்களுக்கு தன்வருணத்துக்கந்நிகையகப்படாத ஆபத்துக்காலத்திலும் சூத்திரகந்நிகையைமுதலில் விவாகஞ் செய்யக்கூடாது.

கரு—தன்சாதிக்குத்தாழ்ந்தசாதியில் விவாகஞ் செய்துகொள்ளுந் துவிஜர்கள் தன்சூலத்தையும், புத்திரரையும் சூத்திரத்தன்மையையடைவிக்கிறார்கள்.

கக—சூத்திரசாதிக்கந்நிகையை கலியாணஞ் செய்கிறவன் பதிதனாகிறானென்று அத்திரியும் கௌதமரும்சொல்லுகிறார்கள் இது பிராமணவிஷயம்) சூத்திரக்கந்நிகையினிடத்து புத்திரரையுண்டிபண்ணுகிறவன் பதிதனாகிறான் என்றுசொன்னகர்சொல்லுகிறார் இது (ஷூத்திரியவிஷயம்) சூத்திரகந்நிகையினிடத்துப்பிறந்தவன் பதிதனாகிறானென்று பிரகருசொல்லுகிறார் (இதுவைசியவிஷயம்.)

கஎ—படுக்கையில் சூத்திரகந்நிகையோடு சமமாய்ப்படுத்திநுக்கிற பிராமணன் நரகத்தையடைகிறான் பிள்ளையுண்டிபண்ணினால் பிராமணத்தன்மையினின்று நீங்கியேவிடுகிறான்.

கஅ—எவனுக்குத் தன்சாதியிற்பிறந்த பிள்ளையில்லாமல் சூத்திரசாதியிற் பிறந்தவன் வைதீக கர்மங்களைச்செய்கிறானோ அந்த

அவிசை தேவர்களும் பிதுர்க்களும் புசிக்கமாட்டார்கள் ஆகையால் அவனுக்குச் சுவர்க்காதி புண்ணியலோகமில்லை.

௧௯—சூத்திரஸ்த்திரியிஸ் அதரபாநஞ் செய்தவனுக்கும், அவள்மூச்சுக்காற்று மேற்பட்டவனுக்கும், அவளிடத்திற் பிறந்தவனுக்கும், பிராயச்சித்தங்கிடையாது.

௨௦—நாலுசாதியாருக்கும் இம்மையிலும் மறுமையிலும்நன்மையைபுந் தீமையையும் உண்டுபண்ணாநின்ற எட்டுவிவாகத்தையுஞ்சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறென்கேளுங்கள்.

௨௧—பிராமம்-தெய்வம் - ஆருஷம்-பிராஜாபத்தியம்-ஆசுரம்-காந்தருவம்-இராக்ஷசம் தாழ்ந்ததானபைசாசம் -ஆக. ௮.

௨௨—எந்தவருணத்தானுக்கு எந்தவிவாகம் உயர்ந்ததோ எந்தவிவாகத்தாழ்ந்ததோ எந்தவிவாகத்தினால் பிறந்தபிள்ளையுயர்ந்தவனோ எந்தவிவாகத்தினுற்பிறந்தவன் தாழ்ந்தவனோ இவைகளைமேலே சொல்லப்போகிறென்கேளுங்கள்.

௨௩—பிராமணனுக்கு பிராமம்முதல் காந்தருவம்வரையில் கிராமமாகஆறும் ஷத்திரியனுக்கு ஆசுரம்முதல் பைசாசம்வரையில் நான்கும் வைசியசூத்திரானுக்கு மேற்சொன்னநான்கில் இராக்ஷசம் நீங்கலாக மூன்றும் தருமத்தைக்கொடுக்கத்தக்க விவாகங்களென்றறியவேண்டியது.

௨௪—ஆனால் பிராமணனுக்கு பிராமம்முதல் நான்கினையும் ஷத்திரியனுக்கு இராக்ஷசத்தையும் வைசியசூத்திரானுக்கு ஆசுரத்தையும் உத்தமவிவாகமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள்

௨௫—பிராசாபத்தியமுதல் பைசாசவரையில் ஐந்துவிவாகத்துள் மூன்று உயர்ந்தது இரண்டு தாழ்ந்தது ஆகையால் ஆசுரம்பைசாசம் இவ்விவாகமையும் பிராமணஷத்திரியாள் செய்யலாகாது.

உ௭—காந்தருவம் இராஷசம் இவ்விரண்டும் ஸுத்திரியனுக்கு யர்ந்ததாகவிருப்பதால் அவ்விரண்டையும் பண்ணிக்கொண்டாலு ம்,அல்லது ஒன்றைப்பண்ணிக்கொண்டாலும் கொள்ளலாம்.

உ௮—வேதமோதினவனாயும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனாயு மிருக்கிற பிரமசாரியைத் தானாசுவ அழைப்பித்து அவனை நூதநவஸ்தி ரத்தாலலங்கரித்து கந்திகையை வஸ்திராபரணங்களா லலங்கரித்து அவனுக் கக்கந்திகையைத் தாநஞ்செய்வது பிராமவிவாகம்.

உ௯—சோதிஷ்ட்டோமாத்ரி எக்கியத்தில் தனக்குப்போகிதனா கவிருப்பவனுக்குத் தன்பெண்ணை அலங்கரித்துக் கொடுப்பதை தெய்வவிவாகமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

உ௯—தான் செய்யவேண்டிய யாகாதிதர்மத்துக்காக வரணிதத் தில் நின்றும் ஒரு-ருஷபம்-ஒருபசு-அல்லது இரண்டு ருஷபம்-இர ண்டுபசு-இவைகளைவாங்கிக்கொண்டு கலியாணஞ்செய்துகொடுப்ப தை ஆருஷிவிவாகமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

௩௦—ஒருபிரமசாரியை யழைத்துப் பூசித்து தன்பெண்ணைத் தாநம்பண்ணும்போது நீங்களிருவருமாய் தருமங்களைச்செய்யுங் கோளென்று சொல்லிக்கொடுப்பதை பிரஜாபத்தியமென்று சொ ல்லுகிறார்கள்.

௩௧—பெண்ணின் தகப்பனுக்கு தேழ்க்கும்பணத்தைக்கொடுத்த னு பெண்ணுக்கும் பூஷணங்களைப்போட்டு பெண்ணைவாங்கி விவா கஞ்செய்துகொள்ளுவதை ஆசுரவிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்

௩௨—ஸத்திரியும் புருஷனும் ஒருவர்க்கொருவர் புணர்ச்சியின் ஆசையால் மதமொத்து தாங்களாகச்சேர்தலை காந்தருவமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௩—ஒருவன் பலத்தினாலே ஒருகந்திகையை அழுப்போது அவள் வீட்டில் நின்றும், அவளது பந்துக்களையடித்து, கொன்று, பிளந்து, வலிமையாற்கொண்டுபோகிறாள் அதை இராசு சவிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௪—ஒருகந்திகை தூங்கும்போதும் குடியினால் மயங்கியிருக்கும்போதும், பித்துக்கொண்டவளாயிருக்கும்போதும் அவளுடனே புணர்ச்சிசெய்வது முன்சொன்னவழிவாகங்களுக்கும் தாழ்ந்ததான பைசாசவிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௫—ஜலத்தைக் கையில் இட்டுக் கந்திகாதாறஞ்செய்வதே பிராமணனுக்குப் பிறந்தது. மற்ற மூன்றுவருணத்தாருக்கும் அப்படியே செய்துகொள்ளவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை வாயினால் மந்திரஞ்சொல்லியுஞ் செய்துகொள்ளலாம்.

௩௬—ஒருவனின் சரர்களே இதுவரையில் விவாகங்களின் கிரமங்களை யுங்களுக்குச் சொன்னேன் இனி அந்தந்த விவாகங்களாற் பிறக்கும்துள்ளைகளுக்கு மதுவிதஞ்சொல்லப்பட்ட குணதோஷங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

௩௭—பிராமவிவாகஞ்செய்து பிறந்தபிள்ளை சாதுவாயிருந்தால் தன்முன் பத்துத்தலைமுறைவரையிலுள்ள பிதர்களுடைய தன்மையும் நரகத்துக்குப்போகாமல் நல்லலோகத்தையடைவிக்கிறான் அவனுக்குப் பின்னும் பத்துத்தலைமுறைவரையில் சாதுக்களாகவே பூத்திரர் பிறந்து நல்லகதியையடைகிறார்கள்.

௩௮—தெய்வவிவாகஞ்செய்து பிறந்தபிள்ளை தன் முன்னேழு பின்னேழு தலைமுறையிலுள்ளவர்களையும், ஆருடவிவாகஞ்செய்தவனுக்குப் பிறந்தபிள்ளை முன்மூன்று பின்மூன்று தலைமுறைகளிலுள்ளவர்களையும், பிராஜாபத்தியவிவாகஞ்செய்தவனுக்குப் பிறந்த

பிள்ளை முன்னுது பின்னாது தலைமுறையிலுள்ளவர்களையும் தன்னைபும் கடைத்திறப்பண்ணுகிறார்கள்.

௩௯—பிராமமுதலான் எட்டுவிவாகங்களுக்குள் இப்போது கிரமமாகச்சொல்லிவந்த நாலுவிவாகத்தாற்பிறந்த பிள்ளைகள்மா தீதிரம் பிரம்மதேய சுள்ளவர்களாயும் பெரியோர்களால் புதலுப் பட்டவர்களாயுமிருக்கிறார்கள்.

௪௦—மேலும் அழகு-பலம்-குணம்-பொருள்-கீர்த்தி - போதுமான அதுபோகம்-தர்மம்-இவைகளுள்ளவர்களாய் நூறுவருஷம் ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.

௪௧—மற்ற நான்குவிவாகத்தாற்பிறந்த பிள்ளைகள்கொலைசெய்கிறவர்களாயும், பொய்சொல்லுகிறவர்களாயும், வேதத்தையும், யாகாதிதருமத்தையும், பகைக்கிறவர்களாயும், இருக்கிறார்கள்.

௪௨—முக்கியமாய் உத்தமமான விவாகத்தாற்பிறக்கும் பிள்ளைகள் சானுக்களாயிருப்பார்கள் நிந்திக்கத்தக்க விவாகத்தாற்பிறக்கும்பிள்ளைகள் துஷ்டர்களாயிருப்பார்கள். ஆகையால் கெட்டதானவிவாகங்களைச் செய்யக்கூடாது.

௪௩—தன்சாதியிற் கலியாணம்பண்ணும்போது பாணிக்கிரகணத்தைமுன்னிட்டு விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டியது. மற்றசாதியிற்செய்துகொண்டால் மேற்சொல்லும்விதப்படி செய்துகொள்ளவேண்டியது.

௪௪—ஊத்திரியஸ்த்திரி தனக்குமேலான வருணத்தானைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளும்போது அவன் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்நீண்டத்தையும் வைசியமாத் அவ்விதமாகக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளும்போது அவன்பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் சாட்டைக்கயிற்றினுனியையும் ருத்திரஸ்திரி அவனுடையவஸ்திரத்தினுனியை

யும் பிடித்துக்கொண்டுவிவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டியது.

சடு—மனிதனானவன் பரதாரத்தைவிரும்பாமல் தன்தாரத்தினி டத்திடைவிடாத அன்புள்ளவனாய் அவளுடைய மேற்சொல்லப் போகிற ருதுகாலத்தில் சேரவேண்டியது. அல்லது மற்றகாலத்தி ல் அவளாலே விரும்பப்பட்டாவது, அல்லது தனக்கே புணர்ச்சி விருப்பத்தாலாவது, பருவகாலம் நீங்கலாக சேரவேண்டியது.

சௌ—மாதர்களுக்கு ருதுகாலம் வழக்கமா பதினாறுநாளென்று சொல்லப்படுகின்றது. அதில் மாதவிடாயானதுமுதல் நாலுநாள் பெரியோர்களாலே நித்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சௌ—மேற்சொன்ன நாலுநாளுடன் ஏகாதசி நிரயோதசி இவ் விரண்டையும் நீக்கி மற்றப்பத்துநிதத்தில் சேர்வதே உயர்ந்ததாக ச்சொல்லுகிறார்கள்.

சஅ—மாதவிடாயானது துவக்கி-ஆறு-எட்டு-பத்து-பன்னிரண் டு பதினாறு-பதினாறு-இந்த இராத்திரிகளில் சேர்ந்தால் பிள்ளைகளும் ஐந்துமுதல் ஒற்றைப்பட்டநாள்களில் சேர்ந்தால் பெண்க ளும் பிறக்கின்றன. ஆகையால் புத்திரவிருப்புள்ளவன் இரட்டை நிதத்திற்சேரவேண்டியது.

சக—புருஷனுக்கு சுக்கிலம் அதிகமாகவெளிப்படுமானால் புத் திரனாகவும், மாதர்க்குச் சுரோணிதமதிகமாகவிருந்தால் ஸ்த்திரியா கவும், இருவருக்குஞ் சரியாயிருந்தால் பேடியாகவும், இருவருக்கு ம் இல்லாமலிருந்தால் அல்லது சொற்பமாயிருந்தால் கெர்ப்பவும் பத்தியில்லாமையும் உண்டாகிறது.

டு௦—எவன் நீக்கவேண்டியதான நாலுநாளையும் ஏகாதசி திரியோதசி இந்தநாளையும், அமாவாசி பெளர்ணமாவாசியும் நீக் கி மற்றநிதத்திரவில் தன்மனைவிபடன் சேருகிறானே அவன் கிரகஸ்த்தனாக விருப்பினும் பிரமசாரியாகவே சொல்லப்படுகிறான்.

௫௧—பெண்ணைப்பெற்றதகப்பன் தெரிந்தவருயிருந்தால் அந்தப் பெண்ணுக்காகக் கொஞ்சமேனும் பணம்வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கக்கூடாது. அப்படியானசயால் வாங்கிக்கொண்டால் பெண்ணைவிற்பவனாகவே ஆகிவிடுகிறான்.

௫௨—ஒருபெண்ணின் கணவனேனும் தகப்பனேனும் அவளுக்கே விவாககாலத்தில் ஸ்த்திரிதநமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஆடை ஆபரணம் -வாகநம் -இதுகளை பின்னுந் தாங்களுபயோகப்படுத்திக் கொண்டால் அவர்கள் அந்தப்பாவத்தினாலே அதோகதிகையடைகிறார்கள்.

௫௩—ஆருடவிவாகத்தில் ஒரு-இடபம்-ஒருபசு-அல்லது-இரண்டு இடபம்-இரண்டுபசு வாங்கலாமென்று சிலபெரியோர்கள் அப்பிராயத்தை முன்சொல்லியிருக்கிறோம். அதுவும் தருமகாரியத்துக்கன்றி தன்னுசையினாலே வாங்கிக்கொள்ளுகிறது நியாயமன்று கொஞ்சமாவது, அதிகமாவது தன்னுசையால் வாங்கினால் அதுவும் விற்பதுபோலவேயாகும்.

௫௪—எந்தப்பெண்களின் பந்துக்கள் பணம்வாங்காமல் தாங்குசெய்கிறார்களோ அதுவிக்கிரயமன்று அவர்கள்தான் அந்தப்பெண்ணினிடத்தில் தையபும்-அன்பும்-உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

௫௫—தந்தை-கணவன்- உடன்பிறந்தார்-மைத்துனர் இவர்கள் ஸ்ஷெமத்தை விருப்பினவர்களானால் பெண்டுகளை-கலியாணகாலத்திலும் பின்னும் பூஷணமுதலானவற்றால் உபசரித்து சந்தோஷப்படுத்தவேண்டியது.

௫௬—எந்தவீட்டில் மாதர்கள் பூஷணமுதலியவற்றால் சந்தோஷித்தையடைந்திருக்கிறார்களோ அந்தவீட்டில் எல்லாதெய்வங்களும் சந்தோஷித்துடன் வசிக்கின்றார்கள். எந்தவீட்டில் அவ்வாறு

பூசிக்கப்படவில்லையோ அந்தவீட்டில் செய்கிற காரியங்களெல்லாம்பலனில்லாததாகப் போய்விடுகின்றன.

௫௭—எந்தவம்ஸத்தில் உடன்பிறந்தாள்-முதலியவர்கள் ஆடையாபரணமில்லாததால் வியசுநப்படுகிறார்களோ அந்தக்குலம் நசித்துப்போகின்றது. எந்தக்குலத்தில் அவர்கள் வியசுநப்படவில்லையோ அந்தக்குலம் எப்போதும் விருத்தியடைகின்றது.

௫௮—மேலும்மாதர்கள் தங்களை பிதாமுதலியவர்கள் உபசரிக்காததால் இந்தக்குலம் அழிந்துபோகத்தக்கதென்று எந்தக்குலத்தைச் சாபமிடுகிறார்களோ அந்தக்குலம் சூறியம் வைக்கப்பட்டது போல் நசித்துப்போய்விடும்.

௫௯—ஆகையால் க்ஷேமத்தைக்கோரியமனிதர்கள் எப்போதும் தன்வீட்டில் நடக்கும் விரதங்கள் கலியாணங்கள் இவைமுதலிய விசேஷகாலங்களில் உடன்பிறந்தாள் முதலானமாதர்களை பூஷணம் வஸ்த்திரம் சாப்பாடு இவற்றினால் சந்தோஷப்படுத்த வேண்டியது.

௬௦—எந்தவீட்டில் மனைவியினுடைய பணிவிடைமுதலியவற்றால் கணவன் பரதாரத்தைநினையாமலும், கணவனுடைய அன்புமுதலியவற்றால் மனைவி பரபுருஷனை நினையாமலும், ஒருவர்க்கொருவர் சந்தோஷித்தாடன் இருக்கிறார்களோ அந்தக்குலத்தில் கலியாணங்கள் நிச்சயமாகுண்டாகின்றன.

௬௧—மனைவியானவள் ஆடையாபரணத்தால் விளங்காமற்போனால் கணவன் சந்தோஷமுள்ளவனாகச் செய்யமாட்டான் கணவனுக்குச் சந்தோஷமில்லாமற்போனால் புணர்ச்சியெய்யமாட்டான் அதனால் புத்திரவிருத்தியில்லாமலே போய்விடும்.

௬௨—அந்தமனைவியானவள் ஆடைமுதலியவற்றால் விளங்கிவளாயிருந்தால் கணவன் புணர்ச்சியால் அந்தக்குலம் விருத்தியடை

கின்றது. மனைவியைக் கணவன் விரும்பாமற்போனால் அவள் பரபுருஷனோடு புணர்ச்சிசெய்யவரும், அதன லக்குலமே தாழ்ந்து விடும்.

௬௩—அத்தந்தச்சாதியானுக்குத் தகாதவிவாகஞ் செய்வதாலும், சாதகர்ம்மாதிக்களைச் செய்யாமையாலும், வேத மோதாமையாலும், பிராமணன்முதலிய பெரியோர்களைப் பூசியாமையாலும், உயர்ந்தகுலமும் இழிந்தகுலமாகிவிடும்.

௬௪—சித்திரவேலைசெய்வதாலும், விவகாரஞ் செய்வதாலும், சூத்திரஸ்த்திரியைமாத்திரம் கலியாணஞ் செய்து பிள்ளைபெறுவதினாலும், பசு-குதிரை-பண்டி-இவற்றை விற்பனைசெய்வதினாலும் பயிரிடுவதாலும் இராஜசேவையாலும்.

௬௫—எக்கியம்பண்ணி வைக்கத்தகாதவிராத்தியன்முதலானவர்களுக்கு அதைச்செய்வித்தலினாலும் தெய்வத்தை யொப்புக்கொள்ளாததினாலும், தத்தம் மந்திராநுஷ்டாநங்களைச் செய்யாததனாலும் நற்குலம் தாழ்வையடைகின்றது.

௬௬—மந்திராநுஷ்டாநத்தோடு கூடினகுலம் சொற்பபொருளுள்ளதா யிருப்பினும் உயர்ந்தகுலத்தோடு நினைக்கத்தக்கதாயும் கீர்த்தியை யுண்டுபண்ணுகிறதாயும் ஆகிறது.

௬௭—இதுவரையில் விவாகத்தின் குணதோஷங்களைச் சொல்லி மேல் கிரகஸ்தருமத்தைச்சொல்லுகிறார். விவாகமானபின்பு வைதிகாக்கிரியில் தன்கூத்திரத்திற்சொல்லிய ஓளபாசநமுதலிய கருமங்களை விதிப்படி நடத்தி பஞ்சமஹாவெக்கியத்தில் சேர்ந்ததானவைகுவதேவத்தை நாடோறும் செய்யவேண்டியது.

பஞ்சமகாஎக்கியவிதி.

௬௮—கிரகஸ்த்தன் ஏந்திரம்-அல்லது-முறம்-அம்மி-துடைப்பம்

உரல் உலக்கை - தண்ணீர்க்குடம்- இவ்வைந்தையும்-உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுவதால் அவற்றால் அவனுக்கு ஐந்துகொலை யுண்டாகின்றது.

௬௯—அந்த ஐந்துபாபங்களையும் போக்குவதற்காக மக ருஷிகளால் திறந்தோறும், ஐந்துமஹாவெக்கியங்கள் கிரகஸ்தனுக்குக் கிரமமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

௭௦—அவ்வைந்து எக்கியத்தில் வேதமோதுதல் பிரம்ம எக்கியம் அந்நத்தினாலாவது, ஜலதருப்பணத்தினாலாவது பிதுர்க்களைக் குறித்துநிறுப்த்திசெய்வது பிதுர் எக்கியம், தேவதைகளைக்குறித்து அக்கிரியியிலோமஞ்செய்வது தேவ எக்கியம், வாயசபலி முதலானவைவைப்பது பூதஎக்கியம் அதிதிகளுக்குச் சாப்பாடுபோடுவது மாறுடஎக்கியம், ஆக மகாஎக்கியம் ஐந்து.

௭௧—இந்த ஐந்துமஹாஎக்கியங்களையும், தன் சக்திக்குத்தக்கபடி எவன்செய்கிறானோ அவன் கிரகஸ்த்தாசிரமத்தி லிருந்தபோதிலும் மேற்சொன்ன ஐந்துகொலைகளின் தோஷங்களை யடைகிறானில்லை.

௭௨—தான் வழிபடுதேவதைகள்-அதிதிகள்-வேலைக்காரர்கள்-தாய்-தந்தைமுதலியபிதுர்க்கள்-தன்னுத்துமா-ஆகிய இவ்வைந்துமேபர்களுக்கும், எவன் அந்நமுதலியவற்றால் திருப்த்திசெய்யவில்லையோ அவன் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் இறந்தவனுக்கொப்பாவான்.

௭௩—சிலபெரியோர்கள் இவ்வைந்து மஹாவெக்கியங்களுக்கு ம் அகுதம் என்றும், குதம் என்றும், பிரகுதமென்றும், பிராமியகுதமென்றும், பிராசிதமென்றும், வேருணநாமதேயங்களைச் சொல்லுகிறார்கள்.

௭௪—அகுதமாவது பிரம்மவெக்கியம் குதமாவது தேவஎக்கி

யம் பிரகுதமாவது பூதவெக்கியம் பிராமியகுதமாவது மாதுட வெக்கியம் பிராசிதமாவது, பிதுளெக்கியம்.

எரு—சிலவேளை வறுமையால் மாதுட எக்கியம் பண்ணுதற்குச் சக்தியில்லாவிடினும் பிரம்ம எக்கியம் தேவ எக்கியம் இவைகளை யாவது இடைவிடாமற் செய்யவேண்டியது. தேவஎக்கியத்தில் அன்புள்ளவன் தாபரசங்கமத்தை இரகஸீக்கிருன்.

எள—தேவர்களைக்குறித்து அக்கிநியில் செய்யப்படுகிற ஓமங்கள் சூரியனையடைகின்றன அவரிடத்தினின்றும் வருஷமுண்டாகின்றது அதனாலே தாநியங்களுண்டாகின்றன அதனாலே ஜீவகோடிகள் விருத்தியடைகின்றன என்றவேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

எஎ—சர்வஜெந்துக்களும் பிராணவாயுவையடைந்து எவ்விதமாய் ஜீவிக்கின்றனவோ அவ்விதமாய்-பிரமசாரி-வானப்பிரஸ்தன் சந்திரபாசி-இம்மூவரும்-கிரகஸ்த்தனை அநுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள்.

எஅ—எந்தக்காரணத்தாலே கிரகஸ்த்தன் வேதம்ஓதி வைப்பதினாலும் பிணைப்போடுவதினாலும் மற்ற மூன்றரசிரமத்தாரும் காப்பாற்றப் படுகிறார்களோ அந்தக்காரணத்தாலே அவனரசிரமமுயர்ந்ததென்று சொல்லப்படுகின்றது,

எஊ—இம்மையில் சுதத்தையும் மறுமையில் சாஸ்வதபுண்ணிய லோகத்தையும் எவன்விரும்புகிறானோ அவன் அந்தக்கிரகஸ்த்தாசிரமத்தை முயற்சிபுடன் காப்பாற்றவேண்டியது அது-இந்திரியக் கட்டுப்பாட்டில்லாதவர்களால் காப்பாற்றுவதரிது.

அ௦—ருஷிகள்-பிதுர்க்கள்-தேவர்கள்-பூதங்கள்-அதிதிகள்-இவர்கள் கிரகஸ்த்தரிடத்தினின்றும் திருப்தியைவிரும்புகிறார்கள் ஆகையால் அதைமேற்சொல்லுகிறபடி செய்யவேண்டியது.

அக—வேதாத்தியயநத்தினுலே ருஷிகளையும் ஓமத்தினுலே தேவர்களையும், சிரார்த்தத்தினுலேபிதூர்க்களையும், போசநத்தினுலே அத்திகளையும், பலிபொடுவதினுலே பூதங்களையும், திருப்த்திசெய்விக்க வேண்டியது.

அஉ—திநந்தோறுஞ்செய்யத்தக்கதான-பிதூர்-எக்கியத்தை அந்நத்தினுலாவது அல்லது - சக்திக்குள்ளபடி ஜலதருப்பணத்தினுலாவது-பால்-கிழங்கு-பழம்- இவைகளினுலாவது பிதூர்க்களின் பிரீதியின்பொருட்டு செய்யவேண்டியது.

அங—பஞ்சமஹாஎக்கியத்தில் சேர்ந்ததானபிதூர் எக்கியத்தில் ஒருபிராமணையாவது புசிப்பிக்கவேண்டியது பூத எக்கியத்தில் ஒருவனையும் புசிப்பிக்கவேண்டியதில்லை பலிமாத்திரம்போடவேண்டியது.

அச—வைசுவதேவத்திற்காக பாகஞ்செய்யப்பட்டு இருக்கிற அந்நத்தை, லௌகீகாக்கிறியில் மேற் சொல்லப்போகிற தேவதை களைக்குறித்து மூன்றுவருணத்தாரும் நாடோறும் ஓமஞ்செய்ய வேண்டியது.

அரு—அக்கிநிக்கும், சந்திரனுக்கும், அக்கிநீ ஷோமர்களுக்கு ஒன்றாகவும், விஸ்வதேவர்களுக்கும்,தன்வந்திரிக்கும்.

அக—குருவுக்கும், அறுமதிக்கும், பிரஜாபதிக்கும், ஆகாசபுமிகளுக்கு ஒன்றாகவும், இவைகளின்முடிவில் ஸ்விஷ்ட கிருதுவென்றும்அக்கிநிக்கும்ஓமம் செய்யவேண்டியது.

அஎ—இந்தப்படி அந்நத்தேவர்களுக்கு ஓமஞ் செய்யும் போது அந்நத்தேவர்களைத் தியானஞ்செய்ய வேண்டியது. பின் புகிழக்குத்திக்கில் இந்திரனுக்கும், இந்திரபரிஜநங்களுக்கும், தெற்குத்திக்கில் யமனுக்கும், யம்பரிசநங்களுக்கும், மேற்குத்திக்கில்

வருணனுக்கும், வருணபரிசநங்களுக்கும், வடக்குத்திக்குக் கோம
னுக்கும், கோமபரிசநங்களுக்கும் வரிசையாப்பூமியில் பலிவை
க்கவேண்டியது.

அஅ—தேவர்களுக்கு வீட்டின்வாசற்படியிலும் ஜலதேவதைக
ளுக்கு ஜலத்திலும் வநதேவதைக்கு உரலுலக்கையிரண்டிலுமா
வது அல்லது-ஒன்றிலாவது பலிவைக்கவேண்டியது.

அக—தன்வீட்டின் வடகிழக்கில் அல்லது தன்சயநத்தின்தலைப்
பக்கத்திலாவது லட்சுமிக்கும் தன்வீட்டின் தென்மேற்கிலாவது அ
ல்லது தன்சயநத்தின் காற்பக்கத்திலாவது பத்திரகாளிக்கும் வீட்
டினுவிவிலிரமனுக்கும் வாஸ்த்துபுருஷனுக்கும் பலிவைக்கவேண்
டியது.

கூ0—விசுவேதேவர்களுக்கும், பகலிற்சஞ்சரிக்கும் பிராணி
களுக்கும், இரவிற்சஞ்சரிக்கும் பிராணிகளுக்கும், முந்தத்தினுகா
யத்தில் பலிபோடவேண்டியது.

கூக—சர்வாந்திரியாமிக்கு மெத்தைமேலாவது அல்லது-தன்பி
ன்பக்கத்திலாவது-பலிவைக்கவேண்டியது. பிதுர்க்களுக்கு மிருந்
த எல்லாவந்தத்தையும் தென்முகமாகக் காலமடித்துக்கொண்டு
பூமியில்பலிவைக்கவேண்டியது.

கூஉ—பின்னும் வீட்டிற்குப்பாகஞ் செய்திருக்கிற அந்தத்தி
ல் கொஞ்சமெடுத்துக்கொண்டுவந்து-நாய்- பறிதன்-சண்டாளன்-
தீராப்பிணியுள்ளவன்-காக்கை-கிருமி - இவைகளுக்கு சுத்தப்பூமியில்
மெல்லெனபலி வைக்கவேண்டியது. இதுபூதஎக்கியம்.

கூஈ—இந்தப்பிரகாரம் எவன் திறந்தோறும் சகலபிராணிகளை
யுத்திருப்த்தி செய்விக்கிறானோ அவன் தேசோரபரைய் அர்ச்சகரா
திமார்க்கத்தினாலே மேலானமோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

கூச—இந்தப்படி பூதளக்கியத்தைச்செய்து பின்பு அதிதியை முன்னம்புகிப்பிக்கவேண்டியது பிரமசாரி - சந்திரயாசி-இவர்களுக்கு நல்வார்த்தைசொல்லுதல் கால்கழுவுதல் முதலியவுபசாரத்தோடு பிணையிட்டுப்பின்னவர்களுக்கையில் ஜலம்விடவேண்டியது.

கூரு—தன்னுசாரியனுக்கு ஒருபசுவை சுவர்ந்த பூஷணத்தால் லங்கித்து தாநஞ்செய்தால் எந்தப்புண்ணிய மடையப்படுகிறதோ அதை - பிரமசாரிமுதலானவர்களுக்குவிதிப்படி பிணையிடுவதால் கிரகஸ்த்தன் அடைகிறான்.

கூசு—அதிகமாக பிணையுகொடுப்பதற்குச் சக்தியில்லாதவன் ஒருவனதுக்குக்குறையாத அந்நத்தையும் தாகத்துக்குத் தீர்த்ததையும் தன்வீட்டிலுள்ள பதார்த்தங்களையும் வேதம்அதன்பொருள் இவற்றையறிந்த பிராமணனுக்கு விதிப்படி பூசித்துக்கொடுக்கவேண்டியது.

கூஎ—வேதம்-இவற்றின்பொருள் இவைகளையறியாத பிராமணனுக்கு தேவதைகளையும் பிதூர்க்களையுங்குறித்து தெரியாமையால் கொடுக்கப்பட்ட தாநங்கள் சாம்பலிற்செய்த ஆகுதிமேலால் நசித்துப்போய்விடுகின்றன.

கூஅ—கல்வி-தவம்-இவைகளுள்ளவர்களாயிருக்கிற பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தாநங்கள் அக்கிநியிற்செய்த ஓமம் போற் பிரகாசிக்கின்றனபின்னும் இம்மையில் வியாதி-சத்தரு-இராஜசூடை - இவற்றினாலுண்டான பயத்தில் நின்றும் மறுமையில் நரகத்தினின்றும் காப்பாற்றுகின்றன.

கூசு—தன்வீட்டிற்குச் சுயமாகவந்த அதிதிக்கு காலுக்குத்தண்ணீர் கொடுத்து ஆசநத்திலு ளுக்காரவைத்து தன்வீட்டிலிருக்கும் பதார்த்தங்களுடன் அந்நமிட்டு விதிப்படி யுபசாரஞ்செய்யவேண்டியது.

௧௦௦—திநந்தோறுங்கழனியிற்சிந்திப்போனநெற்களைப்பொறிக்கிக்கொண்டிவந்து அதனால் ஜீவித்தாலும் பஞ்சாக்கிறிமத்தியில் தவம்பண்ணினாலும் அதிதியாகவந்த பிராமணனுக்கு அந்நமி டாவிட்டால் மெற்சொன்ன புண்ணியத்தையெல்லாம் அவனபகரித்துக்கொண்டுபோய்விடுவன்.

௧௦௧—அதிதிக்கு அந்நமிடச்சக்தியில்லாவிட்டாலும் படுக்கை இளைப்பாறுமிடம் தாகதீர்த்தம் பிரியவசநம் இவைகள் இவ் வறத்தான்தருமவானனால் இல்லாமற்போய்விடாது.

௧௦௨—ஓரிராத்திரிவரையில் புதிதாய் வந்திருப்பவனை அதிதியா நினைக்கவேண்டியது நாடோறும்வராமல் ஒருகாலத்தில் வருகிறவனுக்கு அதிதியென்றுபெயர்.

௧௦௩—தன்னுரிமிருப்பவனும் தன்மிழைப்புக்காக விகடஞ்செய்கிறவனும் பத்திரியோடு கூடிக்கொண்டிருப்பவனும் வைசவ தேவகாலத்தில் தன்வீட்டுக்கு வந்தபோதிலும் அவர்களை அதிதியாகநினைக்கக்கூடாது.

௧௦௪—எந்தக்கிரகஸ்தர்கள் தனக்கு மனைவிமுதலானவர்கள் இருப்பினும் போசநவிரூப்பத்தால் அயனூரில் ஒருவன்வீட்டு அந்நத்தை புசித்திருக்கனோ அவர்கள் மறுபிறப்பில் மாடாய்ப்பிறந்து அந்நம்போட்டவர்களுக்கு உழைக்கிறார்கள்.

௧௦௫—இரவில்- போசநகாலத்தில்வந்தாலும் பின்புவந்தாலும் சமயந்தப்பிப்போயிற்றென்று வந்த அதிதியை புசிப்புக்கொடாமல் அனுப்பக்கூடாது.

௧௦௬—தயிர் பால் நெய் முதலிய எந்தவுயர்ந்தபதார்த்தத்தை அதிதிக்குப்பரிமாற வில்லையோஅதைத்தானும் புசிக்கக்கூடாது அதிதிக்குச்சாப்பாடுபோட்டால் பொருளையும், கீர்த்தியையும், ஆயுளையும், புண்ணியலோகத்தையும், கொடுக்கும்.

க௦௭—ஆசநம் - இளைப்பாற்றுமிடம்-கட்டில்முதலியபடுக்கை-
பின்னொடர்தல் - பணிவிடை இவ்விதஉபசாரங்களை உயர்ந்தவர்க
ளுக்குயர்ந்ததாகவும், தாழ்ந்தவர்களுக்குத் தாழ்ந்ததாகவும், சரியா
னவர்களுக்குச் சரியானதாகவும், செய்யவேண்டியது.

க௦௮—வைசவதேவகாலத்தில் வந்த அதிதிக்கு போசநமளித்த
பின்பு மற்றும் அதிதிகள்வந்தால் அவர்களுக்கும் பூமியில்வைத்தி
ருக்கும் பூதபலியந்நத்தைப்படைக்காமல் வேறந்நத்தைத்தன் ச
க்திக்குத்தக்கபடி படைக்கவேண்டியது.

க௦௯—தன்னை யொருவன் போசநத்துக்கு அழைக்குநிமித்த
மாக தன்குலகோத்திரங்களை தானேசொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது
அதற்காக இவ்விரண்டையுஞ் சொன்னால் வாந்திபண்ண அந்நத்
தைத்தின்னவனென்றுசொல்லப்படுகிறான்.

க௧௦—பிராமணனுக்கு ஸுத்திரிய வைசியனும் ஸுத்திரியனுக்
கு வைசிய சூத்திரர்களும் வைசியனுக்கு சூத்திரனும் தாழ்ந்தஜா
தியானதாலும் தோழன் பங்காளி இவர்கள் தன்பந்நுக்களாதலானு
ம் ஆசாரியன் தனக்கு எசமாநனாதலாலும் இவர்களுக்குப் பூசை
செய்வது அதிபூசையாகமாட்டாது.

க௧௧—ஒருவேளை அந்நியதேசத்திலிருந்து ஒருஸுத்திரியன் அ
திதியாகவந்தால் பிராமண அதிதிபுகித்தபின்பு அவனையும் புகிப்பி
க்கவேண்டியது.

க௧௨—வைசியன்-சூத்திரன்-இவர்கள் - பிராமணன் வீட்டிற்கு
அதிதியாகவந்தாலும் தன்பரிச்சாரகாள் சாப்பிடுப்போது அவர்க
ளையும்புகிப்பிக்கவேண்டியது.

க௧௩—மற்ற தோழன்முதலானவர்கள் அன்புடன் தன்வீட்டுக்
குச் சாப்பாட்டுவேளையில் வந்தால் அவர்களைப்புகித்துத்தன் சக்
திக்குத்தக்கபடி தன்னொடுபுகிப்பிக்கவேண்டியது.

ககசு—புதிதாகக்கலியாணமான மருமகள் கந்தியார்ப்பெண்கள் நோயாளி கருப்பமாதர்கள் இவர்களை தேவபூசைசெய்தவுடனே அதிதிகளுக்குமுன்னமே யோசியாமல் சாப்பிடச்சொல்ல வேண்டியது.

ககரு—எவன் இப்போது சொல்லிவந்தவிதிப்படி அதிதிமுதல் பரிசாரகாள் வரையில் முன்னம் அந்நம்போடாமல் தான் முன் புசிக்கிறானோ அவன்-தான்இறந்தபின் தந்தைகத்தை-நாய்-கழுஞ்-இவைகள்தின்னுகிறதை அறியவில்லை.

ககசு—ஆகையால் அதிதிகளும் பரிசாரகாளும் சாப்பிட்டுமிருந்த அந்நத்தைத்தானும் தன்மனைவியுஞ்சாப்பிடவேண்டியது.

கக௭—தன்விட்டிற சமையலான பதார்த்தத்தை சுவாமி நைவேதநஞ்செய்து தேவர்கள்-ருஷிகள்-அதிதிகள்-இவர்களுக்கு முன்னம் பூசைசெய்துமிருந்த அந்நத்தைக் கிரகஸ்த்தன் புசிக்க வேண்டியது.

ககஅ—எவன் தனக்காகவே பாகஞ்செய்து கொள்ளுகிறானோ அவன்பாபத்தையே சாப்பிடுகிறானென்றும் எவன் தேவரீமுதலானவர்களுக்கு புசித்து மிகுந்த அந்நத்தைப் புசிக்கிறானோ அவன் எக்கியசேஷத்தைச் புசிக்கிறானென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ககக—அரசன் ரித்துவிக்கு விரதாநுஷ்டாநமுள்ள பிராமணன் குரு-தோழன்-மாமனார்-அம்மான்-இவர்கள்-ஒருவருஷமான பின்பு தன்விட்டுக்குவந்தால் ௩ மதுபரிக்கத்துடன் புசிக்கத்தக்கவர்கள்

கஉ௦—ஆனால் அரசனும், விரதாநுஷ்டாநமுள்ள பிராமணனும், ஒருவருஷத்துக்குமேல் தான் பாகஞ்செய்யுங்காலத்தில் வந்தா

ல்மாத்நிரம் மதுபர்க்கத்தால் பூசிக்கத்தக்கவர்கள் மற்றவர்களை எ
க்கியமன்றியிலும் வருஷத்துக்குமேல் மதுபர்க்கத்தாலே பூசிக்
கவேண்டியது.

கடக—இரவில் பாகமான அந்நத்தினால் மனைவியைக் கொண்
டு மந்திரமில்லாமல் பலியைமாத்நிரம்வைக்கச்சொல்லவேண்டிய
து இதற்கு-இராத்திரி வைசுவந்தவமென்றுபெயர். இந்தவைசுவ
தேவம் பகலில் மந்திரத்தோடு தன்னாலும் இரவில் மந்திரமில்லா
மல் மனைவியாலுஞ்செய்யப்படவேண்டியது.

கடஉ—அமாவாசி திருத்தில் பிண்டப்பிதூர்எக்கியஞ்செய்து மு
டிந்தபின்பு அன்றையதினஞ் செய்வேண்டிய சிரார்த்தத்தைவி
திப்படி அந்நத்தினால் செய்யவேண்டியது இது-இப்படியே மா
தந்தோறுமென்றியவேண்டியது.

கடங—மாதந்தோறுஞ்செய்யத்தக்க அமாவாசியாசிரார்த்தத்
தை 3 அதுவாஹாரியமென்று சொல்லுகிறார்கள் அதுபுதிதாயும்
நாற்றமில்லாமலும் இருக்கிறமாம்சமுதனியவற்றாலே செய்யத்த
க்கது.

கடச—அந்தச்சிரார்த்தத்தில் எவர்கள்பூசிக்கத்தக்கவர்களோ எவ
ர்கள்தகாதவர்களோஎத்தனைபேர்வேண்டியதோ எந்தஅந்நம் உத
வுமோ இவற்றை கிரமமாகச்சொல்லுகிறேன்.

கடரு—விசுவேதேவர்களுக்காக இரண்டுபேரையும் பிதூர்க்களு
க்காக மூன்றுபேரையும் அல்லது இவ்விருவருக்கும் ஒவ்வொருவ
ரையாவது பூசிப்பிக்கவேண்டியது மிகுந்தபொருளுள்ளவனாயிரு
ப்பினும் மேம்சொல்லியகணக்குக்குமேற் பூசிப்பிக்கக்கூடாது.

3 அதுவாஹாரியம் - என்பது - பிண்டப்பிரதானத்துக்குப்
பின்புசெய்யத்தக்கது.

க௨௬—விரிவாகச்செய்தால் உபசாரம் தக்கதானதேசம் காலம் ஆசாரம் ஒழுக்கமுள்ளபிராமணன் இவ்வைந்தும் நேரிடாமற் போகும் ஆகையால் அதைநீக்கவேண்டியது.

க௨௭—இப்போது சொல்லிவந்த அமாவாசியா சிரார்த்தம் பிரசித்தமானது, இதைச்செய்வதால் தனிபிதுர்க்களுக்கு பாலோகத்தில் திருப்தியும், தனக்கு வம்சவிருத்தியும், செல்வமும் உண்டாகிறது.

க௨௮—வேதமோதினவனுள் பிராமணனை சிரார்த்தத்திலும் தேவகாரியத்திலும், புசிப்பிக்கவேண்டியது ஆசாரம் - வேதம் இவற்றையுயர்ந்தவனுக்குக் கொடுத்தால் மேலானபலத்தைக்கொடுக்கிறது.

க௨௯—மேற்கொண்ட தேவர்களையும் பிதுர்க்களையுங் குறித்து வேதவொழுக்கமுள்ள ஒவ்வொருபிராமணனை புசிப்பித்தாலும், பரணமான பலனுண்டாகிறது. வேதம் ஒதாத அநேகம்பேர்களை புசிப்பித்தபோதிலும் அந்தப்பலன்வரமாட்டாது.

க௩௦—ஆகையால் சிரார்த்தஞ்செய்பவன் சிரார்த்தத்திநத்துக்கு முன்னுதாகவே வேதம் ஓதிய பிராமணனை விசாரித்துவைத்திருக்கவேண்டியது அவனை + ஹவ்வியுகௌவியங்களுக்கு மேலான பாத்திரன் அவன் தன்னுராதை இருந்தாலும் அதிகிக்குச் சமானமானவன்.

க௩௧—வேதம் ஒதாதவர்களான லக்ஷம் பிராமணனை வரித்து சிரார்த்தஞ்செய்வதைக்காட்டிலும், வேதமோதிய ஒருவனை வரித்துச் செய்தால் அதைவிட அதிகபலனைத்தரும்.

+ ஹவ்வியம்-என்பது-தெய்வத்தைபுத்தேசித்துச்செய்வது.

3 கௌவியம்-என்பது-பிதுர்க்களையுத்தேசித்துச்செய்வது.

கரு—ஞாநத்தினாலே யுயர்ந்தவனுக்கே தேவகாரியத்திலும் பிதூர்காரியத்திலும், தாநங்கொடுக்கவேண்டியது, இரத்தத்தினாலே பூசப்பட்டகையை இரத்தத்தினாலே யலம்பினால் சுத்தியாகாதது போல ஞாநமில்லாதவனுக்குக்கொடுத்தால் பயனில்லாததுமன்றி பாபமுமேறும்.

கரு—வேதமோதாதவனுக்கு சிரார்த்தங்கொடுப்பவன் எவ்வளவு கவளத்துக்குபயோகமாகும்படி கொடுக்கிறானோ அவ்வளவுகணக்குள்ளுள்ளிந்துகொண்டிருக்கிற சூலர்ஷ்ட்டி என்னும் எருக்கட்டிகளை எமலோகத்தில் அவன்வாயில் புருத்துவார்கள்.

கரு—சிலபிராமணன் தத்துவக்கியாத முள்ளவர்களையும் சிலர் தபோநிஷ்டர்களாயும் சிலர்-தவம்-வேதம் இவைகளுள்ளவர்களாயும், சிலர் யாகாதிகர்மாறுஷ்ட்டாத முள்ளவர்களாயுமிருக்கிறார்கள்.

கரு—அதில் பிதூர் சிரார்த்தத்தை தத்துவக்கியாதமுள்ளவர்களுக்கே முயற்சியோடுகொடுக்கவேண்டியது. தேவசிரார்த்தத்தை மேற்சொன்ன நால்வரில் யாருக்காவதுகொடுக்கலாம்

கரு—தகப்பன்வேதமோதாதவன்- பிள்ளை வேதமோதினவன் மற்றொருவனுக்குத்தகப்பன்வேதமோதினவன் பிள்ளை வேதமோதாதவன்.

கரு—இவ்விருவகையில் பிள்ளை வேதமோதாதவனா யிருப்பினும் வேதமோதினவன்பிள்ளையே யுயர்ந்தவன் தகப்பன் வேதமோதாமல் பிள்ளையொதினவனா யிருப்பின் அவன் ஓதினவேதத்துக்காகவே அவனைப்பூசிக்கவேண்டியது.

கரு—சிரார்த்தத்தில் சிநேகிதனை வரிக்கக்கூடாது-அவன் சிநேகத்தை வேறேபொருளாலே சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டியது. எவனைத் தோழனாகவும், சத்துருவாகவும் அறியமாட்டானோ அவனை வரிக்கவேண்டியது.

ககக—எவன் தேவர்களுயும், பிதூர்க்களையுங் குறித்துக்கொடுக்கு
ஞ் சிரார்த்தபதார்த்தத்தை தோழமையை முன்னிட்டிக் கொடுக்கி
றானே அதுபரலோகத்தில் அவர்களுக்குப்பயன்கொடுக்கிறதில்லை,

கச0—எவன் தெரியாமையால் சிரார்த்தத்தினாலேயே சிநேகித
ர்களைச் சுந்தோஷப்படுத்தி தோழமையைச் சம்பாதிக்கிறானே அ
ந்த அதமனுவன் சொர்க்கலோகத்தை யடைந்தாலும் அங்கிருந்
து கீழேவிழுகிறான்.

கசக—எந்த சிரார்த்தத்தில் தோழன்முதலான வெகுபேர்களை
வரித்து புசிப்பித்துத் தெண்ணுகொடுக்கிறானே அதை பைசாசத்
தின் புசிப்பென்றறியவேண்டியது அந்த சிரார்த்தமானது குரு
ட்டுமாடானதுவிட்டிலே தடுமாறுகிறதுபோல் இம்மையிலேயே
தடுமாறிக்கொண்டிருக்கும்.

கசஉ—களர்நிலத்தில் விதைவிதைத்தவன் எப்படி பலனடையா
னே அப்படியே ஞானமில்லாதவனுக்குச் சிரார்த்தங்கொடுத்தவன்
பலனடையமாட்டான்.

கசந—ஞானமுள்ளவனுக்கு விதிப்படி பூசித்துத் தண்ணுகொ
டுத்தால் இம்மையிலும், மறுமையிலும் கொடுத்தவனுக்கும் வாங்
கினவனுக்கும் பலனைக்கொடுக்கிறது.

கசச—ஞானமுள்ளபிராமணர் அகப்படாதகாலத்தில் சொற்ப
ருணத்தையுள்ள தன்மித்திரனை புசிப்பிக்கலாம் சத்துரு மிகுந்த
ஞானவானானுங் கூடாது. அவனுக்குக்கொடுத்தது மறுமைக்குப்
யோகப்படாது.

கசரு—ஆகையால் சிரார்த்தத்தில் இருக்குவேத மோதினவன்
நான்குவேதமுமோதினவன் தன்வேதமாவது முற்றுமோதினவன்
எக்கியஞ்செய்வித்தவன் வேதமோதித் திரும்பிவந்தவன் இவர்களை
முயற்சியுடன் வரிக்கவேண்டியது.

கசக—இப்படிக்கொத்த தந்நியாத்துமாவான பிராமணன் எந்தச்சிரார்த்தத்தில் பூசிக்கப்பட்டவனாய்ப் புசிக்கிறானோ அந்தச்சிரார்த்தஞ் செய்கிறவன் பிதூர்க்களுக்கு ஏழுதலைமுறை வரையிலும் மேலானதிருப்தியை இடைவிடாமலுண்டுபண்ணுகிறது.

கசஎ—இப்போதுசொல்லிவந்த சிரார்த்தவிதியானது முக்கிய பக்ஷவிஷயம் இரண்டாவதுபக்ஷத்தை மேற்சொல்லப்போகிறேன் அதுவும்பெரியோர்களால் எப்போதும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கசஅ—தாயைப்பெற்றவன் அம்மான்- மருமான்-மாமனார்-ஆசாரியன்-பெண்வயிற்றுப்பிள்ளை மாப்பிள்ளை-சிறியதாய்- பெரியதாய்பிள்ளைகள்முதலிய பந்து ரித்துவிக்கு சிஷ்யன் இந்தப்பத்துப்பேர்களுடும் புசிப்பிக்கலாம்.

கசக—தேவகாரியத்தில் பிராமணர்களை தருமம் அறிந்தவன் பரீக்ஷைசெய்யக்கூடாது பிதூர்காரியத்தில் மாத்திரம் அவன்குலகோத்திரத்தையும் ஞாநத்தையும் முயற்சியுடன் பரீக்ஷிக்கவேண்டியது.

சிரார்த்தத்தில்- நீக்கத்தக்கவந்தணர்கள்.

கரு—திருடர்-பஞ்சமஹாபாதகஞ்செய்தவன்-பேடி தெய்வமில்லையென்றுசொல்பவன் இவர்களைதேவகாரியத்திலும்பிதூர்காரியத்திலும் பூசைசெய்யக்கூடாதென்றுமநுப்பிரஜாபதிசொன்னார்.

கரு—சடைதரித்தபிரமசாரி வேதமொதாதவன் - மேகரோகி-குதாபிகிறவன்-கிராமப்புரோகிதன் இவர்களைசிரார்த்தத்தில் புசிப்பிக்கக்கூடாது.

கரு—வைத்தியன்- கோயில்குருக்கள்-மாம்சம்விற்பவன் - விபாபாரத்தால் ஜீவிப்பவன் இவர்களுடும்,

கருநு—ஊராருக்கேனும், அரசனுக்கேனும், ஏவற்றொழில்செய்பவன்-கோணனகமுள்ளவன் சொற்றைப்பல்லன் குருவுக்குப்பிரதிகூலஞ்செய்தவன் ஓளபாசநத்தை விட்டவன் வட்டியினாலேயே பிழைப்பவன் இவர்களும்.

கருசு—கூடியரோகி தன்ஜீவநத்துக்காக ஆடுமாடு காப்பாற்றுகிறவன்-பரிவேத்தா பஞ்சமஹாஎக்கியஞ் செய்யாதவன்-பிராமணத்துவேஷி பரிவித்தி கிராமமுழுதும்பிணையெடுத்துப் பிழைப்பவன்-இவர்களும்.

கருடு—கூத்தாடுகிறவன், மாதரைப்புணரும் பிரமசாரி - ஆல்லது-சந்திரியாசி-தன்சாதியிலிற் சூத்திரஸ்த்திரியை விவாகஞ்செய்தவன்-விதையைவிவாகஞ்செய்துபிறந்தவன்-ஒற்றைக்கண்ணம்-ஜாஸ்திரிபுருஷின் இவர்களும்.

கருசு—சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வேதஞ்சொல்லுவிப்பவன் அவனிடத்தில் வேதமோதினவன், சூத்திரனிடத்தில் வியாகரணமுதலிய விதையை அப்பியாசித்தவன், சூத்திரனுக்கு அவ்விதவிதையைச் சொல்லுவித்தவன், எப்போதும் கொடுமையாய்ப்பேசுகிறவன், குண்டன், கோளகன் இவர்களும்.

கருஎ—தாய்-தகப்பன்-குரு- இவர்களைக்காரணமின்றி நீக்கினவன், பதிதர்களோடு -வேதமோதல்-விவாகஞ்செய்தல்-முதலிய சம்பந்தமுள்ளவன், இவர்களும்.

கருஅ—விட்டடைக்கொளுத்தினவன்-விஷமிட்டவன்-குண்டனநத்தைச் சாப்பிட்டவன்? ஆட்டாங்கொடியைவிந்நனைசெய்பவன், சமுத்திரத்திற் கப்பன்மீது சஞ்சரித்தவன், பட்டுக்கூறுபவன், திலமர்த்தநஞ்செய்பவன், பொய்சாக்ஷிகளை யேற்படுத்திகிறவன்-இவர்களும்.

3 ஆட்டாங்கொடி-என்பது-யாகத்திற்குதவும் ஓர்கொடி.

கருக—தகப்பனோடு வழக்கிடுகிறவன், ஒருவனைக் கொண்டு சூதாடுகிறவன், மத்தியபாநம்பண்ணுகிறவன், பாபவியாதியுள்ளவன், சம்சயப்பட்டவன், சம்பத்துக்காகத்தருமஞ் செய்பவன், வெல்லமுதலிய ஷ்ட்ரசங்களைவிழ்பவன் இவர்களும்.

கசு 0—வில்லு-பாணமுதலியவற்றைச் செய்பவன்-திதிஷ்-குப்தி-மித்திரதுரோகி-சூதாடிப் பிழைப்பவன்-பிள்ளையிடத்தில் வேதங்கற்றவன் இவர்களும்.

கசு ௧—பெருவியாதியன் - கண்டமாலையன் - வெண்குட்டன் கோளன்-பித்தன்-குருடன்-வேததூஷகன்-இவர்களும்.

கசு ௨—குதிரா-இடபம்-ஒட்டை - இவைகளைப்பழக்குகிறவன் சோதிஷசாஸ்திரத்தால் பிழைப்பவன் தனுவேதமோதிவிப்போன் பக்ஷிகுடுவைத்து விளையாடுகிறவன்-இவர்களும்.

கசு ௩—ஒடுகிறதண்ணீர் லணைகட்டுகிறவன்-தண்ணீரின்வெகத்தைத்தடுப்பவன்-மனைசாஸ்திரஞ்சொல்லிப்பிழைப்பவன் -சேவகவிருத்தியுள்ளவன்-கூலிக்கு மரம்வைத்துக்காப்பாற்றுகிறவன்-இவர்களும்.

கசு ௪—நாய்வளர்த்து விளையாடுபவன்-பறவைவிற்கிறவன்-கந்நியைப்புணர்ந்து கெடுப்பவன் ஹிம்சையில்விருப்பமுள்ளவன் சூத்திரன்ஞெழிலச்செய்பவன் - உச்சிட்டகணபதியைப் பூசிப்பவன்-இவர்களும்.

கசு ௫—சுருபணிவிடை செய்தல்முதலிய ஆசாரம்இல்லாதவன் -தருமப்பண்ணாதவன்-நிதந்தோறும் - பிகைஷ்யெடுப்பவன்-தானேபயிர்செய்து ஜீவிக்கிறவன்-யானைக்காலன் - பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்பட்டவன்-இவர்களும்.

கசு ௬—எருமை-ஆடு-இவற்றைவிற்றுஜீவிக்கிறவன்-விதவையை விவாகஞ்செய்தவன்- கூலிக்குப் பிணந்துக்குகிறவன்-இவர்களும் ஹவ்வியகௌவியங்களில் முயற்சியுடன் நீக்கத்தக்கவர்கள்.

க௭௭—திருடர் முதல்-பிணற் தூக்குகிறவன் வரையில் சொல்லப் பட்டவர்களாயும், ஈநாசாரமுள்ளவர்களாயும், நல்லோர்பந்தியில்- உட்காந்து புசிக்கத்தகாதவர்களாயும், இருக்கிற இந்த - ஈநப்பிரா மணனைத்தெரிந்தவன் தேவகாரியம் பிதூர்காரிய மிரண்டினும், மரியாதைசெய்யாமல் நீக்கவேண்டியது.

க௭௮—வேதமோதாத பிராமணன் வைக்கோலிற்பற்றப்பட்ட நெருப்புப்போல தேஜோவிர்த்தி யில்லாதவனாதலால் அவன் பொருட்டு சிரார்த்தங்கொடுக்கத்தகாது-(உ-ம்-சாம்பலில் ஓமஞ் செய்யக்கூடாதல்லவா.)

க௭௯—மேற்சொன்ன-பந்திதூஷகருக்கு சிரார்த்தங்கொடுத் தவனுக்கு இறந்தபின் வரும்பயன் முழுமையுஞ்சொல்லுகிறேன்

க௭௦—விரதாநுஷ்டாநமில்லாத பரிவேத்தாமுதலிய பந்திதூ ஷிகர்களாலே எந்தச்சிரார்த்தத்தில் புசிக்கப்படுகிறதோ அதை- இராஷ்டிராள் புசிக்கிறார்கள்.

க௭௧—கூடப்பிறந்த தமயன்-விவாகமில்லாமலிருக்க எவன் தா ன்முன்னதாக விவாகஞ் செய்துகொள்ளுகிறானோ அவனுக்குப் பரிவேத்தாவென்றும் அவன் தமயனுக்குப் பரிவித்தியென்றும் பெயர்.

க௭௨—பரிவித்தி-பரிவேத்தா- அவர்மனைவி-அவள்தகப்பன்-அ ந்தவிவாகஞ் செய்துவித்த புரோகிதன்-இவ்வைந்துபேர்களும் நர கத்தையடைகிறார்கள்.

க௭௩—பிராதாயிறந்தபின் அவன்மனைவி புத்திரோற்பத்திக்கா க தர்மமாகத்தன்னிடத்தில் வந்திருந்தபோதிலும் எவன்-அவனிட த்துக்காமத்தினாலே ஆலிங்கநமுதலிய சிரிங்காரசேஷ்டைசெய்கி றானோ அவனுக்கு திதிஷ்டுப்தியென்றுபெயர்.

கஎச—பரஸ்திரியி னிடத்தில் அவளிப பத்தா ஜீவித்திருக்கும் போது பரவிந் துக்குப்பிறந்தவனுக்கு குண்டனென்றுப் பத்தா விறந்தபின் பிறந்தவனுக்குக் கோளகனென்றும்பெயர்.

கஎடு—குண்டன்-கோள்கனாகிய அவ்விருவரும் சிரார்த்தத்திலும் யாகத்திலும் தனக்குத்தாநங்கொடுக்கிறவனுக்குப் பலனையழித்து விடுகிறார்கள்.

கஎசு—பந்திதாஷிகன் எவ்வளவுபிராமணன் புசிக்கிறதைப்பா ர்க்கிறானோ அவ்வளவுபேர்களுக்கும், அந்நம்போட்ட மூடனுக்குப்பலனில்லை ஆகையால் பந்திதாஷிகன் பாராதவண்ணஞ்செய் விக்கவேண்டியது.

கஎஎ—குருடன் - பிராமணன் புசிக்குமிடத்து வந்தால் தொண்ணாறுபேருக்கு அந்நம்போட்டபலனையும், ஒற்றைக்கண்ணன்பா ர்த்தால் அறுபதுபேருக்கும், வெண்குட்டன்பார்த்தால் நூறுபேருக்கும், கருமவியாதிபுள்ளவன் பார்த்தால் ஆயிரம்பேருக்கும் போட்ட அந்நத்தின்பலனை அழித்துவிடுகிறார்கள்.

கஎஅ—சூத்திரனுக்கு யாகஞ்செய்விக்கிறவன் எவ்வளவுபேர்க ளைத்தொடுக்கிறானோ அவ்வளவுபேர்களுக்குஞ்செய்த அந்நதாநத் துக்குப்பலனில்லை.

கஎஊ—வேதமோதினவனாயிருந்தபோதிலும் எந்தப்பிராமண ன் சூத்திரனுக்கு யாகஞ்செய்விக்கிறவனிடத்தில் ஆசையால்தாந ம்வாங்குகிறானோ அவன் - சுடாதபண்பாத்திரந் தண்ணீரில்விழுந் தாற்போல அழிந்துபோய்விடுகிறான்.

கஅ0—ஆட்டாங்கொடிவிற்பனைசெய்பவனுக்குசிரார்த்தங்கொ டுத்தவன் மறுபிறப்பிற் பண்டியாய்ப்பிறந்து மலதீதைத்தின்னுகி றான் வயித்தியனுக்குக்கொடுத்தவன் மறுபிறப்பில்-சீழ்-இரத்தம்

இவற்றைச்சாப்பிடுகிறான் கோயில் குருக்கள் வட்டியினுற்பிழைப் பவன் இவர்களுக்குக்கொடுப்பவன் பிரயோசனத்தை யடையமா ட்டான்.

கஅக—வியாபாரிக்குக் கொடுக்கிறவனுக்கும் விதவையைவிவா கஞ்செய்துபிறந்தவனுக்குக் கொடுக்கிறவனுக்கும் சாம்பலில் ஓம ஞ்செய்ப்பவனுக்குப்பயனில்லாததுபோல் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயனில்லை.

கஅஉ—மற்ற திருடர்முதலான ஈநர்களுக்குச் சிரார்த்தங்கொ டெப்பவன் மறுபிறவியில் புழி-உணி-இராஷ்தாள்-நாய் - இவைமுத லிய அநேகம் பிறவினளாய்ப் பிறக்கிறார்களென்று பெர்யோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கஅங—பந்திதூஷ்கர்களாலே கெடுக்கப்பட்ட பந்தியை எவர் கள் பரிசுத்தம் பண்ணுகிறார்களோ அப்படிக்கொத்த பந்திபாவ நாளான பிராமணோத்தமர்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

சிரார்த்தத்தில்வரிக்கத்தக்கவந்தணர்கள்.

கஅச—நன்றாக வேதமோதினவர்களாயும் ஷ்டங்கமறிந்தவர்க ளாயும் வேதமோதினவர்கள் வம்சத்திற் பிறந்தவர்களாயும், இருக் கிறவர்கள் பந்திபாவனுளாவர்.

கஅரு—திரணுகேதமென்னும் வேதமறிந்தவர் அக்கிறிஸ்தோ த்திரஞ்செய்கிறவன் திரிசுபர்நம்ஒதினவன் சீக்கைமுதலிய வேதாங்கங்களறிந்தவன் -பிராம்மவிவாகஞ்செய்து பிறந்தவன்- ஆரணமறிந்தவன் இவர்களும்.

கஅசு—குருவினிடத்தில் வேதப்பொருளையறிந்தவன், சீஷனு ள்கு வேதப்பொருளைச்சொல்லிவைக்குங்குரு பிரமசாரி ஆயிரம் பசுநாடும்பண்ணினவன் நூறுவயசுசென்றவன், இவர்களும் பந்தியைப்பரிசுத்தஞ்செய்ப்பவர்.

கஅ௭—சிரார்த்தத் தீதத்துக்கு இரண்டினாள் அல்லது ஒருநாள் முன்னதாக இப்போதுசொல்லிவந்த பிராமண சிஷ்டருக்கு ள்ளே மூன்றுபேருக்குக்குறையாதபேர்களைப் பூசித்து தான்செய்யுஞ் சிரார்த்தத்தை நிறைவேற்றிவைக்கும்படி வரிக்கவேண்டியது

சிரார்த்தபிராமணவிரதம்.

கஅ௮—அப்படி வரிக்கப்பட்டபிராமணனும் சிரார்த்தகர்த்தாவும், சிரார்த்ததிநம்வரையில் சம்போகாதினைநீக்கிப் பரிசுத்தனாய் நித்திய செபங்கள்தவிர மற்றவேதங்களை அத்தியயநஞ் செய்யக் கூடாது.

கஅ௯—ஒருபிராமணனை எப்போது ஒருவன் சிரார்த்தத்துக்காக வரிக்கிறானோ அதுமுதல் அந்தவரிக்கப்பட்ட பிராமணனிடத்திற் பிதுர்தேவதைகள் வாயுசுவரூபாளாய் பிரவேசித்து அவனுட்காரும்போதுட்காரீந்தும், நடக்கும்போது நடந்துகொண்டு மிருக்கிறார்கள் ஆகையால் அவன் பரிசுத்தனாயிருக்கவேண்டியது.

க௯௦—தேவபிதுர்காரியத்தில் ஒருவனால் வரிக்கப்பட்ட பிராமணன் ஒப்புக்கொண்டு அன்றையதிநம் வரவிட்டால் பாபியாய் மறுபிறப்பிற் பன்றியாய் பிறக்கிறான்.

க௯௧—சிரார்த்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவன் சூத்திரஸ்த்திரியோடு புணர்ந்தால் அந்தமூடன் கர்த்தாவின்பாவத்தையு மடைகிறான் இதனாலே கர்த்தாவுக்குப்பாவமில்லை.

க௯௨—அநாதிதேவர்களான பிதுர்க்கள் கோபமில்லாதவர்களாயும், உள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்தாளாயும், எப்போதும் பிரம்மவிசாரஞ்செய்பவர்களாயும், சண்டையில்லாதவர்களாயும், மஹாநாபாவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் ஆகையால் கர்த்தாவும், போக்த்தாவும், இப்படியேயிருக்கவேண்டியது.

பிதுர்க்களினுற்பத்தியும்பெயரும்.

கக௭—இந்தப் பிதுர்க்களுக்கு யாரிடத்தினின்றும் உற்பத்தியோ எந்தப்பிதுர்க்கள் எந்தவருணத்தராலே எந்தநியமத்தோடு பூசிக்கத்தக்கவர்களோ அதுகளைக்கேளுங்கள்.

கக௮—இரண்ணிய கருப்பராலே உண்பிபண்ணப்பட்ட மறுப் பிரஜாபதியினால் மரிசிமுதலிய யாதொரு ருஷிகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்களோ அந்த மரிசிமுதலானவர்களாலே இந்தப்பிதுர்க்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்.

கக௯—விராட்புருஷினுலே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சோமசுதர்கள் சாத்தியதேவர்களுக்குப் பிதுர்க்கள் உலகத்தில் பிரசித்தாளாயும் மரிசிமகருஷியினு லுண்பிபண்ணப்பட்டவர்களாயும், இருக்கிற அக்கதிஷ்வாத்நர்கள் தேவர்களின் பிதுர்க்கள்.

கக௯—அத்திரிமகருஷியின் பிள்ளைகளானபருஹீஷ்த்துக்கள் தயித்தியர்-தாநவர்-யக்ஷர்-கந்தருவர்-உரகர்- இராக்நர்-சுபர்நர்-கிந்தரர்-இவர்களுக்குப் பிதுர்க்கள்.

கக௯—பிராமணர் பிதுர்க்களுக்கு சோமபாள் என்றும்- க்ஷத்திரியர் பிதுர்க்களுக்கு ஹவிர்புக்குக்கள் என்றும் வைசிய பிதுர்க்களுக்கு ஆஜ்ஜியபர் என்றும் சூத்திரபிதுர்க்களுக்கு சுகாலிகளென்றும் பெயர்.

கக௯—அதில் சோமபாள் பிருசுவின் பிள்ளைகள்ஹவிர்புக்குக்கள் அங்கிரசின் புத்திரர்கள் ஆஜ்ஜியர்கள் புலஸ்தியன் புத்திரர்கள் சுகாலிகள் வசிஷ்டன் புத்திரர்கள்.

கக௯—அக்நிதத்தர்கள்-அநக்நிதத்தர்கள்-சோமபர்கள்-பருஹீஷ்த்துக்கள் அக்நிஷ்வாத்நர்கள்-சௌமியாள் இவர்களையும் பிராமணபிதுர்க்களாகவே யறியவேண்டியது.

உ௦௦—இப்போது எந்தபிதுர்கணங்கள் முக்கியமாச் சொல்லப்பட்டார்களோ அந்தப் பிதுர்கணங்களின் புத்திர பெளத்திராதிகள்தான் இவ்வுலகத்தில் அளவற்றவர்களா யிருக்கிறவர்கள்.

உ௦௧—அதெப்படியென்னில் மரீசிமுதலான ருஷிகளினினும் பிதுர்க்களும், அந்தப் பிதுர்க்களினினும் தேவாசுரர்களும், அந்தத் தேவர்களினினும் இந்தச்சராசரங்களும் வரிசையா யுண்டாகிறதுகள்.

பார்வணசிரார்த்தநியமம்.

உ௦௨—இந்தப் பிதுர்க்களுக்கு வெள்ளியாலாவது வெள்ளிசம்பந்தப்பட்ட தாம்பரத்தினாலாவது, சிரார்த்தத்தில் இலைபோடவேண்டியது. திரீத்தத்தையாவது அன்புடன்கொடுத்தால் அனையமான திருப்த்தியுண்டாகிறது.

உ௦௩—துவிஜாதிகளுக்கு தேவகாரியத்தைவிட பிதுர்காரியம் முக்கியமானது. அந்தப் பிதுர்காரியத்துக்கு அந்தத்தேவகாரியமானது முன்செய்யத்தக்கதாயும், திருப்த்தியைக்கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற ஓரங்கமாயிருக்கின்றது.

உ௦௪—அந்தப்பிதுர்க்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களான விசுவேதேவர்களை முன்னம் ஒருபிராமணனிடத்தில் ஆவாகநஞ் செய்வேண்டியது. இல்லாவிட்டால் இராக்கதர் அந்தப் பிதுர்காரியத்தை யழித்துப்போடுகிறார்கள்.

உ௦௫—ஆகையால் முன்னம்விசுவேதேவர்களையும் பின்பு பிதுர்க்களையும் முடிவில் விஷ்ணுவையும், கிரமமாகவரித்து சிரார்த்தஞ்செய்யவேண்டியது. ஆதியிலு மந்தத்திலும், மேற்சொன்னதேவர்களல்லாமல் பிதுர்க்களைமாத்திரம் வரித்து சிரார்த்தஞ்செய்யவன் வம்சத்துடன் அழிகிறான்.

உ௦௬—சிரார்த்தம்பண்ணுகிறவன் பரிசுத்தமாயும், ஏகாந்தமாயும், தென்புறந்தாழ்ந்ததாயுமிருக்கிற இடத்தை முயற்சியோடுசெம்பாதித்து அலதப்பசுவின்சாணத்தால் மெழுகவேண்டியது.

உ௦௭—சுயமாகவே பரிசுத்தமான ஆரண்ணியங்களிலும், நதீதீரங்களிலும், சநசங்கமில்லாதவிடங்களிலும் செய்யப்பட்ட சிரார்த்தங்களால் பிதுர்க்கள் எப்போதுந் திருப்தியடைகிறார்கள்.

உ௦௮—அந்தப்பரிசுத்தமானவிடத்தில் சிரார்த்தத்துக்காகவரிக் கப்பட்டபிராமணர்கள் ஸ்நாநஞ்செய்துவந்தபின்பு தேவர்களுக்கு கிழக்குமுகமாயும், பிதுர்க்களுக்கு வடக்குமுகமாயும் ஆசநம்போட்டு அதில் தேவாசநத்தில் இரண்டுதருப்பமும், பிதுராசநத்தில் மூன்றுதருப்பத்தாற் செய்யப்பட்டபூக்கிறத்தையும்போட்டு அந்தப்பிராமணர்களை உட்காரச்சொல்லவேண்டியது.

உ௦௯—பூசிக்கத்தக்கவர்களான அவர்களை ஆசநத்திலுட்காரவைத்தபின்பு வாசனையுள்ள கந்தம் - புஷ்பம்-இவைகளாலே விசுவே தேவபிராமணனை முன்னிட்டு பூசிக்கவேண்டியது.

உ௧௦—அவர்களின்வலதுகையில் பவித்திரத்தைவைத்து எள்ளு டன்சேர்ந்த ஜலத்தை அரிக்கியமாகக்கொடுத்து அவர்களின்முன்பாக அக்கிநியைவளர்த்தி ஓமஞ்செய்கிறேனென்று அவர்களிடத்தில் அறுமதிபெற்றுக்கொண்டு மேற்சொல்லப்போகிற தேவர்களைக் குறித்து அக்கிநியில் ஓமஞ்செய்யவேண்டியது.

உ௧௧—அக்கிநி-சோமன்- இயமன்-இவர்களுக்கு முன்னந்தனித்தனியாக அந்தத்தினால் விதிப்படிஓமஞ்செய்து பின்பு பிதுர்க்களுக்கு ஓமஞ்செய்யவேண்டியது.

உ௧௨—பிரமசாரி மனைவியில்லாதகிரகஸ்த்தன் இவர்கள் சிரார்த்த

த்தஞ்செய்தால் வரிக்கப்பட்ட பிராமணன்கையில் அந்நத்தை யோ
மம்பண்ணவேண்டியது. பிராமணனோ அக்கிநிசுவரூபொன்று வே
தமறிந்தருளிகளாற்செல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உகௌ—மேலும் சிரார்த்தத்தில் வரிக்கப்பட்ட தேவபிதூர்க்கள்
கோபமில்லாதவர்களாயும் மிகுந்த தையபுள்ளவர்களாயும் பிராசீ
நாளாயும், உலகத்தின் கேடிமத்தைக் கோருகிறவர்களாய் மிருக்கி
ருர்கள். ஆகையால் அவர்களை ஆவாகநஞ்செய்யப்பட்ட பிராம
ணர்களின் கையில் ஒமஞ்செய்வது அக்கிநியிற்செய்ததுபோல
வேயாம்.

உகசு—அக்கிநியில் தென்புறத்தில் பிதூர்க்களின்பொருட்டு அந்
நஓமஞ்செய்து பிண்டப்பிரதாநஞ்செய்யும்புமியில் தெற்கு நு
னியான தர்ப்படையில் மூன்றிடத்தில் எள்ளுஞ் ஜலமும் கைமறித்
துவிடவேண்டியது.

உகரு—பின்பு அந்தஓமஞ்செய்து மிகுந்தவந்தத்தை மூன்று
பிண்டமாக்கி கைமறித்து தான் தெற்குமுகமாகவிருந்து முன்னெ
ள்ளுஞ் ஜலமும் விட்டவிடத்தில் பிதூர்க்களைத் தியாநித்துக்கொண்
டு பிண்டம்வைத்து அவைகளின்மேல் மறுபடியும் எள்ளுந்தண்
ணீரும்விடவேண்டியது.

உகசு—இந்தப்பிரகாரம் அவனவன் ருத்திரத்திற் சொன்னவிதி
ப்படி பிண்டம்வைத்தபின்பு அந்தப் பிண்டமிருந்தபாத்திரத்தி
லும் தன்கையிலும் ஒட்டியிருந்தஅந்நங்களை பிதூர் பிதாமஹபி
ரபிதாமஹர்களைக்குறித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த மூன்றுபி
ண்டங்களின்பக்கத்தில் † லேபபாகிகளான பிதூர்க்களுக்குப்போ
டவேண்டியது.

† லேபபாகிகள்—என்பது - பிரபிதாமஹன் தகட்பன் முதலி
யமூன்றுபிதூர்க்கள்.

உ௧௭—அதன்பின்பு வடக்குமுகமாகத்திரும்பி ஆசமநஞ்செய்து மூன்றுதரம்பிராணாயாமஞ்செய்து பின்பு தெற்குமுகமாய் வசந்தருதுமுதலிய ஆறுருதுக்களையும் பிதூர்க்களையும் மந்திரத்துடன் நமஸ்கரிக்கவேண்டியது.

உ௧௮—மூன் எள்ளுந்தண்ணீருமாகவிட்ட மீதிஜலத்தை தொன்னையுடன் கைமறித்தலாக பூமியில்ஜலம்விடும்படி மூன்றுபிண்டங்களுயுந் தனித்தனி சுற்றவேண்டியது. அந்த மூன்றுபிண்டங்களிலும், கிரமமாக கொஞ்சங்கொஞ்சமெடுத்த தான் தனித்தனி மோந்துபோட்டுவிடவேண்டியது.

உ௧௯—அந்தப்பிண்டங்களினின்றும் மற்றுங் கொஞ்சங்கொஞ்சமெடுத்த அந்தப் பிதூர்பிராமணஸ் புசிக்குங்காலத்தில் அவர்களிலையில் கிரமமாக முன்னம் புசிக்கும்படி போட்டுவிடவேண்டியது.

உ௨௦—தகப்பனிருக்கும்போது தான் தாயாருக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்தால் பாட்டன் இரண்டாம்பாட்டன்- மூன்றாம்பாட்டனை ஆவாகநம்பண்ணவேண்டியது. அல்லது பிதூர் ஸ்தாநத்தில் ஜீவித்திருக்குந் தந்தகப்பனையும் பிதா-மஹப்பிரபிதாமஹஸ்தாநத்தில் பிராமணனாயும் வரித்து சிரார்த்தஞ்செய்யலாம். அப்போது-பிதா மஹ பிரபிதா மஹாருக்குமாத்திரம் இரண்டுபிண்டம் வைக்கவேண்டியது.

உ௨௧—எவனுக்குத் தகப்பனிற்றது பாட்டன் ஜீவித்திருக்கிறானோ அவன் தகப்பனுக்கும் இரண்டாம்பாட்டனுக்கும் மூன்றாம்பாட்டனுக்கும் சிரார்த்தஞ்செய்யவேண்டியது.

உ௨௨—அல்லது தன்மநதிற்படி ஜீவித்திருக்கும்பாட்டனை பிதாமஹஸ்தாநத்திலும் பிதூர்பிரபிதாமஹஸ்தாநத்திலும்பிராமணர்க

னையும் வரித்து சிரார்த்தஞ்செய்யலாமென்று மருப்பிரஜாபதி சொல்லியிருக்கிறார்.

உஉ௩—மேற்சொன்னபடி பிதூர் பிராமணனுக்குப் பிண்டச் செஷத்தைப் பரிமாறும்போது வரிக்கப்பட்ட பிராமணர்களின்கையில் எள்ளுந்தண்ணீரும்விட்டு அவர்களைப்பார்த்து பிதூர்க்களின் பொருட்டுத் திருப்பதியுண்டாகத்தக்கதென்று சொல்லிப் பரிமாறவேண்டியது.

உஉ௪—புன்பு கரித்தாவானவன் அந்தங் கறிமுதலியவை வைத்திருக்கும் பாத்திரத்தை தன்னிரண்டுக்கள்ளினாலும் எடுத்துவந்து பிதூர்க்களை தியாதித்துக்கொண்டு அந்தப்பிராமணர் சமீபத்தில் வைக்கவேண்டியது.

உஉ௫—எந்த அந்தம் பதார்த்தமுதலியவற்றை ஒருகையில் வைத்துக்கொண்டு மற்றொருகையால் அதைமுடிக்கொண்டுவராமல் ஒருகையாலேயே கொண்டு பரிமாறப்படுகின்ற அவற்றை அஷ்டட்டமநமுள்ள இராக்கதர்கள் புசித்துவிடுகிறார்கள்.

உஉ௬—குணமுள்ளதான வடை-கறியமுது-தயிர்-நெய்- தேன் இவற்றை முயற்சியுடன் உபபாத்திரத்தில் ஒன்றோடொன்றுசேராமல் பரிசுத்தனாய் அந்தத்துக்கு முந்தி பரிமாறவேண்டியது.

உஉ௭—வடைமுதலிய பலகாரங்களையும் பாயசம் கிழங்கு பழம் ருசியுள்ளமாய்சம் வாசனையுள்ளதீர்த்தம்.

உஉ௮—இவைகளையெல்லாம் கொண்டுவந்து அந்த இலையில் அவசரப்படாமல் இது புளிப்புள்ளது இதுகாரமுள்ளது இதுதித்திப்புள்ளது என்று அதனதன் குணங்களைச்சொல்லி வேறிடத்தில் மறம்வையாமல் சாக்கிரதையாய் பரிமாறவேண்டியது.

உஉ௯—அப்போது வியசநத்தாலே கண்ணீர்விடவும், கோபித்துக்கொள்ளவும், பொய்சொல்லவும், சிந்தனை அந்நத்தைக்காலாலே மிதிக்கவும் இலையில் அந்நத்தைத்தூவிப் பரிமாறவுங்க டாது.

உ௩௦—அவசரப்பட்டுங் கண்ணீருடனுஞ் சிரார்த்தஞ்செய்தால் பிதோதங்களையும் கோபத்துடன்செய்தால் சத்துருக்களையும் பொய்சொல்லிக்கொண்டு செய்தால் நாய்களையும் அந்நத்தைக்காலான் மிதித்துக்கொண்டுசெய்தால் இராக்கதர்களையும் அந்நத்தைத்தூவினால் பாபிகளையும் அந்தசிரார்த்தபல னடைகின்றது.

உ௩௧—அந்தப்பிராமணர்களுக்கு எந்தெந்தப்பதார்த்தம் இஷ்டமாயிருக்குமோ அதைப்பொருமையின்றிப் பரிமாறவேண்டியது. அவர்கள்புசிக்கும்போதுபரமாத்மசுவரூபத்தைச்சொல்லும் படியானவெதாந்தங்களைப் படிக்கவேண்டியது இது-பிதூர்க்களுக்கு இஷ்டமானது.

உ௩௨—பிரிணும்-வேதம்-மதுமுதலியதர்மசாத்திரம்-சௌபர்ணணம்-மைத்திராவருணம்-முதலிய ஆக்கியாறங்கள் மஹாபாரதமுதலிய இதிலாசங்கள்-பிராமம்-முதலிய புராணங்கள் ஸ்ரீகூத்தமுதலிய சூத்தங்கள் இவற்றையும் படிப்பிக்கவேண்டியது.

உ௩௩—பிராமணர்கள் புசிக்கும்போது தான்சந்தோஷித்துடன் அவர்களைச் சந்தோஷிப்படுத்தி கொஞ்சங்கொஞ்சமா அந்நமுதலியவற்றைப் பரிமாறி இந்தப்பாயசம் ருசியுள்ளது இதில்கொஞ்சம்புசியுங்கள் இந்தமோதகம் இன்பமானது இதைமாத்திரம் அங்கீகரியுங்களென்று பிரார்த்தித்து புசிப்பிக்கவேண்டியது.

உ௩௪—பெண்வயிற்றுப் பிள்ளையானவன் பிரமசாரியாயினும் அவனை ஸ்ரார்த்தத்தில் முயற்சியுடனே புசிப்பிக்கவேண்டியது நேபாளதேசத்துக் கம்பளத்தை ஆசனம்போடவேண்டியது. வீடு முழுதும் எள்ளிறைக்கவேண்டியது.

உரு—சிரார்த்தத்தில் பெண்வயிற்றுப்பேரன் நேபாளதேசத் துக்கம்பளம் என்னுஇந்தமுன்னும்மேலானதுகள் ஆசாரம்-கோப மில்லாமை, அவசரப்பாடாமை, இம்முன்றையும் பிதுர்க்கள் து திசெய்கிறார்கள்.

உரு—பரிமாறத்தக்க எல்லாப்பதார்த்தங்களும் உஷ்ணங்களா யிருக்கவேண்டியது அந்தப்பிராமணர்களும் மௌநத்துடன் பு சிக்கவேண்டியது எந்தப்பதார்த்தம் சுவையுள்ளதாக இருக்கின்ற தென்று கர்த்தாகேட்பினும் அதன் குணதோஷங்களைச் சொல்ல வுங்கூடாது.

உரு—எதுவரையில் அந்தமுதலிய பதார்த்தங்கள் உஷ்ணங் களாயிருக்கிறதோ எதுவரையில் பிராமணர்கள் மௌநத்துடன் பு சிக்கிறார்களோ எதுவரையில் பதார்த்தங்களின் குணதோஷங்கள் சொல்லப்பட வில்லையோ எதுவரையிற்றான் பிதுர்க்கள் புசிக் கிறார்கள்.

உரு—தலையில்- துணிகட்டிக்கொண்டும் காலில்-பாதக்குறடி போட்டுக்கொண்டும் தென்முகமாயும் எந்தஅந்தம் புசிக்கப்படுகி ன்ந்தோ அதை இராக்கதர்கள் புசிக்கிறார்கள் ஆகையாலிவ்வித மாகச் செய்யக்கூடாது.

உரு—சண்டாளன் - ஊர்ப்பன்றி-கோழி-நாய்-மாதவிடாயா னஸ்த்திரி,பேடி-இவர்கள் பிராமணர்கள் புசிக்கும்போதுபாராம லிருக்கும்படி செய்யவேண்டியது.

உரு—அக்கிறிஷோத்திர முதலிய வோமம், பசு சுவரதமுத லியதாதம், பிராமணசந்தர்ப்பண தரிசுபௌர்நமாசம் முதலிய செய்வகாரியம் ஸ்ரார்த்தம் இவைகளைமேற்சொல்லியசண்டாளர் முதலானவர்கள் பார்த்தால் பயனில்லாதனவாய்ப் போய்விடுகி ன்றன.

உசக—பன்றி மோத்தலினாலும், கோழி சிறகல்காற்றினாலும், நாய் பார்வையினாலும். சூத்திரன்தொடுதலாலும் பதார்த்தம் அசத்தமாகின்றது.

உசஉ—நொண்டி-ஒற்றைக்கண்ணன் கர்த்தாவின் வேலைக்காரனான சூத்திரன்-நான்கு விரல்-ஆறுவிர லுள்ளவன்-இவர்களை சிரார்த்த திறத்தில் அந்தவிடடைவிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டியது.

உச௩—பிரம்சாரி - அத்திபிராமணன் - இவர்கள் சிரார்த்த பிராமணர் புசிக்குங்காலத்தில் வந்தால் அவர்களதுமதிபெற்றுக் கொண்டு பிணைப்போடவும் சாப்பாடுபண்ணு விக்கவுங்கடும்.

உச௪—அந்தச்சிரார்த்த பிராமணர்களுக்கு பரிமாறினபின்பு எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் கொஞ்சங்கொஞ்சமெடுத்த ஒருசுவன அந்தத்திற்கேர்த்து அவர்கள் சாப்பிட்டபின்பு அவர்களுக்கெதிரில் மேற்சொல்லும் மந்திரப்படி பூமியில் தருப்பையின்மீது வைக்க வேண்டியது. இதற்கு விகரமென்றுபெயர்.

உச௫—அந்தவிகரம் பூமியில் தர்ப்பையின்மேல்வைத்தால் தன்குலத்தில் சாதகர்மமுதலிய சமுஸ்காரம் இல்லாமலிறந்த ஸ்திரிகளுக்கும், பதிவிரதைகளுக்கும், சூற்றமில்லாமல் தந்தைமுதலிய வரைவிட்டுத்தனித்திருக்கிறவர்களுக்கும், திருப்தியுண்டாகின்றது.

உச௬—பின்பு அந்த அந்தத்தை எடுத்து -ஆசை - பொருமை சோம்பல்-இவைகளில்லாத தன்வேலைக்காரர்களுக்குப் பகுத்துக் கொடுக்கவேண்டியது.

உச௭—துவிஜர்கள் இறந்துபோய் சபிண்டகரணத்துக்கு முந்தி ஏகாகிரார்த்தத்தில் தேவப்பிராமணனில்லாமல் ஒருபிதூர்ப்பிராமணனைமாத்திரம் புசிப்பிக்கவேண்டியது. ஒருபிண்டம்போடவேண்டியது.

உசஅ—சபின்னிகரணம் ஆனபின்பு அமாவாசிமுதலான நித்திய நைமித்திகசிரார்த்தங்களை மேற்சொன்னபடி தேவதையோடும் மூன்றுபிண்டத்தோடும் புத்திரர்செய்யவேண்டியது.

உசக—எவன் சிரார்த்தஞ்செய்து மிகுந்த அந்நமுதலியவற்றை சூத்திரனுக்கு போடுகிறானோ அந்தமூடன் காலசூத்திரமென்னும் நரகத்தில் தலைகீழாக விழுகிறான்,

உரு0—அந்தச்சிரார்த்தத்தில் புசித்தபிராமணன் தன்மனைவிபுணர்ச்சியிலாசையால் வந்தபோதிலும் அவளுடன் அன்று சம்போகஞ்செய்தால் அவளுடையமலத்தில் அந்தமாதம்முழுதும் அவனுடையபிதுர்க்கள் மூழ்கிறார்கள்.

உரு௧—இந்தமுன்சொன்னபடி பூமியில் விகரம்வைத்தபின்பு அந்தப்பிராமணனைப்பார்த்து திருப்த்தியுயிற்றுவென்றுகேட்டு திருப்த்தியானபின்பு அவர்களை கையைசுத்திசெய்து ஆசமநஞ்செய்யச் சொல்லவேண்டியது. பின்பு இஷ்டமானவிடத்தில் உட்காரும்படிபிரார்த்திக்கவேண்டியது.

உரு௨—அந்தப்பிராமணர்களும் புசித்து உட்கார்ந்துகொண்டு சிரார்த்தகர்த்தாவைப்பார்த்து அவன்செய்த பிதுர்காரியத்தைக் குறித்து ஆசீர்வாதஞ்செய்யவேண்டியது.

உரு௩—அவர்கள் ஆசீர்வதித்தபின்பு சிரார்த்த கர்த்தாவானவன் மிகுந்தஅந்நத்தை என்னசெய்யலாமென்று அந்தப்பிராமணனைக்கேட்டு அவர்கள்சொல்லுகிறபடிசெய்யவேண்டியது.

உரு௪—ஏகாசிரார்த்தகாரியத்தில் சுவரிதம் என்றும் கோஷ்டபுசிரார்த்தத்தில் சுகருதம் என்றும் நாந்தீசிரார்த்தத்தில் சம்பந்தம் என்றுப் தேவசிரார்த்தத்தில் ருசிதம் என்றும் பிரதிவசநத்தைச் சொல்லவேண்டியது. இவையெல்லாம் திருப்த்தியைக் காட்டுவதுதான்.

உருடு—அமாவாசியமுதலிய சிரார்த்தங்களில் அபராந்தகாலந்தருப்பையினாலாசநம்போடுவது பசுவின்சாணத்தால் வீட்டை மெழுகுவது என்னையிறைப்பது கார்ப்பண்ணியமில்லாமல் அந்த மிடுவது பதார்த்தங்களை நன்றாகப்பாகப்பண்ணுவதுபரிசுத்தபிராமணனை வரிப்பது இவைகளெல்லாம் உயர்ந்தசம்பத்தா யிருக்கின்றன.

உருசு—தருப்பை-மந்திரம் பூர்வாந்தகாலம்-அவிசு- வீட்டின் பரிசுத்தம்-இவைகள்-தேவகாரியத்திலுயர்ந்தது.

உருஎ—செந்நெலந்தம்-மசுவின்பால் - சோமலதையின்ரசம்-நாற்றமில்லாதமாம்சம்-கல்லுப்பு-இவைகள்-சுபாவத்திலேயே அவிசுகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

உருஅ—கர்த்தாவானவன் தென்முகமாய் பரிசுத்தனாக நின்று கொண்டு அந்தப்பிராமணனை மரியாதைசெய்து மேற்சொல்லும் அபிஷேகங்களைக்கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியது.

உருசு—சுவாமிகளே என்ருலத்தில் கொடையுள்ளவர்கள் விர்த்தியடையவேண்டியது.வேதமானது-ஒதுவதாலும் ஒதிவிப்பதாலும் எக்கியயாகஞ்செய்வதாலும் விர்த்தியடையக்கடவது. புத்திரபௌத்திரர்முதலானசந்ததியும்வளரக்கடவது.வேதப்பொருளிலும்பெரியோர்களிடத்திலும் அன்பானது நீங்காமலிருக்கவேண்டியது.கொடுக்கத்தக்கபொருள்களும்அதிகமாகவிருக்கவேண்டியது.

உரு௦—இந்தப்படி கேட்டபின்பு முன்வைத்திருக்கிற மூன்றுபிண்டத்திலும், பிராமணரிடத்திலும் ஆவாகநஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற பிதுர்க்களை ௦ விசர்ச்சநம்பண்ணிவிட்டுஅந்தப்பிண்டங்களை

௦ விசர்ச்சநம்-என்பது-எதாஸத்தாநத்துக்குச்செல்லும்படி பிரார்த்தித்தல்.

பசு-பிராமணன்-அக்கிநி இவர்களுக்காவது புசிப்பிக்கலாம் ஜலத் திலாவது போட்டுவிடலாம்.

உசு௧—இந்தப்பிண்டப்பிரதாநத்தை சிலபெரியோர்கள்பிராம ணன் புசித்தபின்பே செப்கிருர்கள். நெருப்பிலும் நீரிலும் போ டிவதுபோல பசுநிகளுக்குஞ்சிலர்போடுகிருர்கள்.

உசு௨—பதிவிரதையாயும்-தன்சாதியாயும்-மூத்தமனைவியாயும், பிதூர்காரியத்திலன்புள்ளவளாயும்-பிள்ளையில் விருப்பமுள்ளவளா யும் இருக்கிற ஸத்திரியானவர் அந்தமுன்றுபிண்டங்களில் பிதர் மகனுதான நடுப்பிண்டத்தைப்புசிக்கவேண்டியது.

உசு௩—அந்தநடுப்பிண்டத்தைச் சாப்பிட்டால் தீர்க்காயுளும் கீர்த்தியும்-புத்தியும்-பொருளும்- நற்குணமுட்ப-சந்ததியும்-சாத்து விகமுட்ப-உள்ள புத்திரனைப்பெறுகிறார்.

உசு௪—பின்புகர்த்தாவானவன் தன்கால்-கை-சுத்திசெய்துகொ ண்டி ஆசமநஞ்செய்து தன்பங்காளிகளைப்பூசித்து அந்நம்போட வேண்டியது. பின்பு தாய்வழியுறவான் பந்துகளுக்கும் அந்நம் போடவேண்டியது.

உசு௫—சிரார்த்தபிராமணர்கள் புசித்த உச்சிட்டத்தை அவர்க ளை யனுப்பியபின்பு சுத்திசெய்யவேண்டியது. பின்பு நித்தியகர் மமான வைசுவதேவம் அதிதிபோசநம் இவைகளைச் செய்யவேண் டியது இது தருமவிதி.

உசு௬—பிதூர்களுக்கு எவ்விதமாய் சிரார்த்தஞ்செய்தால்நெ டிநாள்வரையிலும் எவ்விதமாகச்செய்தால் முடிவில்லாதகாலம்வ ரையிலும் திருப்த்தியுண்டாகுமோ அது முழுமையுஞ்சொல்லு கிறேன்.

உசு௭—திலம்-செந்தெல்லரிசி-உளுந்து- ஜலம்-சிதங்கு-பழம்-

இவைகளினால் சிரார்த்தஞ்செய்தால் மனிதர்களின்பிதூர்க்கள் ஒரு மாதம்வரையில் திருப்த்தியடைகிறார்கள்.

உ௬௮—பாடிநசம் முதலிய மச்சமாம்சத்தால் செய்தால்-இரண்டிமாதம்வரையிலும் அரிணமென்கிற-மான்-மாம்சத்தால்செய்தால் மூன்றுமாதம்வரையிலும் செம்மறியாட்டு மாம்சத்தால் செய்தால் நான்குமாதம்வரையிலும் பக்ஷிகளின்மாம்சத்தால்செய்தால் ஐந்துமாதம்வரையிலும் திருப்த்தியையடைகிறார்கள்.

உ௬௯—வெள்ளாட்டில் மாம்சத்தால் செய்தால் ஆறுமாதம்வரையிலும் புள்ளிமான்மாம்சத்தால் செய்தால் ஏழுமாதம்வரையிலும் கறுப்புமான்மாம்சத்தால் செய்தால் எட்டுமாதம்வரையிலும் கலைமான்மாம்சத்தால் செய்தால், ஒன்பதுமாதம் வரையிலுந்திருப்த்தியடைகிறார்கள்.

உ௭௦—முள்ளம்பன்றி காட்டெருமைக்கடா இவைகளின்மாம்சத்தால் செய்தால் பத்துமாதம்வரையிலும் முயல்-ஆமை-இவைகளின்மாம்சத்தாற்செய்தால்பதினொருமாதம்வரையிலும் திருப்த்தியடைகிறார்கள்.

உ௭௧—பசுவின்பால்-தயிர்-நெய்-இவைகளால்-சிரார்த்தஞ்செய்தால் ஒருவருடம்வரையிலும் தண்ணீர்குடிக்கும்போது இரண்டிகாதுந்தண்ணீரிற்படக்குடிக்கின்ற கூணவிந்திரியத்தை யுடையதாகிய வார்த்தைநசமென்னும் கிழவெள்ளாட்டுக்கிடாவின் மாம்சத்தாற்செய்தால் பன்னிரண்டுவருஷ்வரையிலுந்திருப்த்தியடைகிறார்கள்.

உ௭௨—அந்தந்தக்காலத்தி லுண்டான கறியமுது முள்ளுள்ளவாளைமச்சமும் - கட்கமிருகம்-சிவந்தஆடு-இவைகளின் மாம்சங்களாலும் காட்டில் முனைத்திருக்கும் செந்நெலின் அரிசியினாலும் செய்தால் அளவற்றநாள்வரையிலும் திருப்த்தியடைகிறார்கள்.

ம ஹா ள ய சிரா ர் த் த வி தி.

உஎ௯—வருஷிருதுவில் புரட்டாசி கிருஷ்ணபக்ஷ திரியோதசியி ல் தேனிஞாலும் பாயசத்தினாலும் சிரார்த்தஞ்செய்தால் அக்ஷய மான திருப்த்தியுண்டாகும்.

உஎ௯—நம்முடைய வம்சத்தில் முன்சொன்னபடி திரியோத சியில் அபராணகாலத்தில் நமக்கு-தேன்-நெய்-பாயசம்- இவைக ளுடன் சிரார்த்தஞ்செய்பவன் ஜநிப்பானுவென்று பிதுர்க்கள் ஆ சைப்படுகிறார்கள்.

உஎ௯—எந்த எந்த பதார்த்தத்துடன் சிரார்த்தஞ்செய்தாலும் அதையதை அன்புடனும் விதியுடனும் கொடுத்தால்மாத்திரம் பி துர்க்களுக்கு மறுமையில் அளவற்ற திருப்த்தியை யுண்டிபண்ணு கின்றது.

உஎ௯—கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் தசமிமுதல் சதுர்த்தசி நீங்கலாக அ மாவாசிவரையிலுள்ள திதிகள் எப்படி மாதசிரார்த்தஞ் செய்வதற் கு உயர்ந்தனவோ அப்படி மற்றதிதிகள் உயர்ந்தவைகளல்ல, கலியு கத்தில் மாம்சம் நீங்கலாகச் செய்யவேண்டியதென்று வியாக்கியா தா நிருணயஞ்செய்திருக்கிறார்)

உஎ௯—துதியைமுதலான இரட்டைத்திதியிலும், பரணிமுதலான இரட்டைநக்ஷத்திரத்திலும், மஹாளயசிரார்த்தஞ்செய்பவன் சர்வ அஃஷ்டங்களையும் பிரதமைமுதலிய ஒற்றைத்திதியிலும், அக்ஷ வநிமுதலிய ஒற்றைநக்ஷத்திரங்களிலும், சிரார்த்தஞ்செய்பவன் பத்திரசந்ததியும் அளவற்ற கல்வி பொருள் இவைகளையும் அடை கிறான்.

உஎ௯—சிரார்த்தஞ்செய்வதற்கு சுக்கிலபக்ஷத்தைவிட கிருஷ் ணபக்ஷமெப்படியுயர்ந்ததோ அப்படியே பகலில் முன்பாதியை விட பின்பாதியுயர்ந்தது.

உஎ௯—பூணூலிடமிட்டுக்கொண்டு வலதுகைமறித்தும் கையிலிப்பவித்திரத்துடனும் செய்பதக்கதான இந்தப்பிதூர்சிரார்த்தத்தைத் தான் சாமளவுஞ்செய்யவேண்டியது

உஅ௦—இரவிலும் இரண்டிசந்தியிலும் சூரியவுதயமாய் யாமத்துக்குள்ளவும் நித்திய சிரார்த்தஞ்செய்யக்கூடாது. அப்படிசெய்தால் அது இராக்கதர்களையடையும்.

உஅ௧—இப்போதுசொல்லிவந்த விதிப்படி மாதந்தோறும் சிரார்த்தஞ்செய்வதற்குச் சகத்தியில்லாமற்போனால் ஒருவருஷத்தில் ஏழந்தருது, கிரீஷ்மருது வருஷருது இவைகளிலாவது பஞ்சமஹா எக்கியத்துக்குப்பின்பு அதில்சேர்ந்தபிதூர் சிரார்த்தஞ்செய்யவேண்டியது.

உஅ௨—பிதூர்சிரார்த்தத்தில் ஓமம் செய்வதை வீட்டக்கிறியில் செய்யக்கூடாது. ஆதலால் கர்த்தா பத்தினியுள்ளகிரகஸ்த்தனையிருந்தால் அவன் வைதிக அக்கிறியிலும் இல்லாவிட்டால் பிராமணர்களின் கையிலும் செய்யவேண்டியது. ஆஹிதா அக்கிறியுள்ள கர்த்தாவானவன் மாதசிரார்த்தத்தை கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் அமாவாசைதவிர மற்றநிதியில் செய்யக்கூடாது. இறந்தநிதியில்செய்யவேண்டிய சிரார்த்தத்தைமாத்திரம் இறந்தநிதியில்செய்யலாம்.

உஅ௩—பெரும்பாலும்சகத்தியில்லாதவனையிருந்தால் ஸநாநஞ்செய்து ஜலத்தினால் பிதூர்க்களைக் குறித்து தர்ப்பணஞ்செய்தானால் நித்தியசிரார்த்தஞ்செய்தபலனை யடைகிறான்.

உஅ௪—பிதூர்க்களை வசுதேவதைகளாயும், பிதாமஹர்களை ருத்திரதேவதைகளாயும், பிரபிதாமஹர்களை ஆதித்தியதேவதைகளாயும் பழமையான வேதஞ்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் அவர்களை அத்தேவதைகளாகவே தியாதிக்கவேண்டியது.

உஅரு—எப்போதும் ஒருமணிதன் விகசத்தையும் அமிர்தத்தை யும் புசிக்கிறவனாக விருக்கவேண்டியது. விகசமாவது சிரார்த்தத்தி ன்சேஷம் அமிர்தமாவது எக்கியத்தின் சேஷம்.

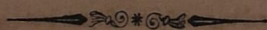
உஅசு—இதுவரையில் பாருவணமுதலிய சிரார்த்தம் பஞ்சம ஹா எக்கியம் இவைகளின்விதி உங்களுக்குச்சொல்லிமுடிந்தன இ னி பிராமணஸ்முதலான வருணத்தாரின்ஜீவநோபாயவிருத்திகளைச் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஆக-அத்தியாயம்-௩-க்கு-சுலோகம்-௬௫௪.

நால்காவது

அத்தியாயம்.

பிராமணிகளின் ஜீவநகிருத்தியங்கள்.

ச—துவிஜாதிகள் தன்வயதில் நாலிலொன்றான முதற்பாகத்தில் பிரமசாரியாய் குருகுலத்தில்வாசஞ்செய்து இரண்டாவதுபாகத்தி ல் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு கிரகஸ்தாசிரமத்தில் வசிக்கவேண் டியது.

உ—பிராமணன் ஆபத்தில்லாதகாலத்தில் பிராணிகளுக்குத் து றோகமில்லாமலே எக்கியஞ்செய்வித்தல் ஒதுவித்தல் நல்லபொரு ணைத்தாநம்வாங்குதல் இவைபோன்ற விருத்திகளாலேஜீவிக்கவேண் டியது. அப்படிக்குச் சரிப்படாதபோது சொற்பதுரோகமுள்ள தான கிருஷி வியாபாரமுதலியவற்றாலாவது குறிப்பிததைப்போஷி க்கவேண்டியது.

௩—போகவிருப்பமின்றி சாஸ்திரப்படி மாதாபிதாமுதலிய கு றிப்பசம்ரஹணைக்குமிதன்பிராணசம்ரஹணைக்கும் உபயோகமான

தத தாநியங்களை யுலகத்தாரால் நிந்திக்கப்படாததாயும் சாஸ்திரத்திற்சொல்லியதாயுமிருக்கிற மேற்சொல்லப்போகிற காரியங்களாலே சம்பாதிக்கவேண்டியது.

சு—ருதம்-அமிர்தம்-மிர்தம்-பிரமிர்தம்-சத்தியாதிர்தம்-இவை ஐந்தினாலும் பொருளைச்சம்பாதிக்கலாம், சுநகவிர்த்தியினால் ஆபத்தில்லாதபோது ஒருக்காலும் ஜீவிக்கக்கூடாது.

ரு—கழனியிலும், மற்றவிடத்திலும், சிந்தினநெல்லை இரண்டு விரலால் பொறுக்குவதும், மேற்சொன்னவிடங்களில் கதிர்நெல்லை ப்பொறுக்குவதும், ருதம்-என்பதாம்-தான் யாசிக்காமலே வருகின்றவை-அமிர்தம்-என்பதாம்-தான் யாசித்துவருகின்றவை-மிர்தம்-என்பதாம்-பயிரிடுவது, பிரமிர்தம் என்பதாம்.

சு—யாபாரஞ்செய்வது சத்தியாதிர்தம் என்பதாம் பிராமணன் இதனாலுஞ்ஜீவிக்கலாம் சேவகாவிருத்தியானது, சீநமாய்ப்பார்ப்பதாலும், யஜமாநம் மிரட்டுக்குட்படுதலாலும், சுநவேலைசெய்வதாலும், நாயின்பிழைப்புக்குச் சரியானதால் சுநகவிர்த்தியென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆகையால் இச்சேவகாவிர்த்தியை அகத்தியம் நீக்கவேண்டியது (இதுபிராமணவிஷயம்.)

எ—பிராமணசாதிகரகஸ்தன் மூன்றுவருஷம்வரையிலாவது அதிகமாயாவது போதுமானதாநியத்தை களஞ்சியத்திற்போட்டுவைத்துக்கொள்ளலாம் அவ்வளவுஞ்சுத்தியில்லாதவன் ஒருவருஷித்துக்குக்குறையாம் லிருக்கத்தக்க தாநியத்தை சாலிலிட்டுவைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்குஞ்சுத்தியில்லாதவன் மூன்றுநாளைக்குபயோகமாகிய தாநியத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது நாடோறும் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறவனுக்காவது இருக்கலாம்.

அ—இந்ததால்வரில் முன் சொல்லப்பட்டவர்களைவிட சின்

சொல்லப்பட்டவர்கள் மேலானவர்கள் ஏனென்றால் பொருளதிக
மாக இல்லாததால் யாகாதிகளால் சொர்க்காதிபோகங்களை யடை
யவேண்டுமென்னும் இச்சையின்றிப் பரமத்துமாவைத் தியாநி
க்கிரர்களல்லவா.

கூ—எவன் பெரியகுடும்பியோ அவன்-ருத - அமிர்த-மிர்த-பிர
மிர்த-சத்தியாநிர்த ிருசீதம்-இவ்வாறினாலும் ஜீவிக்கலாம் அவனுக்
குக்குறைந்தசமுசாரி-எக்கியஞ்செய்வித்தல் ஒதுவித்தல் தாநம்வா
ங்குதல் இம்முன்றினாலும் ஜீவிக்கலாம். அதிலுங்குறைந்தசமுசாரி
எக்கியஞ்செய்வித்தல் ஒதுவித்தல் இவ்விரண்டினாலும் ஜீவிக்கலா
ம் அதிலுங்குறைந்தவன் ஒதுவித்தலினால்மாத்திரம் ஜீவிக்கலாம்.

க௦—ருதவிர்த்தியினால் ஜீவிக்கிறவன் ஏழையாயிருப்பனாலால்
அவன் அக்கிறிஸ்தோத்திரத்தில் விருப்பமுள்ளவராய்-தறுச-பௌரி
நமாச-ஆக்கிரயண-இஷ்டிகளைமாத்திரம் சக்திக்குத்தக்கபடி செ
ய்யவேண்டியது.

கிரகஸ்த்தர்கள் கிர்த்தியாகிர்த்தியங்கள்.

க௧—பிழைப்புக்காக விகடஞ்செய்யவும் வண்டைவார்த்தை
சொல்லவுங்கூடாது - பொய்-டம்பம்-கோள்-இவைகளில்லாத தா
ன பிராமணவிர்த்தியைத் தேடிப்பிழைக்கவேண்டியது.

க௨—தனக்குக்கிடைத்திருக்கிற- தாநியம்-தநம் -பரிஜநம் புத்தி
ர மித்திரர் இவைகளால் மேலானசந்தோஷத்தையடைந்து சுவர்
க்காதிகுத்தைத்தேடவேண்டியது. ஏனென்றால் ஒருவன்சந்தோ
ஷத்தையடைந்தால் அவனுக்குச்சுகமுண்டாகிறது வியசுநப்பட்
டால் அவனுக்கு நரகதுக்கமுண்டாகின்றது.

க௭—மேற்சொன்ன விர்த்திகளுக்குள் எந்தவிர்த்தியினாலாவது ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கிற விரதாநுஷ்டாநமுள்ள பிராமணன் சுவர்க்கம் ஆயுள் கீர்த்தி இவைகளை யுண்டுபண்ணத்தக்க மேற்சொல்லப்போகிற விரதங்களைச் செய்யவேண்டியது.

க௮—அவன்வன் வருணசிரமங்களுக்கு தக்கதாக வேதத்திலுந் தருமசாஸ்திரத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நித்தியகருமங்களை நாடோறும் சோம்பலில்லாமல் செய்யவேண்டியது. அவைகளைச் செய்கிறவன் மேலானகதியையடைகிறான்.

க௯—பாட்டுப்பாடுவது-சூத்தாடுவது - யாகஞ்செய்யத்தகாதவனுக்கு யாகஞ்செய்யப்படுவது இப்படிக்கொத்த சாஸ்திரவிரூபத்தமான கர்மத்தினால் பொருளைத் தேடிக்கொள்ளக்கூடாது. பொருளிருந்தாலும் இல்லாமற்போனாலும் பசிதன்முதலானவரிடத்துத் தன்ஜீவநத்துக்காகத் தாநட்வாங்கக்கூடாது.

௧௦—சப்தத்தாதிவிஷயங்களில் அதிகவிரூப்பம் வைக்கக்கூடாது தன்மனைவியானாலும் சாஸ்திரவிரோதமாய் காமசேஷ்டைகளை நடத்தக்கூடாது. சிலவிலை விஷயவிச்சை யதிகமாக வந்திருந்தால் அதை அதினால்வரும் அற்பசுகந்தையும் சுவர்க்காதிபுண்ணியலோகநாசத்தையும் மதனினால் நனைத்து அதையடக்கவேண்டியது.

௧௧—வேதார்த்தசிந்தனைக்கு விரோதமான எல்லாவியாபாரங்களுடும் நீக்கி எவ்விதமாயாவது ஜீவித்துக்கொண்டு வேதத்தை யோதவேண்டியது. அநாதானிவனுக்குப் பிரயோசநத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது.

௧௨—வயது-யாகாதிகாரியம், பொருள்-குலம்- இவைகளுக்குத் தகுதியான - வேஷம்- வாக்கு-புத்தி- இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு உலகத்தில் சஞ்சரிக்கவேண்டியது.

கக—புத்தியை விருத்திபண்ணத்தக்கதான வியாகரணம் மீமர் ம்சைஸ்மிருதி புராணம்-தர்க்கம் - இவைகளையும், பொருள்சம்பாதித்தற்குபயோகமான பாரிகஸ்பத்தியம் ஓளசநசம் முதலிய அரித்தசாஸ்திரங்களையும் இம்மைக்குபயோகமான சோதிஷ்வைத்தியசாஸ்திரங்களையும் மறுமைக்குபயோகமான வேதாந்தசாஸ்திரங்களையும் நாடோறும் அப்பியசிக்கவேண்டியது.

உ௦—மனிதனானவன் எப்படியெப்படி சாஸ்திரத்தை யோதுகிறானோ அப்படியப்படியே எல்லாக்கியாநத்தையுமறிந்து பிரம்மவிசாரத்திற்கு அதிகாரியாயும் ஆகிறான்.

உ௧—மூன்றாவத்தியாயத்திற் சொல்லிய தேவ எக்கியமுதலிய பஞ்சமஹா யெக்கியத்தையும் தனிச்சக்திக்குத்தக்கபடி நடத்தவேண்டியது.

உ௨—எக்கியசாஸ்திரமறிந்த சிலபெரியோர்கள் ஆசைஒழிந்தவர்களாய் பஞ்சமஹாஎக்கியங்களை மேற்சொன்னபடி செய்யாமல்-பஞ்சகியாநேந்திரியங்களைக்கொண்டு சம்பாதிக்கிறார்கள். (அதாவது ஞாநத்தினாலே எக்கியதேவதையான பரமாத்மாவைத் தியாதிப்பதால் அதன்பயனையடைகிறார்கள் ளென்பதாம்.)

உ௩—இன்னுஞ்சிலபெரியோர்கள் எக்கியத்தின்பயன் வாக்கினாலும்பிராணவாயுவினாலும் அழிவற்றதாக உண்டாகிறதென்றறிந்து அந்தப்பிராணனை வாக்கிலும் அந்தவாக்கை பிராணனிலும் அடக்கி யெக்கியபலனை அடைகிறார்கள். (அதாவதுமௌநவிரதத்தினாலும் மந்திரஉச்சாரணத்தினாலும் எக்கியபலனை யடைகிறார்கள் ளென்பதாம்.)

உ௪—பிரம்மகியாநமுள்ள மற்றுஞ்சில பெரியோர்கள் எல்லா எக்கியகர்மபலன்களும் பிரம்மகியாநத்தா லுண்டாகிறதென்

துகியாநக்கண்ணால் அறிந்து அந்தக் கியாநத்தினாலேயே பஞ்சுஎன்கிய பபலனை அடைகிறார்கள்.

உரு—காலையிலும் மாலையிலும் அக்கிநிஷேநாத்திரம் பண்ண வேண்டியது. அமாவாசியில் * தருசேஷ்டீட்டியும் பெளர்நமியில் பெளர்நமாசேஷ்டீட்டியும் செய்யவேண்டியது.

உள்—கார்த்திகைமாதத்தில் ஆக்கிரயணேஷ்டியும் நுதுவின்முடிவில் சாதுர்மாசேஷ்டியும் தக்ஷணாயந உத்தராயணாதிகளில் பசுவதேஷ்டியும் சாந்திரமாநபிரகாரம் வருஷாந்தமும் வருஷாதிபுமாகிய வசந்தகாலத்தில் அக்கிநிஷ்டோமமும் செய்யவேண்டியது.

ஆகிதாக்கிநிவிஷயம்.

உள—ஆகிதாக்கிநியான பிராமணன் தானீரீக்காயுளாயிருக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பமிருந்தால் புதிதாக நெல்லுவிளைந்து வந்தவுடனே ஆக்கிரயணேஷ்டி செய்யாமல் அதைத்தான்புசிக்கக்கூடாது. மேற்சொன்னகாலத்தில் பசுவதேஷ்டி செய்யாமல் மாம்சபக்ஷணமுஞ் செய்யக்கூடாது.

உஅ—மேற்சொல்லியபடிக்கு ஆக்கிரயணேஷ்டி பசுவதேஷ்டி செய்யாமற்போனால் இந்த ஆகிதாக்கிநியினுடைய தினோதாக்கிநிகள் புதிதான அந்நத்திலும் மாம்சத்திலும் விருப்பமுள்ள துகளாய் இவனுடைய பிராணனையே புசிப்பதற்கு யத்தநப்படுகின்றன.

உக—இந்தக்கிரகஸ்த்தனுடைய வீட்டில்வந்திருக்கிற அதிதியானவன் தன்சக்திக்குத்தக்கதான ஆசநம்-போசநம், சயநம்-தண்ணீர்-கிழங்கு-பழம்-இவைகளால் பூசிக்கப்படாதவனாய் வாசஞ்செய்யக்கூடாது.

* தருசேஷ்டிபெளர்நமாசேஷ்டி-அக்கிநிஷேநாத்திரியின்யாகவிசேஷம்.

௩௦—வேதபாகியாளான சாக்கியர்கள் செய்யத்தகாதகாரியஞ் செய்கிறவர்கள் பூனையைப்போல்வெடங்கொண்டு பிறரைவஞ்சிப்பவர்கள் வேதத்தைநம்பாதவர்கள் வேதாந்தவிமோதமான தர்க்கயுக்த்திகளைச் சொல்லுகிறவர்கள் கொக்குப்போல் மோசக்கருத்துள்ளவர்கள் இவர்கள் அநிதிபூஜாகாலத்தில் வந்தாலும் வாயினாலும்பூசிக்கலாகாது.

௩௧—வேதமோதினவர்கள் விரதமநஷ்டித்தவர்கள் வேதம் விரதமிரண்டுமுள்ளவர்கள் சுமோத்திரியர்கள் இப்படிக்கொத்த கிரகஸ்தர்களை தேவகாரியத்திலும் பிதூர்காரியத்திலும் பூசிக்கவேண்டியது இதற்குவேறுபட்டவர்களைநீக்கவேண்டியது.

௩௨—பிரமசாரி-சம்நியாசி-முதலான பிணைக்காரர்களுக்குத் தலைசகத்திக்குத்தக்கபடி குடும்பத்துக்கு விரோதமில்லாமல் பிணைப்போட்டித் தனக்குபயோகமாகிற விருஷமுதலானவற்றிற்கும் ஜலத்தினால் திருபத்தி செய்விக்கவேண்டியது.

௩௩—தர்மநாஷ்டாநமுள்ள கிரகஸ்தனுக்கு அந்நவஸ்த்திரமில்லாமல் கஷ்டநேரிட்டால் அவன் ஸுத்திரியஜாதியான அரசனிடத்துநின்றவது தன்னிடத்திலெக்கியம் செய்துகொண்டவனிடத்து நின்றவது. தன் சீஷனிடத்தினின்றவது, பொருளைச்சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அவர்களுக்கும்போது மற்றவர்களுடத்தில் தாநம்வாங்கக்கூடாது.

௩௪—கிரகஸ்தன் வேதவித்தையினாலும் தாநம்வாங்குவதாலும் பொருள்சம்பாதிக்காமல் பசியினுற்றுண்பப்படக்கூடாது. ஆஸ்தியிருக்கும்போது கிழிந்தும் அழுக்குள்ளதாயுமிருக்கிறவஸ்திரத்தை யுரித்திக்கொள்ளக்கூடாது.

௩௫—மயிர்-நகம்-மீசை-தாடி-இவைகளை விதிப்படி ஸ்வரஞ் செய்துகொண்டு விடதோபவாசமுள்ளவனுப் உள்ளும் புறமும்

புரிசுத்தனாய் அழுக்கில்லாதவஸ்திரத்தைக்கட்டிக்கொண்டு வேதாத்தியயநமுள்வெனாய் சரீரபோஷகமான ஓளஷித சேவநம்பண்ணுகிறவனுமாயிருக்கவேண்டியது.

௩௭—மூங்கிறண்டம் - தீர்த்தமண்டலம் எக்கியோபவீதம் தருப்பை பவித்திரம் சுவர்த்நகுண்டலம் இவைகளை எப்போதும் தரிக்கவேண்டியது.

௩௮—சூரியனை உதிக்கும்போதும் அஸ்த்தமிக்கும்போதும் கிரஹணம் பிடித்திருக்கும்போதும் ஜலத்தில் பிரதிவிம்பித்திருக்கும் போதும் உச்சியிலிருக்கும்போதும் பார்க்கப்போகாது.

௩௯—கன்றுக்குட்டிக்கட்டுங்கயிற்றைத் தாண்டக்கூடாது. மேகம் மழையைப்பெய்யும்போது ஓடப்போகாது ஜலத்தில்தண்ணுருவத்தைப் பார்க்கக்கூடாது. இது சாஸ்திரத்தின் ஏற்பாடு.

௪௦—மார்க்கத்தில்போகும்போது மண்மோடு பசுமாடு தெய்வம் பிராமணன் நெய்க்குடம் தேன்குடம் நாற்சந்தி அரசமுதலிய புண்ணியவிருகடம் நேரிட்டால் அவைகளைப் பிரதக்ஷிணமாகப் போகவேண்டியது.

௪௧—மிகவும் காமாதுரனாயிருந்தாலும் மனைவி ருதுவாய் மூன்றுநாளைக்குள்ளேபுணரக்கூடாது. புணராவிட்டாலும் அவளுடன் சரியானபடுக்கையில் படுக்கவுங்கூடாது.

௪௨—மனைவி மாதவிடாயாகி யிருக்கும்போது அவளுடன்புணர்ச்சிசெய்கிறவனுக்கு ஞாநம்-தேஸசு-பலம்-கண்-ஆயுள்-இவைகள் குறைந்துபோய்விடுகின்றன.

௪௩—அந்தமங்கையை ரஜோதரிசுறகாலத்தில் நிஷேதிச்சவனுக்கு மேற்சொன்னவைகள் விருத்தியடைகின்றன.

௪௪—தன் மனைவியுடன் ஒருபாத்திரத்திற் புசிக்கக்கூடாது.

அவள் சாப்பிடும்போதும் இரும்பும்போதும் கொட்டுவாய்விடும் போதும் தண்ணிஷ்டப்படடி யுட்கார்த்திருக்கும்போதும் கணவன் பார்க்கலாகாது.

சச—பின்னும் அவள்கண்ணுக்கு மையிட்டிக் கொள்ளும்போதும் எண்ணெய்தேய்த்துக் கொள்ளும்போதும் மேல்வஸ்த்திர மில்லாமலிருக்கும்போதும் பிரசவிக்கும்போதும் தேஸைசவிரு ம்பினவன் பார்க்கப்படாது.

சரு—கிரகஸ்தன் ஒருவஸ்திரத்துடன் அந்நத்தைப் புசிக்கப் பாது வஸ்திரமில்லாமல் ஸ்நாநஞ்செய்யலாகாது மலமூத்திரங் களை மார்க்கத்திலும் சாம்பலிலும் மாட்டுத்தோழத்திலும் விடக் கூடாது.

சசு—பின்னும் உழுதநிலம் ஜலம் யாகசாலை மலை பாழ்ங்கோ யில் புற்று இவைகளிலும் ஜலமலங்களை யொருபோதும் விடப் படாது.

சஎ—அப்படியே ஜெந்துக்கள் வாசும்பண்ணும்படியான நில வெடிப்புகளிலும் நடந்துகொண்டும் நின்றுகொண்டும் ஆற்றங்க ளையிலும் மலையினுச்சியிலும் மலமூத்திரங்களைவிடப்படாது.

சஅ—வாயு-அக்கிநி பிராமணுள் சூரியன் ஜலம்-பசு -இவைகளை ப்பார்த்துக்கொண்டுஒருபோதும் மலமூத்திரங்களைவிடப்படாது

சக—தான் மலமூத்திர நிவர்த்திசெய்யப்போகிறவிடத்தை யா கத்துக்குதவாததான கழி கல்லு இலை செத்தை இவைகளால் மறை த்து ஒருவருடனும்பேசாமல் அங்கவஸ்த்திரத்தை தலையிற்கட்டிக் கொண்டு மலமூத்திரத்தைவிடவேண்டியது.

ரு—மலமூத்திரங்களை பகலிலும் இரண்டிசந்தியிலும் வடக் குமுகமாயும் இரவில் தென்முகமாயும் விடவேண்டியது.

ருக—இரவிலாகிலும் பகலிலாகிலும் நிழல்-இருட்டு-இவைகளால் திக்குத்தெரியாதிருந்தாலும் புவி திருடர் இவைகளால் பயமுண்டாயிருந்தாலும் தண்ணிஃதடப்படி யுட்கீர்ந்து மலமுத்திர விசர்ச்சநஞ்செய்யலாம்.

ருஉ—அக்கிநி-சூரியன்-சந்திரன் ஜலம்-துவிஜன் - பசு-வாயு இவைகளுக்கெதிராக மலமுத்திர விஸர்ச்சநஞ்செய்தவனுக்கு கியாந மழிந்துபோய்விடும்.

ருங—நெருப்பை வாயினாலுதப்ப்படாது. சம்போககாலமன்றி மாதர் நிருவாணமாயிருப்பதைப் பார்க்கப்படாது. அசுத்தமான வஸ்துவை நெருப்பிற்போடப்படாது. காலை அக்கிநியில் காய்ச்சலாகாது.

ருச—உயரமாகத் தான்படுத்திக்கொண்டு அக்கிநியைக்கீழே வைக்கலாகாது. அதைத்தன்காலாற்றாண்டவுங்கூடாது. கால்மாட்டுப்புறமும் அதனை வைக்கவும்படாது. யாருக்கும்பிராணபயம்வருங்காரியத்தைச் செய்யப்படாது.

ருரு—சந்தியாகாலத்தில் சாப்பிடவும் வழிநடக்கவும் தூங்கவும் கூடாது. பூமியை குச்சுமுதலியவற்றால் காரணமின்றி கீறப்படாது. தன்றலையில் சூட்டினமலரை தானேவாங்கி யெறியப்படாது.

ருசு—ஜலத்தில் மூத்திரம் மலம் கோழை எச்சல்பட்டவஸ்து இரத்தம் விஷம் இவைகளைப்போடப்படாது.

ருஉ—குழியில்லாதவிட்டில் தான் தநியாய்த்துங்கலாகாது. வேதம் பொருள் இவைகளால் உயர்ந்தவன் தூங்கும்போது அவனை எழுப்பலாகாது. மாதவிடாயானவளுடன் பேசப்படாது. தன்னை வரிக்காமலிருக்கும்பொழுது யாக்காரியத்தில் பிரவேசிக்கலாகாது.

ருஅ—பசுவானது தண்ணீர்குடிக்கும்போதும், கன்று பால்கு

டிக்கும்போதும் தடைசெய்யக்கூடாது. மற்றொருவருக்குங் காண்பிக்கக்கூடாது. ஆகாசத்தில் இத்திரதநுசைக்கண்டால் அதனைத் தெரிந்தவன் மற்றொருவருக்குங் காட்டப்படாது.

சூக—யாகசாலை புகுமாட்டுத்தோழம் பிராமணசமீபம் வேதாத்தியயநகாலம் போசநகாலம் இவைகளில் வலதுகையை உத்தரீயத்துக்குவெளியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

சூ 0—தருமமறிந்தவர்களில்லாமலும் விசேஷமாய் வியர்த்துக்கிடமாயிருக்கிற ஊரில் வாசஞ்செய்யப்படாது. தான் தநியாய்வழி நடக்கப்படாது. மலையில் அதிகநேரம் வாசஞ்செய்யப்படாது.

சூக—சூத்திரன் ராஜாவாயிருக்கும் இராச்சியத்திலும் தருமமறி யாதவர்கள் பாஷிண்டிகள் இவர்கள்வசிக்கும்படியான கிராமத்திலும் சமீபத்தில் சண்டாளர்வசிக்கின்ற கிராமத்திலும் வாசஞ்செய்யப்படாது.

சூஉ—புண்ணுக்குமுதலான சாரமில்லாதபதார்த்தத்தைப் புசிக்கலாகாது. இரவிலும், பகலிலும், அந்நத்தை யதிகமாகப் புசிக்கப்படாது வயிற்றில் பாதிப்பங்கை அந்நத்தாலும் காற்பங்கை ஜலத்தினாலுநிரப்பி காற்பங்கைவாயுசஞ்சரிப்பதற்குவிடவேண்டியது உதயாஸ்தமயகாலத்தில் புசிக்கலாகாது மத்தியாநம்புசிப்பு விசேஷமாயிருக்குமாகில் இரவிற்புசிக்கலாகாது.

சூ௩—இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உபயோகமில்லாத வீண்காரியத்தைச் செய்யப்படாது தண்ணீரை இரண்டுகையினு லுமெடுத்திச் சாப்பிடப்படாது பக்ஷணங்களை மடியில்வைத்துக் கொண்டுபுசிக்கலாகாது ஒருபோதும் பிரயோசனமில்லாமல் சந்தோஷப்படலாகாது.

சூ௪—சாஸ்திரவிரோதமாய் கூத்தாடவும், பாடவும், மத்தளதாளமுதலியவாத்தியங்களைவாசிக்கவும் கூடாது கையினும் புஜத்தைத்

தட்டவும் பல்லைமுடிக்கொண்டு இரும்பவும் கொழுப்பினால் கழு
தைமுதலியபோற் கூப்பிடவும்படாது.

௬௫—வெங்கலப்பாத்திரத்தா லொருபோதும் கால்சுத்திபண்
ணலாகாது பின்னமாய்ப்போன மண்யாத்திரத்திலும், மநதுக்கு
ருசிக்காத பாத்திரத்திலும், புசிக்கப்படாது.

௬௬—பாதுலக பாதரகை வஸ்திரம் எக்கியோபவிதம் அலங்
காரம் புஷ்பம் மாலை கமண்டலம் இவைகள் அந்நியனதுபவித்
திருந்தால் அதைத்தான் தரிக்கப்படாது.

௬௭—பழக்கப்படாதவைகளாயும் பசி-பிணி-இவைகளால்-பீடி
க்கப்பட்டதாயும், பிந்தமான-கொம்பு-கண்- குளம்பு-வால்-இவை
களையுடையவாயும் இருக்கிற எருதுகள்கட்டப்பட்டிருக்கிற பண்
டிகளில் ஏறப்படாது.

௬௮—பழகினவாயும் வேகமாகநடக்கின்றனவாயும் சுபமான
லட்சணமுள்ளனவாயும், அழகானவர்ணமுள்ளனவாயு மிருக்கிற
இடபங்களை பண்டியிற்கட்டி சாட்டியா லதிகமாயடியாமல் சஞ்
சரிக்கவேண்டியது.

௬௯—சாமத்துக்குட்பட்ட இளவெய்யில் பிணத்தின்புறக பிந்
நமான ஆசநம் இவைகளைநீக்கவேண்டியது. நகம்-மயிர் - இவைக
ளைத் தானாச் சேதிக்கக்கூடாது. நகத்தைப் பல்லினற்கடித் திழுக்க
வுங்கூடாது. (இளவெய்யலென்பதைசிலர் கந்நியாமாதத்து வெய்
யிலென்றுசொல்லுகிறார்கள்.)

௭௦—காரணமில்லி-மண்கட்டியையுடைக்கவும் நகத்தாற்றிரண
த்தைக் கிள்ளவும் கூடாது. பயனில்லாதவேலையைச் செய்யப்பட
டாது. பின்னாலே துக்கத்தையுண்டாக்கும்படியான காரியத்தைச்
செய்யப்படாது.

எக—காரணமில்லி மண்கட்டியையுடைக்கிறவன் திரணத்தைக் கிள்ளுகிறவன் நகத்தைப் பல்லாற்கழிக்கிறவன் கோள்சொல்பவன் ஆசாரமில்லாதவன் இவர்கள் சீக்கிரத்தில் அழிந்துவிடுவார்கள்.

எஉ—லௌகிக விஷயத்திலேனும் வைதீகவிஷயத்திலேனும் பிடிவாதத்துடன் தான் கஷ்டஞ்சொல்லப்படாது. குடிமிக்ருவெளியில் பூவை சுத்திக்கொள்ளப்படாது. எருதின்மேலேறிக்கொண்டு போகக்கூடாது.

எஈ—விடு-ஊர்-இவைகளின்வாசந்தவசார்த்தியிருக்கும்போது வேறுவழியால் அவைகளுக்குள் பிரவேசிக்கலாகாது. இரவில் மரத்தடியைத் தூரமாய்நீக்கிவிடவேண்டியது.

எச—ஒருக்காலுஞ் சொக்கட்டான்பு தலானவை விளையாடக்கூடாது. தன்பாதக்குறழி பாதரகச்யைத் தன்கையாலெடுத்திப் போகலாகாது. படுக்கையில் உட்கார்ந்துகொண்டிப் இடதுகையில் அந்தந்தைவைத்துக்கொண்டும் ஆசநத்தின்மீது இலைபோட்டுக் கொண்டும் சாப்பிடப்படாது.

எரு—எள்ளு சப்பந்தப்பட்ட எல்லாப்பதார்த்தத்தையும் இரவில் புசிக்கப்படாது. கௌபீநமில்லாமல் அம்மணமாகப் படுக்கப்படாது. சாப்பிட்டகையைக்கழுவாமல்வெளியிற்போகப்படாது.

எஊ—தண்ணீரால் கால்கழுவி அந்தநரமிருக்கும்போதே புசிக்கவேண்டியது. காலீரம் உலர்ந்தபின் படுக்கவேண்டியது. நரக்காலுடன் சாப்பிடுகிறவன் தீர்க்காயுளாயிருப்பன்.

எஎ—கண்ணுக்குத்தெரியாத புதரில் ஒருபோதும் பிரவேசிக்கப்படாது. மலமூத்திரங்களைப் பார்க்கப்படாது. ஆற்றைக் கையினுலநீந்தித் தாண்டலாகாது.

எஅ—தீர்க்காயுளாயிருக்க விரும்புகிறவன்-மயிர்-சாம்பல்-என

ம்பு-ஒட்டாஞ்சல்லி-மண்டையோடு-பஞ்சு-உமி-இவைகளில் - அறிந்து நிற்கவும் பாதத்தைவைக்கவுங்கூடாது.

எக—பதிதர்-சண்டாளர்-புழுக்கையர்-மூர்க்கர்-பொருள் முதலியவற்றால் கர்வமடைந்தவர்கள்-வண்ணன்முதலான தாழ்ந்தசாதியர்-செம்படவர்- இவர்களுடன் ஒருமரத்தினிழலிற்கூட ஒருமித்து வசிக்கக்கூடாது.

அ0—சூத்திரனுக்கு இம்மைக்குபயோகமான அரித்தசாஸ்தீரத்தை சொல்லிவைக்கலாகாது. தனக்குச் சிஷ்யனுடைய சூத்திரனுக்கு உச்சிட்ட அநீதத்தைக்கொடுக்கக்கூடாது. ஒம்பண்ணி மிகுதியை சூத்திரனுக்குக்கொடுக்கலாகாது. தருமம் விரதம் இவைகளை ஒருபிராமணனை முன்வைத்துக்கொள்ளாமல் நேராயவனுக்கு உபதேசிக்கப்படாது.

அக—எந்தப்பிராமணன் சூத்திரனுக்கு நேராக தருமத்தையும் விரதத்தையும் உபதேசிக்கிறானோ அவனந்தச்சூத்திரனோடு கூட அசம் விருதமென்னும் இருளில் மூழ்கினான்.

அஉ—இரண்டிகைகளையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு தலையையச் சொரியக்கூடாது. சாப்பிட்டிக் கைகால் சுத்திசெய்யாமல்தலையை யிடதுகையாலுந் தொடக்கூடாது. நோயில்லா திருக்கும்போது தலையன்றி ஸநாநஞ்செய்யக்கூடாது.

அங—கோபத்தினால் ஒருவன் தலையையினைப்பிடித்திழுக்கவும் தலையிலடிக்கவுங்கூடாது. இதனால் கிரீடாகாலத்தில் மணவிகுந்தலைப்பிடிக்க நிஷேதமில்லை ஒருநிதத்தில் ஸநாநஞ்செய்து பிண்புஅப்பிங்கநம் செய்யக்கூடாது.

அச—சூத்திரியவம்சத்திற் பிறவாத அரசன்-கசாயக்காரன்-தில

மரித்தநஞ்செய்பவன்- கள்ளுக்கடைக்காரன் - வேசைத்தொழில் செய்பவன்-இவர்களிடத்தில் தாநம்வாங்கப்படாது.

அரு—திலமரித்தநஞ்செய்பவன் பத்துக்கராயிக் காரனுக்குச் சரியானவன் அவனிற்பத்துப்பங்கதிகம் கள்ளுவிற்பவன் அவனிற் பத்துப்பங்கதிகம் வேசைத்தொழில் செய்பவன் அவனிற் பத்துப்பங்கதிகம் அரசன்.

அசு—அரசன்பதினாயிரங் கசாயிக்கடை விற்கிறகொலைக்காரனுக்குச்சரியானவனாதலால் அவனிடத்தில் தாநம்வாங்குவது மிகவுங் கொடுமையானது.

அஎ—பேராசையுள்ளவனாயும் சாஸ்த்திரத்தைக் கடந்தவனாயும் ஸுத்திரிய வம்சத்தில் பிறவாதவனாயும் இருக்கிற அரசனிடத்தில் எவன் தாநம்வாங்குகிறானோ அவன் மேற்சொல்லும் இருபத்தொரு நரகங்களையும் முறையாக அடைகிறான்.

அஅ—தாமிசிரம்-அந்ததாமிசிரம்- மஹாரொளரவம்-ரொளரவம் நரகம்-காலசூத்திரம்-மஹாநரகம்.

அக—சஞ்சீவநம்-மஹாவிச்சி - தபநம்-சம்பிரதாபநம் - சம் ஹாதம்-காகோலம்-குண்டலம்-பூதிமிரித்திகம்.

கஉ—லோகசங்கு-யிறுஜீஷம்-பந்தா-சால்மலீததி- அசிபத்திர வநம்-லோகதாரகம்-ஆக இருபத்தொன்று.

கக—இவைகளை யறிந்தவர்களாயும் தருமசாஸ்த்திர வேதபுராணமுதலியவற்றை ஓதினவர்களாயும் இருக்கிறபிராமணர் ஜம்மாநீ திரத்திலும் மறுமையிலும் சுகவிருப்பத்தினால் அந்தவரசனிடத்தில் தாநம்வாங்குகிறதில்லை.

கஉ—இரவில் நான்காவது யாமத்தில் விழித்துக்கொண்டு தருமம்-பொருள்- இவற்றைச் சம்பாதிக்கவேண்டிய மாரிக்கத்தையும்

அதனால்-தனக்குவரும் சரீரப்பிரயாசையையும்நினைத்துப் பின்பு
வேதாந்தத்தால் பரமாத்ருமாவத்தியாதிக்கவேண்டியது.

கூற—பின்பு எழுந்திருந்து மலமூத்திரவிசர்ச்சநஞ் செய்து
விதிப்படிசௌசுகத்தி் செய்துகொண்டு மறதை வேறுவிடத்திற்
செலுத்தாமல் சாக்கிரதைபுடன் காலசந்தியாவந்தநஞ்செய்து ஸா
வகாசமாய் செபஞ்செய்யவேண்டியது.

கூச—ருஷிகள் சந்தியாவந்தநத்தை ஸாவகாசமாகச் செய்து
அதனால்-தீர்க்காயுளையும் ரூநத்தையும் இம்மையிலும் மறுமையி
லும் புகழையும் பிரம்மதேஜசையும் அடைந்தார்கள்.

சிராவணவிதி.

கூரு—ஆவணி-அல்லது புரட்டாசிமாதங்களில் தன்கூத்திரக்கார
ர் சொன்னவிதிப்படி பெளர்நமிதிதியில் உபாகர்மஞ்செய்து சாக்
கிரதைபுடன் நாலலாமாதம்வரையில் வேதமோதக்கடவன்.

கூச—தை-அல்லது மாசிமாதத்தில் - கிருஷ்ணப்பிரதமையில்
பகற்பதினேந்து நாழிகைக்குமுன்னர் ஊருக்குவெளியில் வேதங்க
ளுக்கு * உச்சர்ஜ்ஜநகர்மம்-செய்து ஒதுகிறத்தை நிறுத்தவேண்
டியது.

கூஎ—இந்தப்படி உச்சர்ஜ்ஜநகர்மஞ்செய்தபின்பு மூன்றுநாள்
அல்லது தொண்ணாறுநாழிகை அல்லது-ஒருநாள்வரையில் ஒதா
மலிருக்கவேண்டியது.

கூஅ—பின்பு-சுக்கிலபக்ஷத்தில் மந்திரபிராமணத்தையும் கிரு
ஷ்ணபக்ஷத்தில் வேதத்தின் அங்கங்களையும் பரிசுத்தனாய் ஒதவே
ண்டியது.

* உச்சர்ஜ்ஜநம்-என்பது - வேதம்ஒதிநிறுத்துவதற்கு முன்
செய்யத்தக்க ஓர்விரதம்.

அநத்தியயநம்

கக—வேதமோதும்போது எழுத்து-சுரம் - இவைகள்பிரிந்
துதோற்றமல் ஒதக்கூடாது சூத்திரன் சமீபத்திலிருக்கும்போது
ஒதக்கூடாது. விடியற்காலத்தில் வேதமோதி இளைப்பினால் மறுப
டி நித்தினாசெய்யப்போகாது.

க00—வேதமோதக்கூடாதநாளிலும் நித்தியகர்மத்திற் சேர்ந்த
காயத்திரியை நாடோறும் ஜெபிக்கவேண்டியது. விசேஷவேதமந்
திரத்தைக் கர்மாதிகள்நேரிட்டால் படிக்கலாம்.

க0க—மேற்சொல்லப்போகிற அநத்தியயநத்தை வேதமோ
துஞ் சீடனும் ஒதிவைக்குங்குருவும் எப்போதும் அநுசரிக்கவே
ண்டியது.

க0உ—வருஷாகாலத்தில் இரவில் காதுக்குக்கேழ்க்கும்படி சப்
தத்துடனே காற்றடிக்கும்போதும் பகலில் புழுதியுடனேகாற்ற
டிக்கும்போதும் அநத்தியயநம்.

க0ங—மின்னல் - இடி - இவற்றுடன் மலழபெய்யும்போதும்-
பெரிதாய்-தாமகேதுவிழும்போதும் அந்தக்காலந் துவக்கி மறுநா
ளந்தக்காலம்வரையில் அநத்தியயநமென்று மருவினப்பிராயம்.

க0ச—மேற்சொன்னமிந்தல் முதலியவைகள் வருஷாகாலத்தி
ல் அந்திவேளையில் காணப்பட்டாலும் அநத்தியயநம், மற்றக்கால
த்தில் அந்திவேளையில் மேகமாத்திரமிருந்தாலும் அநத்தியயநம்.

க0ரு—எல்லாக்காலத்திலும் இடிவிழும்போதும் பூமிநடுங்கும்
போதும் நட்சத்திரம்விழும்போதும் மறுநாள்துவரையில் அநத்
தியயநம்.

க0சு—காலசந்திவேளையில் மின்னலும் இடியுமாத்திரம் இருந்

து மழைபெய்யாமற்போனால் அன்றுமத்தியாநமாத்திரம் அநத்தியயநம், அவைவசாயுங்காலதேரிட்டால் ஒருநாள் அநத்தியயநம்.

க0௭—ஊரிலாவது பட்டணத்திலாவது தூர்க்கந்தவாசனை யிருந்தால் அது அடங்குகிறவரையில் பத்திராய் வேதமோதுகிறவர்களுக்கும் ஓதினதைச்சொல்பவர்களுக்கும் அநத்தியயநம்.

க0௮—ஊரில் செத்தபிணமிருக்கும்போதும்-பாபிகளருகிலிருக்கும்போதும் அழுகைக்குரல்கேழ்க்கும்போதும் யாதோநிமித்தமாக மஹாஜநந் கூடியிருக்கும்போதும்-அநத்தியயநம்.

க0௯—தண்ணீரிலிருக்கும்போதும், அர்த்தராத்திரியிலும் - ஜலமல நிவர்த்திசெய்திருக்கும்போதும் எச்சலுட னிருக்கும்போதும் சிரார்த்தத்திறற்றண்ணை வரித்திருக்கும்போதும் வேதத்தைமறதினாலும். நினைக்கலாகாது.

கக0—நவசிரார்த்தம்வாங்கினபோதும் தந்தேசவரசனுக்கு பிள்ளை பிறந்திருக்கிறபோதும் சந்திரசூரியகிரஹணம் பிடித்தபோதும் மூன்றுநாள் அநத்தியயநம்.

கக௧—ஏகாகஞ்சாப்பிட்ட பிராமணனுடைய தேகத்தில் அந்த எண்ணெய் வாசனை அந்தமுதலானபதார்த்தங்கள் ஜீரணமாகிறவரையில் அநத்தியயநம்.

கக௨—படித்துக்கொண்டும் காலநீட்டிக்கொண்டும் யோகாசந்மாயிருந்துகொண்டும் மாயிசம் சூதகாந்தம் இவைகளைப்பிசித்துப் ஒதலாகாது.

கக௩—பனி மழைபெய்யுட்போதும் பாணசப்தம் வினாசப்தம் கேழ்க்கும்போதும் இரண்டுசந்தி செய்மானகாலங்களிலும் அமாவாசி-சதுர்த்தசி -பௌர்நமி-அஷ்டமிகளிலும் ஒதக்கூடாது.

கக௪—அமாவாசியிலாதினால் குருவையும் சதுர்த்தசி சிஷினை

யும் அஷ்டமி-பௌர்நமி ஒதினவேதத்தையும் அழித்துப்போயும்
ஆகையா லவைகளை நீக்கவேண்டியது.

ககரு—மண்மாரிபெய்யும்போதும் திக்குகளில் எளிகிறபோது
ம், குள்ளநரி-நாய்-கழுதை-ஒண்டை இவைகளமும்போதும், வெ
குபேர் பந்தியில் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், ஒதக்கூடாது.

ககசு—சூகாடு-கிராமம்-இவைகளின் சமீபத்திலும், தோழத்தி
லும், புணர்ச்சிகாலத்தில்தரித்த வஸ்திரத்தைத்தரித்திருக்கும் போ
தும், பிராமணர்த்தம் சாப்பிட்டிருக்கும்போதும், ஒதக்கூடாது.

ககஎ—பசு-குதிரை-வஸ்த்திரம் முதலியவற்றை பிராமணன்-கை
யினம் ருதம்வாங்கினாலும் ஒதக்கூடாது. பிராமணனுக்குக்கையே
வாயாகச்சொல்லப்படுகிறது.

ககஅ—ஊரில்-திருடன்-அக்கிதி-இவைகளால் பபமுண்டாயிரு
க்கும்போதும், மற்ற எந்தஆச்சரியங் கர்ணப்பட்டிருந்தாலும்,
மறுநாள் அதுவரையில் ஒதக்கூடாது.

ககக—ஆவணி புரட்டாசிமாதத்தில் உபாகர்மம் ஆனபின்பும்
தை-மாசிமாதத்தில் உச்சர்ஜ்ஜநமானபின்பும் மூன்றுநாளும், மார்
கழிமாதமுதல் மூன்று கிருஷ்ணஷ்டமியிலும், சித்திரை ஆடி ஐப்
பசி-தை-இந்தமாதப்பிரவேசத்திலும் ஒருநாள்-அநத்தியயநம்.

கஉ௦—குதிரை-மரம்-யானை-ஒடம்-கோவேறுகழுதை ஒண்டை
மற்றும் பண்டிமுதலிய வாகநம் இவைகளை ஏறிக்கொண்டும் கவர்
நிலத்தில் நின்றுகொண்டும் ஒதக்கூடாது.

கஉ௧—வாயினாலும், ஆபுத்தினாலும், சண்டைநடக்கும்போது
ம் சேனையின்பக்கத்தில்நின்றும் ஊரில் புத்தம்நடக்கும்போதும்
புசித்தகை புலராமலிருக்கும்போதும், அஜீரணமாயிருக்கும்போது

தும், வாந்திசெய்தபின்பும், புளியேப்பயம்வரும்போதும், சூதக்காலத்திலும் ஓதக்கூடாது.

கடஉ—அதிதியை ஓதப்போகிறேனென்று கேட்டுக்கொள்ளாமலும், பெருங்காற்றடிக்கும்போதும், தந்தேகத்தில் இரத்தம்வரும்போதும், கத்தியால் காயப்பட்டிருக்கும்போதும், ஓதக்கூடாது.

கடங—சாமவேதம் ஒதுஞ்சப்தம் கேழ்க்கிறபோது இருக்குயஜுஸ்களை ஓதக்கூடாது ஒருவிசைவேதமுமுதிலும் ஒதியானபின்பும் ஆரணவேதம் ஒதினபின்பும் அன்று ஓதக்கூடாது.

கடச—இருக்குவேதம் தேவர்களுக்கும் யஜுர்வேதம் மானுடகளுக்கும் சாமவேதம் பிதூர்க்களுக்கும் தெய்வமாகவுடையது ஆதலால் அந்தச்சாமவேதசப்தம் அபரிசுத்தமானது.

கடரு—இந்தப்படி வேதத்தின் தேவதைகளையறிந்த வித்துவான்கள்நாடோறும் செய்யும் பிரம்மபெயக்கியத்தில் இருக்கு-யஜுஸ்சாமம் - இவற்றைக்கிரமமாக ஒதுகிறார்கள். பின்னும் முன்னர் வேதலட்சணங்களையும் பின்னர் வேதத்தையும் ஒதுகிறார்கள்.

கடசு—பசு-தவளை-பூனை-நாய்-பாம்பு-ஒணர்-எலி - இவைகள் ஒதுகிறவனுக்கும் உபாத்தியாயனுக்கும் நடுவிற்போனால் ஒருநாள் அநத்தியயநம்.

கடஎ—அசுத்தமானஇடம்-தந்தேக அசுத்தி-இவ்விரண்டையும் பெரிய அநத்தியயநமாக ஒதுகிறவன் எப்போதும் நினைக்கவேண்டியது.

பொதுவிதி.

கடஅ—விரதாதுஷ்டீட்டாநமுள்ள பிராமணனானவன் தன்மனை விருதுஸநாநஞ் செய்திருந்தாலும் அமாவாசி-சதுர்த்தசி-அஷ்டமி பெளர்ணமி இந்தநாள்களில் புணரக்கூடாது.

கஉக—புசித்தபின் காரணமின்றி வேடிக்கையாய் ஸ்நாநஞ்செய்யக்கூடாது நோயாளி தலைமுழுக்கக்கூடாது-பிறப்பு - இறப்பு-கிரஹணம்-இவையன்றிப் பாதிராத்திரியில் ஸ்நாநஞ்செய்யக்கூடாது.எப்போதும் கட்டிநா வஸ்திரத்துடனும் ஜலத்தின் குணத்தெரியாத குளமுதலியவற்றிலும் ஸ்நாநஞ் செய்யக்கூடாது.

கஉ௦—தெய்வவிம்பங்கள் - மாதா-பிதா-அரசன்- விரதாநுஷ்டிதநமுள்ளவன் ஆசாரியன் யாகத்தில் தீக்ஷைபெற்றவன் இவர்களுடைய உருவநிழலை தெரிந்துமிதிக்கவும் தாண்டவுங்கூடாது.

கஉ௧—நடுமத்தியாநத்திலும், அர்த்தராத்திரியிலும், மாம்சத்துடன் சிரார்த்தத்தில் புசித்தபின்னும், இரண்டுசந்தியிலும், நான்சந்தியில் சாவகாசமாப்திற்கக்கூடாது.

கஉ௨—அனாப்பு ஸ்நாநஞ் செய்தஜலம், மூத்திரமலம், உதிரம் கோழை-உமிழ்ந்ததாம்பூலம், வாந்தியெடுக்கப்பட்டவை, இவைகளில்தெரிந்துநிற்கக்கூடாது.

கஉ௩—சத்துரு அவன்மந்திரிமுதலிய சிநேகிதாள்-அநர்ம்மமுள்ளவன்-திருடன்- பிறன்மனைவி-இவர்களுடன் சிநேகஞ்செய்யக்கூடாது.

கஉ௪—இந்தவுலகத்தில் மனிதனுக்கு பிறன்மனைவியைப்புணர்தல்போல ஆயுளைக்குறைக்கும்படியான காரியம்வேறில்லை.

கஉ௫—ஷுத்திரியன் சர்ப்பம் வெகுசாஸ்த்திரமோதின பிராமணன் இவர்கள் தற்காலத்தில் இளைத்திருந்தாலும் ஷேமத்தைக் கோரினவன் அவர்களை யொருபோதும் அவமானஞ் செய்யக்கூடாது.

கஉ௬—மேற்சொன்னமூவரும் அவமானஞ்செய்ப்பவன் சமயத்தில் நாசம்பண்ணிப் போடுவார்கள் ஆதலால். புத்தியுள்ளவன் அவர்களை அவமானஞ்செய்யக்கூடாது.

௧௩௭—முன் தான்செய்த வியாபாரமுதலியகாரியத்தால் தனக்கு நஷ்டம்மேறிட்டாலும் துரதிர்ஷ்டசாலியென்று தன்னுததுமாவை நிந்திக்கக்கூடாது. சாமளவும் பொருள்தேட முயற்சி செய்யவேண்டும். இந்தச்சம்பத்து வருகிறது அருமையென்று எண்ணக்கூடாது.

௧௩௮—நான் பார்த்ததையும், கேட்டதையும், சத்தியமாய்ச்சொல்லவேண்டியது. அதிலும் ஒருவனுக்குப் பிரியமாகவேசொல்லவேண்டியது.சத்தியமாகவிருந்தாலும் ஒருவனுக்கு அநிஷ்டமானதையும்,பிரியமாகவிருந்தாலும் அசத்தியத்தையுங், சொல்லவொண்ணாது. இது வேதத்தில் பழையான தர்மமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

௧௩௯—அமங்கலமா யிருந்தாலும் மங்கலமென்றே முன்னஞ் சொல்லி பின்னர் அமங்கலத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டியது. ஒருவனோடும் வீணாகச்சண்டைபோடவும் வழக்காடவுங்கூடாது.

௧௪௦—பொழுதுவிடியாம லிருக்கும்போதும், பொழுதுபோனபின்பும்,உச்சியில் சூரியனிருக்கும்போதும், தானொருவனையும் இன்னொன்றையிப் படாதவனுடனும், சூத்திரனுடனும், வழிநடக்கக்கூடாது.

௧௪௧—கை, கால், கண், குறைந்தவர்கள் ஆறுவிரலுள்ளவர்கள் படியாதவர்கள், கிழவர், குறுபிகள், தரித்திரர்கள், ஈதசாதியர், இவர்களை அவர்களின் தோஷத்தைச்சொல்லிப் பரிகாசஞ் செய்யக்கூடாது.

௧௪௨—புசித்ததை சுத்திசெய்யாமல்- பசு-பிராமணன்- அக்கிதி இவர்களை இடதுகையாலுந் தொடப்பாடாது. அசுத்தனாயிருக்கும் போது ஆகாயத்தில் சூரியசந்திர நக்சத்திரங்களைப் பார்க்கப்படாது.

கச்சு—ஒருவேளை அசுத்தனயிருக்கும்போது மேற்சொன்ன பசுமுதலியவற்றை தொட்டால் பரிசுத்தனாய் ஆசமநஞ்செய்து தன் கண், காது, தலை, மூக்கு, நாசி, இவ்விந்திரியங்களை தன்கையினால் ஜலத்தைத்தொட்டு துடைக்கவேண்டியது.

கச்சு—தனக்கு திருமுதலிய தொந்தரவில்லாதபோது தன் காதுமுதலான விந்திரியங்களையும், மயிர்களையும், இரகஸ்யஸ்தானங்களையும், தொடக்கடாது.

கச்சு—இஷ்ட்டசித்தியைக் கொடுக்கும்படியான கோரோசந முதலியவற்றை எப்போதுந் தரிக்கிறவனாயும், குருசேவைசெய்கிறவனாயும் உள்ளும்புறமும் பரிசுத்தனாயும், ஜிதேந்திரியனாயும், ஜெபம் ஹோமம்முதலிய வைதீககாரியங்களில் சோம்பலில்லாதவனுமிருக்கவேண்டியது.

கச்சு—மேற்சொன்னபடி யிருக்கிறவர்களுக்கு தெய்வத்தினாலும், மந்திரங்களினாலும், தீங்குநேரிடமாட்டாது.

கச்சு—நாடோறும் சந்தியாவந்தந காலம்போக மற்றகாலத்தில் சோம்பலின்றி வேதத்தையே ஓதவேண்டியது அதையிந்த ப்பிராமணனுக்கு உயர்ந்ததருமமாகவும், மற்றவெல்லாம் இதற்குத்தாழ்ந்ததாகவும்சொல்லுகிறார்கள்.

கச்சு—எப்போதும் வேதமோதுவதாலும், உள்ளும்புறமும் ஆசாரமாயிருப்பதினாலும், ஜெபம் தபம் செய்வதினாலும், பிராணிகளுக்கு ஹிம்சைசெய்யாம லிருப்பதினாலும் முன்பிறப்பை நினைக்கும்படியான ஞாநமுண்டாகின்றது.

கச்சு—அப்படி முன்பிறப்பினினைவுவந்ததானால் பின்னும் கருப்பவாசநேரிடாமலிருக்கும்பொருட்டு வேதத்தையே ஓதுகிறான் அத்துல் மோக்ஷசக்தியுமடைகிறான்.

கரு0—பெளர்நமியிலும், அமாவாசியிலும், அநிஷ்டநிவர்த்தி யின்பொருட்டு-சாவித்திரி ஹோமத்தையும், சாந்தி ஹோமத்தையும், மார்கழி கிருஷ்ணஷ்டமி நவமிகளில்விதுர்க்களைக்குறித்து அஷ்டகா அந்வஷ்டகா சிரார்த்தத்தையும் சோம்பலின்றிச் செய்யவேண்டியது.

கருக—தன்னுடைய அக்கிற்கிரகத்துக்கு தூரமாக மலமுத்திரம் பாதப்பிரகடானம் எச்சல்போடுதல் மனைவியுடன்புணர்தல் இவைகளைச்செய்யவேண்டியது.

கருஉ—மலநிவர்த்தி ஸ்நாநஞ்செய்தல் - பல்விளக்குதல் எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுதல்-தேவபூசை-இவைகளைப் பகல் பதினேழு நூநாழிகைக்குமுன்னமே செய்யவேண்டியது.

கருரு—அமாவாசி - பெளர்நவமி - முதலிய விசேஷநிதங்களில் தேவதாவிக்கிரகங்களையும் தர்மிஷ்டாளான பிராமணனையும், தன்னைக்காப்புற்றுமரசனையும், குருவையும், தரிசிக்கவேண்டியது.

கருச—பெரியோர்கள், மாதா, பிதா, குரு, இவர்கள் தன்விட்டுக்குவந்தால் விதிப்படி அவர்களை வந்தித்து தன்னுதநத்தையவர் களுக்குக்கொடுத்தி அவர்களிருக்குமளவும் கையைக்கூப்பிக்கொண்டு அவர்களின் சமீபத்தில்நின்று உபசரித்து அவர்கள்போகும் பொது பின்னாற்சென்று வழிவிடவேண்டியது.

கருரு—வேதத்திலும், தருமசாஸ்திரத்திலும், சொல்லப்பட்ட எல்லாக்கருமங்களையும், வேதத்தியயநமுதலிய தருமங்களையும், பெரியோர்களின் அநுஷ்டாநத்தையும், சோம்பலின்றி நடத்தவேண்டியது.

கரு௭—நல்லொழுக்கத்தினால் தீர்க்காயுளும், இஷ்டமான புத்திராரும், அழிவற்றபொருளும், அடையப்படுகிறது. நல்லொழுக்கமானது தீங்கை யழித்துவிடுகிறது.

கரு௭—தூராசாரமுள்ளவன், உலகத்தில் நிந்திக்கப்பட்டவனாய்
ம், துன்பத்தையறுபவிக்கிறவனாயும், வியாதியுள்ளவனாயும், அற்ப
ஆயுளையுடையவனாயும், ஆகிவிடுகிறான். ஆகையால் நல்லொழுக்க
முள்ளவனாயிருக்கவேண்டியது.

கரு௮—எந்தநற்குறியில்லாவிட்டாலும், நல்லொழுக்கம், அன்
பு, பொருமைமில்லாமை இவைகளிருந்தால் அவன் நூறுவயதுள்
ளவனாகியிருப்பன். ௧௧

கரு௯—எந்தஎந்தக்காரியம் தனக்குச் சுவாதீதமில்லாமல் பரா
ஜீநமாகவிருக்குமோ அந்தந்தக்காரியத்தை முயற்சியாய் நீக்கவே
ண்டியது. எனவேது தனக்குச்சுவாதீநமாகவிருக்குமோ அதைய
தைச்சாக்கிரதையாய்ச் செய்யவேண்டியது.

கரு௧௦—ஒருவனுதவியா லாகவேண்டியவெல்லாம் துக்கம், தான்
செய்யக்கூடுமானவெல்லாங் குகம், ஆகையால் இவ்விரண்டையும்
சுகதுக்கங்களுக்கு சுருக்கமான அடையாளமென் றறியவேண்டி
யது.

கரு௧௧—எந்தக்காரியத்தைச் செய்யும்போது தன்மனதுக்குக்களி
ப்புண்டாகுமோ அதைச் செய்யவேண்டியது. மற்றதை முயற்சி
யோடு விட்டுவிடவேண்டியது.

கரு௧௨—ஆசாரியன், வேதமோதுவித்த வுபாத்தியாயன், தாய்
தகப்பன். குரு, பிராமணன், பசு, இருஷி, இவர்கள் தனக்குவிரோ
தஞ்செய்தாலும், தான் அவர்களுக்குவிரோதஞ்செய்யக்கூடாது.

கரு௧௩—தெய்வத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமை வேதம், தெய்வம்,
இவைகளைத்தாஷித்தல், பகை, டம்பம், அகங்காரம், கோபம். கொ
டுமை இவைகளைநீக்கவேண்டியது.

கரு௧௪—ஒருவனையடிக்கிறேனென்று தடிமுதலிய ஆயுதங்களை

உயரத்தூக்கவும் அதனாடிக்கவங்கூடாது. புத்திரன், சீஷன், மனைவி இவர்கள் அபராதஞ்செய்தால் அவர்களை கயிறு, பிரம்புமுதலிய கருவிகளாற் சிசுக்கவேண்டியது. *

க௬௫—துவிஜாதியானாலும், பிராமணனை அடிக்கவேண்டுமென்று ஆயுதத்தைக் கையினாற்றாக்கினால் தூதுவருஷிம்வனாயில் தாமிசிரமென்னு நரகத்தில்விழுகிறான்.

க௬௬—பிராமணனை செத்தைமுதலியவற்றால் தெரிந்து கோபங்கொண்டு அடித்தால் இருபத்தொரு ஜெநம் நாய்முதலியபாப சாதியில் பிறக்கிறான்.

க௬௭—பிராமணன் தன்னோடு போரிக்களத்தில் சண்டைக்குவராமலிருக்கும்போது அவன்றேகத்தில் உதிரம்வரத்தக்காயஞ்செய்தால் இறந்தபின் ஞானமில்லாதவனாய் பலபலதுன்பங்களை யுட்பவிக்கிறான்.

க௬௮—இவன் பிராமணன்தேகத்தில் உண்டுபண்ணினவுதிரம்பூமியில்விழுந்து எவ்வளவுபுழுதியை கிரகிக்குமோ அவ்வளவுவருஷிம்வனாயில் இறந்தபின் அவனிரத்தத்தை நரகத்தில், நாய், நரிமுதலான ஜெந்துக்கள் சாப்பிடுகிறது. ன் ௭ ௭

க௬௯—ஆகையால் தெரிந்தவன் பிராமணனை ஒருபோதும்அவமானஞ்செய்யவும் செத்தைமுதலானவற்றாலடிக்கவும், இரத்தத்தை யுண்டுபண்ணுவங்கூடாது.

க௭௦—தருமமில்லாதவனாயும், பொய்சொல்லிப் பொருள்சம்பாதிக்கிறவனாயும், கொலையில்விருப்பமுள்ளவனாயும், இருக்கிறவன் இம்மையிலேயே சுகப்படமாட்டான்.

க௭௧—சாஸ்திரப்படி தருமமாகதடப்பவனுக்கு ஒருதுன்பம் நேரிட்டாலும், அவன் அதர்மத்தில் மதம்வைக்கக்கூடாது. ஏனெ

கஉ அ மருதர்ம்மசாத்திரம்

ன்றால் அதர்மஞ்செய்கிறபாபிகளுக்கு பொருள்முதலான செளக் கியம்வருகிறுப்போலிருந்தாலும், அவ்வகனெல்லாம் சீக்கிரத்தில் ழிந்துபோய்விடுகிறத்தைப் பார்க்கவேண்டியது.

கஎஉ—உலகத்தில் அதர்மஞ்செய்தால் அது பசுவைப்போல் உடனே பலனைக்கொடுக்கிறதில்லை. பின்னென்னவென்றால் மெல்ல மெல்ல அதன்பலகாலம்வந்தபின்பு செய்தவனை அடியோடேஅழி தீதுவிடும்.

கஎ௩—அதர்மம் செய்தவனுக்கு ஒருவேளை துன்பம்நேரிடா விட்டாலும், அவன்பிள்ளைக்காவது. பேரனுக்காவது, புத்திரன்-பசு-தநம் இவைகளின் நாசமுதலிய துன்பநேரிடுமேதவிர செய்த அதர்மம் வீணாயிப்போகாது.

கஎ௪—அயலானுக்குத் துறாகஞ்செய்தல்முதலிய அதர்மஞ் செய்கிறவன் ஏதோ பார்க்கச்சே வீடுவாசலுடன் வாழ்கிறுப்போ லும் பிள்ளைபெண்கள்முதலிய அபிவிர்த்தியை அடைகிறுப்போ லும், சத்துருவை ஜயிக்கிறுப்போலும், தோன்றப்பட்டாலும்,பி ன்பு அவன் எல்லாத்துடனும், பேரில்லாமல் அழிகிறான்.

கஎ௫—சத்தியம், தருமம், நல்லொழுக்கம், செளசம், இவை களில் பிழிதியை எப்போதும் தானும்வைக்கவேண்டியது.தன்சிஷி ன், மனைவி, வேலைக்காரர், இவர்களையும், அவைகளைநடத்தும்படி சிஷிக்கவேண்டியது. வாய், கை, வயறு, இவைகளையடக்கவேண்டி யது. அதாவது வாயடக்குதல், உண்மைசொல்லுதல், கையடக்கல் ஒருவரையும் பீடியாமலிருத்தல், வயிறடக்கல் கண்டத்தை புசிக்க விரும்பாமை.

கஎ௬—எந்த அரித்தகாமங்கள் தர்ம்மவினோதமாகவிருக்குமோ அ துக்களையும், பிற்காலத்தில்அசௌக்கியத்தைக்கொடுக்கும்படியான

தருமத்தையும் உலகத்தாரால் நிந்திக்கப்பட்டவைகளையும் நீக்கவேண்டியது - அதாவது. திருடி சம்பாதிக்கும்பொருளும் தீக்ஷாகாலத்தில் செய்யும் புணர்ச்சியும் தர்மவிரோதமான அர்த்தகாமங்கள் குடும்பியா யிருக்கிறவன் எல்லாப்பொருளையும் தாநஞ்செய்தல் பிற்காலத்திற்கு அசௌக்கியமானதருமம் கலியுகத்தில் மாம்சத் தோடு சிரார்த்தஞ்செய்தல் உலகத்தாரால் நிந்திக்கப்பட்டது. என்றறியவேண்டியது.

௧௪௭—உபயோகமில்லாத பொருளை எடுத்தல்முதலான கைசாபல்லியத்தையும், பிரயோசனமின்றி சுற்றுதல்முதலான காலசாபல்லியத்தையும், பிறன்மனைவியைப்பார்த்தல் முதலான நேத்திரசாபல்லியத்தையும், வெகுஜனம் நிந்திக்கும்படியாய் பேசுதல்முதலிய வாக்குச்சாபல்லியத்தையும் கிருத்திருமபுத்தியையும் துனாகஞ்செய்கிறத்தையும் அதில்மதம் வைக்கிறத்தையும் நீக்கவேண்டியது.

௧௪௮—ஒரு விரதமுதலான விஷயத்தில் சாஸ்திரம் பலவிதமாய்ச்சொல்லியிருந்தால் அதில் தன்தகப்பன் பாட்டன் எப்படி நடந்தார்களோ அப்படியே தானும் நடக்கவேண்டியது. அந்தப்படி நடப்பவனுக்குக் கெடுதிவரமாட்டாது.

௧௪௯—தனக்கு யாகஞ்செய்துவைத்த ரித்திவிக்கு தன்புரோகி தன் ஆசாரியன் அம்மான் விருந்தாடி தன்னையடுத்தவர்கள் சிறுவர்-கிழவர்-நோயாளி-வயித்தியன்-ஞாதி - மச்சினன் முதலிய சம்பந்தி-மருமகன் முதலிய பந்துக்கள் இவர்களுடனும்.

௧௫௦—தாய்-தகப்பன்-உடன்பிறந்தவன்-மருமகள்-சகோதரன்-பிள்ளை-மனைவி-பெண்-வேலைக்காரர்-இவர்களுடனும் சண்டைசெய்யக்கூடாது.

கஅக—மேற்சொன்ன ரித்திவிக்கு முதலானவர்களுடண்வினோ திகாமலிருந்தால் தனக்கு அக்கியாதகிரதமான பாபங்கள் நேரி டாது. இவர்கள் செய்துற்றங்களை மண்ணித்தால் மேற்சொல்லும் புண்ணியலோகங்களைக் கிரகஸ்த்தனடைகிறான்.

கஅஉ—ஆசாரியன்-பிரம்மலோகத்திற்கும் தகப்பன் பிரசாபதி லோகத்திற்கும், விருந்தாடி இந்திரலோகத்திற்கும், ரித்திவிக்கு தேவலோகத்துக்கும், யஜமாநனாகிறார்கள்.

கஅங்—உடன்பிறந்தாள்-மருமகன்-இவர்கள்-அப்ச்சரலோகத்தி ற்கும், மருமகன் முதலியபந்துக்கள் விஸ்வதேவலோகத்திற்கு ம், மைத்துனன்முதலான சம்பந்திகள் வருணலோகத்திற்கும்தா யும், அம்மானும், பூலோகத்திற்கும், யஜமாநனாகவிறுக்கிறார்கள்.

கஅச—சிறியோர்-கிழவர்-தண்ணையடுத்தவர் - இவர்கள் - ஆகாய லோகத்திற்கு யஜமாநனாகிறார்கள். மூத்தமயனிதன்பிதாவுக்குச்ச ரியாயும் பிள்ளையும் மனைவியும் தன்சரீரமாயும் சொல்லப்படுகிற ற்கள்.

கஅரு—வேலைக்காரர்-தன்னிழலாயும், பெண் - தந்தையவுக்குப் பாத்திரமாயும், இருக்கிறாள். ஆதலால், இவர்களாற்பிழைசெய்யப்ப ட்டாலும் வருத்தமின்றிப் பொறுக்கவேண்டியது. மேற்சொன்ன வர்களை யுபசரித்தால் மேற்சொன்ன லோகங்களை யடைகிறார்கள்.

கஅசு—வேதம்-கல்வி-இவைகள் தெரிந்திருப்பதால் தாநம்வா ங்குதற்கு யோக்கியனாயிருந்தாலும் அடிக்கடி அதில் மதம்வைக்க லாகாது. அப்படி அதிகமாகத்தாநம்வாங்கினால் இவன்பிரம்மதேஜ சுசிக்கிரத்தில் அழிந்துபோய்விடும்.

கஅஎ—அதிகபசியினால் துன்பப்பட்டிருந்தபோதிலும் பெரு ள்களின் தருமா தருமங்களையும், இன்னமந்திரஞ்சொல்லி இன்ன

தேவதையில்பிரீதிக்காகக் கொடுக்கிறுனென்கிறதையும் அநியாமல் தெரிந்தவன் தாநம்வாங்கக்கூடாது.

கஅஅ—சுவர்நம்-பூமி - குதினா-பசு-அந்நம் - வஸ்த்திரம்-என் னு-நெய்-இவைகளை-கல்வியில்லாதவன்-தாநம்வாங்கினால்-உலர்ந்த கட்டையில் நெருப்புவிழ்த்தாற்போல் சாம்பலாகிப்போய்விடுகி றான் மறுபடியுமாறுடஜநமேயவனுக்கரிது.

கஅக—அப்படிச் கல்வியில்லாதவன் தாநம்வாங்கினால் சுவர்ந தாநம், ஆபுனையும், அந்நம் பூமி-பசு -இவைகள்சரீரத்தையும், குதி னா-கண்ணையும், வஸ்த்திரம், தோலையும், நெய், தேஜசையும், என் னு, சந்ததியையும், அழித்துவிடுகிறது.

கக0—கல்வியில்லாமலும், தவஞ்செய்யாமலும், இருக்கிறவன் தாநம்வாங்குவதில் ஆகைவைத்தால் அவன் அந்தத்தாநம்வாங்கின பொருளுடன் தண்ணீரில் கற்றோணியாற்போக யத்தறித்தவன் போல் அழிந்துபோகிறான்.

கக1—ஆகையால், கல்வியில்லாதவன் எந்தத்தாநம் வாங்குகிறத் திலும் பயப்படவேண்டியது. அவன்சொற்பதாநம் வாங்கினாலும் சேற்றிலகப்பட்ட பசுவைப்போலத் துன்பப்படுகிறான்.

கக2—தருமமறிந்தவன். பூனையப்பொல்குதுள்ளவனுக்கும் கொக்குப்போல் ஸ்ரீம்சையொன்றிலையே விருப்பமுடையவனுக் கும் தண்ணீருங்கொடுக்கலாகாது. வேதமோதாதவனுக்குத் தாநங் கொடுக்கவுங்கூடாது.

கக3—இந்தமூன்றுபேர்களுக்கும் தானியாயமாய் சம்பாதித் தபொருளைக்கொடுத்தாலும் கொடுத்தவனுக்கு உடனே தீங்குண் டாகும் வாங்கினவர்களுக்கு இறந்தபின் தீங்குண்டாகும்.

கக4—கற்றோணியால் ஆற்றைக்கடக்கயத்தறித்தவன் எப்படி

யத்தோணியோடு அழிந்துபோவானே அப்படியேமூடனுக்குத் தாநங்கொடுத்தவன் அம்மூடனோடு அழிந்துபோவான்.

ககரு—தருமஞ்செய்கிறதா யெங்குஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந் து சம்பாதித்து கும்பலைக் கண்டபோது மாத்திரம் தருமஞ்செ ய்கிறாப்போல் பாவனைசெய்கிறவன் பிறன் பொருளிலாசைகொ ண்டவன், சூதன், டம்பாசாரி, பூனைச்சூதன், காதகன், பிறனதுநற்கு ணத்தைக் கேட்கச்சகியாதவன்.

ககசு—கீழ்ப்பார்வையுள்ளவன், கொடுமையுள்ளவன், பிறன்கா ரியத்தைக் கெடுத்துத்தனிகாரியத்தைச் சாதிக்கிறவன் ஏமாற்றுகிற வன் மேலுக்குமாத்திரம் வணக்கமுள்ளவன் கொக்குச்சூதன் இவ ர்களுக்கும் தாநங்கொடுக்கக்கூடாது.

கக௭—கொக்குச்சூதன், பூனைச்சூதன், இவர்கள் அந்ததாமிசிர ப் என்னுநரகத்தில் அந்தப்பாபகர்மத்தினால் மூழ்கிறார்கள்.

ககஅ—பாபஞ்செய்தவன் தர்மஞ்செய்கிறாப்போல் பிராஜாப த்திய விரதமுதலான பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொள்ளக்கூடாது. ஸ்திரி சூத்திரன்—இவர்களிடத்தில் தருமத்துக்காக இதைச்செய்கிறே னென்று டம்பமாகச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது. இன்னபாபம் போகிறத்துக்காக இதைச்செய்கிறேனென்றே சொல்லவேண்டி யது.

ககக—இன்னம் இவரையொத்த கபடாசாசமுள்ள அனைவரும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்படுகி றார்கள் கபடமாகச்செய்த பிராயச்சித்தமும் இராக்கதரைச்சேர் ந்து விடுகின்றது.

௨௦௦—கிரகஸ்தனாயிருப்பவன் பிரமசாரி முதலானவர்களின் வேடம்பூண்டு பிணையெடுத்தால் அவன் அந்தப்பிரமசாரி முதலா

னவருக்குநேரிமம் பாபத்தையடைகிறான். இறந்தபின் கோழிமுதலான பஃதிசாதியினும்பிறக்கிறான்.

உ௦௧—ஒருவன் வெட்டினகுளத்தில் ஒருபோதும் ஸ்நாநஞ்செய்யக்கூடாது. செய்தால் இவன் ஸ்நாநபலம், குளம்வெட்டினவனுக்கும், அவன்பாபம் இவனுக்கும்வரும், (வேறு-ஆறுமுதலானவைகளில்லாவிட்டால் அப்போது அந்தக்குளத்தில் ஐந்துகைமண்ணெடுத்த வெளியிற்போட்டுவிட்டு ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டியது.)

உ௦௨—வாகநம்-படுக்கை-ஆசநம்- கிணறு - தோட்டம் - வீடு-இவைகளை, உடையவன் அநுமதியின்றி அநுபவிக்கிறவன் உடையவன்பாவத்தில் நாலிலொன்றை வாங்கிக்கொள்கிறான்.

உ௦௩—ஆறு-புண்ணியதீர்த்தம்-தடாகம்†கர்த்தம்-ஒடை - மடுஇவைகளில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டியது.

உ௦௪—தெரிந்தவன் யமங்களை எப்பொழுதும் அடையவேண்டியது. நியமங்களையெல்லாம் திறந்தோறும் அவசியம் அடையவேண்டியதில்லை. யமங்களைத் திறந்தோறுமடையாவிட்டாலும், நியமங்களை முழுதும்விட்டுவிட்டாலும், அழிந்துபோய்விடுவான். யமமாவது பிரமசரியம்-தயை-பொறுமை-தியாநம்-சத்தியம்- சரியாயிருத்தல்-ஹிம்சைசெய்யாமை-திருடாமை எல்லோருக்கும் பிரியஸாயிருக்குகை இந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்கை ஆகபத்து. நியமமாவது, ஸ்நாநம்-மௌநம்-உபவாசம்- தேவபூசை - வேதாத்தியயநம் புணராமை-குருசிசுருஷை-பரிசுத்தம்- கோபமில்லாமை- ஜாக்கிரதை-ஆகபத்து.

உ௦௫—வேதமோதினவர் சேர்ந்திருக்காத எக்கியத்திலும், உள்

† கர்த்தம்-என்பது-எண்ணுயிரம் விற்கடை

நீளத்துக்குக்குறைந்தது.

புறோகிதன் - வந்திரி-பேடி-இவர்கள்செய்யும் யாகத்திலும், பிராம
ணனொருபொதும் புசிக்கக்கூடாது.

௨௦௬—இவர்கள் யார்களுசெய்தால் பெரியோர்களுக்குத்தன்ப
மும், தேவர்களுக்கு விநோதமும், நேரிடுகிறபடியால் அந்த எக்
கியத்தில் புசித்தலை நீக்கவேண்டியது.

௨௦௭—மதம்பிடித்தவன்-கொபமுள்ளவன்-நோயாளி-இவர்களின்
அந்தம்-மயிர்-புழு-இவைகளினிழந்தஅந்தம்-வேணுமென்று காலா
ல்மிதித்த அந்தம்

௨௦௮—சிசுஷத்திசெய்தவன் முதலான பாபிகள்பார்த்த அந்
தம் மாதவிடாயானவளுக்குப்போட்டு மிகுந்தஅந்தம் காக்கை-
நாய்-இவைகள்தீண்டினவந்தம்.

௨௦௯—பசுவினால் மோரப்பட்டவந்தம் தர்மத்திற்காக நேர்ந்
தவர்களுக்குச் சத்திரத்திற்போடப்பட்டவந்தம் வெகு சாமாநிய
ஜநங்களைக்கூட்டிப்போடுமந்தம் வெசியின்அந்தம் பெரியோர்க
ளுக்கு இஷ்டமாகாத அந்தம்.

௨௧௦—கிருடன் பாடகன் இவர்களினந்தம் தைச்சனந்தம் வட்
டியினால் பிழைக்கிறவன் தீக்ஷதன் கிருபணன் விலங்குக்காரன் அல்
லது காவலில் வைக்கப்பட்டவன் இவர்களினந்தம்.

௨௧௧—பஞ்சமஹாபாதகன் பேடி குடிசைக்காரி - டம்பாசாரி
இவர்களினந்தம்-முறிந்துபோனபால்-தயிர்முதலானவை பழைய
து-சூத்திரனுக்கிட்டு மிகுந்தவந்தம்.

௨௧௨—வயித்தியன்-வேட்டைக்காரன்- கொடுமையுள்ளவன் எச்
சற்பொறுக்கி அறுலோமசாதியன் அல்லது அரசன் இவர்களினந்த
ம்-பிரசவித்தவர் சொசுகியத்துக்காகச் செய்கிறஅந்தம் சாப்பிடு
ம்போது பந்தியில் ஒருவன் எழுந்திருந்தபின் போடப்படும்.அந்
தம் தீட்டுக்காரன் அந்தம்

உக௬—மரியாதையின்றிப் போடப்படும் அந்நம் நைவேத்திய னுசெய்யப்படாத அந்நம். காரணமின்றிச் சமையல்செய்யப்பட்ட டமுப்சம், கணவன் பிள்ளை யிவர்களில்லாத ஸ்திரியினந்தம், சத் தூருவினந்தம், பட்டணத்தில் சமைத்தவந்தம், பதிதன் அந்நம், தும்மினவெச்சற்பட்டவந்தம்.

உக௭—கோளன், பொய்சாட்சிசொல்பவன். எக்கியபலன் முத லானபுண்ணியத்தைவிற்பவன் நட்டுவன் தோணிக்காரன் செய்ந்த ன்நிமறந்தவன், இவர்களின் அந்நம்.

உக௮—கருமான் செம்பிடவன் கூத்தாடி தட்டான் பிரம்புவே லைசெய்பவன் கத்திமுதலான ஆயுதம்விற்பவன். இவர்களின் அந்நம்

உக௯—வேட்டையாடுகிறத்துக்காக நாய்வளர்ப்பவன். கள்விற் பவன் வண்ணான் துணிக்ஞ்சாயம்போடுகிறவன் காதகன் கள்ளபு ருஷினைபுடைத்தானவளது பர்த்தா இவர்களின் அந்நம்.

உக௧௦—அந்தக் கள்ளபுருஷினைத்தெரிந்து அவனை வீட்டில்வை த்திருப்பவன் ஸ்திரிக்குட்பட்டவன் இறந்ததீட்டுள்ளவன் இவர்களி ன் அந்நம் தன்மநனுக்குச் சகியாதவந்தம் இவைகளையெல்லாப் புசிக்கக்கூடாது.

உக௧௧—அப்படி அந்தவந்தங்களைப்புகித்தால் அரசனந்தம் தேஜ சையும், சூத்திரனந்தம் பிரம்மதேஜசையும், தட்டான் அந்நம் ஆயுளையும் சக்கிலியன் அந்நம் கீர்த்தியையும்.

உக௧௨—சமையல்செய்பவன் அந்நம் புத்திரனையும் வண்ணான் அந்நம் பலத்தையும் சாமாநியமாய்ப் பலபேருடன் புசிக்கும் அந்நமும், வேசியின் அந்நமும் நல்லலோகத்தையும் அழிக்கிறது.

உ௨௦—வயித்தியன் அந்நம் சவர்நீகாச் சாப்பிட்டதோஷித்தை யும். குடிசைக்காரியின் அந்நம் றோதசைச்சாப்பிட்ட தோஷித்தை யும் வட்டியினுற்பிழைக்கிறவன் அந்நம் விஷிட்டையைச்சாப்பிட

டதோஷத்தையும் ஆயுதம் விற்பவன் அந்நம் கோழைமுதலானம்
லத்தைச்சாப்பிட்ட தோஷத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது.

உஉக—இவர்களைவிட முன்சொல்லப்பட்ட மற்றவர்களின் அந்
நத்தைச் சாப்பிட்டவர்களுக்கு தோல் எலுப்பு மயிர் இவைகளை
ச்சாப்பிட்டதோஷ முண்டாகிறதென்று பெரியோர்கள் சொல்லு
கிறார்கள்.

உஉஉ—ஆகையால் இவர்களில் ஒருவரந்நத்தை தெரியாமற்சா
ப்பிட்டாலும், முன்றுநாளுபவாசமிருக்கவேண்டியது. தெரிந்து
முன்சொன்ன அந்நத்தையும் ரோதக மலம் மூத்திரம் இவைகளை
யும் சாப்பிட்டால் ஒரு கிருச்சிரவிரதத்தை யறுஷ்டிக்கவேண்டி
யது.

உஉஉ—சிரார்த்தம் பஞ்சமஹாஎக்கியம் முதலியவிலலாத சூத்
திரன் அந்நத்தைப் புசிக்கக்கூடாது. தனக்கு வேறுபிழைப்பில்லா
விட்டால் அவனிடத்தி் லொருநாளைக்குப் போதுமானவரிசியை
வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உஉச—வேதமோதினவன் கிருபண்ணாயும் அதிகமாகத் தாநங்
கொடுப்பவன் வட்டியினாற்பிழைக்கிறவனாகியும் இருக்கிறவிஷயத்
தில் தேவர்கள்விசாரணசெய்து இருவரந்நமும் சரியானதோஷ
முள்ளதென்று ஏற்பாடுசெய்தார்கள்.

உஉரு—அப்போது பிரமன் தேவர்களின்சமீபத்தில்வந்து ஓய்
தேவர்களே அவ்விரண்டந்நமும் பேதமுள்ளதேதவிர சரியானத
ன்று. ஏனென்றால் அதிகதாநங்கொடுப்பவன் சிரத்தையோடு கொ
டுக்கிறான். மற்றொருவன் சிரத்தையில்லாமற் கொடுக்கிறான். ஆத
லால் சிரத்தையோடுகொடுப்பதே யுயர்ந்தது என்றுசொன்னார்.

உஉசு—தினந்தோறும் யாகஞ்செய்தாலும், குளம்வெட்டுதல்
முதலியநர்மஞ்செய்தாலும்,ரியாயமாகச்சம்பாதித்த பொருளால்

அன்புடன்செய்தால் அவ்விரண்டுஞ்செய்தவனுக்கு மதுமையில் அழிவற்றசௌக்கியத்தைக்கொடுக்கும்.

உ௨௭—தாநஞ்செய்தாலும்,முன்சொன்னவிரண்டு தருமஞ்செய்தாலும் மறக்களிப்போடு நல்லவிடத்திலும் நல்லபாத்திரத்திலும் செய்யவேண்டியது.

உ௨௮—யாராவதொருவன் அபாத்திரஞ் செய்தாலும் அவன் தன்னை யாசித்தால் பொருமையின்றி அவனுக்கும் அந்நங்கொடுக்கவேண்டியது. அதனாற் பாபநேரிட்டாலும் அதைச்சர்ப்பாத்திரத்தில் செட்கிற தாநம்நீக்கிவிடும்.

தாநப்பிரசம்சை.

உ௨௯—தண்ணீர்கொடுத்தவன் இப்பசிதாகம்வருத்தாதசந்தோஷித்தையும் அந்நங்கொடுத்தவன் அழிவற்றசௌக்கியம் திலதாநஞ்செய்தவன் இஷ்ட்டமானபிள்ளையையும் தீபதாநஞ்செய்தவன் உயர்ந்தஞாநக்கண்ணையும்.

உ௩௦—பூமிதாநஞ்செய்தவன்இப்பூமியினரசாட்சியும் சுவர்நதாநஞ்செய்தவன் தீரிக்காயுளையும் கிரகதாநஞ்செய்தவன் உயர்ந்தவீடுகளையும் வெள்ளிதாநஞ்செய்தவன் உயர்ந்தஅழகையும்.

உ௩௧—வஸ்திரதாநஞ்செய்தவன் சந்திரலோகத்தையும் அசுவதாநஞ்செய்தவன் அசுவனிதேவலோகத்தையும் விருஷிபதாநஞ்செய்தவன் குறைவற்றசெவ்வத்தையும் கோதாநஞ்செய்தவன் சூரியலோகத்தையும்.

உ௩௨—வாகதம்-படுக்கை-இவைகளைக் கொடுத்தவன் குணமுள்ளமனைவியையும்,அபயஸ்தாநங் கொடுத்தவன் ஐசுவரியத்தையும் தாநியங்கொடுத்தவன் அழிவற்ற சௌக்கியத்தையும்,பிரம்மக்கியாநத்தைக் கொடுத்தவன் பிரம்மசாபுச்சியத்தையும் அடைவான்.

கந அ மருதர் ம்மசாத்திரம்

உகௌ—ஜலம்-அந்தம்-பசு-பூமி - வஸ்திரம்-எள்ளு- சுவர்நம் நெய்-இந்தத்தாநங்களைவிட-பிரம்மக்கியாநதாநம் உயர்ந்தது.

உகச—ஆனால் இவன்மறதினாலே எதையெதைக்கருதிக்கொண்டு எந்தஎந்தத்தாநங்கொடுக்கிறானோ அதையதைக் கொண்டாடப்பட்டவனாய் அந்தஎண்ணத்தோடு அநுபவிக்கிறான்.

உகரு—எவன் மரியாதையோடு தாநஞ்செய்கிறானோ எவன் அதைவாங்குகிறானோ இவ்விருவரும் சுவர்க்கத்தையடைகிறார்கள் சிரத்தையில்லாமல் கொடுக்கிறவனும் அதைவாங்குகிறவனும் நரகத்தையடைகிறார்கள்.

உகசு—கடிநமானதவந்ஞ் செய்தோமென்று செருக்கடையக்கூடாது. யாகஞ்செய்தபின்பு பொய்சொல்லவேகூடாது பிராமணர்களால் துன்பப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவர்களையவமாநஞ் செய்க்கூடாது தான் தாநங்கொடுத்ததைப் பிறருக்குச் சொல்லக்கூடாது.

உகஎ—யாகம் - பொய்சொல்லுதலினாலும், தவம்-செருக்கினாலும், ஆயுள்-பிராமண அவமாநத்தினாலும் தாநங்கொடுத்தது பிறனோடு சொல்லுதலினாலும், அழிந்துபோய்விடுகிறது.

உகஅ—பரலோக சாதகமானதருமத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக ஒருவரையும் பீடியாமல் செல்லுமுதலானவை புற்றையுண்டு பண்ணுகிறதுபோலச் சம்பாதிக்கவேண்டியது.

உகக—தகப்பன்-தாய்-பிள்ளை-பெண்சாதி-பங்காளி-இவர்களெல்லாம் பரலோகத்துக்குச்சகாயமாக வரமாட்டார்கள் தருமமொன்றே சகாயமாகவரும்.

உச0—ஜெந்து பிறக்கும்போது தான் ஒன்றாகவே பிறக்கிறது இறக்கும்போதும் தான் ஒன்றாகவேயிறக்கிறது. புண்ணியபாவ

தையும் தான் ஒன்றாகவேய நுபவிக்கிறது. தாய்முதலானவர்கள் து
சுகதுக்கம் இவனுக்குவரமாட்டாது.

உசக—பூமியில் இவனிற்றத்தின்பு விறகு-மண்கட்டி- இவைகள்
போன்ற இவன்சரீரத்தை விட்டுவிட்டு இவன் பந்துக்களெல்லாம்
போய்விடுகிறார்கள் தருமமாத் திரம் அவனையப்போதும் அநுசரி
க்கிறது.

உசஉ—ஆகையால் தருமத்தினாலே நரகாதிதுக்கங்களைத்தாண்டி
கிறபடியால் அந்தத்தருமத்தைத் தனக்குச் சகாயத்துக்காக நா
டோறுங் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகச் செய்யவேண்டியது.

உசங—தருமத்தைவிடாமற்செய்கிறவனையும் ஒருவேளைப்பாப
ம் நேரிட்டாலும் அதை பிராஜாபத்தியாதி விரதங்களாலே போக்
கடிக்கிறவனையும் இருக்கிறபுருஷனை அந்தத்தருமமானது ஒளிபுள்
ளதேகத்தோடு பரலோகத்தையடைவிக்கின்றது.

உசச—தன்குலத்திற்குப் புகழைத்தேடவேண்டுமானால் வேதம்
தவம்-இவைகளினாலே உயர்ந்தவரோடு விவாகமுதலியசம்பந்தஞ்
செய்யவேண்டியது. தாழ்ந்தவர்களை நீக்கவேண்டியது.

உசரு—பிராமணன்வேதத்தினாலுயர்ந்தவர்களிடத்தில் சகவாச
ம்பண்ணிக்கொண்டும் ஈநர்களுடன் சகவாசஞ்செய்யாமலுமிருந்
தால் சிவோஷிடத்தன்மையையடைவான். இல்லாவிட்டால் சூத்திரனு
க்குச்சரியாவான்.

உசஈ—எத்தனித்த காரியத்தை முடிக்கிறவனையும் சாந்தனையும்
சுகதுக்கத்தைப் பொறுக்கிறவனையும் துஷ்டசகவாசம் ஹம்சை
இவைகளைச் செய்யாதவனையும் இருந்தால் அவன் தவமில்லாமலே
இந்திரியநிக்கிரகத்தினாலும் கொடையினாலும் சுவர்க்காதிலோகங்
களை அடைவான்.

உச௭—விறகு-ஜலம்-கிழங்கு-பழம் அந்நம்-தேன்-அபையஸ்த் தாநம் இவைமுதலானவை தான்யாசிக்காமல்வந்தால் பதிதர்கள் நீங்கலாக மற்றயாரிடத்திலும்வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உச௮—தான் நேராகவீரவது, ஒருவரைக்கொண்டாவது, கேழ் க்காமலிருக்கும்போது தானிருக்குமிடத்திற்கு கொணர்ந்து ஸங்கல்பபூர்வமாக கொடுக்கிறேனென்று சொல்லாமல் கொடுக்கப்படுகிற சுவர்நமுதலானவை பதிதர் நீங்கலாக மற்றபாபிகளிடத்திலும் வாங்கலாமென்று பிரமன் அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

உச௯—ஆகையால் எவனப்படிவந்த தாநத்தை வாங்கவில்லை யோ அவன்செய்யுஞ் சிரார்த்தத்தைப் பிதூர்க்கள் பதினைந்துவருடம்வரையில் புசிக்கிறார்களே அவன்செய்யும்ஹோமங்களை அக்கிறியும் வகிக்கிறார்களே.

உ௫௦—கர்ப்புரமுதலிய வாசநாதிரவியம்-படுக்கை-வீடு-தருப்பை-ஜலம்-புஷ்பம்-அரதநம்-தயிர்-அவல்-அரிசி-மீன்-பால் - மாம்ஸம்-கறியமுது இவைகள் வலுவில்வந்தால் நீக்கக்கூடாது.

உ௫௧—பசியினால் தூன்பப்படுகிற தாய் தகப்பன் குரு வேலைக்காரர் இவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவனாகியும், தேவர் அதிதி இவர்களை ப்புசிக்கிறவனாகியும் இருக்கிறவன் யாரிடத்திலும் தாநம்வாங்கலாம் அவ்வகளால் தான் ஜீவிக்கக்கூடாது.

உ௫௨—தாய் தகப்பன் இவர்கள்முதலானவர்கள். இறந்துபோனாலும்,அல்லது தான் வேறுகவிருந்தாலும்,நல்லவர்களிடத்துத்தாநம்வாங்கித் தான் ஜீவிக்கவேண்டியது.

உ௫௩—தகப்பிரிபுகிறவன் தன் குலத்தில்தொன்றுதொட்டு ஊழிபஞ்செய்கிறவன் தன் இடையன், வேலைக்காரன், தன் அம்பட்டன்

தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று அடுத்தவன் இவர்களுக்குத் தன்விட்டிலிருந்து, அந்தம்போடலாம்.

உருச—ஒருவனையொருவன்வந்து அறிக்கும்போது தன்சுவரூபம் தான்செய்கிறவேலை, தன்கொரிக்கை இவைகளெல்லாம் உண்மையாக அவனிடத்திற்சொல்லி தன்னுத்மாவையும் அவனுக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டியது.

உருரு—தான் ஒருகுலமாயிருக்கும்போது எவன் தன்னைமறைத்து மற்றொருமாதிரியாக பெரியோர்களிடத்துச் சொல்லுகிறானோ அவன் ஆத்மத்துறாகஞ்செய்தபடியால் திருடனக்காட்டிலும் அதிகபாபியென்று உலகத்திற்சொல்லப்படுவான்.

உருள—சகலநிச்சயமும் வாயினாலேயேபிறக்கிறது, மந்திரசப்தங்களுல்லாம் வாயிலிருந்தேயுண்டாகிறது, ஆகையால் அந்தவாக்கையெவன் திருபுகிறானோ அவன் எல்லாவற்றையும் திருடினவனாகிறான்.

உருஎ—பின்பு வேதமோதல் பிள்ளையுண்டுபண்ணுதல் எக்கியஞ்செய்தல் இவைகளால் மஹரிஷிகள் பிதூர்க்கள் தேவர்கள் இவர்களின்கடனைத்தீர்த்துப் பிள்ளையினிடத்தில் சகல குடும்பபாரத்தையும் வைத்துவிட்டு தான் பொதுவாக சந்நியாசியைப்போ லொன்றிலும் பற்றில்லாதவனாக இருக்கவேண்டியது.

உருஅ—இரகசியமானவிடத்தில் இருந்துகொண்டு ஒருவனாக தன்னுத்துமா கடைத்தேறத்தக்ககாரியத்தை நினைக்கவேண்டியது. அப்படி யேகாகியாய்த்தியாதஞ்செய்கிறவன் மேலானசுகத்தையடைகிறான்.

உருக—கிரகஸ்தாசிரமத்திலிருக்கிறவிப் பிரஜனுடைய பழைமையான விருத்தியும் சதவருண விருத்திகரமான விர்தாதுஷ்டாதமுள் எவனிட தருமமும் இதுவனாயில் சொல்லப்பட்டது.

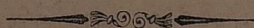
௨௭0—இப்போதுசொல்லிவந்த ஆசாரத்தோடு ஜீவித்துக் கொண்டு வேதசாஸ்திரம் ஒதுகிற விப்பிரன் நித்தியகர்மாநுஷ்டாநத்தால் எப்போது ம்பாபமில்லாதவனாய் பிரம்மலோகத்தில்கொண்டாடப்படுகிறான்.

நான்காவதுஅத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆக-அத்தியாயம்-௪ க்ரு-சுலோகம்-௯௧௪.

ஐந்தாவது

அ த் தி யா ய ம்.

மஹர்ஷிகளின்வினா.

௧—இந்தப்படி சொல்லப்பட்ட விரதாநுஷ்டாநமுள்ளகிரகஸ்த்ததருமத்தைக்கேட்டு அந்தருஷிகள் கற்பாந்தரத்தில் அக்கிநியிஸ்புத்திரனான அந்தப்பிருகுமஹாமுநிவணப்பார்த்து ஒருவசநஞ்சொல்லுகிறார்கள்.

௨—எல்லாச் சந்தேகத்தையும் தெளிவிக்கத்தக்க ஞானமுள்ள ஓய்சுவாமீ தன்றன் தருமங்களை அநுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிற விப்பிரர்களின் தருமமானது விதிப்படிசொல்லப்பட்டது.வேதசாஸ்திரமோதினவர்களுக்கு எப்படி துர்மரணமுண்டாகிறதையா.

வினாவிடை.

௩—இந்தப்பிரகாரங் கேழ்க்கப்பட்டும், தர்ம்மாத்துமாவாயும் இந்தக்கற்பத்தில் மருவின்புத்திரனாயுமிருக்கிற அந்தப் பிரகுமஹாமுநியானவர் பிராமணதிகளை அபயிர்த்தியு எவ்விதமாகக்கொல்லுகிறதோ அதைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

௪—வேதமோதாமையாலும், தன்ஆசாரத்தை விடுவதினாலும்

சக்தியிருக்கும்போது செய்யவேண்டிய பூஜாதிகாரியங்களை சோம்பலினால்விடுவதினாலும், சாப்பிடத்தகாததைச் சாப்பிடுவதினாலும் விப்பிராணை அபமிர்த்தியு கொல்லுகிறது.

சாப்பிடத்தகாதவை.

ரு—முள்ளங்கி முருங்கை வெங்காயம் மரத்திலும், பூமியிலும் உண்டான காளான் அசுத்தமானவிடத்திலுண்டான பதார்த்தங்கள் இவைகள் துவிஜரிகளுக்குப் பகிக்கத்தகாதவைகள்.

சு—மரத்தில் சுயமாயும், வெட்டினதினாலும் உண்டான செகப்புமெழுகு உள்ளிப்பூண்டு சீம்பால் ஆனதயிரி இவைகளை முயற்சியுடன் விடவேண்டியது.

எ—தேவதைகளைச் சமையாக்கித் தன்னிடத்திற்காகச் செய்த எள்ளந்தம், பாயசம், வடை, யாகமீனறி மந்திரமில்லாமற் கொல்லப்பட்ட ஜெந்துக்களின் மாம்ஸம் தேவதைக்கு னைவேத்தியஞ் செய்யப்படாத அந்தம், ஃ ஹவிசு.

அ—கன்றுபோட்டு பத்துநாளாகாத பசு, ஆடு, எருமை, இவைகளுடையவும், ஒட்டகம், ஒற்றைக்குளம்புள்ள குதிரைமுதலானவை புணரும்பருவத்தையுடைய பசு இவைகளுடையவும்.

கூ—செம்மறியாடு-கினைப்பசு-கன்றுசெத்தபசு, ஸ்த்திரீ, காட்டெருமைநீங்கலாக மற்றயிருகம், இவைகளின்பாலும் புளித்துப் போனபால், இவைகளை துவிஜாதிகள் முயற்சியோடு நீக்கவேண்டியது.

க0—புளிச்சுப்போன பதார்த்தங்களுக்குள் தயிரும் அதில்தின்

ஃ ஹவிசு என்பது ஹோமத்திற்காகச்செய்த புரோடாசம் முதலிய.

துண்டான வெண்ணெயும் ஜலசம்பந்தத்தால் புளித்தபழம், கிழங்கு புஷ்பம், இவ்வித ஊறுகாய்களும் சாப்பிடத்தக்கது.

கக—அரிசி, மாம்பலம், இவைகளைச் சாப்பிடுகிறபகதி ஊரில்வசிக்கிற புறமுதலியபட்சி ஒற்றைக்குளம்புள்ள மிருகங்களில் சாப்பிடத்தகாதென்று சொல்லப்பட்டவைகள் டிட்டிபம்.

கஉ—ஊர்க்குருவி, நீர்க்காக்காய், அன்னம், சக்கிரவாகம், ஊர்க்கோழி, சாரசபகதி, கயறுவாற்குருவி, நச்சுக்குருவி, கிளி, சாரிகை.

கங—மரங்கொத்தி, சராரி, குருட்டுநாளை, காக்கை, விச்சுளி, ராஜாளி, வல்லூறு.

கச—கொக்கு, நாளை, அண்டங்காக்காய், வலியன், முதலை, ஊர்ப்பன்றி சகலவிதமீன்கள் இவைகளையெல்லாம் நீக்கவேண்டியது.

கரு—எவன் எதன்மாம்ஸத்தைச் சாப்பிடுகிறானோ அவன் அதன்மாம்ஸத்தைச் சாப்பிட்டவனாகச் சொல்லப்படுவான் மச்சமாம்ஸத்தைச் சாப்பிடுகிறவன் மாத்திரம் எல்லாமாம்ஸத்தையும் சாப்பிட்டவனாகச் சொல்லப்படுவான் ஆதலாலதை நீக்கவேண்டியது.

கசு—ஆனால் ஆயிரப்பல்லுள்ள பாடிநலமென்னுமச்சமும் சிகப்புமச்சமும், எக்கியத்திலும், சிரார்த்தத்திலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சும்பலோடுசஞ்சரிக்கிறமீனும் சிங்கமுகமீனும் முளர்ருமீனும், மற்றகாலங்களிலும், கூடுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஆபத்துக்காலத்தில் இவைகள் கூடுமென்று தாதுபரியம்.

கஎ—தனியாகச்சஞ்சரிக்கிற பாம்புமுதலானவை இந்தச்சாதி யென்றுதெரியாதிருக்கிற பட்சி மிருகங்கள் இவைகளைச் சாப்பிடக் கூடாது. சாப்பிடலாமென்று சொல்லப்பட்ட பட்சி மிருகங்களிலும் ஐந்துநகமுள்ளதை நீக்கவேண்டியது.

கஅ—முள்ளம்பன்றி,சல்லிய மிருகம்,உடும்பு, காண்டாமிருகம் ஆமை,முயல்,இவைகள் ஐந்துநகங்களாயிருந்தபோதிலும் இவைகளையும், ஒருபக்கம் பல்லுள்ளமிருகங்களிலு ஒட்டகநீங்கலாக மற்றவைகளையும் புசிக்கலாம்.

கக—காளான்,ஊர்ப்பன்றி,வெங்காயம்,ஊர்க்கோழி,உள்ளிப்பூண்டு,இவைகளைத் துவிஜன் தெரிந்துபுசித்தால் உடனேபதிதனாகி விடுகிறான்.

உ௦—இவ்வாறையும் துவிஜன் தெரியாமல் புசித்தால் சாந்தபநமென்னுங் கிருச்சிரத்தையாவது,சாந்திராயணத்தையாவது, அது வீழ்க்கவேண்டியது.இவ்வாறும் நீங்கலாக மற்றநீக்கப்பட்டவஸ்துக்களை புசித்தால் ஒருநித முபவாச மிருக்கவேண்டியது. சாந்தபநம் சாந்திராயண மிவைகளைக்க வது, அத்தியாயத்திற்காண்க.

உக—துவிஜர்கள்-வருஷந்தோறும் புசிக்கத்தகாததைத் தெரியாமல் புசித்தபாபம்-போகிறதற்காக ஒருபிராஜாபத்திய கிருச்சிர விரதத்தை யநுவீழ்க்கவேண்டியது. தெரிந்து புசித்தால்அதற்குச் சொல்லிய பிராயச்சித்தத்தை அப்போதைக்கப் போதேசெய்ய வேண்டியது.

உஉ—புசிக்கும்படிசொல்லியிருக்கிற மிருகம்-பக்ஷி - இவைகளை பிராமணர் எக்கியத்துக்காகவும், அல்லது-தன்மாதாபிதா முதலிய போஷிக்கவேண்டியவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும்,கொல்லலாம்.முற்காலத்தில் அகத்தியமஹாமுனி தனிபிதாமுதலிய போஷியவர்க்கங்களுக்காக ஜெந்துஸிம்ஸைசெய்திருக்கிறார்.

உரு—இருடிகள்செய்த பழையமயான எக்கியங்களில்பக்ஷிக்கத்

தக்கமிருதம்-பசுந்-இவைகள் அவிசாகவேயிருந்தது. ஆகையால் எக்கியத்தில் ஹம்சைசெய்யலாம்.

உச—புசிக்கும்படி சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்கள் எண்ணெய்சம்பந்தமுள்ள தாகவிருந்தால் அதுவும் ஹோமஞ்செய்த மிசுதியும் முதல்நாளதாக விருந்தபோதிலும் புசிக்கலாம்.

உரு—அதிகநாட்டப்பட்டதாக விருந்தாலும் எண்ணெய்சம்பந்தப்பட்டாத தாகவிருந்தாலும் அரிசிமாவு-கோதும்பைமாவு-இவைகளை துவிஜர்கள் கிரகித்துக்கொள்ளலாம்.

உசு—துவிஜாதிகள் புசிக்கவேண்டியதும் நீக்கவேண்டியதும் இதுவனாயில் சொல்லிமுகிந்தது. மாம்ஸம் புசிக்கவேண்டியதையும் நீக்கவேண்டியதையும் முழுமையுஞ் சொல்லப்போகிறேன்.

மாம்ஸத்தின் விதிவிலக்குகள்.

உஎ—ஒருபிராமணன். தண்ணைமாம்ஸம்புசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளும்போதும், விதிப்படி சிரார்த்தத்தில் வரிக்கப்பட்டபோதும் வேறே ஆகாரமில்லாமல் மாம்ஸம் புசிக்காவிட்டால் உயிர்போகும்படி நேரிட்டசமயத்திலும் மந்திரத்தினற்கொல்லப்பட்ட மிருகாதிகளின் மாம்ஸத்தை புசிக்கலாம்.

உஅ—ஔனஸ்ரஸ். பிரமண-இவ்வுலகமுழுதும் ஜீவனுக்காகாரமாகவுண்டிபண்ணினார். ஆகையால் நெல்லுமுதலான தாபரமும் மிருகமுதலான சங்கமமும் ஜீவனுக்காகாரமாகவேயிருக்கின்றன.

உக—எப்படியென்றால் மாண்முதலிய சரங்களுக்கு புல்லுமுதலிய அசரங்களும். புலிமுதலிய கொடைப்பல்லுள்ளவைகளுக்கு மாண்புதலிய கொடைப்பல் வில்லாதவைகளும். மாதுடர்முதலிய கையுள்ளவர்களுக்கு மீன்முதலிய கையில்லாதவைகளும். சிங்கமுத

லிய வீரியமுள்ளவைகளுக்கு யானைமுதலியபயமுள்ளவைகளும் ஆதாரமாக விருக்கின்றன.

௩௦—ஆதலால் பிராணன்போகிறகாலத்தில் புசிக்கத்தகுந்தஜெந் துக்களை திறந்தோறும் புசித்தபோதிலும் தோஷத்தையடைய மாட்டான். பிரமனாலேயே புசிக்கத்தக்கவர்களும் கொல்லத்தக்கவைகளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா.

௩௧—ஆனால் யாகஞ்செய்து அதின்மிகுந்த மாம்ஸத்தைப்புசித் தல் தேவகாரியமென்றும். மற்றவையினையில் தனக்காகஜெந் துக்களைக் கொன்றுபுசித்தல் ராஜ்ஞசகாரியமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

௩௨—மாம்ஸங்கிரயத்திற்கு வாங்கினாலும் தானாகவே சம்பாதித் தாலும் ஒருவனிஷ்டமாகக்கொடுத்தாலும் அவைகளைத் தேவர்களு க்கும் பிதூர்க்களுக்கும் ஹவேத்தியஞ்செய்து புசிக்கிறவன் தூஷி த்கப்படமாட்டான்.

௩௩—மாம்ஸபக்ஷணத்தினு லுண்டானதோஷத்தை யறிந்த துவிஜனானவன் ஆபத்தில்லாதபோது யாகாதிகாரியமன்றி மாம்ஸத் தைப்புசிக்கக்கூடாது. புசித்தால் இறந்தபின் அந்தச் செந்துக்களி னால் புசிக்கப்படுகிறவனாயும், அப்போது தண்ணீர்காப்பற்ற சக்தி யில்லாதவனாயும் ஆகிவிடுகிறான்.

௩௪—வீனாகமாம்ஸத்தைப் புசிக்கிறவனுக்கு இறந்தபின்னெவ் வளவுதோஷமுண்டாகிறதோ அவ்வளவுதோஷம் பொருளாசையா ல்-மிருகங்களைக்கொன்று விற்பவனுக்கும் உண்டாகமாட்டாது.

௩௫—சிரார்த்தத்தில் விதுப்படி வரிக்கப்பட்ட துவிஜனானவன் தோஷமென்று மாம்ஸத்தைப்புசியாவிட்டால் அவன்இருபத்தொ ருஜநதம் பசுவாய்ப்பிறப்பான்.

௩௬—மந்திரமில்லாமற் கொல்லப்பட்ட பசுக்களை ஜிப்பிரன்

ஒருபேராதம் புசிக்கக்கூடாது. பழையமையானசாஸ்திர விதிப்படி மந்திரஞ்சொல்லிக் கொல்லப்பட்டிருந்தால் அதைப்புசிக்கலாம்.

௩௭—மிருகங்களின்தேகங்களை புசிக்கமந்திரந்தால் நெய்யினுலாவது, மாவினாலாவது, மிருகரூபமாகச்செய்து புசிக்கலாமேதவிர வீணாகப்பசுவைக் கொல்லவேண்டுமென்று மந்திரஞ்ஞெய்நினைக்கக்கூடாது.

௩௮—பசுவைவீணாகக்கொல்பவன் அந்தப்பசுவுக்கு எத்தனைமயிரிருக்கின்றனவோ அத்தனைஐநதம் பசுவாகப்பிறந்து ஒருவரால் கொல்லப்படுவான்.

௩௯—எக்கியத்திற்காகவே பசுக்கள் பிரமனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அந்தஎக்கியஞ்செய்தால் உலகமெல்லாம் ஷேமத்தையடைகின்றது. ஆகையால். எக்கியத்தில் செய்யும் பசுவஹ்ம்சை ஹ்ம்சையல்ல.

௪௦—கொடிகள்-பசுக்கள்-விருஷங்கள்-மிருகங்கள்-பகடிகள்-இவைகளை எக்கியத்திற்குப்பயோகப்படுத்தினால் பின்பு அதுகளுயர்ந்தகதியை யடைகின்றன.

௪௧—மதுபர்க்கம்-எக்கியம்-சிரார்த்தம்-இவைகளுக்குமாத்நிரம் ஜெந்நுஹ்ம்சைசெய்யலாம். மற்றவிஷயத்திற் கூடாதென்று மதுப்பிரஜாபதி ஆஞ்ஞாபித்திருக்கிறார்.

௪௨—வேதத்தின் தத்துவார்த்தத்தையறிந்த துவிஜனானவன் இந்த மதுபர்க்கமுதலியவிஷயத்தில் ஜெந்நுஹ்ம்சைசெய்தால்தன்னையும் அந்தஜெந்நுவையும் நற்கதியையடைவிப்பான்.

௪௩—ஆத்துமக் கியாதமுள்ள துவிஜன் கிரகஸ்தனாயிருந்தாலும் பிரமசாரியாயிருந்தாலும் வாநப்பிரஸ்தனாயிருந்தாலும் ஆபத்திலும் வேதத்திற்சொல்லப்படாதஹ்ம்சையைச்செய்யக்கூடாது.

சச—சராசரவிஷயத்தில் வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட ஹிம்சையை ஹிம்சையென்று நினைக்கக்கூடாது. வேதத்தினின்றேதர்மம்விளங்குகிறதல்லவா. ஆதலால்- அந்தவேதம் ஹிம்சையைச் சொன்னபோதிலும் புண்ணியமாகவேயிருக்கும்.

சரு—தன்சுகத்துக்காக எவன் யாவருக்கும் உபத்திரவஞ்செய்யாத மான்முதலிய ஜெந்துக்களை ஹிம்சிக்கிறானோ அவன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகமாவிர்த்தியடையமாட்டான்.

சசா—எவன் ஜெந்துக்களைக்கட்டாமலும், கொல்லாமலும், வருத்தப்படுத்தாமலும் இருக்கிறானோ அவன் சகலஜநமித்திரளுக சகலசுகத்தையு மனுபவிக்கிறான்.

சஎ—பின்னும் அவன் எதைநினைக்கிறானோ எதைச்செய்கிறானோ எதை ஆசைப்படுகிறானோ அதனதன் பலன்களெல்லாம் அவனுக்கு தீதானேயுண்டாகின்றன.

சஅ—ஜெந்துக்களை ஹிம்சைசெய்யாமல் ஒருபோதும் மாம்ஸமுண்டாகாது. ஜெந்துக்களைக் கொன்றாலும் சுவர்க்காதிலோகங்கிடைக்கமாட்டாது. ஆகையால் மாம்ஸத்தை நீக்கவேண்டியது.

சக—சுக்கில சோணிதத்தினாலே ஜெந்துக்களுண்டாகிற விதத்தையும் கொடுமைபாய் ஜெந்துக்களைக் கட்டவேண்டியதையும் கொல்லவேண்டியதையும் நன்றாகயோசித்தால் ஒருமாம்சமும்புசிக்கக்கூடா தென்று தோற்றப்படும்.

ரு0—பிசாசம்பஈடிப்பதுபோல் எவன் மாம்ஸத்தை விதியின்றி புசிக்காமல் இருக்கிறானோ அவன் உலகத்தில் எல்லோருக்கும் பிரியனாயும் நோயற்றவனாயுமிருப்பான்.

ருக—ஜெந்துவை-ஹிம்சைசெய்ய உத்திரவுசெய்கிறவன், அதைச் செய்கிறவன், மாம்ஸத்தை யறுத்தெடுக்கிறவன், அதைவிந்கிறவன்

அதைவாங்குகிறவன், அதைச்சலமக்கிறவன், பரிமாறுகிறவன், புசிக்குகிறவன், இவர்களனைவரும் காதகர்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

௫௨—எவன் யாகம்-சிரார்த்தமின்றி மற்றொருமாம்ஸத்தினாலே தன்மாம்ஸத்தை விரித்திசெய்ய நினைக்கிறானோ அவனைவிட பாபி இந்தவுலகத்திலொருவருங்கிடையாது.

௫௩—எவன் நூறுவருஷம்வரையில் வருஷந்தோறும் அசுவமேதயாகஞ்செய்கிறானோ, எவன் மாம்ஸத்தை சாமளவுநீக்குகிறானோ இவரிருவருக்கும் புண்ணியபலன்சரிதான்.

௫௪—மாம்ஸத்தை நீக்குகிறவன் எந்தப்பலனையடைகிறானோ அதை-பழம்-கிழங்கு-சாலியந்தம்-இவைகளால் ஜீவிக்கிற-முறியும் அடையமாட்டான்.

௫௫—நான் எதன்மாம்ஸத்தை இம்மையில் சாப்பிடுகிறேனோ அது இறந்தபின் என்னைபஷிக்கிறது. என்று மாம்ஸத்திற்கு மாம்ஸைபத்ததைப்பெயராகச் சொல்லுகிறார்கள்.

௫௬—விதிவிலக்கில்லாத மாம்ஸபஷணத்திலும், மதத்தையுண்டுபண்ணுகிற நேன்முதலியவற்றைச் சாப்பிடுகிறத்திலும், ஸ்திரிசம்போகத்திலும், பிராணிகளுக்குத் தொஷமில்லையென்று பிரவர்த்திசாஸ்திரஞ்சொல்லுகின்றது. இவைகளை நீக்கவேண்டுமென்று நிவர்த்திசாஸ்திரஞ்சொல்லுகின்றது. அதுவே மஹாபலனைக்கொடுக்கத்தக்கது.

௫௭—இதற்குமேல் நான்குவருணத்தாருக்கும் கிரமமாக இறந்ததீட்டையும் பஞ்சலோகசத்தியையுஞ் சொல்லப்போகிறேன்.

இறப்பு பிறப்புகளின் தீட்டு.

௫௮—பல்முனைக்கும்போதும், முனைத்தபின்பும், செளளஞ்செய்தபின்பும், குழந்தையிறந்துபோனால் பங்களிகளனைவருக்கும் தீட்டிண்டு.

௫௯—சபிண்டர்களுக்குப் பத்துநாள்வரையில் இறந்ததீட்டு, ஆனால் வேதமுழுமையுமோதி அக்கிநிஹோத்திரஞ் செய்கிறவருக இருந்தால் அவனுக்கொருநாளும் வேதமாத்திர மோதினவனுக்கு. மூன்றுநாளும் ஸ்மார்த்தாசாரமுள்ளவனுக்கு நான்குநாளும், இந் தக்குணம். ஒன்றுமில்லாதவனுக்கு பத்துநாள் தீட்டென்றும் அறிய வேண்டியது.

௬௦—சபிண்டாளாவது தான்முதல் ஐந்தாம்பாட்டன் வரையி லுள்ள ஏழுதலைமுறைக்குட்பட்ட பங்காளிகள். சோதகாளாவது அந்த ஏழுதலைமுறைக்குமேல் குலகோத்திரத் தெரிகிறவரையிலு ள்ளபங்காளிகள்.

௬௧—இறந்த இறந்ததீட்டு சபிண்டர்களுக்குள்படிச்சொல்லப் பட்டதோ அப்படியே பிறப்பிலுந் தீட்டுண்டென்று சுத்தியைவி ரும்புகிறவன் அறியவேண்டியது.

௬௨—இறந்ததீட்டு பங்காளிகள் அனைவருக்குஞ்சரிதான். பிறப் பில் தாய்தந்தைகளுக்குமாத்திரம் தொடக்கடாததீட்டு. அதிலு ம், தாய்க்குமாத்திரம் அதிகம் தகப்பனுக்கு பதினொராநாள் ஸ்நா நத்தோடே நீங்கிவிடுகிறது.

௬௩—காமத்தினாலே விரியத்தைவிட்டால் ஸ்நாநஞ்செய்தால் சுத்தனாவான். தனக்குப் பிறமனைவியிடத்தில் பிள்ளைபிறந்தால் மூ ன்றுநாள் தீட்டுண்டு.

௬௪—சபிண்டர்கள் பத்துத்திறத்தினாலும், சோதகர்கள் மூன் றுதிறத்தினாலும் தீட்டைப் போக்கடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

௬௫—இறந்துபோனகுருவுக்கு சீஷின் கருமஞ்செய்தால் அவ ற். பங்காளிகளைப்போல் தானும், பத்துநாள் தீட்டிருக்கவேண்டி யது.

கூசு—கொர்ப்பத்தில் மூன்றுமாதமுதல், ஏழுமாதத்துக்குள்ளாகச் சிசு இறந்துபோனால் எத்தனைமாதத்தி லிறந்துபோகின்றதோ மாதத்துக் கொருநாடாக அத்தனைநாள் தீட்டிருக்கவேண்டியது. ஆமையானவள் அதுநின்றவுடன் நாலாநாள் ஸ்நாநஞ்செய்தால் பரிசுத்தையாவாள்.

கூஎ—மந்திரங்களுக்கு செளளஞ்செய்கிறதற்குமுன் குழந்தையி றந்தால் ஒருநாள்தீட்டும் அதற்குப்பின் உபநயநகாலத்துக்குள்ளி றந்தால் மூன்றுநாள்தீட்டும் உண்டு.

கூஅ—இரண்டுவயதுக்குமுன் குழந்தையிறந்தால் அதை புஷி ப்பம்- மஞ்சள்முதலியவற்றால் லவங்கரித்து ஊருக்குவெளியில் பரி சுத்தமானபூமியில் புதைக்கவேண்டியது. இதற்கு சஞ்சயநங்கிடை யாது.

கூகூ—இந்தக்குழந்தையை தகநம்பண்ணக்கூடாது. இதற்குத் தர்ப்பணமுஞ்செய்யக்கூடாது. காட்டில்லிறகைப்போடுவதுமீபா ல் வியசநமின்றி புதைத்துவிட்டு பங்காளிகள் அனைவரும் மூன்று நாள் தீட்டிருக்கவேண்டியது.

எ0—மூன்றுவருடத்துக்குமுன் குழந்தையிறந்தால் அதற்காக தகப்பனும், ஞாதிகளும், தர்ப்பணஞ் செய்வவேண்டியதில்லை. நாம கரணஞ்செய்தபின்பாவது, பற்கள், முனைத்தபின்பாவது. இறந்தால் அக்குழந்தையினிடத்து அன்பினால் தர்ப்பணஞ்செய்தாலுஞ் செ ய்யலாம் விட்டாலுட்கிடலாம்.

எக—தன்னொடுகூட ஒதினவன் இறந்தால் ஒருநாள்தீட்டிருக்க வேண்டியது. சோதகாளுக்கு இறப்பிலும், பிறப்பிலும், மூன்றுநா ள்வரையில் தீட்டுண்டு.

எஉ—ஒருபெண்ணை நிச்சிதார்த்தஞ்செய்தபின் விவாசஞ்செய்

கிறதற்குமுன் அந்தப்பெண்ணிறந்தால் யாருக்காக நிச்சயார்த்தஞ்செய்தார்களோ அவனுக்கும், அவன்ஞாநிகளுக்கும் மூன்றுநாள்தீட்டுண்டு. அந்தப்பெண்தகப்பன்ஞாநிகளுக்கு முன்போலவே மூன்றுநாள் தீட்டுண்டு.

எ௭—மூன்றுநாள்தீட்டுள்ளவர்கள் அந்தமூன்றுநாள்வரையிலும் மண்ணுப்பு-மாம்ஸம்-புணர்ச்சி - இவைகளை நீக்கவேண்டியது நதிகளில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டியது.

எ௮—இதுவரையிற்சொல்லிவந்த தீட்டுக்கள் சமீபத்திலிருக்கும்போது இருக்கவேண்டியது. தேசாந்தரத்திலிருக்கும்போது சபிண்டரும்,சோதகரும்,இருக்கவேண்டியதீட்டை யினிச்சொல்லப்போகிறேன்.

எ௯—தேசாந்தரத்தில் தன்பங்காளியின் இறப்பையும்,பிறப்பையும் பத்துநாளைக்குள்கேட்டால் அந்தப்பத்துநாளோடேயே யிவந்தீட்டுப்போய்விடும்.

எ௧—இறந்தசெய்தியை பத்துநாளைக்குமேற்பட்டிக்ேட்டால் சபிண்டருக்கு கேட்டநாள்முதல் மூன்றுநாள்தீட்டுண்டு. ஒருவருடத்துக்குமேற்பட்டால் ஸ்நாநத்தோடே தீட்டுப்போய்விடும். பிறந்தசெய்தியைப் பத்துநாளைக்குமேற்கேட்டால் தீட்டில்லை.

எ௧—சபிண்டர்கள் பங்காளிகளின் இறப்பை பத்துநாளைக்குமேல் கேட்டாலும்,அவர்களின்பிறப்பைப் பத்துநாளைக்குள் கேட்டாலும்,கட்டினசோமனுடன் ஸ்நாநஞ்செய்தால் தொடுகிறத்துக்கு யோக்கியனாகிறான்.

எ௨—சபிண்டரில் பல்முனையாதசிறுவனிறந்தாலும் வேறுதேசத்திலிருக்கிற சோதகர்களிறந்ததை மூன்றுநாளைக்குமேற் கேட்

டாலும் கட்டினசோமனுடன் ஸ்நாநஞ்செய்தால் தீட்டுப்போய் விடும்.

எக—பத்துநாள்தீட்டுள்ள இறப்பிலாவது, பிறப்பிலாவது, மறு படியொருதீட்டுநேரிட்டால் முன்னிருந்ததீட்டோடே பின்வந்த தீட்டு போய்விடும். ஆனால் பத்துநாள்தீட்டுள்ள இறந்ததீட்டில் அந்தத்தீட்டும் பிறந்ததீட்டும்போய்விடும். பிறந்ததீட்டில் பிறந்த தீட்டுவந்தால் மாத்திரம்போய்விடும்.

அ௦—ஆசாரியனிறந்தால் மூன்றுநாளும் அவன்பெண்சாதி பி ள்ளையிறந்தால் ஒருநாளுந்தீட்டுண்டு. இதுசாஸ்திரத்தின்மரியாதை

அக—வேதமோதினவனையும், நற்குணமுள்ளவனுடி மிருக்கிற பி ராமணன் தன்விட்டிலிவந்திறந்துபோனாலும் அம்மானிறந்துபோ னாலும், மூன்றுநாள்தீட்டுண்டு. சீஷன்-ரித்துவிக்கு அம்மான்பிள்ளை முதலியபந்து இவர்களிறந்துபோனால் தொண்ணூறுநாழிகைதீட் டுண்டு.

அட—கூத்திரியசாதியான தன்நெசவுசனிறந்துபோனால் பக விலானால் பொழுதுபோகிறவனாலும் இரவிலானால் நகூத்திரம லாகிறவனாலும், அந்தத்தெசத்துப் பிரசைகளுக்குத்தீட்டுண்டு வேதமோதாதவன் தன்விட்டிலிறந்தாலும் வேதமாத்திரம் ஒதுவி த்தகுருவிறந்தாலும், ஒருநாள்தீட்டுண்டு.

அரு—இப்போதுசொல்லிவந்த பத்துநாளையதீட்டு பிராமணர் களுக்கு, அப்படிக்கொத்தவிஷயத்தில் கூத்திரியனுக்குப் பன்னி ரண்டுநாளும், வைசியனுக்குப் பதினைந்துநாளும், சூத்திரனுக்கு முப்பதுநாளும், இருக்கவேண்டியது.

அச—இந்தத் தீட்டுநாள்களை இதற்குமேல் வளர்த்தக்கூடாது ஒன்பாசநாதி வைதீக்காரியத்தையும் இதற்குமேல்திறத்தக்கூடாது

அக்கிநிலோத்திரம் திறந்தோறுஞ் செய்கிறவனாகவிருந்தால். தன் பங்காளியிறந்தமோதிலும், ஒருநாள் அல்லது மூன்றுநாள்க்குமே ல் தீட்டில்லை.

அரு—பறையன் தூமையானவள்-பதிதன்-பிரசவித்தவள்-பிணம்-பிணத்தைத்தொட்டவன்-இவர்களைத் தெரியாமல்தொட்டால் ஸ்நாநஞ்செய்தால் பரிசுத்தனாகிறான்.

அசு—ஸ்நாநாதிகாலத்தில் பறையன்முதலிய அபரிசுத்தமுள்ளவர்களைப்பார்த்தால் ஆசமநஞ்செய்து காயத்திரி - சூரியமந்திரம். பவமான, ருக்கு இவைகளைத் தன்சக்திக்குத் தக்கதாகச் செபிக்க வேண்டியது.

அள—மனிதனெலும்பை-பிராமணன்-வேண்டுமென்று தொட்டால் ஸ்நாநஞ்செய்தால் பரிசுத்தனாவான். தெரியாமற்சொட்டால் ஆசமநஞ்செய்து பசுவைத்தொட்டாலும், சூரியனைப்பார்த்தாலும் பரிசுத்தனாவான்.

அஅ—எக்கியத்தில் தீக்ஷபெற்றிருக்கிறவன் அது முடிசிறவரையில் மாதாபிதாதவிருநூதிகளிறந்தால் ஸ்நாநதர்ப்பணமுதலானவைகள் செய்யவேண்டியதில்லை முடிந்தபின் மூன்றுநாள்தீட்டி ருந்து தர்ப்பணஞ்செய்தால் பரிசுத்தனாகிறான்.

அஊ—பெரும்பாலும் நித்தியகருமங்களைவிட்டவர்கள் சங்கராஜாதிபரால் பிறந்தவர்கள் வேதத்தைத்தூஷித்துக்கொண்டு சந்நியாசி வேடம்பூண்டவர்கள் விஷித்தைச்சாப்பிட்டாவது, கழுத்திற் சுருக்கிட்டுக்கொண்டாவது, இறந்தவர்கள் இவர்களுக்கும்.

கூ௦—வேதத்திற்குவினோதமாக சந்நியாசத் தன்மையை யடைந்த ஸ்திரிகள் விபசாரிகள் கருப்பத்தையழிக்கிறவர்கள் கணவனுக்குத் துரோகஞ்செய்கிறவர்கள் மத்தியபாநஞ்செய்கிறவர்கள் இவர்களுக்குத் தருப்பணஞ்செய்யவேண்டியதில்லை.

கூக—தன்னுசாரியன்-தன்னுபாத்தியாயன்-தந்தை-தாய்-வேத
மோகிவித்தகுரு-இவர்க ளிறந் துபோனால் அந்தப்பிணத்தைத் தூ
க்குகிற சேஷன்முதலானவன்-பிரமசாரியாகவிருந்தாலும், அவன்வி
ரத மழியமாட்டானா.

கூஉ—சூத்திரனிறந் துபோனால் ஊருக்குத் தெற்குப்பக்கத்தா
லும்,வெசியன் இறந் துபோனால் மேற்குப்பக்கத்தாலும், கூத்திரி
யனிறந் துபோனால்வடக்குப்பக்கத்தாலும்,பிராமணனிறந் துபோ
னால் கிழக்குப்பக்கத்தாலும்,எடுத்தூக்கொண்டுபோகவேண்டியது

கூங—அரசன் இந் திரன்மன்மையை யடைந்திருப்பதினாலும்,
பிரமசாரி-யாகஞ்செய்பவன்-இவர்கள் பிரம்மசுவுரூபத்தை யடை
ந்திருப்பதினாலும்,அவர்கள் ஞானிகளிறந்தால் தீட்டிருக்கவேண்டிய
தில்லை.

கூச—அரசன்-மேலானசிங்காசுரத்தி லிருந்தானும்போது எல்
லாத்தீட்டும் ஸ்நாநத்தினாலேயேபோய்விடும் அந்த-ஆசுநம்-சகல
ப்பிரசைகளைக்காப்பாற்றவும் அந்நம்போடவுப் ஏற்பட்டிருக்கிற
தல்லவா.

கூரு—வினையாட்டுச்சண்டைபோட்டு இறந்தவர்கள் மித்நலிடி
முதலியவற்றால்இறந்தவர்கள் பசு பிராமணன் இவர்களுக்காக இற
ந்தவர்கள் அரசனால் தீட்டிருக்கவேண்டியதில்லையென்று சொல்ல
ப்பட்டவன் இவர்களிறந்தால்ஸ்நாநத்தோடேதீட்டிப்போய்விடும்

கூசு—சத்திரன்-அக்கிரி-சூரியன்-வாயு - இந் திரன்-குபேரன்-வ
ருணன்-யமன்-இந்த எட்டுத்திக்குப்பாலகர்களின் ரூபத்தை அரசு
னிதரிக்கிறான்.

கூஊ—திக்குப்பாலகர்களின் சுவரூபனுகையால் அரசனுக்குத்தீ
ட்டுவிதிக்கப்படவில்லை திக்குப்பாலகர்களாலேயே மனிதர்களுக்கு
அசுத்தியும்சுத்தியுமுண்டாகின்றது.

கூஅ—கூத்திரியதருமப்படி யுத்தத்தில் கத்திமுதலிய ஆயுதத் தாலடிபட்டுஇறந்தவனுக்கு யாகஞ்செய்தவனுக்குண்டாகும் புண்ணியலோகமுண்டாகின்றது.உடனே அவன் தீட்டிம்போய்விடுகிறது என்றுசாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது.

கூக—தீட்டுப்போகும்நாளில் நாலுவருணத்தாருக்குள் பிராமணனுக்கு ஸ்நாநத்தாலும் கூத்திரியனுக்கு - வாகநம் - வில்லு-இலவகளைத்தொடுவதினாலும் வைசியனுக்கு-உழக்கோல் - தராசு-கயிறு-இவைகளைத்தொடுவதினாலும் சூத்திரனுக்கு மூங்கிற்றடியைத் தொடுவதினாலும், சுத்தியுண்டாகிறது.

க00—ஒய்ருஷிகளே-உங்களுக்கு இதுவரையில்சபிண்டர்-சோதகர்-இவர்களின் தீட்டைச்சொன்னேன் இனிமற்றவர்கள் தீட்டைச் சொல்லப்போகிறேன்.

க0க—ஞாநிகளல்லாத ஒருபிராமணபிணத்தையும் அம்மான்றாதவான தாயின்பந்துக்களின் பிணத்தையும் சிநேகத்தினால்- தூக்கினால்-மூன்றுநாள்தீட்டுண்டு.

க0உ—பிணந் தூக்கினவன்-தீட்டுக்காரனந்நத்தைச்சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவன்பத்துநாள்தீட்டிருக்கவேண்டியது. அவனந்நத்தைச்சாப்பிடாமலும் அவன்விட்டில்வாசஞ்செய்யாமலும் இருக்கிறபிணந் தூக்கினவனுக்கு ஒருநாள்தீட்டுண்டு.

க0ங—பங்காளியாயிருந்தாலும்,இல்லாவிட்டாலும்,வேணுமென்று இறந்தபிணத்தைப் பிண்ணொடர்ந்துபோனால் சுட்டினவஸ்திரத்தினால் ஸ்நாநஞ்செய்து நெருப்பைத்தொட்டு நெய்யைச்சாப்பிட்டால் சுத்தனாவான்.

க0ச—பிராமணன்முதலானோர் இறந்தால் அந்தச்சாநியர் இருக்கும்போது சூத்திரனைக்கொண்டுஅப்பிணத்தைஎடுக்கச்சொல்லக்

கரு அ மருதர்ம்மசாத்திரம்

கூடாது. அப்படியெடுத்த தகநஞ் செய்தால் இறந்தவனுக்கு புண்ணியலோகம்வரமாட்டாது.

க0ரு—ஞாநம்-தவம்-அக்கிரி-அவிசமுதலிய ஆகாரம்-மண்-மருது-தண்ணீர்-பெருக்குதல்-மெழுக்குதல்-காற்று-யாகாதிகர்மம்-சூரியன்-தீட்டிற்சூச்சொல்லியநாள்-இவைகளெல்லாம் மனிதர்களுக்குச் சூச்சத்தியைக்கொடுப்பவைகள்.

க0சு—இந்தச்சூத்திகளெல்லாவற்றையும்விட பொருள் நல்லதாகவிருக்கிறது உயர்ந்தசுத்தி. எவனுக்குப்பொருள் நியாயமாகச் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவன்சூன்பரிசுத்தன் மண்ணிலுஞ் ஜலத்தாலுங் கழுவுகிறத்தினால் மாத்திரம் சுத்தனல்லன்.

க0எ—வித்துவான்கள்-பொறுமையினாலும், அகிர்த்தியஞ்செய்தவர்கள் கொடையினாலும், இரகசியமாகப் பாவஞ்செய்தவர்கள் செபஞ்செய்வதினாலும், வேதமோதினவர்கள் தவத்தினாலும் பரிசுத்தாளாகிறார்கள்.

க0அ—அசுத்தமான அங்கங்களெல்லாம் மண்-ஜலம்-முதலியவற்றால்-கழுவுகிறத்தினாலும், நதி-ஓட்டத்தினாலும், மாநசவிபசாரமுள்ள ஸ்திரி-தூமையினாலும், பிராமணர்கள் சந்நியாசத்தினாலும் சுத்தாளாகிறார்கள்.

க0கூ—சரீரம்-ஜலத்தினாலும், மறம்-சத்தியத்தினாலும், ஜீவாத்மா-பிரம்மவித்தையை அப்பியசிக்கிறத்தினாலும், தவம்செய்கிறத்தினாலும் புத்தி யதார்த்தக்கியாதத்தினாலும், சுத்தியடைகிறது.

லோகசுத்தி.

கக0—இதுவரையில் உங்களுக்குச்சரீரசம்பந்தமான தீட்டைச் சொன்னேன் இனி-பலவிதநிரவியசுத்தியைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

௧௧௧—காந்தியுள்ள தங்கப்பாத்திரம்-சகலரத்தம்-இவைகளுக்கு சாம்பல்-ஜலம்-மண்-இவைகளால் சுத்திசெய்யவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

௧௧௨—சித்திரவேலைசெய்யப்படாத தங்கப்பாத்திரம் வெள்ளிப் பாத்திரம் ஜலத்திலுண்டாகின்ற சங்கம், இரத்திரம், இவைகள் அழுக்கில்லாமலும், நெய்முதலிய வழுவுழுப்பில்லாமலும், இருந்தால் அவைகளுக்கு ஜலத்தினாலேயே சுத்தியுண்டாகிறது.

௧௧௩—தங்கம், வெள்ளி, இவைகள் அக்கிதி ஜலம், இவைகள் சேரித் துண்டாகிறபடியால் அவைகளுக்கு ஜலத்தினற்கழுவி நெருப்பிற் காச்சினால் உயர்ந்த சுத்தியுண்டாகிறது.

௧௧௪—செம்பு, இரும்பு, வெங்கலம், பித்தளை, தூராய், ஈயம், இந்த ப்பாத்திரங்களுக்கு உப்பு, புளித்தண்ணீர், சாம்பல், சாணி, சுத்தஜலம் இவைகளால் அததற்குத்தக்கபடி சுத்திசெய்யவேண்டியது.

௧௧௫—நெய், எண்ணெய், இவைகள், காக்கைமுதலானவைகளால் தொடப்பட்டால் இரண்டுதர்ப்பையினால் ஒருதுளி அப்பாலெடுத்தி விட்டால் சுத்தியாய்.

௧௧௬—படுக்கை அசுத்தப்பட்டால் ஜலப்புரோக்ஷணத்தினாலும் மரப்பாத்திரம் சீவுகிறத்தினாலும் எக்கியபாத்திரம், கையாற்றாடைத்து ஜலத்தினால் லம்புகிறத்தினாலும், வீடு பெருக்கி மெழுகுகிறத்தினாலும் சுத்தியடைகிறது.

௧௧௭—நெய் ஹோமஞ்செய்கிற சுருக்கு, சுருவம், இவைகளை வெற்றீராலும் புபஸ்தம்பம், முறம், பண்டி, உலக்கை, உரல், இவைகளைத் தண்ணீரினாலும், சுத்திசெய்யவேண்டியது.

௧௧௮—ஓராள் சமைக்கு மேற்பட்ட நெல்லு சோமன் மூட்டை

இவைகள் அசுத்தப்பட்டால் ஜலப்புரோக்ஷணத்தினாலும், அதற்குக் குறைவான திரவியம், கழுவுதலினாலும், சுத்தியடைகின்றது.

ககூ — மான்னோல், புலித்தோல், மரவுரி, இவைகளை, வஸ்திரத்தைப் போலவும், தாய், கிழங்கு, பழம், இவைகளை தாநியத்தைப் போலவும், சுத்திசெய்யவேண்டியது.

கஉ௦ — புழுவினா உண்டாக்கப்பட்ட பட்டுக்கள் ஆட்டுமயிரில் உண்டாக்கப்பட்ட கம்பளம் இவைகளை உழமண்ணினாலும், நேபாளதேசகம்பளத்தை வேப்பங்கொட்டையினாலும், சாலுவையை, வில்வப்பழத்தினாலும், வெண்பட்டை, வெண்கடுகினாலும் சுத்திசெய்யவேண்டியது.

கஉ௧ — சங்கம்-தந்தம்-மான்முதலியவற்றின்கொம்பு- இவைகளை வெண்கடுகுப்பொடியினாலும், கோமூத்திரம்-ஜலம்- இவைகளாலும், சுத்திசெய்யவேண்டியது.

கஉ௨ — அசுத்தப்பட்ட விறகு-புல்-வைக்கோல் இவைகளை ஜலப்புரோக்ஷணத்தினாலும், வீட்டை-விளக்கி-மெழுகுவதிலாலும், மண்பாத்திரங்களை மறுபடிருளைபோடுவதிலாலும், சுத்திசெய்யவேண்டியது.

கஉ௩ — கள்-மூத்திரம்-மலம்-கோழை-நோதசு- சுவரீரீர் இரத்தம் இவைகளின் சம்பந்தத்தாலசுத்தமான மண்பாத்திரங்கள் மறுபடிருளைபோடினும் பரிசுத்தமாகமாட்டாது.

கஉ௪ — வீடுமுதலானவற்றிற்கு சண்டாளாதிகளால் அசுத்தம் நேரிட்டபோது விளக்குதல் மெழுகுதல் கோமூத்திரம் தெளித்தல் கொஞ்சமேல் மண்ணை யெடுத்தப்பாற் போடுதல் பசுமாட்டை யொருநாள் வசக்கும்படிசெய்தல் இவ்வைந்தினாலும் அந்தப் பூமி பரிசுத்தப்படுகிறது.

கஉரு—பக்ஷியினாலும் பசுவினாலும்மோரப்பட்டும் காலினால்
மிதிக்கப்பட்டும், தும்மின எச்சல் மயிர் புழு இவைகளின் சம்பந்த
ப்பட்டும் இருக்கிற அந்தம் மண்ணைக்கிள்ளி அதன்மேற்போடுவதி
னால் சுத்தியடைகின்றது.

கஉசு—அமேத்தியசம்பந்தப்பட்டவஸ்துக்களை அந்த அமேத்
தியம் அதனாற்றம் இவைகள்போகிறவகையில் மண்போட்டு ஜலத்
தினால் சுத்திசெய்யவேண்டியது. எந்தெந்தவிடத்தில் மண்ணினால்
சுத்திசொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தவிடத்தில் ஜலமுங்குடத்
தான்.

கஉஎ—ஒருவிதத்தினாலும் கண்ணுக்குத்தெரியாதிருந்த பதாரி
த்தம் அலம்பப்பட்டபதார்த்தம் பிராமணனால் பரிசுத்தமானதெ
ன்று சொல்லப்பட்டபதார்த்தம் இந்தமூன்றும் பிராமணர்களுக்
குப்பரிசுத்தமானவையென்று தேவர்கள்விதித்திருக்கிறார்கள்.

கஉஅ—மேகத்தினால் பூமியில் வருஷிக்கப்பட்டும் பசுமாடுகுடி
ப்பதால் குறைவுபடாததாயுமிருக்கிற ஜலம் பரிசுத்தமானது. அது
வும் அமேத்தியசம்பந்தமில்லாமலும், வாசனை-நிறம்-ருசி- இவைக
ளோடுகூடியிருக்கவேண்டியது.

கஉசு—தேவர்களுக்கு பத்தியினால் புஷ்பங்கட்டுகிறவன், வி
ற்பனைக்காகக் கடையில் பரப்பப்பட்டவஸ்துக்கள். பிரமசாரிவா
ங்கின பிஷாந்தம் இவைகள் எப்போதுந் சுத்தமுள்ளனவென்று
சாஸ்த்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கஉ௦—ஸ்திரிகளின்முகம் காக்கைகள்முதலான பக்ஷிகளால் தள்
ளப்பட்டபழம் பால்சுரக்கச்செய்யும்விஷயத்தில் ஊட்டுகிறகன்றி
ன்வாய் வேட்டைபிடிக்கிறவிஷயத்தில் நாயின்வாய் இவைகள்சுபா
வத்திலேயே சுத்தியுள்ளன.

௧௬௧—வேட்டைநாய்-புலி-இராக்கதர்-சண்டாளர்-மாம்ஸவிந் பனைசெய்கிறவேட்டைக்காரன்-திருடன்-இவர்களால் கொல்லப்பட்ட மிருகத்தின் மாம்ஸத்தைப் பரிசுத்தமென்று மது சொல்லியிருக்கிறார்.

௧௬௨—தொப்புளுக்குமேற்பட்ட மனிதனிந்திரியங்கள் பரிசுத்தமானது. அதற்குத்தாழ்ந்த விந்திரியங்களும் அதினின்றுமுண்டான மலங்களும் அசுத்தமானவைகள்.

௧௬௩—ஈ ஜலத்திவலை நிழல் பசு குதிரை சூரியகாந்தி தாளி பூமி காற்று நெருப்பு இவைகள் மேலேபடுகிறத்தினால் அசுத்தமுண்டாகமாட்டாது.

௧௬௪—தேகத்திலுண்டான மேற்சொல்லப்போகிற பன்னிரண்டுமலங்களையும் ஜலம் மண்ணு இவைகளினால் விதிப்படி அந்தந்தநாற்றம் போகிறவனாயில் சுத்திசெய்யவேண்டியது.

௧௬௫—சுவர்த்தண்ணீர்-தோதசு-இரத்தம்,சுண்டு மூத்திரம் மலம் காதுகுரும்பி நகம் அழுக்கு கண்ணீர் பூனை வியர்வு ஆகதேகமலங்கள்பன்னிரண்டு.

௧௬௬—மலமூத்திரவிசர்ச்சநஞ்செய்தபின்பு சிசுநத்தில் நெல்லிக்காய்ப்பிரமாணமுள்ள ஒருமண்ணும் ஆசநத்தில் மூன்றுமண்ணும், இடதுகைக்கு பத்துமண்ணும் இரண்டுகைகளையுஞ்சேர்த்து ஏழுமண்ணும்போட்டு ஜலத்தினுற்சுத்திசெய்யவேண்டியது.

௧௬௭—மேற்சொல்லிய சௌசம் கிரகஸ்தாளுக்கு. பிரமசாரிகளுக்கு இதை யிரட்டிப்பாகவும்,வாநப்பிரஸ்தாளுக்கு மூன்றுபங்காகவும்,சந்நியாசிகளுக்கு நான்குபங்காகவும்,அநியவேண்டியது.

௧௬௮—ஜலபாதை மலபாதைக்குப்போய் சுத்திபண்ணிக்கொண்டபின்பும் வேதமோதும்போதும் அந்தம் புசிக்கும்போதும்

மூன்றுதரம் ஆசமநஞ்செய்து கண்முதலிய இந்திரியங்களைத் துடைக்கவேண்டியது.

ககக—தேகபரிசுத்தத்தைக் கொடுக்கிறவன் ஜலத்தை மூன்றுதரம் ஆசமந மந்திரத்துடன் சாப்பிட்டு இரண்டுதரம் வாயைத்துடைக்கவேண்டியது. ஸ்திரீ சூத்திரன் ஒருதரம் துடைக்கவேண்டியது.

கக௦—விதிப்படி பிராமணனுக்குப் பணிவிடைசெய்கிறசூத்திரன் மாதத்திலொருதரம் ஸ்வரஞ்செய்துகொள்ள வேண்டியது. வைசியனுக்குச் சொல்லியபடி பிறப்பிறப்புத்தீட்டி டிருக்கவேண்டியது. துவிஜாதிகளின் சேஷத்தைச் சாப்பிடவேண்டியது.

கக௧—வாயிலிருந்து தேகத்தில்விழுந்த ஜலத்திவலை வாயிற்பட்டமீசை இரண்டுபல்வரிசையி லொட்டப்பட்டவை. இவைகளுக்கு எச்சலில்லையென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கக௨—ஒருவன் ஆசமநஞ்செய்த ஜலத்திவலை மற்ருருவன் முழங்காலிற்குக் கீழ்ப்பட்டகாலில் பட்டால் அது பரிசுத்தபூமியிலிருக்குஞ் ஜலத்திற்குச்சரியாகையால் அதனால் அபரிசுத்தனாகமாட்டான்.

கக௩—ஒருபொருளைக் கையில்வைத் திருக்கும்போது தன் தேகத்தில் எச்சல்சம்பந்தமுண்டானால் அதைக்கீழேவையாமலே ஆசமநஞ்செய்தால் அந்தப்பொருளுடன் பரிசுத்தனாகிறான்.

கக௪—சாப்பிடுகிறததுக்குமுன் வாந்திசெய்தால் ஸநாநஞ்செய்து நெய் சாப்பிடவேண்டியது. சாப்பிட்டபின் வாந்திசெய்தால் ஆசமநஞ்செய்யவேண்டியது. மைதுநஞ்செய்தவன் ஸநாநஞ்செய்யவேண்டியது.

கக௫—தூங்கினபின்பும், இருமினபின்பும், சாப்பிட்டபின்பும் காறியுமிழ்ந்தபின்பும், ஒருகாரணத்தைப்பற்றிப் பொய்சொன்ன

பின்பும் திரித்தஞ் சாப்பிட்டபின்பும் வேதம் ஒதப்போகிறபோது
ம் தான் பரிசுத்தனாகவிருந்தாலும் அந்தக்காலத்தில் ஆசுமநஞ்செ
ய்யவேண்டியது.

கசக—இதுவரையில்க்கலமான சவுசவிதியும் திரவியசுத்தியும்.
எல்லாவருணத்தாருக்குஞ் சொல்லப்பட்டன. இனி ஸ்திரீகள் தரு
மத்தைக்கேளுங்கள்.

மாதரோழுக்கம்.

கசஎ—பாலியமாகவிருந்தாலும், யௌவநமாக விருந்தாலும்
வார்த்திபமாகவிருந்தாலும் ஸ்திரீகள் தன்மன்விடுகளிலும் தன்
மநம்போனபடி ஒருகாரியத்தைதயுஞ்செய்யக்கூடாது.

கசஅ—பாலியத்தில் தகப்பன்ஆளுஞ்ஞாயிம், யௌவநத்தில்
கணவன்ஆளுஞ்ஞாயிலும், கணவனிறந்தபின்பு பிள்ளைகள்ஆளுஞ்ஞ
யிலும் இருக்கவேண்டிய தேயல்லது ஸ்திரீகள் தன்சுவாதிநமாக
வொருபோதுமிருக்கக்கூடாது.

கசக—தகப்பன், கணவன், பிள்ளைகள், இவர்களில்லாமல் தான்
மாத்திரம் தனியாயிருக்கவேண்டுமென்று ஒருபோது நினைக்கக்கூ
டாது. அவர்களில்லாமல் சுதந்தரியாயிருந்தால் பிறந்தகுலம் புரு
ந்தகுலம், இரண்டையும் நிந்திக்கும்படி செய்துவிடுவாள்.

கரு0—எப்போதும் தன்விட்டுக்காரியத்தில் சமர்த்தையாயும்,
சந்தோஷமுள்ளவளாயும், வீட்டிலிருக்கிற வஸ்துக்களைப் பரிசுத்
தப்படுத்திகிறவளாயும், அதிகச்செலவில் மதமில்லாதவளாயும், இ
ருக்கவேண்டியது.

கருக—தகப்பன் அல்லதுகூடப்பிறந்தவன் இவர்கள் இவளையா
ருக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கிறார்களோ அவன் ஜீவிக்கிறவனா
யில் அவனுக்குப்பணிவிடைசெய்யவேண்டியது. அவனிறந்தபின்

னும் விபசாரஞ் செய்யாமல் அவனுக்கு சிரார்த்தமுதலியவற்றைச் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டியது.

கருஉ — ஸ்திரீகளுக்கு விவாககாலத்தில் சாந்திஹோமம் பிராஜா பத்தியஹோமம் இவைகளெல்லாம் இஹிதசித்தியின் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்றன. நிச்சிதார்த்தத்தில் செய்யும் வாக்குத்தாநமே கணவன் யஜமாநனென்பதைக்காண்பிக்கின்றது.

கருரு — ருதுகாலத்திலும் மற்றகாலத்திலும் விதிப்படிவிவாகஞ் செய்த பர்த்தாவானவன் மாதர்களுக்கு இம்மையில்சுகத்தைக்கொடுக்கிறான். விதிப்படி அவனையுபசரித்தால் மறுமையிலுஞ்சுகமுண்டாகிறது.

கருசு — கணவன்- துராசாரமுள்ளவனாகவிருந்தாலும் அந்நியஸ்திரீலோலனாயிருந்தாலும் நற்குணமில்லாதவனாயிருந்தாலும் பதிவிரதையான ஸ்திரீயானவள் அவனை தெய்வத்தைப்போற் பூசிக்கவேண்டியது.

கருரு — ஸ்திரீகளுக்கு பஞ்சமஹாவெக்கியம், உபவாசம், விரதம், இவைமுதலானதருமங்கள் தனியாகக்கிடையாது. கணவனுக்குச் சிசுருஷைசெய்வதினாலேயே சுவர்க்கத்திற் பெருமை பெறுகிறார்கள்.

கருசு — பரலோகத்தில்விருப்பமுள்ள ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனிருந்தாலும் இறந்தாலும் அவனுக்குவிரோதமானகாரியத்தைச் செய்யக்கூடாது.

கருள — கணவனிறந்தபின்பு பரிசுத்தமானகிழங்கு பழம் புஷ்பம் இப்பெரிக்கொத்த சொற்ப ஆகாரத்தினால் காலத்தைப்போக்கவேண்டியது. காமவிச்சையால் மற்றொருபுருஷின்பேரையுஞ்சொல்லக்கூடாது.

கருஅ—கணவனிற்றந்தபின்பு தானிருக்கிறவனாயில் பொறுமை புள்ளவனாயும் பரிசுத்தையாயும் பிரம்மத்தியாத முள்ளவனாயும் மதுமாம்ஸபக்ஷணஞ் செய்வாதவனாயும் மேலானபதிவிரதையின் தருமத்தைவிடும் புகிறவனாயும் இருக்கவேண்டியது.

கருக—அநேகங்கோடிமாதர்கள் பாலியத்திலும் பிரமசரியத்திலும் இறந்து புத்திரசந்ததியில்லாமலே சுவர்க்கமடைந் திருக்கிறார்கள். ஆதலாலிவருக்குப் பிள்ளையில்லையென்று வருத்தம் வேண்டியதில்லை.

கருஉ—கணவனிற்றந்தபின் பிரமசரியவிரதமுள்ள பதிவிரதாஸ்திரியானவர் பிள்ளையில்லாமலிருந்தபோதிலும் வாலகில்லியர் ஸ்தகாதிபிரமசாரிகளைப்போல மோக்ஷமடைவார்.

கருக—எந்தஸ்திரியானவர் சொற்கலோக மடைகிறதற்காக பிள்ளைவேண்டுமென்று கணவனிற்றந்தபின் மற்றொருவனோடு புணர்ச்சிசெய்கிறானோ அவர் இவ்வலகத்தில் நிந்திக்கப்படுவார். அப்படி பிறந்த பிள்ளையால் புண்ணியலோகத்தையுஞ் சேரமாட்டார்.

கருஉ—ஸ்திரீக்கு தன்கணவனைவிட மற்றொருவனா லுண்டாக்கப் பட்ட பிள்ளையும் சாஸ்திரத்திலொப்புக்கொள்ளப்பட்ட பிள்ளையன்று. உண்பிபண்ணுகிறவனுக்கும் உபயோகமில்லை. பதிவிரதாஸ்திரிகளுக்கு இரண்டாவதுவிவாகமும் ஒருசாஸ்திரத்திலுஞ்சொல்லப்படவில்லை.

கருங—தாழ்ந்தவனான தன்புருஷனைக்கி உயர்ந்தவனான மற்றொருவனை எந்தஸ்திரியடைகிறானோ அவர் நிந்திக்கப்படுவார். மற்றொருவனோடு சேர்ந்தவனென்றுஞ்சொல்லப்படுகிறார். ஒருவராலுங்கொண்டாடப்படமாட்டார்.

கருச—ஸ்திரீவிபசாரஞ் செய்கிறதினால் உலகத்தில் நிந்திக்கப்

படுகிறதுமல்லாமல் இறந்தபின் குள்ளநரியாகவும்பிறந்து வெண் குட்டமுதலிய கர்மவியாதியையும் அநுபவிக்கிறாள்.

கசுரு—எந்தஸ்திரீமநம்,வாக்கு,தேகம்,இவைகளையடக்கிக்கொண்டு விபசாரஞ்செய்யாம விருக்கிறாளோ அவள் பதிலோகத்தையுமடைவாள். பெரியோர்களால் பதிவிரதையென்றுஞ் சொல்லப்படுவாள்.

கசுசு—இப்போதுசொல்லிவந்தவிதிப்படி மநம்,வாக்கு,காயம் இவைகளால் பரிசுத்தையானஸ்திரீயானவள் இம்மையிற்புகழையும் மறுமையிற்பதிலோகத்தையும் அடைகிறாள்.

கசுள்—இவ்விதநடையுள்ளவளாயும் தன்ஜாதியாயுமிருக்கிறபத்திரிகர் முன்னமிறந்துவிட்டால் அவர்களைதுவிஜாதிகள் விதிப்படிவைதீகாக்கிறியினுலே தகநஞ்செய்து மற்றகருமங்களையுஞ் செய்யவேண்டியது.

கசுஅ—இந்தப்படி தனக்குமுன்னிறந்தஸ்திரீக்கு வைதீகாக்கியால் தகநஞ்செய்தால் மறுபடிமற்றொருபெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு அக்கிறிஸ்தோத்திராதி காரியங்களை நடத்தவேண்டியது.

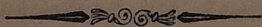
கசுசு—மனைவியிறந்துபோனால் விதிப்படி இரண்டாவது கலியாணஞ்செய்துகொண்டு திறந்தோறும் பஞ்சமஹாஎக்கியங்களை நிறுத்தாமல் தன்வயதில்இரண்டாம்பாகத்தைக் கிரகஸ்தாசிரமத்தில் இருந்துபோக்கடிக்கவேண்டியது.

ஐந்தாவதுஅத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆக-அத்தியாயம்-௫ க்ரு-சுலோகம்-௧0 அநு.

அத்தியாயம்.

வாநப்பிரஸ்தாசிரமதருமம்.

க—விரதாநுஷ்டாநமுள்ள துவிஜன் இந்தப்படி கிரகஸ்தாசிரமத்திலிருந்து பரிசுத்தனாய் இந்திரியங்களையடக்கிக்கொண்டு வாநப்பிரஸ்தாசிரமத்தை அடைந்து தபோவநத்தில் வசிக்கவேண்டியது.

உ—கிரகஸ்தன் தன்றேகத்தில் நனாயையும் தன்பிள்ளைக்குப்பிள்ளையையும் எப்போது பார்ப்பானோ அப்படிக்கொத்த வயதுவந்தபின்பு வாநப்பிரஸ்தாசிரமத்தையடைவவேண்டியது.

ஈ—ஊரி லுண்டான சகலஆகாரங்கள் போகங்கள் வேலைக்காரர்கள் இவர்களை நீக்கிவிட்டு மனைவியை பிள்ளையினிடத் தொப்புவித்தாவது அல்லது அவளுக்கு கூடவர இஷ்டமிருந்தா லிட்டுக்கொண்டாவது வந்ததிற்குப்போகவேண்டியது.

ச—அக்கிநிஹோத்திரத்தையும் சுருக்கு-சுருவமுதலிய ஹோமபாத்திரங்களையும் எடுத்ததுக்கொண்டு ஊரிலிருந்து வந்ததிற்பிரவேசித்து ஜதேந்திரியனாயிருக்கவேண்டியது.

டு—சாலியந்தம் பலபல காய் கிழங்கு பழம் இவைகளால் கிரகஸ்தாசிரமத்திற்சொல்லிய பஞ்சமஹாவெக்கியங்களை விநிப்படி செய்யவேண்டியது.

கூ—மானீரோஸ் முதலியவற்றையாவது மரவுரியையாவது தரிக்கவேண்டியது. காலையிலும் மாலையிலும் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டியது. சடை மீசை தாடி நகம் இவைகளை வளர்க்கவேண்டியது.

எ—இவன் எதைச்சாப்பிடுகிறானோ அதனுலேயே பஸி பிணை இவைகளைத் தன்சக்திக்குத்தக்கபடி கொடுக்கவேண்டியது. ஜலம்

கிழங்கு பழம் இவைகளால் தன்னுசிரமத்துக்குவந்தவர்களைப்பூசி
க்கவேண்டியது.

அ—எப்போதும் வேதமோதுவதில் சாக்கிரதையுள்ளவரையும்
குளிர்-கானல்-இப்படிக்கொத்த சுகதுக்கங்களைப் பொறுக்கிறவரு
யும், சகலபிராணிகளுக்கும் இஷ்டனாயும் எப்போதுங்கொடுப்பவ
ருயுந் தான்வாங்காதவரையும் இருக்கவேண்டியது.

கூ—அக்கிநிஹோத்திரம், தரிசம், பெளர்நமாசம், இவைகளை
மனைவியின்றி வந்திருந்தபேரதிலும் விடாமற் றன்சக்திக்குத்தக்
க்படி செய்வேண்டியது.

க0—நக்ஷத்திரயாகம்-ஆக்கிரயணம்-சாதுர்மாசியம்- உத்தராய
ணம் தக்ஷணாயனம்-இவைகளை-உதூர்நெல்லுபொறுக்கி சப் பாதித்
து அதனாற்செய்யவேண்டியது.

கக—வசந்தருது-சரதீருது-இந்தக்காலங்களில்- காட்டிலுண்டா
னதாயும் பரிசுத்தமாயும் இருக்கிறசம்பாநெல்லு -கார்நெல்லு-இ
வைகளை-தானாகவேபொறுக்கிவந்துஅதன் அரிசியினால் *புரோடா
சம் †சரு இவைகளைச்செய்யவேண்டியது.

கஉ—காட்டிலுண்டான பரிசுத்தமான அரிசியினாற்செய்யப்ப
ட்ட புரோடாசம்-சரு-இவைகளைத்தேவர்களுக்கு ஹோமஞ்செய்
து மிகுதியைத்தான் புசிக்கவேண்டியது தனக்கு உப்பு தானாகவே
உவர்மண்ணாலேகாச்சிக்கொள்ளவேண்டியது.

கங—பூமி-ஜலம் இவைகளிலுண்டான புஷ்பம்-கிழங்கு-காய்

*புரோடாசம்-என்பது-ஹோமத்திற்காகமாவினால் உப்பில்லா
மல் தட்டிசுடப்பட்ட அடை.

† சரு-எ-து-வறுத்தஅரிசியினால் உப்பின்றிசமைத்தவற்றம்

பழம்- மணிப்புங்குமுதலான நல்லவிருகடித்தின் பழத்தினாலுண்டான தேன்இவைமுதலியவற்றைப்புகிக்கலாம்.

சச—ஈயினுக்கட்டப்பட்ட தேன்-மாம்மை-பூமியிலும்-மரத்திலுமுண்டான காளான்ஃபூஸ்திரணம் *குருகம்-அழிஞ்சிற்பழம் இவைகளை நீக்கவேண்டியது.

கரு—வருஷிந்தோறும் ஐப்பசிமாதத்தில் முன் சம்பாதிக்கப்பட்ட உதிர்நெல்லு கிழிந்ததுணி முதல்நாள்சம்பாதித்த காய்-கிழங்கு-பழம்-இவைகளை முழுமையும் தள்ளிப்போடவேண்டியது.

கங—காட்டில்-உழுதபூமியில் விளைந்தநெல்லானது பயிரிட்டவனால் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதைத்தான் கிரகிக்கக்கூடாது ஊரில் உழாதபூமியிற்பயிரானாலும் காய்-கிழங்கு-பழம்-இவைகளைத்தனக்குத்தூய்ப்பந்தேரிட்டிருந்தபோதிலும்புகிக்கக்கூடாது

கள—காய் கிழங்குமுதலானவைகளை நெருப்பிற்பாகஞ்செய்தாவது தானேபழுத்த பின்பாவது கல்லினால் நெருக்கியாவது பற்களாற்கடித்தாவது புகிக்கலாம்.

கஅ—தனக்குபயோகமான ஆகாரத்தை திறந்தோறுமாவது ஒருமாதத்திற்காவது ஆறுமாதத்திற்காவது ஒருவருஷத்திற்காவது சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம்.

கக—மெற்சொன்ன ஆகாரங்களைத் தன்சக்திக்குத்தக்கபடி சம்பாதித்து இரவிலாவது பகலில் நாலாவது பாகத்திலாவது ஒருநாளுபவாசமிருந்து மறுநாள்சாயுங்காலமாவது மூன்றுநாள்உபவாசமிருந்து நாலாநாள்சாயுங்காலமாவது தன்சக்திக்குத் தக்கபடி புகிக்கலாம்.

ஃ பூஸ்திரணமென்பது-மாவதேசத்திலும்*குருகம்-என்பது-பால்ஹிகதேசத்திலுமுண்டாகிற-ஓர்பதார்த்தவிசேஷம்.

உ௦—இல்லாவிட்டால் கிருஷ்ணபக்ஷத்திலுஞ் சக்கிலபக்ஷத்திலும் சாந்தராயணவிரதத்தினாலாவது காலத்தைப்போக்கவேண்டியது அல்லது. பதினெந்து நாளுக்கொருவிசை சுடுகையானகஞ்சியை ஒருவேளையாயினும் இரண்டு வேளையாயினும் புசிக்கலாம். எப்படியாவது விஷயவிச்சையை யடக்கவேண்டியது. சாந்திராயணவிரதத்தைப் பதினொராவது அத்தியாயத்திற்காண்க.

உ௧—அல்லது வாநப்பிரஸ்த்தாசிரம நியமப்படி மரத்திற் குகைப்பழுத்த பழங்களினாலும் தானாகவுதிர்ந்த புஷ்பப்பங்களினாலும் தானாகவுலர்ந்த கொடியுள்ளகிழங்குகளினாலும் விரதத்தைக்கொடுக்காமல் திறந்தோறும் ஜீவிக்கலாம்.

உ௨—இளைப்பாக இருந்தால் பரிசுத்தமானபூமியில் படுத்தித் கொண்டு புரளலாம் ஆசநத்திலுட்கார்ந்துகொண்டானாலும் இருக்கலாம் அல்லது—உலாத்தினாலுமுலாத்தலாம் நாடோறும் திரிகாலத்தினும் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டியது.

உ௩—தனிதபசு கிரமமாகவிருத்தியாகும்பொருட்டு கிரீஷ்மகாலத்தில் பஞ்சாக்கிநிமத்தியி லிருந்துகொண்டும் மழைகாலத்தில் மழையிலிருந்துகொண்டும் பணிக்காலத்தில் ஈரத்துணியைப்போர்த்துக்கொண்டும் தவஞ்செய்யவேண்டியது.

உ௪—திநந்தோறும் திரிகாலத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்து தேவருஷி பிதுர்க்களுக்கு தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டியது பக்ஷாபவாசம்-மாதோபவாசம் இவைகளால் தன்றேகத்தை யொடுக்கவேண்டியது.

உ௫—இந்தப்படி ஆறுமாதமானபின்பு வேதத்திற்சொல்லிய மூன்றக்கிறிகளையும் ஆத்மசமாரோபணஞ்செய்து வீடில்லாதவனாயும் அக்கிறிஸ்துநாதர் மில்லாதவனாயும் பழமுதலானவற்றை

ப்புசித்துக்கொண்டு மரத்தின்மீது மௌநமாய் வசித்தாலும் வசிக்கலாம்.

௨௬—நல்லபழஞ்சாப்பிடவேண்டுமென்றும் குளிர் வெய்யுலில்லாமலிருக்கவேண்டுமென்றும். தோற்றுகிறசுகப்பிரயோசனத்திலிருப்பயில்லாதவனாயும், புணர்ச்சியில்லாதவனாயும், தனையின்படுக்கிறவனாயும், நேரிடுகிறமரத்தடியில் மமதையின்றி வாசஞ்செய்யவேண்டியது.

௨௭—காய் கிழங்குமுதலியவை அகப்படாவிட்டால் வாநப்பி ரஸ்தபிராமனாளிடத்திலும் அவர்களில்லாவிட்டால் வநவாசஞ்செய்கிற கிரகஸ்த்தாளிடத்திலும் தன்பிராணதாரத்துக்கு உபயோகமானமட்டில் பிணையெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

௨௮—அவர்களுமில்லாதபோது ஊறிற்போய் இரண்டுகையிலாவது மரப்பாத்திரம் தொண்டையிலாவது ஏட்டிக்கவளவந்தம்வாங்கிப்புசிக்கவேண்டியது.

௨௯—இப்போது சொல்லிவந்தவிரதங்களையும் இன்னம் அநேகவிரதங்களையும் அறுஷ்டித்துக்கொண்டு தான்நற்கதியை யடையும்பொருட்டு உபநிஷத்து வேதாந்தம் இவைகளால் பிரம்மத்தைத்தியாறித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது.

௩௦—ருஷி-சத்ருபாசி-கிரகஸ்தன்-பிரமச்சாரி-இவர்களால் தன்நன்வித்தியா தபோவிர்த்திக்காகவும், சரீரகத்திக்காகவும், மேற் சொன்ன உபநிஷத்துமுதலிய வேதாந்தங்கள் ஓதப்படுகின்றன.

௩௧—அதிகவயதானபின்பு ஈசாநியதிக்கில் பரிசுத்தனாய் தந்தேகம் அழிகிறவரையில் ஜலத்தையும் காற்றையும் புசித்துக்கொண்டு மஹாப்பிரஸ்தாநமாயும் போகலாம்.

௩௨—இத்தப்படிசொல்லிவந்த மஹாமுநிவிரதத்தில் ஏதையா

வதொன்றை அநுஷ்டித்து தன்சரீரத்தைவிடுகிறவன். பயம்-துக்கம் இவைகளில்லாதவனாய் பிரம்மலோகத்தில், மேலானசுகத்தை யடைவான்.

௩௩—அல்லது இந்தப்படி காட்டில், தன்னுள்ளின் மூன்றும்பாகத்தைப் போக்கடித்துவிட்டு நாலாவதுபாகத்தில் ஆசையொழிந்த பின் சம்சாரசம்பந்தங்களை முழுதுந் துறந்துவிட்டுச் சந்நியாச ஆசிரமத்தை அடையவேண்டியது.

ஸந்நியாசதருமம்.

௩௪—பிரமசரிய ஆசிரமத்திலிருந்து கிரகஸ்தாசிரமத்தையும் அதிலிருந்து வாநப்பிரஸ்தாசிரமத்தையும், அடைந்து அந்தந்த ஆசிரமத்திற்செய்யவேண்டிய ஹோமம்-பலி - பிக்ஷுபோடுவது இவைகளைச் செய்துசெய்து அதனால் இளைப்படைந்தவனாய் அவைகளைநீக்கிச் சந்நியாசஞ் செய்துகொண்டால் மேலானசுகத்தையடைவான்.

௩௫—ருஷிகள் பிதுர்க்கள் தேவர்கள் இவர்களுக்குக் கடன்காரனாகாமல் சந்நியாசத்தில் மநம்வைக்கவேண்டியது. இல்லாவிட்டால் நரகத்தையடைவான்.

௩௬—தேவர் ருஷி பிதுர்க்களிடத்தில் மூன்றுகடனுடன் மனிதன் பிறக்கிறான். அவைகளில் எக்கியத்தால் தேவர்களுக்கும் பிள்ளை பெறுவதால் பிதுர்க்களுக்கும், வேதமோதுவதால் ருஷிகளுக்குங் கடனைத்தீர்த்து ஜோதிஷ்டோமமுதலிய யாகாதிகளையும் சக்திக்கு தந்தக்கபடிசெய்து பின்பு மோக்ஷத்திற்குப் புகாமான சந்நியாசத்தில் மநம்வைக்கவேண்டியது.

௩௭—வேதமோதாமலும் பிள்ளைபெறாமலும் யாகஞ்செய்யாமலும் மோக்ஷத்திற்கு முயற்சிசெய்கிறவன் நரகத்தையடைவான்.

௩௮—எஃபர்வேதத்தில் சொல்லிய எல்லாப்பொருள்களையும் தக்ஷணயாகவுடைய பிராஜாபத்திய இஷ்டியைச்செய்து அக்கிறியை ஆத்மசமாரோபணஞ்செய்துகொண்டு கிரகஸ்தாசிரமத்திலிருந்தே சந்நியாசஞ்செய்துகொள்ளலாம்.

௩௯—எவன் சகலபிராணிகளையும் பயப்படுத்தாமல் கிரகஸ்தாசிரமத்தில்நின்றும் ஸந்நியாசஞ்செய்துகொள்ளுகிருனோ அவன் தேஜோரூபமானலோகங்களை யடைகிருனென்று தெரிந்தவர்கள்சொல்லுகிறார்கள்.

௪௦—எந்த துவிஜனிடத்திலிருந்து ஒருபிராணிகளுக்கும் சிறிதும் பயமுண்டாகவில்லையோ அவனுக்கு இறந்தபின் ஒருவரிடத்திலிருந்தும் பயமில்லை.

௪௧—ஸந்நியாச ஆசிரமஞ்செய்துகொண்டவன் பரிசுத்தமான கமண்டலம் தண்டம் பவித்திரம்-இவைமுதலானவற்றைக் கிரகித்துக்கொண்டு ஒருவரால் கொடுக்கப்பட்டாலும், விஷயபோகங்களில் விருப்பமில்லாதவனாய் மௌநவிரதத்தோ டிருக்கவேண்டியது.

௪௨—ஒருவர்சகாயமின்றி யேகாகியாய் பரமாத்மாவைச்சிந்திக்கிறவனுக்கு மோஷஸித்தியுண்டாகிறத்தை நன்றாகஅறிந்து தானுடம்படியே தனியாய்ச் சஞ்சரிக்கவேண்டியது. அப்படியிருந்தால் ஒருவருடைய சேர்க்கை பிரிவு இவைகளால் இவனுக்கு சுகதுக்கநேரிடாது.

௪௩—அக்கிறியில் பாகஞ்செய்யாதவனாயும், வீடில்லாதவனாயுமிருந்துகொண்டு நாடோறும் பிசுக்காக்கக்கிராமத்திற் பிரவேசிக்கவேண்டியது-ஒருபொருளிலும் விருப்பமில்லாதவனாயும், ரோகநிவர்த்திக்காக அவிஷ்ணஞ்சாப்பிடாதவனாயும், ஸ்திரபுத்தியாயும், பிர

ம்மசிந்தனை யுடையவனாயும் இரவும்பகலும் காட்டில்வசிக்கவேண்டியது.

சச—மண்பாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளுதல், மரத்தினடியில்வசித்தல் கந்தைத்துணியைக் கட்டிக்கொள்ளுதல், ஏகாகியாயிருத்தல் சத்துரு மித்திராளினி யெல்லோரையுஞ் சமமாப்பிப்பார்த்தல் இவையெல்லாம் மோக்ஷத்தைவிரும்பினவனுக்கடையாளம்.

சரு—தான் ஜீவித்திருப்பதையும், இறப்பதையும் சந்தோஷிக்கக்கூடாது. வேலைக்காரனானவன் தனக்கு யஜ்மாநன் சம்பளங்கொடுக்கிறதானை எதிர்பார்த்திருக்கிறுப்போல தன் தேகநாசகாலத்தை எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டியது.

சசு—நடக்குப்போது பூமியைத்தன்கண்ணினுற் பார்த்து காலைபித்து வைக்கவேண்டியது. தண்ணீரைத் துணியினால் வடிகட்டிச் சாப்பிடவேண்டியது. உண்மையாகப்பேசவேண்டியது. அந்தராத்மாவக்குச் சந்தோஷமானகாரியத்தைச் செய்யவேண்டியது.

சஎ—ஒருவன் அக்கிரமமாகத்தன்னைத்திட்டினாலும், அதைப் பொறுக்கவேண்டியது. ஒருவனையும் தான் அவமானஞ் செய்யக்கூடாது. அறித்தியமாயும் றோகத்துக் கிருப்பிடமாயுமிருக்கிற இந்தத் தேகத்தைக்குறித்து ஒருவருடனும் விரோதிக்கக்கூடாது.

சஅ—தன்னையொருவன் கோபித்தாலும், தான் கோபிக்கலாகாது. ஒருவன் திட்டினாலும் தானல்லவார்த்தையாகப் பேசவேண்டியது. பஞ்சேந்திரியம்-மனது-புத்தி-இந்தவேழினாலும் அறியப்பட்ட உலகவிவகாரத்தையும், அழிவுள்ளதான தர்மார்த்தகாமவிஷயமானவார்த்தையையும் பேசக்கூடாது.

சக—பிரமக்கியாநியாயும் தண்டகாஷாயத்திலும் அதிகவிருப்பமில்லாதவனாயும், யோகாசநமுள்ளவனாயும், விஷயசம்பந்தமின்

லாதவனாயும், தன்றேகத்தைமாத்நிரம் சகாயமாக விற்றுக்கொண்டு
மோஷுத்தை விரும்புகிறவனாயும், உலகத்திற் சஞ்சரிக்கவேண்டி
யது.

௧௦—பூசம்பத்தைச்சொல்லுகிற சாஸ்திரம்-கண்-துடித்தல் மு
தலானவற்றைச்சொல்லும் நிமித்தசாஸ்திரம் வயித்தியம்-சோதிட
ம்-தர்க்கம்-இவைகளைச்சொல்லி பிணை சம்பாதிக்கக்கூடாது.

௧௧—ஒருவீட்டில் பிரமசாரி- வாநப்பிரஸ்தன் இவர்கள்பிணை
க்ருவந்திருக்கும்போதும், பசுதி-நாய் - இவைகள் - சோறுதின்ன
கொண்டிருக்கும்போதும், அந்தவீட்டில் தான் பிணைக்குப்போ
கக்கூடாது.

௧௨—தலைமயிர்-நகம்-மீசை இவைகளை ஊவரஞ்செய்துகொ
ண்டு கமண்டலம், சிரிதண்டம், தருப்பை, காஷாயம், இவைகளைத் த
ரித்துக்கொண்டு யாரையுந் துன்பப்படுத்தாமல் ஜீதேந்திரியனாய்
ஒரிடத்திலும் நிலைபெற்றிராமல் தேசசஞ்சாரஞ்செய்யவேண்டி
யது.

௧௩—சுவாநம் - வெள்ளி-தாம்பரம்- இவையுதலான லோகபா
த்திரங்களைநீக்கி-மண்-மரம்-இந்தப்பாத்திரங்களை ஓட்டையில்லாத
தாய் எறித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அந்தப்பாத்திரங்களை யாக்
பாத்திரங்களைப்போல மண்ணாலுந் தண்ணீராலுந் சுத்திசெய்ய
வேண்டியது.

௧௪—தேங்காய்ப்பாத்திரம்-சுரைக்காய்-மரப்பாத்திரம்- தொ
ண்டை-மண்பாத்திரம்-மூங்கிற்படி- இவைகளை- சந்தியாசியின் பா
த்திரமென்று சுவாயம்புவ மருசொல்லியிருக்கிறார்.

௧௫—ஒருவளைபிணையெடுக்கவேண்டியது. அதையும் அதிக
மாகவெடுக்கக்கூடாது. சந்தியாசி-அதிகபிணையெடுத்திப்புகித்தா
ல் ஸ்நிர்முதலியவிஷயத்திலுந் சம்பந்தப்படுவான்.

௫௬—புகையில்லாமலும், உலக்கைச்சத்தமில்லாமலும், அரிப் பெரியாமலும், அத்திதகள் சாப்பிடப்பட்டுமிருக்கிற கிரகஸ்தனி வீட்டில் ஸந்தியாசி பிணைக்குப்போகவேண்டியது.

௫௭—பிணையகப்படாவிட்டால் வியசநமுள்ளவனாயும், அகப்படடால் சந்தோஷமுள்ளவனாயு மிராமல் பிராணனைமாத்திரங்காப்பாற்றுகிறவனாய் பரமானுவளவிலும், ஆசையில்லாதவனாயிருக்கவேண்டியது.

௫௮—தன்னையொருவன் பூசித்துப்பிணைக்கொடுத்தால் அதைத் தான் தடுக்கவேண்டியது. அந்தப்பூசையில் ஸந்தியாசி விருப்பங்கொண்டால் மோட்சமடையுஞ் சமயமாயிருந்தாலும் ஜம்மாந்தரத்தையடைவான்.

௫௯—கொஞ்சமாகப்பூசிப்பதினாலும், ஏகாந்தத்தில் வசித்தலாலும், விஷயங்களாலிழுக்கப்படுகிற இந்திரியங்களை நல்லவழியிற்றிருப்பவேண்டியது.

௬௦—இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும் இராகத்திவேஷமில்லாமையாலும் ஜெந்து ஹிம்சைசெய்யாமையாலும் மோக்ஷமடைகிறதற்கு யோக்கியனாவான்.

௬௧—இந்திரியநிக்கிரகமில்லாத மனிதர்களுக்கு பாகர்மத்தினால் வரும் பசுமுதலிய பிறப்பையும் நரகத்தில் விழுவதையும் எமலோகத்திலுண்டான யாதனையையும் சொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தைப் பிபார்க்கவேண்டியது.

௬௨—பின்னும் இஷ்டர்களோடு பிரிவையும் சத்துருக்களோடு பழகுதலையும் கிழத்தனத்தாலும் வியாதியினாலும் வருந்துப்பதையும்.

௬௩—இந்தத்தேகத்தை விடும்போதுண்டான கபம் முதலான மறனுவஸ்தையையும் மறுபடி கர்ப்பவாசத்தையும் இவனாத்தமா

நாய்முதலிய அநேகம்பாபயோதிகளில் ஐநிப்பதையும் யோசிக்க வேண்டியது.

௬௪—பின்னும் அதர்மஞ்செய்வதினால் பிராணிகளுக்குவருந் துண்பதீதையும் பிரமஞ்ஞாநத்தினாலுண்டான அழிவற்றமோஷைக் கத்தையும்.

௬௫—பரமாத்மா சர்வாந்தரியாமியாய் உயர்ந்தவர்களிடத்திலும் தாழ்ந்தவர்களிடத்திலும் சூக்ஷ்மவருவமாகப் பிரவேசித்து அவரவர்களுக்குச் சுகதுக்கங்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதையும் ஞாநதிருஷ்டியினால் யோசிக்கவேண்டியது.

௬௬—ஒருவர் ஒருஆசிரமத்திலிருந்து அந்த ஆசிரமத்துக்குத் தக்க தண்டகமண்டலமுதலிய அடையாளங்களில்லாம விருந்தாலும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் சமபுத்தியுடையவனாய் தருமஞ்செய்ய வேண்டியதெயன்றி, காஷாயந்தரித்தல்முதலிய வேடமாத்திரந் தருமத்துக்குக் காரணமாகமாட்டாது.

௬௭—அதெப்படியென்றால் தேத்தாங்கொட்டை எப்படியும் தண்ணீரைத் தெளிவிக்கிறதுதான் ஆனாலும் அதைத்தண்ணீரிற்றெய்க்காமல் பெயரைச்சொன்னத்தினால் தண்ணீர்த்தெளியுமா.

௬௮—இரவிலேனும்-பகலிலேனும்-மற்றவேளையிலேனும் தனி பிராணன்போகிறசமயமாயிருந்தாலும் பூமியை நன்றாகப்பார்த்து ஒருஜெந்துவுந் துண்பப்படாம விருக்கும்படி நடக்கவேண்டியது.

௬௯—இரவிலும்-பகலிலும்-தனக்குத்தெரியாமையால் யாதாவது ஒருஜெந்து இறந்துபோகிறத்தினாலுண்டான பாவம் போகிறதற்காக ஸ்நாநஞ்செய்தவுடனே ஸந்தியாசி ஆறுபிராணியாமஞ்செய்யவேண்டியது.

௭௦—பிராமணன்,வியாக்கிருதிகாயத்திரி,பிரணவம்,இவைகளோ
கெடிய பிராணயாமத்தை மூன்றுதரம் செய்தாலும் அதனே
அவனுக்கு உயர்ந்த தபசுக்குச்சரி யென்றறியவேண்டியது.

௭௧—சுவர்நம் முதலானவையின் அழுக்கு நெருப்பிற்காச்சினு
லெப்படிபோய்விடுமோ அப்படியேதேகத்தைச் சார்ந்த இந்தி
ரியதோஷிங்களெல்லாம் பிராணயாமத்தால் போய்விடும்.

௭௨—பிராணயாமத்தினால் இந்திரியதோஷங்களையும்,பரமாத்
துமாவிடத்தில் மறம்வெப்பத்தினால் பிரார்த்தகர்மத்தையும்,இந்தி
ரியறிக்கிரகத்தால் விஷயசம்பந்தங்களையும், பிரமத்தியாநத்தினால்
காமக்குரோதங்களையும்,போக்கடிக்கவேண்டியது.

௭௩—சாஸ்திரம்படியாதவர்களால் காணக்கூடாததான ஜீவாத்
மாவின்னுடைய தேவமநுஷ்யபகவாதி யோநிப்பிரவேசத்தைத் தா
ன் தியாநத்தினால்நின்று பிரம்மநிஷ்டனாயிருக்கவேண்டியது.

௭௪—பிரம்மசாக்ஷாத்காரனா செய்தவனுக்கு கர்மபந்தம் வர
மாட்டாது. அதாவது ஐதந மரண ஞாபமான ஸம்ஸாரசக்கரத்தில்
துன்பப்பபமாட்டானென்று கருத்து. பிரம்மத்தியாநமில்லாவிட
டால் மறுபடி ஐதநமரணத்தையடைகிறான்.

௭௫—ஹிம்ஸைசெய்யாமையாலும்,இந்திரியங்களுக்கு விஷய
ப்பற்றில்லாமையாலும், நித்தியகர்மாநுஷ்டாநஞ் செய்வதாலும்
சாந்திராயனாதி தவஞ்செய்வதினாலும்,பெரியோர்க ளிவ்வுலகத்தில்
மோக்ஷத்தைச்சாதிக்கிறார்கள்.

௭௬—தூண்போன்ற எலும்பையுடைத்தாயும், சுயதுபோன்ற
நரம்பையுடைத்தாயும்,மாம்ஸம்-இரத்தம்-இவைகளாகிற பூச்சையு
டைத்தாயும்,தோலாகிறபோர்வையையுடைத்தாயும், மலமூத்திரங்
களினால் பூரணமாயும்,துரிக்கந்தமூள்ளதாயும்,

எஎ—கிழத்தனம்-துக்கம்-நெய்-இவைகளால் வாசஞ்செய்யப் பட்டும், பசி-தாகம்-குளிர்-கானல்-இவைகளால் பயத்தை யுண்டிபண்ணுகிறதாயும், பெருப்பாலும் இரஜோகுணமுள்ளதாயும், பஞ்சபூதங்களுக் கிருப்பிடமாயும், ஸ்திரமில்லாததாயிருக்கிற இந்தச்சரீரமாகிறவீட்டை இவனுத்மா மறுபடி யடையாமலிருக்குப்படி செய்யவேண்டியது.

எஅ—ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற விருகூத்திற்கு ஆற்றினீரினால் நாசம்வருவதுபோல் கர்மயோகஞ்செய்கிறவனுக்கு பிராரப்த்தகர்ம்மம் ஒழிந்தவுடனே மோகமுண்டாகிறது. ஞாநயோகஞ்செய்கிறவனுக்கு பக்யானது தான் வாசஞ்செய்கிறமரத்தைத் தானே விடுவதுபோல் தனக்கிஷ்டமானபோது பிஷ்டமாதுகளைப்போல் தேகத்தியாகமுண்டாகிறது. இவருக்கும் சம்சாரமாகிற முதலையினால் பயத்தேறிடுகிறதில்லை. அதாவது மறுபிறப்பில்லையென்று கருத்து.

எஊ—பிரமக்கியாநியானவன் தன்னிஷ்டரீகளிடத்தில் தன்புண்ணியத்தையும் தன் துவேஷிகளிடத்தில் தன்பாபத்தையும் விட்டுவிட்டு அழிவற்றபிரம்மாநந்தத்தையடைகிறான்.

அ௦—எப்போது பிரம்மத்தியாநத்தால் தொஷ்த்தையேயுண்டிபண்ணுகிறதான் சகலவிஷயங்களிலும் ஆசையை நீக்குகிறானோ அப்போது இம்மமயிலும் மறுமமயிலும் அழிவற்ற சுகத்தையடைவான்.

அக—சகலமாந புத்திரமித்திராதி சமுசாரசம்பந்தங்களில் மெல்லமெல்ல மமதையைநீக்கி மாநாவமாநமுதலிய தொந்தவியாதி யினின்றும் நீந்தியிருக்கிறவன் ஞாநயோகம் அல்லது கர்மயோகம் இவைகளால் பிரம்மசாயுச்சியத்தையடைகிறான்.

அஉ—மேற்சொன்ன மமதையைவிடுகிறது முதலானவையெல்

லாம் பிரம்மத்தியாநஞ்செய்பவனுக்குமாத்திரம் பலனைக்கொடுக்குமேதவிர ஆத்மத்தியாநமில்லாதவனுக்கு ஒருகர்மமும் பலனைக்கொடுக்காது.

அரு—இந்தச்சந்நியாசி வேதாந்தவாக்கியத்தால் அதியெக்கியம் அதிதெய்வம் அதீத்தியாத்மம் என்றுசொல்லப்பட்ட பிரமசுரூபத்தை எப்போதும் தியாதிக்கவேண்டியது.

அச—இந்த வேதாந்தமானது-அதன்பொருள் தெரியாம லோதுகிறவனையும்-காப்பாற்றுகிறது-அதன்பொருளறிந்தவர்களை - விசேஷமாய் காப்பாற்றுகிறது. கைவல்லியத்தை விரும்பினவர்களுக்கும் மோக்ஷத்தைவிரும்புகிறவர்களுக்கும் இதுதான் கதியாகவிருக்கிறது.

அரு—இந்தவிதிப்படி எந்தத்துவிஜன் ஸந்நியாசஞ்செய்துகொள்ளுகிறானோ அவன் சகலபாபங்களையும் இம்மையிலேயே நீக்கிவிட்டு மேலானபிரமசுரூபத்தையடைகிறான்.

அசு—இதுவரையில் மஹாத்மாக்களான சந்நியாசிகளின் பொதுவான தர்மங்களைச்சொல்லிவந்தேன் இனி வேதத்திற்சொல்லிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு சம்சாரசம்பந்தமில்லாமல் வீட்டிலேயே வசிக்கிறசந்நியாசி பேதத்தின் தர்மத்தைச் சொல்லப்போகிறேன்.

அஎ—தனித்தனியாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற பிரமசாரி கிரகஸ்தன் வாறப்பிரஸ்தன் சந்நியாசி இந்தநாலாச்சிரமமும் கிரகஸ்ததாசிரமத்தினாலேயேவுண்டாகிறது.

அஅ—சாஸ்திரப்படி அதனதன் கர்மங்களை நடத்திவந்தால் இந்த நான்காஸிரமங்களும் தனித்தனியாகவே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற துகள்.

அசு—நான்காச்சிரமங்களுக்குள்ளே வேதம் - தர்மசாஸ்திரம்-

க அஉ மநுதர்ம்மசாத்திரம்

இவைகளிற்சொல்லுகிற கர்மாநுஷ்டாநஞ்செய்கிற கிரகஸ்தன் மந்
றமூவனாயும் பிணைக்கொடுத்ததுக் காப்பாற்றுகிறபடியால் அவன்
உயர்ந்தவனென்றுசொல்லப்படுகிறான்.

கூ0— நதி* நதம் இவைகள் சமுத்திரத்தைச்சேருகிறாப்போ
வ பிரமசாரி-வாநப்பிரஸ்தன் ஸந்நியாசி- இவர்கள் கிரகஸ்தனையே
பிணைக்காகச்சேருகிறார்கள்.

கூக—இந்தநால்வராலும் பத்துவிதமாக மேற்சொல்லப்போ
கிற தருமமானது ரூபந்சியினுடையத்தக்கது.

கூஉ—அவைகளாவன-சந்தோஷம்-தனக்கொருவ னபகாரஞ்
செய்தாலும்பிரதிசெய்யாமை- மனோநிக்கிரகம்- அந்நியாயமாய்
ப்பொருள்தேடாமை-நல்லொழுக்கம்-இந்திரியநிக்கிரகம்-சாஸ்திர
க்கியாநம்-பிரமக்கியாநம்-உண்மை-கோபமில்லாமை-ஆகபத்து.

கூங—இந்தப் பத்துவித தர்மங்களை எவர்களறிந்து அந்தப்ப
டி நடத்துகிறார்களோ அவர்கள் மேலானமோஷத்தை யடைகி
றார்கள்.

கூச—பத்துவிததர்மங்களையும் அநுஷ்டித்து இந்திரியநிக்கிரக
முள்ளவனாயிருக்கிற கிரகஸ்தன் முக்கடனையும்தீர்த்து பின்புவேதா
ந்நார்த்தங்களைக் குருவினிடத்தில்கேட்டு ஸந்நியாஸஞ்செய்துகொ
ள்ளவேண்டியது.

கூரு—கிரகஸ்தாசிரமத்திற் செய்யத்தக்க சகலகர்மங்களையும் நீக்
கிவிட்டுப், பிராணயாமமுதவானவற்றால் தனக்கு அஞ்ஞாநகிருத
மான பாவங்களையும் போக்கடித்து, பரிசுத்தனாய் வேதாந்தத்தை

 கிழக்குமுகமாய்ஒடுகிறஆற்றுக்கு-நதியென்றும்

* மேற்குமுகமாய்ஒடுகிறஆற்றுக்கு நதம்என்றும்பெயர்.

யோதிக்கொண்டு, புத்திரனிடத்திலேயே வஸ்திரம் பிணை இவைகளை வாங்கிக்கொண்டு, சுகமாக வாசஞ் செய்யலாம். இதுதான் குடச்சரனென்னும் சந்நியாசிபேதத்தின்தர்மம்.

௯௬—இந்தப்பிரகாரம் ஸமஸ்தகர்மங்களையும் நீக்கிவிட்டு தானந்தியை யடையும்பொருட்டு முயற்சியுள்ளவனாய் ஒன்றிலும் பற்றில்லாதவனாய் ஸந்நியாசஞ்செய்து கொள்ளுகிறவன் பாவத்தைப்போக்கடித்து மேலானகதியையடைகிறான்.

௯௭—இதுவரையில் பிராமணருடைய நாலுவித ஆசிரமங்களின் தருமங்களை யுங்களுக்கேச் சொல்லிவந்தேன் இனி பரிசுத்தமாயும் சுவர்க்கத்தைக்கொடுக்கிறதாயும் இருக்கிற பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பட்ட அரசர்களின்தருமங்களைக்கேளுங்கள்.

ஆளுவது அத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஆக-அத்தியாயம்-௬ க்ரு-சுலோகம்-௧௧அ௦.

ஏழாவது

அத்தியாயம்.

இராஜதர்மம்.

முதலாவது—அரசர்கள்-இம்மைக்கும், மறுமைக்கும், உபயோகமாக நடத்தவேண்டிய தர்மங்களையும், அவர்களுட்பத்தியையும், அவர்களுக்குண்டான பலனையும், விதிப்படி கேளுங்கள்.

உ—வேதத்திற்கொல்லிய உபநயநமுதலான சமுஸ்காரங்கள்

க அச ம நு தர் ம் ம சா த் திரம்

செய்துகொண்டவனாயிருக்கிற ஸுத்திரியனாலே இவ்வுலகம் விதிப் படிசாப்பாற்றத்தக்கது.

அரசன் சிறப்பு.

௩—உலகத்தில் அரசனில்லாமற்போனால் பலமுள்ளவ னிடத்தி ல் பலமில்லாதவர்கள் பயத்தினாலழிந்து போவார்கள். ஆகையினால் இவ்வுலகமெல்லாம் அழியாமலிருக்கும்பொருட்டுச் சுவாமியானவர் அரசனையுண்டிபண்ணினார்.

ச—இந்திரன், வாயு, எமன், சூரியன், அக்கிநி, வருணன், சந்திரன், குபேரன், இவர்கள் அம்ஸங்களினாலேயே அரசனுண்டாக்கப் பட்டார்கள்.

௪—இப்படிக்கொத்ததேவர்களின் அம்ஸமாகையால் அரசன் ச கலமனிதர்களைவிட அதிககாந்தியுள்ளவனாயும் அனைவரையும் ஆளத்தக்க விரியமுள்ளவனாயுமிருக்கிறான்.

௫—இந்தவரசன்-சூரியன்போல் தண்ணீர் பார்க்கிறவர்களின் கண்களையு மநதையும் தகிக்கிறபடியால் பூமியில் ஒருவரும் அவனுக்கெதிராகநின்று பார்க்கக்கூடாதவராயிருக்கிறார்கள்.

௬—அவ்வரசன் தன்மகிமையினால் சமயத்துக்குத்தக்கபடி அக்கி நியாகவும், வாயுவாகவும், சூரியனாகவும், சந்திரனாகவும், எமனாகவும், குபேரனாகவும், வருணனாகவும், தேவேந்திரனாகவும், இருப்பான்.

௭—அவ்வரசன் சிறுவனாக விருந்தபோதிலும் அவனைமனித னென்று அவமானஞ்செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் மேலானதேவர்களின்கூட்டமே அந்தவரசனுருவமாக விருக்கிறதல்லவா.

௮—அக்கிதியானது அஜாக்கிரதையாய் தன்கிட்டவந்தவனை மாத்திரம் தகிக்கும் அரசனாகிற அக்கிநிகோபித்துக்கொண்டால் தந்தாணியம்புத்திரமித்திரகனத்திராதினோடும் அழித்துப்போடும்.

ஏழாவதத்தியாயம். கஅரு

க0—அவ்வரசன் காரியாகாரியங்களையும், தன்சக்தியையும் தேசகாலங்களையும், நன்றாகயோசித்து தருமசித்தியின்பொருட்டு அநேகம் ரூபத்தையெடுத்துக்கொள்ளுகிறான் அதாவது தனக்குப் பலவீரநகாலத்தில் அடங்கியிருப்பான் பலமுள்ளபோது போர் குவருவான்.

க1—எந்தவரசன் தையயினுல்பொருளும் சத்துருஜயமும் உண்டாகிறதோ எவன் துவேஷித்தினுல் மரண முண்டாகிறதோ அவன் தேஜோரூபனல்லவா ஆதலால் பொருளாவிரும்பினவனும் சத்துருஜயத்தை விரும்பினவனும் ஜீவித்திருப்பதை விரும்பினவனும் அவனையெதிர்க்கக்கூடாது.

க2—அவ்வரசனோடு எவன்புத்தி யில்லாமையால் துவேஷித்துக் கொள்ளுகிறானோ அவன்றாகுவே யழிந்துபோகிறான் அரசனும் அவனழிகிறதைக்குறித்து யோசிக்கிறான்.

க3—ஆதலால் அவ்வரசனெதையதுஷ்டிக்கும்படியாயும், எதை நீக்கும்படியாயும், ஏற்பாடுசெய்கிறானோ அதையொருவருந்தற்குக் கக்கூடாது.

தண்டப்பிரசம்சை.

க4—பிரமன்-அவ்வரசன் சகலபிராணிகளையுங்காப்பாற்றுவதற்குப் யோகமாயும், தர்மசுவரூபமாயும், பிரம்மதேஜுகளளதாயும், இருக்கிறதண்டத்தை ஏற்படுத்தினார்.

க5—அந்தத்தண்டத்தினிடத்தில் பயத்தினால் சராசரங்களெல்லாம் சுகத்தை யறுபவிக்கிற துமன்றி தன்றன்றருமங்களை விடாமலும் அதுஷ்டிக்கின்றன.

க6—குற்றஞ்செய்கிற மனிதர்களுக்குத் தண்டனைசெய்யும் போது தேசம்-காலம்-சாமர்த்தியம் வித்தை-இவைகளையெல்லாம்

க அ ள் ம நு த ர் ம் ம சா த் திரம்

யோசித்துப்பார்த்து அரசுநீதக்கபடி சிலைசெய்யவேண்டியது.

கஎ—அந்தத்தண்டனையானது அரசனுக்குப் பெருமையை யுண்டாக்குவதால் அரசனாகவும் சமஸ்தப்பிராணிகளையுந் தண்டித் தலால் புருஷித்தன்மையுள்ளதாயும், சமஸ்தகாரியங்களை வெளிப்ப டித்தவும் அடக்கவும் சாமர்த்தியமுள்ளதா யிருப்பதால் பிரமசரி யமுதலிய நான்கு ஆசிரமங்களின் தருமநடப்பதற்குப் பிணையாக வும் இருக்கிறது.

கஅ—தண்டமானது எல்லாப்பிரகாரங்களையும் ஆளுகையெய்கி றது எல்லாபாபங்காப்பாற்றுகிறது தூங்குகிறவானிடத்தில் விழி த்துக்கொண்டிருக்கிறது ஆகையால் தருமத்தையே தண்டனாவரு பமாகப்பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கக—அந்தத்தண்டமானது நன்றாக ஆளப்பட்டால் சகலப்பிர காரங்களையும் சுகப்படுத்தும் இல்லாவிட்டால் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும்.

உ௦—அரசன் சோம்பலில்லாமல் தண்டிக்கத்தக்கவர்களைத் தண்ட டியாமற்போனால் பெரியமச்சங்கள் சின்னமச்சங்களைப்போல பலமுள்ளவர்கள் பலமில்லாதவர்களைப்போலுள்-பசு-தாநியம்-இவை களையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்டு கொன்றுவிடுவார்கள்.

உ௧—அரசுநீதக்கபடி தண்டனைசெய்யாதபோது அந்தத்தே சத்தில் எக்கிய யாகங்களில் புறோடாசத்தை காக்கைமுதலானவை கள்தின்னுவிடும் அவிசைநாய்முதலியவை நக்கும் அவனவன்பொ ருள் அவனவனுக்கு சொந்தமாகமாட்டாது தாழ்ந்தசாதியானும் உயர்ந்தசாதியானாவான்.

உ௨—தண்டனைசெய்தால்மாத் திரம் உலகத்தார் சரியாக நடப் பார்களேயன்றி சபாவத்திலேயே சரியாக நடக்கமாட்டார்கள்

தண்டனைக்குப்பயந்தே உலகமுழுதும் சுகத்தையநுபவிக்கிறது.

உ௭—இந்திராதிதேவர்கள்-அசுரர்-கந்தருவர்-இராக்கதர்-பகடிகள்-பாம்புகள்-இவர்களெல்லாம் ஜெகதீசனிடத்தில் தண்டனைக்குப்பயந்தே பிரபஞ்சத்துக்கு சுகத்தைச்செய்கின்றனர்.

உ௮—அரசன்-தண்டனைசெய்யாவிடில் உலகத்தார் ஜாதிமரியாதையையும் சாஸ்த்திரமரியாதையையும் கடந்து நடப்பார்கள் அன்றியும் ஒருவன்மனைவியைப்புணர்ந்திடுதல் திருடுதல் வன்செய்கை இவைகளால் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டைசெய்வார்கள்.

உ௯—அரசன்சரியாக விசாரிப்பானாகில் அவடத்தில் கறுத்த மேனியும் சிவந்தகண்ணுமுள்ள பாவத்தைப்போக்கித் தண்டமெ டு வ்னும் தெய்வத்தன்மையையுடைய புருஷின்சஞ்சரிக்கிறான் ஆதலால் அவடத்தில் ஐந்தங்கள் துன்பப்படமாட்டார்கள்.

உ௧—அந்தத்தண்டத்தை பட்டாபிஷேகமுதலிய சடங்குகளுள்ளவனாயும், உண்மைபேசுகிறவனாயும், பொய்-மெய்-இவைகளை யறிந்து தீர்மானிப்பதில் பழக்கமுள்ளவனாயும், நீதிசாஸ்த்திரத்தில் ஞானமுள்ளவனாயும், தர்மம்-அரித்தம்-காமம்-இவைகளை யறிந்தவனாயும், இருக்கிற அரசனானவன் ஆளுகிறவனாயிருக்கவேண்டியது.

உ௨—அந்தத்தண்டபுருஷனைத் தக்கபடியானுகிற அரசன் தர்மார்த்தகாமங்களால் விருத்தியடைவான். அப்படிஆளாமலும், விடயப்பற்றுள்ளவனாயும், கோபியாயும், துர்மார்க்கனாயும், இருக்கிற அரசனை அந்தத்தண்டத்தைக்கொண்டே மந்திரிமுதலானவர்கள் கொன்றுவிடுவார்கள்.

உ௩—மந்திரி-சேநாபதி-புரோகிதன்-முதலிய சகாயமில்லாமலும் ஞானமில்லாமலும் இருக்கிற அரசர்களால் அதிககாந்தியுள்ள

க அ அ ம நு த ர் ம் ம சா த் திரம்

அந் தத்தண்டபுருஷன் ஆனக்கூடாதவன் அரசன்- தர்மமில்லாதவனாயிருந்தால் அவனைக்குடும்பத்தோடு அழித்துவிடுவான்.

உக—அவனையழித்தபின்பு கோட்டை-தேசம் - உலகம்-சரம் அசரம் சுவர்க்கத்தில் வாசஞ்செய்கிற தேவர்-முநிவர்- இவர்களையும் அழித்துவிடுவான்.

க௦—அந் தத்தண்டபுருஷன் மந்திரிமுதலிய சகாயமில்லாமலும், மூடனாயும், பெராசையுள்ளவனாயும், புத்தி-கல்வி- இல்லாதவனாயும், விடயப்பற்றுள்ளவனாயும், இருக்கிற அரசனால் விதிப்பட்டியாளப்படமாட்டான்.

க௧—பொருண்முதலியவற்றில் பரிசுத்தம்-சத்தியம்-சாஸ்த்திரக்கியாதம் குணமுள்ளமந்திரிமுதலியவருடைய தத்துவக்கியாதம் இவைகளையுள்ள அரசனாலாளப்படுவான்.

க௨—அரசன்-தன்தேசப்பிரசைகளை நியாயப்படி யாளுகிறவனாயும் சத்துருக்களை யதிகமாகத்தண்டிக்கிறவனாயும் குணமுள்ள தோழரிடத்தில் கபடமில்லாதவனாயும் பிராமணர் சொற்பகுற்றஞ்செய்தா லதைப்பொறுக்கிறவனாயும் இருக்கவேண்டியது.

க௩—இவ்விதமான அரசன் பொருளில்லாதவனாய் உதிர்த்தநெல்லைப் பொறுக்கி ஜீவித்தாலும், அவன்கீர்த்தி தண்ணீரில்விழுந்த எண்ணெய்போல் எங்கும்பரவும்.

க௪—இவ்விதகுணமும் இந்நிரியக்கட்டுப்பாடும் இல்லாதவரன் கீர்த்தி தண்ணீரில்விழுந்த நெய்யைப்போல அழுந்திவிடும்.

க௫—தன்மன் தருமத்தை நடத்துகிற நான்குவருணத்தாரையும் நான்கு ஆசிரமத்தாரையும் காப்பாற்றுவதற்காக அரசன்பிரமனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான்.

க௬—அவ்வரசன் அநேகம் பரிசுதங்களை வைத்துக்கொண்டு

எவ்விதமாகப்பிரசைகளைக்காப்பாற்றவேண்டுமோ-எது எது-செய்யவேண்டியதோ அதைமுழுதும் உங்களுக்கு கிரமமாகச்சொல்லப்போகிறேன்.

அரசன்செய்கை.

௩௭—அரசன்-திநந்தோறுங் காலையிலெழுந்து மூன்று வேதமோதினவர்களாயும் நீதிசாஸ்திரவித்வான்களாயும் இருக்கிற பிராமணையுபசரித்து அவர்கள்சொல்லுகிறபடி நீதிசெலுத்தவேண்டியது.

௩௮—அதிலும் கல்வியாலும், வயதாலும், பெரியவர்களாயும் உள்ளும்புறமும் பரிசுத்தானாயும், இருக்கிறபிராமணனை எப்போதும் உபசரிக்கவேண்டியது. பெரியோர்களை உபசரிக்கிறவனுக்கு இராக்கதராலும் பயநேரிடாது.

௩௯—தான் நியாயமறிந்திருப்பினும் அந்தப்பெரியோர்களிடத்தில் நியாயத்தை வணக்கமாய் கேழ்க்கவேண்டியது. பெரியோர்களால் சிஷிக்கப்பட்டால் ஒருபோதும் அழியமாட்டான்.

௪௦—அநேக அரசர்கள் பெரியோர்களால் சிஷிக்கப்படாததால் சதுரங்கசேறையுடன் அழிந்துபோனார்கள். இராச்சியமிழந்து கானகத்தில் ஓடிப்போனவர்களும், அந்தப்பெரியோர்களின் சினையினால் இராச்சியத்தையறுபவித்தார்கள்.

௪௧—அந்த வணக்கமில்லாததால்-வேனன்- நகுஷின் - சுதாசன்-யவனன்-சுமுகன்-நிமி-இவர்கள்-இராச்சியத்தையிழந்து அழிந்து போனார்கள்.

௪௨—பிருதுசுக்கிரவர்த்தி, மறுச்சுக்கிரவர்த்தி, இவ்விருவரும் வணக்கத்தினால் இராச்சியத்தையும், குபேரன் தநாதிபத்தியத்தையும்

விசுவாமித்திரன் பிராமணத்தன்மையையும் அடைந்தார்கள்.

சக—முன்றுவேதமோதினவர்களிடத்தில் வேதத்தைப்பொருளுடனுய், நீதிசாஸ்திரந்தெரிந்தவர்களிடத்தில் நீதியையும், தார்க்கிகாளிடத்தில் தர்க்கத்தையும், தேசபாஷைகளை அவைதெரிந்தவரிடத்திலும், கிரகத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

சச—இரவும்பகலும் இந்திரியநிக்கிரகத்திலையே முயற்சிசெய்யவேண்டியது. இந்திரியங்களை ஜயித்த அரசனுக்குத்தான் பிரசைகள் சுவாதிநப்படுவார்கள்.

சரு—முன்னம் இன்பம்போலும் பின்னர் அன்பத்தைக்கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற மேற்சொல்லப்போகிறகாமத்தினாலுண்டான பத்துவிததுக்கங்களையும், கோபத்தினாலுண்டான எட்டுவிததுக்கங்களையும், அரசன் முயற்சியோடு நீக்கவேண்டியது.

சக—இவைகளில் காமத்தினாலுண்டான துக்கத்திற் பற்றுள்ளவரசன் தருமம்-பொருள்-இவைகளை- இழந்துபோவான். கோபத்தினாலுண்டான துக்கத்திற் பற்றுள்ளவன் தன்மேகத்தையே யிழந்துபோவான்.

சஎ—காமத்தினாலுண்டான பத்துத்துக்கங்களாவன வேட்டையாடுதல் சூதாடுதல் - பகலிற்றுந்ருதல்-வப்பளத்தல் ஸ்திரிலோலையிருத்தல்-குடித்தல்-பாட்டு-கூத்து-வாத்தியம்-இவைகளில் விருப்பமுள்ளவனாயிருத்தல் வீணுனதரிச்சல்-ஆகப்பத்து.

சஅ—கோபத்தினாலுண்டான எட்டுத்துக்கங்களாவன - கோள் அணிவு-அரோகம்-பொழுமை-பிறன்குணத்தைச்சகியாமை-ஒருவன்பொருளை யபகரித்தல் காரணமின்றி அடித்தல்- திட்டிதல்- ஆக எட்டு.

சக—இருவகையாகச் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பதினெட்டு

குணங்களுக்கும் எதைக்காரணமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அந்தலோபகுணத்தை முயற்சியோடு அரசன் நீக்கவேண்டியது.

௩௦—காமத்தினாலுண்டான பத்துதினக்கங்களுக்குள் குடித்தல் சூதாபிதல்-ஸ்திரீலோலனாபிதல். வேட்டையாபிதல் இவைநான்கும் அதிகதுன்பத்தைக்கொடுக்கின்றனவென்று அறியவேண்டியது.

௩௧—கோபத்தினாலுண்டான துக்கங்களுக்குள் காரணமின்றி அடித்தல்-திட்டுதல்- பொருளையபகரித்தல் இம்மூன்றும் கஷ்டத்தைக்கொடுக்கின்றனவென்று அறியவேண்டியது.

௩௨—காமத்தினாலும் கோபத்தினாலுமுண்டான இந்த ஏழுக்குள் கடையிலிருந்து ஒன்றுக்கொன்று அதிகக்கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது என்றறியவேண்டியது.

௩௩—வியசநம்-மரணம்-இவ்விரண்டில்-வியசநம்- கஷ்டமானது. ஏனென்றால் வியசநப்படுகிறவன் இறந்தபின் நரகத்தையும் வியசநமின்றியிறந்தவன் சுவர்க்கத்தையுமடைகிறான்.

௩௪—பாட்டன் நாள்முதல் மந்திரித்தனஞ்செய்த வம்சஸ்த் தாளாயும் நீதிசாஸ்திரம்-வேதாந்தம்-தநுர்வேதம்-இவைகளறிந்தவர்களாயும், பலமுள்ளவர்களாயும், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களாயும் இருக்கிறமந்திரிகளை ஏழு அல்லது எட்டுப்பேரையாகிலும் பரிசைச்செய்து யோசனைசொல்வதற்காக வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

௩௫—எலபமான சமுசாரகாரியத்தையும் ஒருவனுக்கச்செய்யக் கூடாதவனாயிருக்கிறான். அப்படியிருக்க அதிகவருத்துள்ள இராச்சியத்தை சகாயமின்றி ஆளக்கூடுமா.

௩௬—அந்தமந்திரிகளோடு அனைவருமறியக்கூடுமான சண்டை சமாதானம் இரதகஜதுரகபதாதி-பொக்கிஷம்- பட்டணம்-தேசம் இவைகளைக்குறித்தும், பசு-தாறியம் - இவைகளைக்காப்பாற்றுவது சம்பாதித்தபொருளை நல்லவர்களுக்குக்கொடுப்பது. இவைகளைக் குறித்தும் யோசிக்கவேண்டியது.

௩௭—அந்தமந்திரிகளின் அபிப்பிராயத்தைத் தனித்தனியாய் இரகசியத்திலறிந்து சகலரும் செய்யத்தக்கதாகச்சொன்னகாரியத் தை தனக்குமறமிருந்தால்செய்யலாம்.

௩௮—அவர்களுக்குள்ளே உயர்ந்தவனாயும், பண்டிதனாயுமிருக்கிற பிராமணமந்திரியோடு சத்துருவைச் சமாதானப்படுத்தவது, எதிர்ப்பது, சண்டைக்குப்போவது, சமயம்பார்ப்பது, எதிரியின்சேறையெயக்கலைப்பது, ஒருவனைத்தான் சரணமாகவடைவது இவ்வாறையும் யோசிக்கவேண்டியது.

௩௯—அந்தப்பிராமணமந்திரியினிடத்தில் திறந்தோறும்நம்பிக்கையுள்ளவனாய் சகலத்தையுஞ் சொல்லி அவருடனியோசித்து ஒருகாரியத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டியது.

௪௦—பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயும், ஞானமுள்ளவர்களாயும், பொருளை விருத்திசெய்கிறவர்களாயுமிருக்கிற மற்றுஞ் சிலபேர்களை பொக்கிஷமுதலானவிடங்களில் நியமிக்கவேண்டியது.

௪௧—தனக்கு எவ்வளவு சிப்பந்திகளிருந்தால் காரியநிறைவேறுமோ அவ்வளவுபேர்களைச் சோம்பலில்லாதவர்களாயும், சமர்த்தர்களாயும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டியது.

௪௨—அந்தச்சிப்பந்திகளுக்குள் பலம்-சாமர்த்தியம்-நல்லகுலப்பிறப்பு இவைகளுள்ளவர்களை பொக்கிஷம்-தங்கசாலை-நெற்களம்

இவைமுதலானவைகளில் நியமிக்கவேண்டியது. பயசாலிகளை அந் தப்புரத்திலும், மலடப்பள்ளியிலும், நியமிக்கவேண்டியது.

கூரு—சகலசாஸ்திரமறிந்தவனாயும், சொற்குறி - கண்சுமிட்டுத் தல் முதலியசாடை-சிட்டிகைப்போடுதல்முதலியசெய்கை-இவைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறவனாயும், பொருளாசையில்லாதவனாயும், சமர்த்தனாயும், நல்லகுலத்திற் பிறந்தவனாயும், இருக்கிற ஒருதூதனை அரசன் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

கூச—அந்தத்தூதன் சகலரிடத்திலும் அன்புள்ளவனாயும், சமர்த்தனாயும், பொருளாசையில்லாதவனாயும், நியாபகமுள்ளவனாயும், சகலங்களையறிந்தவனாயும், தேகபூஷ்டியுள்ளவனாயும், பயமில்லாதவனாயும், சமுஸ்கிர்தமுதலிய பாவஷ்டேகமற்றவனாயும், இருந்தால் அரசனுக்குப்பெருமையை யுண்டிடுவனாவன.

கூரு—ஆயுதவித்தைகளில் பழக்கமுள்ள சதுரங்கபலத்தை சேநாதிபதியின் அதீதமாகவும், தேசவிசாரணை பொக்கிஷம் இவற்றைத் தன்னதீதமாகவும், ஒருவனிடத்தில் சண்டைசெய்வது சமாதானமாவது இவற்றைத்தூதனதீதமாகவும் அரசன்செய்யவேண்டியது.

கூச—தூதனே விரோதிகளைச் சிநேகிதாளாகவும், சிநேகிதர்களை விரோதிகளாகவும், செய்விக்கிறான் தேசாந்தரத்திலும், அவருலேயே யுத்தசமாதானங்கள் உண்டாகிறது.

கூச—அந்தத்தூதன் சத்துருவினிடத்திற்குத் தான்மறைந்து கொண்டுபோய் அவனடிப்பிராயம் செய்கை அவன் செலையின் அடிப்பிராயம். பலம்-இச்சை-இவைகளை அறியவேண்டியது.

கூஅ—இந்தப்படி சத்துருவின் அடிப்பிராயங்களை நன்றாகவறிந்து தனக்குத் தீங்குநேரிடாமல் தப்பித்துக்கொண்டு வரவேண்டியது.

கக—தன்பட்டணத்துக்குச் சமீபத்தில் சொற்புல் ஜலம் இவைகளோடுகூடினதாயும் நன்குவிளையும்படியான கழனிகளை யுடைத்தானதாயும் வியாபாரிகள் இருக்கத்தக்கவிடங்களை யுடைத் தானதாயும் தன்றேசத்திற்பிழைக்கிற ஜநங்களால் வசிக்கப்படுகிற தாயும் காற்றையும் வெய்யிலையுமறைக்காததாயுமிருக்கிற உபகிராமங்களை ஏற்படுத்தவேண்டியது.

அரண்முதலியவற்றின் விதி.

எ0—பன்னிரண்டுமுத உயரமுள்ள கற்கோட்டையையாவது- மிகுந்தஆழமுள்ள ஜலக்கோட்டையையாவது-ஒரு யோசனைதூர முள்ள வறக்கோட்டையையாவது-சதுரங்கபலக்கோட்டையையாவது, மலைக்கோட்டையையாவது-சுற்றிலும் ஐந்துயோசனைதூர முள்ள நீரற்ற பூமிக்கோட்டையையாவது- ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதற்குட்பட்ட பட்டணத்தில் அரசன் வாசஞ் செய்யவேண்டியது.

எ1—எல்லாக்கோட்டைகளையும்விட மலைக்கோட்டை புயர்ந்த தாகையால் அதனையுடைய பட்டணத்தில் அரசன் முயற்சியோடு வாசஞ் செய்யவேண்டியது.

எ2—இந்தக் கோட்டைகளுக்குள் ஐந்துயோசனைதூரத் தண்ணியில்லாதபூமிக்கோட்டை-மிருகங்களினாலும்,கற்கோட்டை-பெருச்சாளிமுதலானவைகளினாலும், நீர்க்கோட்டை-முதலைமுதலானவைகளாலும், வறக்கோட்டை குரங்குமுதலானவைகளாலும், சேதைக்கோட்டை-வீரர்களினாலும், மலைக்கோட்டை-தேவர்களினாலும், சூழப்பட்டிருக்கவேண்டியது.

எ3—இந்தக்கோட்டைகளில் வசிக்கின்ற ஜெந்துக்கள் வேடர் முதலானவர்களால் துன்பப்படாமலிருந்தால் அந்தவரசனுக்கு சத்தருவினின்றும் பயநேரிடாது.

எசு—இந்தக்கோட்டைமேல் நிற்கிற பொருவில்லாளி தன்னை யெதிர்க்கவந்தநூறுசத்தருக்களோடும், நூறுவில்லாளி பதினாயிரம் சத்தருக்களோடும், சண்டைசெய்வார்கள் ஆகையால் கோட்டை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகின்றது.

எரு—அந்தக்கோட்டைக்குள் கத்திமுதலான ஆயுதங்கள் மிகுந்தபொருள் தாறியம்-குதிரா-யானை-பிராமணன்-யந்திரமறிந்தவன் சித்திரவேலைக்காரன்-புல்-வைக்கோல்-தண்ணீர்-இவைகள் பூரணமாயிருக்கும்படி செய்யவேண்டியது.

எசு—அந்தப்பட்டணத்தினடுவில் அந்தப்புரம் அக்கிநிசாலை-ஆயுதச்சாலை-இவைகளுள்ளதாயும் உழைத்தடி-வெளிச்சுவர்-இவைகளால் காக்கப்பட்டதாயும் எக்காலத்திலும் மலரவும் பழுக்கவுந்தகுதியான விருஷங்களை யுடைத்தானதாயும், நடைவாவிபுள்ளதாயும், இருக்கிற ஒருவீட்டை அரசன் தனக்காக ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டியது.

எள—அந்தவீட்டிற்போனபின்பு தன்ஜாதியாயும், அதிகஅழகுள்ளவளாயும், நற்குலத்தில் பிறந்தவளாயும், மறதைக் கிரகிக்கிறவளாயும், மெல்லிதானசரீரமுள்ளவளாயும், குணசாலியாயும் இருக்கிற ஸ்திரீயை விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டியது.

எஅ—புரோகிதனையும், ரித்துவிக்கையும், தனக்கு-ஏற்பாடுசெய்துகொள்ளவேண்டியது. அவ்விருவரும் முறையே இவ்வரசனுக்கு வேதத்திற்சொல்லியபடி யுத்தசாஸ்திரத்தையும், அக்கிநிஸோரத்திரமுதலிய வைதீக்காரியங்களை சாக்கிரதையாக உபதேசஞ்செய்விக்கவும், நடத்திவைக்கவும்வேண்டியது.

எசு—பின்பு அதிகதகஷணையுள்ள அசுவமேதமுதலான யாகத்தை அரசன்செய்யவேண்டியது. தருமத்திற்காக பிராமணர்களுக்

கு விடுமுதலானபோகங்களையும். தாநங்களையுங் கொடுக்கவேண்டியது.

அ௦—தாலிவாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய மாசத்தீர்வை வருஷத்தீர்வை இவைகளை நம்பிக்கையுள்ள மந்திரிமுதலானவர்களால் சாஸ்தீதிரப்படி பிரஜைகளிடத்தில் வாங்கிக்கொண்டு தன்தேசவாசிகளிடத்தில்,பிள்ளையிடத்தில் தகப்பன்போல், அன்புள்ளவனாகவிருக்கவேண்டியது.

அ௧—யானை-குதிரை-காலாள்-இவைகளின் குணதோஷம் வைத்தியம்-இவைகளை-நன்றாக அறிந்து இருப்பவர்களை அதற்குமேல்விசாரணைக்காரர்களாக ஏற்படுத்தவேண்டியது. அவர்களுக்கும் தத்தங்காரியங்களில் சாக்கிரதையாக வேலைக்காரர்களை விசாரணைசெய்யவேண்டியது.

அ௨—குருகுலவாசஞ்செய்து வேதமோதித்திரும்பிவந்த பிரமசாரிகளுக்கு குருதக்ஷணயும்விவாகத்துக்குபயோகமான பொருளையுங் கொடுத்து பூசிக்கவேண்டியது. பிராமணர்களுக்கு கொடுத்தபொருள் நற்கதியைக்கொடுப்பதால் அரசர்களுக்கு அப்பொருள் அழிவற்ற நீதியாயிருக்கிறது.

அ௩—ஏனென்றால் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பொருளைத் திருடன் - சத்துரு- இவர்கள் அரசனிடப்பொருளைப்போல அபகரிக்கமாட்டார்கள். அழிவற்றபலனையுங்கொடுக்கிறது- ஆகையால். அழிவில்லாத புதையல்போன்ற பிராமணதாநத்தைச் செய்யவேண்டியது.

அ௪—அக்கிநியிலோமஞ்செய்யப்பட்டது ஒருகால் உருகியும் உலர்ந்தும் கண்ணுக்குத்தெரியாமலும் போய்விடும். பிராமணமுகமாகிற அக்கிநியில் ஹோமஞ்செய்தது அழிவற்றதாகவேபலனைக்கொடுக்கும்.

அரு—கூத்திரியன்முதலானோர்க்கு கொடுக்கிறதாநத்துக்கு சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய பலனினால்வரும், அதுபீடானமில்லாமல்-பிராமணனென்றுதன்னைச்சொல்லுகிற பிராமணனுக்குக் கொடுத்ததாநம் அதற்கிரட்டிப்பாகும், வேதமோதுகிற பிராமணனுக்குக் கொடுத்த தாநம் இலக்ஷம்பங்காகும், வேதமுழுமையும் ஒதினபிராமணனுக்குக்கொடுக்கும் தாநத்தின்பலனுக்குக் கணக்கேயில்லை.

அரு—சற்பாத்திரமாகவிருப்பதினாலும், சிரத்தையோடுகொடுப்பதினாலும் கொடுக்கும்பொருள் சொற்பமானாலும் அதிகமானாலும் இறந்தபின் அதிகபலனைக்கொடுக்கிறது.

அரு—தன்னை தனக்குச்சரியானவனானும் உயர்ந்தவனானும் தாழ்ந்தவனானும் சண்டைக்கழைத்தால் கூத்திரியதர்மத்தைநினைத்து பயப்படாமல் அரசன்சண்டைக்குப்போகவேண்டியது.

அரு—எனென்றால் சண்டையில் புறங்கொடாமலிருத்தல் பிரசைகளைநியாயமாகக்காப்பாற்றல் பிராமணர்களைப்பூசித்தல் இம்மூன்றுமே அரசனுக்கு மேலானக்ஷேமத்தையுண்டிபண்ணுகிறது.

யுத்ததருமம்.

அரு—யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொல்லவேண்டுமென்று நினைத்துப் போர்செய்யும்போது புறங்கொடுக்காமல் சண்டைசெய்து இறக்கிறவரசர்கள் சுவர்க்கத்தையடைகிறார்கள்.

கூ0—ஓராயுதத்தை மற்றோராயுதமாகக்காட்டியும், * கர்ணிக்காரபாணங்கள், துனியில் விடந்தடவினபாணங்கள், நெருப்பிற்காச்சின

* கர்ணிக்காரபாணம்—என்பது—சுல்லடைபொன்றஉருவமுள்ளதாய்—மேற்புறத்தில் நெருங்கியமுள்ளையுடையதாக இருப்பது.

பாணங்கள், இவைகளினாலும் சத்துருக்களைச் சண்டையிழ்ந்தொல்லக் கூடாது.

கூச—இரதத்தைவிட்டுப் பூமியிலிறங்கினவன்-பேடி - அஞ்சலி செய்தவன்-தலைமயினாயவிழ்த்துக்கொண்டிருப்பவன்-குந்திக்கொண்டிருப்பவன்-அபயமென்றுசொன்னவன் - இவர்களைக் கொல்லக் கூடாது.

கூஉ—தூங்குகிறவன்-சந்தோஷமில்லாதவன்- வஸ்திரமில்லாதவன்-ஆயுதமில்லாதவன்-போரிலெதிர்க்காதவன்-சண்டையைப்பார்ப்பவன்-மற்றொருவனோடு சண்டைபோடுகிறவன்-இவர்களையுங்கொல்லக்கூடாது.

கூங—ஆயுதமொடிந்தவன்-பிள்ளைமுதலானவர்களிறந்து வியசநப்படுகிறவன்-தன்றாக அடிபட்டவன்-பயந்தவன் - புறங்கொடுத்தோடுகிறவன்- இவர்களைப் பெரியோர்களின் தருமத்தைநினைத்து, அடியாமலிருக்கவேண்டியது.

கூச—எந்தவீரன் யுத்தத்தில் முதுகுகொடுத்தோடி சத்துருவாற்கொல்லப்படுகிறானோ அவன் தனக்குச்சம்பளங்கொடுக்கிற யசமாநஸ்பாவத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறான்.

கூரு—அப்படி முதுகுகொடுத்தோடுகிற வீரன்-பரலோகத்துக்காகச் சம்பாதித்திருக்கிறபுண்ணியத்தை யசமாநனடைகிறான்.

கூசு—இரதம்-குதிரை-யானை-குடை-வஸ்திரம்-தாநியம் - பசு-ஸ்திரி-ஆயுதமுதலியவைகளையும்-வெள்ளி-சுவர்தம்-நீங்கலாக-மற்ற பாத்திரங்களையும்-எந்தவீரன்-சண்டையில்-ஐயிக்கிறானோ-அவனுக்கு அவைசொந்தமாகின்றன.

கூஎ—போரில் - வீரர்களினால் ஐயிக்கப்பட்ட சொத்துக்களில் பூமி-சுவர்தம்-வெள்ளி- ரத்தம்- முதலிய உயர்ந்தவஸ்துக்களை அரசு

சனுக்குக்கொடுக்க வேண்டுமென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கின்றன. அரசன்-தானுங்கூடச் சண்டைசெய்து ஐயித்த சொத்துக்களிலும்- வீரர்கள்- குணத்திற்குத் தகுதியாகப் பருத்துக்கொடுக்க வேண்டியது.

கூ—நிந்திக்கப்படாமலும் அநாதியாயுமிருக்கிற புத்ததருமமானது இதுவரையில் சொல்லப்பட்டது. இவ்விதமாக சத்துருவதைசெய்கின்ற அரசனுக்குப் பாபம்நேரிடாது.

கூக—அரசன் அடையப்படாதபொருளை சம்பாதிக்கவிரும்ப வேண்டியது. சம்பாதித்தபொருள் முயற்சியோடுகாப்பாற்றவேண்டியது. காப்பாற்றினபொருளை- விருத்திசெய்யவேண்டியது. விருத்திசெய்தபொருளைசற்பாத்திரத்திற்செலவுசெய்யவேண்டியது.

க00—இந்தான் குகாரியங்களையும் புருஷார்த்த பிரயோசனமென்றறிந்து திறந்தோறும் அவைகளைச்சோம்பலின்றி அநுகரிக்க வேண்டியது.

க0க—தானடையவேண்டியபொருளை சண்டைசெய்தேயடையவேண்டியது. அதை தன்சுவாசிறத்தில் காக்கவேண்டியது. அதையும் வியாபாரத்தினாலே விர்த்திசெய்யவேண்டியது. அதையுந் தானத்தினாலேயேசெலவுசெய்யவேண்டியது.

க0உ—அரசனுக்குச்சுதூரங்கபலம் எப்போதுஞ்சாக்கிரதையாகவேயிருக்கவேண்டியது. தநுர்வித்தையால் தன்சாமர்த்தியத்தை எப்போதும் பிரகாசப்படுத்தவேண்டியது. தன்னுலோசனையெப்போதும் வெளிப்படுத்தாமலும், நாடோறுஞ் சத்துருவை ஜயிக்க சமயந்தேடுகிறவனாகவும் இருக்கவேண்டியது.

க0ங—சுதூரங்கசேந சாக்கிரதையாகவிருக்கிறவரசனுக்கே சக

வ ஜநங்களும் பயப்படுகிறபடியினாலே அதைக்கொண்டே யனைவரையும் சுவாதீநப்படுத்தவேண்டியது.

௧௦௪—தன்மந்திரிகளிடத்தில் கிஞ்சித்துஞ் சூதுசெய்யக்கூடாது. தன்வேவுகாரரால் சத்துரு சூதுமார்க்கங்களை யறியவேண்டியது.

௧௦௫—சத்துரு தன்குதையறியக்கூடாது. அவன்குதைத் தானறியவேண்டியது. ஆமையானது சமயத்துக்குத்தக்கபடி தன்மேகங்களையடக்கிக்கொள்ளுகிறாப்போல் அரசன்ச துரங்கசேறைகளையும் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு தன்னிப்பிராயத்தை வெளிவிடாமலிருக்கவேண்டியது.

௧௦௬—ஒட்டத்தைச் சபாவமாகவுடைய தண்ணீரிலிருக்கிற மீன்களைகொக்குகளானவை அதுவேநியாபகமாகவிருந்து பிடிக்கின்றனபோல் சத்துரு ஜயமுதலானகாரியங்களை யோசிக்கவேண்டும். சிங்கமானது தன்வீரியத்தினால் பெரிதானதேகமுள்ள யானைகளைக்கொல்லுகிறாப்போல் பலமுள்ள சத்துருக்களையுஞ் ஜயிக்கவேண்டும் இடையர்கொல் காக்கப்பட்டபசுக்களை செந்தாய்சமயம்பார்த்து ப்பிடிக்கிறதுபோல் கோட்டைக்குள்ளிருக்கிற சத்துருக்களையும் கொல்லவேண்டும். காட்டில் வேடர்களினாற்கூழப்பட்ட முயலானது எழும்பியோடுகிறாப்போல் சத்துருக்களால் சூழப்பட்டதேசத்தினின்றும் அவர்களுக்குத்தெரியாமல் தான் வேறிடத்திற்குப் போய்விடுவேண்டியது.

உபாயவிதி.

௧௦௭—இந்தப்படியாக சத்துருஜயஞ் செய்கிறவனுக்கு யார்விரோதஞ்செய்வார்களோ அவர்களை சாம்-தாந-பேத-தண்ட-உபாயங்களினால் தனக்குச் சுவாதீநப்படுத்தவேண்டியது.

க0அ—விரோதிகள் சாமதாநபேதங்களினால் சுவாதீநப்பாவிட்
டால்மாத்திரம் தண்டோபாயத்தினால் மெதுவாகச் சுவாதீநப்படு
த்தவேண்டியது.

க0ஈ—இந்த நான்குபாயங்களுக்குள் சாமோபாயத்தில் பிர
யாசை செலவு இல்லாததாலும் தண்டோபாயத்தில் காரியசாதகம்
ஆகிறதினாலும் அவ்விரண்டையும் அரசர்களுக்கு இராச்சியமுதலி
ய சுகத்தைத்தருவதாக பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

உலகபரிபாலநதருமம்.

கக0—பயிரிடுகிறவன் பயிருடனுண்டான புல்லுமுதலானவை
களை பிடுங்கிவிட்டு பயிர்களைக்காப்பாற்றுகிறப்போல் அரசன் தன்
தேசத்திலுண்டான துஷ்டர்களைத் துரத்திவிட்டு நல்லோர்களைக்
காப்பாற்றவேண்டியது.

ககக—எந்தவரசன் மூடத்தனத்தினாலே நல்லவர் பொல்லாதவ
ரென்று பகுத்தறியாமல் எல்லோரையும் துன்பப்படுத்திவானோ
அவன் இராச்சியத்தையுமிழந்து தானும் புத்திரமித்திரகளத்திராதி
களுடனே யிறந்துபோவான்.

ககஉ—பிராணிகளின் சரீரத்தைத் துன்பப்படுத்தினால் பிராண
னெப்படிபோய்விடுமோ அப்படியே அரசன் தேசத்தாரைத் து
ன்பப்படுத்தினால் அவன்பிராணன் போய்விடும்.

ககங—தேசத்தைக்காப்பாற்றுவதற்காக மேற்சொல்லும் உபா
யத்தை அரசன் அதுசரிக்கவேண்டியது. அதனாலதிகப் பிரயா
சையில்லாமல் விருத்தியடைகிறான்.

உத்தியோகஸ்தர்களை

ஏற்படுத்தவேண்டியவிதி.

ககச—இரண்டு அல்லதுமூன்று அல்லது ஐந்து அல்லதுநாறு
உக

கிராமங்களுக்கு ஒருவிசாரணைக்காரனைத் தக்கபடி ஏற்படுத்தவேண்டியது. அதுகளை தான் மேல்விசாரணைசெய்யவேண்டியது.

ககடு—அந்தந்தக்கிராமத்துக்கு ஒரு யஜமாநனையும் அதற்கு மேல் அந்தப்பப்பத்துக்கிராமாதிபதிகளுக்கு மற்றவொருயஜமாநனையும் அப்படியே அவர்கள் இருபது இருபது பேருக்கு மற்றோர்யஜமாநனையும், அதற்குமேல் அவர்கள் நூறுநூறுபேருக்கு மற்றோர்யஜமாநனையும், அதற்குமேல் அவர்கள் ஆயிரம்பேருக்கு மற்றோர் யஜமாநனையும், விசாரணைக்காரனாக ஏற்படுத்தவேண்டியது.

ககசு—அந்தந்தக் கிராமாதிபதிகள் அந்தந்த ஊரிலுண்டான சொற்பமான திருட்டுமுதலான வியவகாரங்களை தாமே முடிவுசெய்யலாம். அதற்குமேற்பட்ட குற்றங்களை தன்யஜமாநனான பத்துக்கிராமாதிபதிக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டியது. அவனும் தன்னால்முடிவுசெய்யக்கூடாதவைகளைதன்யசமாநனான இருபது கிராமாதிபதிக்குத் தெரிவிக்கவேண்டியது.

கக௭—அவனும் தன்னால்முடிவுசெய்யப்படாதவைகளை தன்யசமாநனான நூறுகிராமாதிபதிக்கும் அவனும் இவ்விதமாகவே ஆயிரங்கிராமாதிபதிக்கும் அறிவிக்கவேண்டியது.

சம்பளவேற்பாடு.

ககஅ—கிராமாதிபதி தன்கிராமத்துப்பிரஜைகளால் நாடோறும் அரசனுக்கு கொடுக்கவேண்டியவைகளான சோறு-தண்ணீர்-விறகு-இவைகளைத்தன்ஜீவநத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ககக—பத்துக்கிராமாதிபதி ஏவொன்றுக்கு ஆறுமாடு விடுகோவள்ள இரண்டேரால் உழப்படுகிறபூமியில்விளைந்த தாழியத்தையும், இருபதுகிராமாதிபதி அதற்கு ஐந்துபந்துதாழியத்தையும், நூறு

கிராமாதிபதி நடுத்திறமான ஒருகிராமத்தையும், ஆயிரங்கிராமாதிபதி நடுத்திறமான ஒருபட்டணத்தையும் தன்ஜீவநத்திற்காகஅது பவித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

க௨௦—கிராமாதிபதிமுதல் ஆயிரங்கிராமாதிபதிவரையில் செய் ததீர்மானங்கள் கிராமத்தாருக்கு விரோதமாகவிருந்து அரசனிட த்தில் பிரயாதுவந்தால் சகலஐநங்குளித்தும் அன்புள்ள ஒருமந்திரி சோம்பலில்லாமல் அதைவிசாரிக்கவேண்டியது.

க௨௧—பட்டணங்கள்தோறும் இவ்வரசன் எல்லாக்காரியங்களையு ம் விசாரிக்கிற ஒருநியாயாதிபதியை ஏற்படுத்தி அவனுக்கு உயர்நீ ததாயும் ஆகாசத்தில் நகைத்திரங்களினடுவில் சுக்கிரஸ்போல் அதி களுளியுள்ளதாயும் கோட்டையுள்ளதாயும் இருக்கிற ஒருவிட்டையு ங்கொடுக்கவேண்டியது.

க௨௨—அந்தநியாயாதிபதியும் அந்தக் கிராமாதிபதிமுதலான தனக்குக்கீழ்ப்பட்டவர்களை தானாகவே அந்த அந்தவிடத்திற்போ ய் விசாரிக்கவேண்டியது.தன்வேவுகாரர்களினால் கிராமத்தார்களி ன் கருத்தையுமறிந்து கிரமப்படி தீர்மானிக்கவேண்டியது.

க௨௩—உலகத்தில் அரசன் நியமித்த உத்தியோகஸ்தர் அனைவரு ம்வழக்காளியிடத்திற் பொருளைவாங்கிக்கொண்டு மூடத்தனத்தினு ல் பிரசைகளைப்பெரும்பாலும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள் ஆதலா ல் அவர்களிடத்தினின்றும் குடிகளை அரசன் தான்காப்பாற்றவே ண்டியது.

க௨௪—எந்தவுத்தியோகஸ்தர்கள் வழக்காளியிடத்தில் பொரு ளைவாங்குவார்களோ அவர்களின் பொருண்முழுமையும் அரசனப கரித்துக்கொண்டு அந்தப்பாபிகளையுந் தேசத்தைவிட்டுத் தூரத்த வேண்டியது.

௧௨௫—அரசன்-எவற்றொழில்செய்திற வெள்ளாட்டி-வேலைக்கா
ரன் இவர்களுக்கு அவரவர்களையொக்கியதைக்குத்தக்கபடி நாடோ
றுஞ் சம்பளங்கொடுக்கவேண்டியது.

௧௨௬—சாடுமாலி-தண்ணீர் கொடுக்கிறவன்-இப்படிக்கொத்த வே
லைக்காரர்களுக்கு திறந்தோறும் அந்தந்ததேசத்தில் வழங்கிவரும்
ஒருபணஞ் சம்பளமும், ஆறுமாதத்திற்கிரண்டு துணியும், மாதத்திற்
கு ஒருதுரோணநெல்லும், அதற்குமேலான மடைப்பள்ளிவேலை
செய்கிறவர்களுக்கு நாடோறும் ஆறுபணஞ்சம்பளமும், மாசத்
திற்கு இரண்டு துணியும் ஆறு * துரோணநெல்லும் கொடுக்கவே
ண்டியது.

தீர்வைவிதி.

௧௨௭—வியாபாரிகளிடத்தில் அவரவர்கள் வாங்கினபொருளின்
கிரயத்தையும், விற்பனைசெய்யுங்கிரயத்தையும், அந்தச்சரக்குவந்த
மார்க்கத்தையும், அவர்களின் பிரயாசத்தையும், அதனாலுண்டான
செலவையும், அவர்களுக்குவரப்பட்ட மொத்தலாபத்தையும், யோ
சித்துப்பார்த்து தக்கபடி தீர்வைவாங்கவேண்டியது.

௧௨௮—தானும் குடிகளும் எப்படி சுகமாகப் புயனையடைய
லாமோ அந்தப்படியோசித்து அரசன்தீர்வைவாங்கவேண்டியது.

௧௨௯—இரத்தம்-பால்-தேன்-இவைகளை-அட்டை-கன்று -வண்
டு-இவைகள் எப்படி சிறுகசிறுக கிரிசிக்கின்றனவோ அப்படியே
அரசனும் குடிகள் தனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வருஷத்தீர்வை
யை சிறுகசிறுகவாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

* எட்டுமுஷ்டிகொண்டதாறியத்திற்கு கிஞ்சித்தென்றும்
அது எட்டுகொண்டதற்கு-புஷ்கலமென்றும்-அது-நாலுகொண்ட
தற்கு-ஆடகமென்றும்-அது-நாலுகொண்டதற்கு-துரோணமென்
தும் பெயர்.

௧௬௦—அதாவன-பொருள்-பசு-இவைகளால்வரப்பட்ட வாய்த் தில் ஐப்பதிலொன்றுத், தாநியத்தில் அந்தந்தநிலத்தின் சாராசாரத் துக்குத்தக்கபடி எட்டில்-அல்லது ஆறில்-அல்லது பன்னிரண்டில் ஒருபங்கும் தீர்வைவாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

௧௬௧—மரம்-கொடி-மாம்ஸம்-தேன் - நெய்- வாசநாதிரவியம் இரசம்-புஷ்பம்-கிழங்கு-பழம்-இவைகளிலும்.

௧௬௨—இலை-கறியமுது-விறகு- தோல்-மரவுரி - மண்பாண்டம் இரத்தினமுதலியவைகள் இவைகளிலும் இலாபத்தில் ஆறிலொருப ங்கை அரசன் தீர்வையாகவாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

௧௬௩—அரசனெளியவனாகவிருந்தாலும் வேதமோதின் பிராம ணசிகோஷ்ட்டனிடத்தில் ஒருபோதுத் தீர்வைவாங்கக்கூடாது-அந்த ப்பிராமணனும் தன்றேசத்தில் பசியினுற்றுண்பப்படக்கூடாது.

௧௬௪—எந்தஅரசன் இராச்சியத்தில் வேதமோதின்வன் சாப்பா டிக்கில்லாமல் பசியினால் னுண்பப்படுகிறானோ அந்தவரசன் தேச மெல்லாஞ்சீக்கிரத்திலேயே ஷாமத்தினுற்றுண்பப்பட்டு அழிந்து விடும்.

௧௬௫—அந்தப்பிராமணர் படித்திருக்கிற வேதசாஸ்திரத்தையு ம், அவனுடைய ஞானாநுஷ்டாநத்தையும் அறிந்து அதற்குத்தக்க படி அவனுக்குத்தருமமான ஜீவநோபாயத்தையெற்படுத்தி தகப் பன் றுண்பெற்றபிள்ளையைப்போல் அவர்களை திருடர்முதலானவ ர்களிடத்தினின்றும் பயப்படாமல் இருக்கும்படி காப்பாற்றவே ண்டியது.

௧௬௬—அரசர்களால் காக்கப்பட்டஅந்தப்பிராமணர்கள் திறந் தோறும்இவன்தேசத்தில் யாதொருதருமத்தைச் செய்கிறார்களோ அதனாலரசனுக்கு ஆயுள்-பொருள் - தேசம்- இவைகள் விருத்திய டைகிறேன.

கரு௭—காய்-கறிமுதலானவைகளைத் தன்றேசத்தில் கொண்டு வந்து விற்றுப்பிழைக்கிற ஏழைகளிடத்தில் வருஷத்திற்கொருதரம் சொற்பொருளைத் தீர்வையாக அரசன் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

கரு௮—மிட்டாயிக்காரர்-சிற்பவேலைக்காரர்-கொல்லத்துக்காரர் முட்டைக்காரர்-இவர்களிடத்தில் மாதத்திலொருநாள் அரசன் வேலைவாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

கரு௯—குழிகளிடத்தில் தையயினால் இவ்விதமான தீர்வையும் வாங்காவிடில் தான் துன்பப்படுவான். அதிகமாகவாங்கினால் குழிகள் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆதலா விருவருக்குங் கெடுதிநேரிடாதவண்ணஞ் செய்யவேண்டியது.

கச௦—அந்தந்தக்காரியத்திற்குத்தக்கபடி சிலகாரியத்தில்கோபமுள்ளவனாயும், சிலகாரியத்திற் பொறுமையுள்ளவனாயும், இருக்கவேண்டியது. அப்படியிருந்தால் குழிகளுக்கு இஷ்டமுள்ளவனுய் மிருப்பான்.

கச௧—அரசன்தானே காரியவிசாரணைசெய்ய வருத்தமானசமயத்தில் தருமமறிந்தவனாயும், ஜீதேந்திரியனாயும், பொறுமையுள்ளவனாயும், நற்குலத்தானாயுமிருக்கிற மந்திரியை அந்த ஆசனத்திலிருந்து வியவகாரங்களை விசாரிக்கும்படி நியமிக்கவேண்டியது.

கச௨—இதுவரையில் சொல்லிய ஏற்பாடுகளை ஏற்படுத்தி அரசன் அஜாக்கிரதையில்லாமல் தனிபிரஜைகளைக் காப்பாற்றவேண்டியது.

கச௩—ஏனென்றால் எந்தவரசன் மந்திரி முதலானவர்களுடனே உலகத்தை ஆளும்போது திருடர்முதலானவர்களால் குழிகள் துன்பப்படுகிறார்களோ அந்தவரசன் ஜீவித்திருந்தபோதும் இறந்தவனுக்குச் சரியானவன்தான்.

கசச—கூத்திரியனுக்கு எல்லாத் தருமங்களைவிட தருமப்படிபி
ரகைகளைக் காப்பாற்றுகிறது உயர்ந்ததருமம். அவன் விதிப்படி
தீர்வைவாங்கிவிடப்படும் தருமத்தையே கொடுக்கிறது.

கசடு—அரசன் இரவில் நான்காவதுயாமத்தில் எழுந்து மலஜல
பாதைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டு ஜெபம்-ஸ்தோமம்-பிராமணபுராண
இவைகளைச் செய்து பின்பு லக்ஷணமுள்ளதான சலபக்ருப்போக
வேண்டியது.

கசஎ—அவடத்தில் இருந்து கொண்டு தண்ணீரைப் பார்க்கவந்த சக
லப்பிரஜைகளை தன்றரிசநம்-பேச்சு-இவைகளாற் சந்தோஷப்படு
த்தி யனுப்பிவிட்டு பின்பு தன்மந்திரிகளோடு தந்தேசசங்கதிகளை
சுருதித்து யோசிக்கவேண்டியது.

ஆலோசனைவிதி.

கசஎ—மலையினுச்சி-அல்லது மேல்மெத்தை-காமி-இவைகளில்
ஒருவர்கண்ணுக்கும் தாங்களையோசிக்கிறது தெரியாமலிருக்கும்ப
டி யோசிக்கவேண்டியது.

கசஅ—எந்த அரசன் மந்திராலோசனைசெய்யும்போது மற்றொ
ருஜநங்கள் அதை அறியவில்லையோ அவ்வரசன் கொஞ்சபொக்கி
முள்ளவனாயிருந்தாலும் பூமிமுழுதும் ஆளுவான்.

கசக—மூடன்-ஊமைமயன்-குருடன்-செவிடன்-கிளி - கிழவன்
ஸ்திரி-நோயாளிகள் மிலேச்சன்-அங்கநீனன்-இவர்கள் - தாங்கள்
யோசிக்கிறவிடத்திலிருந்தால் துரத்திவிடவேண்டியது.

கரு—ஏனெனில் முன்சொன்னவர்கள் ஒருகால்பரியாசஞ்செ
ய்யப்பட்டார்களாகில் மந்திராலோசனையை மற்றொருவருக்குச்
சொல்லுவார்கள் ஸ்திரிகள் மிகுதியுஞ்சொல்வார்கள் ஆகையால்
இவர்களை நீக்கவேண்டியது.

கருக—பகலிலாவது இரவிலாவது பதினைந்துநாழிகைவேளையி ல்தன்சிரமத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு இளைப்பில்லாதவனாய் தருமம் - அர்த்தம்-காமம்-இவைகளைக்குறித்து அந்தமந்திரிகளோ டாவது தான்தனியாகவாவது யோசிக்கவேண்டியது.

கரு௨—ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாயிருக்கிற தருமார்த்தகர்ம ங்களை வினோதமின்றிநடத்தலைக்குறித்தும், தன்பெண்ணைத் தருந் தவிடத்திற்கொடுப்பதைக்குறித்தும், தன்பிள்ளைக்கு வித்தை கற்பி ப்பதைக்குறித்தும்.

கரு௩—பத்திரிகைகொண்டுபோகிற தூதனை யோரிடத்திற்கு அனுப்பிவிப்பதைக்குறித்தும், ஆரம்பித்தகாரியத்தை முடிப்பதைக் குறித்தும், அந்தப்புரச்சங்கதியைக்குறித்தும், வேவுகாரர்களின் செய்கையைக்குறித்தும்.

கரு௪—மற்ற கப்பம்வாங்குவது, சம்பளங்கொடுப்பது, குற்ற முள்ளவுத்தியோகஸ்த்தர்களை நீக்குவது வழக்காளிகளைவிசாரிப்பது அபராதம்போடுவது, பிராயச்சித்தஞ்செய்துவைப்பது, தீர்வைவா ங்குவது-சதுரங்கபலம், சாரபுருஷின் சேவகர்கள்-தனக்காகப்பயிர் பார்க்கிறவன்-யாபாரஞ்செய்கிறவன்-தன்னந்தப்பு^ரக்காவற்காரன் சந்தியாசிவேடம்பூண்டவன்- தேசசமாச்சாரம் - இவனோடெதிர்க் கத்தருந்தகாடுதன்பது-இவைகளையும்.

கரு௫—மத்தியஸ்தன்கருத்து தன்னைஜயிக்க நினைத்தவன்செய் கை தன்றேசத்திற்கிரண்டுதேசம் விட்டிருக்கிறவனபிப்பிராயம் தன்பக்கத்துத்தேசத்தானபிப்பிராயம் தனக்கனாதியான சத்துரு க்களினபிப்பிராயம் இவைகளையும் சாக்கிரதையாகஆலோசிக்கவே ண்டியது.

கருசு—தன்தேசத்திற்கு இரண்டுதேசம்விட்டிருக்கிறவன் மத்தியஸ்தன் தன்னையெய்திக்கநினைத்தவன் தன்பக்கத்துத்தேசத்தான் இத்தநால்வரும் மேற்சொன்ன எட்டும் தேசத்திற்கு மூலப்பிரகிரதிகள்.

கருஎ—மந்திரி-தேசம்-கோட்டை-பொக்கிஷம்-சதுரங்கபலம் இவ்வைந்தும் முன்சொன்ன பன்னிரண்டு மூலப்பிரகிரதிகளுக்கு ம் தனித்தனியாகவுண்டு. ஆகையால் தேசத்திற்கு பிரகிரதி எழுபத்திரண்டென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

கருஅ—தன்தேசத்திற்கு பக்கத்திலிருக்கிறவனையும் அவனையறாசரித்தவனையும்-சத்துருவாயும், அதற்கயல்தேசத்தானை தனக்குமீத்திரனாயும், அதற்கயல்தேசத்தானைமத்தியஸ்தனாயும், அறியவேண்டியது.

கருக—இவர்களையெல்லாம் சதுர்விதவுபாயத்தினாலாவது அல்லது தண்டத்தினாலேமாத்திரமாவது தனக்குச்சுவாதீநம் படுத்திக்கொள்ளவேண்டியது.

சந்திமுதலியவைகள்.

கரு௦—சத்துருவுடன் சமாதானமாகுதல்-சண்டைசெய்தல்-யுத்தத்திற்குப்போகுதல்-போகமாலிருத்தல்-தன்சேனையையிரண்டாகப்பிரித்தல்-பலமுள்ள மற்றொருவனைத்தானடைதல்-இவ்வாறியையும்ஆலோசிக்கவேண்டியது.

கருக—இந்தப்படி யோசித்துப்பார்த்து எந்தெந்தக்காரியங்களுக்கு எதையெதைச்செய்யவேண்டுமோ அதையதைச்செய்யவேண்டியது.

கரு௨—இவ்வாறுகுணங்களும் ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டுவிதமாகுமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

கசுந—சத்துருக்களோடு சமாதநஞ்செய்வது தற்காலபலனுக்
கும் பின்னுண்டாகப்போகிறபலனுக்குமென்று இரண்டுவிதமா
கவிருக்கின்றது.

கசுச—சண்டைசெய்வது அகாலத்திலேனுங் காலத்திலேனும்
தன்பிரயோசநத்துக்காக சத்துருவுடன் எதிர்ப்பதென்றும் தன்
ரோழனைக்காப்பாற்றுவதற்காக அவன்சத்துருவுடன் எதிர்ப்பதெ
ன்றும் இரண்டுவிதமாகிறது.

கசுடு—சண்டைக்குப்போகிறது சத்துருவின் வியசநகாலத்தி
ல் தான் தனியாகச்சென்று எதிர்ப்பதென்றும் - அவனுக்குப்ப
லமுள்ளபோது தன்றோழனோடு சேர்ந்தெதிர்ப்ப தென்றும் இர
ண்டுவிதமாகிறது.

கசுள—யுத்தத்திற்குப்போகாமலிருத்தல், தனக்கு ஜந்மாந்தி
ரகர்மத்தினாலாவது -சுபாவத்தினாலாவது-சேறை பொக்கிஷம்- இ
வைகளுக்கு குறைவுபத்திருக்கும்போதென்றும் தன்றோழனுக்கு
தானுபகாரஞ்செய்யவேண்டி யிருக்கும்போதென்றும் - இரண்டு
விதமாகிறது.

கசுஎ—தன்சேறையை இரண்டாகப்பிரித்தல் தன்சத்துருவுட
ன் சண்டைக்குப்போகிறதற்கென்றும் அந்தச்சமயத்தில் தன்பட்
டணத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியதற்கென்றும் இரண்டுவிதமாகி
றது.

கசுஅ—பலவந்தனையடைதல் சத்துருவினாலப்போது நேரிட்
டதுன்பத்தைப் போக்குகிறதற்கென்றும் பின்புசத்துருவால் ப
யவ்வாராமைக்கென்றும் இரண்டுவிதமாகிறது.

கசுஈ—எப்போது ஒருவனோடு சமாதநஞ்செய்வதால் பின்பு
அதிகலாபமுறுதியாகக்கிடைக்குமோ அவனுக்குக்கொஞ்சம்பொ
ருள்கொடுத்தாகிலும் அவனிடத்தில் கொஞ்சம்வாங்கிக்கொண்டா
கிலும் சமாதநமாகவேண்டியது.

கஎ௦—எப்போது தன்மந்திரிமுதலான பரிசுநங்கள் சண்டையிலிம்நக்களிப்புள்ளவர்களாகவிருப்போர் அப்போது தனக்குஞ் சதுரங்கபலமிருந்தால் சண்டைக்குத் துவக்கலாம்.

கஎ௧—எப்போது தன்னுடையமந்திரி-சேனை-இவர்கள் சந்தோஷம்-பலம்-உள்ளவர்களாயும், சத்துருவின்சேனை துன்பப்படுகிறதாயும், தன்புத்திக்கு நன்றாகத்தோற்றுமோ அப்போது சண்டைக்காகச் சத்துருவுடன் எதிர்க்கவேண்டியது.

கஎ௨—எப்போதுதனக்குச்சதுரங்கபலம்-வாகநம்-இவைகளாற்றுகிறவுண்டாகுமோ அப்போது சத்துருக்களை கப்பம்மொழித்து நல்வார்த்தைசொல்லிச் சண்டைக்குப்போகாம விருக்கவேண்டியது.

கஎ௩—எப்போது சகலவிதத்தாலும் சத்துரு ஐயிக்கக்கூடாதவனாகக்காணப்படுவானோ அப்போது தன்சேனையையிரண்டாகப்பகுத்து ஒன்றைச்சண்டையிலும் மற்றொன்றைத் தன்கோட்டையிலுநிறுத்தி தானும் அக்கோட்டையை அடையவேண்டும்.

கஎ௪—எப்போதுதான் சத்துருசேனைக்கு உட்பட்டவனாகப்போய்விடுவன்போல் தோற்றப்படுமோ அப்போது-தர்மம்-பலம்-இவைகளையுடைய மற்றொரு அரசனைச் சரணமாக அடையவேண்டியது.

கஎ௫—தனக்குவிரோதமான தன்னுடைய பிரகிரதிபலம் சத்துருபலம் இவைகளாலுண்டான துன்பத்தை எவன் நீக்குவானோ அவனநாடோறும் குருவைப்போல் உபசரிக்கவேண்டியது.

கஎ௬—ஒருவனயறித்தும் தனக்குவிரோதம் நீங்காமல் தோஷமே நேரிட்டால் தியாயப்பிரகாரம் பயமின்றி இராச்சியத்தை

யாவது சுவர்க்கத்தையாவதுகொடுக்கிறதான் சண்டையைச்செய்ய வேண்டியது.

கஎ—நீதிசாஸ்திரமறிந்தவன் தன்சத்துரு மித்திரன்-மத்தியஸ் தன்-இவர்கள் தனக்குமேற்பட்டவர்களாக எப்படியிருக்கமாட் டார்களோ அப்படிக்கொத்தமுயற்சியைச் சதுர்விதவுபாயத்தினு லும் செய்யவேண்டியது. பொருளாசையினால் மித்திரனும் து ரோகம் செய்வானென்று இங்கு அவனையும் எண்ணப்படுகிறது.

கஎஅ—முன்செய்தகாரியத்தினால் வந்தலாபம்- அப்பொழுது செய்யவேண்டியகாரியம்- தான்செய்யுங்காரியத்தா லுண்டானகு ணதோஷம்-வரவு-செலவு-இருப்பு-இவைகளையும்- நன்றாகயோசிக் கவேண்டியது.

கஎக—எவன் குணதோஷங்களையறிந்து குணமுள்ளதைச்செ ய்து தோஷமுள்ளவைகளைநீக்கி அப்போது செய்யவேண்டியதை யும் உடனேசெய்து முன்செய்தகாரியத்தைப் பூர்த்திசெய்யநினை க்கிறவனாகியுமிருக்கிறானோ அவனுக்கு எப்போதுஞ் சத்துருபய முண்டாகாது.

கஅ௦—வெருவாகச்சொல்லுகிறத்தினாலென்ன சத்துரு-மித்திர ன்- மத்தியஸ்தன்- இவர்கள் இவனெய்ப்படி துன்பப்படுத்த மாட் டார்களோ அப்படிக்கொத்த உபாயந்தேடவேண்டியது.

கஅக—அரசன்-எப்போது சத்துருவுடன் சண்டைக்குப்போ க நினைக்கிறானோ அப்போது மேற்சொல்லும்விதப்படி அவசரப் படாமல் போகவேண்டியது.

கஅஉ—சுபமான மார்கழிமாதத்தில் அரசன் சண்டைக்குப் போகவேண்டியது. தனக்குப்பலக்குறைவில்லாதிருந்து பலகால த்திலையே சத்துருவின்தேசத்தை யெதிர்க்கவேண்டுமென்று முறமி ருந்தால் பஞ்சுனி சித்திலாமாதங்களிலும் போகலாம்.

கஅரு—மற்றமாதங்களிலும்-தனக்கு அகத்தியம் ஜயமுண்டா குமென்றும் தன்சத்துருசதுரங்க பலமில்லாமல் துன்பப்படுகிரு னென்றும் தோன்றினுற்போகலாம்.

கஅச—தன்பட்டணத்தில் தகுந்த உத்தியோகஸ்தனை அநேக ஞ்சேறநகளுடன் வைத்துவிட்டுப் பிரயாணத்துக்குத்தக்க வாகந முதலானவைகளையும் சத்துருதேசத்திலிருப்பதற்கு தகுந்த அரிசி முதலிய சாமான்களையும் சாக்கிரதைசெய்துகொண்டு தன்சேறை லையும் நன்றாகச் சுவாதீநப்படுத்திக்கொண்டு சாராளையும் ஏற்படு த்தி பின்பு யுத்தத்திற்குப்போகவேண்டியது.

கஅரு—வழியிலுண்டானமரங்களைக்கழித்து- புதருளைவெட்டி- மேடுபள்ளங்களைநிரவி வேவுகாரரால் எதிரியினப்பிராயத்தையறி ந்துகொண்டும் இரதம்-கஜம்-தூரகம்- பதாதி-சேநாதிபதி- தொழி லாளி-இவ்வாறுவிதமானபலத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு யுத்தசால் த்திரப்படி சத்துருவின்பட்டணத்திற்கு மெதுவாகப் போகவே ண்டியது.

கஅசு—தனக்குத்தெரியாமல் தன்சத்துருவினிடத்திற் பேசுகி ருமித்திரன் முன் தன்னிடத்திலிருந்து பின் சத்துருவிடத்திற்குப் போய் மறுபடியும்-தன்னிடத்திற்குவந்திருக்கிறவீரன் இவ்விருவ ரிடத்திலும் மிகுந்தசாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியது.இவர்களை ஜயிப்பது மிகவுங்கஷ்டமானது.

கஅஎ—அந்தச்சத்துருவின் பட்டணத்தின்வழியை தெண்டவியூ கத்தினாலாவது-சுடவியூகத்தினாலாவது - வராகவியூகத்தினாலாவது மச்சவியூகத்தினாலாவது- சூசிகாவியூகத்தினாலாவது - காரூடவியூகத் தினாலாவது-மறைக்கவேண்டியது.தெண்டவியூகமாவது முன்சே லைத்தலைவனும்-நடுவிலரசனும்-பின்னர்-சேநாதிபதியும் -இருபுற

மும்-யானை-குதிகாக்கும்-இதற்கப்பறம்-காலாளுகளுமாயிருப்பது-சகடவியுகமாவது-முன்னே-தொஞ்சஞ்சேறையும் பின்னா லக்சேறையுமாயிருப்பது. வராகவியுகமாவது - முன்னும்பின்னுஞ் சொற்பசேறையுமாயிருப்பது. இடையில் அதிகசேறையுமாகவிருப்பது-இதற்குவேறான - மச்சவியுகமுங்-காருடவியுகமும் - சிற்றெறும்புசா னைபோல் ஒரோவரிசையாய்நிற்பது-குசிகாவியுகம்-தெண்டவியுகத்தால்-நாலுபக்கத்திலும் பயமுண்டாகும்போதும்-சகடவியுகத்தால்-பின்னற்பயமுண்டாகும்போதும்-வராகவியுகம்-காருடவியுகம் இவைகளால்-இருபக்கத்திலும்-பயமுண்டாகும்போதும்-மச்சவியுகத்தால் முன்னும்பின்னும் பயமுண்டாகும்போது-குசிகாவியுகத்தால்-முன்னே பயமுண்டாகும்போதும் எதிர்க்கவேண்டியது.

கஅஅ—அந்தச்சத்துருவின் பட்டணத்திக்குள் எந்தத்திக்குவழியாய் தனக்கு அதிகபயமுண்டாகுமோ அந்தத்திக்குள் அதிகசேறையைவைக்கவேண்டியது. பத்மவியுகத்தால் எப்போதுமெதிர்க்கலாம்.

கஅஊ—ஆயிரந்தேர்-ஆயிரம்யானை-ஆயிரங்குதிரை - ஆயிரங்காலாள்-இதற்கு-ஒருசதுரங்கமென்றுபெயர். இப்படி பத்துகொண்டதற்கு யசமாநன் - பத்தியென்றுபெயருடையவன்.பத்துபத்திக்குயஜமாநன்-சேநாதிபதி.இப்படி பத்துச்சேநாதிபதிக்கு யஜமாநன்-சேநாதத்தலைவன்.இப்படிக்கொத்தசேறையுடையவனும்,சேநாதிபதியையும், அவரவர்சேறையுடன் சத்துருவின்பட்டணத்தின் நான்குபுறத்திலும்நிறுத்தி எந்தப்பக்கத்தில் தனக்குப்பயமுண்டாகுமோ அதை முன்னர் எதிர்க்கவேண்டியது.

கக௦—சிலசேறையுடைய போர்க்களத்திற்கு நெடுந்தூரத்தில் நிறு

த்தி அவைகளுக்குப் பயமில்லாதவர்களாயும், சமர்த்தாளாயும், தனக்கிஷ்டர்களாயுமிருக்கிற சேநாதிபதிகளை யேற்பாடுசெய்து பேரிடைகனகதப்பட்டுமுதலிய வாத்தியமடிக்கும்போது சண்டைக்குவருகிறதென்றும், மற்றொருவாத்திய மடிக்கும்போது ஓடிப்போகிறதென்றுஞ் சங்கேதஞ்சொல்லிவைக்கவேண்டியது.

ககுக—பலமில்லாதவர்களை சும்பலாகவாவது - சூசிகாவிழுகம் வச்சிரயுகமாயாவது நின்றுகொண்டும்- பலமுள்ளவர்களைத் தனித்தனியாகநின்றுகொண்டு சண்டைசெய்யச்சொல்லவேண்டியது.

ககுக—ஸம்பூமியில்-தேர்-குதிகைகளிருந்துகொண்டும் -கொஞ்சஜலமுள்ளவிடத்தில்-ஓடம்-யானை - இவைக ளிருந்துகொண்டும்- செடி-புதர்-உள்ளவிடத்தில்-பாணங்களாலும், அவையில்லாதவிடத்தில் உலக்கை-கத்தி-முதலிய-ஆயுதங்களாலுஞ் சண்டைசெய்யவேண்டியது.

ககுக—குருசேஷத்திரம்-மச்சதேசம்-பாஞ்சாலம் - சூரசேநம் இத்தத்தேசத்திலுண்டானவர்களாயும், மற்றும்-பலமுள்ளவர்களாயும்-உருவில் உயர்ந்தவர்களாயும்-பருடனில்லாதவர்களாயும்-இருக்கிறவர்களைச் சேதைக்குமுன் வைத்துக்கொண்டு சண்டைசெய்யவேண்டியது.

ககுக—சேதைகளைக்கூட்டி - நீங்கள்ஜயித்தால் மரியாதைசெய்யவேண்டுமென்றுநாடினால் நாகத்தையடைவீர்கள் என்று பிரியவசனஞ்சொல்லி அவர்களின்கருத்தையறிந்து அவர்க ளதற்காகத் துன்பப்படுகிறதற்கும், சந்தோஷப்படுகிறதற்கும்-உண்டானகாரணத்தையும் சத்தருவிஷயத்தில் அவர்களுக்கிருக்கிறகருத்தையும்அறியவேண்டியது.

ககுக—சண்டைக்குவந்த சத்தருவை மறுபடியோடவொட்ட

டாமல் தகையவேண்டியது. அவன்தேசத்துஜநங்களைப் பிடிக்கவேண்டியது. புல்லு-நெல்லு-விறகு-தண்ணீர்-சோறு-முதலியவற்றையும் அவர்களுக்குதவாமற் கெடுக்கவேண்டியது.

ககக—அவனுக்குதவியான தடாகம்-ஏரி-இவைகளையும் உடைக்கவேண்டியது. கோட்டை-உழலைமரம் - முதலியவற்றையும்-நாசஞ்செய்யவேண்டியது. சதுரங்கசேறைகளையும், அபகரித்துக்கொண்டு இரவில் அவனைமிரட்டி அவமாநஞ்செய்யவேண்டியது.

ககக—தன்னை யவமாநஞ்செய்த அரசன்வம்சத்திற் பிறந்தவனை-அவன்மந்திரிகளோடு ஐயிக்கவேண்டியது. அவனால் தன்சேறைக்குண்டான துன்பங்களையும் யோசிக்கவேண்டியது. தனக்குத் தசாநாதன் நல்லவனாயிருந்தால் பயமின்றி சண்டைசெய்யவேண்டியது.

ககஅ—சாஸ்திரப்படியாக நல்வார்த்தைசொல்வது பொருளைக்கொடுப்பது-கலைப்பது - இம்மூன்றினாலுமாவது. அல்லது ஒன்றொன்றினாலாவது சத்துருவை ஐயிக்கவேண்டியதேயல்லது ஒருநாளாஞ் சண்டையையே முக்கியமாகச்செய்யக்கூடாது.

ககக—ஐயமும்-தோற்பும்-இருவருக்கும் - பொதுவாகையால் வேறுபாயத்தினால் காரியம்-சாதகமாகிறபஷத்தில் சண்டையைநீக்கவேண்டியது.

உ00—இம் மூன்றுபாயத்தினால் சத்துருவை ஐயிக்கக்கூடாதசமயத்தில் சத்துருவை ஐயிக்கத்தக்க சேறைகளைக் கூட்டிக்கொண்டியுத்தஞ்செய்யவேண்டியது.

உ0க—இந்தப்பிரகாரஞ் சத்துருவை ஐயித்து தேவர்களையும் தர்மிஷ்டாளான பிராமணர்களையும் பூசித்து தன்சேறைகளுக்கும்

சும்மாநஞ்செய்து இனியெல்லோரும் பயமின்றியிருக்கலாமென்று பிரசித்தப்படுத்தவேண்டியது.

உ௦௨—பின்பு-அத்தேயத்துக்குடிகள் மந்திரிகள் - இவர்களின் உட்கருத்தையறிந்து அந்தவரசன்-வம்சத்திற்பிறந்தவனை அத்தேயத்திற்கு முடிசூட்டி அவனிடத்திலொரு ஏற்பாடுசெய்துகொள்ளவேண்டியது.

உ௦௩—அவன் தனக்கு அடங்கியிருப்பதற்காக பிரமாணம்வாங்கிக்கொண்டு,மந்திரி-வேலைக்காரன்-இவர்களை அவனுக்கு ஏற்படுத்தி இரத்திரம்-வஸ்திரமுதலிய வெருமாநங்களைக்கொடுத்து சந்தோஷப்படுத்தவேண்டியது.

உ௦௪—ஒருவனுக்குப் பிரியமானபொருளை தான் வாங்கிக்கொள்ளுவது வருத்தமாயும்,அதைக்கொடுப்பது இஷ்டமாயும் இருக்கின்றது. ஆதலால் ஒருவிசேஷிகாலத்தில் ஒருவெருமதிசெய்தால் சந்தோஷத்தை யுண்டிபண்ணுகிறது.

உ௦௫—முன்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியபாபத்தின்பயன் தேவர்மூலமாயும் மானுடர்மூலமாயும் உண்டாகிறது. அவற்றில் தேவர்மூலத்துக்கு யோசனையிலலை.மானுடர்மூலத்துக்குத்தான் இவ்விதமான யோசனைமுதலியவையுண்டு.

உ௦௬—இவ்விதமாகச் சண்டையாவது போடவேண்டியது. அல்லது-அவனுடன் சமாதானஞ்செய்து அவனைத் தோழனாக்கிக்கொண்டு அவன்கொடுத்த பொருளையும், தேசத்தையும், வாங்கிக்கொண்டு ஸ்நேகலாபம் இரத்திரலாபம்-பூமிலாபம்- இம்முன்று விதமானபலன் வந்ததைப்பார்த்து திரும்பவேண்டியது.

உ௦௭—தானெதிரிக்கப்போன தேசத்திற்கு பின்தேசத்தான்

உகஅ மதுதர்ம்மசாத்திரம்

பக்கத்துத்தேசத்தான் அவர்களுக்கொத்தாசைசெய்பவன் இவர்கள்
கருத்தறிந்து அந்தச்சத்துரு தனக்குத்தோழனானும் ஆகாவிட
டாலும் அவன்கொடுக்கிறபூமியையும் பொருளையுமாவது வழிச்
செலவுக்காக வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

உ௦அ—தக்காலமிளைத்திருந்தாலும் பின்னாற்செளக்கியப்படி
த்தக்கவனாயும், ஸ்திரபுத்தியுள்ளவனுபுமிருக்கிற மித்திரனையடைகிற
த்தினாலே அரசன் விர்த்தியடைகிறாப்போல் சுவர்நம்-பூமி- இவை
களால் விர்த்தியடையமாட்டான்.

உ௦க—தருமம்-செய்த்நன்றி-உள்ளவனாயும் ஜநங்களைச்சந்தோ
ஷிப்படுத்திகிறவனாயும் தன்னிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவனாயும், அ
வக்கினகாரியத்தை முடிக்கிறவனாயும்-சுவாதினனாயுமிருக்கிற தோழ
னாவன் கொண்டாடத்தக்கவன்.

உ௧௦—சாஸ்திரமறிந்தவனாயும்-நற்கூலத்தானாயும்- பலவானாயும்
சமர்த்தனாயும்-தாதாவாயும்-செய்த்நன்றி யறிந்தவனாயும் - தயிரிய
முள்ளவனாயும்-இருக்கிறசத்துருவை ஜயிப்பது அரிதென்று சொ
ல்லுகிறார்கள்.

உ௧௧—சாதுத்தன்மை-உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனென்றறிதல்-வலி
மை-தயை-அதிககொடை-இவைகள்-மத்தியஸ்தனுக்குக் குறிகளா
கவுருக்கின்றன.

உ௧௨—துன்பம்நேரிட்டபோது ஆரோக்கியமுதலான ஷேம
த்தைக் கொடுக்கிறதாயும் - ஆற்றவாய்க்காற் பாச்சுலுள்ளதாயும்-
அதிகபுற்களினால்- பசுக்களவிர்த்திசெய்கிறதாயுமிருக்கிற பூமியை
யாவது- ஒருவனுக்குக்கொடுத்துத் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள
வேண்டியது.

உகசு—ஆபத்தைப்போக்குவதற்காக பொருளைக் காப்பாற்ற வேண்டியது. அந்தப்பொருளைச்செலவழித்தாவது மனையாளைக் காப்பாற்றவேண்டியது. இவ்விரண்டினாலும் எப்போதுந்தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டியது.

உகசு—தனக்குப் பொக்கிஷநாசம்-மித்திரநாசம்-சேநாநாசம் இவைகள் ஏககாலத்தில் நேரிட்டாலும் மறங்கலங்காமல் நன்றாக யோசித்து சதுர்விதவுபாயத்தினாலும் தான்கடப்படுகிறதை நினைக்கவேண்டியது.

உகரு—தன்னையும்-தானடையவேண்டியதையும் - சதுர்விதவுபாயங்களையும்-நன்றாயறிந்து பொருள்கிடைக்கும்பொருட்டு ஷத்திரியதன்மைப்படி யத்தந்த் செய்யவேண்டியது.

அரசன் போஜநவிதி.

உகசு—இந்தப்பிரகாரம் நடத்தவேண்டியதான இராஜ்யியகாரியங்களைமந்திரிகளுடன் யோசித்து ஆயுத்தத்தினுற்கொஞ்சம் விளையாடிநடுமத்தியாநத்தில் போசநத்திற்காக தன்னரண்மனைக்குவர வேண்டியது.

உகசு—அந்தவரண்மனையில் தனக்குவந்த ஸ்க துக்கவிஷயத்தில் தன்னப்போன்றவர்களையும் சமயமறிந்தவர்களையும் யாராலுங் கலக்கக்கூடாதவர்களையும் விஷ்ணுதலியவைகளைக்கலக்காதவரையும் இருக்கிற பரிச்சாரகாளால் பாகஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்நமுதலியவற்றை விஷித்தைப்போக்கும்படியான மந்திரத்தைச்சொல்லிப்புகிக்கவேண்டியது.

உகசு—தான்புகிக்கும்பதார்த்தங்களில் விஷித்தைப்போக்கும்படியான மூலிகைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அப்ப

டிப்பட்டஜீவரத்திநங்களை - எப்போதும் அரசன் கையில்மறவா
மற்றரிக்கவேண்டியது.

௨௧௯—அரசன்புசிக்கும்போது பரீக்ஷிக்கப்பட்டவர்களாயும்
பரிசுத்தமான வேஷம் - ஆபரணமுள்ளவர்களாயும் வேறிடத்தில்
மநம்வையாதவர்களாயுமிருக்கிற ஸ்திரிகள் - தூபம்-விசிறி-சாம
ரம் - ஸ்நாநபாநங்களுக்கு உபயோகமான தண்ணீர் இவைகளா
லுபசரிக்கவேண்டியது.

௨௨௦—இந்தப்பிரகாரம் வாகநம்-படுக்கை-ஆசநம் - அசநம்-
ஸ்நாநம்-பூச்சு-மற்றும்-அலங்காரங்கள்- இவைகளிலும் அரசன்சா
க்கிரதையாயிருக்கவேண்டியது.

௨௨௧—புசித்தபின்பு -அந்தப்புரத்தில் தனிஸ்திரிகளுடன் ஒரு
முகூர்த்தகாலம் வினையாடிப் பின்பு பகலின் எட்டாவதுபாகத்தில்
அலங்காரமுள்ளவனாய் சபைக்குப்போய் இராஜகாரியுத்தைப் பா
ர்க்கவேண்டியது.

௨௨௨—பின்பு அந்தஅலங்காரத்துடனே வில்வித்தை முதலிய
கற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் வாகநம்-ஆபரணம்-ஆயுதம் - இவைகளி
ருக்கிறவிடத்திற்குப்போய் பார்க்கவேண்டியது.

௨௨௩—மறுபடிமாலையில் சந்திசெய்துவிட்டு வீட்டுக்குள் கத்
தியைக்கையில்வைத்துக்கொண்டு இரகசியத்தைச்சொல்லுகிற வே
வுகாரர்களின் சமாச்சாரங்களை விசாரிக்கவேண்டியது.

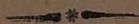
௨௨௪—பின்பு அவர்களோடுமற்றொருவிடத்திற்குப்போய் அவர்
களையொவ்வொருவராக அதுப்பிவிட்டு தனிபரிசாரக ஸ்திரிகளுட
ன்போஜதத்திற்காக அந்தப்புரம் செல்லவேண்டியது.

௨௨௫—அவடத்திற்புசித்தபின்பு கூத்து-பாட்டு - வாத்தியம்

இவைகளால் கொஞ்சஞ்சந்தோஷமடைந்து பின்பு அந்தப்புரத்தி
ற்படுத்தி விடியற்காலம் வருத்தமின்றி எழுந்திருக்கவேண்டியது.

உஉசு—இப்போதுசொல்லிவந்த விதிப்படி இராஜஜீயகாரியங்
களையெல்லாம் அரசன் தனக்குநோயில்லாதகாலத்தில் தானேவி
சாரிக்கவேண்டியது. நோயிருந்தால் தக்கமந்திரிமுதலானவர்களா
ல் விசாரிக்கச்செய்யவேண்டியது.

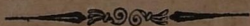
ஏழாவதத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆக-அத்தியாயம்-எ-க்கு-சுலோகம்-கச௦ சு.

எட்டாவது

அ த் தி யாயம்.

வியவஹாரபரிபாஷை.

க—வியவஹாரங்களை தீர்மானிக்க.மதமுள்ளவரசன் மந்திரா
லோசனையறிந்த மந்திரிகளோடும்- பிராமணர்களோடும்-வணக்க
முள்ளவனாய் நீதிசபைக்குப்போகவேண்டியது.

உ—அந்தச்சபையில் வணக்கமுள்ளவெலித்தையே ஆபரணமா
கவுள்ளவனாய் உட்கார்ந்தாவது அல்லது- சொற்பகாரியமா யிருந்
தால் நிறைகொண்டாவது வலதுகையைத்துக்கிக்கொண்டு வழக்
காளியின் வழக்கை விசாரிக்கவேண்டியது.

ங—பதினெட்டுவழியாலும் வந்திருக்கிற வழக்காளிகளின் வழக்
கைசாஸ்திரத்தில் பார்க்கப்பட்டும் உலகத்திற்காணப்பட்டும் இருக்
கிற சாஸ்திரமுதலான காரணங்களால் திறந்தோற்றுத் தனித்தனி
யாக விசாரிக்கவேண்டியது.

ச—அந்தப்பதினெட்டுவழிகளாவன. முதலாவது- கடன்கோடல் இரண்டாவது-ஒருவரிடத்துக்காக்கும்படி வைத்தபொருள்-மூலாவது-உடையவனல்லான் விற்பல்-நான்காவது கூடலாபஞ்சம் பாதித்தல்-ஐந்தாவது- தாறஞ்செய்தபொருளைக் கொடாமை.

ரு—ஆறாவது-சம்பளங்கொடாமை-ஏழாவது-கட்டுப்பாட்டை மீறிநடத்தல்-எட்டாவது-ஒருபொருளை விற்காவது வாங்கியாவது பின்புசந்தேகித்தல்-ஒன்பதாவது-மாட்டையுடையவனுக்கும் மேய்ப்பவனுக்கும்வரும்வழக்கு.

சு—பத்தாவது-எல்லவழக்கு-பதினென்றாவது-அடித்தல்-பன்னிரண்டாவது-திட்டல்-பதினொன்றாவது-திருட்டு-பதினான்காவது-வன்செய்கை-பதினைந்தாவது-ஒருவன்ஸ்திரீயை அபகரித்தல்.

எ—பதினாறாவது-மாதராதவர்தருமம்-பதினேழாவது- விபாகம்-பதினெட்டாவது-குதாடல்-இப்பதினெட்டும்-வழக்குக்கு இரு ப்பிடமாயிருக்கின்றன.

அ—இந்தவிஷயங்களில் அதிகமாக வழக்கிடுகின்ற - மனிதர்களின்வழக்கை பழைமையானதருமப்படி தீர்மானிக்கவேண்டியது.

சு—அரசன் காரியாந்திரத்தினாலாவது-பிணியினாலாவது-தானுக்கு வே-எப்போது விசாரணைசெய்யக்கூடாதோ அப்போது வழக்கைக்கண்டுபிடிக்கிறவிஷயத்தில்-பண்டிதனுபிராமணனை விசாரிக்கும்படி நியமிக்கவேண்டியது.

க0—அந்த பண்டிதப்பிராமணனும் மூன்று சபிகர்களோடு மேலான அந்தச்சபையிற் பிர்வேசித்து உட்கார்ந்தாவது நின்று

சபிகர்-என்பது-நீதிக்காரனுடனிருந்து-வழக்காளிகளின்நியாயநியாயத்தை அறிகிறதற்காகநியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்.

கொண்டாவது அரசன் விசாரிக்கவேண்டியகாரியங்களைத் தான் விசாரிக்கவேண்டியது. உலாவிக்கொண்டு விசாரிக்கக்கூடாது.

கக—சபையாவது-எவ்விடத்தில்வேதமறிந்த மூன்று சபிகபிராமணனும் அரசனாலேற்படுத்தப்பட்ட பண்டிதபிராமணனும் இருக்கிறார்களோ அந்தவிடத்தையே சபையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கஉ—அதர்மத்தினால் கெடுக்கப்பட்டு நீதிசபைக்குவந்த தருமத்திற்கு விரோதமான அதர்மத்தை சபிகர்கள் நீக்காமற்போனால் அந்தவிஷயத்தில் அவர்கள் பாபியாகிறார்கள்.

கங—மனிதன் வழக்கைக்குறித்து நீதிசபைக்குப்போகாமலே இருக்கவேண்டியது; அல்லது போனால் உண்மையையாவது சொல்லவேண்டியது. அறிந்ததை சொல்லாமற்போனாலும், அறியாததை விரோதமாகச்சொன்னாலும் பாபியாகிறான்.

கச—எந்தவழக்கில் தருமமானது வாதிபிரதிவாதிகளின் அதர்மத்தாலும்-சத்தியமானது சாஷிகளின் அசத்தியத்தாலும்-விசாரணைகாலத்தில் கெடுக்கப்படுகிறதோ அந்தவழக்கில் சபிகர் குற்றவாளிகள்.

கரு—தருமம் அழிக்கப்பட்டால் அது நம்மையழிக்கும், அது காப்பாற்றப்பட்டால் நம்மைக்காப்பாற்றும், அழிக்கப்படாத தருமம் நம்மையழித்தாது ஆகையால் தருமத்தையழிக்கக்கூடாது, என்று நீதிக்காரன் சபிகர்களை நோக்கிச்சொல்லவேண்டியது.

ககா—தெய்வத்தன்மையுள்ள தருமமானது அபிஷ்டங்களைப்பெல்லாம் வருஷிக்கிறபடியினால் அதை விருஷிமென்றுசொல்லுகிறார்கள். அதை யழிக்கிறவனை விருஷிலென்று தேவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் தருமத்தையழிக்கக்கூடாது. விருஷிலாவது தருமகாதகன்.

க௭—தேகத்தோடு மற்றவைகளெல்லாம் அழிந்துபோகிறது தருமமொன்றே இறந்தபின்னும் அதுசரிக்கிறது. ஆதலால் அது வே மெலானசினேகிதன்.

க௮—அக்கிரமமாகச்செய்த தீர்ப்பினால்வரும் அதர்மத்தில் நாலிலொருபங்குசெய்தவனையும் மற்றொருபங்கு சான்நினையும்கூட மற்றொருபங்கு சபிகர்களுடையும்கூட மற்றொருபங்கு அரசனையும்அடைகின்றது.

க௯—எந்தவழக்கில் தண்டிக்கத்தக்கவன் தண்டிக்கப்படுகிறானோ-அந்தவழக்கில் அரசனுக்குப்பாவமில்லை சபிகர்களுக்குநீங்குந்தமில்லை பாவமானது செய்தவனைச்சாரும்.

௨௦—பிராமணகுலத்திற்பிறந்து கர்மானுஷ்டாநமில்லாத பிராமணனானும் அரசன்செய்யவேண்டிய தீர்மானங்களைச் செய்யலாம்.சூத்திரனொருபோதுநீ தீர்மானஞ்செய்யக்கூடாது.

௨௧—எந்தத்தேசத்தில் அரசன்செய்யவேண்டியதருமவிசாரணையைச் சூத்திரன் செய்கிறானோ அந்தத்தேசமுமுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சேற்றிலகப்பட்ட பசுவைப்போலே துன்பப்படுகின்றது.

௨௨—எந்தத்தேசத்தில் சூத்திரர் தெய்வத்தைநிந்திக்கிறவர்கள் இவர்கள் அதிகமாயும்-துஷ்டிகளில்லாமலும் இருக்கிறார்களோ அத்தேசமுமுதும்-வறுமை-நோய்-இவைகளால் துன்பப்பட்டுச் சிக்கிரத்தில் அழிந்துபோய்விடும்.

௨௩—நீதிக்காரன் -தருமாசநத்தி லுட்கார்த்துகொண்டு சரீரங்களைப் போர்த்துக்கொண்டு திக்குப்பாலகர்களுக்கு வந்ததஞ்செய்து பின்பு வழக்குகளை விசாரிக்கத்துவக்கவேண்டியது.

௨௪—வழக்கின் உயர்வு-நாழ்வு-லாபம்-நஷ்டம்-தருமம்-அதர்மம்

இவைகளை நன்றாயறிந்து வருணக்கிரமமாக விதிப்படிவழக்கை விசாரிக்கவேண்டியது.

௨௫—வெளியில்காணத்தக்கதான தொழி-முகவருணம்-கீழ்ப்பா ர்வைமுதலிய- அபிப்பிராயக்குறி-வியல்வை-மயிர்க்கூச்ச - கைதட் டல்முதலியசேஷ்டை-கண்செய்கை-இவைகளால் -வழக்காளியினு ட்கருத்தையறியவேண்டியது.

௨௬—ஏனென்றால் மேற்சொன்ன உருவம்-அபிப்பிராயக்குறி நடை-செய்கை-சொல்-கண்-வாய்-இவைகளின்குறி - இவைகளாலே யே-மணிதர்களின் உட்கருத்து அறியப்படுகிறது.

௨௭—தன்பொருளைக்காப்பாற்றத் திறமில்லாத சிறுவன்பொரு ளை அவன் வேதமோதிவருகிறவனாயிலாவது, அவனுக்குப் பாலிய ம்போகிறவனாயிலாவது-அரசன் காப்பாற்றவேண்டியது. (பதினா றுவயதுவனாயில் பாலியம்.)

௨௮—மலடி-இறந்துபோன பிள்ளையையுடையவர்- தேசாந்த ரம்போனபதியையுடைய பதிவிரதாஸ்திரி-பத்னாவில்லாதவர்-வித வைகள் - இவர்களின்பொருளையும் அரசனே காப்பாற்றவேண்டி யது.

௨௯—இந்தஸ்திரிகள் ஜீவித்திருக்கும்போது அவர்களின்பத்னா க்களாராவது அவர்களின்பொருளையபகரித்துக்கொண்டு அவர்களை க்காப்பாற்றாவிட்டால் அவர்களை தர்மியீடனானவரசன் திருடனைப் போல்தண்டித்து பொருளையும் வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டியது.

௩௦—ஒருவன் கைதப்பி அரசனிடத்து அகப்பட்டபொருளை அரசன் மூன்றுவருஷம்வனாயில் வைத்துக்காப்பாற்ற வேண்டிய து. அதற்குள்ளாகவுடையவன் வந்துபெற்றுக்கொள்ளாவிடில் அ ரசன் அதையெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

௩௧—எவன் இந்தப்பொருளெனதென்று சொல்லுவானோ அவனை அந்தப்பொருளின்ரூபம்-தொகை-அதுகெட்டுப்போனவிடம் இவைமுதலானவைகளைத் தரிக்கித்துக் கேள்விகேட்கவேண்டியது. உடையவனாகவிருந்தால் அப்பொருளைக்கொடுத்துவிடலாம்.

௩௨—பொருள் கைவிட்டுப்போனவிடத்தையும் காலத்தையும் நிரந்தையும், உருவத்தையும், இடைமுதலானகணக்கையும், சரியாகச்சொல்லாவிடில் அவனுக்கு அந்தப்பொருளின் தொகைக்குச்சரியானதண்டம்விதிக்க.

௩௩—தப்பிப்போ யகப்பட்டபொருளை காப்பாற்றினதற்காக அரசன் ஆறில் அல்லது-பத்தில் அல்லது-பன்னிரண்டில் ஒருபங்கை அப்பொருளுடையவன் குணகுணத்துக்குத்தக்கபடி பெரியோர்களின் தருமத்தை நினைத்து எடுத்துக்கொண்டு மற்றதை உடையவனுக்குக்கொடுத்துவிடவேண்டும்.

௩௪—ஒருவன் கைதப்பிப்போனபொருளை அரசன்மனிதர்கள் கண்டெடுத்தால் அதை யரசன்தன்காவலில் வைத்துக்காப்பாற்றி வேண்டியது. அதைத்தன்காவற்காரர்களில் யாராவது திருடினால் அவர்களை யானையின்காலா லிட மச்செய்யவேண்டியது.

௩௫—எவன் ஒரு புதையலைக்கண்டெடுத்து அந்தப்பொருளை த்தனதென்று ருசுப்பித்துவானோ அதிலும் ஆறிலாவது பன்னிரண்டிலாவது ஒன்றினை யெடுத்துக்கொண்டு மற்றதையவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது.

௩௬—ஒருவன் அந்தப்புதையலைத் தனதென்றுபொய்யாகச்சாதித்ததாகத்தெரிந்தால் அவனுக்கு அந்தப்பொருளின் தொகையில் பதினாறிலொருபங்கு அல்லது-அவனாஸ்தியி லெட்டிலொருபங்காவது தண்டம் விதிக்கவேண்டியது.

௩௭—வித்துவானான பிராமணனுக்கு அவனால் வைக்கப்பட்ட புதையல்கப்பட்டால் முற்றுமவனே யெடுத்துக்கொள்ளலாம் அதேனெனில் அவனெல்லாருக்கும் மேலானவனல்லவா.

௩௮—அரசன் பூமியிலிருந்து புதையல்கண்டெடுத்தால் அதில் பாதுகையப்பிராமணர்களுக்கு தாதுஞ்செய்து மற்றதைத்தன் பொக்கிஷத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது.

௩௯—கல்வியுள்ள பிராமணன்தவிர மற்றவர்களுக்கு பூமியிலிருந்து அகப்பட்ட இரத்திரமுதலியபுதையல்களில் அரசனுக்குப் பாது கொடுக்கவேண்டியது. ஏனெனில் - அவன் பூமிக்குயஜமானனல்லவா.

௪௦—திருடன் கொண்டுபோகப்பட்டபொருளை அரசன்கண்டுபிடித்தால் அதற்குடையவனகப்படாதபோது அதைச்சகலவருணத்தாருக்குங் கொடுக்கவேண்டியது. அரசன்றனக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டால் திருடன்பாவம் அரசனைச்சாரும்.

௪௧—அரசன்-ஜாதிதருமம்-தேசதருமம்- யாபாரிகளின்தருமம் குலதருமம்-இவைகளை தன்றாக விசாரித்து அதற்கு விரோதமின்றி தான்தீர்மானிக்கவேண்டியது.

௪௨—ஏனென்றால் தன்றன் காரியங்களைச் செய்துகொண்டும் தன்றன் அனுஷ்டாபத்தில் சாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் மிருக்கிற மனிதர்கள் தூரதேசத்திலிருந்தாலும், அனைவருக்கும் இஷ்டராக இருக்கர்.

௪௩—அரசனேனும் அல்லது அவனால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிக்காரனேனும் தானாக ஒருவழக்கைக் கற்பிக்கவும் ஒருவர்கொண்டுவருகிறவழக்கை விசாரிக்காமலிருக்கவுண்டாது.

௪௪—கீத்தியினால் வெட்டப்பட்டமிருகம் ஒடிப்போனவிடத்

தைவேடண் இரத்தபிந்துக்களால் அறிகுறப்போல் அரசன் பிர
மாணமுதலிய காரணங்களால் தருமத்தினுண்மையைக் கண்டறிய
வேண்டியது.

சடு—நீதிக்காரன் சுத்தியுத்தையும், பொருட்டொகையையும், சா
ன்றினரின் உண்மையையும், தேசத்தையும், அபராதத்தின் சலபாதி
க்கியத்தையும், காலத்தையும், யோசித்துப்பார்த்து தன்னுத்துமா
நரகத்தையடையாதிருக்கும்படி தீர்மானிக்கவேண்டியது.

சக—அந்தத்தேசத்திலிருக்கிற பெரியோர்கள் தருமமறிந்த
பிராமணர்கள் இவர்களினுலெந்த தேசாசாரகுலாசாரங்கள் யெந்
படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ அதற்குவினோதமில்லாமல் தான்தீ
ர்மானிக்கவேண்டியது.

கடன்கோடல்.

சஎ—கொடுத்தபொருள் தனக்குக்கிடைக்கும்பொருட்டு†உத்
தமர்ணனால் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்ட நீதிக்காரன்* அதமர்ணனைவி
சாரித்து அவனிடத்தினின்றும் பொருளைவாங்கி உத்தமர்ணனுக்கு
க்கொடுக்கவேண்டியது.

சஅ—மேல்சொல்லப்போகிற உபாயங்களுக்குள் எந்தெந்தவி
தத்தினு லுத்தமர்ணன் அதமர்ணனிடத்தில் பொருளைவாங்கிக்கொ
ள்ளலாமோ அந்தந்தவுபாயத்தினால் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சக—உபாயமாவது அதமர்ணன் படுத்துக்களைக்கொண்டு அவ
னுக்கு நல்வார்த்தை சொல்லியாவது-அவனைத்தானேயறுசரித்தா
வது-சீட்டுமுதலியஆதரவைக்கொண்டு வழக்கிட்டாவது - புஷிண

† உத்தமர்ணன்-என்பது-கடன்கொடுத்தவன்

* அதமர்ணன்-என்பது-கடன்வாங்கினவன்

முதலியவற்றை யவனிடத்திரவலாக வாங்கிக்கொண்டு கடனையொழுங்குபடுத்தென்று சொல்லியாவது அவன்பசுமுதலானவற்றை மறித்து அவன்விட்டுவாசற்படியில் படுத்திக்கொண்டாவது அவனைத் தன்விட்டிலி அழைத்து அடித்தாவது உத்தமர்ணன்பொருளைவாங்கிக்கொள்ளலாம்.

௫௦—எந்த உத்தமர்ணன் தான்கொடுத்தபொருளை எவ்விதமாயாவது தானே வாங்கிக்கொள்வானோ அவனை அரசன்விசாரிக்கக் கூடாது.

௫௧—நீதிக்குவந்தபின்னும் அதமர்ணன் கடன்கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்று மாறுபாடுசெய்தால் பத்திரஞ் சான்றினர் முதலானவர்களால், கொடுக்கவேண்டியதாக ஏற்பட்டால் உத்தமர்ணனுக்குப்பொருளையும் வாங்கிக்கொடுத்தி அதமர்ணன் சத்திக்குத் தக்கபடி தண்டத்தையும் விதிக்கவேண்டியது.

௫௨—நீதிக்காரன் கடன்கொடுத்துவிடென்று நீதிசபையில் சொல்லும்போது அதமர்ணன் தான் கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்றால் பணங்கொடுத்தபோது இருந்தசான்றினர் அப்போது ஏற்பட்டபத்திரம் இவைகளைக்கொண்டு உத்தமர்ணன் ரூபப்படுத்தவேண்டியது.

௫௩—எவன் தான்பணங்கொடுக்கும்போது இல்லாதசான்றினரைக்காட்டுகிறானோ எவன்சான்றினரைக்காட்டிமறைக்கிறானோ எவன் முன்னுக்குப்பின்விரோதமாகக் காரியங்களையறியாமற் பேசுகிறானோ இவர்களுடைய.

௫௪—எவன் முன் தான்பணங்கொடுத்ததாகவும் பின்பு தன்பிள்ளைமுதலானவர்கள் கொடுத்ததாகவும் வியாஜத்தைச்சொல்லிவிட்டு ஒழிப்போகிறானோ எவன் நீதிக்காரன்கேட்குங்கேள்விக்கு உத்தரவுசொல்லவில்லையோ இவர்களுடைய.

௫௫—எவன் சான்றினரோடு பேசக்கூடாதவிடத்தில் இரகசியமாகப் பேசுகிறானோ எவன் ஆசைப்பித்துக்கேட்பதற்குச் சரியாகச் சமாதானம் சொல்லவில்லையோ எவன் வழக்கிட்டு விசாரணைகாலத்தில் தேசாந்திரத்துக்குப்போகிறானோ இவர்களையும்.

௫௬—எவன் நீதிக்காரன் வழக்கை தரிக்கித்துக் கேட்கும்போது சரியாகச் சொல்லவில்லையோ எவன் சான்றினர்முதலிய ருசுக் கொடுக்கவில்லையோ எவன் தனக்குவிமோதமானவைகளைச் சாதகமாகச் சொல்லுகிறானோ இவர்களையும்.

௫௭—எவன் தனக்குச் சான்றினரிருக்கிறார்களென்று சொல்லிக் காண்பிக்கச் சொல்லும்போது காண்பிக்கவில்லையோ இவனையும் இவ்விதகாரணங்களால் தோற்றவர்களாகத் தீர்மானிக்கவேண்டியது.

௫௮—உத்தமர்ணன் விசாரணைகாலத்தில் தன்வழக்குக்குச்சரியான உத்தரஞ்சொல்லாவிடில் அவனைக் காவலிலாவது வைக்கவேண்டியது. தண்டமாவது விதிக்கவேண்டியது. அதமர்ணன் நாற்பதாத்தாந்துநாளைக்குள்ளாவது நீதிக்குவந்து தன்னியாயத்தைச்சொல்லிக்கொள்ளாவிடில் வழக்கில் தோற்றுப்போவான்.

௫௯—எந்த அதமர்ணன் எவ்வளவுபொருளைக் கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்று மறைக்கிறானோ எந்த ஷத்தமர்ணன் எவ்வளவு பொருள் வசவேண்டிமென்று பொய்சொல்லுகிறானோ தருமமதியாத இவ்விருவர்களுக்கும் அந்தப்பொருளுக்கிரட்டிப்பானதண்டம்விதிக்க.

௬௦—உத்தமர்ணனால் நீதிக்கழைக்கப்பட்ட அதமர்ணன் வாங்கினதேயில்லையென்று பொய்சொன்னால் மூன்றுக்குக்குறையாத சான்றினரால் நீதிக்காரன்முன்பாக உத்தமர்ணன் ருசுப்பிக்கவேண்டியது.

௬௧—உத்தமர்ணன் எப்படிக்கொத்தசான்றினரை விவஹரத்தி
ல் லவத்துக்கொள்ளலாமோ அவர்களுையும் அவர்களுண்மையாகச்
சொல்லவேண்டிய விதத்தையும் சொல்லப்போகிறேன்.

சான்றினர்பிரகரணம்.

௬௨—கிரகஸ்தர்களாயும், புத்திரவாஸ்களாயும், அந்தத்தேசத்திற்
பிறந்தவர்களாயும், நான்குவருணத்திலொருவர்களாயும், இருப்பவர்
கள் உத்தமர்ணனால் சொல்லப்பட்டவர்களாய் சான்றினர்தன்மை
க்கு உரியவர்களாகிறார்கள். ஆபுத்தில்லாதபோது இவர்களைவிட யா
ருங்கூடாது.

௬௩—சகலவருணங்களிலும் உண்மையைப்பேசுகிறவர்களாயும்
சகலதருமத்தை யறிந்தவர்களாயும் ஆசையில்லாதவர்களாய் மிருப்
பவர்களைச் சான்றினராகக்கோரவேண்டியது. மற்றவர்களை நீக்க
வேண்டியது.

௬௪—பொருளில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சிநேகிதிகள் வேலை
க்காரர்கள்-சத்துருக்கள் - பிரசித்தமானதோஷமுள்ளவர்கள்-நோ
யாளிகள்-பஞ்சமஹாபாவிகள்-இவர்களைச் சான்றினராகக் கோரக்
கூடாது.

௬௫—அரசன்-மிட்டாயிக்காரன்-நட்டுவன் - வேதமோதினவன்
மானாக்கன்-சந்நியாசி-இவர்களையும்.

௬௬—ஒருவனுக்குட்பட்டவன்-அபவாதமுள்ளவன்- சமுசயப்
பட்டவன்-ஈந்தொழில்செய்யவன்-பாலன் - கிழவன்-ஒருவன்-ப
றையன்-இந்திரியமில்லாதவன் இவர்களையும்.

௬௭—வியசநமுள்ளவன்-குடியன்-பித்தன் - பசிதாகமுள்ளவன்
இளைப்படைந்தவன்-காமவிகாரமுள்ளவன் அதிககோபமுள்ளவன்
திருடன்-இவர்களையுஞ் சான்றினராகக்கோரக்கூடாது.

சுஅ—ஸ்திரிகளுக்கு ஸ்திரிகளும்-துஜர்களுக்குத் துஜர்களும் சூத்திரர்களுக்குச் சற்சூத்திரர்களும்,பறையன்முதலானவர்களுக்குப் பறையன் முதலானவர்களும், சான்றினராக இருக்கவேண்டியது.

சுக—ஆனால் வீட்டுக்குள்ளாவது காட்டிலாவது இறந்துபோகும்படியான ஆபத்திலாவது எவன் தக்காலத்தில் அநுபோகசாலியாய்சமீபத்திலிருக்கிறானோ அவனைச் சான்றினனாகச்சொல்லலாம்.

எ0—இப்படிக்கொத்த ஆபத்துநேரிட்டபோது முன்சொன்ன குணமுடையவர் அகப்படாவிடில் ஸ்திரி-பாலன்-கிழவன்-சீஷன்பந்து-அடிமை-வேலைக்காரன்-இவர்களையும் சான்றினராகச்சொல்லலாம்.

எ1—சான்றுரைக்கும்போது சித்தச்சுவாதீதமில்லாத - பாலன் கிழவன்-நோயாளி-பித்தன்-இவர்களின்வசநங்கள்-நிலையில்லாததால் அவர்களைக் குறிகளாலறியவேண்டியது.

எ2—சகலமான துணிவுகாரியங்களிலும்,திருட்டுச்சங்கடிகளிலும்,பிறன்மனவியை அபகரித்தவிஷயங்களிலும்,அடித்தல் திட்டல் இவைகளிலும் சான்றினரை-தக்கவொன்றுத் தகாதவொன்றுப்பரிசோதிக்கவேண்டியதில்லை.

எ3—ஒருவிஷயத்தில் சான்றினர்களுடையமொழிக ளிருவிதப்படில் அரசன் அதிகசான்றினரை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது. இரண்டுபக்கமுஞ்சரியாகவிருந்தால் அதிககுணமுள்ளவர்களையும் அவர்களும் இரண்டுவிதமாகவிருந்தால் பிராமணனையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

எ4—சான்றினர் தன்கண்ணினுல்பார்க்கப்பட்டாவது கேட்கப்பட்டாவதிருக்கிறகாரியத்தை யுண்மையாகச்சொன்னால் தருமம் அரித்தம் இவைகளால் குறைவுபடார்கள்.

எடு—கண்ணற்பார்க்கப்பட்டும் காதால் கேட்கப்பட்டும் இராததைநீதிசபையில் பிதந்துகிறசான்றின் இறந்தபின்சுவர்க்கத்தை விட்டு நரகத்தையடைகிறான்.

எஃ—ஒருவிஷயத்தில் தான்சான்றினனாகக் கோரப்படாதவனாக விருந்தாலும் அதுகாரியத்தைத் தான்பார்த்தாயினும் கேட்டாயினும் இருப்பானாகில் அந்தவிஷயத்தில் நீதிக்காரன்கேட்பானாகில் தான் பார்த்ததையும் கேட்டதையும் உண்மையாகச் சொல்லவேண்டியது.

எஃ—ஆசையில்லாத பொருவனையேனும் சான்றினனாகக்கோரலாம் மாதர்கன்பலனோனும் அவர்களபுத்தியில் நிலையில்லாமையால் அவர்களுடும் முன்சொன்ன தோஷமுள்ளவர்களையும் கடன்முதலியவிஷயத்தில் சான்றினராக ஏற்படுத்தக்கூடாது.

எஃ—சான்றினரால் சபாவத்திற்சொல்லப்பட்டவார்த்தையை உண்மையாக அறியவேண்டியது. பயப்படுத்துவதினால் முன்சொன்னதற்குப்பின் விரோதமாகவிருந்தால் அதைத் தருமமா ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.

எஃ—நீதிக்காரன் சபையினடுவிலவந்த சான்றினரை வாதி பிரதிவாதிக்குக்கெதிரில் நிறுத்தி மேற்சொல்லப்போகிற விதிப்படி நல்வார்த்தையாக வினவவேண்டியது.

அ௦—ஓய் சான்றினனோ இவ்விஷயத்தில் உங்களைச்சான்றினராகக்கோரியிருப்பதினால் இவர்களிருவருக்கும் நடந்தகாரியத்தில் நீங்காறித்ததை உண்மையாகச்சொல்லுங்கள்.

அ௧—உண்மையைச் சொல்பவன் மேலானவுலகத்தையும்-இம்மையில் மேலானகீர்த்தியையுமடைகிறான். இந்தச்சொல்லானது பிரமனால் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது.

அ௨—பொய்சான்றுரைப்பவன் நூறுஜநம்வலாயில் வருண

ஐனைய சரீப்பாசத்தாலே கட்டப்படுகிறான் ஆகையால், உண்மையாகச்சொல்லவேண்டியது.

அரு—உண்மையைச்சொன்னால் சான்றினன் பரிசுத்தனாகிறான் தருமம்வருகிறது ஆகையால். சகலவருணத்தார் விஷயத்திலும் சான்றினர் உண்மையே சொல்லவேண்டியது.

அசு—மனிதருக்கெல்லாம் தன் தன் அந்தராத்மாவேசான்றாகவும் கதியாயுமிருக்கிறது. ஆதலால் மேலான சான்றாகியவன் அந்தராத்மாவை நியமமாநஞ்செய்யாதே.

அரு—பாபிகள் தாங்கள் பாபஞ்செய்யும்போது தங்களை யொருவரும் பார்க்கவில்லையென்று நினைக்கிறார்கள் அவர்களை மீமற்சொல்லும் தேவர்களுடம் அவர்கள்தராத்மாவும் பார்க்கிறார்கள்.

அசு—ஆகாயம்-பூமி-வாயு-ஜலம்-மதம்-சந்திரன்-சூரியன்- அக்கிநி-யமன்-இரவு-இரண்டிசந்தி-தருமம்-இவைகள் மனிதர்களின் சகலதடையையும் அறிகிறார்கள்.

அரு—பகலில் பதினைந்து நாழிகைக்குள்ளாக நீதிசபையில் தேவநாவிக்கிரகம்பிராமணர்கள் இவர்கள் சமீபத்தில் பிராமணர் முதலான சான்றினலாபரிசுத்தாளாக கிழக்குமுகம் அல்லது-வடக்குமுகமாக நிறுத்தி தானும் பரிசுத்தனாய் சத்தியஞ்செய்வித்து சான்றினரை விசாரணை செய்யவேண்டியது.

அஅ—பிராமணனை சொல்லென்றும், ஸுத்திரியனை உண்மையைச் சொல்லென்றும், வைசியனை நீபொய்சொன்னால் உன்னுடைய பசுவும் விதையும், பொன்னும், பலியாதழியுமென்றும், சூத்திரனை நீபொய்சொன்னால் மறையோனைக்கொன்றது முதலிய பாபங்களை யடைவாயென்றும், சத்தியங்கெட்கவேண்டியது.

அசு—மித்திரத்துமோகி மறையோனைக்கொன்றவன் ஸ்திரீயை

கொன்றவன் - மகனவக்கொன்றவன் - செய்ந்தன்றியை மறந்தவன் இவர்களையுமுலகத்தை பொய்சான்னுரைத்தவனடைவான்.

௯௦—ஒய்குணமுள்ள சான்றினர்களே நீங்கள் பொய்சொன்னால் நீபிறந்தநாண்முதல் இதுவரையிற்செய்த புண்ணியமெல்லாம் நீவளர்க்கு நாய்க்குப்போய்ச்சேரும்.

௯௧—ஒய்கல்யாணகுணமுள்ள சான்றினனே நீயொருவனாக விருக்கிறேனென்றுநினைக்கிறாய் அதுசரியன்று. ஏனென்றால்-உன்னுடையமதத்தில் நீசெய்யும் புண்ணியபாவங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு பரமாத்மாவாசஞ்செய்கிறார்.

௯௨—சூரியன்பிள்ளையாகிய யமனே உன்மதத்தில் வாசஞ்செய்கிறார். பொய்சொல்லுதல் முதலியவற்றால் உனக்கவனிடத்தில் விநோதமில்லாமலிருந்தால் கங்கை-குருகேஷத்திர முதலியவற்றைக் குறித்து நீபுண்ணியயாத்திரைபோகவேண்டியதில்லை.

௯௩—பொய்சான்னுரைத்தவன் வஸ்திரமில்லாதவனாய் மொட்டைத்தலையாய்-குருடனாய் - பசிதாகங்கொண்டு தன்சத்துருவின் விட்டில் பிணையெடுப்பான்.

௯௪—பின்னும் தருமநிச்சயத்திற்காக கேட்கப்பட்ட ஏந்த சான்றினன் பொய்யைச்சொல்வானோ அவன்பாபியாய் தலைகீழாகக் காடாந்தகாரநகத்தில்விழ்வான்.

௯௫—எவன்காணாதகாரியத்தை சொற்ப பிரயோசனத்துக்காக நீதிசபையில் பொய்யாகச் சொல்வானோ அவன் ஆசையினால் மீன்களை முள்ளுடன்சாப்பிடுகிற குருடன்போல் துன்பப்படுவான்.

௯௬—எவன் சான்னுரைக்கும்போது அனைத்துமறிந்த அவன் அந்தராத்மாநடுங்கினிலையோ இவ்வுலகத்தில் அவனைவிடயாபு முயர்ந்தவனாக தேவர்கள் சொல்லினில்லை.

கூஎ—ஒய் நற்குணமுள்ளசான்றினமோ எந்தெந்தக்காரியத்தில் பொய்ச்சான்றுரைப்பவன் எவ்வளவுபந்துக்களை கொன்றபாபத் தையடைகிறானோ அதைக்கணக்குடன்சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்

கூஅ—ஒராட்டைக்குறித்துச் சொன்னபொய்சுற்றத்தாரில் ஐவரையும், ஒரு பசுவைக்குறித்துச்சொன்னபொய்- பதிலீமரையும், ஒருகுதிரையைக்குறித்துச்சொன்னபொய்- ஈரைப்பதின்மரையும், ஒருமாநாட்டைக்குறித்துச்சொன்னபொய்- ஓராயிரவரையும், கொல்லும்.

கூகூ—பொலிவிஷயத்திற்சொன்னபொய் - பிறந்தும்பிறவாமலுமிருக்கிற தன்புத்திரர்களுடும், பூமிவிஷயத்திற்சொன்னபொய் சகலபிராணிகளையும் கொன்றுவிடும். ஆதலால்பூமிவிஷயத்திற்பொய்சொல்லற்க.

கூஊ—பின்னுந் தடாகமுதலிய நீர்நிலைகள்-பெண்- போகம்- புணர்ச்சி-முத்துமுதலிய மணிவகைகள்-கல்லிலிழைபதங்கள்- இந்த விஷயத்திற்சொன்னபொய் பூமிவிஷயம்போல்-உண்குற்றத்தாரொல்லோவாரையும் கொன்றதொஷித்தை உண்டிபண்ணும்.

கூக—இப்போதுசொல்லிய தோஷங்களுயெல்லாம் நீயறிந்து நீகேட்டதையும் பார்த்ததையும் சீக்கிரத்தில் சரியாகச்சொல்லென்றுகேட்கவேண்டியது.

கூஉ—மாட்டுமூலமா ஜீவிக்கிறவர்களாரும்,வர்த்தகஞ்செய்கிறவர்களாரும்,மிட்டாய் விற்கிறவர்களாரும்,சிற்பிவேலைசெய்கிறவர்களாரும்,பாடகர்களாரும்,வாற்றொழிந் செய்கிறவர்களாரும், வட்டிவாங்கிப்பிழைக்கிறவர்களாரும் இருக்கிறபிராமணர்களை சூத்திரரைப்போல எண்ணவேண்டியது. ஆதலால் அவர்களை சூத்திரரைப்போல் பிரமாணம்கேட்கவேண்டியது.

க0௩—எவன் காரியத்தினுண்மை யறிந்திருந்தாலும், ஒருவனுக்குத் தீங்கு வராமையின்பொருட்டி வேறுவிதமாகச் சொல்லுகிறானே அவன் சுவர்க்கலோகத்தினின்றும் நழுவமாட்டானென்று தேவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

க0௪—சூத்திரன்-வைசியன்-க்ஷத்திரியன்-பிராமணன்-இவர்களுக்கு எந்தவிஷயத்தி லுண்மைசொன்னால் வதம் நேரிடுமோ அப்போது பொய்சொல்லலாம், அந்தப்பொய்யானது உண்மையை விடமேலானது.

க0௫—ஆனால் தப்பிப் பொய்யினாலுண்டான பாபத்திற்கு பிராயச்சித்தமாக வாக்கை தேவதையாகவுடைய அவிசுக்களால் சரஸ்வதியைக்குறித்து ஹோமஞ்செய்யவேண்டியது.

க0௬—அல்லது கூச்மாண்டங்களினாலே வருணனை தேவதையாகவுடைய இருக்கினாலவது ஜலத்தைதேவதையாகவுடைய மூன்றிருக்கினாலவது அக்கிதியில் ஹோமஞ்செய்யவேண்டியது.

க0௭—தடல்முதலியவிஷயங்களில் நீதிக்காரனால் அழைக்கப்பட்ட சான்றினன் பிணிமுதலிய டீடையில்லாதபோது நார்பத்தைந்துநாளைக்குள்ளாக அதன்சங்கதியைவந்து சொல்லாவிடில்கடன் பொருளை உடையவனுக்கும்-கடனில்- பத்திலொருபங்கை அரசனுக்கும் தண்டமாகவுங் கொடுக்கத்தக்கவனாவான்.

க0௮—நீதியிற்-சான்றுகாத்த எவனுக்கு ஏழுநாளைக்குள் நோய்-அக்கிநிபயம்-சுற்றத்தார்நாசம்-இவைகளுண்டாகிறதோ அவனை அந்தக்கடனையுங்கொடுக்கச்செய்து அவனுக்கு அபராதமும் விதிக்கவேண்டியது.

க0௯—சான்றினரில்லாதவிஷயத்தில் வாதி- பிரதிவாதிகளினுண்

உரு அ மருதர் ம்மசாத்திரம்

மைய-அறியாத நீதிகாரன் மேற்சொல்லுகிறபடி சத்தியத்தினு
லாவது அறியவேண்டியது.

கக0—சத்தவிருஷிகளாலும்,தேவர்களாலும் வழக்கிற்சத்தியஞ்
செய்யப்பட்டிருக்கிறது.விசுஷ்டரும்-பீயவனன்பிள்ளையான சுதா
மாவென்னும் அரசனிடத்தூத் தன்னை விசுவாமித்திரன் தன்னிட
நூறுபிள்ளையையும் பகித்ததாகச்சொல்லும்பொழுது இல்லை
யென்று சத்தியஞ்செய்தார்.

கக1—தெரிந்தவன் வீண்காரியத்திலும் சொற்பகாரியத்திலுஞ்
சத்தியஞ்செய்யக்கூடாது. அப்படிசெய்கிறவன் இம்மையிலும்
மறுமையிலும் அழிகிறான்.

கக2—அநேகம் ஸ்திரீயுள்ளவன் அந்தஸ்திரீகளின் புணர்ச்சிவி
ஷயத்திலும்,விவாகவிஷயத்திலும்,பசுமாடுகளின் புல்லுவிஷயத்தி
லும்,ஹோமசமித்துக்கள் விஷயத்திலும்,பிராமணனைக் காப்பாற்
றும்விஷயத்திலும், பொய்சத்தியம்பண்ணினாலும் குற்றமில்லை.

கக3—வாதி-பிரதிவாதினை பிரமாணங் கேட்கும்போதும், பிரா
மணனைச் சத்தியமாகச்சொல்லென்றும் கூத்திரியனை உன்வாகநம்
ஆபுதம்-இவைகளின்மேல்-ஆணையிட்டுச் சொல்லென்றும், வைசிய
னை-உன்பசு-நாறியம்-தநம் - இவைகளின்மேல் லாணையிட்டுச்சொல்
லென்றும்-சூத்திரனை- நான்பொய்சொன்னால் பஞ்சமஹாபாதக
ங்களை யடையக்கடவேனென்றும் சொல்லச்சொல்லி பிரமாணங்
கேட்கவேண்டியது.

கக4—பிரமாணஞ்செய்பவனை மழுவாகிலும் எரிக்கச்சொல்ல
வேண்டியது.ஜலத்திலாவது அமிழ்த்தவேண்டியது.அல்லதுபிள்ளை
மனையாள்-இவர்களின் தலையிலாவது அடிக்கச்செய்யவேண்டியது.

கக5—மழுவெடுக்கிறவனுக்கு கைவேகாமலும், ஜலத்திலழுத்தி

னவன் மிதவாமலும், பிள்ளை-மனையான் தலையிலடித்தவனுக்கு உடனே துன்பம் நேரிடாமலுமிருந்தால் பிரமாணத்திற் பரிசுத்தராக ளாக அறியவேண்டியது.

கக௯—முற்காலத்தில் பிள்ளைதரண கறிஷ்டபிராதாவினாலே நீ பிராமணனன்று சூத்திரஸ்திரீக்குப் பிறந்தவனென்று தூஷிக்கப்பட்ட வத்ஸமஸூமுதி அக்கிதியிற் பிரவேசிக்கும்போது அக்கிதியானவன் அவருடைய ஒருமயினாயுங்கொளுத்தவில்லை.

கக௯—எந்தவழக்கிற் பொய்சான்று கூறப்பட்டதென்று தெரியப்படுமோ அந்தவழக்கு தீரீமாநஞ்செய்யப்பட்டிருந்தாலும் உடைக்கப்படும். அதிற்செய்த தண்டனையும், மாறிப்போம் விசாரணை முடிந்து தீர்ப்புசொல்லுகிறசமயமாயிருந்தாலும் மறுபடியும் விசாரிக்கவேண்டியது.

கக௮—பொருளாகைச குடிமயக்கம்-அச்சம்-நட்பு-காமம்-கோபம்-அறியாமை-பாலியம்-இவைகளால் பொய்சான்று னாக்கப்படுகின்றன.

கக௯—இவைகளுக்குள் எவ்விஷயத்தால்-பொய்சான்று னாக்கிவனுக்கு எவ்விததண்டனையோ அதைக்கிரமமாகச் சொல்லப்போகிறேன்.

க௨௦—அந்தணன்முதலிய நான்குவருணத்துச் சான்றினன் பொருளாகையால் பொய்ச்சான்று னாப்பின் ஆயிரம்பணமும் மயக்கத்தாலு னாப்பின் பூர்வசாகசதண்டமும், அச்சத்தாலு னாப்பின் இரண்டு மத்திமசாகசதண்டமும், நட்பாலு னாப்பின் நான்கு பூர்வசாகசதண்டமும்

க௨௧—காமத்தாலு னாப்பில் பதின்மடங்கு பூர்வசாகசதண்டமும், கோபத்தாலு னாப்பின் மும்மடங்கு பூர்வசாகசதண்டமும், அறியாமையாலு னாப்பின் இருநூறுபணமும், பாலியத்தாலு னாப்பி

ன் நூறுபண தண்டமும் அவனுக்குவிதிக்கப்படும், இந்த யிரண்
பிசுலோகத்திலும் சொல்லப்பட்ட பூர்வசாகசமுதலியவற்றின் க
ணக்கை பின்னொக்காண்க

கஉஉ—உண்மையாகிற தருமமழியாமைக்கும், பொய்யாகிய
அதருமமுண்டாகாமைக்கும் பொய்ச்சான்றுரைப்பவர்க்கு இந்த
த்தண்டனைகளை பெரியோர்களால் விதிக்கப்பட்டதாக மறுவாதி
ள்சொல்லுகிறார்கள்

கஉ௩—பொய்ச்சான்றுரைக்கின்ற ஸுத்திரியன்முதல் மூன்றுவரு
ணத்தாராயும், தருமியீடனாவரசன் தந்தேசத்தைவிட்டுத்தூத்
தவேண்டியது. அல்லது சிசைஷயாவது செய்யவேண்டியது. பிரா
மணனைமாத்திரம் தேசத்தைவிட்டே தூரத்தவேண்டியது.

கஉ௪—பிராமணனொழிய மூன்றுவருணத்தாருக்கும், சிசுக்கத்
தக்கவிடம் பத்தென்றும் பிராமணனைக் காயப்படுத்தாமல் தூரத்
திவிடவேண்டியதென்று சுவாயம்புவமறு சொல்லியிருக்கிறார். சிவ
ர் இந்தலோகத்துக்கு வஸ்திரத்தையுரிந்துகொண்பும் அவன்விட்
டையிடித்தும் ஊலாவிட்டுத் தூரத்தவேண்டியதென்றும் அபிப்
பிராயப்படுகிறார்கள்.

கஉ௫—அந்தப்பத்திடங்களாவன உபஸ்தம்- உதரம்-நா- கை-
கால்-கண்-மூக்கு-காது-பொருள்-தேகம்-ஆகப்பத்து இவைகளில்
யெந்த அங்கத்தால் குற்றம்செய்யப்படுகிறதோ அந்தஅவயவத்தி
ல் அடித்தல்முதலிய சிசுக்கவேண்டியதென்றகருத்து.

கஉ௬—சான்றினகைக்குறித்த தண்டங்களை அவர்களின்முதற்
டவை இரண்டாந்தடவை யென்பதையும் குற்றங் குணங்களையும்
சாமர்த்தியத்தையும், குற்றஞ்செய்த தேசத்தையும், காலத்தையும்,

தண்டத்தை விதிக்கின்ற வசநங்களையும் நன்றாக ஆராய்ந்து தக்கபடி தண்டம்விதிக்க.

கஉஎ—அதர்மமாகத் தண்டித்தால் இம்மையில் யசஸையும், மறுமையில் கீர்த்தியையும், சுவர்க்கத்தையும், அழிக்கும்-ஆதலால் அதைநீக்கவேண்டியது.

கஉஅ—தண்டிக்கத்தகாதவர்களை பொருளாசையால் தண்டிக்கிறவனாயும், தண்டிக்கத்தக்கவர்களை தாக்கீணியத்தால் தண்டியாமலும் இருக்கிறவரசன் இம்மையில் அபயசஸையும் மறுமையில் நரகத்தையும் அடைகிறான்.

கஉஊ—பொய்சொல்பவனை முதல்விசை தப்புக்காரியம்செய்தாய் இனிசெய்யாதேயென்று சொல்லி வாயால் மிரட்டவேண்டியது. மறுபடிசெய்தால் சீ, துஷ்டா உண்ணிச்சுடவேண்டுமென்று இதுமுதலானதிட்டைத் திட்டவேண்டியது. மூன்றாம்விசைசெய்தால் தண்டம்விதிக்கவேண்டியது. நான்காவதுவிசை அடித்தல்-காயப்படுத்தல்முதலான சிதைவு விதிக்கவேண்டியது.

கஉஓ—இவர்கள் அடியாலும் அடங்காவிடில் அப்போதுமுன் சொன்னநாலுதண்டனுபுஞ்செய்யவேண்டியது.

பொருளின் தொகை.

கஉக—உலகத்தில் விவஹாரத்திற்காக செம்பு-பொன் - வெள்ளி இவைகளுக்கு யாதொருகணக்கேற்பட்டிருக்கிறதோ அதை முழுதுஞ்சொல்லப்போகிறேன்.

கஉஉ—சிறுபுழையின்வழிவருஞ் சூரியகிரணத்திலே நுண்ணிதாகக்காணப்படுகின்றவைகளுக்கு திரிசுரோணு என்றுபெயர்.

கஉஊ—திரிசுரோணு-எட்டுகொண்டது-ஈர்- ஈர் மூன்றுகொண்டது-மண்கடுகு-மண்கடுகு-மூன்றுகொண்டது வெண்கடுகு.

கருச—வெண்கடுகு ஆறுகொண்டது-நடுத்தரயவம்- நடுத்தரயவம்-மூன்றுகொண்டது-குன்றி-குன்றி-ஐந்துகொண்டது- மாடம்-மாடம்-பதினாறுகொண்டது-பொன்-இந்தப்பொன்- இரண்டலா-விராகனிடையாகும்.

கருரு—பொன்-நாலுகொண்டது-பலம்-பலம்-பத்துக்கொண்டது-தரணம்-இதற்குமேல்-வெள்ளிக்கணக்கு-மேற்சொன்ன குன்றியிரண்டுகொண்டது-வெள்ளிமாடம்.

கருசு—வெள்ளிமாடம்-பதினாறுகொண்டது-வெள்ளித்தரணம்-அதற்குப்புராணமென்றும்பெயர்-தாம்பரக்கணக்கு-பொன்கணக்கிற்காட்டிய பலத்தில்-நாலிலொருபங்கான தாம்பரத்துக்கு காராடிகமென்றும் காராடாபணமென்றும்-பணமென்றும்பெயராம்.

கருள—வெள்ளித்தரணம் பத்துக்கொண்டது-பலம்- அதற்குச்சதமாநமென்றுபெயர். பொன்னின்பலத்தை நிஷிகமென்றுமறியவேண்டியது.

கருஅ—பிரதமசாகசத்திற்கு இருநூற்றைம்பதுபணமும்-மத்திமசாகசத்திற்கு-ஐநூறுபணமும்-உத்தமசாகசத்திற்கு- ஆயிரம்பணமும்-கணக்கென்றறியவேண்டியது. பிரதமசாகசத்துக்கு பூர்வசாகசமென்று நாமாந்தரமுண்டு.

கருக—பிரதிவாதி தறிகன்கேழ்க்கும்போது கொடாமல் நீதிக்குவந்தபின் தான் கடன்கொடுக்கவேண்டியதாக ஏந்துகொண்டால்- நூற்றுக்கைந்துபணமும்- நீதிக்குவந்தபின்னும் தான் கொடுக்கவேண்டியகடனை-யேந்துகொள்ளாவிடில்- நூற்றுக்குப் பத்துப்பணமும் தண்டம்விதிக்கவேண்டியது இது மநுவின்கட்டளை.

வட்டிவாங்குதல்.

கச0—வட்டியினுற்பிழைக்கிறவன் பொருள்வளர்வதற்காக வசிட்டமுநிவனுலேற்படுத்தப்பட்ட நூற்றுக்கொன்றேகால்வட்டியை மாதந்தோறும் வாங்கவேண்டியது.

கசக—பெரியோர்களினால் வழங்கியதருமத்தை நினைத்துக்கொண்டு ஈழல்லாததொகைக்கு- நூற்றுக்கு இரண்டு வட்டியும், மாதந்தோறும்வாங்கலாம், இதனும் பாபியாகமாட்டான்.

கசஉ—மாதந்தோறும் ஈழல்லாக்கடனுக்கு நூற்றுக்கு இரண்டு-மூன்று-நான்கு-ஐந்து- வட்டியை- வருணக்கிரமமாக வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

கசங—வினேறிலத்தை அநுபவிக்கும்படி யிடாகவைத்து கடன் வாங்கினவிஷயத்தில் நூற்றுக்கு ஒன்றேகால் வட்டிவாங்கக்கூடாது. கெடுவு தப்பிப்போனாலும் அந்தநிலத்தை தான் ஒருவனுக்கு தாழ்மும் விக்ரயமுஞ்செய்யக்கூடாது.

கசச—ஈடுவைக்கப்பட்ட வஸ்திராபரணமுதலானவற்றை உடையவனுத்திரவின்றி அநுபவிக்கக்கூடாது. அநுபவித்தால் வட்டியை யும்தள்ளி அநுபோகத்தினால் ஈட்டுக்கு அழிவுநேரிட்டால் உடையவனுக்கு முதலைக்கொடுத்த சந்தோஷப்படுத்தவேண்டியது.

கசரு—ஈடுவைத்தபொருள் இஷ்டத்தினால் அநுபவிக்கும்படி கொடுத்தபொருள் இவ்விரண்டும் எவ்வளவுகாலமானாலும் அநுபோகத்தால் அழியமாட்டாது. நெடுங்காலமானபோதிலும் அதையுடையவன் இஷ்டமானபோது பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கசசு—உடையவனிஷ்டத்தினால் அநுபவிக்கும்படியாகக் கொடுத்த-பசு-ஒட்டகம்-பழக்கிறகுதிரை- எருதுமுதலியவைகளை அநுபவிக்கிறவனுக்குச்சொந்தமாகாது.

கசஎ—தன்-இஷ்டமின்றி-யாதாவது ஒருபொருளை மற்ருருவன் அநுபவிக்கும்பொது உடையவன் அவ்வுரிவிருந்துகொண்டு பத்துவருஷம்வரையில் தடைசெய்யாவிட்டால் அந்தப்பொருள் அதற்குமேல் அவனுக்குச்சொந்தமாகாது. அநுபவிக்கிறவனுக்குச் சொந்தமாகும்.

கசஅ—ஆனால் பொருளுடையவன் புத்தியறிந்தவனாயும், பதினாறுவயதுக்குமேற்பட்டவனாயுமிருந்து அவனுக்கெதிரில் அப்பொருளைப்பத்துவருஷம் அநுபவித்தால் அநுபோகக்காரனுக்குச் சொந்தமாகும் பின்பு உடையவன்வழக்கிடக்கூடாது.

கசக—ஈடுவைத்தபொருள் எல்லை-சிறியவன்பொருள்-இஷ்டத்தினால் அநுபவிக்கும்படி கொடுத்தபொருள்†நிகுஷபம்*உபநிதிஸ்திரீகள்-அரசன்பொருள்-அந்தணன்பொருள்-இவைகள் பத்துவருஷத்திய-அநுபோகத்தினாலும் அழியமாட்டாது.

கரு0—உடையவனுத்தரவின்றி அவனுக்குத்தெரியாம லீட்டையநுபவிக்கிற மூடன் தானநுபவித்ததால் வந்ததோஷம்போகிறதற்காக அளவட்டி தள்ளவேண்டியது. வலுவசெய்து அநுபவித்தால் முழுவட்டியும் தள்ளவேண்டியது.

கருக—பொரு ளிரட்டிப்பாகுமளவும்,வட்டிவிதிக்கப்பட்டது; தாநியம்-பழம்-முதலானவை - ஆட்டிமயிர்-வாகநம் - இவைகளைக்கிளையங்கட்டிக்கொடுத்தால் முதலுக்கு ஐந்துபங்கைவிடவட்டியுயராது.

† நிகுஷபம்-என்பது-தொகையைச்சொல்லி முத்திரையில் லாமல் ஒருவனிடத்தில்காக்கும்படிவைக்கும்பொருள்.

* உபநிதி-என்பது - தொகையைச்சொல்லாமல் முத்திரையுடன்வைக்கும்பொருள்.

கருஉ—ஏற்பாடுசெய்துகொடுத்த வட்டியைவிட அதிகவட்டி கிடைக்கமாட்டாது. வட்டி யேற்பாடுசெய்யாமல் கொடுத்தால் உடையவன் கேட்கிறவரையில் வட்டியில்லை கேட்டுக் கொடாவிடில் அதுமுதல் நூற்றுக்கு ஐந்துவட்டிவரையில் வருணக்கிரமமாகக் கொடுக்கத்தக்கது. இந்தமுறைப்படி வாங்காமல் பிராமணனிடத்திலும்-இரண்டுக்குமேற்பட்டவட்டிவாங்குவதை நிந்திக்கிறார்கள்.

கருரு—உத்தமர்ணன் மாசந்தோறுமாவது - மூன்றுமாசத்துக் கொருவிசையாவது வருஷத்துக்கொருவிசையாவது வட்டியைக் கொடுக்கும்படி யேற்பாடுசெய்துகொள்ளவேண்டியது. அதற்கு மேற்கூடாது இப்படி ஒத்துக்கொண்டபடி வட்டி கொடாவிட்டாலும் அந்தவட்டிக்கு வட்டிவாங்கக்கூடாது. சாஸ்திரத்திற்சொல்லியதைவிட அதிகவட்டியும் தநரட்டிப்புக்குமேற்பட்ட வட்டியையும்,வினாவில் அதிகலாபத்தையுண்டாக்குகிறகாலிகவிர்த்தியையும்,ஏவல்செய்யத்தக்க காயிகவிர்த்தியையும் கடன்காரன் அவசரத்தினால் ஏற்றுக்கொண்ட காரிகவிர்த்தியையும் வாங்கக்கூடாது.

கருச—முதற்பொருளும் வட்டியுஞ்சேர்த்துக்கொடுக்கச் சக்தியில்லாதவன் தநிகனுடையசம்மதியினாலே அதுவரைக்குங்கூடியவட்டியைக்கொடுத்து முதற்பொருளுக்கு அந்தவருடமுதலியவை கண்டெழுதிய புதுப்பத்திரத்தைப்பிறப்பிக்க.

கருரு—அப்படிவட்டியுங்கொடுக்கச் சக்தியில்லாதவன் வட்டியு முதலோடுகூட்டி கூடியதொகைக்கு வட்டியோடுபுதுப்பத்திரம் பிறப்பிக்க.

ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை.

கருசு—இந்தத்தேசத்திற்கு இவ்வளவுநிதத்தில் கொண்டுபோய் விடுகிறேனென்று சத்தம் ஏற்பாடுசெய்துகொண்டவண்டிக்காரன்

முதலானவர் அந்தக்கெடுப்படி¹ கொண்டுபோய்விடாவிடில் பே
சினசத்தத்தொகை முழுமையும் அடையமாட்டார்.

கருஎ—தண்ணீரிலும், பூமியிலும், நடையறிந்தவியாபாரிமுத
லானவர்கள் எந்தத்தேசத்திற்கு எந்தச்சுமைக்கு-எந்தக்காலத்திற்கு
எவ்வளவுசத்தம் கொடுக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்களோ அதை
அனைவருமேந்துகொள்ளவேண்டியது.

பிணையினிலக்கணம்.

கருஅ—காண்பிக்கும்பிணையினன் - கடனுடையவனைத்தநிகன்
காண்பிக்கச்சொன்னபோது காண்பியாவிடில் அந்தக்கடனைத்தா
ன்கொடுக்கவேண்டியது.

கருக—தகப்பன் காண்பிக்கும் பிணைக்காக கொடுக்கவேண்டிய
பொருள் பரிகாசமாகப்பந்தியம்வைத்தபொருள் சூதாடிக்கொடு
க்கவேண்டியபொருள் குடித்ததற்காகக் கொடுக்கவேண்டியபொ
ருள்-தண்டப்பொருள்-ஆயத்தீர்வை-இவைகளை பிள்ளைகொடுக்க
வேண்டியதில்லை.

கருஉ—காண்பிக்கும் பிணைவிஷயத்தில் மாத்திரம் தந்தக்காக
மைந்தன் கொடுக்கவேண்டியதில்லை கொடுக்கும் பிணைவிஷயத்தி
ல் மைந்தர்களுங்கொடுக்கவேண்டியது.

கருக—தனக்குக்கொடுக்கவேண்டிய தொகையறிந்த காண்
பிக்கும் பிணையினனிறந்துபோனால் தநிகன் எவ்விதமாகக்கடனை
ப்பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றால்.

கருஉ—காண்பிக்கும் பிணையினன் அந்தக்கால அளவுக்குள்ளே
கடனுடையவனைக்கொண்டு அக்கடனை தீராவிட்டாலும் அல்லது
அவனை அழைத்துவந்து காண்பியாவிட்டாலும் அந்தவாதிக்குச்
சேரவேண்டியகடன்தொகையை பிணையினனேனும், அவன்மை
ந்தனேனும் கொடுக்கவேண்டியது.

ககூரு—குடி-வெறி-தோய் - சுவாதிநமில்லாமை- பாலியம்-கீழ்
தீதனம் இவ்விதகுணமுள்ளவர்களுக்கு அவர்களின்-பிதா-பிராதா
இவர்கள் துமதியின்றி கொடுத்த கடன்முதலானவைகளைக் குறித்து
பிரியாதுவந்தால் அது நீக்கிவிடத்தக்கது.

ககூச—ஒருவிஷயம் சீட்டில் காணப்பட்டிருந்தாலும், அது நரு
மத்திற்கும், உலகவழக்கத்திற்கும், வினோதமாகவிருந்தால் அது
உண்மையாகாதாகையால் நிறைவேற்றக்கூடாது.

ககூரு—ஒருவரை மோசஞ்செய்வதற்காக சூதாகவைக்கப்பட்
ட நபரும், விக்ரீயமும், கொடுத்தனும், வாங்குதலும், மற்றுமுள்ள
சூதானகாரியங்களும் உண்மையல்லாததால் அவைகளையும் தள்ளி
ப்போடவேண்டியது.

ககூசு—விபாகத்துக்குமுன் குடும்பத்துக்காகக் கடன்வாங்கிச்
செலவழித்தவன் அந்தக்கடனைக்கொடாம லிறந்துபோனால் பிரா
தாக்கர் பிரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் வீதப்படிபொதுவில் அந்
தக்கடனைக்கொடுக்கவேண்டியது.

ககூஎ—ஒருவனுடைய வேலைக்காரர்கள் தன்யஜமாநன் குடும்
பவிஷயத்திற்காக யஜமாநன் ஊரிலிருக்கும்போதாவது அல்ல
து அந்நியதேசத்திலிருக்கும்போதாவது எந்தக்கடனைவாங்குகிற
ர்களோ அதை யசமாநனேந்துகொள்ளவேண்டியது.

ககூஅ—வலிமையால் கொடுக்கப்பட்டதும், அநுபவிக்கப்பட்
டதும், எழுதிக்கொள்ளப்பட்டதும், மற்றக்காரியங்களும் நீக்கத்த
க்கவைகளென்று மறுசொல்லியிருக்கிறார்.

ககூகூ—சான்றினர்-பிணையினர்-நீதிக்காரன்-இம்மூவருப்பிறனு
க்காகப்பிரயாசைப்படுகிறார்கள். அந்தணன்- ததிகள்-யாபாரி- அர
சன் இந்நூலிலும் பிறரால் விருத்தியடைகிறார்கள்.

உசஅ மருதர் மசாத்திரம்

கஎ௦—அரசன்-எளியவனாகவிருந்தபோதிலும் அதிகதீர்வையை வாங்கக்கூடாது. தநிகனாகவிருந்தாலும் வாங்கத்தக்கதை சிறிதுந் தள்ளக்கூடாது.

கஎ௧—அரசன்வாங்கத்தகாத தீர்வையைவாங்குவதினாலும்,வாங் கத்தக்கதை விபிவதினாலும் அசமர்த்தனென்றுசொல்லப்படுவான் பின்னும் இம்மைமறுமைப்பயனின்றியழிந்துபோகிறான்.

கஎ௨—நியாயமாய்த் தீர்வைவாங்குவதாலும்,வருணசிரமதரும நீ தப்பாமல் காப்பாற்றுவதாலும்,அரசன் சமர்த்தனென்றுசொல் லப்படுவான்.அன்றியும் இம்மைமறுமைப்பயனையும் அடைகிறான்

கஎ௩—ஆதலால்-அரசன் கோபம்-இந்திரியம்- இவைகளை அட க்கிக்கொண்டு யமதருமராஜாவைப்போல் தானும் ஒருவனிடத்தி லிஷ்டத்தையும், ஒருவனிடத்திற்கோபத்தையும், வையாமல் தரும ப்படியாவையுஞ் சரியாகப்பார்க்கவேண்டியது.

கஎ௪—எந்தவரசன் பொருளாசையால் வழக்குகளை அநியாய மாகத் தீர்மானிக்கிறானோ அந்தத் துராத்மாவை சத்தூருக்கள் விராவில் கைவசப்படுத்துகிறார்கள்.

கஎ௫—எந்தநீதிக்காரன் இராகத்துவேஷங்களை யடக்கிக்கொ ண்டி விவகாரங்களை தருமப்படிவிசாரிக்கிறானோ அவனை பிரசைச ள்-நதிகள்-சமுத்திரத்தைப்போல அடைந்துவேறுபடாமல் இருக் கின்றனர்.

கஎ௬—எந்தத்தநிகன்- நானரசனுக்குச் சிநேகிதனென்று கெ ருவத்தினுல்ஸ்மிருதிக்கும் ஆசாரத்துக்கும் விரோதமாய் தன்மநதி ற்குஏற்றபடி கடன்காரனைத்துன்பப்படுத்துகிறானோ அதை கடன் காரன் நீதிக்காரனுக்கறிவித்தால் அவன் தநிகனுக்குக் கடனைவாங்கி க்கொடுத்து தநிகன்செய்தகுற்றத்திற்காக அவனுக்கு அந்தக்கடன் தொகையில் நாலிலொன்று தண்டம்விதிக்க.

கஎஎ—தநிகனுக்கு சரியானஜாதியாகவாவது அல்லது தாழ்ந்த ஜாதியாகவாவதிருக்கிற கடன்காரன் தான்வாங்கினகடனைக்கொடுக்க ச்சுத்தியில்லாமற்போனால் தன்ஜாதிக்குத்தக்க வேலையினாலாவது கடனைத்தீர்க்கவேண்டியது. உயர்ந்தஜாதியாகவிருந்தால் அந்தக் கடனைக் கிடைத்தபோது கொஞ்சங்கொஞ்சமாகத் தீர்க்கவேண்டியது.

சஎஅ—கடன்விஷயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் வழக்காடுகின்ற மனிதர்களின்காரியங்களை இப்போது சொன்னவிதிப்படி சான்றி னர்முதலிய நம்பிக்கையினால் உறுதிப்பட்டபடி அரசுத்தீர்மானி க்கவேண்டியது.

நிஷேபம்.

கஎக—நற்குலத்திற்பிறந்தும்-நல்லொழுக்கமுள்ளவனாயும்-தரு மமறிந்தவனாயும் - சத்தியவாதியாயும்-பெருங்குடும்பியாயும் - தநிகனாயும் - பூசிக்கத்தக்கவனாயும் இருக்கிறவனிடத்தில் தெரிந்தவன் நிஷேபத்தைவைக்கவேண்டியது.

கஅ0—எவன்-எவன்கையில் எந்தப்பொருளை எந்தவடையாள த்தோடு நிஷேபமாகக்கொடுக்கிறானோ அவன் அந்தப்பொருளை அந்தவடையாளத்துடன் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

கஅக—நிஷேபம்வைத்தவன் கேட்கும்போது அதைவாங்கின வன் கொடாவிட்டால் அவன் நீதிக்கறிவிக்கவேண்டியது. நீதிக்கார னும் அவனைத்தனியாக விசாரிக்கவேண்டியது.

கஅஉ—நிஷேபம்வைக்கும்போது சாஷியில்லாவிடில் வயது- உருவம்-உள்ளவர்களான தன்னிடவேவுகாரரைக்கொண்டு மற்றொ ருநிஷேபத்தைஅவனிடத்தில்வைக்கச்சொல்லி பின்புஅவனைஅந்த நிஷேபத்தைஅவர்களைக்கொண்டேகேட்கச்சொல்லவேண்டியது.

உரு மருதர் மமசாத்திரம்

கஅரு—அந்தப்பொருளை வைத்தபடிமுத்தினாயோடு கொடுத்தவிட்டானாகில் முன்வைத்ததாகச்சொல்லிக்கொண்ட விஷயத்தில் இவன்-சிறிதும் மோசஞ்செய்யவில்லையென்று நீதிக்காரனறியவேண்டியது.

கஅசு—பின்புவைத்தநிக்ஷேபத்தையும் கொடாவிடில் முன்வைத்தவனுக்கும் பின்வைத்தவனுக்கும் அவனிடத்தில் நிக்ஷேபத்தொலையில் வாங்கிக்கொடுத்து அவனையும் தண்டிக்கவேண்டியது. இதுதான் தருமநிச்சயம்.

கஅரு—ஒருவனால் வைக்கப்பட்ட நிக்ஷேபம்-உபநிதி-இவைகளை வைத்தவனிருக்கும்போது அவன்பிள்ளையிடத்தில் கொடுக்கக்கூடாது. வைத்தவனிறந்துபோனால் அவன்புத்திரனிடத்தில் வாங்கினவன் தானாகவே கொடுக்கவேண்டியது.

கஅசு—அந்தநிக்ஷேபம்-உபநிதி இவைகளை வாங்கினவன் வைத்தவனிறந்தபின்பு அவன் பிள்ளைக்குக்கொடுத்தால் பிள்ளையேனும் அரசனேனும் மற்றுமுன்னிடத்தில் வைத்திருப்பதைக் கொண்டுவரவென்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடாது.

கஅசு—சிலவிசை அவனிடத்தில் இன்னும் வைத்திருப்பதுபோல் அவன்பேச்சுமுதலிய குறிகளாற்றெரிந்தால் அவனடையை விசாரித்துப் பிரமாணமுதலானவற்றைக்கேளாமல் நல்வார்த்தையால் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

கஅஅ—இந்தவிதிப்படியாக யெல்லாநிக்ஷேப விஷயத்திலும்-தீர்மானிக்கவேண்டியது. முத்தினாயிடிலுவைத்தநிக்ஷேபத்தை அந்தமுத்தினாயுடன் வாங்கினவன்கொடுத்தவிட்டால் மறுபடி அவனிடத்தில் நிக்ஷேபம்வைத்தவன் சந்தேகப்பட்டால் அதைஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது.

கஅக—நிஷேபம்-உபநிதி-இவ்விரண்டும் வாங்கினவனால் அநுபவிக்கப்படாமல் திருடர்களினால் அபகரிக்கப்பட்டாவது ஜலத்தினால்வேறோரிடத்திற்குக்கொண்டுபோகப்பட்டாவது-நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டாவது-மீபாயிருந்தால் வாங்கினவன் கொடுத்தவனுக்கு சிறிதுங்கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

கக0—நிஷேபத்தையபகரித்தவன் நிஷேபம்வையாமற்கேட்கிறவன் இவ்விருவரிடவுண்மையை நான்குவித உபாயத்தினாலும் சத்தியத்தினாலும், அறியவேண்டியது.

ககக—எவன் நிஷேபம்வையாமற்கேட்பானோ எவனதையபகரிப்பானோ இருவருக்கும் திருடன்தண்டனையைவிதிக்க அல்லது அதற்குச்சரியான தண்டம் வாங்குக.

ககஉ—ஆனால் நிஷேபம்-உபநிதி-இவைகளை அபகரித்தவனுக்கு முதற்றடவையில் அதற்குச்சரியானதொகையை தண்டமாக விதிக்க. இரண்டாற்றடவையில்மேற்சொன்னபடிதண்டிக்க.

கக௩—உன்மேல் அரசன் கோபங்கொண்டிருக்கிறான் நான் உன்னைக்காப்பாற்றுகிறேன் என்று இவ்வித மாறுபாடுகளைச்சொல்லி எவனொருவன் பொருளையபகரிப்பானோ அவனை அவன் சுற்றத்தாருடன் அரசன்பலவிதமான அங்கச்சேதஞ்செய்து யாவருக்கும் தெரியக் கொல்லவேண்டியது.

கக௪—சான்றினர்முன்பாக எவன் எவ்வளவுதொகையை ஒருவனிடத்தில் நிஷேபமாகவைத்தானோ அவனுக்கு அந்தத்தொகைபிசகினால் அப்போதிருந்தசான்றினர் சொல்லுகிறபடி வைத்தவன் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது. இல்லாவிட்டால் அவனை அரசன்தண்டிக்கவேண்டியது.

கக௫—ஒருவனுக்குத்தெரியாமல் ஒருவனிடத்தில் நிஷேபம்

வைத்தால் பின்பு அப்படிக்கையமாகவே வாங்கினவன் கொடுத்த விடவேண்டியது. ஏனென்றால்-எப்போதும் வாங்கினபடிகொடுப்பதுநியாயமல்லவா.

௧௯௬—இந்தப்படிவிசுவாசத்தோடு கொடுக்கப்பட்டபொருள் நிகேஷம்-உபநிதி இவைகளை அரசன் வாங்கினவர்களைத் தூண்ப்படுத்தாமல் கொடுக்கும்படிதீர்மானிக்கவேண்டியது.

உடையவனல்லான்விற்பல்.

௧௯௭—உடையவனல்லான் உடையவனுத்திரவின்றி அவன்பொருளைவிற்கிவனையும் அதனுற்றனைத்திருடனென்று நினையாதவனுமிருக்கிற அந்தத்திருடனை சான்றினனாகக்கோரக்கூடாது.

௧௯௮—ஒருவன்பொருளையபகரித்த உடையவனல்லான் உடையவனுக்குப்பந்துவாகவிருந்தால் அவனுக்கு அதுநாறுபணம்தண்டம் விதிக்கவேண்டியது. அவன் பந்துவல்லாமலிருந்து விற்ப பொருளையும் அவன்புத்திராதிக ளிடத்துக்கொடாம லிருந்தால் அவனைத்திருடனைப்போல் தண்டிக்கவேண்டியது.

௧௯௯—உடையவனல்லான்செய்த தாழம்-விக்கிரயம்- ஒரு ஏற்பாடு-இவைகளைக்குறித்துவழக்குவந்தால் அவைகளை மாற்றவேண்டியது என்றுசாஸ்த்திரமரியாதை.

௨௦௦—எந்தப்பொருள் விஷயத்தில் வந்தவழிதெரியாமல் அது போகமாத்திரமிருக்கிறதோ அந்தவிஷயத்தில் அதுபோகம்பெரிதல்ல வந்தவழியேகாரணம்.

௨௦௧—சான்றினன்முன்பாக உடையவனல்லானிடத்தில் ஒரு பொருளையொருவன் கிரயத்துக்குவாங்கியிருந்தால் அந்தப்பொருளை பின்பு உடையவன் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால் அவன்

நியாயமாக் கிரயம்வாங்கியிருப்பதால் தான்கொடுத்தபொருளை தனக்குவிறற் றுடையவனல்லானிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

உ௦௨—உடையவனல்லான் ஒருபொருளை யாவருமறிய விற்து தேசாந்தரம்-அல்லது இறந்தாகிலும்போய்விட்டால் அவனிடத் து கிரயத்துக்குவாங்கினவனை அரசன் தண்டிக்கக்கூடாது.பொரு ளுக்குடையவன் அவன்கொடுத்த கிரயத்தொகையைக்கொடுத்துத் தன்பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

உ௦௩—குங்குமமுதலியவற்றோடு செங்கற்பொடிமுதலியவற் றைக்கலந்தும் தாழ்ந்தபொருளை உயர்ந்ததென்று சொல்லியும் இடைகுறைவாயும், பொருளைத்தூரத்தில்தவத்துக்கொண்டும், ம றைத்துவைத்துக்கொண்டும் விற்பனைசெய்யக்கூடாது. செய்தால் உடையவனல்லானைப்போல் தண்டிக்க.

உ௦௪—ஒருபெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்கிறதாக கந்நியா*சுலக்கம்வாங்கிக்கொண்டவன் விவாககாலத்தில்மற்றொரு பெண்ணைக்கொடுக்கவந்தால் முன்கொடுத்த சுலக்கத்துக்கே அவ் விரண்டுபெண்ணையுங் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்கத்தக்கதென்று மறு சொல்லியிருக்கிறார்.

உ௦௫—பயித்தியக்காரி-குஷ்டரோகி-மற்றொருவனைப் புணர்ந் தவள்-இவர்களின் இவ்விததோஷத்தை விவாகத்துக்குமுன் சொல் லாமல் கொடுத்தால் கொடுத்தவனைத் தண்டிக்கவேண்டியது.

கூடி மேம்படல்.

உ௦௬—வேள்வியில் வரிக்கப்பட்ட ரித்துவிக்கு ஆனவன்-அந்த க்காரியத்தை, கொஞ்சம்செய்து,முடிக்காமல் நோயினாற் படுத்து

கீகொள்ளுவானுநில் அவன்செய்தகாரியத்துக்குத் தகுதியாக மற்ற
ரித்துவிக்குகளுடன் யோசித்து அவனுக்கு தக்ஷிணையை யேற்படு
த்தவேண்டியது.

உ௦௭—சில்லரை தக்ஷிணைவாங்கிக்கொண்டபின் அந்த ரித்துவித்
கு தனதுகாரியத்தைவிட்டு நீங்கவிரும்பினால் அவன் தன்னுடைய
காரியத்தை அந்நியனாலேனும் தானிருந்த கணத்தாரு ளொருவ
னாலேனும் முடிப்பித்து தனக்குச்சேரவேண்டிய மொத்ததக்ஷிணை
யையடைக.

உ௦௮—எந்தவேள்வியில் எவ்வளவு சமுதாயதக்ஷிணைகள் சொ
ல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளை அந்த வேள்வியிலிருக்கிற
ரித்துவிக்குகள் தனித்தனியாகவே வாங்கிக்கொள்ளலாம் அல்லது
ஒன்றாகச்சேர்த்தாவது பிரித்துக்கொள்ளலாம்.

உ௦௯—அந்த அத்வரியமுதலிய நால்வகைக் கணத்தாருக்கும்
யஜ்மானால் சமுதாயதக்ஷிணையன்றி விசேஷதக்ஷிணையாகக் கொடு
க்கப்பட்ட தேரினை அத்துவரியவும் வெள்ளைப்பரியினை பிரமாவு
ம், வெள்ளைவாற்பரியினை-ஓதாவும், பண்டியை உங்காதாவும் முறை
யேகொள்க.

உ௧௦—சமுதாயதக்ஷிணையை நூறுபங்காக்கி அவற்றுள் நாற்ப
த்தெட்டு பங்கை ஓதாமுதலிய முதற்கணத்தினர்நால்வரும், சம
மாகக்கொள்க. மிகுந்த ஐம்பத்திரண்டுபங்கினுள் இருபத்துநாலு
பங்கை பிரதிபிரஸ்தாதாமுதலிய இரண்டாங்கணத்தினர் நால்வரு
ம் சமமாகக்கொள்க. மிகுந்த இருபத்தெட்டுப்பங்கினுள் பதினாறு
பங்கை அச்சாவாக்கு முதலியமுன்றாங்கணத்தினர் நால்வருஞ்சம
மாகக்கொள்க. மிகுந்த பன்னிரண்டுபங்கை கிராவாமுதலிய நான்
காங்கணத்தினர் நால்வரும் சமமாகக்கொள்க. இப்பதினாறுபேரும்
ரித்துவிக்குகளாவர்.

உகக—கூடிவாபஞ்சம்பாதிக்கிற மனிதர்களான ரித்துவிக்குகள் இப்போதுசொல்லிவந்த விதிப்படி பகுத்துக்கொள்க. மற்றும் கொல்லத்துவேலைமுதலிய தொழிலை கூடிச்செய்கிறவர்களும் இப்படியே வேலைக்குத்தக்கபடி சமமாகப்பிரித்துக்கொள்க.

நல்கிறநல்காமை.

உக௨—தருமஞ்செய்யப்போகிறேனென்று சொல்பவனுக்கு ஒருதொகையைஒருவன்கொடுத்தால் அந்தத்தருமத்தை அவன்செய்யாவிட்டால் கொடுத்தவன் அந்தத்தொகையை வாங்கிக்கொள்ளலாம்,கொடுக்கிறதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்திருந்தாலும் கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

உக௩—வேள்விமுதலான தருமகாரியத்தைச் செய்வதற்காக பொருளையாசித்து வாங்கினவன் அந்தக்காரியத்தைச்செய்யாமல் மத்தாலேனும்,பொருளாசையாலேனும், காரியஞ்செய்தேனென்று பொய்சொன்னால் அரசன் அவன்யாசித்தவாங்கினபொருளையும்,அந்தக்குற்றத்துக்குத்தண்டமாக ஒருபொன்னையும் அவனிடத்தில்வாங்குக.

உக௪—நல்கி நல்காமையின்தருமம் இப்போதுசொல்லியாயிற்று. இனிக்குலிகொடாமையின்தருமம் சொல்லப்போகிறேன்.

கூலிகொடாமை.

உக௫—ஒருவன் ஒருவேலையைச்செய்கிறதாக ஒப்புக்கொண்டு தனக்கு நோயில்லாமலிருக்கும்போது அந்தவேலையைக் கர்வத்தாற்செய்யாவிடில் அவனுக்கு எட்டுக்குன்றிபொன் தண்டம்விதிக்க. அவன்செய்தவேலைக்குக் கூலியுங்கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

உக௬—வேலையாளன் பிணிமுதலியதுன்பத்தால் வேலைசெய்

௨௫௬ மருதர் ம்மசாத்திரம்

யாமல் காலதாமசமானாலும் அந்தவேலையைமுடித்து முன்பேசின கூலியையடைவான்.

௨௧௭—வேலையாளன் ஏந்துகொண்டவேலையை ஒருவனைக்கொண்டாவது தானாவது முகிக்காவிடில் சிறிது குறைவாயிருப்பினும் அவனுக்குக் கூலிகொடுக்கத்தக்கதன்று.

௨௧௮—இதுவரையில் கூலிகொடாமையின்சங்கதியை முழுதுஞ்சொல்லிவிட்டேன் இனி கட்டுப்பாட்டைக்கடப்பவர்களின் சினைகூலியைச்சொல்லப்போகிறேன்.

கட்டுப்பாட்டைமீறுதல்.

௨௧௯—கிராமம்-தேசம் - இவைகளிலிருக்கிற யாபாரிமுதலிய கூட்டத்தார் - அந்தணர்முதலியகுடிகள் - ஒருதேவாலயமுதலிய விஷயத்தில் ஒரு கட்டுப்பாடுசெய்துகொண்டதை ஒருவன்மீறினால் அவனை அரசன் அந்தவிடத்தைவிட்டுத் தூரத்தவேண்டியது.

௨௨௦—இந்தக்கட்டுப்பாட்டை மீறுகிறவனுக்குக் குற்றத்துக்குத்தக்கபடி அரசன்-நாலுபொன்-அல்லது-ஆறுநிழிகம்- அல்லது நூறுவெள்ளி தண்டம்விதிக்க.

௨௨௧—தருமியீடனான வரசன்-கிராமம்-சாதி-கூட்டம்-இவைகளைக்குறித்துண்டான கட்டுப்பாட்டை மீறுகிறவர்களுக்கு இப்போதுசொல்லிவந்த தண்டனையைவிதிக்க.

விற்று கொண்டுள்ளமொப்பாமை.

௨௨௨—ஒருவனுக்கு ஒருபொருளைவாங்கியாவது விற்றாவது பின்பு சந்தேகமுண்டானால் அந்தப்பொருளைப் பத்துநாளைக்குள் விற்றிருந்தால் வாங்கிக்கொள்ளலாம், வாங்கியிருந்தாலும் கொடுத்தவிடலாம்.

௨௨௩—பத்துநாளைக்குப்பின் வாங்கினவன் கொடுத்தனிடவும்
விற்றவன் வாங்கிக்கொள்ளவும் வலிமைசெய்தால் இருவருக்கும்
அறுநூறுபணம் தனித்தனி தண்டம்விதிக்க.

௨௨௪—ஒருவன் குற்றமுள்ளபெண்ணை குற்றத்தைச்சொல்லா
மல் விவாகஞ்செய்துகொடுத்தால் அவனுக்கு அரசன் தொண்ணூ
ற்றுபணம் தண்டம்விதிக்க.

௨௨௫—ஒருவன் ஒருகத்திகையை விபசாரதோஷமுள்ளவளெ
ன்றுசொல்லி அந்தத்தோஷத்தை நிரூபிக்காவிடில் அவனுக்கு நூ
றுபணம் தண்டம்விதிக்க.

௨௨௬—விவாகத்தில் பாணிக்கிரகணமுதலிய மந்திரங்கள் கற்றி
யாப்பெண் விவாகத்திற்குமாத்திரமேயன்றி முன்னொருவனோடு
புணர்ந்தவர்களுக்குக்கிடையாது. அப்படிச் செய்துகொண்டவி
வாகம் தருமகாரியத்துக்கு உபயோகமாகாது.

௨௨௭—பாணிக்கிரகணமந்திரஞ்சொல்லி விவாகஞ்செய்துகொ
ண்டாற்றான் தருமபத்திநியாவள் அநிலும் தீவலஞ்செய்யும்போ
து மனைவியை ஏழடிவைக்கச்செய்து அம்மிமிதிக்கிற மந்திரத்தை
கணவன்சொல்லுகிறத்தால் அந்தத்தருமபத்திநியின் பெருமை அ
றியத்தக்கதாகவிருக்கிறது.

௨௨௮—மற்ற எந்தக்காரியஞ்செய்தபின்பும் ஒருவர்க்கொருவ
ர் பச்சாத்தாபமுண்டாகிறதோ அந்தக்காரியத்தையெல்லாம் இப்
போது சொல்லிவந்தவிடப்பட. பத்துநாளைக்குள் மாற்றிக்கொள்
ளும்படி அரசன் தருமமாதீர்மானிக்க.

சாமிபாலவிவாதம்.

௨௨௯—மாட்டுக்குடையவனுக்கும் மேய்ப்பவனுக்கும் மாட்டி

உருஅ மருதர்ம்மசாத்திரம்

மகளுக்குந் தப்பிதநேரிடுமாய்கில் அந்தவிஷயத்தில் தீர்மானிக்கவேண்டியதை தருமமாகச் சொல்லப்போகிறேன்.

உரு0—பசுக்களை பகலில்மேய்ப்பவன் ஒட்டிக்கொண்டு போனதுமுதல் இரவில் உடையவனிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறவரையில் அந்தப்பசுக்களுக்கேனும் பசுக்களால் பயிர்களுக்கேனும் தீங்குநேரிட்டால் மேய்ப்பவனைக்குற்றஞ்சாரும் பின்புநேரிட்டால் உடையவனைச்சாரும்

உரு1—பாற்கூலிக்காக மாடுமேய்ப்பவன் உடையவனுத்தரவின்பேரில் பத்தாமாட்டுக்கு ஒருக^{டி}வ^{து}ள்ள மாட்டைக்க^{டி}ந்துகொள்ளலாய் அதுதானவனுக்குக்கூலி.

உரு2—மந்தையில் கெட்டுப்போகப்பட்டும் புழுமுதலியவற்றால் கொல்லப்பட்டும் செந்தாய்முதலியவற்றால் அறையப்பட்டும் மேய்பள்ளத்தில்விழப்பட்டும் மனுவியக்குறைவினால் சேதமாயுமிருக்கிறபசுவின் நழீடத்தை மேய்ப்பவன் உடையவனுக்குக்கொடுக்க.

உரு3—திருடர்கூட்டங்கூடி இரைந்துகொண்டு பசுக்களைத்திருடினால் அந்தநழீடத்தை மேய்ப்பவன் கொடுக்கவேண்டியதில்லை ஆனால் அதுநடந்த இடத்தையும் காலத்தையும் உடை^யவனுக்குஉடனே அறிவிக்கவேண்டியது.

உரு4—காடுமுதலியவிடங்களில் பசுக்கள் தானாக விறந்துபோனால் அந்தப்பசுக்களின் காது-தோல்-வால்மயிர்-கோரோசநம்-மற்றுங்கொம்புமுதலியவைகள் இவைகளை உடையவனுக்குக்காட்டவேண்டியது.

உரு5—வெள்ளாடு-செம்மறியாடு முதலியவற்றை மந்தைபோட்டிருக்கும்போது மேய்ப்பவன் சாக்கிரதைக்குறைவினால் செத்

நாய்முதலியவைகள் ஆடுகளைக்கொன்றால் அந்தக்குற்றம் மேய்ப்பவனைச்சாரும்.

௨௫௭—அவைகள் மந்தையைவிட்டு காட்டில்மேயும்போது செந்நாய்முதலியவை பாய்ந்துகொன்றால் அந்தக்குற்றம் மேய்ப்பவனைச்சாராது.

௨௫௮—ஒருகிராமத்திற்கு நாய்குடிமத்திலும் நானூறுமுதுதரம் மந்தைவெளி யேற்படுத்தவேண்டியது. அல்லது பலமுள்ள வறாற்சுழற்றிவிடப்பட்ட மூன்றுகோல்முறை வரையிலாவது ஏற்படுத்தவேண்டியது. பட்டணத்திற்கு இதற்குநாய்குடிபங்கு அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டியது.

௨௫௯—அந்தமந்தைவெளிக்குள் வேலிகட்டாமலிருக்கிற பயிர்களை மாடுமேய்ந்தால் அரசன்மேய்ப்பவனுக்கு தண்டம்விதிக்கக் கூடாது.

௨௬௦—அவ்விடத்தில் இடப்பட்டபயிர்களுக்கு ஒட்டகத்தின்கண்ணுக்குப் பயிர்தெரியாமலிருக்கும்படி வேலிகட்டி-அதில்நாய் பன்றிமுதலிய நுழையும்படியான சந்துகளையும் அடைக்கவேண்டியது.

௨௬௧—வழிக்கும்-ஊருக்கும்- சமீபத்திலிருக்கிறபயிர் வேலிகட்டியிருக்கிறபயிர்-இவைகளில் மேய்ப்பவனுள்ளமாடுமேய்ந்தால் மேய்ப்பவனுக்கு நூறுபணம் தண்டம்விதிக்க. மேய்ப்பவனில் லாவிடில் அவைகளைப்பயிரிக்காரன் பிடித்துக்கட்டவேண்டியது.

௨௬௨—மற்றவிடங்களின் மாடுமேய்ந்தால் மேய்ப்பவனுக்கு அந்தத்தேசத்தில் வழங்குகிற ஒன்றேகாற்பணம் தண்டம்விதிக்க எல்லாவிஷயத்திலும் பயிரிக்காரன் ஐிடத்தைக் குற்றத்துக்குத் தக்

கபடி உடையவனேனும் மேய்ப்பவனேனும் கொடுக்கவேண்டியது.

உசஉ—கன்றுபோட்டுப் பத்துநாளாகாதபசு-கோயில்மாடு-சக்கரம்போட்டபசு-ருஷிபம்-பொலியெருதுகள் இவைகள் பயிரை மேய்ந்தால் மேய்ப்பவனிருப்பினு மில்லாவிடினும் தண்டம்விதிக்கக்கூடாதென்று மதுசொன்னார்.

உச௩—பயிரிட்டவனே மாட்டைவிட்டுப்பயிரை யழித்தாலும் தக்ககாலத்தில் விதைக்காவிடினும் அவனிடத்தில் அந்நிலத்தின்தீர்வையைப் பத்துப்பங்கதிகமாக வாங்கவேண்டியது. மேற்சொன்ன குற்றம் அவனுக்குத்தெரியாமல் அவலிவேலைக்காரனானேரிட்டால் ஐந்துபங்கதிகமாகவாங்கவேண்டியது.

உசச—தர்மவிடனானவரசன்-உடையவன்-மேய்ப்பவன்-மாடு இவர்களின்குற்றவிஷயத்தில் இப்போது சொல்லிவந்தபடி தண்டிக்க.

எல்லைவழக்கு.

உச௪—இரண்டுகிராமத்தார்- எல்லையைக்குறித்து வழக்கிட்டால் சேறுதண்ணீரில்லாத ஆறிமாதத்தில் பிரகாசமாத்தெரிகிற வரப்புமுதலிய வடையாளங்களைக்கொண்டு அரசன் அந்த இரண்டுகிராமத்தாருக்கும் நஷ்டம்வராதபடி எல்லையை ஏற்படுத்தவேண்டியது.

உச௫—எல்லைமுக்கிறவிடத்தில்- ஆல்-அரசு-முருக்கு-அத்தி-இலவு-அசோகு-ஆச்சா-பனை-பாலை- இம்மரங்களை - அடையாளமாக ஏற்படுத்தவேண்டியது.

உச௬—மூங்கிறப்புதர்-வண்ணிக்கொடி-மேடைகள் -கொறுக்கை நாணல்-முள்ளுப்புதர்-இவைகளை எல்லைமுடிவில் ஏற்படுத்தியிருந்தால் அவ்வெல்லை அழியமாட்டாது.

உஉசஅ—இரண்டெல்லைக்குநடுவில்-குளம்-கிணறு-துரவு-வாய்
கீதால்-கோயில்-இவைகளை ஏற்பாடுசெய்யவேண்டியது.

உசுக—உலகத்தில் மனிதர்களுக்கு எப்போதும் எல்லைவிஷய
த்தில் அடிக்கடி உண்டாகிற சந்தேகத்தை அரசனாலொசித்துமற்
றும் மறைவான சிலவடையாளங்களை யேற்படுத்தவேண்டியது.

உரு0—கல்-எலும்பு-பசுவின்வால்மயிர் - உமி-சாம்பல் - மண்
டையோடு-காட்டெருமுட்டை-வெந்தசெங்கல்-கரி - பருக்காங்கல்
மணல்.

உருக—நெடுங்காலமாயினும்-பூமியிலழியாததான - மற்றும்-இ
வ்விதமான-பஞ்சமுதலியவைகளை அடையாளங்களாக இரண்டெ
ல்லைக்கு நடுவில் குடத்திற்போட்டுப்புதைத்துவைக்கவேண்டியது.

உருஉ—எல்லைவழக்குப்போயிம்போது மேற்சொன்ன அடை
யாளங்களாலும்,முன்னுபோதத்தாலும், தண்ணீர்ப்பாச்சலாலு
ம், அரசன் எல்லையை ஏற்படுத்தவேண்டியது.

உருரு—எல்லைவிஷயத்தில் மேற்சொன்ன வெளியடையாளம்
உள்ளடையாளம்-இவைகளாலும்,சந்தேகந்தீராவிடில் சாக்கிகளின்
பிரமாணத்தைக்கொண்டு தீர்மானிக்கவேண்டியது.

உருச—உபயவாதிகள்-உடரார்-கிராமாதிகாரி - இவர்களின்முன்
பாக சான்றினரை எல்லையைக்குறித்து அடையாளங் கேட்கவேண்
டியது.

உருரு—அந்தசாக்கிகளனைவரும் எவ்விதமாகச் சொல்லுகிறார்
களோ அவ்விதமாக எல்லையை ஏற்படுத்தி அந்த ஏற்பாட்டையும்
அந்தச் சான்றினர்பேர்களையும் பத்திரத்திலெழுதிவைக்கவேண்
டியது.

உருசு—அந்தச்சான்றினர் சிவந்தபூமாலை சிவந்தவஸ்திரம்

இவைகளைத்தரித்து தலையில் மண்கட்டியவைவத்துக்கொண்டு நாங்கன்பொய்சொன்னால் எங்கள்புண்ணியம் எங்களுக்குதவாம்பற்போகட்டும் என்று பிரமாணஞ்செய்து உண்மையைச்சொல்லவேண்டியது.

உரு௭—அந்தச்சான்றினர்கள் உண்மையைச்சொன்னால் பரிசுத்தாளாகுகிறார்கள். பொய்சொன்னால் அவர்களுக்குத் தனித்தனியா இருநூறுபணம் தண்டம்விதிக்க.

உரு௮—சான்றினரில்லாவிடில் பக்கத்திலிருக்கிற நாலுகிராமத்தார் அரசன்முன்பாக பிரமாணஞ்செய்து எல்லையெற்படுத்திக.

உரு௯—மேற்சொன்ன சான்றினர் பக்கத்துக்கிராமவாசிகள் இவர்களாலும், நிச்சயம் ஏற்படாவிடில் பரம்பரையா யவ்வுருக்குச்சம்பத்தில் குடியிருக்கிற மேற்சொல்லும் வறவாசிகளையும் கேட்கவேண்டியது.

உசு0—அவர்களாவார்—வேடன்-வலைக்காரன்-இடையன்-செம்படவன்-வேர்வகைவிந்திற - வில்லி-பாம்பாட்டி - சிந்தினநெல்லைச் சாரிப்பிழைக்கிற பிகைக்காரன்-மற்றும்- இவர்போன்றவர்களுடும்-கேட்கவேண்டியது. அவர்கள் அடிக்கடி அந்தக்கிராமத்தினர்வழியாய்ப் போகும்போதும் வரும்போதும் எல்லை அடையாளத்தை அறிந்திருப்பார்கள்.

உசு௧—மேற்சொன்னவறவாசிகள்சொல்லும் அடையாளத்தைக்கொண்டு இரண்டுகிராமத்தினருவில் எல்லையினடையாளத்தைத்ருமமாய் ஏற்படுத்தவேண்டியது.

உசு௨—ஒருருக்குள் கழனி-கிணறு-குளம்-பூந்தோட்டம் விடு-இவைகளுக்கு-எல்லைத்தகராறுண்டானால் அதற்குப் பக்கத்திலிரு

க்கின்றசான்றினர் பிரமாணங்களைக்கொண்டு நிச்சயிக்கவேண்டியது. அவ்விஷயத்தில் வநவாசிகளுதவமாட்டார்கள்.

உகூந—எல்லைவிஷயத்தில் பக்கத்துக்கிராமவாசிகள் பொய்சொன்னால் அவர்களுக்கு தனித்தனி அரசன் ஐந்துநூறுபணத்தண்டம்விதிக்க.

உகூச—எவன் ஒருவனிடக்குணி தோட்டம்-வீடு-குளம்-இவைகளிலொன்றை உடையவனை அடித்து மிரட்டி அபகரித்துக்கொள்ளுவானோ அவனுக்கு அரசன் ஐந்துநூறுபணமும் உடையவனுக்குத்தெரியாமல் அதை அபகரித்தவனுக்கு இருநூறுபணமும் தண்டம்விதிக்க.

உகூரு—சான்றினரில்லாமல் எல்லைத்தகராறுநேரிட்ட பூயியை அரசன் மிகவு முதவியாகத்தக்க கிராமத்திற்கேர்க்க. இது சாஸ்திரத்தின் ஏற்பாடு.

உகூகூ—எல்லைத்தகராறு தீர்க்கிறவிஷயத்தில் நடக்கவேண்டியதருமம் சொல்லப்பட்டது.இனி சொற்கொடுமைக்கு சிதைக்கொல்லப்போகிறேன்.

சொற்கொடுமை.

உகூஎ—பிராமணனை-அந்நியாயமாய்த்திட்டிகுற ஸுத்திரியனுக்கு நூறுபணத்தையும்,அவ்விதவைசியனுக்கு நூற்றைம்பது-அல்லது-இருநூறுபணத்தையும் அவரொத்தகுத்திரனுக்கு அடித்தலையும்,அரசன் தண்டமாகவிதிக்க.

உகூஅ—பிராமணன்-ஸுத்திரியனை- அந்நியாயமாகத்திட்டினால் ஐம்பதுபணத்தையும்,அவ்விதமாகவைசியனைத்திட்டினால் இருபத்தைந்துபணத்தையும், சூத்திரனைத்திட்டினால் பன்னிரண்டுபணத்தையும், அரசன் தண்டம்விதிக்க.

உகக—துவிஜாதிகள் தன்றன்சாதிக்குள் திட்டிக்கொண்டால் பன்னிரண்டுபணத்தையும், வாயிலுற்சொல்லக்கூடாதான திட்டை திட்டிக்கொண்டால் இருபத்தினுபணத்தையும் தண்டம்விதிக்க

உக௦—சூத்திரன் துவிஜர்களை கொடுமையாகத்திட்டினால் அவன் தாழ்த்தவிடமானகாவிற்பிறந்தவனாகையால் அவனாகையறுக்க

உக௧—துவிஜர்களை-பெயர்-ஜாதி-இவைகளைச்சொல்லிவிடும்படியாகத்திட்டிகிற சூத்திரன்வாயில் பத்தங்குலமுள்ள எஃகுதம்பிபைக்காச்சி-எரிய-எரியவைக்க.

உக௨—அகங்காரத்தால் நீ யிதைச்செய்யவேண்டுமென்று பிராமணனுக்குத் தருமத்தையுபதேசிக்கிற சூத்திரனுடைய வாயிலுங்காதிலும்-எண்ணையக்காச்சி புற்றவேண்டியது.

உக௩—ஒருவனைப்பார்த்து நீசாஸ்திரம் ஒதவில்லை நல்லதேயத்திலும் பிறந்தவனல்ல நல்லருலத்தானுமன்று. சாதகரிம்முதலிய சரீரசமுஸ்காரமும் உனக்காகவில்லை என்று இவ்விதமாக அக்கிரமமாகத்திட்டிகிற துவிஜர்களுக்கு இருநூறுபணம் தண்டம் விதிக்க.

உக௪—ஒற்றைக்கண்ணன்-காடுண்டு-கைநொண்டி-இவர்களை அக்குறையைச்சொல்லி யமுதத்தவர்களுக்கு சொற்பசிகையான காருடாபணத்தண்டத்தைவிதிக்க.

உக௫—தாய்-தகப்பன்-மனையாள்-உடல்பிறந்தான்- பிள்ளை-குரு - இவர்களை ஒருதொழித்தைச்சொல்லித் திட்டிகிறவனுக்கும் அல்லது இவர்களை ஒருவர்க்கொருவர் ஆகாமல் கலைக்கிறவனுக்கும், குருவுக்கு வழிவிடாதவனுக்கும் நூறுபணம் தண்டம்விதிக்க.

உக௬—பிராமணனும், சூத்திரியனும் ஒருவர்க்கொருவர் கண்டபடி திட்டிக்கொண்டால் தருமமறிந்த அரசன் அந்தப்பிராமண

னுக்கு இருநூற்றைம்பதுபணமும் ஷத்திரியனுக்கு ஐந்துபணமுந்தண்டம்விதிக்க.

உஎஎ—வைசியனுக்கு சூத்திரனும் கண்டபடி திட்டிக்கொண்டால் வைசியனுக்கு இருநூற்றைம்பதுபணமும்-சூத்திரனுக்கு காயமில்லாமல் ஐந்துபணமும் தண்டம்விதிக்க இதனால் மேற்சொன்ன நாவறுத்தல் பிராமணஷத்திரிய விஷயமென்று அறியவேண்டியது.

உஎஅ—இதுவரையில் சொற்கொடுமைக்குச் சிதைக்கொல்லப்பட்டது. இனித்தண்டக் கொடுமையைக்குறித்துச் சிதைக்கொல்லப்போகிறேன்.

தண்டக்கொடுமை.

உஎக—சூத்திரன் துவிஜாதிகளினது எந்தெந்த அவயவங்களைக் கையினாலாவது- ஆயுதத்தினாலாவது - அடிக்கிறானோ அவனுடைய அந்தந்த அவயவங்களை குறைக்கவேண்டியதென்று மறுப்பிரஜாபதிசொல்லியிருக்கிறார்.

உஅ0—கோபத்தினால் கையையாவது-தடியையாவது - தூக்கியடித்தால் அவன் கையையும், உதைத்தால் அவன்காலையும், சேதிக்கவேண்டியது.

உஅக—பிராமணனுடன் அவனாசனத்திலுட்கார்ந்த சூத்திரனை அவனுக்கு பிராணஹாதி வராமலிருக்கும்படி இடுப்பிற் குடுபோட்டாவது-ஆசனத்தில் சிறிதறுத்தாவது-ஊலாவிட்டுத் தூரத்தவேண்டியது.

உஅஉ—பிராமணனைப்பார்த்து சூத்திரன்-அகங்காரத்தினால் காதி உமிழ்ந்தால் இரண்டு உதடுகளையும் - மூத்திரத்தைமேலேவிட்டு அவமாநஞ்செய்தால் சிசிந்ததையும் - மலத்தைமேலேயெறிந்து அவமாநஞ்செய்தால் ஆசனத்தையும் - சேதிக்கவேண்டியது.

உஅா—அகங்காரத்தால் தலைமயிர்-கால்-தாடி-மீசை-கழுத்து-சி
சிறம்-இவைகளைப்பிடிக்கிற சூத்திரன்கைகளை யோசிக்காமல்வெட்
டவேண்டியது.

உஅச—எல்லாவருணத்தாரிலும் சதைபுரள அடித்தவனுக்கும்
இரத்தங்காண அடித்தவனுக்கும்-நூறுபணத்தையும்,தசைதெறிக்க
அடித்தவனுக்கு ஆறுநிலைக்கத்தையும், தண்டமாகவிதிக்க.எலும்புமு
றிய அடித்தவனை தேசத்தினின்றும் ஓட்டிக.

உஅடு—மரம்-கொடி- முதலியவற்றையழித்தால், அதனாலுண்
டாரும் பலனுக்குத்தக்கதாக ஆயிரம்பணம்வரையில் தண்டம்
விதிக்க.

உஅசு—மானுடர்-பசு-இவர்களை துன்பப்படுத்தியடித்தால்
அத்துன்பத்திற்குத்தகுதியாக முன்முன்றாவது சுலோகத்தில்சொ
ன்னபடி குறைவாயேனும் அதிகமாயேனுந் தண்டம்விதிக்க.

உஅஎ—சரீரங்களில் காயம்படவாயினும், இரத்தமுண்டாக வா
யினும்,அடித்து உபத்திரவப்படுத்தினவனிடத்தில்,அடிபட்டவனு
க்குச் சொஸ்தமாகிற வரையில், உண்டான வயித்தியச்செலவு சாப்
பாட்டிச்செலவு இவைகளை வாங்கிக்கொடுத்தி விதிப்படிதண்டமு
ம் வாங்குக.

உஅஅ—எவன் ஒருவனுடைய சுவர்ந ஆபரணம்- தாம்பரபாத்
திரமுதலிய சொத்துக்களை இன்னானுதென்று தெரிந்தாவது-தெரி
யாமலாவது-பொக்கடிப்பானோ அவன்சொத்துக்காரனுக்கு பொ
ருளையும் அரசனுக்கு அதற்குச்சரியான தண்டத்தையுங்கொடுக்க

உஅக—ஒருவனுடைய தோல்-அதனுற்செய்யப்பட்ட கவசமு
தலியவை-மரப்பாத்திரம் - மண்பாத்திரம்-புஷ்பம்-கிழங்கு-பழம்
இவைகளைப் போக்கடித்தால் - பொருட்காரனுக்குப் பொருளின்

கிரயத்தையும் - அரசனுக்கு அதற்கைந்துபங்கு தண்டத்தையும் கொடுக்க.

உகூ—தேர்முதலியவாகநம் சாரதி வாகநத்திற்குடையவன் இவர்களால் உயிருக்கும் பொருளுக்கும் சேதநேரிட்டால் பத்து விஷயம் நீங்கலாக மற்றவிஷயத்திற்குண்டிக்க.

உகூக—பத்துவிஷயமாவன-மூக்கணங்கயறு அறுந்தேனும்-நூ கத்தடி பொடிந்தேனும்-தனாயின் மேடுபள்ளத்தினால் குடைகவி ழுந்தேனும்-எதிரிட்டுபண்டிவருமேனும்-சக்கிரப்பூவொடிந்தே னும்-அச்சமுறிந்தேனும்.

உகூஉ—ஜீதிசேணம்-வார்-அறுந்தேனும்,கடிவாளம்-பூட்டாங்க யறு-கழன்றேனும்,சாட்டிக்கொலொடிந்தேனும், சாரதிவிலகு-வி லகென்றுலாக்கும்பொதேனும்,மனிதர்களுக்கேனும்-பொருளுக் கேனுந்துண்பம் நேரிட்டால், தண்டிக்கக்கூடாதென்று மதுசொ ல்லியிருக்கிறார்.

உகூங—பொருளுக்காவது-உயிருக்காவது - சாரதிமுட்டாள்த ன்மையால் பண்டிதிரும்பி துண்பமுண்டானால் அவ்விதசாரதியை வைத்துக்கொண்டதற்காக அந்தயசமானனுக்கு இருநூறுபணந் தண்டம்விதிக்க.

உகூச—அந்தச்சாரதி தெரிந்தவனாகவிருந்தால் யஜமானனுக் கு விதித்த இருநூறுபணந்தண்டத்தை அவனேகொடுக்க மூடனா கவிருந்தால் யஜமானன் கொடுக்க. பின்னும் யஜமானந்தண்டம் கொடுத்தாலும் அந்தமூடச்சாரதியும் அவ்வாகநத்திலேறி யிருக் கிறமற்றவர்களும் தனித்தனிநூறுபணம் தண்டங்கொடுக்க.

உகூடு—சாரதியானவன் எதிரில் பண்டியாவது- மாடுகளாவது வரும்போது - தன்பண்டியைநிறுத்தாமல் ஓட்டி ஜெந்துக்களை

ஹிம்ஸைசெய்தால் அவனுக்குயோசனையின்றித் தண்டம்விதிக்க.

உகா—அந்தச்சாரதியால் மனிதருக்கு ஹிம்ஸைநேரிட்டால் ஆயிரப்பணமும்-பசு-ஒட்டகம்-யானை-குதிரை-இவைமுதலிய-புயர்ந்தஜெந்துக்களுக்கு ஹிம்ஸைநேரிட்டால் ஐந்துபணமும் தண்டம்விதிக்க.

உகா—ஜெந்துக்களைமுட்டிஹிம்சிக்கிற-பசுஜாதிகளை- ஹிம்சித்தால் இருபதுபணமும், மான்முதலியவற்றையும்-கிளி-ஒரம்ஸம் ஸாரஸம்முதலியவற்றையும் ஹிம்சித்தால், ஐம்பதுபணமும் தண்டம்விதிக்க.

உகா—கழுதை வெள்ளாடு-செம்மறியாடு - இவற்றிற்கு ஹிம்ஸைநேரிட்டால் ஐந்துவெள்ளிமாடத்தையும்-நாய்-பன்றி-யிவற்றிற்குத்துண்டம்நேரிட்டால் ஒரு வெள்ளிமாடத்தையுந் தண்டமாகவிதிக்க.

உகா—மனையாள்-பிள்ளை-வேலைக்காரன்-சீஷன்-உடன்பிறந்த தம்பி-இவர்களுக்கும்செய்தால் கயறு-பிரம்பு-இவைகளாலடிக்க வேண்டியது.

௩௦௦—அதுவும் சரீரத்தின்பின்புறத்தில் தண்டிக்க. தலையிலொருபோதுந் தண்டிக்கக்கூடாது. இதற்கு வினோதமாகச்செய்கிறவன் திருடன்குற்றத்தையடைவான்.

௩௦௧—தண்டக்கொடுமைக்கு முழுதுஞ் சிதைச்சொல்லப்பட்டது. இனி திருடனுக்குத் தண்டவிதியைச்சொல்லப்போகிறேன்.

திருட்டு.

௩௦௨—அரசன்-திருடர்களை அடக்குவதில் அதிகமுயற்சியோடுருக்கவேண்டியது. அதனால் அவனுக்குப்புகழும் தேசமும்வளருகிறது.

௩௦௩—பயத்தைப்போக்கடிக்கிற அரசன் எப்போதும்பூசிக்க தீதக்கவன். ஏனெனில் அபயத்தையேதக்கிணையாகவுடைய பிரஜா ஸ்ணமாகிற யாகமானது அந்தஅரசனிடத்தில் எப்போதும் விர் த்தியடைகிறதல்லவா.

௩௦௪—அரசன் யாவரையும் நன்றாகக்காப்பதினால் அவன்தேச த்துப்பிரசைகளால் செய்யப்பட்டதருமத்தில் ஆறிலொன்றையும் இல்லாவிடில் அதர்மத்தில் ஆறிலொன்றையும் அடைகிறான்.

௩௦௫—அரசன் நன்றாகக்காப்பாற்றினால் வேதமோதல் எக்கிய ன்செய்தல் தாநம்கொடுத்தல் தெய்வத்தைப்பூசித்தல் இவைகளா லுண்டானபுண்ணியத்திலும் ஆறிலொன்றையடைகிறான்.

௩௦௬—எல்லோரையும் தருமப்படி காப்பாற்றிக்கொண்டும் துஷ்டர்களைத்தண்டித்துக்கொண்டும் இருக்கிறவரசன் தாடோறு ம் இலக்ஷம்வராகனை தக்கிணையாகவுடைய யாகஞ்செய்த புண்ணி யத்தையடைகிறான்.

௩௦௭—எந்தவரசன் உலகத்தைக்காப்பாற்றாமல் தாறியத்தீர்வை யையும், ரொக்கத்தீர்வையையும், ஆயத்தீர்வையையும், தாடோறும் வாங்கத்தக்க கடைத்தீர்வையையும், தண்டப்பொருளையும், வாங்கு கிறானோ அவனுடனேயிறந்து நரகத்தையும்டைகிறான்.

௩௦௮—உலகத்தைக்காப்பாற்றாமல் தீர்வைமுதலியவற்றை வா ங்குகிறவரசன் தன்றேசத்திலுள்ள ஜநங்கள்செய்கின்ற எல்லாப்பா பங்கையும் தானையடைகிறானென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகி றார்கள்.

௩௦௯—நீதிசாஸ்திரமரியாதையைக்கடந்தவனாயும், தெய்வத்தை பொப்புக்கொள்ளாதவனாயும், வஞ்சகனாயும், உலகத்தைக் காப்பாற் றாமல் தீர்வைவாங்கிப்புகிக்கிறவனாயும், இருக்கிறவரசன் அதோகதி யையடைகிறவெனன்று அறிக.

௨௭௦ மருதர் ம்மசாத்திரம்

நக௦—அரசன் திருடர்முதலான அதர்மிஷ்டர்களை சாவடியில் வைப்பது-விலங்கிடுவது-கைகால்குறைப்பது - இம்மூன்றினாலும் குற்றத்துக்குத்தக்கபடி சிறைசெய்து அடக்கவேண்டியது.

நக௧—அரசர்கள் துஷ்டநிக்கிரகத்தாலும் சிஷ்டபரிபாலந்தாலும் துவிஜர்கள் எக்கியங்கள்செய்கிறதால் பரிசுத்தாளாகிறது போல் பரிசுத்தாளாகிறார்கள்.

நக௨—தனக்கு நன்மையைக்கோருகிறவரசன் வழக்கில்தோற்றவோனும் சிறியவோனும் கிழவோனும் நோயாளியேனும் தன்னைத்திட்டினால் அதைப்பொறுக்கவேண்டியது.

நக௩—அரசன் துன்பப்பட்டவர்களின் திட்டைப்பொறுத்தால் சுவர்க்கத்தில் பெருமைபெறுவான். தன்னுடைய ஐசுவரியமதத்தினால் பொறுக்காவிடில் நரகத்தையடைவான்.

நக௪—பிராமணனுடைய சுவர்நத்தை திருடினவனுக்குப்பிற்பு அறிவுவந்தால் தலைமயிராயவிழ்த்துக்கொண்டு தான்செய்தகுற்றத்தைச்சொல்லி என்னைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அரசனிடத்திற்கு ஓடவேண்டியது.

நக௫—அப்போது தன்றோளில் உலக்கை அல்லது கருங்காலித்தடி-அல்லது - இரண்டுமுனையிலுங்கூருள்ள-சத்தி - இரும்புத்தடி இவைகளில்பாதாவது ஒன்றைவைத்துக்கொண்டு போகவேண்டியது.

நக௬—அரசனவனை மரிக்கும்படிதண்டித்தாலும் உயிருடன் விட்டுவிட்டாலும் திருடன்பாபம்போய்விடும். தண்டியாமலேவிட்டுவிட்டால் திருடன்பாவம் அரசனைச்சாரும்.

நக௭—சிக்ஷைத்திசெய்தவன்பாவம் அவன்சொற்றைத் தின்னுகிறவனையும் விபசாரியின்பாவம் அதைப்பொறுக்குங் கணவனையும்

சீஷன்பாவம் குருவையும் - யாகஞ்செய்கிறவன்பாபம் அதைச் செய்துவிக்கிறபுரோகிதனையும்-திருடன்பாவம் அத் தேச அரசனை யஞ்சாரும்.

நகஅ—பாவஞ்செய்தமனிதர்கள் அரசனால் தண்டிக்கப்பட்டால் தன்பாபங்களை நீக்கிப் பெரியோர்கள் போல் சுவர்க்கத்தை யடைகிறார்கள்.

நகக—கிணற்றங்கையில் தாம்புக்கயறு-குடம்- இவைகளைத்திருமிகிறவனுக்கும் தண்ணீர்ப்பந்தலழிப்பவனுக்கும் அந்தந்தப் பொருளின ஸ்டததை வாங்குகிறத்துடன் தனித்தனி ஒருபொன் மாடம் தண்டமும்விதிக்க.

நகஉ—பத்துக்கும்பத்துக்கு அதிகமாகத் தாறியந்திருடினவனுக்கு மரணதண்டனையும்-கைகால்முதலிய அங்கச்சேதங்களையுந் தக்கபடிவிதிக்க. ஒருதுறோணமுதல் பத்துக்கும்பம்வரையில் திருடினவனுக்கு-அப்பொருளுக்குப் பதினொருபங்கதிகமான தண்டத்தையும் விதித்து உடையவனுக்குப் பொருளையும் வாங்கிக்கொடுக்க.

நகஉ—தராசினால்நிறுக்கத்தக்கதான சுவர்நம்-வெள்ளி-பட்டாடைகள் இவைகளை நூறுபலத்துக்கு மேற்றிருடினவனுக்கு மரணம்வரையில் தக்கபடிதண்டம் விதிக்க

நகஉ—மேற்சொன்ன சுவர்நமுதலியவற்றை ஐம்பதுபலத்துக்குமேல் நூறுபலம்வரையில் திருடினவனுக்கு கைகளைக்குறைத்தலைத் தண்டமாகவிதிக்கவேண்டியது. அதற்குக்குறைந் துதிருடினவனுக்கு முதலைவிடபதினொருபங்கு அதிகதண்டம்விதிக்க.

† கும்பமாவது-இருபதுதுறோணம் கொண்டது - துறோணக்கணக்கை ஏழாவதுஅத்தியாயத்தில்-கஉரு-வது - சுவோகத்தில் காண்க.

உஎஉ மநுதர்ம்மசாத்திரம்

௩௨௩—நற்குலத்திற்பிறந்தபுருஷர் பதிவிருதாஸ்திரீகள் மேலா
னஇரத்திறங்கள் இவைகளையபகரித்தவனுக்கு மரணதண்டம்வி
திக்க.

௩௨௪—யானை-எருமை-முதலிய பெரிய பசுக்கள் கத்தி-ஆபுத
ம்-மருந்து இவைகளையபகரித்தவனுக்கு அவனுடைய வறுமை
அதைப்புயோகித்தவிஷயம் இவைகளையறிந்து தக்கபடிதண்டம்
விதிக்க.

௩௨௫—பிராமணன்பசுக்களை யபகரித்தவனுக்கும் மலட்டுப்ப
சுக்களுக்கு சுமையெடுப்பதற்காக மூக்குக்குற்றினவனுக்கும் யாக
பசுவையபகரித்தவனுக்கும் பாதிக்கால்வெட்டுவதை உடனேதண்
டமாகவிதிக்க.

௩௨௬—பட்டு நூல்-பஞ்சு-கஞ்சா-சாணி-வெல்லம்-தயிர்-பால்-
மோர்-தண்ணீர்-புல்லு-இவைகளை அபகரித்தவனுக்கும்.

௩௨௭—மூங்கில்-தோல்-இவைகளாற்செய்யப்பட்ட படிமுதலி
யபாத்திரம்-உப்பு-மண்பாத்திரம்-மண்-சாம்பல் - இவைகளை யப
கரித்தவனுக்கும்.

௩௨௮—மச்சங்கள்-பசுநீசுள்-நல்லெண்ணெய்-நெய்- மாம்ஸம்
தேன்-வெண்ணெய்-மான் கொம்பு-தோல்-இவைகளை யபகரித்தவ
னுக்கும்.

௩௨௯—இன்னும் இவைபோன்ற வஸ்துக்கள் - மது - சோறு
நீங்கலாகமற்ற சமைத்தபசுநீயம் வடை-இவைமுதலானவைகளை ய
பகரித்தவனுக்கும் முதலுக்கிரட்டிப்பு தண்டம்விதிக்க.

௩௩௦—புஷ்பம்-கழனியில்விளைந்திருக்கிறதாநியம்- புதர்-மரம்
வேலிகட்டப்படாதவிருகும் இவைகளின்பழத்தையும் அபகரித்த

வனுக்கு ஐந்துபொன்குன்றியையேனும் ஐந்து வெள்ளிக்குன்றியையேனும் தக்கபடி தண்டம்விதிக்க.

நகக—உடையவனுக்குச் சம்பந்தமில்லாதவன்—வேலிகட்டப்பட்ட தாறியம்—கறி—கிழங்கு—பழம்—களத்திறெல்லு—இவைகளைத்திருடினால்—நூறுபணமும், உடையவனுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவன் திருடினால் ஐம்பதுபணமும் தண்டம்விதிக்க.

நகஉ—உடையவனுக்கெதிரில் வலிமைசெய்து ஒருபொருளையபகரித்தால் அதைவன்றிருட்டென்றும், உடையவனில்லாதசமயத்திலபகரித்ததையும், அபகரித்ததில்லையென்றுசொல்லுவதையும், திருட்டென்றுசொல்லுகிறார்கள். வன்றிருட்டுக்கு வன்செய்கைக்கு விதித்த தண்டம்விதிக்க.

நகக—அதுபோகத்திற்கு வைத்திருக்கிற மேற்சொன்ன இந்தப் பட்டுநூல்முதலிய திரவியங்களை திருடினவனுக்கும், வைதிகாக்கிறியைத்திருடினவனுக்கும், இருநூற்றைம்பதுபணம் தண்டம்விதிக்க. வைதிகாக்கிறியைதிருடினவன் உடையவனுக்கு செல்லும்நஷ்டத்தை கொடுக்கவேண்டியது.

நகச—திருடன் எந்தெந்த அங்கங்களால் மணிதர்களை எவ்விதமாகவடிக்கிறானோ மறுபடியப்படி செய்யாமலிருக்கிறதற்காக அவனுடைய அந்தந்தவங்கங்களை வெட்டித்தண்டிக்கவேண்டியது.

நகரு—தன்னுடைய தந்தை—ஆசிரியன்—இஷ்டன்—தாய்—மனையாள்—பிள்ளை—புறோகிதன்—இவர்களேனும்—தன்னை—தருமங்களை யதுஷ்டியாவிடில் அரசன் தண்டிக்காமல்விடக்கூடாது.

நகசு—எந்திருற்றஞ்செய்தால் மற்றவர்களுக்கு ஒருகாருடாபணம் தண்டமாக விதிக்கவேண்டுமோ அவ்விதகுற்றம் அரசனேசெய்துவிட்டால் அவனுக்கு ஆயிரம்பணத்தண்டம் விதிக்கவேண்டியது. இதுசாஸ்த்திரத்தின்வற்பாடு.

உளச மநுதர்ம்மசாத்திரம்

௩௩௭—எந்தத்திருட்டுக்கு எவ்வளவுதண்டம் விதித்திருக்கின்ற தோ அதை திருட்டின் குணதோஷங்களை யறிந்து திருடின சூத்திரனுக்கு எட்டுப்பங்குவரையிலும் அவ்விதவைசியனுக்கு பதிலுறுபங்குவரையிலும் அவ்விதக்ஷத்திரியனுக்கு முப்பத்திரண்டு பங்குவரையிலும்.

௩௩௮—அவ்விதபிராமணனுக்கு அறுபத்துநாலு அல்லது நூறு-அல்லது நூற்றிருபத்தெட்டுப்பங்குவரையிலும் தண்டம்விதிக்க. ஏனென்றால் அந்தப்பிராமணன் அந்தத் திருட்டினால் வருந்தோஷத்தை யறிந்தவனல்லவா.

௩௩௯—வேலியில்லாத-அத்தி-ஆல்-முதலியவற்றின்பழம்-கிழங்கு - ஹோமத்திற்காகக் சமித்து பசுக்களுக்காகப் புல்லு இவைகளை அயலாப்பூமியிலிருந்து கேளாமலெடுத்ததுக்கொண்டாலும் அது திருட்டல்லவென்று மறுசொல்லியிருப்பதால் அவ்விஷயத்தில் தண்டிக்கக்கூடாது.

௩௪௦—உடையவன்கொடாமல் தானையெடுத்துக் கொள்ளுகிறவனான திருடனுக்கு எக்கியயாகாதிகளை செய்வதைத்தவனது-அந்தத்திருட்டுப் பொருளைத் தகழினைவாங்குகிற பிராமணனும் அந்தத்திருடனுக்குச் சரியானவன்.

௩௪௧—துவிஜனாயும், ஜீவந விருத்தியில்லாதவனாயும், வழிநடக்கிறவனாயும், இருந்து இரண்டுகருப்பங்கழியையும், இரண்டுகிழங்கையும், அயலானிலத்திலிருந்து கேளாமலெடுத்ததுக்கொண்டால் அவனைத் தண்டிக்கக்கூடாது.

௩௪௨—கட்டியிருக்கின்ற மாடு-குதிரை-முதலியவற்றை யவழிந்து விரிகிறவனுக்கும், விட்டிருக்கிற மாடு முதலியவற்றைக்கட்டுகிறவனுக்கும், வேலைக்காரன்-குதிரை - இரதம்-இவற்றை யபகரிக்கிற

வனுக்கும் அவயவங்களைக் குறைப்பதையும், பொருளைக் கவருதலையும் தண்டமாகவிதிக்க.

௩௪௩—இவ்விதமாக திருடர்களைத்தண்டிக்கிற வரசன் இவ்வுலகத்திற்புகழையும், இறந்ததின் ஒப்பற்றசுகத்தையும், அடைகிறான்.

வன்செய்கை.

௩௪௪—அழிவற்றபிரபுத்தன்மையையும், அளவற்றபுகழையும் விரும்பினவரசன் சற்றுநேரமும், வன்செய்கைசெய்பவனை தண்டிக்காமல் உபேகையாயிருக்கக்கூடாது.

௩௪௫—திட்டுகிறவன்-திருமிகிறவன்-அடிக்கிறவன்- இவர்களைவிட வன்செய்கைக்காரனை அதிகபாபியென்றறிக.

௩௪௬—வன்செய்கைசெய்பவனை ஏற்தவரசன்பொறுக்கிறானே அவனழிந்துபோய்விடுவது மன்றி உலகத்தாரின் பகையையும் அடைவான்.

௩௪௭—அரசன்-தன்னிஷ்டர்களின் பெச்சைக்கேட்டாவது,அதிகபொருளிலாபத்தையிச்சித்தாவது, அனைவருக்கும்பயத்தை யுண்டாக்குகின்ற வன்செய்கையனை தண்டியாமல்விடக்கூடாது.

௩௪௮—வன்செய்கைக்காரரால் தருமமழியும்போதும் அரசனில்லாமையால் வருணசிரமதருமம் அழியும்போதும்,பிரம்மத்தை நிரிய வைசியாள் மூவரும் ஆபுதமெடுத்தாக்கொண்டு காப்பாற்றலாம்.

௩௪௯—தன்னுதமானைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும்,எக்கியத்தில் தீகைபெற்றவனைக் காப்பாற்றவும், தன்பொருளை யபகரித்துக் கொண்டுபோகிற சமயத்திலும், ஸ்திரீ-பிராமணன்- இவர்களைக்காப்பாற்றுவதற்காகவும், நியாயமாய்த் தருமபுத்தஞ்செய்து ஒருவனைக்கொன்றவனுக்கு அதர்மநேரிடாது.

௩௫௦—குரு-சிறியவன்-கிழவன்-வேதமோதினவந்தணன்-இவர்
 ஶ்ருஞ்சுர் யாவனோனும் கத்திமுதலிய ஆயுதமெடுத்துத் தண்ணைக்
 கொல்லவந்தால் தானோடித் தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடாதபோது
 யோசியாமலவனைக் கொல்லவேண்டியது.

௩௫௧—கொல்லவருகிறவனிடகோபம் அவனெதிராளிக்கு இவ
 னையேகொண்டு விடும்படியான கோபத்தையுண்டாக்குகிறபடியா
 ல் அவனைப் பத்துப்பேருக்குத் தெரிந்தாவது-இரகசியமாயாவது
 கொல்லுகிறவனுக்கு ஒருதோஷமுங்கிடையாது அவனை அரசனு
 ற்தண்டிக்கக்கூடாது.

ஸ்திரீசங்கிரகணம்.

௩௫௨—பிறன்மனைவியின் போகத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களை
 பயத்தையுண்டுபண்ணுகின்ற உதட்டை அறுத்தல் மூக்கையறுத்
 தல் முதலியவடையாளங்களைச் செய்து அரசனாவிட்டோட்டுக

௩௫௩—பிறன்மனைவிபோகத்தினால் உலகத்தில்வருணசங்கிரமமு
 ண்டாகின்றது.அதனால் தருமகாரியம் நடக்காமல் உலகமெல்லா
 ம் மழையில்லாமல் அழிந்துபோய்விடுகிறது.

௩௫௪—முன்பு ஒருஸ்திரீவிஷயத்தில் சந்தேகிக்கப்பட்டவன்
 இரகசியத்தில் காரணமின்றி அந்தஸ்திரீயோடு பேசினால் அவனு
 க்கு இருதூற்றைம்பதுபணத்தண்டம்விதிக்க.

௩௫௫—முன்பு சந்தேகமில்லாதவன் ஒரு காரியத்தைப்பற்றி
 ஒருவன்மனையாளோடு பஹிரங்கமாய்ப்பேசினால் அவனுக்குத் த
 ண்டமும் தோஷமுமில்லை.

௩௫௬—ஒருவன் முன்பு சந்தேகிக்கப்படாதவனாயிருந்தாலும்
 பிறன்மனையாளோடு-குளத்தங்கலா-ஐதகில்லாதகாடு-தோப்பு-ஆற்

றங்கரை-இவ்விடங்களிற் பேசினால் அவனுக்கு ஆயிரம்பணம் தண்டம்விதிக்க.

௩௩௭—பிறன்மனைவிக்கு சந்தநமுதலியவற்றை யனுப்புதல் ஆலிங்கநமுதலிய வினையாட்டைச்செய்தல், அவள்பூஷணம்-வஸ்திரமுதலியவற்றைத் தொடுதல் ஒருபடுக்கையில் உட்காருதல் - இவைகளும்.

௩௩௮—தொடப்படாத ஸ்தநமுதலியவற்றைத் தொடுதல் அவள் - இவள் சிசிநமுதலியவற்றைத் தெரட்டாலதைப்பொறுத்திருத்தல். இருவருஞ்சங்கேதஞ்செய்துகொள்ளுதல் இவைகளும், புணர்ச்சிபுண்டென்பதைக்காட்டுதலால் இவ்விதஞ்ஞாந்திற்புணர் புணர்த்தண்டம்விதிக்க.

௩௩௯—சூத்திரன் வலிமையால் மற்ற மூன்றுவருணத்தார் மனைவியைப்புணர்ந்தால் அவனை உயிர்போகிறவனாயில் தண்டிக்க ஆனால் நான்குவருணத்தாருக்கும் பொருள்-புத்திரன் இவர்களைவிட மனைவியை விபசாரதோஷமின்றி காப்பாற்றுவதே மேலானதருமம்.

௩௪௦—பிணைக்காரன்-கட்டியங்கூறுகிறவன் - யாகதீக்ஷதன்-பாசகன் - இவர்கள் - தன்மன்காரியத்திற்காக - பிறன்மனையாளோடு தடையின்றிப்பேசலாம்.

௩௪௧—நீ யென்மனையாளாடல் பேசவேண்டியதில்லையென்று ஒருவனுற் றகையப்பட்டவன் மறுபடியும் அவன் மனையாளோடு பேசினால் ஒருபொன் தண்டம்விதிக்க.

௩௪௨—இதுவரையிற்சொல்லிவந்த சிணையானது மனைவிவழி யாய்ப்பிணைக்கிறவனாயும், பிறன் தன்மனையாளோடு புணருவதைப் பொறுக்கிறவனாயும், பிறனைத் தன்மனையாளிடத் தழுத்தவனாயும்

உள அ மருதர் ம்மசாத்திரம்

விடுகிறவனுக்கும், இருக்கிற-வேவுகாரன்-கூத்தாடி- பாடகன் இவர்க ளின்மனைவியைச் செருகிறவனுக்கு விதிக்கத்தக்கதன்று.

௩௬௩—ஆனால் அவர்களுடன் தகாதவிடத்தில் பேசுகிறவனுக் கும் வெள்ளாட்டி வேலைக்காரி-ஒருவன்வைத்திருக்கும் தேவடியாள் சந்நியாசம் அடைந்தவன்-இவர்களோடு - இரகசியத்திற் பேசுகிறவ னுக்கும் யாதேனுங்கொஞ்சந்தண்டம்விதிக்க.

௩௬௪—போகவிருப்பமில்லாத தன்சாதிகந்நிகையை வலிமை செய்துபுணர்ந்தவனை உடனே சிசிநமுதலியவற்றை அறுத்துக் கொல்லவேண்டியது போகவிருப்பமிருக்கும் கந்நிகையை புண ர்ந்தவனுக்கு மரணதண்டம்விதிக்கக்கூடாது.

௩௬௫—ஒரு கந்நியாஸ்திரி போகவிருப்பத்தினால் தன்னைவி டவுயர்ந்தசாதியானை தானாகவடைந்தால் அவனை தண்டிக்கக்கூ டாது. தாழ்ந்தசாதியானை யடைந்தால் வீட்டிலையேதண்டித்து அடக்கவேண்டியது.

௩௬௬—உயர்ந்தசாதிகந்நிகையைப்புணர்ந்த தாழ்ந்தஜாதியா னுக்கும், மரணவரையில்சிறைக்கூவிதிக்கவேண்டியது. தன்ஜாதிக்கந் நிகையைப்புணர்ந்தவன் அவள்தந்தைக்குச்சம்மதியிருந்தால் தந் தைக்கட்டும் கந்நியாஸ்க்கப்பொருளைக்கொடுத்து அக்கந்நிகை யைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்க.

௩௬௭—தன்சாதிகந்நிகையை வலிமையால் இரகசியஸ்தாதத் தில் விரலினால் துன்பப்படுத்துகிறவனுக்கு இரண்டுவிரலையறுத்து அறுநாறுபணந்தண்டம்விதிக்க.

௩௬௮—தன்னிடத்தில்விருப்பமுள்ள தன்ஜாதிகந்நிகையை இர கசியஸ்தானத்தில் விரலினால் டீடிப்பவனுக்கு விரலையறுக்காமல்

இனி யங்விதகுற்றஞ்செய்யாமைக்காக இருநூறுபணம் தண்டம் விதிக்க.

௭௭௯—ஒருகந்நிகையை மற்றொருகந்நிகை முன்போலஅபாயஸ்தாநத்தில் விரலினுல்பிடித்தால் அவனுக்கு இருநூறுபணத்தண்டம்விதித்து அந்தக்கந்நிகைக்குள்ள சுலக்கப்பொருளை இரட்டிப்பாக அவள்தந்தைக்குக் கொடுக்கச்செய்து ஜாட்டியால் பத்தடியுமடிக்க.

௭௭௦—இவ்விதமாக வொருஸ்திரீசெய்தால் அவள்தலையை முண்டமாகச்சினைத்து விரலிரண்டையுமறுத்து கழுதைமேலேற்றி இராஜமார்க்கத்திற்றூர்த்துக.

௭௭௧—ஒருஸ்திரீ தான் ஜாதியினாலும், குணத்தினாலும், உயர்ந்திருப்பதாகக்கொள்வங்கொண்டு தன்புருஷனைவிட்டு மற்றொருவனைச் சேர்ந்தால் அவளை அரசன் வெகுசதங்களுக்கெதிரில் நாயைவிட்டுக்கடிக்கச்செய்க.

௭௭௨—ஒருவன்மனையாளைப்புணருகிறபாபியை அரசன் எரிசிற இருப்புப்பலகையில் படுக்கச்செய்து அவன்சரீரம் வேருமளவும் காஷ்டங்களைப்போடச்செய்யவேண்டியது.

௭௭௩—ஒருஸ்திரீயைப்புணர்ந்ததற்காக ஒருதரத்தண்டிக்கப்பட்டவன் ஒருவருஷித்துக்குமேல் மறுபடி அந்தஸ்திரீயைப்புணர்ந்தால் அவனுக்கு முதல்தடவைசிறைக்கு இரட்டிப்பாகவிதிக்க. விராத்தியஸ்திரீ - சண்டாளஸ்திரீ-இவர்களைப்புணர்ந்தவனுக்கும் ஆயிரம்பணத்தண்டம்விதிக்க.

௭௭௪—சூத்திரன் காக்கப்பட்டாத துவிஜாதிகளின்மனைவியை புணர்ந்தால்-பிஜம்-சிசுநம்-இவைகளை அடியோடறுக்கவேண்டி

உஅ௦ மருதர்ம்மசாத்திரம்

யது, காக்கப்பட்டஸ்திரீயைப்புணர்ந்தால் தேகமுழுதும்வெட்டி அவனுடைய எல்லாப்பொருளையுங்கவருக.

௩௭௫—கற்புடைய பிராமணஜாதிஸ்திரீயைப்புணர்ந்த வைசியனை ஒருவருஷம்வரையில் காவலில்வைத்து அவன்பொருண்முழுமையும் அரசன்கவருக. அவ்விதக்ஷத்திரியனுக்கு ஆயிரம்பணந்தண்டம்விதித்து கழுதைமுத்திரத்தையிட்டு அவன்மலையை முண்டநஞ்செய்க.

௩௭௬—கணவன்முதலியவர்களால் காக்கப்படாத பிராமணஸ்திரீயை வைசியன்புணர்ந்தால் ஐந்துபணமும், அவ்விதக்ஷத்திரியனுக்கு ஆயிரம்பணமுந்தண்டம்விதிக்க.

௩௭௭—கற்புடைய பிராமணஸ்திரீயைப்புணர்ந்த வைசியக்ஷத்திரியர்களுடைய பொருண் முழுமையும்பிடுங்கிக்கொண்டு ஊரைவிட்டோட்டுக, அல்லது இரும்புப்பலகையிலாவது வைத்துக்கொளுத்துக.

௩௭௮—பிராமணன் தன்ஜாதி கற்புடையஸ்திரீயை ஒருக்கால் வலிமையாற்புணர்ந்தால் ஆயிரம்பணமும், அவனுக்குத் தன்னிடத்துவிருப்பமிருந்துபுணர்ந்தால் ஐந்துபணமும் தண்டமாக விதிக்க.

௩௭௯—பிராமணனுக்குத் தலையைமுண்டநஞ்செய்வது கொலைத்தண்டமாகும் மற்றவருணத்தாருக்கு கொலைத்தண்டமுண்டு.

௩௮௦—பிராமணன் எல்லாப்பாவஞ்செய்தாலும் அவனைக் கொல்லாமல் காயமின்றி அவன்பொருளுடன் ஊரைவிட்டுத்தூர்த்தவெண்டியது.

௩௮௧—பிராமணத்திரியைவிட அதிகமானபாவ மூலகத்திற்குடைய

எட்டாவதத்தியாயம். ௨௮௧

யாது ஆதலால். பிராமணனைக்கொல்லவேண்டுமென்று அரசன்மந
தினாலும் நினைக்கக்கூடாது.

௩௮௨—கற்புடைய கூத்திரியஸ்திரீயை குணமுள்ள வைசியன
டைந்தால் ஐந்தாறுபணமும், அவ்வித வைசியஸ்திரீயை பஹிர
ங்கமாகப்புணர்ந்த கூத்திரியனுக்கு ஆயிரம்பணமுந் தண்டம்
விதிக்க

௩௮௩—கற்புடைய கூத்திரியவைசிய ஸ்திரீயைப்புணர்ந்த பிரா
மணனுக்கும் அவ்விதசூத்திரஸ்திரீயைப்புணர்ந்த கூத்திரியவைசிய
யர்களுக்கும், ஆயிரம்பணம் தண்டம்விதிக்க.

௩௮௪—கற்பில்லாத கூத்திரியஸ்திரீயைப்புணர்ந்த வைசியனு
க்கு ஐந்தாறுபணத்தையும், அவ்விதகூத்திரியனுக்கு கழுதைமூக்
திரத்தினால் தலையைமுண்டநஞ் செய்வதையாவது-ஐந்தாறுபணத்
தையாவது-தண்டமாகவிதிக்க.

௩௮௫—கற்பில்லாத கூத்திரியவைசிய சூத்திரஸ்திரீகளைப்புண
ர்ந்த பிராமணனுக்கு ஐந்தாறுபணமும், சண்டாளஸ்திரீயைப்பு
ணர்ந்த பிராமணனுக்கு ஆயிரம்பணமுந் தண்டம்விதிக்க.

௩௮௬—திருடன்-பிறன்மனையாளைப் புணருகிறவன்-திட்டுகிறவ
ன்-வன்செய்கைக்காரன்-அடிக்கிறவன்- இவ்வைந்துபேரும் எந்தவ
ரசன் பட்டணத்திலிருக்கவில்லையோ அவ்வரசன் இந்திரனுலகத்
தையடைகிறான்.

௩௮௭—முன்சொன்னஐந்துபேரையும் தன்பட்டணத்திலிராம
ற்செய்கிறவரசன் தன்ஜாதுயிற்சிறந்தவனாய் இராஜ்யசுகத்தையும்
உலகத்தில் புகழையுமடைகிறான்.

௩௮௮—யாக்காரியஞ்செய்துவிக்க சமர்த்தனான ரிதனுவிக்கை
௩௯௧

உஅஉ மநுதர்ம்மசாத்திரம்

நீக்குகிறவனுக்கும், தொஷமில்லாத எக்கியஞ்செய்கிறவனை நீக்கி
 ன ரித்துவிடுக்கும் தனித்தனியே ஆயிரம்பணம் தண்டம்விதிக்க
 றாஅக—தாய்-தந்தை-மனையாள்-பிள்ளை-இவர்களை மாஹாபா
 தகமுதலியகுற்றமின்றி நீக்கக்கூடாது. அப்படி நீக்குகிறவனுக்கு
 அறுநூறுபணம் தண்டம்விதிக்க.

நகூ0—துவிஜாதிகள்-தன்றன்வருணசிரம தருமங்களைக்குறித்து
 விவாதப்பட்டால் தன்மையைக்கொறினவரசன் இதுசரி இதுசரி
 யன்றென்று தானாகத்தீர்மானிக்கக்கூடாது.

நகூக—அப்படிவழக்கிடுகிற துவிஜாதிகளைத் தக்கபடி புதித்து
 நல்லவார்த்தையால் அவர்களின்கொபத்தைத்தணித்து பின்புபிரா
 மணர்களைவைத்துக்கொண்டு தீர்மானிக்கவேண்டியது.

நகூஉ—இருபதுபேர்புசிக்கத்தக்க கலியாண முதலியகாரியத்தி
 ல் அந்தப்பந்தியிலிருந்து சாப்பிடத்தக்க தன்பக்கத்துவிட்டுக்கா
 ரனையும், அதற்கயல்விட்டுக்காரனையும், புசிப்பியாதவனுக்கு, ஒரு
 பொன்மாடம் தண்டம்விதிக்க.

நகூ௩—தன்விட்டில்நடக்கிற சுபகாரியங்களில் சாதுவானசுரோ
 த்திரியண்ப்புசிப்பிக்காத சுரோத்திரியனுக்கு ஒருபொன்மாடம்
 தண்டம்விதித்து அந்தச்சாப்பாட்டையும் இரட்டிப்பாகக்கொடு
 க்கச்செய்க.

நகூ௪—குருடன்-மூடன்-நொண்டி-எழுபதுவயதான கிழவன்
 சுரோத்திரியனுக்கு வுபகாரஞ்செய்கிறவன் இவர்களிடத்தில் கொ
 ஞ்சமேனுந் தீர்வைவாங்கக்கூடாது.

நகூ௫—சுரோத்திரியன்-நோயாளி-துன்பப்பட்டவன்- சிறியவ
 ன்-கிழவன்-ஏழை-உயர்ந்தகுலத்தான் - கொடையுள்ளவன்-இவர்க
 ளை எப்போதும் அரசன் பூசிக்கவேண்டியது.

3 சுரோத்திரியன்-என்பது-வேதமுற்றமோதினவன்.

எட்டாவதத்தியாயம். ௨௮௩

௩௯௯—வண்ணாலை-மேடுபள்ளமில்லாமல் சமமாயிருக்கிற இலவம்பலகையில் துணிகளைத் துவைத்து வேறொருவருக்கு இரவற்கொடாமலும் ஒருவர் துணிகளால் மற்றொருவர் துணிகளை மூட்டைகட்டாமலும் உடையவனிடத்துக் கெடுப்புடிக்கொடுக்க இப்படி நடத்தாவிடில் அவனைத்தண்டிக்க.

௩௯௯—சேடன்-பத்துப்பலநூலுக்கு ஒருபலமதிகமாக நெய் துகொடுக்கவேண்டியது கொடாவிடில் பன்னிரண்டுபணத்தண்டம் விதித்து பொருட்காரனுக்குப் பொருளைக்கொடுப்பிக்க.

௩௯௮—நீரிலும் பூமியிலும் உண்டாகிற சகலசரக்குகளின் ஸாரஸாரங்களையும், விலைகளையும், அறிந்தவர்களானவர்த்தகர்களை ஆயச் சாவடியிலேற்படுத்தி அவர்கள் ஏற்படுத்தின அந்தந்தச்சரக்கின் மொத்தலாபத்தில் இருபதிலொருபங்கு அரசன் தீர்வைவாங்கிக் கொள்க.

௩௯௯—அரசனுக்குத்தக்கதான அந்தந்தேசத்திலுண்டான யானை-குதிரைமுதலியவைகளையும் அரசனால் இதைவெளியில் கொண்டுபோய்விற்றக்கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டசரக்குகளையும் வேறு தேசத்துக்கு ஒருவன்கொண்டுபோனால் அப்பொருண்முழுமையும் அரசன் பரிமுதலாக அபகரித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

௪௦௦—ஆயச்சாவடிவழியைவிட்டு திருட்டுவழி போகிறவன் அகாலத்தில்விற்பவன் வாங்குபவன் ஆயத்தீர்வைக்காகச் சரக்கின் விலையைக்குறைவாகச்சொல்பவன் இவர்களிடத்தில் அரசன் எட்டுப்பங்கு அதிகமாய்த்தீர்வைவாங்குக.

௪௦௧—சகலசரக்குவிஷயத்திலும் அதுவதுவந்தவழியையும், போகும்வழியையும், வாங்கினநாளையும், வாங்கினவிலையையும், அதற்குக் கூடியவட்டியையும், சத்தச்செலவையும், நன்றாகவறிந்து தக்கபடி

வினையேற்படுத்தி விற்கவும் - வாங்கவும் - அரசன்கட்டளையிடுக.

ச௦௨—அரசன்-நிலையில்லாத வினையையுடைய சரக்குகளுக்கு ஐந்தைந்து நாளும் கொஞ்சம்நிலையான வினையையுடைய சரக்குகளுக்குப் பதினைந்துநாளுங்கழிந்தபின்பு யாபாரிகளின் முன்பாகவினையேற்படுத்தவேண்டியது.

ச௦௩—அரசன் - தண்ணுத்தியோகஸ்தர்களைக்கொண்டு படிக்கட்டு-தராசு-மரக்கால்-இவைகளுக்கு முத்திகாபொயிவித்து ஆறுமாதத்திற்கு ஒருவிசை அதுசரியாயிருக்கிறதாவென்று பரீகஷ்செய்யவேண்டியது. சரியாகவில்லாவிடில் தண்டிக்க.

ச௦௪—வெற்றுபண்டிக்கு ஒருபணமும், மூட்டைதூக்குகிற ஆள்களுக்கு அரைப்பணமும், சுமையெடுக்கிற இடபமுதலியபசுக்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும், காற்பணமும், மூட்டையில்லாதவர்களுக்கு அரைக்காற்பணமும், தோணிக்காரன்கூலிவாங்குக.

ச௦௫—சரக்குபண்டிகளுக்கு அந்தச்சரக்கின்உயர்வுதாழ்வுக்குத் தக்கதாகவும், சரக்கில்லாமல் கோணிமுதலியவையேற்றியபண்டிக்கு அந்தச்சுமைக்குத் தக்கதாயும், ஏழைகளுக்கு யாதாவது கொஞ்சமும் ஓடக்காரன் கூலிவாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

ச௦௬—ஆற்றில்போகவேண்டியவழித்துலைவு மேடுபள்ளமான தேசம்-வருஷாதிசூலம்-இவைகளை யோசித்து தோணிக்காரன் தக்கபடி கூலிவாங்குக இந்தக்கூலியேற்பாடுநதிவிஷயத்தில்மாத்திரமே தவிர காற்றினால் சஞ்சரிக்கவேண்டியதான சமுத்திரத்துக்குக்கிடையாது அந்தவிஷயத்தில் பிரயாசைக்குத் தக்கபடி ஏற்பாடுசெய்துகொள்ளவேண்டியது.

ச௦௭—இரண்டுமாதத்திற்குமேற்பட்ட கர்ப்பிணி - சந்திராசி-

வாநப்பிரஸ்தன்-பிரமசாரி-பிராமணன்-இவர்களிடத்தில் தோணிக்
காரன் சத்தம்வாங்கக்கூடாது.

ச௦௮—தோணியிலேற்றினசாமான்கள் தோணிக்காரன் அஜாக்
கிரதையினால் நஷ்டப்பட்டால் அந்தநஷ்டத்தை அந்தத்தோணி
யைநடத்தின தோணிக்காரர்களைவரும் பாகப்படிக்கொடுக்க.

ச௦௯—இப்போதுசொல்லப்பட்ட நஷ்டவிஷயமானது-மனு
ஷியக்குறைவினால் வந்தவிஷயத்தில்மாத்திரமேதவிர தெய்வகதி
யாகத் தோணியிற்சேதம்வந்தால் தோணிக்காரனைத் தண்டிக்கக்
கூடாது.

ச௧௦—அரசன் வைசியனை-வர்த்தகம்-வட்டிவாங்குதல் -பயிரிடு
தல்-பசுவைக்காப்பாற்றல்-இவைகளையும். சூத்திரனை துவிஜாதிகளு
க்குப்பணிவிடையுஞ் செய்யச்சொல்லவேண்டியது. அப்படிச்செ
ய்யாவிடில் அவர்களைத்தண்டிக்க.

ச௧௧—விருத்தியில்லாமல்வருத்தப்படுகிற கூத்திரிய வைசியாள்
ததிகளு ன பிராமணனை-அடுத்தால்-அவர்களை அவன் தனக்கூழியுஞ்
செய்யச்சொல்லாமல் தனையால் வியாபாரமுதலிய தொழிலைச்
செய்யும்படி நியமித்துக் காப்பாற்றுக.

ச௧௨—உபநயநமுதலிய சமுஸ்காரமுள்ளவர்களாயும், தொழி
ற்செய்வதில் மதமில்லாதவர்களாயுமிருக்கிற துவிஜர்களை பிரபுத்த
ன்மையாலும், லோபகுணத்தினாலும், வேலைகொள்ளுகிற பிராம
ணனுக்கு அரசன் அறுதுறுபணத்தண்டம்விதிக்க.

ச௧௩—பிராமணன் சம்பளங்கொடுத்தேனுங் கொடாமலேனு
ம் சூத்திரனிடத்தில் வேலைவாங்கலாம். ஏனெனில் அவன் பிராமண
ன்வேலைக்காகவே பிரமனால் சிறுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான்ல்லவா.

ச௧௪—சூத்திரன்-யஜுமாதனால் வேலையினின்று நீங்கப்பட்டிரு

உஅங் மருதர் ம்மசாத்திரம்

ந்தாலும் அந்தவேலையானது அவனைவிட்டுநீங்காது. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உபயோகமாக அவனுடன்பிறந்த அந்தவேலையை எவன்தான்நீக்குவன் ஆதலால் அவன் மறுமைக்காகவும் பிராமண சிக்ருஷை செய்யவேண்டியது.

சுகடு—யுத்தத்தில் ஜெயித்துக்கொண்டுவரப்பட்டவன், பத்தியினால் வேலைசெய்கிறவன், தன்னுடைய தேவடியாள்மகன், விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன், ஒருவனாகொடுக்கப்பட்டவன் குலவழியாக தொன்றுதொட்டுவேலைசெய்கிறவன், குற்றத்திற்காக வேலைசெய்கிறவன், என தொழிலாளிகள் எழுவகைப்படுவர்.

சுகசு—மனையாள்-பிள்ளை-வேலைக்காரன்-இவர்களுக்கு பொருளில் சுவாஸ்தியில்லை - இவர்கள் எப்பொருளைச் சம்பாதித்தாலும் அவைகள் அவர்களின் எஜமானனையேசாரும். அதாவது யஜமானனுத்தரவின்றி தருமவிஷயத்திற்கும் தங்கள்பொருளை செலவழிக்கக் கூடாதென்றுகருத்து.

சுகஎ—பிராமணன்சந்தேகமின்றி மேற்சொன்ன ஏழுவிததொழிலாளியானசூத்திரரிடத்தினின்று பொருளை வலிமையாலும் எடுத்திடுக்கொள்ளலாம் யஜமானனெடுத்திடுக்கொள்ளத்தக்க பொருளை யுடைய அந்தச்சூத்திரர் தன்பொருளுக்குக்கொஞ்சமுஞ் சொந்தக்காரரல்ல.

சுகஅ—வைசியனயுஞ்சூத்திரனையும் தன்றன்றொழிவிச் செய்யும்படியாக முயற்சியேசாடு அரசன்கட்டளையிடுக. இல்லாவிடில் அவர்களுட்கமுழுமையும் அழித்துப்போடுவார்கள்.

சுகக—தன் மந்திரி-புலோகிதன்-முதலிய மனிதர்களைக்கொண்டு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உபயோகமாகத் தான்செய்யுவிக்கிற லௌகீக வைதீக்காரியங்களையும், குறிணாமுதலிய-வாகநம் - வரவு-

செலவு-இருப்பு-இரத்திநசாலை-தங்கசாலை-பொக்கிஷம்- இவைகளையும் திறந்தோறும் அரசன் பார்க்கவேண்டியது.

சஉ௦—இவ்விதமாக இதுவரையில் சகல வியவஹாரங்களையும் தீர்மானிக்கிற அரசன் பாபத்தினின்றூதீங்கி சுவர்க்கமுதலிய மேலானகதியையடைகிறான்.

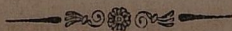
எட்டாவதத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆக-அத்தியாயம்-அ-க்கு-சுலோகம்-௧௮௨௬.

ஒன்பதாவது

அத்தியாயம்.

மாதராடவர்தருமம்.

௧—விபசாரதோஷமில்லாமல் தருமமாக ஒருவருக்கொருவர் வழிபட்டிருக்கிற-ஸ்திரீ-புருஷர்கள்-சேர்ந்திருக்கும்போதும், பிரிந்திருக்கும்போதும் அவர்கள் நடத்தவேண்டிய பழையமான தருமங்களைச் சொல்லப்போகிறேன்.

௨—கணவன்முதலிய பந்துக்கள் இரவிலும் பகலிலும், ஒருகாரியத்திலும் மாதரைச் சுவாதீநமில்லாதவர்களாகச் செய்யவேண்டியது. அவர்கள் கெட்டதான விஷயப்பந்துள்ளவர்களாக விருந்தாலும், தங்கள்வசத்தி லிருக்கச்செய்யவேண்டியது.

௩—மாதர் இளைமைப்பருவத்தில் பிதாவினாலும், யௌவனத்திற்கணவனாலும், மூப்பில் மைந்தனாலும், காக்கத்தக்கவராகையால் எக்காலமும் மாதர் சுவாதீநமுடையவரல்லர்.

௪—பெண்ணை-ருதுகாலத்திற்குமுன் தக்கவரனுக்குக் கலியாணஞ்செய்துகொடாத தகப்பனும் மனைவியை ருதுகாலத்தின்புணரா

௨௮௮ மருதர்ம்மசாத்திரம்

தகணவனும், கணவனிறந்தபின் தாயைக்காப்பாற்றாத பிள்ளையும் நித்திக்கப்படுவார்கள்.

௫—சிறிதேனும் கெட்டசகவாசத்தினின்று மாதரைக்காப்பாற்றவேண்டியது. இல்லாவிடில் பிறந்தகுலம்-புகுந்தகுலம் - இரண்டையும் அழித்துப்போடுவார்கள்.

௬—எல்லாவருணத்தாருக்கும், மனைவியைக் காப்பாற்றுவதை மேலானதருமமென்று அறிந்துகொண்டு மனையாளை கணவர்கள் சக்தியில்லாதவர்களாயிருப்பினும் காப்பாற்றுவதில் முயற்சிசெய்யவேண்டியது.

௭—மனையாளைக்காக்கிறவன் தன்சந்ததி-நல்லொழுக்கம்- தன்குலம்-தனதாத்மா-தன்னிடவதிகதருமம்- இவைகளையும் - முயற்சியோடு காப்பாற்றுகிறவனாகிறான்.

௮—கணவன் இத்திரியரூபமாகத்தன்மனையாளையடைந்து கருப்பமாகஜதித்து பின்பு அவனிடத்தினின்று பிள்ளையாகப் பிறக்கிறபடியால் அந்த மனையாளுக்கு ஜாயையென்றும் பெயருண்டாயிற்று.

௯—மாதர் எவ்விதபுருஷனைப்புணருகிறார்களோ அவனையொத்தபிள்ளையைப்பெறுகிறார்கள். ஆகையால் பரிசுத்தமான பிள்ளை பிறப்பதற்காக முயற்சியோடு மனைவியை விபசாரதோஷத்தினின்றுங் காப்பாற்றுக.

௧௦—ஒருவனும் மாதர்களைப் பலாத்காரத்தினால் விபசாரத்தினின்றும் காப்பாற்ற வல்லனல்லன். ஆதலால் மேற்சொல்லுமுபாயங்களைக்கொண்டு காப்பாற்றுக.

௧௧—வீட்டுக்குவேண்டிய பாத்திரமுதலியவற்றை கொள்ளுதற்காகக் கொடுத்தபொருளைக் காப்பாற்றுவது செலவிடுவது பாத்

ஒன்பதாவதத்தியாயும். உஅக

சிரமுதலியபொருளைச்சுத்திசெய்வது-விடுவிளக்குவது-தேவபூசை முதலியவற்றிற்குதவியான காரியஞ்செய்வது அபிக்களைக்காரியம்- வீட்டுப்பாத்திரம்-படுக்கை முதலானவைகளைப்பார்ப்பது- இவை முதலிய-அவசியமானகாரியங்களை மனைவிக்குக்கற்பித்து அவளுடையமநம்பேறிடத்திற்செல்லாதபடிசெய்க.

கஉ—மாதர்கள் தங்களைத்தாமே காக்கவேண்டும். அதுவே அவர்களுக்கு நல்லகாப்பாகும் நல்லகாவலனாவைத்து வெளியில்போகவொட்டாமல் வீட்டிலையே நன்றாகக் காப்பாற்றினாலும் காக்கப்படமாட்டார்கள்.

கரு—கள்ளுகுடித்தல் துட்டரிசுட்டுறவு-கணவனைவிட்டயலாருக்குப்போகுதல்-காரணமின்றி இங்குமங்கும்போகுதல்- தான்விரும்பியவிடத்தின்றுங்குதல்-அபவகத்தமர்தல்- இவ்வாறும் மாதர்களுக்கு நித்தையானசெய்கையாம்.

கசு—மாதர்-ஆட்வரிடத்தில் அழகையும், பருவத்தையும்,விரும்பாமலே ஆண்தன்மையைமாத்திரம் முக்கியமாகவெண்ணி அவர்களைப்புணருகிறார்கள்.

கரு—மாதர்கள் கற்புநிலையின்மையும், நிலையாமதமும், நன்பின்மையும், இயற்கையாகவுடையவராதலால் கணவனாக்கப்பட்டிருப்பினும்-அவர்களை விரோதிக்கின்றார்கள்.

கசு—மாதர்களுக்கு இந்தசபாவம் பிரமன்சிருட்டித்தபோதே யுண்டானதென்றிந்து ஆடவர்கள் அவர்கள் கேடுறாமல்தடப்பதற்காக மேலானமுயற்சிசெய்யவேண்டியது.

கஎ—படுக்கை ஆசதம்-அலங்காரம்-சாமம்-கோபம்-பொய்-துளோகசிந்தை - இவற்றினை மாதர்பொருட்டே மறுவானவர் கற்பித்தார்.

கஅ—மாதர்களுக்கு ஜாதகர்மமுதலியவை மந்திரத்தோடுகி
டையாது. இவர்களுக்கு மநச்சுத்தியுங்கிடையாது பாவத்தைப்
போக்கிற மந்திரோபதேசமுமில்லை ஆகையால். பொய்யைப்போ
ல் அபரிசுத்தாளாயிருக்கிறார்கள்.

ககூ—மாதர்கள் பெரும்பாலும் விபசாரதோஷமுள்ளவர்களெ
ன்று அநேகசுருதிகளிலுஞ் சாஸ்த்திரங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டி
ருக்கின்றன. அதற்குதிருஷ்டாந்திரமாக அந்தவிபசாரத்துக்கு சுரு
தியில்சொல்லிய பிராயச்சித்தத்தைக்கேளுங்கள்.

உ௦—ஒருவன்-தன்னிடதாய்க்கு மாநஸவியபிசாரம் நேரிட்டதா
கவறிந்து அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய்கிறான் என்றயானவர்
கற்பினி அயலான்விட்டிற்குப்போய் அங்கு பரபுருஷனைப்பார்
த்து யாதாவது மந்திரை லாசைப்பட்டிருந்தால் அந்த ஆசையினு
லுண்டான் நோதஸ்ஸை எஸ்பிதா தனதுநோதஸ்ஸைனால் பரிசுத்தஞ்
செய்யக்கடவன். இதுவே மாதர்கள் நிலையில்லா மநமுடையவர்
என்கிறதற்கு திருஷ்டாந்திரம்.

உ௧—மேற்சொல்லிய பிராயச்சித்தம் கணவனுக்குவிரோதமா
கப்பரபுருஷைமந்திரைநினைப்பதாகிற மாநஸவியபிசாரத்துக்கு
விதிக்கப்பட்டது. இந்தப்பிராயச்சித்தமும், அந்தத்தாய்வயிற்றில்
தான்பிறந்ததற்காக புத்திரன்செய்துகொள்ளவேண்டியதே அல்ல
து அவளுக்கன்று.

உ௨—நதி-சுபாவத்தில் எந்தருசியுள்ளதாகவிருந்தாலும், சமுத்
திரத்திற்சேர்ந்தால் அதுபோலாகிறதுபோல் மாதர்களும் தன்னை
விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் குணத்தையேயடைகிறார்கள்.

உ௩—அது-எப்படியென்னில் வசுஷ்டமுநியினால் விவாகஞ்செ
ய்யப்பட்ட அக்ஷமாலையும் மந்தபாலமுநியினால் விவாகஞ்செய்ய

ப்பட்ட சாரங்கியும் அதமசாதியாகவிருந்தபோதிலும் அந்தமுநி வரின் குணத்தையே அடைந்துபுகிக்கத்தக்கவர்களானார்கள்.

உச—மற்றுஞ்சில சத்தியவதிமுதலியதாழ்ந்த ஜாதிர்திரீகளும் உயர்ந்தஜாதிபுருஷீனையடைந்து தன்னுடையபதிவிரதாதருமங்க ளினாலும் தன்றன்கணவன்மயிமையினாலும் இவ்வுலகத்தில்மேன் மையடைந்தார்கள்.

உரு—இதுவரையில் லோகாசாரமான மாதராடவர் தருமஞ் சொல்லப்பட்டது. இனி இம்மையிலு மறுமையிலுஞ் சுகத்தைக் கொடுக்கிற புத்திரதருமங்களைக்கேளுங்கள்.

புத்திரவிஷயம்.

உசா—மாதர்களைக்காப்பாற்றுவதில் இவ்விதப்பிரயாச மிருப்பி னும் நல்பிள்ளையைப்பெற்று அதிகசுகத்தை யுண்டுபண்ணுகிற படியால் அவர்களை ஆடையாபரணத்தா லலங்கரிக்கவேண்டியது. வீட்டிற்கு அழகை வருவிக்கிறவர்களான மாதர்களுக்கும் மஹாலக்ஷ்மிக்கும், யாதேனும் பேதமில்லை.(செல்வமில்லாதவீடுப்படி விளங்காதோ அப்படியே மாதரில்லாத வீடுமென்றுகருத்து.)

உஎ—பிள்ளைபெறுவது - பெற்றபிள்ளையைக் காப்பாற்றுவது- நாதோறும் வந்தவிருந்தினர் முதலானவரை யுபசரிப்பது-இவை முதலியவைகளுக்கெல்லா மாதர்களேகாரணமாக விருக்கிறார்கள் என்பதுபிரத்தியக்ஷமாகவே யிருக்கிறது.

உஅ—பரிசுத்தமான பிள்ளைபெறுவது-அக்கிநிஷோத்திர முத லிய தருமகாரியஞ்செய்வது-மேலானபணிவிடை-புணர்ச்சி-தனக் கும் தன்பினுரிக்களுக்கும், சொர்க்கலோகப்பிராப்த்தி இவைக ளெல்லாம் மனைவிஆகிறமாகவேயிருக்கின்றன.

உக—எந்தஸ்திரீ-திரிகரணசத்தியுடையவளாகி கணவன்சொற்

கடவாமல் நடக்கிறாளோ அவள் இகத்தில்பெரியோர்களாலே நல்லவளென்று கொண்டாடப்பட்டவளாகி பரத்தில் பதியடையும் உலகத்தையடைவாள்.

௯௦—கணவன்சொற்படிநடவாதவள் உலகத்தாரால் நித்திக்கப்பட்டு நரியாப்பிறந்து பாவப்பிணியால் வருந்துவாள்.

௯௧—புத்திரவிஷயத்தைக்குறித்து மறுமுதலியபெரியோர்களாலும்,மற்றும்நேகமஹாமுநிவர்களாலும்,சொல்லப்பட்டும் அனைவருக்கும் இஷ்டமாயும் புண்ணியமாயுமிருக்கிற மேற்சொல்லப்போகிற + உபந்நியாசத்தைக்கேளுங்கள்.

௯௨—புத்திரன் கணவனைச்சாருவனென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள். அந்தக்கணவன் இரண்டுவிதமென்று கேட்டிருக்கிறோம்-அதாவது.சிலர்பிள்ளையுண்டுபண்ணினவனைக்கணவனென்றுச் சிலர்சுலியாணஞ் செய்தவனைக்கணவனென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

௯௩—மாதரை-கேஷத்திரத்திற்குச்சரியாகவும், புருஷனை வித்துக்குச்சரியாகவும், சொல்லுகிறார்கள். இந்தகேஷத்திரமும், இந்தவிதையும், சேர்ந்துதான் சகலஜெந்துக்களுமுண்டாகின்றன - ஆதலால்-இருவருங்கூடப்பிறக்கிற அந்தப்பிள்ளை யாருக்குச்சொந்தமென்றால்.

௯௪--சிலவிடத்தில் விரியமுயர்ந்திருக்கின்றது-அதாவது. பிள்ளைபிதாவின்ருணத்தையேயடைந்திருக்கிறான். இதற்குத்திருஷ்டாந்திரம்-வியாசன்- ருசியசிருங்கன் முதலானவர்கள். சிலவிடத்தில் கேஷத்திரமுயர்ந்திருக்கின்றது-அதாவது. அந்தப்பிள்ளைகேஷத்திர

+ உபந்நியாசமென்பது-ஒருசங்கதியையக்குறித்து ஏற்பட்டநிச்சயம்.

த்தின்குணத்தை யடைந்திருக்கிறான். இதற்குத் திருஷ்டாந்திரம் திருதராட்டிரன்முதலானவர்கள்-ஆனால் இரண்டும் எந்தவிடத்திற்சரியானதாயிருக்கின்றனவோ அந்தப்பிள்ளைதான் கொண்டாடப்படுகிறான்(அதாவது. கணவனுக்கு தன்ஜாதிமனையாளிடத்தில் பிறந்தவனே உயர்ந்தவனென்றுகருத்து.)

௩௩—பீஜம்-யோநி - இவ்விரண்டையும் யோசிக்குமிடத்தில் பீஜமுயர்ந்திருக்கின்றது அதேனெனில். எல்லா ஜெந்துக்களும் பீஜத்தினடையாளத்துடன் பிறக்கின்றனவல்லவா.

௩௪—பீஜம் உயர்ந்ததென்பதற்குத் திருஷ்டாந்திரம். தகுதியானகாலத்தில் நெல்லுமுதலியவிதைகளை விதைத்தால் பின்பு அதனாலுண்டாகிற தாநியங்கள் அந்தவித்தி னுருவத்துடனே அந்தக்ஷேத்திரத்தி லுண்டாகின்றன.

௩௫—க்ஷேத்திரம் உயர்ந்ததல்லவென்கிறதற்குத் திருஷ்டாந்திரம். சுகல தாபரங்களுக்கும் பூமியையே யோநியாகச்சொல்லுகிறார்கள்-ஆகிலும் அதிலுண்டானவிருக்ஷமுதலானவைகளுக்குப் பூமியினடையாளங் கொஞ்சமுங்காணப்படவில்லை.

௩௬—ஒருக்ஷேத்திரத்தில் அநேகவித்துக்களை விதைத்தாலும் அது தன்றன் வித்தினடையாளங்களைக் காட்டுகிறதேயன்றி க்ஷேத்திரத்தினடையாளங்களைக் காட்டுகிறதில்லை.

௩௭—சம்பா முதலியநெல்லுகள் மற்றும் தாநியங்கள்-பயறு எள்ளு-உழுந்து-வெங்காயம் -கரும்பு-இவைகளெல்லாம் தன்றன் வித்துப்போலவே விளைகின்றன.

௩௮—ஒருதாநியத்தை விதைத்தால் மற்றொருதாநியமாகவிளைகிறதென்பது கிடையாது. எந்தவித்துவிதைக்கிறமோ அந்தப்பயிர்தான்முளையும்.

உகச மருதர் ம்மசாத்திரம்

சக—ஆகையால் சுபாவத்திற்றெரிந்தவனாயும், பெரியோர்களாற் சிஷ்டிக்கப்பட்டவனாயும், வேதவேதாங்கங்களை யறிந்தவனாயும், ஆயுளைவிரும்பினவனாயுமிருக்கிற மனிதன் ஒருபோதும் பிறன்மனையாளிடத்தில் வித்தை விதைக்கக்கூடாது.

சஉ—ஒருவன் பிறன்மனையாளிடத்தில் வித்தைவிதைக்கக்கூடா தென்னும் விஷயத்தில் வாயுதேவன் அநேகம்பாட்டுக்களைச் சொல்லியிருப்பதாகப் பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சஈ—ஒருவேடனடித்த மிருகத்தின்பேரில் மற்ருருவன் பெய்தால் அந்தஅம்பு வீணாகிறதுபோல் ஒருவன்மனையாளிடத்தி ல் மற்ருருவன்விதைத்தவித்தும் வீணாகும்.

சச—இந்தப்பிரதிவியை அநேகமரசர்க ளாண்டபோதிலும் முன்னம் பிருதுசக்கிரவர்த்தியாண்டபடியால் அவனுடையபத்தி நியென்றே சொல்லுகிறார்கள். அதுபோலவே முன்னம் ஒருபூமியை காடுவெட்டி திருத்தினவனுக்கு அந்தப்பூமி சொந்தமென்று ம்,முன்னம் மிருகத்தின்மீது அம்பெய்தவனுக்கு அந்தமிருகஞ் சொந்தமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

சரு—மனையாள்-பிள்ளை-கணவன்- இம்மூவருஞ்சேர்ந்துதான் புருஷனாகிறுனென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. (அதாவது மனையாள் பாதிசரீரமென்றும்,புத்திரன் ஆத்மசுவரூபமென்றும் கருத்து) பின்னும் வேதமறிந்தவர்களும்,கணவனுக்கும் மனையா னுக்கும் பேதமில்லையென்று இருவருக்கும் ஐக்கியஞ்சொல்லுகிறார்கள்.

சஊ—கணவன் மனையாளைத்தள்ளிவிட்டாலும்,விற்குலும், அந் தமனையாள்தன்மை அவளைவிட்டு நீங்காது. இப்படிஇவர்களுக்கு பிரமன் சிருஷ்டிகாலத்திலேயே ஏற்படுத்தியிருக்கிற சாசுவதமான

ஒன்பதாவதத்தியாயும். உகரு

தருமத்தை நாமறிந்திருக்கிறோம். (ஆதலாலிவ்விதமான பிறன்மனையாளிடத்தில் பிறந்தபிள்ளையும் உபயோகமாகமாட்டான்)

சஎ—தந்தைபொருளை மைந்தர்கள் பிரித்துக்கொள்வதும், ஒரு பெண்ணைத்தாநஞ்செய்வதும், ஒரு பசுமுதலிய பொருளைத் தாநஞ்செய்வதும், ஒரு தரமே செய்யத்தக்கது. இம்மூன்றும் சத்துக்களால் ஒரு தரமே செய்யப்படும்.

சஅ—எப்படியானால் ஒருவனுடைய பசு-குதிரை- ஒட்டகம்- தாசி-எருமை-ஆடு முதலியவைகளில்-மற்றொருவன் பொலியெருது-முதலியவற்றைக்கொண்டு கன்றுமுதலியவற்றையுண்டுபண்ணினவனுக்கு அவைகள் சொந்தமாகாதோ அப்படியே பிறன்மனையாளிடத்திலுங் கண்டுகொள்க.

சக—நிலமில்லாதவொருவன் வித்துள்ளவனாக விருக்கிறோமென்று மற்றொருவனிடத்தில் வித்தைவிதைத்தால் அந்தநிலத்தில்விளைந்ததாநியத்தை விதைத்தவன் அடைகிறனென்பது எங்குங்கிடையாது.

ரு—ஒருவன் பசுவினிடத்து மற்றொருவன் ருஷிபமானது நூறுகன்றுகளையுண்டுபண்ணினாலும், பசுவக்குடையவனையேசாரும். ருஷிபம் உடையவனுக்கு வீணாக வீரியச்செலவுமாதிரித்தான்.

ருக—அப்படியே ஒருவன்மனையாளிடத்தில் மற்றொருவனுண்டுபண்ணினபிள்ளை உடையவனைச்சாருமேயன்றி உண்டுபண்ணினவனைச்சாராது.

ருஉ—ஒருவனுக்கு நிலமில்லாமல் வித்துள்ளவனாயிருந்தால் மற்றுமொருவனையடைந்து உண்ணிலத்தில் நான் பயிரிடுகிறேன் அப்பயிர் நம்மிருவருக்கும் பொதுவாயிருக்கட்டுமென்று ஏற்பாடுசெய்துகொண்டு பயிரிடுகிறப்போல் ஒருவன் மனையாளிடத்தில்

மனையாளில்லாதமற்றொருவன் பிள்ளையையும் உண்டுபண்ணலாம், அந்தவேற்பாடுஇல்லாவிட்டால் உடையவனைச்சாருமென்பது பிரத்தியக்ஷமாகவையிருக்கிறது. ஏனெனில் பீஜத்தைவிட நில முயர்ந்ததல்லவா.

௩௩—நிலவிஷயத்தைப்போல் மாதர்விஷயத்திலும், கணவனும் மற்றொருவனும்,பயினைக்குறித்தாப்போல் புத்திரவுற்பத்தியைக்குறித்தும் ஏற்பாடுசெய்துகொண்டால் அதில் விளைகிறதாநியம்போல் பிறந்தபிள்ளையும் இருவருக்கும் சொந்தமாகவிருப்பதை உலகத்திற் கண்டிருக்கிறோம்.

௩௪—வெள்ளத்தினாலும், காற்றினாலும், ஒருவனிலத்தினின்றும் மற்றொருவனிலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட வித்தானது பலித்தால். அது நிலத்திற்குடையவனுக்குச் சொந்தமாகுமேயன்றி வித்துக்குடையவனுக்குச் சொந்தமாகாது.

௩௫—பின்னும்ஒருவன் பசு-குதிரை-தாசி-ஒட்டகம்-ஆடு-பகை எருமை-இவைகளின்கன்றுமுதலியவிஷயத்திலும்,கழனிவிஷயத்திலும், முன்சொன்ன திஷ்டாந்தரப்படியறிக்க.

௩௬—இதுவரையிலுங்களுக்கு-யோநி-பீஜம்-இவைகளின் - ஏற்றக்குறைவுகளைச்சொன்னேன் இனி மாதர்களுக்குப் பிள்ளையிலல்லாமல் ஸந்ததியேநசிக்கும்படியான ஆபத்தில் நடக்கவேண்டியதருமத்தைச் சொல்லப்போகிறேன்.

மாதர்களின் ஆபத்தருமம்.

௩௭—அண்ணன்மனையாள் தம்பிக்குக் குருவின்மனையாளுக்குச் சரியானவளென்றும்,தம்பிமனையாள் அண்ணனுக்கு மருமகளுக்குச்சரியானவளென்றும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

௩௮—அண்ணன்-தம்பி-இருவரும் - சந்ததி நசிக்கும்படியான

ஆபத்துக்காலமன்றி பெரியோர்களின் அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு ஒருவன்மனையானே மற்றொருவன் புணர்ந்தாலும், பதிதாளாகிறார்கள்.

௩௯—பிள்ளையிலாமல் அந்தக்குலநசிக்கிறதாக விருந்தால் அப்போதந்தஸ்திரி-தன்கணவன்-மாமனார்-முதலானவர்களின் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுதன்மைத்துனன் அல்லது தன்கணவனுக்கு ஏழுதலைமுறைக்குட்பட்டபங்காளி இவர்களோடு மேற்சொல்லுகிறபடி புணர்ந்து குலத்திற்குத்தக்கதான ஒருபிள்ளையை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

௪௦—விதவையிடத்தில் பெரியோர்களினதுமதி பெற்றுக்கொண்டு புணரப்போகிறவன் தன்தேகமெங்கும் நெய்யைப்பூசிக்கொண்டு இரவில் இருட்டானவிடத்தில் அவனைப்புணர்ந்து ஒரோபிள்ளையை யுண்டுபண்ணவேண்டியது. இரண்டாப்பிள்ளையை ஒரு போதும் உண்டுபண்ணக்கூடாது.

௪௧—ஒருபிள்ளையிருப்பதை பிள்ளையிராததற்குச் சரியென்று சாஸ்திரம் சொல்லுகிறபடியால் இரண்டாவதுபிள்ளையும் உண்டுபண்ணலாமென்று புத்திரோற்பத்தி சாஸ்த்திரமறிந்த சிலபெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் ஒருபிள்ளைபிறந்து அவன் அக்குலத்திற்குத்தகாதவனாகவிருந்தால் அப்போது இரண்டாவதுபிள்ளையை யுண்டுபண்ணலாமென்று தாத்திரியப்படுகிறார்கள்.

௪௨—அந்தவிதவையிடத்தில் விதிப்படிபுணர்ந்து கருப்பமுண்டானால் பின்புசாஸ்த்திரப்படி ஒருவர்க்கொருவர் குருவைப்போலவும் மருமகனைப்போலவுமெண்ணி மரியாதையாகவிருக்கவேண்டியது.

௪௩—பெரியோர்களால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற உயேஷ்ட.

கதிப்பட்டர்கள் மேற்சொல்லிய விதிப்படி நடவாமல் காமத்தால் மறுபடியுஞ்சேர்ந்தால் மருமகளுடனும் குருபத்தினியுடனும் புணருகிறவரைப்போலே பதிதாளாகிறார்கள்.

௯௪—பிள்ளையில்லாமற்போனாலும் விதவையைக் கணவனன்றி மற்ருருவனிடத்துப்பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் படியாக துவிஜர்கள் அநுமதிசெய்யக்கூடாது. செய்தால் பழையான பதிவிர்தாதர்மத்தை யழித்துவிடுவார்கள் (இது துவாபரயுககலியுகவிஷயம்)

௯௫—எந்தவேதத்தாருக்கும் புத்திரனில்லாமற்போனால் மற்ருருவனுடன்கூடி பிள்ளையைப்பெற்றுக்கொள்ளும்படி விவாக மந்திரத்திற்சொல்லவில்லை விவாகவிதாயக சூத்திரத்திலும் விதவா விவாகஞ்செய்யும்படி விதிக்கிடையாது.

௯௬—ஒருவன்மனையாள் மற்ருருவனைப்புணர்வது சாஸ்திரத்திற்சொல்லியிருந்தாலும் அதுபக்சாதியின் தருமமேயல்லது மனிதர்களுக்குக் கூடாதென்று பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்பட்டிருந்தது. வேணனென்னும் அதர்மிகளு அரகனாகாரும்போது அந்தப்பக்சாதிதர்மத்தை மனிதர்களுக்கும் ஏற்படுத்தினான் அது முதல்தான் இந்த அதர்மமுண்டாயிற்று.

௯௭—அந்தவேணனாவன் இந்தப்பூமிமுழுதும் ஓர்குடையி ல்கீழாண்டபடியால் அரசர்களுக்கெல்லாம் மேலானவனென்று சொல்லப்படுகிறானேயல்லது தர்மிகளுக விருந்ததாலன்று அவ ல்காமத்திற்குச் சுவாஸ்தியப்பட்டு வர்ணசங்கரத்தை யுண்டிபண் ணினான்.

௯௮—அதுமுதலாக மாதர்களை கணவனிறந்தபின் எவனாவது தெரியாமல் சாஸ்திரமிருக்கிறதென்று மற்ருருவனிடத்திற் புத்திர

மவுற்பத்திக்காக புணரவுத்திரவுகொடுத்தால் அவனைப்பெரியோர்க ள்நிந்திக்கிறார்கள். (இந்தவிஷயத்தில் மறு முன்னம் தானேயுறம திசெய்து பின்னதைநிந்திப்பது துவாபரபுக கலியுகதர்மமென்று பிரகற்பதிவியாக்கியாநம்செய்திருக்கிறார்.)

௯௯—ஒருபெண்ணை ஒருவனுக்குக்கொடுக்கிறதா உண்மையாக வாக்குத்தாநம்செய்தபின்பு அந்தவரநிறந்துபோனால் அவனிதம் பி அல்லது-அவனண்ணன் விவாகஞ்செய்து மேற்சொல்லும்விதி ப்படியா இருக்கவேண்டியது.

௧0—அவனந்தப்பெண்ணை விதிப்படிவிவாகஞ்செய்து வெள் ளைவஸ்திரமுடையவளாயும் துரிகரணசுத்தியுடையவளாய் மிருக்கச் செய்து ருதுஸநாநமானவுடன் ஒருநாள்புணர்ந்து மறுபடிருது காலம்வரையிப்பார்த்து கருப்பமுண்டாகாவிடில் கருப்பமுண்டா கிறவரையில் அந்தந்தருதுஸநாநமானவுடன் ஒவ்வொருநாள்புண ரவேண்டியது.

௧௧—கந்தியாதாநத்தின் குணதோஷத்தை யறிந்தவன் ஒருபெ ண்ணை யொருவனுக்குக்கொடுக்கிறதாக வாயினால்நிச்சயஞ்செய்த பின் அவனிற்றதாலும் மேற்சொன்னவிதியைவிட்டு மற்றொருவனு க்குக்கொடுக்கக்கூடாது. கொடுத்தால் ஆயிரம்பேர் சுற்றத்தானாக் கொன்றதோஷத்தையடைகிறான்.

௧௨—வைதவ்வியம்-தீராப்பிணி-விபசாரதோஷம் இவைகளுள் ள பெண்களை மாறுபாடாகக்கொடுத்தால் விதிப்படிபாணிக்கிர ஹணஞ் செய்துகொண்டாலும் அம்மிமிதிக்கிறதற்குமுன் அந்த் க்குற்றங்கள்தெரிந்தால் உடனே நீக்கிவிட்டால்தோஷமில்லை.

௧௩—மேற்சொல்லிய குற்றமுள்ளபெண்களை அக்குற்றத்தைச் சொல்லாமல் கொடுக்கிறதூராத்மாவுக்கு ஏதேனும் எல்க்கம்கொ டுக்கவேண்டியதில்லை கொடுத்திருந்தாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

{ கணவனும் மனையாளும் பிரிந்திருக்குங்காலத்து நடக்கவேண்டியதருமம். }

எசு—கணவனுனவன் காரியத்தைக்குறித்து தேசாந்தரம்போகு ம்பொழுது தான்பெர்யவருமளவும் மனைவியினுடைய ஜீவநத் துக்குவேண்டியபொருளைக்கொடுத்துப் போகுக அப்படிச்செய் யாவிடில் அவள்மேன்மைபுடையவளாயினும் ஜீவநத்தின்பொரு ட்டி இழிவானகாரியஞ்செய்வாள்.

எரு—கணவன்தேசாந்தரம் போயிருந்தபோது அவன்கொடு த்தபொருளை வைத்துக்கொண்டு அவன்வருமளவும் உயர்ந்தபூஷ ணவஸ்திரங்களைநீக்கி அயலகத்திற்குச்செல்லாம லிருக்கவேண்டிய து. ஜீவநத்திற்காக பொருள்கொடுக்காமல்போய்விட்டால் இழிவி ல்லாத கோலநிமிதல்-இராட்டணநூற்றல் முதலிய தக்கசெய்கை களால் கற்புறிலைகெடாமல் ஜீவநஞ்செய்துகொண்டிருக்க.

எசு—குருவாக்கிய பரிபாலநமுதலிய தருமகாரியத்திற்காக தேசாந்தரம்போனகணவனை எட்டுவருஷம்வரையிலும், ஒருவித் தையைச்சம்பாதிக்கவும், அதனுற்புகழ்ச்சம்பாதிக்கவும், போன கணவனை ஆறுவருஷம்வரையிலும்,மற்றொருஸ்திரீயைச்சம்பாதிக்க ப்போனகணவனை மூன்றுவருஷம்வரையிலும்,பார்த்து வராவி டில் அவனிருக்குமிடஞ்செல்லவேண்டியது.

எள—கணவனைமனைவிபகைத்தால் அவனொருவருஷம்வரையும் பார்த்து அவள்வணங்காவிடில் அவனுக்குத்தான்கொடுத்த ஆடை யாபாணமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு அவளோடு பேசுதலும், புணர்தலும் ஒழிக்க,ஜீவநத்துக்காகக்கொடுத்தது கவரத்தக்கதன்று.

எஅ—கணவன் சூதாடுகிறவனுயிருந்தாலும், குடியைகவிருந் தாலும்,நோயாளியாகவிருந்தாலும்,அவனுக்குமனைவி கர்வத்தால்

பணிவிடைசெய்யாவிட்டால் அவளுக்கு அலங்காரம் வஸ்த்திரம் படுக்கை-இவைகளைக்கொடாமல் மூன்றுமாதம் நீக்கிவைக்கவேண்டியது.

எக—உண்மத்தன்-பதிதன்-பேடி-பொகத்தில் மகிழ்ச்சியில்லாதவன்-பாவப்பிணியினன் - இப்படிப்பட்டகணவரை பகைக்கிறமனைவியருக்கு விலக்குதலும் ஆடையாபரணமுதலியவற்றைக் கவர்தலும் இல்லை.

அ௦—மதுபாநஞ்செய்பவள் தீயநடையுள்ளவள் கணவனுக்கு மாறுபாடுசெய்பவள் தீராப்பிணியினள்-மிகுந்த கொடுமையுடையவள் பொருளையழிப்பவள்-இவ்வகை மனைவியரை ஜீவநத்திற்குக்கொடுத்த நீக்கிவிட்டு இரண்டாவது விவாகஞ்செய்க.

அக—மலடியானமனைவியை எட்டுவருஷத்திற்குமேலும், சாப்பிள்ளைபெறுபவளை பத்துவருஷத்திற்குமேலும், பெண்ணையே பெறுபவளை பதினொருவருஷத்திற்குமேலும், தீங்குசொல்பவளை அப்பொழுதேயும் நீக்கி வேறுவிவாகஞ்செய்துகொள்க.இந்தமனைவியர்களுக்கு மநமகிழ்ச்சிப்பொருள் கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

அ௨—கணவனுடைய நன்மையைவிரும்பினவளாயும், நல்லொழுக்கமுடையவளாயும் இருந்தமனைவி பிணியினளாயிருப்பினும் வேறுவிவாகஞ்செய்க விரும்பினவன் அந்தமனைவியின் அநுமதி பெற்றுக்கொண்டுசெய்க அவளையொருபோதும் அவமதிக்கக்கூடாது.

அ௩—முத்தமனைவியானவள் கோபத்தினாலே வீட்டினின்றும் வெளிப்பட்டால் அவளைக் கணவன் தடுத்தாக்க அல்லது அவளுடைய தந்தைமுதலானவரிடத்தொப்புவிக்க.

அ௪—கணவன்முதலானவர்கள் குடிக்கவேண்டாமென்றுசொ

ல்லியிருந்தும் கலியாணமுதலியகாரியங்களில் குடிக்கிற சுஷத்திரி யஜாதிமுதலியமாதர்களுக்கும் அப்படியே சபையில் சுவதந்திர மாய்-பாட்டு-சூத்து- முதலியவற்றைப்பார்க்கிற மாதர்களுக்கும், அந்தக்குற்றத்திற்காக தன்னிடத்தில் பிரியாதுவந்தால்- அரசன் ஆறு-தங்கக்குன்றி தண்டமாகவிதிக்க.

அரு—துவிஜாதிகள் - தன்றன்ஜாதிகளிலும், மற்றஜாதிகளிலும் கலியாணஞ்செய்துகொண்டால் அந்தந்தஸ்திரீகளுக்கு வருணக்கி ரமமாக மூத்ததன்மையையும்-விசி- ஆடையாபரண முதலியவற் றையும்-மரியாதையையும், ஏற்படுத்தவேண்டியது.

அசு—துவிஜாதிகளுக்கு தன்ஜாதிமனைவியே கணவனுக்கு சரீ ரப்பணிவிடை- அந்தமிடல்- ஹோமகாரியஞ்செய்தல் - அதிதிபு னைச-பிரகஷயிடல் - இவைகளை நாடோறும் செய்யவேண்டியது. மற்றஜாதிமனைவியர் ஒருபோதுஞ்செய்யக்கூடாது.

அஎ—எவன் மூடத்தனத்தால் தன்ஜாதிமனைவி கிட்டவிருக்கை யில் வேறுஜாதிமனைவியைக்கொண்டு மேற்சொன்ன தன்னுடைய சரீரப்பணிவிடைமுதலியவற்றை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறானே அவன்? பிரம்மசண்டாளனுக்குச் சரியானவனென்று பெரியோர் கள் சொல்லுகிறார்கள்.

அஅ—குலம்-நல்லொழுக்கம் இவைகளாலுயர்ந்தவனாயும், பெ ண்ணுக்குத்தக்க ரூபமுள்ளவனாயும், தன்ஜாதிக்குத்தக்க ஜாதியுள்ள வனு மிருக்கிறவனுக்கு தனதுபெண்-எட்டுவயதுக் குட்பட்டிரு ந்தாலும், விதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொடுத்த விடலாம்.

அஊ—பெண்ணுக்கு ரூதுகாலம் வந்துவிட்டாலும், சாமாளயம்

3 பிரம்மசண்டாளன்-என்பது - பிராமணஸ்திரியினிடத்தில் சூத்திரனுக்குப்பிறந்தவன்.

கலியாணமில்லாமல் கந்திரிகையாகவே தன்விருந்தாலும் இருக்கக்கூடும். குணமில்லாதவராகத்தான் ஒருபோது மிவளை கொடுக்கக்கூடாது.

கூ0—பெண்மனைகள் தானாகத் துவானது துவக்கி முன்னுருஷி ம்வரையில் தகப்பன் தக்கவராகத் துக்கொடுப்பென்கிறதை யெழி ர்பார்த்திருக்கவேண்டியது. அதற்குள் தகுந்தவராகத் கொடா விடில் தானாகவே தகுந்தவராத வரித்துக்கொள்ளக்கடவள்.

கூ1—மேற்சொன்னபடி கணவனைத் தானாகவேவரித்துக்கொள் ளுகிறபெண்ணுக்கும், அவளைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிற வராகுக்கும், யாதொருபாபமும் நேரிடாது.

கூ2—தானாகப் புருஷனை வரித்துக்கொள்ளுகிறவள்- தந்தை தாய் உடன்பிறந்தவரிடமிருந்து தனக்கு முன்கொடுத்தபுண்ணங்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. எடுத்துக்கொண்டால் திருடியாவாள்.

கூ3—ருதுவானபெண்ணை விவாகஞ்செய்பவன் அவள்தகப்ப னுக்குச் சுலக்கங்கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அந்தப்பெ ண்ணை ருதுகாலத்தில் புருஷனுடன்சேரும்படி செய்யாததால் அவன்சுவாதித மெடுபட்டிப்போய்விட்டதல்லவா.

கூ4—முப்பதுவயதுள்ளவர்த் அழகான பன்னிரண்டுவயது ள்ளபெண்ணையும், இருபத்திரண்டுவயதுள்ளவர்த் எட்டுவயதுள்ள பெண்ணையும் விவாகஞ்செய்துகொள்ளலாம் இதற்குமுன் விவா கஞ்செய்துகொள்ள அவசரப்பட்டால் வேதமோதல்முதலியதர் மமகாரியம்-கெடும்-அதனால் பின்பு துக்கப்படுவான்.

கூ5—மனிதர்கள் தெய்வத்தினால்கொடுக்கப்பட்டமனைவியை யடைகிறார்களேயன்றித் தன்மனதன்படியடையவில்லை. ஆகையா ல் கற்புடைய அந்தமனைவியைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு தேவர்க

ஞக்குப்பிரியமான எக்கியங்களைச் செய்யவேண்டியது. (தேவதைகளால் கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்கிறவிஷயம்புருஷியில் பிரசித்தமாயிருக்கிறது.)

கூசு—மாதர்கள் கருபீபந்தரிப்பதற்கும், ஆடவர்களுக்கருப்பமுண்டுபண்ணுகிறதற்கும், பிரமனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். ஆதலால் மாதராடவர்களுக்கு கலியாணஞ்செய்தநாண்முதல் யாகாதி தர்ம்மகாரியங்களில் அதிகார மிருவருக்கும்பொதுவானதென்றும் கணவன்செய்யுந்தருமத்தில் மனைவிக்குப்பங்குண்டென்றும் வேதத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கூஎ—ஒருபெண்ணுக்குச் சூல்க்கங்கொடுத்தபின் அந்தவரந்திறந்துபோனால் அந்தப்பெண்ணுக்கு மநமிருந்தால் அந்தவரந்தம்பிக்குக்கொடுத்துவிடலாம்.

கூஅ—வேதமோதாதவனான ருத்திரனும் பெண்ணுக்குச் சூல்க்கம்வாங்கக்கூடாது. வேதமோதின துவிஜர்கள் வாங்கக்கூடாதென்பதை சொல்லவேண்டியதில்லை அப்படி வாங்குகிறது அந்தப்பெண்ணுக்கு மறைவிடமானகிரயமேயாகும்.

கூஊ—முன்னமொருவனுக்குப் பெண்ணைக்கொடுக்கிறதாகச் சொல்லி பின் வேறொருவனுக்குக்கொடுப்பதென்பது முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் பெரியோர்களால் செய்யப்படவில்லை எதிர்காலத்திலும் செய்யமாட்டார்கள்.

கூஊ—முன் கல்ப்பங்களிலும் சூல்க்கமென்றுபெயருள்ள கிரையப்பொருளை வாங்கிக்கொண்டு-பெண்ணை மாறுபாடாய் விற்கிறதென்பதை நாம் கேட்டதில்லை.

கூக—கணவனும் - மனைவியும்-சாமராவும் - விபசாரதோஷம்

இல்லாமலிருக்கவேண்டியது. இதுதான் மாதராடவர்களுக்கு சுருக்கமான தருமமென்றதிக.

௧௦௨—விவாகஞ்செய்துகொண்டபின் கணவனுக்கும்-மனைவிக் கும் விபசாரதோஷம் வராமலிருந்துகொண்டு இருவரும் பிரி யாமல்-தரும- அர்த்த-காம விஷயமான காரியத்தை நாடோறுஞ் செய்வேண்டியது.

௧௦௩—இதுவரையில் கணவனுக்கும், மனையாளுக்கும், ஒருவருக் கொருவர் இஷ்டமான தருமத்தையும், குலநசிக் குட்படியான ஆப த்தில் நடக்கவேண்டிய தருமத்தையும் சொன்னேன் இனி தாயபா கத்தைக்கேளுங்கள்.

தாயபாகம்.

௧௦௪—தாய்தந்தை யிருவருமிறந்தபின் மைந்தர்களைவருமொ ன்றுகக்கூடி அவர்கள் சம்பாதித்துவைத்த ஆஸ்தியை பிரித்துக் கொள்க. ஏனெனில்-தாய்தந்தை யிருக்கையில் அவர்கள் பொருள் மைந்தருக்கு சுவாதீநமில்லையல்லவா.

௧௦௫—அல்லது பிரித்துக்கொள்ளாதபகஷத்தில் ஜயேஷ்டப புத்திரனே பிதாவின்பொருளை முழுமையும் தன் சுவாதீநத்தில்வை த்துக்கொண்டு தன்சகோதரர்களை தகப்பன்போல் காப்பாற்றவே ண்டியது. தம்பிகளும் அந்தமூத்தவனை தகப்பனைப்போலதுசரி த்துப்பிழைக்கவேண்டியது.

௧௦௬—ஏனென்றால் மூத்தபிள்ளைபிறந்ததினாலேயே தகப்பன் புத்திரவானாயும், பிதூர்க்களின் கடனைத்தீர்த்தவனாயும், ஆகிறபடி யால் அவன்வசத்தில் பிதூர்தநமிருக்கலாமென்று சொல்லப்ப ட்டது.

௧௦௭—பின்னும் மூத்தபுத்திரன்பிறந்ததனால் பிதூர்க்கள்கடனை

த்தீர்க்கிறதுமன்றி மோஷத்தையுமடைகருனென்று சுருதியில் சொல்லியிருப்பதால் அவன்றான் தருமத்தினுற் பிறந்தபுத்திரன். மற்றவர்கள் காமத்தினு லுண்டானவர்களென்று சொல்லப்படுகிரு ர்கள்.

க0அ—ஆதலால் தந்தையானவன் மைந்தர்களைப்போல் மூத்த வன் இளையவர்களை ஒன்றாகவிருக்கிறவனாயில் அந்நவஸ்திர முதலி யவைகளாற் காப்பாற்றவேண்டியது. இளையவர்களும் மூத்தவனி டத்தில் தகப்பன்மரியாதையாக இருக்கவேண்டியது.

க0ஈ—மூத்தவன் யோக்கியனாகவிருந்தால் குலத்தையினங்கச் செய்வான். இல்லாவிடில் குலத்தையழிப்பான். ஆதலால் நல்லொ முக்கமுள்ள மூத்தவன்மிகவும்பூஜிக்கத்தக்கவன். அவன்பெரியோர் களால் நித்திக்கப்படாதவனுடி மிருக்கிறான்.

கக0—தங்களிடத்தில் அன்புள்ள மூத்தவனை தாய்தகப்பனைப் போலவும், அன்பில்லாவிடில் அம்மான்முதலியபந்துக்களைப்போ லவும், உபசரிக்கவேண்டியது.

ககக—இவ்விதமாகக்கூடியிருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லது த ருமவிருப்பத்தினால் பகுத்தாவதுகொள்ளலாம், பகுத்துக்கொண் டால் தருமகாரியம் விருத்தியடையும்(அதாவது ஒன்றாகவிருக்கும் போது தேவபூஜை-பிதூர்பூஜை-அதிதிபூஜை - இவைகள் ஒன்றாகவி ருக்கும் பிரித்துக்கொண்டால் அவைகள் தனித்தனியே வீடுகள் தோறுநடக்கும்.ஆதலால் விபாகம்செய்துகொள்வது தருமமெ ன்று கூறுகிறது.)

எடுகூறு.

ககஉ—எல்லாப்பொருளிலும் மூத்தவன் இருபதிலொருபங்கு ம்-இரண்டாவதுபுத்திரன் நாற்பதிலொருபங்கும் மூன்றாவது புத்

திரல் எண்பதிலொருபங்கும்-எபிகுறாகவெடுத்துக்கொண்டு மற்ற வற்றை சரியாகமுன்றுபேரும்பகுத்துக்கொள்க.

கக௬—சிலவிதை முன்றுக்கு அதிகபிள்ளைகளிருந்தால் மூத்தவ னும், கடையவனும்,முன்சொன்னபடி இருபதிலொன்றும், எண் பதிலொன்றும்,எபிகுறைமுறையேகொள்க.மத்தியமர்கள் அனைவ ரும் நார்பதிலொருபங்கையே தனித்தனி எடுத்துக்கொள்க.

கக௭—எல்லாப்பொருளிலும் பங்குவராத உயர்ந்தபொருளை யும், பத்துப்பசுக்களுக்கு ஒருபசுவையும்,மூத்தவன்ருணசாலியா யிருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

கக௮—எல்லாரும் வேதமுதலானவையோடு வேள்விமுதலியகி ரியைகளைச் செய்யத்தக்கவர்களாகவிருந்தால் மேற்சொன்னபத் துப்பசவுக்குஒருபசு-பங்குவராததையெடுத்துக்கொள்ளுதல் இவ் விதஎபிகுறில்லை ஆனால்மூத்தவனுக்கேதேனும் உத்தமமானவொ ருபொருள்மேன்மையின் பொருட்டுக்கொடுக்க.

கக௯—மேற்சொல்லியபடி இருபதிலொன்றுமுதலிய எபிகுறு எடுத்துக்கொண்டால் மிகுதியை அனைவரும்சரியாகப் பகுத்துக் கொள்க. இல்லாவிடில் மேற்சொல்லுகிறபடிபகுத்துக்கொள்க.

கக௧—மூத்தவன் இரண்டுபாகமும், அவனுக்கு நேரினையவன் ஒன்றைபாகமும், மற்றையெல்லாரும் ஒவ்வொருபாகமாகப்பிரி த்துக்கொள்க. இதுதருமமான பிரிவினைதான் ஆனால் இது அந்த மூத்தவனும் இளையவனும் மற்றவர்களைவிட கல்விமானாயிருக்கிற விஷயம்

கக௨—இவ்விதமாக பிரித்துக்கொண்டபின் அவர்களினுடன்பி றந்தாள் கலியாணஞ்செய்யப் படாதவளாயிருந்தால் பகுத்துக் கொண்டபிராதாக்கள் அவள்கலியாணத்திற்காக தன்நனப்பங்கில்நா

லிலொருபங்கு கொடுக்கவேண்டியது. கொடாவிடில் பதிதர்களா கிரூர்கள். (அதாவது ஒருவனுக்கு இரண்டுமூன்று தாரமிருந்தால் அந்தந்தத்தாரத்திற்குப்பிறந்த புத்திரர்கள் அந்தந்தத் தாரத்திற்கு பிறந்தபெண்களுக்குத் தனித்தனிபாகத்தில் நாலிலொருபங்கு கலியாணத்துக்காகக் கொடுக்கவேண்டியதென்றுகருத்து.)

ககக—ஆமி-மாமி-குதினா-இவைகள்-பங்குவராமலிருந்தால் மூ த்தவனெயெடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது அல்லது. அதைகிராய ங்கட்டி அந்தந்தத்தொகையை அனைவரும் பகுத்துக்கொள்ளத் தக்கது.

கஉ௦—மூத்தவனுக்குப்பிள்ளையில்லாமலிருந்து அவன்மனையா ளிடத்து இளையவன்பிள்ளையுண்டுபண்ணி யிருந்தால் அந்தப்பிள் ளைக்கு மூத்தவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய எமிகூறு கொடுக்கா மலே அனைவரும்சரியாகப் பகுத்துக்கொள்க. இதுதருமத்தின் ஏற்பாடு.

கஉ௧—மூத்தவன்மனையாளிடத்தில் இளையவனொப்பிறந்தவன் மூ த்தவனைப்போல் எமிகூறுக்கு அதிகாரியல்லன். உலகத்தில்பிதாவயிற் றிற்பிறப்பதேயுயர்ந்தது அயலானுக்குப்பிறந்தவன்பிதாவுக்குப்பி றந்தவனைப்போ லாகமாட்டான். ஆதலால் முன்சொன்னபடி சரி யாகப்பகுத்துக் கொள்க.

கஉ௨—ஒருவனுக்கு இரண்டுமூன்றுவருணத்தில்விவாகமாயிரு ந்து அதில் மூத்ததாரத்துமைந்தன் சிறுவனாயும், இரண்டாந்தார த்துமைந்தன் மூத்தவனாயுமிருந்தால் யாருக்கு எமிகூறுகொடுக்க வேண்டியதென்று சந்தேகநேரிட்டால்.

கஉ௩—மூத்தமனைவிக்குப் பிறந்தவன் சிறுவனாகவிருந்தாலும் மூத்தமரமான ஒருருஷிபத்தை எமிகூறுக எடுத்துக்கொள்க. இங்

விதமாகவே மற்றமனைவியர்மைந்தர்களுக்கும் தாயில்கிரமப்படி ஏற்படுகிற முத்தத்தன்மைக்குத்தக்கப்படி அதற்கு இரண்டாந்தரமான ருஷிபத்தை தனித்தனி எடுக்கிறெடுத்துக்கொள்க. இந்தத்தன்ஜாதிமனைவியை முதற்றாரமென்றும், மற்றஜாதிமனைவியை இரண்டாவதுமுன்றாவதென்றும்முறையேகொள்க. வேறுஜாதி மனைவிக்குப் பிறந்தபிள்ளைகளின் விபாகம் மேற்சொல்லப்படும்.

கஉச—முத்தமனைவிமைந்தன் வயதினால் முத்தவனையிருந்தால் பதினைந்துபகுவையும், ஒரு இடபத்தையும் எடுக்கிறெடுத்துக்கொள்க. மற்றவர்கள் தாயின்வரிசைப்படி. ஆடுமுதலியவற்றில் எடுக்கிறெடுத்துக்கொண்டு கிரமப்படி பகுத்துக்கொள்க.

கஉரு—ஒருவனுக்குத் தன்ஜாதிமனைவிகளே இரண்டுமுன்றுபேரிருந்தால் அவர்கள்மைந்தர்களுக்கு மனைவிவரிசையில்லாமலே வயதிற்கிரமப்படி முத்தத்தன்மை ஏற்படும்.

கஉசு—ஏனென்றால் ஜோதிஷ்டோமயாகத்தில் சௌபிரமண்ணியமந்திரத்தைச்சொல்லும்போது வயதினால்முத்தவனையே குறிப்பாகச்சொல்லவேண்டுமென்று இருடிகளாலேற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. (அதாவது இன்னொருடையபிதா எக்கியம்செய்கிறனென்று சொல்லுகிறது அந்தஎக்கியத்துக்கு சடங்கு ஒருபத்திரனில்லாதவன் அந்தஎக்கியம் செய்யக்கூடாது, பின்னும் ஒருகருப்பத்தில் இரட்டைப்பிள்ளைபிறந்தால் முன்னம்பிறந்தவனுக்கே முத்தத்தன்மைசொல்லப்படுகின்றது. (இந்தஎடுக்கூறு கலியுகத்திற்குக்கூடாது.)

கஉஎ—ஒருவனுக்குப் பிள்ளையில்லாமல் பெண்மாத்திரம்தான் தான் அந்தப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொடுக்கும்போது வரநிடத்தில் இந்தப்பெண்ணுக்கு பிராதாவில்லாததால் இவளுக்குப்பிறக்கிறபிள்ளை எண்வம்சத்திற்கு சிரார்த்தஞ்செய்கிறவனாக விருக்க

வேண்டிமென்று ஏற்பாடுசெய்துகொள்ளவேண்டியது. இவளுக்குப் புத்திரிகையென்றுபெயர்.

க௨அ—இவ்விதமாகவே தன்வம்சம் விரித்தியடைவதற்காக- ஸாஹாது தக்ஷப்பிரஜாபதியரனவர் தன்னுடைய எல்லாப்பெண்களையும் புத்திரிகளாகவே தாநஞ்செய்தார்.

க௨க—தான்பெற்றஎல்லாப்பெண்களையும் அலங்கரித்து மதமெழுச்சிபுடல்வரர்களையும்பூசித்து யமதருமராஜாவுக்கு பத்துப்பெண்களையும், கசியபருக்குப் பதின்மூன்றுபெண்களையும், சந்திரனுக்கு-இருபத்தேழுபெண்களையும் புத்திரிகளாக தாநஞ்செய்தார்.

க௩—தன்னுத்தமாவுக்கும், பிள்ளைக்கும் பேதமில்லை, அந்தப்பிள்ளையைப்போலத்தான் பெண்ணும். ஆகையால் தன்னுத்தமாவாகிற பெண்ணிருக்கும்போது தன்பொருளை எப்படி அயலானெடுத்திக்கொள்வான்.

க௩க—தாய்க்கு விவாகமுதலியகாரியத்தில் தந்தைமுதலானவர்களுக்கொடுத்த பூஷணமுதலிய சீதநப்பொருளை அவளிறந்தபின் அவளுடையகலியாணமாகாத பெண்களே எடுத்துக்கொள்க. புத்திரனில்லாத மாதா மகன்பொருளை முழுதும் புத்திரிகையாகக் கொடுத்தபெண்ணின்வயிற்றில்பிறந்த தெள ஸுத்திரன், எடுத்துக்கொள்க.

க௩உ—புத்திரியாகக்கொடுத்த பெண்ணின்வயிற்றில்பிறந்தபிள்ளையானவன் தன்னைப்பெற்றதகப்பனுக்கு தன்னைவிட வேறுபிள்ளையில்லாதபோது அவனுடைய ஆஸ்தியையுமெடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கும் மாதாமகனுக்கும் பிண்டம்போட்டு சிரார்த்தஞ்செய்யவேண்டியது.

க௩ங—பொளத்திரனுக்கும் தெள ஸுத்திரனுக்கும், உலகத்தில் யாதேனும் பேதங்கிடையாது. ஏனென்றால் அவ்விருவரும் அந்

தப்பாட்டனவயற்றிற்பிறந்த பிள்ளையையும், பெண்ணையும், தந்தையையும் தாயாகவும் உடையவர்களல்லவா.

கருசு—ஒருவன் தன்னிடபெண்ணை புத்திரிகையாக ஏற்பாடுசெய்துகொடுத்தபின்பு தனக்குப் புத்திரன்பிறந்தால் அந்தப்பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் சரியாகப்பகுக்க. அப்பெண் மூத்தவளாயிருப்பினும் ஸ்திரீஜாதியாகையால் எடுகூறு கொடுக்கத்தக்கதன்று.

கருரு—புத்திரிகையாகக்கொடுத்தபெண்ணுக்குப்பிள்ளையில்லாமலிறந்துபோனால் அப்பெண்ணின்தாயும் தகப்பனுமிறந்தபின் அவள்பொருளை அவர்கணவன் சந்தேகமின்றி முழுமையும் எடுத்துக்கொள்க.

கருசு—பெண்ணைப் புத்திரிகையென்று சொல்லிக் கொடுத்தாலும் சொல்லாமற்கொடுத்தாலும், அவளுடையமைந்தன் பிள்ளையல்லாத மாதா மகனுக்குக் கர்மமுதலானவைசெய்து அவன்பொருளையு மெடுத்துக்கொள்க.

கருஎ—மனிதர்களுக்குப் பிள்ளைபிறந்தால் சுவர்க்கமுதலியபுண்ணியலோகத்தையடைகிறார்கள். பிள்ளைக்குப்பிள்ளைபிறந்தால் மேற்சொன்ன புண்ணியலோகத்தில் நெடுங்காலம் வாசத்தையும் பிள்ளைக்குப்பேரன்பிறந்தால் சூரியலோகத்தையும், அடைகிறார்கள். (ஆதலால் புத்திரசந்ததியிருக்கையில் பெண்சந்ததிக்கு அநிகரமில்லையென்று கருத்து.)

கருஅ—மைந்தன் தந்தையை-பும்-என்னும் - நாகத்தினின்றும் காப்பாற்றுகிறபடியால் புத்திரனென்று லாக்ஷாது பிரமனாலேயே சொல்லப்படுகிறான்.

கருகா—பெளத்திரனுக்கும், புத்திரிகையாகக்கொடுத்த பெண்வயிற்றிற்பிறந்த தென ஹத்திரனுக்கும், பேதமில்லையென்பதில் பற்

றுமொருதிருஹிடாந்திரம். அதாவது தெளஹித்திரனும் மாதாமகனைப் பரலோகத்தில் பௌத்திரன்போலேயே நரகத்தினின்றும் காப்பாற்றுகிறான். இம்மையிலும் ரக்ஷிக்கிறான்.

கச௦—புத்திரிகாபுத்திரனுவன் சிரார்த்தம் செய்யும்போது மூன்னம் தன்றாய்க்கும், இரண்டாவது தாயின்மந்தைக்கும், மூன்றாவது தாயின்பாட்டனுக்கும் பிண்டம்வைக்கவேண்டியது.

கச௧—தத்தபுத்திரன் எல்லாருணங்களுமுள்ளவனாக விருந்தால் வேறு கோத்திரத்திலிருந்துவந்திருந்தாலுந் தகப்பன்பொருளை ஒளறஸ்புத்திரனுடன் பிரித்துக்கொள்க.

கச௨—தத்தன்-ஐநகபிதாவினுடைய பொருளையும் கோத்திரத்தையும்மடையக்கூடாது. அவ்விரண்டையும் அடைகிறவன்றான் பிண்டம்போடுவதுமுதலிய சிரார்த்தஞ்செய்யவேண்டியது. அந்தப் பிள்ளையை ஸ்விகாரங்கொடுத்தவுடனே பெற்றவனுக்குச்செய்ய வேண்டிய சிரார்த்தமுதலியவை நீங்கிவிடுகின்றன.

கச௩—பெரியோர்களுத்திரவின்றி மைத்துனன்முதலிய மற்றொருவனைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிறந்தவனும், பிள்ளையிருக்கும் போது பெரியோர்களின் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு காமத்தினால் மைத்துனன்முதலானோரைப்புணர்ந்துபிறந்தவனும், ஜாரத்தினத்தாலும், காமத்தினாலும் பிறந்தவர்களாகையால் பங்குக்குரியவர்களன்று.

கச௪—பெரியோர்களுத்திரவுபெற்றிருக்கிற மாதரிடத்திலும் இந்த அத்தியாயம் - ௬௦-வது - சுலோகத்தில் சொல்லியவிதிப்படி புணராத மைத்துனன் முதலானவர்கள் பதிதாளாகிறபடியால் அந்தப்பதிதர்களுக்குப்பிறந்த மைந்தனும் பங்குக்குரியவனல்லன்.

கசரு—அந்தஸ்திரியினிடத்தில் விதிப்படிபிறந்த ஸ்ரேத்திரஜ்ஞம் ஓளரசனைப்போலே பங்குக்குரியவன் பின்னும் தன்தானைய கலியாணம்பண்ணினவனான தன்தகப்பனுக்கு தருமமானபுத்திரனாகவுஞ்சொல்லப்படுகிறான்.

கசசு—விபாகத்துக்குப்பின்- பிராதாயிறந்துபோய் அவனுடையதாபரசங்கமப்பொருளை வைத்திருக்கிற சகோதரன் அவன் மனைவியைக்காப்பாற்றி அவளிடத்தில் விதிப்படி தானொருபிள்ளையுண்டுபண்ணி அவனுக்கே தான்வைத்திருக்கிற பொருளைக் கொடுக்கவேண்டியது.

கசஎ—ஒருஸ்திரியானவள் பெரியோர்களுக்குத்திரவுபெற்றந்தாலும் மைத்துனனிடத்திலேனும் சபிண்டரிடத்திலேனும் விதியின்றிகாமத்தினால் பெற்றுக்கொண்டபிள்ளையை பங்குக்குரியவன் ல்லனென்றுய்,விருதாவாப்பிறந்தவனென்றுய்,பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கசஅ—இதுவரையிற்சொல்லிவந்தவிபாகதருமமானது ஒருவனுக்கு தன்ஜாதிமனையாளிடத்து பிறந்தமைந்தர்களின் விஷயம் இனிநானுசாதிமனையாளுக்குப் பிறந்தமைந்தர்களின் விபாகத்தைக்கேளுங்கள்.

கசகை—பிராமணன் நாலுஜாதிமாதரை விவாகஞ்செய்திருந்தால் அவர்களின் மைந்தர்கள் விபாகஞ் செய்துகொள்ளும்போது மேற்சொல்லியபடிபகுக்க.

கரு0—பிராமணஜாதி மனைவியுடைய மைந்தனுக்கு ஒரு உழவு வேலைக்காரனையும், ஒருவிடபத்தையும், குதிரைமுதலிய ஒருவாகநத்தையும், மோதிரமுதலிய ஒருபூஷணத்தையும், ஒருவீட்டையும்

மற்றும் எல்லாப்பொருளிலும் ஒவ்வொருபங்குகளையும் எடுக்கூக
க்கொடுக்கவேண்டியது.

கருக—மற்றவெல்லாப்பொருளையும் பிராமணமனைவியுடைய
மைந்தன் மூன்றுபங்கும், கூத்திரியமனைவியுடையமைந்தன் இர
ண்டுபங்கும் வைசியமனைவியுடையமைந்தன் ஒன்றரைப்பங்கும்
சூத்திரமனைவியுடைய மைந்தன் ஒருபங்குமாகப் பிரித்துக்கொள்
க. இப்படிநாலுஜாதிமைந்தரில்லாவிட்டாலும் இருப்பவர் இந்தக்
கணக்குப்படியே பகுத்துக்கொள்க.

கருஉ—இல்லாவிடில் விபாகதருமந்தெரிந்தவனான பிராமணம
னைவியின் மைந்தன் ஓரனெடுக்கிறெடுத்துக்கொள்ளாமலே எல்லாப்
பொருளையும் பத்துப்பங்காகப்பகுத்து மேற்சொல்லுகிறபடித
ருமமாகப்பகுத்துக்கொள்க.

கருங—அப்பத்துப்பங்கில்-நாலு-மூன்று-இரண்டு-ஒன்று-ஆக
யபங்குகளை மைந்தர்கள் வருணக்கிரமமாக முறையே எடுத்துக்
கொள்க.

கருச—பிராமணனுக்கு மூன்றுவருணமனையானுக்குமைந்தர்
களிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் சூத்திரமனைவிமைந்தனுக்கு
பத்திலொருபங்கைவிட அதிகமாகங்கொடுப்பதுதருமமன்று.

கருரு—பிராமணன்-கூத்திரியன்-வைசியன்-இந்தமூன்றுவருண
த்தாருக்கும் சூத்திரமனையாளிடத்திற்றிறந்தமைந்தனுக்கு இந்தப்
பத்திலொருபங்குங்கடையாதென்றுசொல்வது சிலர்படியும். அத
ற்கு விவாகஞ்செய்யப்படாத சூத்திரஸ்திரியைச் சேர்ந்துபிறந்த
மைந்தன் விஷயமென்று சிலர் தாத்திரியஞ்சொல்லுகிறார்கள்.
ஆனால் அவன் தகப்பன் எவ்வளவுபொருளை இஷ்டத்தினுற் கொடு
ப்பானோஅந்தவாங்கிக்கொள்க.

௧௫௭—துவிஜர்களுக்குத்தன்மன் ஜாதிமனைவிகளி-டத்தில் பிறந்
தோர்க ளனைவரும் மூத்தவனுக்கு எடுகூறுகொடுத்து மற்றவை
களை அவனுடன்சரியாகப்பகுத்துக்கொள்க.

௧௫௮—சூத்திரனுக்கு தன்ஜாதிஸ்திரீமாத்திரம் மனைவியாகவா
மேயன்றி உயர்ந்தஜாதிதாழ்ந்தஜாதிஸ்திரிகள் கூடாது தன்ஜாதி ம
னைவியிடத்தில் நூறுபிள்ளைபிறந்தாலும் அனைவரும் சரியாகவே
பகுத்துக்கொள்க. அவர்கள் எடுகூறுகொடுக்கவேண்டியதில்லை.

௧௫௮—சுவாயம்புவ மதுவானவர்மணிதர்களுக்குமேற்சொல்ல
ப்போகிறபன்னிரண்டுவிதமானமைந்தர்களுக்குள் முன்னுறுமை
ந்தர்கள் பிள்ளையில்லாதசபிண்டர்முதலானவர்களின்பொருளையெ
டுத்துக்கொள்ளத்தக்கவராயும் தந்தையின்கோத்திரத்தையும் பொ
ருளையும் அடைகிறவர்களாயும்ருக்கிரார்கள். பின்னாறுபேர்கள் தந்
தையின்கோத்திரத்தையும் பொருளையுமாத்திர மடைகிரார்கள்.
சிலர் பின்னாறுபேர்கள்தந்தையின்கோத்திரத்தை யடையமாட்டா
ர்கள்.கெவலம் பந்துக்களைப்போலதருப்பணமாத்திரம்செய்யவே
ண்டியவர்களென்றும் மேற்சொல்லுகிறபடி பொருளையுமடைவா
ர்களென்றும்,சொல்லுகிரார்கள்.

௧௫௯—ஒ ராசன்-சேஷத்திரஜன்-தத்தன்-கிருத்திரிமன்-கூடோத்
பந்நன்-அபவித்தன் - இவ்வாறுபுத்திரானும், பிதுராஸத்திக்கும்,
பிள்ளையில்லாத ஞாதிசுளாஸத்திக்கும், உரியவர்கள்.

௧௬௦—காந்நன் - சகோடன்-கிரீதன் - பெளநற்பவன்-சுயந்த
த்தன்-சௌத்திரன்,இவ்வாறுபுத்திரானும் தந்தையின்பொருளுக்
குமாத்திரமுரியவர்கள்.

௧௬௧—சம்பமுதலியவற்றால் ஆற்றைத்தாண்டுகிறவன் எந்தப்ப
யணயடைவானோ அவ்விதப்பயனைத்தான் சேஷத்திரஜன்முதலிய

பதினொருபிள்ளைகளைப் பரலோகசாதகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவன் அடைகிறான்.

கசுஉ—கேஷத்திரஜன்பிறந்தபின் ஓளரசன் பிறந்துஅந்தகேஷத்திரஜனைப் பெற்றவனுக்கு தன்தாரத்தில் பிள்ளைபிறக்காவிட்டால் அப்போது இவ்விருவரும் அவனவன்பெத்ததகப்பனுடைய ஆஸ்தியை அவனவனெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

கசுங—ஓளரசன்பின்னாற்பிறந்தாலும் அவனேதகப்பன் பொருளுக்குப்பிரபுவாகிறான் கேஷத்திரஜன்தவிர மற்றவர்களுக்கெல்லாம் அந்தஓளரசன் தனக்குப்பாபம் நேரிடாமெக்காக மேற்சொல்லியவிதிப்படி அந்தவஸ்திரத்துக்குக்கொடுக்கவேண்டியது.

கசுச—ஓளரசன் தான்பகுத்துக்கொள்ளும்போது தன்றந்தை முதலானவர்களின் ஆஸ்த்தியில் கேஷத்திரஜன்குணத்துக்குத் தக்கபடி ஆறிலொருபங்காவது ஐந்திலொருபங்காவது கொடுக்கவேண்டியது.

கசுரு—ஓளரசனும் கேஷத்திரஜனும் மேற்சொன்ன விதிப்படி தந்தையின்பொருளுக்கு உரியவர்கள். மற்றதத்தன்முதலிய பத்து புத்திரர்களும் முன்பிள்ளைகளில்லாவிடில் பின்பிள்ளைகள் முறையாக தந்தையின்கொத்திரத்திற்கும் கருமத்திற்கும் பொருளுக்கு முரியவர்கள்.

கசுசு—தன்ஜாதில்திரியை கந்திகையாகவிருக்கும்போது விவாகஞ்செய்து அவளிடத்தில் எந்தப்பிள்ளையைத் தானேபெறுகிறாலே அவனை முக்கியமான ஓளரசுபத்திரனென்று அறியவேண்டியது.

கசுள—பிள்ளைபிறக்கிறதற்குமுன் இறந்துபோனவன்-பேடி பிள்ளைபிறக்கவிரோதமானபிணியுள்ளவன் இவர்களில்மனைவிகளிட

தீதில் மைத்துனன்முதலானவர்களால் மேற்சொன்னவிதிப்படி யுண்டுபண்ணப்பட்டபிள்ளையை ஷேத்திரஜனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

க௭௮—தந்தையுந்தாயும் சம்மதித்து இருவரும்கூடியேனும் ஒருவராயேனும், தங்கள்வயிற்றிற்பிறந்தபிள்ளையை தன்ஜாதியாயும், பிள்ளையிலாமல் துன்பப்படுகிறவனாயும் இருக்கிற ஒருவனுக்கு பிரதிபுடன் இந்தப்பிள்ளை யுனக்கே சொந்தமென்று சொல்லி ஜலத்தைவிட்டு தாநஞ்செய்யப்பட்டவனை தத்தனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

க௭௯—தன்ஜாதியாயும் பிதுர்க்களுக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்வதாலும், விடுவதாலும் வரும் குணகுணங்கனையறிந்தவனாயும், தாய்தந்தைகளைப் பூசிக்கிறவனுபுமிருக்கிற எந்தப்பிள்ளையை தானே பிள்ளையாகவைத்துக்கொள்ளுகிறானோ அவனைக்கிரத்திரமபுத்திரனாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

௧௮௦—ஒருவன்மனையாள் கணவன்விட்டிலிருக்கும்போது அவனுக்குத்தெரியாமல் எந்தஜாதிபுருஷனேனும் அவளிடத்தில் ஒரு பிள்ளையையுண்டுபண்ணினால் அப்பிள்ளையை அந்தக்கணவனுக்கு கூடோத்பந்தபுத்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௧௮௧—தாய்-தந்தை யிருவராலாவது அல்லது ஒருவராலாவது எறிந்துவிடப்பட்ட பிள்ளையை எறித்துக்கொள்ளுகிறவனுக்கு அபவித்தபுத்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௧௮௨—எந்தப்பெண் விவாகத்துக்குமுன் தகப்பன்விட்டிலிருக்கும்போது யாருக்குத்தெரியாமல் இரகசியமாக ஒருவனைப்புகூர்ந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறானோ அந்தப்பிள்ளையை பின்பு அவனைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு காந்தபுத்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

நக அ ம நு த ரீ ம் ம சா த் திரம்

கஎ௭—எவன் ஒருபெண்ணை கருப்பமாயிருக்கிறாளென்று அறிந்தாவது - அறியாமலாவது விவாகஞ் செய்துகொள்ளுகிறானே அவனுக்கு அந்தக்கருப்பத்தினுற்பிறந்தபிள்ளையை ஸ்கோடபுத்திரனென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

கஎ௮—எவன் தனக்குப்பிள்ளையில்லாமையால் ஒருபிள்ளையை அவன் தாய்தகப்பனிடத்து விலக்குவாங்கிக் கொள்ளுகிறானே அவன் குணத்தினால் தனக்குத்தக்கவனாயினும், தகாதவனாயினும் வாங்கினவனுக்கு கிரீதபுத்திரனென்றுசொல்லப்படுகிறான்.

கஎ௯—எந்தஸ்திரியானவள் கணவனால் நீக்கப்பட்டாவது. கணவனிறந்தபின்பாவது, மற்றொருவனை சுவேச்சையாகவே புணர்ந்து எந்தப்பிள்ளையைப் பெறுகிறாளோ அந்தப்பிள்ளையை யுணர்பண்ணினவனுக்குப் பெளநற்பவ புத்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கஎ௯—ஆனால் அந்தஸ்திரியானவள் கணவனால் தொடப்படாத யோறியையுடையவளாகவே மற்றொருவனையடைந்தால் அந்தஸ்திரியை புணரப்போகிறவன் புநர்விவாகவிதிப்படி கலியாணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது. சிலர் இந்தச்சுவேலாகத்துக்கு ஒருஸ்திரி தன்னைக்கலியாணஞ்செய்தபுருஷனுக்கு தன்னைப்புணர திறமில்லாமலிருந்து அவனைநீக்கி கொஞ்சநாள் வேறுபுருஷனிடத்திலிருந்து மறுபடியும் முன்விவாகஞ்செய்தவனையே யடைந்தால் அவனை புநர்விவாகமந்திரத்தால் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று தாற்பரியம்சொல்லுகிறார்கள்.

கஎ௯—ஒருசிறுவன் தாய்தந்தையிறந்துபோயாவது, அல்லது ஆவர்களால் காரணமின்றி நீக்கப்பட்டவனாயாவது, தானாகவேயொ

ருவனை புத்திரனாகவந்தடைந்தால் அவனைச் சுயந்தத்தனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கஎஅ—பிராமணன் தன்னால்விவாகஞ்செய்யப்பட்ட சூத்திரம் னையாளிடத்தில் காடத்தினால் உண்டுபண்ணினபிள்ளையானவன்செய்கிற சிரார்த்தகாரியங்கள் பரலோகத்துக்கு உபயோகமாகாததால் உயிரோடிருந்தாலும் பிணத்தோடு சரியாகச் சொல்லப்படுகிறான் ஆதலால் அவனை பாரசவபுத்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள். இவன் தான் முன்பு சொத்திரனென்று சொல்லப்பட்டவன்.

கஎஊ—சூத்திரனுக்கு- தந்தாசி-அல்லது வேலைக்காரன்மனைவி இவர்களிடத்திலுமிருந்த புத்திரர்கள் தந்தையி னதுமதிபெற்றிருந்தால்அவன் சொந்தமனையாளுக்குப்பிறந்த புத்திரர்களோடு பாகத் தையடையலாம். இது தருமமான்மையற்பாடு நடந்துவருகிறது.

கஅ௦—ஓளரசனில்லாதகாலத்தில் அவன்செய்யவேண்டிய சிரார்த்தமுதலியவும் குலமுமழிந்துபோகிறபடியால் மற்ற பதினொருபுத்திரர்களையும் புத்திரனென்றே பெரியோர்களான ருஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

கஅ௧—சுஷுத்திரஜன்முதலிய பதினொருபிள்ளைகளும் ஓளரசனிருக்கையில் சிரார்த்தமுதலியகாரியத்தைச்செய்வதற்கு யோக்கியாளாகமாட்டார்கள். தங்களையுண்டுபண்ணினவனையே யடையவேண்டியவர்கள். பௌதரப்பவன் - சொத்திரன்-இவ்விருவரும்-அந்நியராலுண்டுபண்ணப்பட்டாமலிருந்தாலும் வைதிககாரியத்துக்கு உதவமாட்டார்கள் என்று இங்கு மொத்தமாய் பதினொருபுத்திரரானென்றுசொல்லப்பட்டது.

கஅ௨—ஒருநாய் தந்தைகளிடத்தில் பிறந்த அநேகன் சகோதரர்களுக்குள் ஒருவனுக்குப் புத்திரனிருந்தாலும் அப்புத்திரனாலே

அனைவரும் புத்திரனுடையவர்களென்று மது சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் ஒருவனுக்கு புத்திரன்-மனையாள்-பெண்-தந்தை-தாய்- உடன்பிறந்த பிராதா-இவர்களில்லாதபோது தான் அந்தபிராதாவின் புத்திரனுக்கு கர்மத்திற்கும், பொருளுக்கும், அதிகாரமுண்டென்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருந்தாலும் சந்ததிக்கு அழிவுவராததால் அவனிருக்கையில் கேஷத்திரஜன்முதலியமைந்தரை விருப்பப்பட்டுத் தன்னைக் கருத்தைப்பற்றி இந்தச்சுலோகம் விதிக்கப்பட்டது.

கஅ௩—பின்னும் ஒருவனால் விவாகஞ்செய்யப்பட்ட அநேகமனைவிகளுக்குள் ஒருமனையானுக்குப் புத்திரனிருந்தாலும் அந்தப் புத்திரனால் அனைவரும் புத்திரரை உடையவர்களென்று மது சொல்லியிருக்கிறார். இங்கு மேற்சொல்லும் முறையே காண்க.

கஅ௪—ஒரளவன்முதலிய உயர்ந்த புத்திரரில்லாவிடில் பின்னொரு புத்திரர்கள் தந்தையின் பொருளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். பெளதற்பவன்முதலியவர்கள் வெகுபேர்களிருந்தால் அனைவரும் சரியாகப்பகுத்துக்கொள்க.

கஅ௫—தகப்பனுக்கு ஒரளசனில்லாமல் கேஷத்திரஜன்முதலிய புத்திரர்களிருக்கும்போது அவனுடைய பொருளை அவன் தகப்பனும் உடன்பிறந்தவனும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. கேஷத்திரஜன்முதலிய புத்திரர்களும் மனைவி-பெண் - இவர்களுமில்லாவிடில் அந்தப் பொருளை தந்தையும், அவனில்லாவிடில் சகோதரரும் எடுத்துக்கொள்க.

கஅ௬—புத்திரர்கள் மூன்றுபெயரான தன்னுடைய தந்தை-பாட்டன்-இரண்டாம்பாட்டன்-இவர்களுக்கு தருப்பணம் பிண்டதாநமுதலியனவசெய்யவேண்டியவர்களாகையால் அந்தமுதலியவருடைய

பொருளுக்கும் க்ஷேத்திரஜன்முதலியபுத்திரர்களும் உரியவர்க
ளாகிறார்கள். அவர்களிருக்க மற்றவர்களுரியரல்லர்.

௧௮௭—புத்திரசந்ததியில்லாதவன் ஆஸ்தியை தெளவித்திர
னும்-அவனில்லாவிடில் மனையானும்-அவனில்லாவிடில் புத்திரியும்
அவனில்லாவிடில் தந்தையும்-அவனில்லாவிடில் தாயும்-அவனில்லா
விடில் சகோதரர்களும்-அவர்களில்லாவிடில் சகோதர்புத்திரர்க
ளும்-அவர்களில்லாவிடில் தந்தையின்தாயாகிய பாட்டியும் அவளி
ல்லாவிடில் பிள்ளோதர பிராதுருசந்ததியும் - அது இல்லாவிடில்
சபிண்டர்களும் அவர்களில்லாவிடில் ஸோதகர்களும் அவர்களில்
லாவிடில் அம்மான்முதலிய பந்துக்களும் அவர்களில்லாவிடில்
ஆசாரியனும் அவனில்லாவிடில் சீஷனும் அவனில்லாவிடில் கூட
ஓதினவனும் அவனில்லாவிடில் அரசனும் முறையேகொள்க.

௧௮௮—ஆனால்பிராமணனுக்கு கூடஓதினவனாயில் சொல்லப்
பட்டவர்க ளனைவருமில்லாவிடில் அவன்பொருளை மூன்றுவேத
மோதினவர்களாயும்,உள்ளும்புறமும்பரிசுத்தாளாயும் பொறுமை
யுள்ளவர்களாயு மிருக்கிறபிராமணர்கள் எடுத்திக்கொள்க.அதனால்
இறந்துபோனவனுக்கு சிரார்த்தமுதலிய அறம்கூறையாது.

௧௮௯—எனென்றால் பொருளுக்குரியவர்களான மேற்சொன்
னயாவருமில்லாவிடில் பிராமணன்பொருளைமாத்திரம் அரசன்தா
னெடுத்திக்கொள்ளாமல் பிராமணர்களுக்குத் தாறஞ்செய்யவே
ண்மென்று சால்திரமிருப்பதால் மேற்சொல்லியபடி குணமுள்
ளபிராமணனில்லாவிட்டாலும் எந்தபிராமணனுக்காவதுகொடுத்
துவிடுக. மற்றவருணத்தார்பொருளை அரசனெடுத்திக்கொள்க.

௧௯௦—கணவன் புத்திர னில்லாமலிறந்துபோனால் மனையார்

கணவன்கோத்திரமுள்ள ஒருபுருஷிவிடத்தில் விதிப்படிபுத்திரனைப் பெற்றுக்கொண்டு அப்புத்திரனுக்கு கணவன்சம்பாதித்த பொருளைக்கொடுத்திவிடவேண்டியது.

கூக—புத்திரன்பிறந்தபின் கணவனிறந்து பின்பு அந்தமனையாளர் மற்றொருவனிடத்திலொருபிள்ளையைப் பெற்றுக்கொண்டால் அஃவிரண்டுபுத்திரானும் தன்றன்பிதாவின் ஆஸ்தியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதெயல்லது இரண்டாஸ்த்தியையுஞ் சேர்த்து பிரித்துக்கொள்ளக்கூடாது.

சீதநம்.

கூக௨—தாயிறந்தபின் அவள் பொருளை அவள் வயிற்றிற்பிறந்த புத்திரர்களும் கலியாணஞ்செய்யப்படாத பெண்களும் சரியாகப்பகுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. கலியாணஞ்செய்தபெண்களுக்கு கொஞ்சம்பொருள் மரியாதையாகக்கொடுக்கவேண்டியது.

கூக௩—அவள்பெண்களுக்குப்பிறந்த கலியாணஞ் செய்யப்படாத தெளபித்திரிகளுக்கும் அன்பைமுன்னிட்டு பாட்டியின் பொருளில் கொஞ்சங்கொடுக்கவேண்டியது.

கூக௪—பெண்ணைக்கலியாணஞ்செய்துகொடுக்கும்போது தந்தைமுதலானவரால் அக்கிநிமுன்பாகக்கொடுக்கப்பட்டபொருளென்றும் அவள்கணவன்வீட்டுக்குப்போகும்போது தந்தைகொடுத்தபொருளென்றும் கணவன் அன்பினால் கொடுத்தபொருளென்றும் பிராதாவினால் ஒருசுபகாரியத்தில் கொடுக்கப்பட்ட பொருளென்றும் தாய்கொடுத்தபொருளென்றும் மற்றுமொருசமயத்தில் சந்தோஷித்தால் தந்தைமுதலிய சுற்றத்தாரால் கொடுத்தபொருளென்றும் சீதநம் அநுவகைப்படும்.

ககடு—மேற்சொன்ன அறுவகைச்சீதநப்பொருளையும் கலியாணமாண்பின்பு அன்போடுகணவன்சுற்றத்தானோனும் தந்தைசுற்றத்தானோனும் கொடுத்தபொருளையும் கணவன் அன்பினால்கொடுத்தபொருளையும் தாயிறந்தபின் தந்தையிருந்தபோதிலும் அவள்மைந்தரும் கலியாணமாகாத பெண்களும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ககசு—பிராம்மம்-தெய்வம்- ஆருடம்-காந்தருவம்-பிராசாபத்தியம்-இவ்வைந்து விவாகத்தினாலும் கலியாணஞ்செய்துகொண்ட மனைவியின் அறுவகைச்சீதநப்பொருளை அவளிறந்தபின் அவளுக்குப் பிள்ளைபெண்ணில்லாவிடில் கணவனையெடுத்துக்கொள்க.

கக௭—ஆசரம்-இராக்கதம்-பைசாசம்-இம்மூன்றுவிவாகத்தினாலும் கலியாணஞ்செய்யப்பட்ட ஸ்திரீகளடைந்த அறுவகைச்சீதநப்பொருளை அவளுக்குப் பிள்ளைபெண்ணில்லாவிடில் அவளிறந்தபின் அவள்தாய்தந்தை எடுத்துக்கொள்க.

ககஅ—பிராமணன்இரண்டுமூன்று ஜாதியில்விவாகஞ் செய்திருந்தால் அவர்களுக்குள்ளே-பெண்-பிள்ளை-கணவன்-இல்லாதமனைவியின் சீதநப்பொருளை பிராமணஜாதியான சக்களத்தியின்பெண்கள் எடுத்துக்கொள்க. அவர்களில்லாவிட்டால் அவள்புத்திரர்களை எடுத்துக்கொள்க.

ககக—அநேகம்பிராதாக்களுக்கு பொதுவாகிய குடும்பதந்தை எடுத்து மாதர்களுக்களுக்கு ஓராபரணமுதலியவற்றைவாங்கிக்கொள்ளக்கூடாது. கணவனுத்தரவின்றி அவன்பொருளையும் தாங்குபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது அப்படி எடுத்திருந்தாலது சீதநமாகாது.

௨௦௦—கணவனுக்கும்பொது மனைவிகளணிந்திருந்த பூஷண

ங்களை அவனிமந்தபின் அவன்சகோதரர்கள் பிரித்துக்கொள்ளக் கூடாது பிரித்துக்கொண்டால் பதிதாளாகிறார்கள்.

101—பேடி-பதிதன்-பிறவிக்குருடன்-பிறவிச்செவிடன்-பித்தன்-மூடன்-ஊமையன்-நொண்டிமுதலிய மற்றவர்களும் பங்குக் குரியரல்லர்.

102—ஆனால்மேற் சொல்லப்பட்டயாவருக்கும் அவர்களிற்கு குமாவும் அந்தவஸ்த்திரத்துக்குக்கொடுக்க இல்லாவிடில்பாபிக ளாகிறார்கள்.

103—ஒருக்கால் அவர்கள்விவாகத்தில் விருப்பங்கொண்டு விவாகஞ்செய்துகொண்டால் அந்தஸ்திரிகளிடத்தில் மற்றொருவன் விதிப்படியிள்ளையுண்பிபண்ணினாலும் தானாக உண்பிபண்ணினாலும் அல்லது தத்தன்முதலியபிள்ளையவைத்துக்கொண்டாலும் சரியாகப்பாசங்கொடுக்க.

104—சுகப்பனிமந்தபின் மூத்தவன் தன்சாமர்த்தியத்தால் யாதாவதொருபொருள் சம்பாதித்தால் அதைஅப்போது கல்வியை அப்பியாசித்துக் கொண்டிருந்ததம்பிகளுக்கு பகுத்துக்கொடுக்க மற்றவர்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

105—பகுத்துக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னாவது-பின்னாவது-பிரதாக்களனைவரும் சேர்ந்து பயிர்-வியாபாரம்-இவைகளால் சம்பாதித்த லைவார்ச்சிதப்பொருளை எமிகுறில்லாமற்பகுத்துக்கொள்ள இயில்சந்தேகப்படவேண்டாம்.

106—கல்வியினுள்பிரஸங்கஞ்செய்து சம்பாதித்தபொருளையுமீ, தோழமையினுள் சம்பாதித்தபொருளையுமீ, கலியாணத்தில் மாமனார்முதலியவர்களால் கொடுக்கப்பட்டபொருளையுமீ, மற்றும் யாவராலேனும் மரியாதையாகக்கொடுத்தபொருளையுமீ, அவரவர்களையெடுத்துக் கொள்வதெயன்றிப் பகுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

௨௦௭—அநேகம் பிரதாக்களுக்குள் ஒருவன் உத்தியோகமுதலியவற்றால் சம்பாதிக்கத்திறமுள்ளவனாய் பிதாவின்பொருள் வேண்டியதில்லையென்றால் அவனுக்கேதேனுஞ் சிறிதுகொடுத்து அவனை வேறுகவைக்கவேண்டியது. இல்லாவிடில் அவன் மைந்தன்முதலியவர் காலாந்தரத்தில் வழக்குக்குவருவார்கள்.

௨௦௮—தகப்பன்பொருளுக்கு விரோதமின்றி தான் பிரயாசப்பட்டு ஒருபொருளை சம்பாதித்திருந்தால் அதைத்தன்பிரதாக்களுக்கு இஷ்டமிருந்தாற்கொடுக்கலாம் இல்லாவிடில் வேண்டியதில்லை.

௨௦௯—தந்தைக்குச் சாமர்த்தியமில்லாமையால் ஒருவனுலபகரிக்கப்பட்டதந்தையின்பொருளை புத்திரர்களில் ஒருவன் தன்சாமர்த்தியத்தாலடைந்தால் அது சுவார்ச்சிதமாகையால் அவனுக்கு மதமில்லாவிடில் அனைவரும்பகுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

௨௧௦—பிரதாக்கள் பாகஞ்செய்துகொண்டபின் மறுபடியுங்கூடியிருந்து சிலகாலங்கழித்தபின் பிரித்துக்கொண்டால் அனைவரும் எமிகூறில்லாமலே பகுத்துக்கொள்க.

௨௧௧—பிரதாக்களில்விதமாகப் பகுத்துக்கொள்ளும்போது அவர்களில் முத்தவனேனும் இளையவனேனும்-இறந்துபோனாலும், தேசாந்தரம்போனாலும், சந்தியாசம்புகுந்தாலும் அவன்பங்கு அழியமாட்டாது பின்னென்னவெனில்.

௨௧௨—அவனுக்கு-புத்திரன்-மனையாள்-தந்தை-தாய் - இவர்கள் முறையாகவில்லாவிடில் கூடியிருந்த சோதரப்பிரதாக்களும், அவர்களில்லாவிடில் சகோதரிகளும், அவர்களில்லாவிடில் பிள்ளை தரப்பிரதாக்களும் முறையாகப் பகுத்துக்கொள்க.

௨௧௩—பொருளாசையால் இளையவர்களை வஞ்சனைசெய்கிற

மூத்தவனுக்கு மூத்தவனென்னு மரியாதையும்-எடுகறும் கிடைக்கமாட்டாது அரசனும் அவனைத் தண்டிக்க.

உகச—சூதாடுகிறவர் வேசிவீட்டுக்குப்போகிறவர் இவ்விதது வீடநடைகளையுடையபிராதாக்களும் பங்குக்குரியவரல்லர், மூத்தவன் தன்வசமாய் தந்தையின்பொருளிருக்கும்போது அதனால்-தனக்கோராஸ்தியைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளக்கூடாது.

பிதாவிருக்கையிற் பங்கிடும்வகை.

உகரு—விபாகத்திற்குமுன் பிராதாக்களைவருட் வெளியில்சஞ் சரித்துப் பொருள்சம்பாதித்தால் அனைவரும் எடுக-றின்றி சரியாகப் பங்குத்துக்கொள்ளும்படி தந்தையானவன் ஏற்படுத்த வேண்டியது.

உக௯—பிதா மைந்தருடன் பகுத்துக்கொண்டபின் மறுபடி அவனுக்கொரு பிள்ளைபிறந்தால் அந்தப்பிள்ளை அந்தப்பிதா தனக்காக வைத்துக்கொண்டிருந்தபொருளை எடுத்துக்கொள்க. அல்லது பிரித்துக்கொண்டவர்கள் தகப்பனிடத்தில் கூடியிருந்தால் அவர்களோடு இவனுஞ் சரியாகப்பகுத்துக்கொள்க.

உக௯—விபாகத்திற்குப்பின் பிறந்தபிள்ளையானவன் பிள்ளையிலாமலிறந் துபோனால் அவன்பொருளை அவன்தந்தையும், அவனில்லாவிடில் தாயும், அவனில்லாவிடில் தகப்பனைப்பெற்றபாட்டியும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

உகஅ—கடனையும், பொருளையும், முறைப்படிபகுத்துக்கொண்டபின் மறுபடிகடனாவது, பொருளாவது இருக்கிறதாகக்காலாந் திரத்தில் தெரிந்தால் அதையுஞ் சரியாகப்பகுத்துக்கொள்க அதற்கு எடுக-றில்லை.

உகஈ—சொற்பவிலையுள்ள வஸ்திரம்-வாகநம்-சமைத்த அந்நம் முதலியவை-கிணறு-வேலைக்காறி-மந்திரி-புறோகிதன்-தெருக்குறடு

வழிநடை-இவைகளை-பகுத்துக்கொள்ளக்கூடாதென்று பெரியோ
ர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது அது யாராருடைய அதுபவத்தில்
இருக்கிறதோ அவனவனே அதையதையறுபவிக்கவேண்டியது.

௨௨௦—இதுவரையில் மைந்தர்கள் செய்துகொள்ளவேண்டிய
தாயபாகத்தையும்-சுஷத்திரஜன்முதலிய புத்திரர்கள்செய்யவேண்
டிய சிரார்த்தவிதியைப்பற்றிச் சொன்னேன். **வாஸாபரமா** அதற்கிறவிதியைக்
கேளுங்கள்.

சூது.

௨௨௧—மேற்சொல்லும் லக்ஷணமுள்ள-திபூதம் - சமாகுவயம்
இவ்விரண்டையும் அரசன் தன்றேயத்திலிராம னிக்கவேண்டியது
இவ்விரண்டுதோஷங்களும் அரசனுக்கு அழிவையுண்டிபண்ணும்.

௨௨௨—மேற்சொல்லியவிரண்டும் வெளிப்பட்ட திருட்டாகை
யால் அதையடக்குவதில் அரசன் மிகுந்த முயற்சிசெய்யவேண்
டியது.

௨௨௩—கவறு-சதுரங்கமுதலியவற்றாலாபிதல்- திபூதமென்றும்-
ஆடு-கோழி - கடா-மல்லன் - முதலியவற்றால் பந்தயம்வைத்துப்
போர்பொருத்துவித்தல் சமாகுவயமென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்
றன.

௨௨௪—இவ்விரண்டையும் செய்கிறவனையும், செய்விப்பவனை
யும் எக்கியோபவீதமுதலிய பிராமணர்களின் அடையாளத்தைத்
தரிக்கிற சூத்திரனையும், அரசன் அங்கச்சேதமுதலியசினைகூடசெய்ய
வேண்டியது.

௨௨௫—சூதாடுகிறவன்-சூத்தாடி-பாடகன் - கொடியநடையுள்
ளவன்- வேதஸ்மிருதிகளை நிந்திப்பவன்- விரதாநுஷ்டாநமில்லாதவ
ன்-ஆபத்தில்லாதபோது தன்ஜாதித்தொழிலைவிட்டுமற்றொருஜாதித்

௩௨௮ மதுதர்மம்சாத்திரம்

தொழிலைச் செய்பவன் - குடியன் இவர்களை அரசன் பட்டணத்
தெவிட்டோட்டவேண்டியது.

௨௨௬—திருடரான மேற்சொல்லிய சூதர்முதலியவர்கள் பட்
டணத்திலிருந்தால் வஞ்சனைமுதலியகாரியத்தினால் நல்லொழுக்க
முள்ளவர்களை பிடிப்பார்கள்.

௨௨௭—இந்தச் சூதானது முன்காலங்களிலும் ஒருவர்க்கொருவ
ர் அதிகவிரோதத்தையுண்டிபண்ணிற்று. ஆகையால் தெரிந்தவன்
வினையாட்டுக்கும் அதை யாடக்கூடாது.

௨௨௮—இரகசியமாகவாவது, வெளிப்பட்டாவது, எவனிந்தச் சூ
தாடுகிறானோ அவனுக்கு அரசன் தன்னிஷ்டப்படி தண்டம்விதிக்க
லாம்.

௨௨௯—அரசனால் விதிக்கப்பட்ட தண்டப்பொருளைக்கொடுக்க
வகையில்லாத கடித்திரிய வைசிய-சூத்திரர்கள் - அதற்குத்தக்கவெ
லைசெய்தாவது கழிக்க. பிராமணன்மாத்திரம் மெல்லமெல்ல சும்
பாதித்துக்கொடுக்க.

௨௩௦—மாதர்-சிறியவன்-கிழவன்-பித்தன் -வறுமைப்படுகிறவன்
பாபப்பிணியினன்-இவர்கள்-சூதாடினால் -சாட்டி - மரப்பட்டை-
சயறு-பிரம்பு-இவைகளால் அடித்தலையுங் கட்டுதலையும் தண்டமா
கவிதிக்க.

பொதுவானசிலதண்டங்கள்.

௨௩௧—அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் கஷ்டிக்
காரர்களிடத்தில் பொருளைவாங்கிக்கொண்டு வழக்கைக்கெடுத்தால்
அவர்களுடைய சகலபொருள்களையும் அரசன் கவர்க.

௨௩௨—பொய்சாஸநத்தை உண்டாக்குதல் அரசன்-மந்திரி-

நண்பின்ன இவரையும்-அரண்-கோசம்-தண்டம்-இராச்சியம்-இவற்றையுமிகழ்தல்,மாதர்-சிறியவன்-பிராமணன்-இவர்களைக்கொல்லுதல்,தன்பகைவரிடத்திற்சேவித்தல், இவற்றைச்செய்பவர்களை அரசன் கொல்லவேண்டியது.

உரு—தடன்கோடன்குதலியவிவகாரத்தில் நீதிக்காரனால் தருமப்படி தீர்க்கப்பட்டதையும்,குற்றவிஷயத்தில் விதிக்கப்பட்டதன்மீதத்தையும், காரணமின்றி அரசன்மாற்றக்கூடாது.

உரு—மந்திரிகளேனும் நீதிக்காரனேனும் ஒருவழக்கை யொருவன் தாஷுண்ணியத்துக்காக அக்கிரமமாகத்தீர்ப்புச்செய்தால் அந்தத்தீர்ப்பை அரசனுடைத்து சரியானதீர்ப்புச்செய்து அவர்களுக்காயிரம்பணத்தண்டம்விதிக்க.

உரு—பிரமஹத்திசெய்தவன் சுராபாநஞ்செய்த பிராமணன் பிராமணன்பொன்னைத்திருடினவன் குருபத்தினியைப்புணர்ந்தவன் இந்தநான்குபேரையும் தனித்தனியே மஹாபாபிகளென்றியவேண்டியது.

உரு—இந்தநாலுபேர்களும் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாவிடில் மேற்சொல்லுகிறபடி சரீரதண்டத்தையும், பொருள்தண்டத்தையும்,குற்றத்துக்குத்தக்கதாக அரசன் தருமமாக விதிக்கவேண்டியது.

உரு—காச்சிய இருப்புச்சலாகையால் குருபத்தினியைப்புணர்ந்தவனென்றியில் யோதியைப்போலவும், ஸுராபாநஞ்செய்ததுவினென்றியில் ஸுராத்துவஜத்தைப்போலவும், பிராமணன்பொன்னைத்திருடினவனென்றியில் நாயின்காலைப்போலவும், பிரமஹத்திசெய்தவனென்றியில் கவந்தபுருஷனைப்போலவும், ஒவ்வொருமுத்திகையை சாமனவுமிருக்கத்தக்கதாகப் போடவேண்டியது.

௨௩௮—அந்தமஹாபாபிகளுக்கு யாரும்பந்தியில் அந்தம்போடக்கூடாது. எக்கியயாகாத்செய்விக்கவும், வேதமோதுவிக்கவும் கவியாணமுதலியசம்பந்தஞ்செய்யவும் கூடாது. அவர்களொருசருமத்திற்குந் தகாதவர்களரகையால் தீநாளாய் பூமியெங்குஞ்சஞ்ரிக்கக்கடவர்கள்.

௨௩௯—மேற்சொன்னபடிஅரசனூல் அடையாளம்போடப்பட்ட மஹாபாபிகளை அவர்களின்பங்காளிகளும் அம்மான்முதலியபந்துக்களும் தாஷண்ணியமின்றி நீக்கவேண்டியது. அவர்களிடத்தில் தயவுசெய்யவும் அவர்களை வந்ததஞ்செய்யவுங்கூடாது. இது மறுவிற்கட்டளை.

௨௪௦—இந்தமஹாபாவஞ்செய்த துவிஜர்கள் சாஸ்திரப்படி அந்தந்தப்பாவத்திற்குப்பிராயசீ கித்தஞ் செய்துகொண்டாராகில் அவர்களினெற்றியிலரசன் முத்தினாபோடக்கூடாது. ஆயிரம்பணமாத்திரம் தண்டம்விதிக்க.

௨௪௧—இந்தமஹாபாதகங்களை குணமுள்ளபிராமணன் தெரியாமற்செய்தால் அவன்பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொண்டபிறகு அவனுக்கரசன் ஐந்துறுபணந்தண்டம்விதிக்க. அறிந்துசெய்தால் தேசத்தினின்றும் அவன்பொருளோடு துரத்துக.

௨௪௨—பிராமணன்நீங்கலாக குணமுள்ளமற்றமூன்றுவருணத்தாரும் மஹாபாதகங்களை அறியாமற்செய்தால் அவர்களதுஎல்லாப்பொருளின்கவர்ச்சிசிய தண்டமாகவிதிக்க. அறிந்துசெய்தால் எல்லாப்பொருளையும்கவர்ந்து ஊரைவிட்டுந் துரத்துக. சிலர் அறிந்துசெய்ததற்கு கொலைத்தண்டமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

௨௪௩—தருமமறிந்தவரசன் மஹாபாபிகளுக்கு விதித்ததண்டப்பொருளையும் அவர்களிடத்தில் தானாகக் கவர்ந்தபொருளையும்

தானெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பொருளசையால் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களின்பாபத்தைத் தானடைவான்.

உசச—அந்தப்பொருளை வருணதேவனுக்குத் திருப்தியாக தண்ணீரிலாவது போடவேண்டியது. அல்லது வேதவேதாந்தங்களுையோதிய நல்லொழுக்கமுள்ள பிராமணனுக்கேனுங் கொடுக்கவேண்டியது.

உசரு—வருணன் குற்றஞ்செய்தஅரசனுக்குத் தண்டம்விதிக்கிறவனாகையாலும் வேதமோதினபிராமணன் சகலலோகத்திற்கும் பிராயச்சித்த முதலானவற்றைவிதித்தவினால் பிரபுவாகையாலும் அவ்விருவரும் மஹாபாபிகளின்தண்டப்பொருளுக்கு யஜமானனாகிறார்கள்.

உசக—எந்தத்தேசத்தில் அரசன் மேற்சொன்ன மஹாபாபிகளின்பொருளை தான் எடுத்துக்கொள்ளவில்லையோ அந்தத்தேசத்தில் பிரஜைகள் பிறக்கத்தக்ககாலம்வந்தபின் பிறக்கிறார்கள் நெடுங்காலமும் ஜீவிக்கிறார்கள் அற்பாயுள் நேரிடுகிறதில்லை.

உசஎ—பின்னும்பயிர்களும் வைசியருக்கு நல்லபலனைத்தரும் சிசுக்களுய்றக்காது அங்கஹீநமாயொரு ஜெந்துவும்பிறக்காது.

உசஅ—மதத்தினால் பிராமணன்பொருளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அவனை அடித்துத் துன்பப்படுத்துகிற சூத்திரனை பயங்கரமான சித்திரவதைசெய்துகொல்லவேண்டியது.

உசக—அரசன்கொல்லத்தகாதவனைக்கொன்றால் எவ்வளவுதோஷமுண்டாகுமோ அவ்வளவுதோஷம் கொல்லவேண்டியவனைவிட்டாலும் உண்டாகும். சாஸ்திரப்படிதண்டித்தால் தருமமேயுண்டாகும்.

உரு—இதுவரையில் கடன்கோடண்முதலிய பதினெட்டுவழிக

ளாலும் ஒருவருக்கொருவர் வழக்காடுகிற வாதி -பிரதிவாதிகளுக்கு
செய்யவேண்டிய தீர்மானம்விரிவாச்சொல்லிமுடிந்தது.

ஒழிபு.

௨௫௧—இவ்விதமாத் தருமமாகச்செங்கோல்செலுத்துகிற அரசு
ன் தானடையாத இராச்சியத்தையடையமுயற்சிசெய்யவேண்டி
யது.அடைந்தவிராச்சியத்தை பரிபாலநஞ்செய்யவேண்டியது.

௨௫௨—அரசன் காக்கப்பட்டஇராச்சியத்தில் ஏழாவதத்தியாய
த்தில்சொல்லியபடி கோட்டைமுதலியவற்றை யேற்படுத்திக்கொ
ண்டு துஷ்டர்களைபடக்குவதில் முயற்சியுள்ளவனாக விருக்கவேண்
டியது.

௨௫௩—துஷ்டநிக்கிரகம் - சிஷ்டபரிபாலநம் இவைகளை^{சு}செய்
துகொண்டு பிரஜைகளைக்காப்பாற்றுகிற அரசர்கள் சுவர்க்கத்தைய
டைகிறார்கள்.

௨௫௪—திருடன்முதலிய துஷ்டர்களை நிக்கிரகஞ்செய்யாமல்
தீர்வையைமாத்திரம் வாங்கிக்கொள்ளுகிற அரசனை உலகத்தார்ப
கைப்பார்கள். அவன்வேறொருகருமத்தினால் சுவர்க்கத்திற்கு உப
யோகமாகச்செய்திருக்கிற புண்ணியமும் அழியும்.

௨௫௫—எந்தவரசன் புஜபலாக்கிரமத்தினால் ஆளப்பட்டதேச
மானது பயமற்றிருக்கிறதோ அந்தத்தேசம் தண்ணீர்வார்த்து
வளர்த்தமரம்போல்செழிக்கும்.

௨௫௬—தெரிந்துத்தெரியாமலும் அயலான்பொருளை அபகரி
க்கிற இரண்டிவகைப்பட்ட திருடர்களை அரசன் வேவுகாசராசிற
கண்ணினுற்பார்த்தறியவேண்டியது.

௨௫௭—அவர்களுக்குள் தப்புத்தராசுவைத்துக்கொண்டு பலப
லவியாபாரஞ்செய்கிறவர்கள் வெளிப்பட்டதிருடர்கள் காட்டில்

மறைந்துவாசஞ்செய்துகொண்டு திருமுகிறவேடர் முதலியவர்கள் வெளிப்படாததிருடர்கள்.

௨௫௮—பரிதாநம்வாங்குகிறவர்கள் உனக்குஒருகிரஹம் போ ராதிருக்கிறது அதற்கு இந்ததாநம்செய்யவேண்டுமென்று இதுமு தலிய ஒருமுகாந்திரத்தினால் ஒருவனைப்பயப்படுத்தி பொருளைவா ங்குகிறவர்கள்-பொன்-ஆபரணம்-முதலானவைகளை இரவலாகவா ங்கிக்கொண்டுபோய் அதில் தாம்பரமுதலியவை கலக்கிறவர்கள் - பொருள்-பிள்ளை-நமக்கு இருக்கிறதென்றுமமதையடைகிறவர்கள் பாபத்தைச்செய்துவிட்டு மேலுக்கு நல்லவேஷம்தரித்து இருப்ப வர்கள் சையில் ரோகையைப்பார்த்து நன்மைதிமையைச் சொல்லி பொருள்வாங்குகிறவர்கள்.

௨௫௯—யானையைப்பழக்கிப் பிழைக்கிறவர்கள்-தக்கபடிமருந் துகொடுத்தி சிகிச்சைசெய்யாதவயித்தியர்கள் சித்திரவேலைசெய் துபிழைக்கிறவர்கள் ஒருவனை மயக்கடிக்கிறவேசிகள்.

௨௬௦—இவர்முதலானவர்களை வெளிப்பட்ட திருடனொன்றும் நல்லோர்வேடங்கொண்டிருக்கிற ஈதஜாதிகளை வெளிப்படாததிரு டர்களென்றும் நன்றாகவறிக.

௨௬௧—மாறுவேடம்பூண்டு அந்தயாபாரி முதலானவர்களின் தொழிலைச்செய்கிறவர்போல் அவர்களின் திருட்டையறிபத்தக்கவ ர்களான நல்லநடத்தைபுள்ளவேவுகாரரால் வெளிப்பட்டதிருடர்க ளின்குற்றங்களையறிந்து அவர்களை அரசன் அடக்கவேண்டியது.

௨௬௨—இருவகைப்பட்ட அந்தத்திருடர்களின் குற்றத்திற்கு தாண்டியுந்தண்டனையை பட்டணமெங்கும் பிரசித்தஞ்செய்து வைத்து குற்றத்திற்குத்தகுதியானதண்டனையை சரியாக விதிக்க வேண்டும்.

உகூ௩—பயமில்லாமல் நல்லவரைப்போல் பூமியில்சஞ்சரிக்கிற பாபிகளானதிருடர்களை தண்டோபாயமின்றி அடக்கிறது பிரயாசம். ஆதலால் தக்கபடி தண்டிக்க.

உகூ௪—†சபை-தண்ணீர்ப்பந்தல்-பண்ணியாரக்கடை - வேசி வீடு-கள்ளுக்கடை-அந்நசத்திரம்-நாற்சந்திவீதி- ஆல்முதலிய பெரியமரத்தினடி-வெகுஜநநடக்குமிடம்.

உகூ௫—அழிந்ததோட்டம்-காடு-தொழிலாளிகள் வேலைசெய்யுமிடம்-யாருமில்லாதவீடு-தோப்பு-நந்தவநம்.

உகூ௬—இந்தவிடங்களில் அரசன் திருடரைத் தகைந்துபிடிக்கிறநிமித்தம் சிலசைன்றியங்களை நியையாகவேற்படுத்தி- சிலசைன்றியங்களை யிங்குமங்குஞ்சஞ்சரித்து மேற்பார்வைபார்க்கும்படி. செய்வித்து வேவுகாரர்களைக்கொண்டும் பரிசோதிக்கவேண்டியது.

உகூ௭—ஏனென்றால் இவ்விடங்களில் பெரும்பாலும் திருடர்கள்கூடிக்கவும்-அந்தம்-பலகாரம் வாங்கிச்சாப்பிடவும்- புணரவும் திருடியசொத்தைமாற்றவும் சஞ்சரிப்பார்கள். தனக்குச்சுவாதீநாளாயும் திருடரைவஞ்சிப்பதில் சாமர்த்தியமுள்ளவாளாயும் தந்திரவாதிகளாயும் இருக்கிற முன்திருடர்களைக்கொண்டு திருடர்களைக்கண்டுபிடித்து சித்திக்கவேண்டியது.

உகூ௮—அந்தமுன்திருடர்களும் மாறுவேடம்பூண்டுகொண்டு திருடர்களைக்கண்டுபிடித்து நீங்கள் எங்கள்விட்டிக்கு வாருங்கள் பலகாரஞ்சாப்பிடலாமென்றும் அவடத்தில் எல்லாவிஷயத்திலும் சரியாகச் சோதிடஞ்சொல்லுகிறபிராமண்ணைக்காட்டுகிறோமென்றும் அநேகம்பெருடன் சண்டைசெய்யத்தக்க ஒருமல்லனைப்பா

† சபையென்பது-ஊரிலேனும் பட்டணத்திலேனும் வழக்கமாய் வெகுஜநம் கூட்டங்கூடுமிடம்.

ஒன்பதாவதத்தியாயம். ௩௩௫

ரிக்கலர்மென்றுப் சூதுசொல்லியழைத்துவந்து காவற்காரரிடத்தி
லொப்புவிக்கவேண்டியது.

௨௭௯—சிலதிருடர்கள் முன் திருடர்களிடத்தில் பிடித்துக்கொ
டுத்திவிடுவனென்னுஞ் சந்தேகத்தினால் அவர்களுக்கிசை சுவாதிநப்
படாமலிருந்தால் அவர்கள் திருடர்தாளுவென்று அரசன்-அறிந்து
திருடராகவிருந்தால் அவர்களைவலிமைசெய்து அவர்களோடு கூடி
யிருக்கும் சுற்றத்தாரோடுகொல்லவேண்டியது.

௨௮௦—ஆனால் தருமவானான அரசன் பொருளைப்பறிப்பது
உயிர்வைத்தப்பது இதுமுதலிய தடையமின்றி திருடனைக்கொல்
லக்கூடாது. தடையமுண்டேல் அத்திருடனை யோசியாமற்கொ
ல்லலாம்.

௨௮௧—கிராமத்தார்முதலியவர்கள் திருடனென்றுதெரிந்தும்
அவர்களுக்கிசை சோறிட்டாலும் வீட்டிலிடங்கொடுத்தாலும் சட்
டி-பாளை முதலியபாத்திரங்களைக்கொடுத்தாலும் அவர்களையுந்திரு
டனைப்போல் தண்டிக்கவேண்டும்.

௨௮௨—பட்டணத்தில் நியமிக்கப்பட்ட காவற்காரர்களும் எல்
லைமுகிவில் நியமிக்கப்பட்ட சேனைகளும் திருடர்களுக்கொத்தா
சைசெய்தால் அவர்களுக்கும் திருடனைப்போல் தண்டிக்க.

௨௮௩—ஒருவருக்கு யாகாதி-தருமகாரியத்தைச் செய்துவைத்
து அதனால்ஜீவிக்கிற அந்தணன் அதைச்செய்திக்காவிட்டால் அவ
னை அரசன் தண்டிக்கவேண்டியது.

௨௮௪—கிராமத்திலும் மார்க்கத்திலும் திருடரால் துன்பநேரி
டும்போதும் கழனியில் விளைந்ததாநியத்தை திருடர் அபகரிக்கு
ம்போதும், வெள்ளத்தால் ஏரிமுதலியவற்றில் அணையடைந்தபோ
தும், பக்கத்திலிருப்பவர்கள் கூடுமானவரையில் சகாயஞ்செய்யா

விழல் அவர்களைப்பரிவாரத்தோடு ஊர்வைட்டுத் துரத்தவேண்டியது.

உளடு—அரசன் பொக்கிஷத்திலிருந்துபொருளைத் திருடுகிறவரையும் அரசனுத்திரவிற்குப் பிரதிகூலமாகநடப்பவரையும், அரசனுக்கும் அவன்எதிரிகளுக்கும் விமோதத்தையுண்டாக்கிறவர்களையும், குற்றத்துக்குத்தக்கபடி நானாவிதமான கால்-கையறுத்தல்-நாவுறுத்தல்முதலிய தண்டனைசெய்யவாவது-கொல்லவாவதுவேண்டியது.

உளசு—இரவில் பூட்டையுடைத்துத்திருடுகிறவரை கையிரண்டையும்வெட்டி கூரானகமூரத்திலேற்றவேண்டியது.

உளஎ—முடிச்சவிழ்ப்பவனுக்கு முதற்றடவையில் தர்ச்சநியம்-அங்குட்டமென்னும்-விரல்களை-அறுத்தலும். இரண்டாவதுசெய்கையில்-கைகாலிரண்டையுஞ் சேதித்தலும். மூன்றாவதுசெய்கையில் வதைத்தலுந்தண்டமாம்.

உளஅ—முடிச்சவிழ்க்குந் திருடனுடைய நடத்தையையறிந்தவர்கள் அவனுக்கு-நெருப்பு-சோறு-ஆபுதம்-இடம் - இவைகளைக் கொடுத்தி அவனோடு உறவாடிக்கொண்டிருந்தால் அவர்களைத்திருடனைப்போல் அரசுனிதண்டிக்க.

உளக—வெகுஜனங்களுடைய ஸ்நாநபாநங்களுக்கு உபயோகமாகவிருக்கிற-ஏரி-குளம் - இவைகளையுடைத்தவனை ஜலத்திற்கட்டிப்போட்டாவது வேறுவிதமாயாவது கொல்லவேண்டியது. அல்லது அதை முன்போல செவ்வையாகக்கட்டிவிடுவானாகில் அவனுக்கு ஆயிரம்பணம் தண்டம்விதிக்க.

உஅ0 - அரசனுடைய-பொக்கிஷசாலை-ஆபுதசாலை- பெரிதான கோயில் இவைகளை யிடித்தவனுக்கும், இரத கஜ தூதர்களைத்

திருடினவனுக்கும். அரசன் யோசியாமல் கொலைத்தண்டம்விதிக்க.

உஅக—ஐநங்களுக்குபயோகமாக வைத்திருக்கிற குளத்துநீரை கழனிக்குப்பாய்ச்சினவனுக்கும் அக்குளத்துக்கு தண்ணீர்வரும் வழியைத் துத்தவனுக்கும் இருநூற்றைம்பதுபணம் தண்டம்விதிக்க.

உஅஉ—பிணியுதலிய ஆபத்தில்லாதசமயத்தில் இராஜவீதியில் அல்லது வெகுஐநதடக்குந்தெருவில் மலோபாசைசெய்தவனுக்கு இரண்டு காளுடாபணத்தண்டம்விதித்து அவனை அந்தமலத்தைச் சீக்கிரத்திலெடுக்கும்படிவிதிக்க.

உஅங—பிணியினன்-கிழவன்-கர்ப்பிணி- சிறுவன்-இவர்கள்-மேற்சொன்னவிடங்களில் மேற்சொன்னகுற்றங்களைச்செய்தால் ஏணிப்படிசெய்தீர்களென்று அவர்களைக்கண்டித்து அவர்களை அந்தபலத்தையெடுத்து சுத்திசெய்யும்படிவிதிக்க. இதுசாஸ்திரமரியாதை

உஅச—வயித்தியர்கள் மாடுமுதலியபசுக்கள் விஷயத்தில் தகாதமருந்துகொடுத்து பிணியைவிருத்திசெய்தித்தால் அவர்களுக்கு இருநூற்றைம்பது பணமும். அவ்விதமாகமனிதர் விஷயத்திற்செய்தால் ஐந்துநூறுபணமும் தண்டம்விதிக்க.

உஅரு—மரப்பாலம்-கற்பாலம்-கொடிமரம் - துவஜஸ்தம்பம்-பூபஸ்தம்பம்-தேவதாவிக்கிரகம் இவைகளை பின்னஞ்செய்தவனுக்கு ஐந்துநூறுபணம் தண்டம்விதித்து பின்னஞ்செய்ததை முன்போல் செவ்வைப்படுத்தும்படி விதிக்க.

உஅரு—ஒருவனுக்கு நல்லபொருளைக் கெட்டபொருளோடுகலந்து கொடுத்தவனுக்கும், ஒருவன் மாணிக்கம் முதலியவற்றை உடைத்தவனுக்கும், ஒருவன்முத்துமுதலியவற்றிற்கு தகாதவிடத்

சீல் துவாரமிட்டவனுக்கும், இருநூற்றைம்பதுபணம் தண்டம்விதித்துப் பொருட்காரனுக்குப் பொருளையுங்கொடுப்பிக்க.

உஅ௮—உயர்ந்தசரக்கின் விலைவாங்கிக்கொண்டு தாழ்ந்தசரக்கைக்கொடுத்தவனுக்கும், ஒருசரக்கை ஒருவனுக்குயர்ந்தவிலையாயும், ஒருவனுக்குத் தாழ்ந்தவிலையாயும் கொடுத்தவனுக்கும் அப்பொருட்டொகைக்குத்தக்கபடி— இருநூற்றைம்பது அல்லது-ஐந்நூறுபணத்தண்டம்விதிக்க.

உஅ௮—குற்றவாளிகள் அனைவரையும்பார்த்து தூக்கப்படும்படியாக இராஜமார்க்கத்தில் அடிக்கிற இடங்களையும், சாவடிகளையும் ஏற்படுத்திவைக்கவேண்டியது.

உஅ௯—மதுலை-இடிப்பவன்-அகழைத்துத்தவன்- கோட்டைவர் சற்படியையிடித்தவன்-இவர்களை அரசன்-உடனே தண்ணிராச்சியத்திதவிட்டுத்தூத்தவேண்டியது.

உ௯௦—ஒருவனைக்குறித்து மரணஹோமஞ்செய்யத்தொடங்கினவனுக்கும், பலபல பைசாசங்களையேவி குடுமப்பத்தைக்கலைக்க யத்தறித்தவனுக்கும் தாய்-தந்தை-கணவன்-இவர்களைக்கைவசப்படுத்துவதற்காக மருந்துகொடுப்பவருக்கும் அவர்களின் அச்செய்கையால்கெடுதிவராமலிருந்தால் இருநூறுபணம் தண்டம்விதிக்க கெடுதிதேரிட்டால் மரணபரியந்தமானதண்டமுண்டு.

உ௯௧—முனைக்கிறதற்கு உபயோகமாகாத நெல்லுமுதலியதாநியத்தை வினாயென்றுசொல்லி விற்பவனுக்கும், நல்லவினாயில் தாநியத்தைக்கலந்துவிற்றவனுக்கும், எல்லைஅடையாததைக் கெடுத்தவனுக்கும்- விகாரமாக காதுமுதலியவறுப்புகளைச் சேதித்து கொலைசெய்வதையேதண்டமாகவிதிக்க.

உ௯௨—இடைக்குறைவாயும், உரைக்குறைவாயும் மட்டப்பொ

ன்னெக்கலம் தும், மாறுபாடாய்விற்றிற் தட்டான்-எல்லாத்திருடனாய்விட அதிகப்பாயாகையால் குற்றத்துக்குத்தக்கபடி கொஞ்சமாவது முழுமைக்குமாவது அவனைக்கண்டங்கண்டமாக அரசன் வெட்டவேண்டியது.

உகூ—கலப்பை-கோடாலி-மண்வெட்டி-மருந்து-சுத்திமுதலிய-ஆயுதம்-இவைகளைத்திருடினவனுக்கு அவைகளுபயோகமாகுங்காலத்தையும் காரியத்தையும் யோசித்துப்பார்த்து அரசன்- தண்டப்பிதிக்க.

உகூச—அரசன்-மத்திரி-பட்டணம்-இராச்சியம் - பொக்கிஷம் சேறை- மித்திரன் - இவ்வேழுப்பிரகிரதிகளும் இராச்சியத்திற்கு-அங்கமாகும்.

உகூடு—இவ்வேழுங்கங்களுக்குள் பின்னங்கங்களைக்காட்டிலும், முன்னங்கங்களுக்குக் குறைவுவந்தால் அதிகவியசநமுண்டாகும் அதாவது மித்திரவியசநத்தைக்காட்டிலும் சேறையின்றாசம் கஷ்டம்-அநாதக்காட்டிலும் பொக்கிஷநாசம் கஷ்டம்-இப்படியேமற்றவற்றையுங்காண்க.

உகூசு—கோவாலத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிற சந்திரியாசியின் திரிதண்டத்தில் எப்படி ஒருதண்டத்தைவிட ஒருதண்டம் மேன்மையைபடையவில்லையோ அப்படிபோல் ஏழுங்கங்களாற்காக்கப்பட்டிருக்கிற இராச்சியத்திற்கும் ஓரங்கமுயர்ந்தும் ஓரங்கந்தாழ்ந்தும் இருக்கிறதில்லை. அதாவது ஒன்றாலாகிறகாரியம் மற்றொன்றாலாகாதென்றுகருத்து.

உகூஎ—அதனதன்காரியத்தில் அந்தந்த அங்கம் மேலாகவிருக்கிறது. அதாவது எந்தஅங்கத்தினால் எந்தக்காரியஞ் சாதிக்கப்படுமோ அந்தக்காரியத்தில் அந்தவங்கம் மேலானது.

உக௮—அரசன்—வேவுகாரர்களால் ஸேறைகளின் சந்தோஷந்
தையம்-எண்ணம்-இவைகளையும் லோகத்தார்சொல்லிக்கொள்ளு
கிற-தன்சக்தியையும்-எதிரியின் சக்தியையும் நாடோறும் அறி
யவேண்டும்.

உக௯—சத்துருவுடன் போர்செய்வதுலுண்டான சகலவுபத்தி
ரவங்களையும்-வியசநங்களையும் எதிரிக்கும்-தனக்கும்-நேரிடுகிற-லா
பலோபத்தையும்-யோசித்து சந்திமுதலியகாரியங்களைத் துவக்க
வேண்டியது.

௩௦௦—அரசன்-யுத்தமுதலிய ஒருகாரியஞ்செய்து இளைப்பாறி
யாறிமறுபடியும் அந்தக்காரியங்களைத் துவக்கவேண்டியது. ஏனெ
ன்றால் உலகத்தில் ஒருகாரியஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற புருஷனு
க்குச் செல்வநீ தானேவருகிறதல்லவா.

௩௦௧—கிரதபுகம்-திரோதாபுகம்-துவாபரிபுகம்-கலியுகம்-இந்தநா
லும்-அரசன்-நடையினாலேயே-உண்டாகின்றன-ஆகையால்-அரச
னே யுகமென்றுசொல்லப்படுகின்றன.

௩௦௨—அதாவது அரசன்-அக்கியாநத்தாலும்- சோம்பலினாலு
ம்-உலகத்தாரிட நியாய- அந்நியாயத்தைக் கண்டுபிடிக்காமலிருந்
தால் கலியுகதருமமும்-நியாய அந்நியாயங்கள் தெரிந்தும்-சரியா
ய் அதிகாரஞ்செய்யாவிடில் துவாபரிபுகதருமமும்- நியாயவிசார
ணையில்-முயற்சியுள்ளவனாகவிருந்தால் திரோதாபுகதருமமும்-சாஸ்
திரப்படி காரியங்களை-தானாமதுஷ்டித்துப் பிரசைகளையும் அது
ஷ்டிக்கச்செய்தால் கிரதபுகதருமமும் நடக்கிறது.

௩௦௩—இந்திரன்-சூரியன்-வாயு-யமன்-வருணன்-சந்திரன்-அக்கி
நி-பிரிதிவி-இவர்களின்நடையை அநுசரித்து அரசன் - நடக்கவே
ண்டும்.

௩௦௪—ஆவணிமுதல்-நாலுமாதம்வரையில் இந்திரன் மழையையுண்டுபண்ணி ஐதங்களைச் சந்தோஷப்படுத்திக்ருப்போல் அரசன்-தன்னிராச்சியத்திலிருக்கிற பிரஜைகளுக்கு அபிஷ்டத்தையுண்டுபண்ணுகிறது-இந்திரன்விரதம்.

௩௦௫—சூரியன்-மாரீகழிமுதல் - எட்டுமாதம்வரையில் தன்னுடையகிரணங்களாலே-அதிகமாகத்தபியாமல்பூமியிலிருக்கிற ஜலத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக இழுக்கிக்ருப்போல் அரசன் ஐதங்களை உபத்திரவப்படுத்தாமல் மாதந்தோறும் சிறிதுசிறிதாகத் தீர்வைவாங்குவது சூரியன்விரதம்.

௩௦௬—வாயு சகலஜெந்துக்களிடத்திலும் பிராணரூபமாய்உள்ளே நுழைந்து சஞ்சரிக்கிக்ருப்போல் அரசன் வேவுகாரர்களால்எதிரியின்பட்டணத்திற்பிரவேசித்திருப்பது வாயுவின்விரதம்.

௩௦௭—யமன் தண்டனைகாலத்தில்மித்திரனென்றும்சத்துருவென்றும் பேதமின்றியாவரையுஞ் சரியாக சிஷிக்கிக்ருப்போல் அரசன் குற்றஞ்செய்தபிரகைகளை பக்ஷபாதமில்லாமல் சரியாகத்தண்டிப்பது யமன்விரதம்.

௩௦௮—வருணன் தன்னால் தண்டிக்கத்தக்கவர்களான பாபஞ் செய்தபிரகைகளை பாசங்களால் யோசனையின்றிக்கட்டுகிக்ருப்போல் அரசன் பாபிகளை தையயில்லாமல் தண்டிப்பது வருணன்விரதம்.

௩௦௯—பூரணசந்திரனைப்பார்த்து மனிதர்கள்சந்தோஷப்படுகிக்ருப்போல் அரசன் தன்னைப்பார்த்து மந்திரிமுதலிய பரிஐதங்க ள்சந்தோஷிக்கும்படிசெய்வது சந்திரன்விரதம்.

௩௧௦—அரசன் அக்கிறிபோல் சோம்பலில்லாமல் பிரதாபமுள்ளவனாய் துஷ்டர்களுக்கும், தனக்கபகாரஞ்செய்கிறமந்திரிகளையும், சிஷித்துக்கொண்டிருப்பது அக்கிறிவிரதம்.

௩௪௨—பூமியான துஜங்கமஸ்தாவரஸுபமான சகல்பிராணிகளையு
ம் உயர்வுதாழ்வில்லாமல் சரியாத் தரிக்கிறூப்போல் அரசன் பண்
டிதபாமரசாதாரணமாய் பேதமின்றி அனைவரையுங் காப்பாற்றுவ
து பிரிதிவிவிரதம்.

௩௪௩—இந்தவுபாயங்களாலும் அந்தந்தக்காலத்திற்குத் தக்கபடி
தனக்குத்தோற்றுகிறமற்றுமுள்ள வுபாயங்களாலும் அரசன் தன்
றேயத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற திருடர்களுடும், அய
லரந்தேசத்தில்தாசஞ்செய்துகொண்டு தந்தேசத்தில் திருடுகிறதி
ருடர்களுடும் தண்டித்தடக்குக.

௩௪௪—தனக்குபொக்கிஷநாசமுதலிய மேலான ஆபத்துவந்தா
லும் அரசன் அதிகதீர்வையையேற்படுத்தி பிராமணர்களுக்குக்
கோபம்வரச்செய்யக்கூடாது. அவர்கள்கோபித்தால் இவன்சேனை
யோடும் வாகதத்தோடும் அழிந்துபோகும்படிசபிப்பார்கள்.

௩௪௫—எந்தப்பிராமணனுடையசாபத்தினாலே அக்கிறி எல்லா
வற்றையுஞ்சாப்பிடுகிறவனாயும், சமுத்திரம் உப்புத்தண்ணீராயும்,
சந்திரன் விருத்தி-ஊயும் இவ்விரண்டையுமடைகிறவனாயும் இருக்
கிறார்களோ அவர்களைகோபிக்கச்செய்த எவன்ரான் அழியாமலிரு
ப்பன்.

௩௪௬—பின்னும் எவர்கள்கோபித்தால் வேருனசுவர்க்கமுதலிய
லோகங்களையும் திக்குப்பாலகர்களையும் தேவர்களைமறுஷியாளாக
வும், சிருஷ்டிப்பார்களோ அவர்களைப்பிடிக்கிற எவன்சேஷமத்தை
யடைவான்.

௩௪௭—யஜநயாஜநம் செய்துகொண்டிருக்கிற யாதொருபிரா
மணனாலேயே உலகங்களும் தேவர்களும் இருப்பையடைகிறா
ர்களோ பின்னும் யாதொருபிராமணனுக்கு வேதமேபொருளாக

இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட வித்துவானானபிராமணர்களை ஜீவித்திருப்பதில் விருப்பமுள்ள எவன்ஹிம்சைசெய்வான்.

௩௧௭—வைதீகமாயிருந்தாலும் லௌகீகமாயிருந்தாலும் அக்கிநியானது எப்படிமேலான தெய்வமாகவேயிருக்கிறதோ அப்படியே பிராமணன்ஞாநியாயிருந்தாலும் மூடனாயிருந்தாலும் அவனேமேலானதெய்வம்.

௩௧௮—ஒளியுள்ள அக்கிநியானது மயாநத்தில் பிணத்தைத்தகித்தாலும் நிந்தனையில்லாமல் யாகத்தில் எப்படிஹோமத்தினால் விர்த்திசெய்யப்படுகிறதோ.

௩௧௯—அப்படியே பிராமணர்கள் கெட்டகாரியங்களில் பிரவேசித்திருந்தாலும் சகலமான சுபாசுபங்களிலும் பூசிக்கத்தக்கவர்கள் ஏனெனில். அவர்கள்மேலானதெய்வமல்லவா (இதில்பிராமணன்பெருமையைச்சொன்னதாயைமால் முன்சொன்னதற்கு விரோதமில்லை.)

௩௨௦—பிராமணர்களுக்கு எப்போதும் அதிகிரமஞ்செய்து துன்பப்படுத்துகிறக்ஷத்திரியனை பிராமணனே சாபத்தினாலாவது மரணஹோமத்தினாலாவது அடக்கிறவனாயிருக்கவேண்டியது ஏனென்றால். க்ஷத்திரியன் பிராமணனிடத்திலுண்டானவனல்லவா.

௩௨௧—ஜலத்தினின்றும் அக்கிநியும் பிராமணனிடத்தி னின்றும் க்ஷத்திரியனும் கல்வினின்றும் லோஹமும் உண்டாயிற்று அவைகளில்சகத்திகள் எங்கும்வியாபரிக்கிறதாயிருந்தாலும் தன்மன்னுற்பத்திஸ்தாநங்களில் அடங்கிப்போகிறதுகள் (அதாவது. முன்னுருகாலத்தில் க்ஷத்திரியஜாதிக்கு நாசம்வந்து அப்போது அந்தக்ஷத்திரியஜாதி ஸ்தூநியிடத்தில் பிராமணன்புணர்ந்து அந்தஜாதிமறுபடி விருத்தியடையும்படி செய்தாளுதலால் பிராமணனால் க்ஷத்திரியனுண்டானென்று சொல்லப்படுகிறது.)

௩௨௨—பிராமணனில்லாதக்ஷத்திரியன் ஹோமாதிகாரியமில்லாததினாலும் க்ஷத்திரியனில்லாதபிராமணன் காப்பாற்றுவாரில்லாததினாலும் விர்த்தியடையமாட்டார்கள் இருவருங் கூடியிருந்தால் இம்மையிலும் மறுமையிலுஞ் சுகப்படுகிறார்கள்.

௩௨௩—அரசன்தனக்குமூழ்ப்புவந்தபின்பு செலவழிந்ததுபோக மீதியிருக்கிற தண்டப்பொருளை பிராமணர்களுக்குக்கொடுத்தாவிட்டு புத்திரனிடத்தில் ராச்சியத்தையும், ஒப்புவித்தாவிட்டு வீரசொர்க்கத்தில் விருப்பமிருந்தால் போர்க்களத்திற் சண்டைசெய்து பிராணனை விடவேண்டியது.

௩௨௪—தருமப்படி முயற்சியுள்ளவனாய் நீதிசெலுத்துகிற அரசன்-உலகத்தாருக்குப் பிரியமானகாரியத்தைச் செய்யும்படி எல்லாவேலைக்காரனாயும் நியமிக்கவேண்டியது.

௩௨௫—ஏழாவதத்தியாயமுதல் இதுவரையில் பழையமையான இராஜதருமஞ்சொல்லிமுடிந்தது இனி-வைசிய சூத்திராளுடைய கர்மவிதியை சொல்லப்போகிறேன்.

வைசியதருமம்.

௩௨௬—வைசியன் உபநயநமுதலிய சம்ஸ்காரஞ் செய்துகொண்டு வேதமோதனபின் விவாகஞ்செய்துகொண்டு பசுவைக்காப்பாற்றுவதிலும் பயிர்முதலிய ஜீவநவிர்த்தியிலும் முயற்சியுள்ளவனாக இருக்கவேண்டியது.

௩௨௭—பிரமன் பசுக்களையுண்பிபண்ணி அதைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு வைசியனிடத்திலும் பிரசைகளைச்சிசுருட்டித்து அவர்களைமறுமையிலும் இம்மையிலும் காப்பாற்றும்பொருட்டுபிராமணக்ஷத்திரியாஸிடத்திலும் ஒப்புவித்தார்.

நஉஅ—பசுக்களை நாம் காப்பாற்றவேண்டாமென்று வைசிய ன் எண்ணக்கூடாது அவனிகாப்பாற்றும்போது மற்ருருஜாதியா னும் பசுக்களைக்காப்பாற்றக்கூடாது.

நஉக—முத்து-இரத்திரம்-பவளம்-லோகம்-வஸ்திரம்- கர்ப்பூர முதலிய வாசநாதிரவியம் - உப்புமுதலிய இரசம் -இவைகளுக்கு அந்தந்தத்தேசத்திலிருக்கிறவிலையி னேற்றக்குறைவையும் சரக்கி ன்சாராசாரங்களையும் வைசியனறியவேண்டும்.

நரு0—எல்லாவிததையும் விதைக்கிறமுறைமையையும்,அது வதுவிதைக்கவேண்டிய காலத்தையும்,நிலத்தின்குணதோஷத்தையு ம்,படி-தராசு-இவைகளிலிருக்கிற தந்திரவுபாயத்தையும் அறியவே ண்டும்.

நருக—ஒருமாதிரியான சரக்குகளில்நலமிளப்பத்தையும் சரக்கு களுக்கு அந்தந்தத்தேசத்திலிருக்கிற விலையையும் இந்தச்சரக்கை இவ்வளவுகாலம்வைத்திருந்தால் இவ்வளவுலாபம் அல்லது இவ்வள வுநஷ்டம் வருமென்பதையும்,இந்தத்தேசத்தில் புல்-தண்ணீரிருப் பதால் பசுக்கள் விர்த்தியடையுமென்பதையும் அறியவேண்டும்.

நருஉ—பயிர்வேலைசெய்பவர்களுக்கும் -மாடுமேய்ப்பவர்களு க்கும்-தேசம்-காலம்-இவைகளுக்குத்தக்கபடி சம்பளங்கொடுப்ப தை யோசிக்கவேண்டியது. பின்னும் கௌடதேசமுதலிய நாடு தேசத்தில்வழங்குகிற பாஷையை அறியவேண்டியது. சரக்குகளை சமையம்பார்த்து விற்கவும் வாங்கவும்வேண்டியது.

நருரு—தருமமாக வியாபாரஞ்செய்து பொருளை விர்த்திசெய யமுயற்சிவேண்டியது.மற்ற தாநங்களைவிட சகலபிராணிகளுக்கு ம் அகத்தியம் அந்ததாநஞ்செய்யவேண்டியது.

சூத்திரதருமம்.

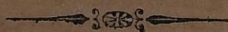
௩௩௪—வேதசாஸ்திரமறிந்து கீர்த்திபெற்ற கிரகஸ்தபிராமணனுக்கு சிசுருஷிசெய்வதே சூத்திரனுக்கு மோக்ஷத்தைத்தருவிக் கிற மேலானதருமமாகும்.

௩௩௫—உள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்தனாய் உயர்ந்தசாதியான கொடுமையாகப் பேசாமல் பிராமணனுக்கும் அவனில்லாவிடில் கூத்திரியனுக்கும், அவனில்லாவிடில் வைசியனுக்கும், மேலானப ணிவிடைசெய்துகொண்டு அகங்காரமில்லாமல் நாடோறுமறித்தி ருக்கிற சூத்திரன் மேலானசாதியாவான். (அதாவது பிராமணனை ப்போல உபசரிக்கப்படுவான்.)

௩௩௬—இதுவரையில் ஆபத்தில்லாதகாலத்தில் நான்குவருணத் தாருக்கும் கர்மவிதிசொல்லி முற்றிற்று. ஆபத்துக்காலத்தில் அந் தவருணத்தார்களால் நடத்தவேண்டிய தருமத்தையும் சங்கராஜாதி யுண்டாகிறதையும் கிரமமாகக்கேளுங்கள்.

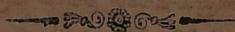
ஒன்பதாவத்தீதியாயம்-முற்றிற்று.

ஆக-அத்தீதியாயம்-கூ-கீரு-சுலோகம்-உககூஉ.

ப த த வ து

அ த் தி ய ய ம்.

சங்கராஜாதியினுற்பத்தி.

க—தன்றன் கருமத்தில் நிலைபெற்ற பிரம்ம-கூத்திரிய-வைசிய ர்-மூவரும்-வேதமொதவேண்டும். அதில் கூத்திரிய-வைசியர்களு

க்கு பிராமணனோடுவைக்கவேண்டும் அவ்விருவரும் ஒடுவைக்கக்கூடாது. இது சாஸ்திரநிச்சயம்.

உ—பிராமணன் எல்லாவருணத்தாருக்கும்-ஜீவநோபாயங்களை யறிந்துசொல்லித் தானும்-தன்ஜீவநோபாயத்தையறிந்து அந்தப் படி செய்யவேண்டும்.

௩—உயர்ந்தஜாதியாகையாலும் சபாவத்தில் உயர்ந்தவிடத்திற் பிறந்ததனாலும்- அநுஷ்டாபத்தை முக்கியமாகக்கொண்டிருப்பதனாலும்-அதிகசமஸ்காரங்களைத் தரிப்பதனாலும்-பிராமணன் வருணத்தாருக்கெல்லாம் ஒதுவிக்கவும் - ஜீவநவிருத்தியை யறிந்து சொல்லவும்பிரபுவாகுறன்.

௪—நாலுவருணத்தாருக்குள் பிராமணன்-சூத்திரியன்-வைசியன்-இம்மூவரும்-இரண்டுவிதமாகப் பிறப்பதனால்-சூவிஜாதிகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். சூத்திரனுக்கு உபநயநமுதலிய வில்லாததால் ஒருஜாதியாகவேயிருக்கிறான். இந்த நான்குவருணத்தார்தவிர-ஐந்தாவதுவருணத்தான்கிடைப்பாது.

௫—நான்குவருணங்களிலும்-தன்ஜாதியர்களாயும்-விபசாரதோஷமில்லாதவர்களாயும் இருக்கிற தருமபத்திற்குள்ளிடத்தில் விவாகஞ்செய்தகணவனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட மைந்தர்களை அந்தந்தஜாதியர்களாக அறியவேண்டும்.

அநுலோமஜாதி.

௬—சூவிஜாதிகளினால்-தங்கள் தங்கள் வருணத்துக்கு அடுத்த இரண்டாவதுவருண ஸ்திரீகளில் உண்டுபண்ணப்பட்ட பிள்ளைகள்-தாயின்ஜாதிக்கு உயர்ந்தவர்களாயும் - தகப்பன்ஜாதியை யடையாதவர்களாயும்-தகப்பனுக்குச்சரியானவர்களென்று சொல்லத்தக்கவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்.

எ—இப்போதுசொன்னது அடுத்த தாழ்ந்தஜாதி ஸ்திரீயினிடத் துப்பிறந்த அநுலோமஜாதிகளின்விஷயம். இனி ஒன்றுவிட்டும் இரண்டுவிட்டும் தாழ்ந்தசாதி ஸ்திரீயினிடத்துப்பிறந்தவன் விதியை தருமமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

அ—பிராமணனுக்கு விவாகஞ்செய்துகொண்ட வைசியமனைவியிடத்துப்பிறந்தவன்-அம்பஷ்டன்-என்றும் அவ்வித சூத்திரமனைவியிடத்துப்பிறந்தவன்-நிஷாதனென்றுச் சொல்லப்படுகிறான் இவனுக்குப் பாரசவனென்றுப் பெயருண்டு.

ஊ—ஊத்திரியனுக்கு அவனால் விவாகஞ்செய்யப்பட்ட- சூத்திரமனைவியிடத்துப்பிறந்தவன்-கொடுமையான செய்கையுள்ளவனாயும்-ஊத்திரிய சூத்திரர்கள்-நடையுள்ளவனாயும் இருக்கிறான். அவனுக்கு உக்கிரனென்றுபெயர்.

க0—பிராமணனுக்கு தனக்குத்தாழ்ந்த மூன்றுஜாதியிலும்-ஊத்திரியனுக்கு-தனக்குத்தாழ்ந்த பிராணுஜாதியிலும் - வைசியனுக்கு-தனக்குத்தாழ்ந்த ஒருஜாதியிலும்,பிறக்கிறவர்களான இந்த ஆறு பேர்களும் தன்ஜாதிமனையாளிடத்தில் பிறந்தவர்களைப்பார்க்கிலும்-நிக்ருஷ்டாளாகையால் * அபசதாளென்றுசொல்லப்படுவார்.

பிரதிலோமஜாதி.

க1—ஊத்திரியனுக்கு பிராமணஸ்திரீயிடத்தில் பிறந்தவன் சூதனென்றும்-வைசியனுக்கு-ஊத்திரியஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன்- மாகதனென்றும், அவனுக்குப் பிராமணஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன் வைதேகனென்றும் சொல்லப்படுகிறான்.

க2—சூத்திரனுக்கு வைசியஸ்திரீ- ஊத்திரியஸ்திரீ - பிராமண

ஸ்திரீ-இவர்காமிடத்திற் பிறந்தவர்கள் அயோகவனென்றும்- ஸுத்தா
வென்றும்-மணிதருக்குள் தாழ்ந்த சண்டாளனென்றும் முறையே
சொல்லப்படுவார்.

கந—அநுலோமஜாதியில் பிராமணனுக்கு- வைசியமனையாமி
டத்திற் பிறந்த அம்பஷ்டன்-ஸுத்திரியனுக்குச் சூத்திரமனையியிட
த்துப்பிறந்த உக்கிரன் - இவர்களைப்போல பிரதிலோமஜாதியில்
ஸுத்தாவும்-வைதேகனும் தொடுகிறத்துக்கு யோக்கியாளென்று
சொல்லப்படுகிறார்கள்.

கச—துவிஜாதிகளுக்குத் தாழ்ந்தஜாதியில் அநுலோமமாகப்பி
றந்தபிள்ளைகள் தாயின்ஜாதியை யடைகிறபடியால் தாயின்ஜாதிக்கு
விதித்த சம்ஸ்காரம் செய்யத்தக்கவர்களென்று சொல்லுகிறார்கள்

அந்தராளஜாதி.

கரு—பிராமணனுக்கு உக்கிரகந்திகையினிடத்துப் பிறந்தவன்
ஆவிரதன் என்றும் - அம்பஷ்ட கந்திகையினிடத்திற் பிறந்தவன்
அசிரனென்றும்- அயோகவகந்தியிடத்துப்பிறந்தவன் திக்குவண
னென்றுஞ் சொல்லப்படுவார்கள்.

கக—சூத்திரனுக்கு பிரதிலோமமாக வைசிய-ஸுத்திரிய- பிரா
மணஸ்திரீகளிடத்தில் பிரதிலோமமாகப்பிறந்த அயோகவன்-ஸுத்
தா-சண்டாளன்-இந்தமூவரும்-ஒரு தருமகாரியத்திற்குத் தகாதவ
ர்கள்.

கஎ—வைசியனுக்கு பிரதிலோமமாக ஸுத்திரிய பிராமணஸ்திரீ
களிடத்தில் பிறந்த மாகதன்-வைதேகன்-இவர்களும்- ஸுத்திரியனு
க்கு பிராமணஸ்திரீயிடத்திற் பிறந்த-ஸ-குதனும்-பிதூர்க்கள்காரிய
ஞ் செய்யத்தகாதவர்களாகையால் இந்தமூவரும் அபசதாளாக
வே சொல்லப்படுகிறார்கள்.

கஅ—நிஷாதனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயிடத்தில் புலக்கசனும் சூத்திர

ரனுக்கு நிஷாதஸ்திரீயிடத்தில் குக்குடகனும்-பிறக்கிறார்கள்.

கக—கூத்தாவுக்கு உக்கிரகந்நிகையிடத்தில்-சுவபாகனும்-வைதேகனுக்கு-அம்பபீடகந்நிகையிடத்தில்-வேணனும் பிறக்கிறான்

விராத்தியஜாதி.

உ௦—துவிஜாதிகளுக்கு தன்ஜாதிஸ்திரீகளிடத்தில் பிறந்தபுத்திரானுக்கு விதிப்படிசூலத்தில் உபநயநமுதலிய சம்ஸ்காரம் இல்லாமற்போனால் காயத்திரியில்லாதவரான விராத்திய ஜாதிகளாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

உ௧—விராத்திய பிராமணனுக்கு அவ்வித பிராமண ஸ்திரீயிடத்தில் பாபியானபூர்ஜகண்டகன் பிறக்கிறான். அவனுக்கு ஆவந்திய வீ-வாடதாநன்-புஷ்பதன்-சைகன்-என-அந்தந்ததேசங்களில் வெவ்வேறுபெயருண்டு.

உ௨—விராத்தியகூத்திரியனுக்கு அவ்விதகூத்திரிய ஸ்திரீயினிடத்தில் சல்லன்பிறக்கிறான் அவனுக்கு-மல்லன்-நிச்சவி-நடன்-கருணன்-கஸன்-திரவிடன்-என-அந்தந்ததேசத்தில் வெவ்வேறுபெயருண்டு.

உ௩—விராத்தியவைசியனுக்கு அவ்விதவைசிய ஸ்திரீயிடத்தில் சுதன்வாபிறக்கிறான் அவனுக்கு ஆசாரி-காருசன்-விஜன்மா-மைத்திரன்-சாத்தூவதன்-என-அந்தந்ததேசத்தில் வெவ்வேறுபெயருண்டு.

உ௪—நான்கு வருணங்களுக்கும் வியபசார தோஷத்தினாலும் தங்கோத்திரத்தில் விவாகஞ்செய்துகொள்ளுகிறத்தினாலும் சாதகருமமுதலிய கருமத்தைச்செய்து கொள்ளாததினாலும் சங்கராஜாதி து ளுண்டாகிறதுக்கு என்கிறதற்கு இந்தவிராத்தியாளே திருஷ்டாந்தரமாகவிருக்கிறார்கள்.

உ௫—பிரதிலோமஜாதியானும் அநுலோமஜாதியானும் சம்ப

ந்தஞ்செய்துகொண்டு பிறந்தவர்களான பாகியஜாதியை முழுதும் விரிவாகச்சொல்லுகிறேன்.

பாகியஜாதி.

உ௯—சூதன் வைதேகன்-மனிதர்களுக்குள் தாழ்ந்த சண்டாளன் மாகதன்-ஷத்தா-அயோகவன்-

உ௧—இவ்வாறுபேரும் தன்ஜாதியினரிலும் நான்குவருணத்தார்ஸ்திரிகளிலும் தங்களுக்குச்சரியான ஜாதியான பிள்ளைகளை யுண்டிபண்ணுகிறார்கள்.

உ௨—பிராமணனுக்கு ஷத்திரியவைசியஸ்திரிகளிடத்திற் பிறந்தவர்கள் எப்படி உபநயநமுதலியவற்றிற்குரியவர்களா யிருப்பதால் உயர்ந்திருக்கிறார்களோ அப்படியே வைசியனுக்கு ஷத்திரியஸ்திரியிடத்திலும் ஷத்திரியனுக்குப் பிராமணஸ்திரியிடத்திலும் பிறந்தபுத்திரர்கள் சூத்திரனுக்கு வைசிய ஷத்திரிய பிராமண ஜாதியஸ்திரியிடத்திற் பிறந்தவர்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள்

உ௩—மேற்சொன்ன சூதன்முதலிய ஆறுபேர்களும் ஒருவர்க்கு ஒருவருடைய மனையாளிடத்தில் தங்களைவிட நிந்திக்கப்பட்டவர்களாயும் மரியாதை செய்யத்தகாதவர்களாயும் இருக்கிறவெகு பாகியஜாதிகளை உண்டிபண்ணுகிறார்கள்.

௩௦—சூத்திரன் பிராமணஸ்திரியிடத்தில் எப்படி பாகியஜாதியான சண்டாளனை உண்டிபண்ணுகிறானோ அப்படியே அந்தச் சண்டாளன்முதலிய பாகியஜாதிகளும் நான்குவருணஸ்திரிகளிடத்திலும் தனக்குந்தாழ்ந்த * பாகியஜாதியான உண்டிபண்ணுகிறார்கள்.

௩௧—சூத்திரனுக்கு மேலான மூன்றுவருணத்து மனைவிகளிடத்திலும் பிறந்த அயோகவன்-ஷத்தா-சண்டாளன்-இம்மூவரும் தனிதனி

* பாகியஜாதியாவது கிட்டவாதத்தகாத ஜாதி.

ஜாதிஸ்திரீகளிடத்திலும் நான்குவருணத்தாரி மனைவிகளிடத்திலும் ஒவ்வொருத்தர் ஐவைந்துபிள்ளைகள்விழுக்காடு மிகவும்பாகியஜாதிகளான பதினைந்துபிள்ளைகளை யுண்பிபண்ணுகிறார்கள்.

௩௨—மேற்சொல்லும் அடையாளமுள்ள தலியூவானவன் அயோகவஜாதிஸ்திரீயிடத்தில் எண்ணெயிடுதல்-கைசால்பிடித்தல்-வலைத்தொழில் இவைகளை ஜீவநவிர்த்தியாகவுடைய சைரந்திரியனை யுண்பிபண்ணுகிறான்.

௩௩—வைசியனுக்கு பிராமணமனைவியிடத்துப் பிறந்தவனான வைதேகன் சூத்திரவைசியமனைவியிடத்தின்பிறந்தவனான அயோகவஸ்திரீயிடத்தில் இவ்வுச்சொற்சொல்லுகிற மைத்திளோயனையுண்பிபண்ணுகிறான் அவனுக்கு விடியற்காலம் மணியடித்துக்கொண்டு அனைவரையும் துதிசெய்து பிணையெடுப்பது ஜீவநம் இவனைத்தான்குடும்பாண்டியென்கிறார்கள்.

௩௪—பிராமணனுக்கு சூத்திர மனைவியிடத்துப்பிறந்தவனான நிஷாதன் அயோகவஸ்திரீயிடத்தில் ஓடும்விடுகிறதொழிலையுடைய மார்க்கவனை உண்பிபண்ணுகிறான். அவனை ஆரியாவர்த்ததேசவாசிகள் செம்படவனென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

௩௫—ஈதஜாதிகளுள் மேற்சொன்ன சைரந்திரன்- மைத்திளோயன்-மார்க்கவன்-இம்முதல்களும் அயோகவஸ்திரீயிடத்தில் பிறந்தவர்களாயிருந்தாலும் தகப்பன்பேதத்தால் வேறுவேறுதொழில் உள்ளவர்களாயும் பிணத்தின் அணியையுடுத்திக்கொள்ளுகிறவராயும் நிந்திக்கத்தக்கதான எச்சிலந்தத்தைச் சாப்பிடுகிறவராய் மிருக்கிறார்கள்.

௩௬—நிஷாதனுக்கு விதேகஜாதிஸ்திரீயிடத்தில் தோல்வேலை செய்கிறகாருவாரன் உண்டாகிறான் வைதேகன் - சைரந்திரன்-

முதலிய வகுப்பினர் ஊருக்கு வெளியில் குடியிருக்கவேண்டிய
வர்கள்.

௩௭—சண்டாளனுக்கு வைதேகஸ்திரீயிடத்தில் பாண்டிசோபா
கன் பிறக்கிறான் அவனுக்கு மூங்கில்லைசெய்வதுதொழில். நிஷா
தனுக்கு அந்தஸ்திரீயிடத்தில் ஆகண்டிகன்பிறக்கிறான் இவனுக்கு
குற்றவாளிகளை அடித்தல்- கட்டுதல்-கொலைசெய்தல் இவைகளைச்
செய்யுமிடத்தில்காவலிருப்பதுதொழில்.

௩௮—சண்டாளனுக்கு புலக்கசஜாதஸ்திரீயிடத்தில் சோபாகன்
பிறக்கிறான் அவனுக்கு அரசனுத்தரவுபடி கொலைசெய்யத்தக்க
வர்களை கொலைசெய்வதுதொழில் ஆதலால் எப்போதும் அவன்
பெரியோர்களினாலே நிந்திக்கப்பட்டவனாயும் மிகுபாபியாயுமிரு
க்கிறான்.

௩௯—சண்டாளனுக்கு நிஷாதஜாதஸ்திரீயிடத்தில் அந்தியாவ
சாயிபிறக்கிறான். அவனுக்கு சண்டாளன்ரொழிலைவிடக் கெட்ட
தான் சுகாட்டைக்காப்பதுதொழில்.

௪௦—தாய்தந்தைகளின் கெட்டசேர்க்கையினாலே பிறந்தவர்க
ளான சங்கரஜாதிகளினுற்பத்தியை விசிதமாச்சொன்னேன் இவர்
கள் இரகசிமாய் விபசரித்துப்பிறந்தாலும் பிரகாசமா விபசரித்
துப்பிறந்தாலும் தன்மன்ரொழிலாலறியப்படுவார்கள்.

௪௧—துவிஜாதிகளுக்கு அநுலோமமாகப்பிறந்த ஆறுபேர்களு
ம்—வஜாதியில்பிறந்தவர்கள்போல் உபநயநமுதலியவை செய்
யத்தக்கவர்கள் பிரதிலோமமாகப் பிறந்தவர்களனைவரும் உபநய
நம்முதலியவற்றிற்குதவாதவர்கள்.

௪௨—தஜாதியில்பிறந்தவர்களும் அநுலோமஜாதியர்களும் த
வம்-பிஜம்-இவைகளின் பிரபாவத்தினால் கிரதயுக திரோதாயுகங்களில்
சௌ

உயர்வையும் பின்பு அந்தப் பிரபாவமில்லாததால் தாழ்வையும் அடைகிறார்கள்.

ச௩—பிராமணனிடத்தில் வணங்காமையாலும் உபநயநமுதலிய கர்மலோபத்தினாலும் மேற்சொல்லும் ஸுத்திரியஜாதிகள் இவ்வுலகத்தில் வரவர சூத்திரத்தன்மையையடைந்தார்கள்.

ச௪—பௌண்டரம்-ஒளண்டரம் திரவிடம் -காம்போசம்-யவநம்-சுகம்-பாரதம்-பால்ஹிகம்-ஈநம் - கிராதம் தரதம்-கசம்-இந்தத்தேசங்களை யாண்டவர்களினவரும் மேற்சொன்னபடி சூத்திரரளாய்விட்டார்கள்.

ச௫—உலகத்தில் நான்குவருணத்தாருக்கும் சங்கராஜாதியிற்பிறந்தவர்களில் சிலர் மிலேச்சபாஷையுள்ளவர்களாயும் சிலர் ஸமஸ்கிருதம்முதலிய உயர்ந்தபாஷையுள்ளவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். ஆகிலும் அனைவரும்*தஸ்யூக்களென்று சொல்லப்படுவார்கள்.

ச௬—அதுலோமபிரதிலோம ஜாதியரனைவரும் துவிஜாதிகளுக்கு உபகாரமான மேற்சொல்லுந் தொழிலைச்செய்து ஜீவிக்கவேண்டியது.

சங்கராஜாதிகளின் நெறியில்.

ச௭—சூதராஜாதியருக்கு தேரோட்டுவதும் அப்பஹிடஜாதியருக்கு இரணவயித்தியஞ்செய்வதும் வைதேகஜாதியருக்கு அந்தப்புரத்தில் காவலிருப்பதும் மாகதஜாதியருக்கு சமுத்திரத்திலும் களாயிலும் வர்த்தகஞ்செய்வதும் தொழில்.

ச௮—நிஷாதனுக்கு மீன்பிடிப்பதும், அயோகவனுக்கு தச்சுவேலையும், மேதன்-ஆந்திரன்-சஞ்ச-மத்ரு-இவர்களுக்கு விற்பனைக்காக காட்டில்மிருகங்களைக்கொல்வதும் தொழில்.

ச௯—ஷுத்தா-உக்கிரன்-புல்க்கசன்-இவர்களுக்கு வனையிலிருக்

கிற-எலி-உடும்பு - முதலியஜெந்துக்களைப்பிடிப்பதும் திக்குவணனுக்கு நோல்வர்த்தகஞ்செய்வதும் வேணனுக்கு தாளம்முதலிய வாத்தியம்வாசிப்பதுப் தொழில்.

௫௦—இவர்களைவரும் பட்டணத்துக்கும் ஊருக்கும் வெளியில்-மரத்தடி-தொப்பு - மயாநத்திற்குச் சமீபமானவிடம்-மலைபூந்தோட்டம்-இவைகளில் அனைவருக்கும் இவர்கள் இன்னதொழிலாளிகளென்று தெரியும்படி தன்மன்றொழிலைச்செய்துகொண்டு வாசஞ்செய்யவேண்டியது.

௫௧—சண்டாளனுக்கும் - எவபாகனுக்கும் - ஊருக்கு - வெளியில் வீடிருக்கவேண்டியது. அவர்களுக்கு லோகபாத்திரங்கூடாது. அவர்கள் தீண்டினபாத்திரங்களை சுத்திசெய்தாலும் பரிசுத்தமாகாது. அவர்களுக்கு நாயுங்கமுதைபுப் வளர்க்கத்தக்கது. மாமிமுதலியவைத்துக்கொண்டு ஜீவிக்கக்கூடாது.

௫௨—அவர்கள் பிணத்தின் துணியையுடுக்கவேண்டும்.உடைந்தசட்டியில் அந்நம் புசிக்கவேண்டும்.இரும்பு பித்தலை யிவைகளாற்செய்யப்பட்ட பூஷணங்களை யணியவேண்டும்.அவர்கள் எப்போதும் தொழிலுக்காக திரிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும்.

௫௩—தருமகாரியஞ்செய்கிறசமயத்தில் அவர்களைப்பார்க்கவும் அவர்களோடுபேசவும்கூடாது. அவர்கள் தங்கள்ஜாதியிலேயே சம்பந்தஞ்செய்துகொள்ளவும் கடன்முதலிய வாங்கிக்கொள்ளவும் வேண்டியது.

௫௪—இவர்களுக்கு நேரோ அந்நம் போடக்கூடாது வேலையாளனாவிட்டு உடைந்தபாத்திரங்களால் அந்நம்போட்டு வைக்கவேண்டும். அவர்கள் ஊரிலும் பட்டணங்களிலும் இரவில் சஞ்சரிக்கக்கூடாது.

௩௫௬ மருதர்ம்மசாத்திரம்

௩௫—அவர்கள் பகலில் கிராமத்திலும் ஊரிலும் ஒருபொரு ளைவிடவும் வாங்கவும்-அரசன்கொடுத்த அடையாளத்தோடு சஞ் சரிக்கவேண்டும். பந்துவில்லாமலிறந்துபோன அநாதப்பிழைத் தை எடுக்கவேண்டும்.இது அவர்களுக்குத்தருமமுறை.

௩௬—பின்னும் அரசனுத்திரவின்படி கொலைசெய்யத்தக்க கு ற்வாரிகளை விதிப்படி கொல்லவேண்டும். கொல்லப்பட்டவர்களி ன் வஸ்திரம் பூஷணம் படுக்கை இவைகளைபெயித்துக்கொள்ளக்கட வர்கள்.

௩௭—சங்கராஜாதியிற்பிறந்தவன் வருணத்தாடாப்போல நல்ல வேடத்தைத் தரித்திருந்தபோதிலும் மேற்சொல்லுங் கெட்டதொ ழிலினால் அவனைநனென்று அறியவேண்டும்.

௩௮—துஷ்டத்தனம்-துச்சவாக்கு-கொடுமை-ஹிம்ஸைசெய்வ து-நறத்தொழில்- நல்லொழுக்கமில்லாமை -இவைகள் நறஜாதியிற் பிறந்தவனென்பதைக்காட்டுகின்றன.

௩௯—நரசாதியிற்பிறந்தவன் தகப்பன்செய்கையையாவது நாயின்செய்கையையாவது அல்லது இருவரின்கையையுமாவ து செய்வானெயல்லது தண்ணிற்பத்தியையுமறைக்க சமர்த்தனாக மாட்டான்.

௪௦—உயர்ந்தகுலத்தில் மறைவான விபசாரத்தினால் பிறந்தவ னும் தந்தையின் செய்கையை கொஞ்சமேனு மறிகமேனுஞ் செ ய்வான்.

௪௧—எந்தராச்சியத்தில் இவ்விதமான சங்கராஜாதியர்கள் பிறக் கிறார்களோ அந்தராச்சியம் பிரசைகளோடு சிக்கிரத்தில் அழிந்து போகும்.

௪௨—பிராமணன்-பக-ஸ்திரீ-பாலன் - இவர்களைக் காப்பாற்றி

தற்காக பாகியஜாதிபுரிகள் பொருளைவாங்காமலே உயிராவிரிவது அவர்களுக்குச் சுவர்க்கத்திற்குக் காரணமாகும்.

௭௩—ஹிம்சைசெய்யாமை சத்தியம் - தீவினையாற்பொருள்சம்பாதிப்பாமை-ஒழுக்கம்-இந்திரியநிக்கிரகம்-இந்தான்கையும்-நாலு வருணத்தாருக்கும் முக்கியமானதருமமென்று சுருக்கமாய் மது சொல்லியிருக்கிறார். அவைகள் சங்கராதிதிகளுக்கும் இருக்கவேண்டியவைகள்.

௭௪—பிராமணன் விவாகஞ்செய்துகொண்ட சூத்திரஸ்திரீயிடத்தில்பிறந்தபெண் பிராமணனையே விவாகஞ்செய்துகொண்டு அவளுக்குப் பெண்ணாகவேபிறந்து அவளுக்கும் பெண்கள்பிறந்து அவர்களும் இவ்விதமாகவே ஏழுதலைமுறைவரையில் பிராமணனையேவிவாகஞ்செய்து கொண்டுபிறந்தால் ஏழாவதுதலைமுறையில் பிறந்தவர்கள் பிராமணஜாதிபுரிக ளாகிறார்கள்.

௭௫—மேற்கொன்னபடி பெண்சந்ததிவழியினால் சூத்திரகுலத்தில் ஏழாந்தலைமுறையில் பிராமணனுக்குப்பிறந்தவன் பிராமணனாகிறான் அந்த சூத்திரஸ்திரீயிடத்திலேயே பிராமணனுக்குப்பிறந்த புருஷசந்ததி சூத்திரத்தன்மையையடையும் கூத்திரியனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயிடத்தில் பிறந்தபெண்சந்ததி கூத்திரியனையே விவாகஞ்செய்துகொண்டபிறந்தால் ஐந்தாவதுதலைமுறையில் கூத்திரியத்தன்மையையும் வைசியனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயிடத்தில் பிறந்தபெண்சந்ததி மூன்றுதலைமுறைவரையில் வைசியனை விவாகஞ்செய்து கொண்டபிறந்தால் வைசியத்தன்மையையும் அடையும்.

௭௬—விவாகஞ்செய்யப்படாத சூத்திரஸ்திரீயிடத்தில் பிராமணனுக்கு ஒருவன்பிறந்தான். பிராமணஸ்திரீயிடத்தில்-சூத்திரனுக்கு ஒருவன்பிறந்தான். இவர்களில் பிராமணபிந்துக்குப் பிறந்தவன் உயர்ந்தவனாகுபிராமணனாகூத்திரத்துக்குப் பிறந்தவன் உயர்ந்தவனாவனென்று சந்தேகமுண்டானால் சொல்லுகிறோம்.

௩௫௮ மருதர் ம்மசாத்திரம்

௬௭—பிராமணபிந்துக்கு சூத்திரஸ்திரீயிடத்திற் பிறந்தவன் அநுலோமஜாதியனாதலால் அவன் பாகயக்கியம் முதலிய நற்செய்கையைச் செய்வானாகில் உயர்ந்தவனாவான் சூத்திரனுக்குப் பிராமணஸ்திரீயிடத்திற் பிறந்தவன் பிரதிலோமஜாதியனாதலால் அவன் சூத்திரஜாதிக்குத் தாழ்ந்தவனாவான் இது சரியானறிச்சயம்.

௬௮—ஆகிலும் அவ்விருவரில் முன்னவன் விவாகமில்லாமற்பிறந்ததினாலும் பின்னவன் பிரதிலோமஜாதியனாகையாலும் இருவருக்கும் சாதகர்முதலிய சமஸ்கார மொன்றங்கிடையாது இது வேசாஸ்திரவிதி.

௬௯—எப்படி நல்லநிலத்தில் நல்லவித்தைவிதைத்தால் நன்றாகமுளைக்குமோ அப்படியே தண்சாதியிற்பிறந்தவனே நல்லபுத்திரன் அவனுக்கே உபநயநமுதலிய சமஸ்காரங்கள் விதித்திருக்கின்றன.

௭௦—சிலர் வித்தினையும்-சிலர் கஷத்திரத்தினையும் சிலரிடையையும் புகழுகிறார்கள் அவ்விஷயத்தில் மேற்சொல்லுவதை சாஸ்திரமுறையென்றற்க.

௭௧—கெட்டநிலத்தில் விதைத்தவிதை விளைதற்குமுன்னமே அழியும்பயிரிடப்படாத நல்லநிலமும் கரம்பாகிவிடும்-ஆதலாலிரண்டு சரியாயிருந்தபோதிலும்.

௭௨—பீஜத்தின்மகிமையினால் மிருகம்முதலிய திரியக்கு யோநிகளில் பிறந்தநுகியசிருங்கன் முதலானவர்களும் பெரியோர்களினும் பூசிக்கப்பட்டு மேலானருஷிகளாக ஆயிருப்பதனால் பீஜமே மேலானதாகவிருக்கிறது.

௭௩—பிராமணன் தொழிலைச் செய்தாலும் சூத்திரன் பிராமணஜாதியாகமாட்டான் ஏனென்றால் அவனுக்கு பிராமணஜாதித் தொழிலில் அகிலாரமில்லையல்லவா சூத்திரன் தொழிலைச் செய்தாலும்

பிராமணன்ருத்திர்ஜாதியாகமாட்டான் ஏனென்றால் அவன் ஹீதத் தொழிலைச்செய்தாலும் அவன்ஜாதி உயர்ந்ததல்லவா இப்படியே இந்தவிஷயங்களை பிரம்மாவும் நிச்சயஞ்செய்திருக்கிறார்.

பிராமணன்ருழில்.

எசு—பிரம்மக்கியாந நிஷ்டனாயும் பிராமண ஜாதிஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவனாயும் தன்கர்மத்தில் நிலபெற்றவனாயுமிருக்கிற பிராமணன் மேற்சொல்லப்போகிற ஆறுகர்மங்களினாலுஞ் ஜீவிக்க வேண்டியது.

எரு—அனவயாவன-ஓதிவைத்தல்-ஒதல்-யாகஞ்செய்தல்-யாகஞ்செய்வித்தல்-கொடுத்தல்-வாங்குதல் - இவ்வாறும் பிராமணன்ருழில்.

எஸு—அவற்றுள் ஓதிவைத்தல்-யாகஞ்செய்வித்தல் -நல்லோரிடத்தில் தாநம்வாங்குதல் - இம்முன்றும்-அவனுக்கு ஜீவநோபாயங்களான தொழில்கள்.

ஶுத்திரியன்ருழில்.

எஎ—ஶுத்திரியனுக்கு பிராமணனுக்குச்சொல்லிய ஆறுகர்மங்களில் ஓதிவைத்தல்-யாகஞ்செய்வித்தல்-தாநம்வாங்குதல் - இம்முன்றுநீங்கலாக மற்றவற்றையறியவேண்டியது.

வைசியன்ருழில்.

எஅ—வைசியனுக்கும் ஓதிவைத்தல்முதலிய முன்றும்கிடையாது ஏனென்றால் இவ்விருவருக்கும் பிராமணனுக்கு ஜீவநவிர்த்தியாக விதித்ததொழில்களை மறுப்பிரஜாபதி விதிக்கவில்லையல்லவா

ஶுத்திரியவைசியர்களின் ஜீவநவிர்த்தி*

எஊ—ஶுத்திரியனுக்கு-சுத்தி-பாணமுதலிய ஆயுதத்தைத் தரித்

து உலகாள்வதும் வைசியனுக்கு வர்த்தகஞ்செய்வது- பசுவைக்காப்பது-பயிரிடுவது - இவைகளும் - ஜீவநோபாயமாம். மேற்சொல்லிய பாகம்செய்தல் -தாநம்கொடுத்தல் - ஓதல்-இவை தர்மோபாயமாம்.

முவருக்கும்சிறந்ததொழில்.

அ௦—பிராமணனுக்கு ஓதிவைத்தலும்-ஊத்திரியனுக்கு உலகாள்வதும் -வைசியனுக்கு வர்த்தகஞ்செய்வதும் தத்தந்தொழிலிற்சிறந்தது.

அந்தணன் ஆபத்தருமம்.

அ௧—பிராமணனுக்கு மேற்சொல்லியபிரகாரமாக தன்ஞெழிலினால் ஜீவிக்கக்கூடாத சமயத்தில் கிராமாதிகாரந் தேசாதிகாரமுதலிய ஊத்திரியன்ஞெழிலினால் ஜீவிக்கவேண்டியது. ஏனென்றால் அது அவனுக்கு அபித்தஜாதியின்ஞெழிலல்லவா.

அ௨—தன்ஜாதித்தொழில் ஊத்திரியஜாதித்தொழிலிரண்டினாலும் ஜீவிக்கக்கூடாவிடில் வைசியன் ஞெழிலான பயிரிடுதல் பசுவைக்காப்பாற்றல் வியாபாரஞ்செய்தல் இவைகளாலும் ஜீவிக்கலாம்.

அ௩—பிராமணனும் ஊத்திரியனும் வைசியன்ஞெழிலினால் ஜீவித்தபோதிலும் அதிகஹம்சையுள்ளதாயும் பராதிதமாயுமிருக்கிற பயிரிடுதலை அகத்தியம்நீக்கவேண்டியது(அதைச்செய்யாவிட்டால் ஜீவநம் நடக்காதகாலத்தில் அதையும் அந்நியனைக்கொண்டு செய்விக்கவேண்டுமென்று முன்சுலோகத்திற்குக்கருத்து.

அ௪—சிலர்பயிரிடுதலை நல்லதொழிலென்று நினைக்கிறார்கள் அந்தப்பிழைப்புப் பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்பட்டது ஏனெனில் இரும்பை முகத்திலேயுடைய கலப்பையும் மண்வெட்டியும் பூமியையும் பூமியிலுண்டான பலபல ஜெந்துக்களையும் வெட்டுகிறதல்லவா.

அரு—பிழைப்பில்லாததால் தனிதன்தொழிலிவிட்டு வைசியன் தொழிலான வியாபாரம் செய்கிற பிராமணனும் கூத்திரியனும் மேற்சொல்லியவை நீங்கலாக மற்றச்சரக்கை ஜீவநத்திற்குப் பொருளை விருத்திசெய்வதற்கும் விற்கலாம்.

அங்—சகலமான இரசவஸ்துக்கள் சமைத்தவற்றும்—எள்ளு—கெம்புமுதலியகல்லு உப்பு—மணிதர்—பசுக்கள்—இவைகளைவிற்கக்கூடாது.

அஎ—சிவந்தசாயமுள்ள நூல் வஸ்திரம் சிகப்பில்லாமற் போனாலும் சணப்பு - பட்டு - கம்பளம் - பழம்—கிழங்கு—மருந்து.

அஅ—ஜலம்—ஆயுதம்—விஷம்—மாம்ஸம்—ஆட்டாங்கொடி—கருப்பரமுதலிய வாசநாதிரவியம்— பால்— தேன்— தயிர்— எண்ணெய்—மது வெல்லம்— தருப்பை.

அக—காட்டிலுண்டான யானைமுதலியபலபலமிருகங்கள்—சிகம்— பசு— சாராயம்— அவிரி— அரக்கு - குதிரைமுதலிய வாகனம்— இவைகளெல்லாம் விற்கக்கூடாது.

கூ0—ஆனால் பயிரிடுகிறபிராமணனுக்கு எள்ளுவினைந்தால்அந்த எள்ளை வேறேதானியத்திற்கு மாறியாவது அல்லது நேராகவாவது அதிககாலம் வைத்திராமல் உடனேவிற்று தருமகாரியத்திற்கு உபயோகஞ் செய்யவேண்டியது.

கூக—எவன்புகிப்பது எண்ணெயிட்டுக்கொள்வது தாநஞ்செய்வது இவைதவிர மற்றவிஷயத்திற்கு எள்ளையுதவிக் கொள்ளுகிறானே அந்தப்பிராமணன் தனிபுதுர்க்களுடன் நாயின்மலத்தில் புழுவாகப் புழுக்கிறான்.

கூஉ—பிராமணன். மாம்ஸம்—அரக்கு—உப்பு— இவைகளைவிற்குல்ல உடனேபதிதனாவான்.பால்விற்றால் மூன்றுதினத்தில்குத்திரனாவான்

கூக—நிந்திக்கப்பட்ட மற்றசரக்குகளை பொருளாசையால் வி

ற்கிற பிராமணன் ஏழுதிநத்தில் வைசிய தன்மையை அடைகிருன்

௯௪—தன்னிடத்திலிருக்கிற வெல்லம்முதலிய இரசங்களை நெய் முதலிய இரசங்களால் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது உப்பைமாத்திரம் வேறேசரக்கினால் மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாது சமைத்த அந்நத்தை அரிசியினாலும், எண்ணை சரியான அரிசிமுதலிய தாநியத்தாலும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியது.

ஷுத்திரியன் ஆபத்தருமம்.

௯௫—ஷுத்திரியன் சுவஜாதிவிருத்தியினாலும் பிராமணனுக்கு விதித்தவைசிய விருத்தியினாலும் பிழைக்கக்கூடாதபோது இரசம் முதலான யாபாரசூசெய்தாவது பிழைக்கலாமேயல்லது எவ்வித ஆபத்திலும் தனக்குமேலான ஜாதியான் தொழிலைச்செய்ய எண்ணங்கொள்ளக்கூடாது.

௯௬—தாழ்ந்தஜாதியான் பொருளாசையால் தனக்குமேலான ஜாதியான் தொழிலைச்செய்தால் அவன் பொருண்முழுமையும் அரசன் கிரகித்துக்கொண்டு அவனையும் உடனே ஊரைவிட்டோட்டிக.

௯௭—ஏறக்குறைய நடத்தினாலும் தன்ஜாதிதருமமே மேலானது அந்நியஜாதி தருமத்தை நன்றாக அறியுப்தத்தாலும் அது தாழ்ந்தது- ஒருஜாதியின் தொழிலாற் பிழைக்கிறவன் உடனே அந்த ஜாதியிலிருந்து பதிதனவான்.

வைசியாபத்தருமம்.

௯௮—வைசியன். தன்ஜாதித்தொழிலால் ஜீவிக்கக்கூடாத சமயத்தில் சூத்திரன் தொழிலினால் ஜீவிக்கலாம் ஆனால்செய்யக்கூடாததான உச்சிஷ்ட போஜநமுதலிய காரியங்களைக் கூடுமானவரையில்

நீக்கவேண்டியது கொஞ்சம் செளக்கியமுண்டானவுடனே அவன் தொழிலைவிட்டுவிடவேண்டும்.

சூத்திரனுபத்தருமம்.

கூக—சூத்திரன்- பிராமணனுக்கு பணிவிடைசெய்வதனால் தன் மனையாள் மைந்தன் முதலானவர்களின் பசியைத்தீர்க்கக் கூடாவிடில் பலகார முதலியவற்றைச்செய்து விற்றுப்பிழைக்கலாம்.

க00—பின்னும் எந்தத்தொழிலினால் துவிஜாதிகள் உபசரிக்கப் படுவார்களோ அவ்விதமான சிற்பவேலை-தச்சுவேலை- இவைகளைச் செய்தும்ஜீவிக்கலாம்.

பிராமணன் ஆபத்தொழில்.

க0க—ஜீவநமில்லாமல் வருத்தப்படுகிற பிராமணன்- கூத்திரிய வைசியஜாதித்தொழிலை யதுசரியாமல் தன்ஜாதித்தொழிலினால் பிழைக்கநினைத்தால் மேற்சொல்லுகிற தருமப்படிநடத்தவேண்டும்.

க0உ—விருத்தியில்லாமல் துன்பப்படுகிறபிராமணன் சங்கராஜாதியர்முதலான தகாதவரிடத்திலும் தாநம்வாங்கலாம் அதனால் அவனுக்கு தோஷம்வராது(உதாஹரணம் பரிசுத்தமான கங்காஜலமுதலான வற்றில் தெருத்தண்ணிமுதலானது விழுவதனால் தோஷமுண்டாகுமென்பது நியாயமாய் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க தன்றல்லவா.)

க0ங—விருத்தியில்லாமல் வருத்தப்படுகிற பிராமணனுக்கு தகாதவனுக்கு ஒகிவைத்தல் - யாகஞ்செய்வித்தல் - நிந்திக்கத்தக்க தான - தாநம்வாங்குதல்-இவைகளினால்- தோஷமில்லை அவன்- நீர் நெருப்பு - இவைகளைப்போல் சுபாவத்தில் பரிசுத்தனல்லவா.

க0ச—பிராமணன் போகுப்படியான ஆபத்தையடைந்தவன்

பிரதிலோம ஜாதியான்முதலான எவனுடைய அந்நத்தைச் சாப்பி
ட்டபோதிலும் ஆகாசத்திலெறிந்தசேறுபோல் அவனிடத்திற் பா
பமொட்டாது.

உதாஹரணம்.

க0ரு—அஜீகர்த்தொன்னும் முநி பசியினால் வருத்தப்பட்டு
சுநச்சேபலிஎன்னும் தனிபிள்ளையை நூறுபசுவைவாங்கிக்கொண்
டு யக்கியபசுவாகக்கொல்லும்படி தானேவிறூர் பசிக்குமாற்ற
ஞ் செய்தபடியால் அவருக்கு அதனால் பாபம்நேரிடவில்லை

க0சு—தருமத்தையும், அதருமத்தையும், நன்றாகவறிந்த வாட
தேவரும் பசியினால் கஷ்டப்பட்டு பிராணனைக்காப்பாற்றும் பொ
ருட்டு நாயின்மாம்ஸத்தைச்சாப்பிட யத்தனித்தார் அதனால் அவரு
க்குப் பாபம்வரவில்லை.

க0எ—தவமிகுந்த பரத்துவாஜமஹாமுநி புத்திரனுடன் நிர்
மா னுஷ்டியமானகாட்டில் அதிகபசிக்கொண்டு விருதுவென்னும்
தச்சனிடத்தில் அநேகபசுக்களைத் தாநம்வாங்கினார்.

க0அ—தருமமா தருமங்களையறிந்த விசுவாமித்திரன்பசியினால்
துன்பப்பட்டு சண்டாளன்கையிலிருந்த நாயின் முழங்கால் மாம்
ஸத்தை வாங்கிச்சாப்பிட யத்தனித்தார் அதனால் அவருக்குப் பாப
முண்டாகவில்லை.

க0க—கெட்டவனிடத்தில் தாநம்வாங்குதல் ஒழுக்கமில்லாதவ
னுக்கு யாகஞ்செய்யிப்பது- ஒழிவைப்பது- இம்மூன்றில் - முதற்
சொல்லியது- தாழ்ந்தது- அது பிராமணனுக்கு நரகவேதுவாகு
ம் ஒன்றிலும் ஜீவிக்கக்கூடாதபோது அதைச்செய்யலாம்.

க0உ—ஏனென்றால் யாகஞ்செய்யிப்பதும்- ஒழிவைப்பதும்-
உபநயநமுதலிய சமஸ்காரமுள்ளவனுக்கே செய்விக்கப் படுமும்

தாநம்வாங்குவது சம்ஸ்காரமில்லாத சூத்திரனிடத்திலும்-சண்டாளரிடத்திலும்- வாங்கப்படுமாதலால்- அதுதாழ்ந்தது.

கக௧—தகாதவனுக்குச் செய்துவைத்த- எக்கியம்-ஒதல்- இவைகளாலுண்டான பாபம் - ஜபஹோமங்களால் - போக்கழக்கப்படும்தகாதவனிடத்தில் தாநம்வாங்கினபாபம் - அந்தப்பொருளைத்தாநஞ்செய்தாற்றான்றிரும்.

கக௨—பிராமணனென்றாலும் ஜவிக்கக்கூடாதபோது*சிலத்தினாலாவது 3 உஞ்சத்தினாலாவது ஜவிக்கலாம் கெட்டதாநம்வாங்குகிறத்தையிட சிலம் மேலானது அதையிட உஞ்சம்மேலானது.

கக௩—விருத்தியில்லாமல் வருத்தப்படுகிற கர்ம்மாறுஷ்டாநமுள்ளபிராமணன்-தன் குடும்பஜீவநத்திற்காக தாநியம்- வஸ்திரம்- இவைகளையும் யாகத்திற்காக பொருளையும் சாஸ்திரப்படி நீதிசெலுத்தாத அரசனிடத்திலும் வாங்கலாம், அவன் லோபகுணத்தால் அன்போமிகொடாவிடில் அவனையாசிக்கக்கூடாது.

கக௪—பயிரிட்டிருக்கிற நிலத்தை தாநம்வாங்குவதைவிட பயிரிடாதநிலத்தை தாநம்வாங்குவதிறோஷியில்லை இப்படியே- பசு- வெள்ளாடு- சுவர்நம்-தாநியம்- அந்நம்-இவைகளில்முன் சொல்லப்பட்டதுகளை விட பின் சொல்லியவற்றைத் தாநம் வாங்குவதில் அதிகதோஷம்.

கக௫ - மேற்சொல்லப்போகிற எழுவிதத்தினாலும் சம்பாதித்த பொருள்-தோஷியில்லாதது. அதில் பிதூர்தநம்-புதையல்-கிறையப் பொருள் இம்மூன்றும் எல்லாவருணத்தாருக்குஞ்சரி - ஜபப்

* சிந்தின கதிர்தெல்லைப்பொறுக்குவது சிலம் 3 சிந்தின தனி தெல்லைப்பொறுக்குவது உஞ்சம்.

பொருள் ஸுத்திரியனுக்கும், வட்டிவாங்குதல்-வர்த்தகம்-அல்லது பயிரிடுதல் இவ்விரண்டும்-வைசியனுக்கும் நல்லவனிடத்தில் தாநம்வாங்குவது பிராமணனுக்குமுயர்ந்தது.

கக௯—வயித்தியம்- தர்க்கமுதலிய வித்தை - சிற்பவேலைசெய்வது-அரசனிடத்தில் சேவகாவிர்த்திசெய்வது-மற்றும்யாரிடத்திலும் ஏவற்றொழில்செய்வது-பசுசவரக்ஷணம்-வர்த்தகம்-பயிர்-தயிரியம்-கண்டவிடத்திற் பிசுசுயெடுப்பது-வட்டிவாங்குவது - இந்தப் பத்தும் ஆபக்காலத்தில் ஜீவநத்துக்குக்காரணமா யிருக்கின்றன.

கக௯—முக்கியமாய் பிராமணனும் ஸுத்திரியனும் வட்டிவாங்கக்கூடாது. ஆனால் வட்டிப்பொருளை தருமத்துக்குபயோகப்படுத்துகிறவிஷயத்தில் கால்வட்டி அல்லது அரைவட்டிவாங்கலாம்.

[ஆபத்துக்காலத்திற்குரிய ஸுத்திரிய ஜாதித்தொழில்.]

கக௮—ஸுத்திரியன் மிகுந்த ஆபத்துக்காலத்திலும் பிரஜைகளைக்காப்பாற்றுகிறபடியால் நாலிலொன்று தாநியத்தீர்வைவாங்கிக்கொண்டாலும் தோஷத்தையடையமாட்டான்.

கக௯—அந்தஸுத்திரியனுக்குச் சத்துருவைஜயிப்பது ஜாதிதருமம், சண்டையில் பயத்தினால் திரும்பிவரக்கூடாது. ஆயுதமெடுத்து வைசியரைத் திருடரிடத்திலின்றுங் காப்பாற்றித் தருமப்படி மெற்சொல்லும்விதமாக கப்பம்வாங்கவேண்டும். (பெரும்பாலும் வைசியரோ பணக்காறராயும், வியாபாரியாயும் இருப்பார் ஆதலால் இங்கு அவர்களைக்குறித்துக்காட்டியது.)

க௯௦—தாநியவியாபாரஞ்செய்கிற வைசியாளிடத்தில் அந்த லாபத்தில் இருபதில் எட்டுப்பங்கையும் ஐம்பதிலொன்றுவாங்கவேண்டிய ரெக்கலாபத்தில் இருபதிலொன்றும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

எப்போதும் தொழில்செய்கிற சூத்திராளிடத்திலும், தச்சன் - கருமான்-முதலிய தொழிலாளிகளிடத்திலும் தீர்வைவாங்கக்கூடாது மேற்சொன்னபடி வேலைவாங்கிக்கொள்ளாததீர்வையாம்.

கஉக—சூத்திரன் பிராமணசிக்ருஷையால் ஜீவிக்கக்கூடாதபோது ஸுத்திரியனையாவது, தநிகளுன வைசியனையாவது அடுத்த ஜீவிக்கலாம்.

கஉஉ—சூத்திரன் சுவர்க்கத்திற்காவது, ஜீவநத்திற்காகவாவது அல்லது இரண்டிற்குமாவது, பிராமணனையே தொழுவேண்டும் இவன் பிராமணனையடுத்த சூத்திரனென்று ஒருவனுக்குப்பெயர்வந்தால் அதேயவனுக்குப்பாக்கியம்.

கஉ௩—ஆதலால் பிராமணனையுபசரிப்பதே சூத்திரனுக்கு எல்லாத்தொழிலுய்விட மேலானதருமமென்றும் மற்றவையெல்லாம் பயனில்லாதவையென்றும் கருமகாண்டத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. (ஆனால் இங்கு அவனுக்கு பிராமணசிக்ருஷையை அதிசேப்தவிஷயமேயன்றி மற்றதை நிந்திக்கிறவிஷயமன்று)

கஉ௪—பிராமணனும் தனக்குவேலைசெய்கிற சூத்திரன்சக்தியையும், அவன்செய்யும்பணிவிடையையும் அவன்காப்பாற்றவேண்டிய சூடுமபத்தையும் யோசித்து ஜீவநத்திற்குத்தக்கபடி கூலியேற்படுத்தவேண்டும்.

கஉ௫—பின்னும் மிகுந்தவந்தம்- பழையவஸ்திரம் - தொய்முதலிய ஸாரமில்லாததாநியம் பழையபாத்திரம் இவைமுதலானவற்றை அடுத்த சூத்திரனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும்.

கஉ௬—சூத்திரனுக்கு சாப்பிடத்தகாத முள்ளங்கிமுதலியவற்றைச்சாப்பிட்டதனால் தோஷமில்லை. அவனுக்கு உபநயநமுதலிய சமஸ்காரமும் அகிக்நிஷோத்திரமுதலியவும் கிடையாது. ஆனால்

௩௬௮ மருதர்ம்மசாத்திரம்

பாக எக்கியமுதலியதருமகாரியங்கள்மாத்திரம் அவனுக்குநீக்கப்படவில்லை.

க௨௭—தன்ஜாதிதருமமறிந்த சூத்திரர்கள் துவிஜாதிகளின்தருமமானபாகயக்கியத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது வேதமந்திரமில்லாமல் நமஸ்காரமந்திரத்தால் பஞ்சயக்கியங்களை குலவழக்கப்படி அநுஷ்டித்தால் உலகத்தாரால் தூஷிக்கப்படாமல் நற்புகழையுமுடைவார்கள்.

க௨௮—சூத்திரன் எப்படியெப்படி பிறத்தியான்குணத்தைத் தூஷியாமல் துவிஜாதிகளைப்போல தானும் நல்லொழுக்கமாக நடக்கிறானோ அப்படியே இம்மையியில் புகழப்பட்டவனாய் மறுமையில் நற்கதியையும் அடைகிறான்.

க௨௯—சூத்திரன் பொருள்சம்பாதிக்கத்தக்கவனாய் யிருந்தாலும் குடும்பத்திற்குபயோகமானதைவிட மிகவுமதிகபொருளைச் சம்பாதிக்கக்கூடாது. அப்படிசம்பாதித்தால் தன்னாலுபசரிக்கத்தக்க பிராமணனையே ஹிம்சைசெய்யவேண்டிவரும்.

௧௩௦—இதுவரையில் நாலுவருணத்தாருக்கும் ஆபத்தருமம் சொல்லிமுடிந்தது ஆபத்துக்காலத்தில் இந்தத்தருமங்களை சரியாக நடத்திதுகிறவர்கள் நற்கதியடைவார்கள்.

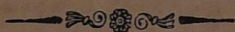
௧௩௧—இதுவரையில் நான்குவருணத்தாருக்கும் ஆசாரவிதியை நன்றாக முழுதுஞ்சொன்னேன் இனி நேரிட்டபாபத்தைப்போக்குவதால் சுபமான பிராயச்சித்தவிதியை சொல்லப்போகிறேன்.

பத்தாவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆத-அத்தியாயம்-௧௦க்கு-௬லோகம் ௨௨௯௩.

அ த் தியாயம்.

பிராயச்சித்தவிதி.

க—சந்ததி விருத்தியின்பொருட்டு கலியாணத்துக்காக யாசிப்பவன் தாநத்தையும், பிராயச்சித்தமாக மேல் விதிக்கப்போகிறபடியால் அந்தத்தாநம் கொடுக்கத்தக்கவர்களைமுன்புசொல்லுகிறார் அவசியஞ் செய்யவேண்டிய ஜோதிஷ்ட்டோமாத்ர யாகத்திற்காக யாசிப்பவன், தீர்த்தயாத்திரை ஸ்தலயாத்திரை செய்பவன், வினவஜித்து யாகஞ்செய்யப் போகிறவன், குருதக்ஷிணைக்கும் தாயைக்காப்பாற்றவும்- தந்தையைக் காப்பாற்றவும்- வேதமோதவும்- யாசிப்பவர்கள், நோயாளி.

உ—இந்த ஒன்பதுபேர்களையும் ஸ்நாதகப்பிராமணனென்றும் தருமத்திற்காகப் பிணையெடுக்கிறவர்களென்றும் அறிந்து அவர்களுக்குப் பொருளில்லாவிடில் அவரவர்வித்தைக்குத்தக்கபடி பசு பொன்முதலிய தாநங்கொடுக்கவேண்டும்.

ங—பிராமண சிஸேஷ்டர்களான இந்த ஒன்பதுபேருக்குமாத் திரம் எக்கிய வேதிநயிவில் தக்ஷிணையுடன் அந்நம் போடலாம் மற்றவர்களுக்கு வேதிக்கு வெளியில் அந்நம் போட வேண்டும். இது சாஸ்திரபரியாதை.

ச—யாகம்செய்யும்போது அதற்கு உபயோகமான மணி-முத்த-முதலிய எல்லா இரத்தங்களையும் யாகதெக்ஷிணைக்குப் போதுமான பொருளையும் வேதமோதினபிராமணர்களைத்தன்னிடத்தில்

வேதியென்பது - யாகசாலைக்குள் அக்கிதிரண்டமிருக்கும் கிரகம்.

வாங்கிக்கொள்ளும்படி அரசன் வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியது

௨—ஒருவன் விவாகஞ் செய்துகொண்டு பிள்ளைபிறந்தபின் கா
மத்தினால் ஒருவனிடத்தில் பொருளையாசித்து மதுபடி விவாகஞ்
செய்து கொண்டால் அவனுக்கு அந்த ஸ்திரீயிடத்தில் புணர்ந்த
துதான் பிரயோசனம் அவருக்குப்பிறந்த மைந்தர்கள்செய்யும்
தருப்பணமுதலிய காரியங்கள் பொருள்கொடுத்தவனையேசாரும்
இங்குகாமத்தினால் யாசித்து மதுபடி விவாஹஞ்செய்யக்கூடாதெ
ன்பதையும் அவனுக்குப் பொருள்கொடுக்கிறவனுக்கு பலனில்லை
யென்பதையும்சொன்னதேயன்றி சந்ததிவிஷயமன்று.

௩—பசுபூமி- பொன்- முதலியவற்றை வேதமோதினவர்களா
யும் பிள்ளை மனையாள் முதலானவர்களிடத்தில் அதிகப்பற்றில்லாத
வர்களாயும் இருக்கிற பிராமணனிடத்தில் தன்சக்திக்குத் தக்கபடி
தாநஞ்செய்தால் சுவர்க்கத்தை யடைவான்.

௪—எவனுக்கு மூன்றுவருஷத்திற்காவது அல்லது அதற்குமே
ற்பட்டாவது குடும்பசம்ரக்ஷணக்குப் போதுமானதிரவிய மிரு
க்குமோ அவன் காமியஸோமபாநஞ் செய்யலாம் நித்தியஸோ
மபாநத்திற்கு இந்தவேற்பாடில்ல.

௫—மேற்சொன்னகணக்குக் குறைந்தபொருளுள்ளவன் காமி
ய ஸோமபாநஞ்செய்தால் அவன் அதற்குமுன் செய்த நித்திய
ஸோமபாநத்தின் பலனையும் அடையமாட்டான்.

௬—அதிகபொருளுள்ள எவன் தன்தாப்தந்தைமுதலிய பந்து
க்கள் வறுமையினால் கஷ்டப்படுகிறபோது இம்மையில் புகழுக்கா
க அந்நியாளுக்குத் தாநங்கொடுக்கிறானோ அந்தத்தாதம் தரும்
மன்று அது முன்னம் தேவ்போல் ருசியுள்ளதாயும் பின்பு விஷிம்
போல் துன்பப்படுகிறதாயுமிருக்கும் அதாவது யேதேபார்

க்கச்சே புகழ்வருகிறுப்போ விருந்தாலும் பின்பு நரகமுண்டாகு
மென்றுகருத்து.

௧௦—பின்னும் எவன் பிள்ளை மனைவிமுதலிய அவசியம் போ
ஷிக்க வேண்டியவர்களைத் துண்பப்படுத்திப் பரலோகத்திற்காகத்
தாநஞ்செய்கிறானே அந்தத்தாநமும் அவனுக்கு இம்மையிலும்
மறுமையிலும் உபத்திரவத்தையே யுண்டிபண்ணும்.

௧௧—யாகஞ்செய்கிற ஸுத்திரியனுக்கும் அதிலும் விசேஷமா
ய் பிராமணனுக்கும் யாகத்திற்கு எல்லா அங்கமுமிருந்து யாதா
வது ஒரு அங்கங்குறைந்து அப்போது அரசனும். தருமிஷ்டனா
கவிருந்தால்-

௧௨— அதிகபசுமுதலியவற்றால் செல்வமுடையவனாயும், யாக
ஞ்செய்யாதவனாயும், *ஸோமபாதம் பண்ணாதவனாயும் இருக்கி
ற அவசியன் விட்டிலிருந்து கேட்டுக்கொடாவிடில் வலிமைசெய்
தாவது-கனவுசெய்தாவது - அந்தயாகத்திற்குவேண்டிய திரவியத்
தை யாகஞ்செய்வோன் கொண்டிவரலாம்.

௧௩—அவ்விதவைசிய னில்லாவிடில் யாகத்திற்கு இரண்டு மூன்
று அல்லது அதிக அங்கங்குறைந்தாலும் செல்வமுள்ள சூத்திரன்
விட்டிலிருந்து யதேஷ்டமாக யோசனையின்றிக்கேளாமலும்வலி
மையினால் கொண்டிவரலாம் ஏனென்றால் அவனுக்கு ஒரு யாகத்
திலுஞ் சம்பந்த மில்லையல்லவா.

௧௪—பின்னும் அவ்வித சூத்திரனில்லா விட்டாலும் அக்கிரி
ஷோத்திரஞ்செய்யாத பிராமணன் தூறுபசுவைக்காப்பாற்றுகிற

* ஸோமபாதமென்பது - ஓர்யாகவிசேஷம் அது இருவ
கைப்படும்-நித்தியமென்றும்-காமியமென்றும்-அதில் சந்தியாவந்
தநாதிகளைப்போல் அவசியம் செய்யவேண்டியது நித்தியம். ஒரு
பலனை வீரும்பிச்செய்வது காமிஷ்டம்.

வனாகவும்-யாகஞ்செய்யாதவன் ஆயிரம் பசுவைக் காப்பாற்றுகிற வனாகவும் இருந்தால் அவர்கள் வீட்டிலிருந்தும் மேற்சொல்லிய அங்கங்களை விசாரிக்காமல் கொண்டுவரலாம்.

கடு—திநத்தோறுத்தான் தாநம்வாங்குகிறவனாயும் தானொரு வனுக்கும் தாநங்கொடாதவனாயும் இருக்கிறவனை மேற்சொல்லிய யாகத்திற்காக வேண்டியபொருளைக்கேட்கக் கொடாவிடில் வலி மைசெய்தாவது- களவுசெய்தாவது - அவன் வீட்டிலிருந்து கொண் டுவரலாம் இப்படிசெய்தால் தருமம் வளரும் (அதாவது அந் தப் பொருளுடையவனுக்குப் நற்கதியுண்டாகு மாதலால் இதை ரும விருத்தி.)

கக—அப்படியே மூன்றுதிநப் உபவாசமிருந்து அவனுக்கு நாலாதாள் போஜநத்திற்காகப் பொருளில்லாவிடில் தாநதருமஞ் செய்யாதவனிடத்தி னின்றும் ஒருதிநத்திற்குப் போதுமானபொ ருளை களவுசெய்தாவது கொண்டுவரலாம்.

கஎ—யாகஞ்செய்யாதவன் தானியம்- களம்-கழனி- வீடு-இவற் றுள் எவ்விடத்தில்- அகப்படுதோ அவ்விடத்தினின்று மெடுத்தா ட்கொள்ளலாம் உடையவன் ஏன்றிருடினாயென்று கேட்டால் தான் செய்யும் யாகாதிதருமகாரியத்தை அவனுக்குச்சொல்லவேண்டும்

கஅ—ஊத்திரியனுக்கு இவ்வித ஆபத்து நேரிட்டாலும் அவன் ஒருபோதும் பிராமணன் பொருளை யபகரிக்கக்கூடாது வேறு எந்தவிதத்தாலும் பொருளகப்படாததான மிகுந்த ஆபத்து அவ னுக்கு வந்தால் சந்தியாவந்தநமுதலிய கிருத்தியத்தைச் செய்யா மலும் திருமதல்முதலிய அகிர்த்தியத்தைச் செய்கிறவனாயும் இருக் கிற பிராமணன் ஊத்திரியன் இவர் பொருளை யபகரிக்கலாம்.

கக—தானியாகஞ்செய்யாமலிருந்தாலும் எவன் யாகமுதலிய

தருமஞ் செய்யாத அஸத்தி னிடத்திலிருந்த பொருளைவாங்கி யாவது அபகரித்தாவது யாகஞ்செய்கிற சத்புருஷானுக்குக் கொடுப்பானோ அவன் தன்னையோடமாக்கி பொருட்காரனையும் யாகஞ்செய்கிறவனையும் கரையேற்றிவைக்கிறான். (அதாவது பொருள் நல்லவிஷயத்தில் உபயோகமானதாலும் பொருளில்லாததினு லுண்டான அன்பம் நீங்கினதாலும் இருவருக்கும் முறையே சுகமுண்டாகிறது)

௨௦—யாகஞ்செய்கிறவன் பொருளை தேவதைகளின்பொருளென்றும், யாகஞ்செய்யாதவன்பொருளை அசுரர்கள்பொருளென்றும், பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் ஆசரப்பொருளை தேவப்பொருளாக்குவது தருமமாகும்.

௨௧—தருமசிந்தையுள்ள அரசன் இவ்விதமாக திருடிவந்து யாககாரியஞ் செய்கிறபிராமணனை தண்டிக்கக்கூடாது. அரசன் மூடத்தன்மையால் பிராமணன் பசியினால் துன்பத்தையடைகிறான்.

௨௨—ஆதலால் அரசனந்தப் பிராமணன்குடும்பத்தையும் தருமநடையையும் அவன் ஒதினவேதத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் பார்த்துத் தன் அரண்மனையிலிருந்து அவனுக்குப் போதுமான ஜீவநவிரூபத்தியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

௨௩—அந்தப்பிராமணனுக்கு ஜீவநமுண்டாக்கி நாலுபக்கத்திலும் அவனைக்காத்தால் அவன்செய்கிறதருமத்தில் ஆறிலொன்று அரசனுக்குவரும்.

௨௪—யாகஞ்செய்கிறதற்காக பிராமணன் ஒரு போதுஞ் சூதீ திரனிடத்தில் பொருளை யாசகம்வாங்கக்கூடாது. வாங்கி யாகஞ்செய்தால் சண்டாளனாகப்பிறப்பான். கேளாம லிருக்குப்போது வல்லுவில் அவன்கொடுத்ததைவாங்கினால் குற்றமில்லை முன்புயாச

கஞ்செய்யும்போது மத்தியில் பொருளில்லாதிருந்தால் சூத்திரன் பொருளை உபயோகப்படுத்தலாமென்று சொல்லியது. இங்குமுகியமாய் எல்லாப்பொருளையும் வாங்கக்கூடாதென்பது.

உரு—ஒருபிராமணன் யாகத்திற்காக யாசித்துவாங்கினபொருளை முழுதும் அந்தயாகத்தில் தாநஞ்செய்யாவிடில் அந்தப்பிராமணன் பாசப்பங்கி அல்லது காகமாகவாவது பிறந்து நூறுவருஷமிருப்பான்.

உசு—ஆசையினால் தேவசொத்தையாவது பிராமணன்சொத்தையாவது அபகரித்த பாபியான்வன் மறுபிறப்பில் கமுகுதின்ன மாம்ஸமீதியினால் ஜீவிப்பான்.

உசு—மேற்சொல்லியபடி நித்தியசோமயாகஞ்செய்யக்கூடாவிடில் அதற்குப்பிராயச்சித்தமாக வருஷந்தோறும் சித்திநாமாதத்தில் ஒருவிசைவைசுவானர எஷ்ட்டியையாவது செய்யவேண்டியது.

உசு—பிராமணனாவன் தனக்கு ஆபத்தில்லாதபோது ஆபத்காலதருமத்தை யறுஷ்டித்தால் பரலோகத்தில் அதன்பயனையடையமாட்டானென்று பெரியோர்கள் நிச்சயஞ்செய்திருக்கிறார்கள்.

உசு—விசுவேதேவர்-சாத்தியர்-பிராமணர்-மஹருஷிகள்-இவர்களனைவருங்கூடி ஆபத்காலத்திலும் முக்கியதருமத்தையெறுஷ்டித்தால் மரணத்தேரிடுமென்று பயந்து முக்கியமானதருமத்திற்குப்பதிலாக கெவுணதருமத்தை ஆபத்திற்கேற்பாடுசெய்தார்கள் ஆதலால் திராதகாலத்திற்குமாத்திரம் தோஷமில்லை.

௩௦—ஆதலால் முக்கியஅறுஷ்டாநத்துக்கு அதிகாரியாயிருந்து கௌணறுஷ்டாநத்தைச்செய்தால் அந்தப்புத்திகெட்டவன் மறுமையிற்பலனையடைகின்றான்.

பதினேராவதத்தியாயம். ௩௭௫

௩௭—தருமமறிந்தபிராமணன் அரசனிடத்தில் ஒருவழக்குஞ் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியதில்லை தனக்கப்பகாரஞ்செய்பவர்களை தானையபிசாரமந்திரத்தின் விரியத்தினால் சிஷிக்கலாம். (அதாவது இங்கு தனக்குஅந்நியாயம்செய்பவனை தானும் சிஷிக்கவாயுமென்று கருத்தே தவிர அரசனிடத்தில் அறிவிப்பதை நிந்தித்தவிஷயமன்று)

௩௮—சுவாதிதமான தன்சகத்தி புத்தமான்-அரசன்சகத்தி-இவ்விரண்டில் தன்னுடையசகத்தியேமேலானது. ஆகையால் பிராமணன் தன்சகத்தியினாலேயே தனதுருக்களையடக்கவேண்டும். அவர்களின் சக்தியை பின்னால் முறையேகாண்க.

௩௯—அதர்வணவேதத்திற்சொல்லிய ஆங்கீரசமுதலிய அபிசாரமந்திரங்களை யோசியாமற்பிரயோகிக்கலாம். அந்தமந்திரமுள்ளவாக்கே பிராமணனுக்காயுதமாகையால் அதைக்கொண்டே யவன் சத்துருவைஜயிக்கவேண்டும்.

௪௦—ஷுத்திரியன் தன்புஜபலத்தினால் தன்னுடைய ஆபத்தைப் போக்கவேண்டும். லவசிய சூத்திரர்கள் தன்பொருளைக்கொடுத்து தங்கள் ஆபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டும். பிராமணன் மேற்சொன்னபடி அபிசாரமந்திரத்தினால் செய்யப்படுகிற செப ஷோமங்களால் ஆபத்தைப்போக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

௪௧—சாஸ்திரத்தில் விதித்தகர்மங்களை அதுஷ்டிக்கிறவனாயும்சிஷ்டியாதிக்களை சிஷிக்கிறவனாயும் பிராயச்சித்தமுதலிய தருமத்தை விதிக்கிறவனாயும் யாவருக்கும் மித்திரனாயும் இருக்கிற பிராமணன் மயித்திரப்பிராமணனென்று சொல்லப்படுகிறான். ஆதலால் அவனுக்கு அநிஷிடமாதத்தைச்சொல்லவும் அவனைத் துச்சமாய்ப்பேசவும் நிந்திக்கவுங்கூடாது.

அக்கிநிஹோத்திரிவிஷயம்.

௩௬—விவாகமாகாத கந்திகை-யுவதி - அற்பவித்தைபுள்ளவன் மூடன் அல்லது சிறுவன்-துக்கமுள்ளவன்-பிணியினன்- உபநயந முதலிய சம்ஸ்காரமில்லாதவன்-இவர்கள் ஒருவனுடைய வைதீகாக் கிதியில் அவனுக்காக ஹோமஞ்செய்யக்கூடாது.

௩௭—அவர்கள் ஹோமஞ்செய்தால் அக்கிநிக்குடையவனுடன் நரகத்தையடைவார்கள். ஆகையால் வேதமந்தந்தவரையும், அக்கிநி காரியமந்தந்தவரையுமிருக்கிறவனே ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். ஆதலால் தனக்கு அஸந்தற்பம்நேரிட்டபோது தக்கவர்களைக்கொண்டே ஹோமஞ்செய்யச்சொல்லவேண்டியது.

௩௮—பிராமணன்பொருளுள்ளவனாகவிருந்து அக்கிநி † ஆதா நஞ்செய்துகொள்ளும்போது பிரஜாபதியைத் தேவதையாகவுடைய அசுவத்தை தக்ஷிணையாகக்கொடாவிடில் ஆஹிதாக்கிநியாக மாட்டான். ஆதலால் ஆதாநகாலத்தில் அசுவத்தை தாநட்செய்ய வேண்டியது.

௩௯—புண்ணியகாரியத்தில் அன்புள்ளவன் இந்திரியங்களை யடக்கிக்கொண்டு தீர்த்தயாத்தினாமுதலானபுண்ணியங்களை அன்போடு செய்யக்கடவனெயல்லது ஒருபோதும் கொஞ்சந்தக்ஷிணையையுடைய யாகத்தைச்செய்யக்கூடாது.

௪௦—தக்ஷிண கொஞ்சமாகக் கொடுத்த யாகஞ் செய்தால் சுண்முதலிய இந்திரியங்கள் இம்மையில்-யஸஸ்-புத்திரர்- பசுக்கள்-ஆயுள்- மறுமையிற்கீர்த்தி-சுவர்க்கம்-இவையெல்லாம் அழிந்து

† ஆதாநமென்பது - அக்கிநிஹோத்திரி செய்யவேண்டிய ஒர்க்ருமவிசேஷம்.

பதினேராவதத்தியாயம். ௩௭௭

போய்விடும். ஆகையால் சொற்பதநமுள்ளவன் யாகஞ்செய்யக்கூடாது.

சக—அக்கிநிஹோத்திரியான பிராமணன்-காமகாரத்தினால்-இரண்டிகாலம் ஹோமஞ்செய்யாவிட்டால் அது புத்திரஹத்திக்கு ச்சமானமானதாகையால் அதற்கு பிராயச்சித்தமாக ஒருமாதம் சாந்திராயணவிரதமிருக்கவேண்டும்.

சஉ—எந்தப்பிராமணர்கள் சூத்திரனிடத்திற் பொருளைதாறம் வாங்கி அக்கிநிஹோத்திரஞ்செய்கிறார்களோ அவர்கள் அந்தச்சூத்திரனுக்கு ரித்துவிக்குகளாகச் சொல்லப்படுவார்களே யன்றி அதின்பயனையடையமாட்டார்கள் பின்னும் பிரமவாதிகளுக்குள் பழிக்கப்படுவார்கள்.

சங—அவ்விதமாக சூத்திரன்பொருளால் அக்கிநிஹோத்திரஞ்செய்கிற அந்தமுடனான பிராமணனறையில் பொருள்கொடுத்த சூத்திரனானவன் காலவைத்தேறி பரலோகத்தில் தன்கஷ்டங்களைத் தாண்டுகிறான்.

சச—நாடோறும் செய்யத்தக்க சந்தியாவந்தந கிர்த்தியங்களைச் செய்யாதவனும், ஜீவஹிம்ஸைமுதலிய அகிர்த்தியங்களைச் செய்யவனும் மதம்போனபடி விஷயப்பந்துள்ளவனாயிருப்பவனும் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளத்தக்கவனாவான்.

சரு—தெரியாமையால்செய்தபாவத்திற்கு பிராயச்சித்தமுண்டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் காமகாரமாகச் செய்தபாவத்திற்கும் பிராயச்சித்தமுண்டென்று வேததிருஷ்டாந்தத்தினால் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது வேதத்தில் இந்திரன்புத்திபூர்வகமாய்ப் பாபஞ்செய்து பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டதா இருக்கிறது.

ச௬—இவ்வளவுபாபம் வருமென்று தெரியாமையாற் செய்த பாபம் வேதாத்தியயநத்தினுற் போய்விடும். தெரிந்து வேண்டுமென்று முடத்தனத்தாற் செய்தபாவம் தாநம் தவம்முதலிய பல பல பிராயச்சித்தங்களாற் போகும்.

ச௭—பிராமணன் முதலியவர்கள் முன்ஜநத்தில்செய்த வினையாலாவது இந்தஜநத்தில் தெய்வகதியாலாவது பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளும்படியான பாபம் நேரிட்டால் செய்துகொள்ளுகிறவனாயில் பெரியோர்களுடன் யஜநயாஜநாதி காரியங்களில் சேராம லிருக்கவேண்டும்.

ச௮—சில துராத்துமாக்கள் இப்பிறவியின்வினையினாலும் சில துராத்துமாக்கள் முன்செய்தவினையாலும் விகாரரூபத்தை யடைகிறார்கள்.

பாபசுவரூபம்.

ச௯—முன்பிறப்பில் சுவர்நந்திருடினவன் கோண நகத்தையும் சுராபாநஞ்செய்தவன் சொற்றைப்பல்லையும் பிரம்மஹத்தி செய்தவன் ஸ்யரோகத்தையும் குருபத்திநியைப் புணர்ந்தவன் பிஜமில்லாமையையும்.

௬௦—ஒருவனிடத்திலிருக்கிற தோஷத்தைச்சொன்னவன் நாற்ற மூக்கையும் இல்லாததோஷத்தைச் சொன்னவன் நாற்றவாயையும் தாநியந்திருடினவன் அங்கக்ருறைவையும் நல்லதாநியத்தில் கெட்டதைக்கலந்து விற்றவன் அதிகவங்கத்தையும்.

௬௧—சோறுதிருடினவன் அக்கிநிபுஷ்டி யில்லாமையையும் குருவுக்குத் தெரியாமலோதினவன் ஊமைத்தன்மையையும் வஸ்திரந்திருடினவன் வெண்குஷ்டத்தையும் குதினாதிருடினவன் நொண்டித்தன்மையையும் மறுபிறப்பில் அடைவான்.

பதினேராவதத்தியாயம். ௩௭௯

௧௨—இவ்விதமான கருமபேதங்களால் ஜடனாயும்- ஊமையாயும்- குருடனாயும்- செவிடனாயும்- பிறந்து விகாரமுள்ள வர்களாயும்- பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்பட்டவர்களாயும்- முன் அநுபவித்ததுபோக மிகுதி இருக்கிறதை யநுபவிக்கிறார்கள்.

௧௩—ஆகையால் எப்போதும் செய்தபாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். இல்லாவிடில் மறுமையில் நரகத்தை யநுபவித்தும் பழிக்கத்தக்க அடையாளங்களோடும் பிறப்பார்கள்.

௧௪—பிரமஹத்தி-சுராபாநம்- சுவர்நம்-திருட்டு-குருபத்திநியைப் புணர்தல்-இவர்களோடு தனித்தனியே சேர்ந்திருத்தல்-ஆக இவ்வைந்தும் மஹாபாதகங்கள்.

௧௫—பெரியோரிடத்துப் பொய்சொல்லுதல்- அரசனிடத்திலு ஒருவனுக்கு பிராணஹாநிவரும்படி கோட்சொல்லுதல்-குருவுக்குப் பொய்யாக வொருதோஷத்தைக் கற்பித்தல்-இவைகள் பிரமஹத்திக்குச் சரியானவைகள்.

௧௬—ஒதினவேதத்தை மறப்பது-தர்க்கசாஸ்திரயுத்தியைக்கொண்டு வேதத்தை நிந்திப்பது-பொய்சாக்ஷிசொல்வது -மித்திரனைக் கொல்வது- நிந்திக்கப்பட்டவைகளான மலமுதலியவற்றைச் சாப்பிடுதல்-இந்த ஆறும் சுராபாநத்திற்குச் சரியானது.

௧௭—நிகேஷபம்- மானுடன்- வெள்ளி- குதிரை- பூமி- வச்சிரம் மணி- இவைகளைத் திருடுவது சுவர்நத்திருட்டுக்குச் சரியானவை.

௧௮—தன்சகோதரிகள் - கந்தியாஸ்திரிகள் - சண்டாளஸ்திரி-தோழன்-பிள்ளை-இவர்களின் மனையாள் இவர்களைப்புணர்வது குருபத்திநியைப் புணர்ந்ததற்குச் சரியானது.

உபபாதகம்.

௩௯—கோஷத்தி - ஈநனுக்கு யாகஞ்செய்வித்தல்-ஒருவன்மனை யானைப் புணர்தல்-தன்னைவிற்றல்- குரு-தாய்-தந்தை-வேதம்-அக்கி ரி- புத்திரன்-இவர்களை உபசரியாமல் நீக்குதல்-பிரமயக்கியம் செ ய்யாமை.

௪௦—பரிவித்தியாயிருப்பது பரிவேத்தாவாயிருப்பது அவர்க ளுக்குப்பெண் கொடுப்பது கலியாணஞ் செய்விப்பது.

௪௧—கந்திகையை அபாயஸ்தாநத்தில் விரலினால் துன்பப்படுத்தி வது அதிகவட்டி வாங்கி ஜீவித்தல்-பிரமசாரியாயிருந்து மைது நஞ்செய்தல்-குளம்- நந்தவநம்- மனையாள் - மைந்தன் - இவர்க ளைவிற்றல்.

௪௨—காலத்தில் உபநயந முதலியவற்றைச் செய்துகொள்ளா மை-சிற்ப்பன்முதலிய பந்துக்களை நீக்குதல்- சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு வேதமோதுவித்தல்-சம்பளங்கொடுத்தோதல்-எள்ளுமு தலியவற்றை விற்றல்.

௪௩—தங்கசாலைமுதலிய விடங்களி லதிகாரஞ்செய்தல்-வெள் ளத்தைத்திடுத்து அணைசட்டுதல்- பூஞ்செடிகளை யழித்தல்-மனைவி யையேனும் வேசியையேனும் கூட்டிக்கொடுத்துப் பிழைத்தல் சியேனயாகஞ்செய்தல்-ஒருவனை மந்திரத்தாலாவது மருந்தாலாவ துகைவசப்படுத்தல்.

௪௪—சமையல் விறகுக்காக பச்சைமரத்தை வெட்டல்-தெய் வத்தைகுறிக்காமல் தனக்காகச்சமைத்தல்-பழிக்கப்பட்ட பதார்தி தம் அந்நம் இவற்றைப்புகித்தல்.

௪௫—சக்தியிருந்து அக்கிரி ஹோத்திரஞ் செய்யாமை

பதினேராவதத்தியாயம். ந அக

பொன் நீங்கலாக மற்றதை திருமிகை-கடனைத்தீர்க்காமை- கெட்ட சாஸ்திரத்தை யோதுதல்-கூத்தாடுதல்- பாடுதல்.

கூசு—தாறியம்- லோகம்-பசு- இவைகளைத்திருடுதல்- குடிக்கிற மனையாளைப் புணர்தல், ஸ்திரீ-சூத்திரன்- வைசியன்- கூத்திரியன் இவர்களைக்கொல்லுதல், இவையெல்லாம் தனித்தனியே உபபாத கமென்றற்கு.

ஜாதிப்பிரம்சகரம்.

கூஎ—பிராமணனுக்கு நோடிண்டாக்குதல் கள்ளு-வெங்காயம் மலம்- இவைகளை முகருதல் புருஷன்வாயில் மைதுறஞ்செய்தல் இவையெல்லாம் தனித்தனியே ஜாதிப்பிரம்சகரங்களாம்.

ஸங்கரிகரணம்.

கூஅ—கழுதை-குதிரை-ஒட்டகம்- மிருகம்-யாளை- வெள்ளாடு- செம்மந்யாடு-மச்சம்-பாம்பு- ஒருமைக்கடா- இவைகளைக் கொல்லுதல் தனித்தனியே ஸங்கரிகரணமாகும்.

அபாத்திரீகரணம்.

கூகூ—நித்திக்கப் பட்டவனிடத்துப் பொருள்வாங்குதல்-வர்த்தகஞ்செய்தல்- சூத்திரசேவைபண்ணுதல் - பொய்சொல்லுதல்- இவையெல்லாம் தனித்தனியே அபாத்திரீகரணம்.

மலிநீகரணங்கள்.

எ0—புழு-பூச்சி-பகழி- இவைகளைக்கொல்லுதல்,கள்ளுக்கூடையில் வைத்துக்கொண்டிவந்த காய்முதலியவற்றைச் சாப்பிடுதல்- பழம்-விறகு-புஷ்பம்- இவைகளைத்திருடுதல் சொற்பவிஷயத்திலுத்கமாக வியசுநப்படுதல் இவையெல்லாம் தனித்தனியே 'மலிநீகரணங்கள்'.

எக—இப்போது சொல்லிவந்த பிரமஹத்திமுதலிய பாபங்களெல்லாம் எந்தெந்தப் பிராயச்சித்தத்தால் போக்கடிக்கப்படுமோ அதை நன்றாகவறியுங்கள்.

பிரமஹத்திபிராயச்சித்தம்.

எஉ—குணமுள்ள பிராமணன் அஞ்ஞாந்தால் பிரம்மஹத்திசெய்துவிட்டால் அந்தப்பிராமணன் மண்டையோடு - அல்லது மற்றொரு மண்டையோட்டையாவது கையில் அடையாளமாக வைத்துக்கொண்டு நாடோறும் எழுவிட்டில் பிணையெடுத்திட்டுப் புசித்துத் தான் பரிசுத்தனாகும்பொருட்டிப் பண்ணிரண்டுவருஷம் காட்டில் குடிசைபோட்டுக்கொண்டு வாசஞ்செய்யவேண்டும்.

எங—ஊத்திரியன் காமகாரத்தினாலே பிரம்மஹத்திசெய்தால் தன்னை பிரமஹத்திசெய்தவனென்றறிந்து ஒருவில்லாளி கொல்லும்படியாக அவன்பாணத்திற்குக்குறியாகக்கடவன், அந்தப்பாணத்தாலடிபட்டு இறந்தாலும் பிழைத்தாலும் பரிசுத்தனாவான். அல்லது எரிகின்றநெருப்பில் தலைமூக்கமூன் றுவிசைவிழக்கடவன்.

எச—மூன்றுவருணத்தாரும் அக்கியாதத்தால் பிரம்மஹத்திசெய்தால் அசுவமேதம்-சுவரஜ்ஜிது-கோமேதம்-அபிஜித்து - விசுவஜித்து-திரிவிருத்து-அக்நிஷித்து-இவைகளிலொருயாகத்தையாவது செய்யவேண்டும்.

எரு—வேத மோதினவர்களாயும் அக்கிநி ஹோத்திரிகளாயும் இருக்கிற மூன்றுவருணத்தாரும் ஒழுக்கமில்லாதபிராமணனை அக்கியாதத்தாற் கொன்றுவிட்டால் அந்தத்தோஷநீங்குவதற்காக ஜிதேந்திரியாளாய்கொஞ்சமாகப்புசித்துக்கொண்டு எதாவதுஒருவேதத்தைமுழுதும்சொல்லிக்கொண்டு நூறுயோசனைதூரம் வரையிலுண்ணியபாத்திரைசெய்யவேண்டும்.

பதினேராவதத்தியாயம். ௩௮௩

௭௭—ஜாதிமாத்திரபிராமணனை அக்கியாதத்தால் தறிகனா பி
ராமணன்கொன்றால் வேதமோதினபிராமணனுக்கு தன்னுடைய
சகலஆஸ்தியையும் தாநஞ்செய்யவேணும் அல்லது அவன்ஜீவநத்
துக்குப்போதுமானவிருத்தியை கற்பித்து பாத்திரமுதலியசாமக்
கிரியைகளோடு வீட்டையாவதுகொடுக்கவேண்டும்.

௭௮—ஜாதிமாத்திரபிராமணனை குணமுள்ளபிராமணன் வேண்
டுமென்றுகொன்றால் காட்டுநெல்லைப்பொறுக்கிச்சாப்பிட்டிக்கொ
ண்டு சரஸ்வதிநதி கண்ணுக்குத் தெரிவதுதுவக்கி அதனுற்பத்தி
ஸ்தாநம்வரையில் பிரவாகத்திற்குஎதிராகப்போகவேண்டும். அல்ல
து நியமமாக மேற்சொன்னபடி புசித்துக்கொண்டு மூன்றுவேத
த்தைபடி மூன்றுதரம் ஓதவேண்டும்.

௭௯—மேற்சொன்ன பன்னிரண்டுவருஷிவரையில் விதிப்படி
ஷ்டவரஞ்செய்துகொண்டு - ஊர் ஓரத்திலிருக்கப்பட்ட மாட்டுத்
தோழம் அல்லது ருஷிஆசிரமம்-மரத்தடி-இந்தவிடத்திலிருந்து
கொண்டு பசு-பிராமணர்-இவர்களுக் குபகாரஞ் செய்யவேண்டி.
யது.

௮௦—அந்தப் பன்னிரண்டுவருஷித்துக்குள் பிராமணனையாவது
பசுவையாவது நீர்-நெருப்பு-இவற்றிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கா
க தன்பிராமணனைவிட்டாலும் அல்லது அவர்களைத் தன்னுயிரைக்
கொடுத்தது வேறேவிதத்திற்காப்பாற்றினாலும் பிரமஹத்தித்தோஷி
த்தினின்று நீங்குவான்.

௮௧—அல்லது ஒருபிராமணனுடைய எல்லாப்பொருளையும்
திருடிக்கொண்டுபோகிற திருடனுடன் மூன்றுதரம் சண்டைசெ
ய்து அத்திருடனைப்பிடித்தாலும் பிடியாவிடினும் ஒரோதடவை
யி லப்பொருளைப் பிடுங்கிவந்துகொடுத்தாலும் பிரம்மஹத்தியி

௩௮௪ மருதர் ம்மசாத்திரம்

னின்று நீங்குவான் அல்லது அந்தப்பிராமணன் அத்திருட்டுப்போனதினால் உயினைவிட யத்தறித்தால் அந்தப்பிராமணனை தன்பொருளைக்கொடுத்து காப்பாற்றினாலும் பிரம்மஹத்தியினின்று நீங்குவான்.

அக—இவ்விதமாக நாடோறும் உறுதியான விரதமுள்ளவனாய் மறதை யடக்கிக்கொண்டு பன்னிரண்டு வருஷம்வரையில் ஸ்திரீ போதமில்லாமல் பிசுஷயெடுத்து ஜீவித்தால் பிரம்மஹத்திதோஷத்தினின்று நீங்குவான்.

அஉ—நற்குணமுள்ள பிராமணன் வேதமோதாத ஒருபிராமணனை அஞ்ஞாந்தல்கொண்டுவிட்டால் அசுவமேதஞ்செய்கிற அரசல்முன்பாக அந்தயாகத்தில் ரித்துவிக்காகவிருக்கிற அநேகம் பிராமணாளுக்கெதிரில் தான்செய்த பிரமஹத்தியைச்சொல்லி அவர்களிடத்தில் ஆஞ்ஞாபெற்றுக்கொண்டு அந்தயாகமுடிவில் அவபிருதஸ்நாநஞ்செய்து தன்பாபத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ளலாம்.

அங—ஏனென்றால் பிராமணன் தருமத்தை உபதேசிப்பதால் அதற்கு அடியாயும், ஸுத்திரியன் தருமம்கெடாமல் காப்பாற்றுவதால் ஹனியாயும் இருக்கிறான் ஆதலால். அவ்விருவர் சமுகத்தில்தன்பாபத்தைத்தெரிவித்து அசுவமேதத்திலும் அவபிருதஸ்நாநஞ்செய்தால் பரிசுத்தனாகிறுனென்று சொல்லப்பட்டது.

அச—பிராமணன்பிறப்பினாலேயே தேவர்களுக்கும் பூசிக்கத்தக்கவனாகவிருக்கிறான். மனிதர்களுக்குள் மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறான். என்பதில் கேழ்க்கவேண்டியதில்லை பின்னும் உலகத்தாருக்கு நம்பத்தகுந்த பிரமாணமாகவிருக்கிறான் இவ்விஷயத்தில் அவனுபதேசிக்கிற வேதமந்திரமேகாரணம்.

பதினேராவதத்தியாயம். ௩௮௫

அரு—ஆதலால் பிராமணர் எதிரில் தான்செய்த பாபத்தைச் சொல்லிக்கொண்டால் அதற்கு மூன்றுக்குற்றையாத வேதமோ தின பிராமணர் எந்தப்பிராயச்சித்தத்தை விதிப்பார்களோ அதைச்செய்தால் அந்தப்பாபம்போய்விடும். ஏனென்றால் அவர்கள் வாக்கே பரிசுத்தமானதல்லவா.

அரு—பிரமஹத்திசெய்த பிராமணன் இப்போதுசொல்லிவந்த பிராயச்சித்தங்களுக்குள் யாதாவதொன்றைப் பரிசுத்தனாய் சாக்கிரவதபுடன்செய்தால் தோஷத்தினின்றிநீங்குவான்.

அரு—பிராமணகருப்பத்தையழித்தாலும், யாகஞ்செய்ய யத்தித்திருக்கிற ஸுத்திரியன்- வைசியன்- ருதுஸ்நாநஞ்செய்திருக்கிறபிராமணப்பெண்-இவர்களைக்கொன்றாலும் இந்தப்பிரமஹத்திக்குவிதித்த பிராயச்சித்தத்தையேசெய்யவேண்டும்.

அரு—பூமி - பொன்- இவைமுதலியவியஷ்யத்தில் பொய்சாக்ஷி சொன்னவனும்-குருவுக்கு-அபவாதங்கற்பித்தவனும், தோழனைக் கொன்றவனும், ஆபிரதாக்கிரியான பிராமணனுடைய தருமபத்தியைக்கொன்றவனும், பிரமஹத்தி பிராயச்சித்தமேசெய்துகொள்ளவேண்டும்.

அரு—இதுவரையில் அக்கியாநத்தால் பிராமணவதைசெய்ததற்கு பிராயச்சித்தஞ்சொல்லப்பட்டது. அடத்தினால் வேணுமென்றுசெய்த பிரமஹத்திக்குப் பிராயச்சித்தமே விதிக்கப்படவில்லை. (அதாவது அதற்கு இந்தப்பிராயச்சித்தம் போராத. இதற்கு டொட்டிப்பாயாவது மூன்றுபங்காயாவது செய்யவேண்டுமென்று கருத்து.)

சுராபாநப்பிராயச்சித்தம்.

கூ0—துவிஜர்கள் காமகாரத்தால் பைஷ்டியென்னும் சுராயத்தைக்குடித்தால் அதற்குப்பிராயச்சித்தமாக அந்தச்சுராயத்தை

௩-அங் மநுதர்ம்மசாத்திரம்

யே நெருப்புநிறமாகக்காச்சி குடிக்கக்கடவர். அதனால் உவனுடல் வெந்துபோனால் பரிசுத்தனாவான்.

கூக—அல்லது நெருப்புநிறமாகக்காச்சப்பட்ட கோழுத்திரம் தண்ணீர் பசுவின்நெய்-பால்-சாணச்சலம்-இவற்றிலொன்றை தானிறக்கும்படி ஒருதரமேனும் இரண்டுதரமேனும் சாப்பிடவேண்டும்.

கூஉ—தெரியாமல் சுராபாநஞ்செய்தவன் அந்தப்பாபத்தைப் போக்குகிறதற்காக கந்தைவஸ்திரம்-சடை- இவைகளைத்தரித்துக் கொண்டு - சாராயச்சட்டியை கையில் அடையாளமாக வைத்துக்கொண்டு ஒருவருஷம்வரையில் நொய்யையாவது பிண்ணுக்கையாவது இரவிலொருவேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்கவேண்டும்.

கூங—பைஷ்டியென்னும் சாராயமானது-அரிசியின் மாவினால் செய்யப்படுகிறபடியால் அது அந்தங்களின்மலம் அந்தமலத்திற்கு பாபமென்றுபெயர். ஆதலால் மூன்றுவருணத்தாரிலொருவனும் அதைக்குடிக்கக்கூடாது.

கூச—சாராயம்*கொடி^௩பைஷ்டி 3 மாத்வி-என மூவகைப்படும். இவற்றில் பைஷ்டிக்கும் மற்றவிரண்டுக்கும் ஒன்றுக்கொன்றுபேதமில்லை ஆகையால் இவையெல்லாவற்றையும் துவிஜாதிகள் குடிக்கக்கூடாது.

கூரு—அநேகவிதமான கள்ளு- மாம்ஸம்-மூன்றுவிதசாராயம் † ஆசவம்இவைகள்-இராக்கதர்-யக்ஷர்-பைசாசர்- அசுரர் - இவர்க

* கொடி-என்பது-வெல்லத்தால்செய்யப்பட்டது, ^௩ பைஷ்டி-என்பது முன்குலோகத்திற் சொல்லியாயிற்று, 3 மாத்வி- என்பது-இலுப்பப்பூவினால்செய்யப்பட்டது.

† ஆசவம்-என்பது-புதிதாயிறக்கின் கள்ளு.

பதினொராவதத்தியாயம். ௩௮௭

என்னுணவு ஆதலால் தேவாந்நமான ஹவிசைப்புசிக்கிற அந்தணர் புசிக்கக்கூடாது. (இது பிராமணஸ்திரீகளுக்குந்தான்விதித்தது)

கூக—எனென்றால் அந்தணன்-சாராயங்குடித்து-மயக்கத்தை யடைந்தால் மலத்தில்விழுவான். அல்லது வேதமந்திரத்தையாவது-தகாதவிடத்திற்சொல்லுவான். அல்லது பிரமஹத்திமுதலிய தகாதகாரியங்களையாவது செய்வான். (இது அனைவருக்கும்சரியானதாகவிருந்தாலும் அந்தணனைக்குறித்தது பிரதானமாகையாலென்று அறிக.)

கூஎ—எவனிடதேகத்தில்வசிக்கிற அந்தரியாமியான பரப்பிரம்மமானது ஒருவிசையாவது சாராயத்தால் நனைக்கப்படுமோ அவனுக்குப் பிராமணத்தன்மைபோய் சூத்திரத்தன்மை வரும் ஆதலாலொருபோதுபுருடிக்கக்கூடாது.

கூஅ—இப்போது சுராபாநத்திற்கு பலவிதமான பிராயச்சித்தஞ்சொல்லப்பட்டது. இனி பொன்ஹிருட்டுக்குப் பிராயச்சித்தஞ்சொல்லப்போகிறேன்.

பொன் ஹிருட்டுக்குப்பிராயச்சித்தம்.

கூக—பொன்னைத்திருமுன பிராமணன் அந்தப் பொன்னை யுடையவனிடத்தில் கொடுத்திவிட்டு தன்தோளில் உலக்கையைவைத்துக்கொண்டு அரசன் முன்பாகப்போய் தன்குற்றத்தைச்சொல்லி என்னை நீர் தண்டிக்கக்கடவீரென்று சொல்லவேண்டும்.

கூ௦—அரசன்-நானே அந்தவுலக்கையைவாங்கி அவனை ஒரோதரமடிக்கவேண்டும். திருடன் அந்தவடிபட்டுச்செத்தாலும் பிழைத்தாலும் பரிசுத்தனாகிறான். அந்தத்திருடன் வேதமோதின பிரா

௩௮௮ மருதர் ம்மசாத்திரம்

மணையிருந்து அவனை அரசன் அடிக்கமாட்டோமென்றால் தவ
த்தினும் பாபத்தைப்போக்கடிக்கவேண்டும்.

௧௦௧—பொன் திருடினதால் வந்தபாபத்தை தவத்தாற்போக்க
மறதுள்ள அந்தணன் காட்டிற்போய் மரவுரி யுடுத்திக்கொண்டு
பன்னிரண்டிருஷும் பிரம்மஹத்திக்குவிதித்த விரதத்ததச்செய்
யக்கடவன்.

௧௦௨—பிராமணன்பொலினைத்திருடினதால்வந்த பாபத்தை
அந்தணனும் மற்றவர்களும் இப்போதுசொல்லிய பிராயச்சித்த
ங்களாற் போக்கடிக்கவேண்டும். குருமனையானேப் புணர்ந்தவன்
மேற்சொல்லும்விதிப்படி தன்பாபத்தைப்போக்கக்கடவன்.

[குருமனையானேப்புணர்ந்ததற்கு-பிராயச்சித்தம்.]

௧௦௩—தாய்-அல்லது-குருபத்திறியைப்புணர்ந்தவன் பிராமண
சபையில் தான்செய்தகுற்றத்தைச்சொல்லி காய்ச்சப்பட்ட இரு
ப்புப்பலகைமேல் படுக்கக்கடவன். அல்லது எரிகின்ற ஸ்திரீரூப
முள்ள இருப்புத்துணை தழுவிக்கொள்ளவேண்டும் இவ்விரண்டா
லும் இறந்தால் பரிசுத்தனாவான்.

௧௦௪—அல்லது தானாகவே-சிசுநம்-விருஷீணம்-இவ்விரண்டை
யுமறுத்து கையிலெடுத்திக்கொண்டு இறக்கிறவனாயில் நிருதிமுலை
யைப்பார்க்கநேராக ஓடவேண்டும்.

௧௦௫—தன்மனைவியென்று பிரமித்து அக்கியாதத்தாற்குருப
த்திறியைப்புணர்ந்தவன் மண்டையோட்டை கையிலெடுத்துக்
கொண்டு மரவுரிதரித்து சடாதாரியாகி மந்தையடக்கிக்கொண்டு
ஒருவருஷம் பிராஜாபத்தியகிரிச்சிரவிரதஞ்செய்யவேண்டும்.

௧௦௬—சுழில்லாதகுருபத்திறியையாவது சுடித்திரியஜாதிமுத
லிய குருபத்திறியையாவது புணர்ந்ததால் வந்தபாபத்தைப்போ

பதினொராவதத்தியாயம். ௩௮௯

கீதுவதற்கு மறதையடக்கிக்கொண்டு காட்டு நெல்லரிசிக்கஞ்சியினு
லாவது காய் கிழங்கினுலாவது மூன்றுமாதம்வளாயில் சாந்திராய
ணவிரதஞ்செய்யவேண்டும்.

௧௦௭—இப்போதுசொலின் பிராயச்சித்தங்களால் மஹாபாபி
கள் பாபத்தைப்போக்கவேண்டும் உபபாதகஞ்செய்தவர்கள் மே
ற்சொல்லும்நானுவிதமான விரதங்களால் பாபத்தைப்போக்கவே
ண்டும்.

உபபாதகத்திற்குப்பிராயச்சித்தம்.

௧௦௮—கோஷத்திசெய்தவன் தலையை முண்டநஞ் செய்து
கொண்டு அந்தப்பசுவின்மேலுல வஸ்திரமாகப்போர்த்துக்கொண்
டு நொய்யரிசியை புசித்துக்கொண்டு ஒருமாதம் பசுமாட்டின்
மேலுத்திலவாசஞ்செய்யக்கடவன்.

௧௦௯—பின்பு காரம் உப்பில்லாமல் இரண்டுமாதம் அந்தத்தை
ஒன்றுவிட்டொருநாள் கொஞ்சமாகப்புசித்துக்கொண்டு அந்தோ
ழத்திலையேவசிக்கவேண்டும் அந்தவிரண்டுமாதமும் இரண்டுகால்
த்திலும் ஜீதேந்திரியனாய் கோழுத்திரத்தால் ஸ்நானஞ்செய்ய
வேண்டும்.

௧௧௦—பின்னும்பசுவில் பசுக்கள் மெயப்போகும்போது பின்
றொடர்ந்து அதுகளின்காற்குளம்பில்நின்றுய்யரக்கிளம்புகிறதூ
ளியை சாப்பிட்டுக்கொண்டு அந்தப்பசுக்களுக்குச் சொரிதல்முத
லியவுபசாரத்தையும் வந்ததந்தையுஞ்செய்து இரவில் சுவற்றில்
சார்ந்துகொண்டு வீராசதமாகவிருக்கவேண்டும்.

௧௧௧—பசுக்கள் நிற்கும்போது கோபயில்லாமல் தானின்று
கொண்டும் நடக்கும்போது தானுநடந்துகொண்டும் பறிக்கும்
போது தான்றியமமாகவுட் கார்ந்துகொண்டும் இருக்கவேண்டும்.

ககஉ—பசுக்கள் தோயினுற்றுண்பப்பட்டாலும், திருடன்-புலி முதலியவற்றாற்றாதப்பட்டாலும், மேடுபள்ளமான பூமியில் விழுந்தாலும், சேற்றிலகப்பட்டுக்கொண்டாலும் தன்சக்திக்குத்தக்கபடி எல்லாவிதத்தாலும் அதுகளைக்காப்பாற்றுக.

ககரு—உக்கிரமமாய் வெய்யிற்காய்ந்தாலும், மழைபெய்ந்தாலும், குளிர்ந்தாலும், காற்றடித்தாலும், தன்சக்திக்குத்தக்கபடி பசுக்களைக்காப்பாற்றாமல் தன்தேகத்தைமாத்திரங் காப்பாற்றக்கூடாது.

ககசு—தன்னுடையவேனும் - அந்நியனுடையவேனும்-விடுகளம்-சுழனி-இந்தவிடங்களில் தாநியம்-பயிர்-இவற்றை பசுக்கள் பகித்தாலும்-கன்றுகளுட்டினாலும்-தாளுட்டாமலும்- ஒருவனோடு சொல்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

ககரு—கோஷத்திசெய்தவன் இவ்விதமாக மூன்றுமாதம்வரையில் விரதத்தையநுஷ்டித்தால் அந்தப்பாபம்போய் பரிசுத்தனாவான்.

ககசு—பின்பு வேதமோதிரல்லொழுக்கமுள்ள அந்தணனுக்கு ஒரு இடபத்துடன் பத்துப்பசுவை தாநஞ்செய்யக்கடவன். அவ்வளவுபொருள் தனக்கில்லாவிடில் தன்பொருண்முழுதையும் அந்தணர்களுக்குக்கொடுக்கக்கடவன்.

ககசு—மேற்சொல்லுமடையாளமுள்ள அவகீர்ணி நீங்கலாக மற்ற உபபாபிகளனைவரும் பரிசுத்தியின்பொருட்டு கோஷத்திக்குச் சொல்லியபிராயச்சித்தத்தையேனும் அல்லது அந்தந்தப்பாபத்திற்குத்தக்கபடி சாந்திராயணவிரதமேனும் செய்யவேண்டும்.

அவகீர்ணிபிராயச்சித்தம்.

ககஅ—அவகீர்ணியானவன் ஒற்றைக்கண்ணுள்ள கழுதையிற்

பதினொராவதத்தியாயம். நூக

வபையினுல்பாகளக்கியவிதிப்படி இரவில் நாம்சந்தியில் நிருத்தே வதையைக்குறித்து ஹோமஞ்செய்யவேண்டும்.

ககக—அக்நியில் விதிப்படி நிருத்தேவதையைக்குறித்து கழுதையின்வபையினுல் ஹோமஞ்செய்து பின்பு-வாயு-பிரஹ்மபதி-இந்திரன்-அக்கிநி-இவர்களுக்கு வேதஇருக்கினுல் ஆஜ்யஹோமம்செய்யவேண்டும்.

கஉ௦—விரதாநுஷ்டானமுள்ள பிரமசாரி ஸ்திரீயோநியில் இரோதனைவிட்டால் அவன்விரதமழிந்துபோவதால் அவனை அவகீர்ணியென்றுபெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கஉ௧—அந்த அவகீர்ணியின் பிரம்மதேஜசு வாயு-பிரகற்பதி-இந்திரன்-அக்கிநி-இவரைச்சாருகிறது ஆதலால்வர்களுக்கு ஹோமஞ்செய்க.

கஉ௨—இவ்விதமாககர்த்தபயாகத்தால் பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொண்டபின்பு அக்கழுதையின்றோலைத் தரித்துக்கொண்டு தனக்குற்றத்தையனைவருமறியும்படியாகக் கூவிச்சொல்லிக்கொண்டு ஏழு வீட்டில் அந்நபிகளையெடுக்க.

கஉ௩—அவ்வேழுவிட்டிலெடுத்த பிணையை ஒருவனைபுசித்துக்கொண்டு திரிகாலங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்க இவ்விதமாக ஒருவருஷஞ்செல்ல பரிசுத்தனாவான்.

(ஜாதிப்பிரம்சகரமுதலியபாபப்பிராயச்சித்தம்.)

கஉ௪—ஜாதிப்பிரம்சகர பாபங்களில் யாதாவதொன்றைவேண்டுமென்றுசெய்தால் சாந்தபநக்ஷிர்ச்சிரத்தையும், அக்நியாநத்தாற்செய்தால் பிராஜாபத்திய க்ஷிர்ச்சிரத்தையும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கஉ௫—சங்கீரணம்-அபாதீரீரணம்-இவைகளில் எதையா

வதொன்றைச் செய்தவனுக்கு ஒருடாதம்சாந்திராயண விரதமிருப்பதும் மலிந்கரணஞ்செய்தவனுக்கு மூன்றுநாள் கொதிக்கிற அரிசிக்கஞ்சிநீரை சாப்பிட்டிருப்பதும் பிராயச்சித்தம்.

[க்ஷத்திரியன்முதலானவரைக்கொன்றதற்குப்பிராயச்சித்தம்]

௧௨௬—ஒருவன் குணமுள்ளக்ஷத்திரியனை தெரிந்துகொன்றால் பிரமஹத்திக்குவிதித்த பனிரண்மவருஷி பிராயச்சித்தத்தில் நாலிலொருபங்கும் குணமுள்ளவைசியனைக் கொன்றால் எட்டிலொன்றும் ஒழுக்கமுள்ள சூத்திரனைக்கொன்றால் பதினாறிலொன்றும் பிராயச்சித்தமாகும்.

௧௨௭—அந்தணன் தெரியாமல் க்ஷத்திரியனைக்கொன்றால் அதற்குப்பிராயச்சித்தமாக ஒரு இடபத்தோடு ஆயிரம்பசுக்களைத்தாநஞ்செய்க.

௧௨௮—அல்லதுசுடைதறித்து ஊருக்குவெளியில் மரத்தடியில் வாசஞ்செய்துகொண்டுமூன்றுவருஷம் பிரமஹத்திக்குவிதித்த விரதத்தையறுசரிக்க. (மண்டையோடுதறிக்கவேண்டியதில்லை யென்பதற்காக மறுபடியும்சொல்லியது.)

௧௨௯—அந்தணன் நல்லொழுக்கமுள்ளவைசியனைத் தெரியாமற்கொன்றால் மேற்சொல்லியபடி ஒருவருஷம் இருக்கவேண்டும் அல்லது ஒரு இடபத்தோடு நூறுபசுவைத்தாநஞ்செய்க.

௧௩௦—அந்தணன் தெரியாமல் ஒழுக்கமில்லாத சூத்திரனைக்கொன்றால் மேற்சொல்லியபடி ஆறுமாதம்வரையில் விரதமிருக்க அல்லது ஒரு இடபத்துடன் பத்துவெள்ளைப்பசுக்களை வேதமறிந்த அந்தணனுக்குத் தாநஞ்செய்க.

௧௩௧—பூனை-அணில்-காடை-தவளை-நாய்-உமிழ்பு-கோட்டான்-காக்கை-இவைகளிலொன்றைக்கொன்றால் காமகாரத்தினால் செய்த

பதினோராவதத்தியாயம். ௩௯௩

சூத்திரவதைக்குவிதித்த பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டியது. (அதாவதுமுன்உபபாதகத்தில் சூத்திரவதைக்குவிதித்த பிராயச்சித்தமான மூன்றுமாசவிரதம் அல்லது. சாந்திராயணவிரதம் இதைச் செய்யவேண்டுமென்றகருத்து)

௧௯௨—மேற்சொல்லியவைகளைத்தெரியாமற்கொன்றால் மூன்றுநாள்பால்சாப்பிட்டு உபவாசமிருக்கவேண்டும். அதற்குச்சகத்தியில்லாவிடில் மூன்றுநாள்வரையில் நாடோறும்ஒருயோசனைதூரநடக்கவேண்டும். அதற்குஞ்சகத்தியில்லாவிடில்மூன்றுநாள்புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குஞ்சகத்தியில்லாவிடில் மூன்றுநாள்வருண மந்திரத்தையாவது செபஞ்செய்யவேண்டும்.

௧௯௩—பிராமணன் நல்லபாம்பையடித்தால் கூரானவோரிருப்புத்தடியையும் மற்றபாம்பையடித்தால் வைக்கோல்கமையை யும்சொற்பவிலையுள்ள ஈயப்பாத்திரத்தைபுந் தாநஞ்செய்யவேண்டும்.

௧௯௪—பன்றியைப்பிராமணன்கொன்றால் ஒருகுடம்நெய்யையும், ஊர்க்குருவியைக்கொன்றால் நாலு* ஆடகம் என்னையும், கிளியைக்கொன்றால் இரண்டுவருஷிப்பசுவின்கன்றையும், கிளைஞ்சப்பகியைக்கொன்றால் மூன்றுவருஷிக்கன்றையும் பிராமணனுக்குத்தாநங்கொடுக்க.

௧௯௫—அன்னம்- கொக்கு-நாரா - மயில்-குரங்கு-பரந்து-பாசைப்பகி-இவைகளிலொன்றைக்கொன்றால் பிராமணனுக்கு ஒரு கோதாநஞ்செய்யவேண்டும்.

௧௯௬—குதிரையைக்கொன்றால் வஸ்திரதாநமும், யானையைக்

* ஆடகக்கணக்கை-ஏழாவதத்தியாயத்தில்

௧௨௬-வது-சுலோகத்திற்கான்க.

கொன்றால் ஐந்துகறுப்புஇடபதாநமும், வெள்ளாடு-அல்லதுசெம்மறியாடு இவைகளைக்கொன்றால் ஒருஇடபதாநமும், கழுதையைக்கொன்றால் இரண்டுபருஷ பசுவின்கன்றுதாநமும், செய்ய வேண்டும்.

௧௩௭—மாம்ஸஞ்சாப்பிடுகிற மிருகங்களையடித்தால் பாலுள்ள வொருபசுவையும், மாம்சந்தின்னாத மான்முதலிய மிருகங்களையடித்தால் ஈராதஒருகிடாரியையும், ஒட்டகத்தைக்கொன்றால் ஒரு குன்றியிடைபொன்னையும் தாநங்கொடுக்க.

௧௩௮—கற்புறிலையில்லாத பிராமணஸ்த்திரீயைக்கொன்றால் ஒருசேணத்தையும், அவ்விதக்ஷுத்திரியஸ்த்திரீயைக்கொன்றால் வில்லையும், அவ்விதவைசியஸ்த்திரீயைக்கொன்றால் வரையாட்டையும், அவ்வித சூத்திரஸ்திரீயைக்கொன்றால் ஒருசெம்மறியாட்டையும், தாநங்கொடுக்க.

௧௩௯—பாம்புமுதலிய ஜெந்துக்களைக்கொன்றதற்குப் பிராயச்சித்தமாகப்பொருள்கொடுக்கச்சக்தியில்லாத பிராமணன் அந்தந்தப்பாபத்தைப்போக்குதற்கு ஒவ்வொருபிராஜாபத்தியகிரிச்சிரம் செய்யக்கடவன்.

௧௪௦—எலும்புள்ள ஒணன்முதலியபிராணிகளை ஆயிரம்வரையில் கொன்றாலும் எலும்பில்லாத ௩-எலும்பு-கொசுமுதலிய பிராணிகளை ஒருபண்டிபாரம்வரையில் கொன்றாலும் சூத்திரவதைக்கு விதித்த பிராயச்சித்தஞ்செய்யக்கடவன்.

௧௪௧—எலும்புள்ள ஒணன்முதலியவற்றில் யாதாவதொன்றைக்கொன்றால் ஒருபணம் பிராமணனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும். எலும்பில்லாதவற்றில் ஒன்றைக்கொன்றால் பிராணயாமஞ்செய்தால்பரிசுத்தனாவான்.

பதினேராவதத்தியாயம். ௩௯௫

கசஉ—பழங்கொடுக்கிறமரம்-செடி-புதர்-மரங்களின்மேற்பட
நீந்திருக்குங்கொடி-புஷ்ப்பித்திருக்கிற பூசணிமுதலியகொடி - இ
வைகையொருக்கால் தெரியாமற் சேதித்தால் நூறுகாயத்திரி செ
பஞ்செய்யவேண்டும்.

கச௩—அந்தமுதலானவை வெல்லமுதலிய இரசம் இலுப்பை
ப்பூமுதலியபலபல புஷ்ப்பங்கள்-அத்திமுதலியபழங்கள்- இவைக
ளிலுண்டான ஜெந் துக்களை தெரியாமற்புசித்தவன் நெய்சாப்பிட்
டாற்பரிசுத்தனாவான்.

கச௪—உழுதவிடத்திலும்-காட்டிலும்- முளைத்திருக்கிறசெடிக
ளை வீணாகவெட்டினால் ஒருதிறம் பால்மாத்திரஞ்சாப்பிட்டுக்கொ
ண்டு பசுவைப்பின்னொடர்ந்து செல்லவேண்டும்.

கச௫—தெரிந்துநீதெரியாமலும் செய்யப்பட்டகொலைக்கு இ
ப்போதுசொல்லிய பிராயச்சித்தங்களைச்செய்தால் பரிசுத்தனாவா
ன் இனி அபகூயபக்ஷணத்துக்குப்பிராயச்சித்தஞ் சொல்லுகிறே
ன்கேளுங்கள்.

அபகூயபக்ஷணப்பிராயச்சித்தம்.

கச௬—அந்தணனறியாமற்களைக்குடித்தால் அபத்தகிரிச்சிர
த்தைச்செய்து புநருபநயநஞ்செய்துகொண்டால் பரிசுத்தனா
வான். தெரிந்துகுடித்தால் பிராணனிருக்கும்படியான பிராயச்சி
த்தமில்லையென்பது சாஸ்திரமுறை.

கச௭—சாராயபாத்திரம்-கள்ளுபாத்திரம்-இவைகளி லிருக்கிற
தண்ணீரைக்குடித்தால் சங்கமலரைப்போட்டுக் காச்சினபாலைமா
த்திரம்-ஐந்துநாள்குடித்து உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

கச௮—சாராயங்-கள்ளு-இவைகளைப்பரிசுத்தாலும் தாநங்கொ
டுத்தாலும் - வாங்கினாலும் குத்திரன்குடித்துமிசுந்த தண்ணீரைக்

குடித்தாலும் மூன்றுநாள் தருப்பைப்போட்டு காச்சின கொதிக்கிற தண்ணீரை சாப்பிட்டிருக்கவேண்டும்.

கசுக—லோமபாநஞ்செய்தபிராமணன்-சாராயங்குடித்தவன் முகநாற்றத்தைமோந்தால் ஜலத்துக்குள் மூழ்கிக்கொண்டு மூன்று பிராணாயாமஞ்செய்து நெய்யைச்சாப்பிட்டால் பரிசுத்தனாவான்.

கரு 0—துவிஜாதிகளான-பிரம்ம-ஷுத்திரிய-வைசியர்-மூவரும் அக்கியாநத்தால் மலம்-மூத்திரம்-கள்ளில் சம்பந்தப்பட்ட வஸ்து இவைகளைச்சாப்பிட்டால் புநருபநயநஞ்செய்யவேண்டும்.

புநருபநயநவிதி.

கருக—புநருபநயநஞ்செய்யும்போது- ஸ்வரம்-மூஞ்சி-தண்டம்-பிணையெடுப்பது-இந்தவிரதங்களுக்கிடையாது.

கருஉ—தெரியாமையால்-சாப்பிடத்தகாதவனந்தம் ஸ்திரீ சூத்திராள்சாப்பிட்டசேஷம்-தகாதமாம்ஸம் இவைகளைப்புகித்தால் ஏழுநாளாவரையில் நாடோறும் ஒருதரம் கோதுமைக்கஞ்சி குடித்திருக்கவேண்டும்.

கருரு—சூத்தமாகவிருந்தபோதிலும் புனித்தபதார்த்தங்கள் விபீதக கஷாயங்கள் திரிந்துபொன்பால்முதலியவைகள் இவைகளில்யாதாகிலுமொன்றைப் பிராமணன்சாப்பிட்டால் அதுஜீரணமாகிவரையில் புரிசுத்தனாகமாட்டான்.

கருசு—ஊர்ப்புன்றி-கழுதை-ஒட்டகம்-குள்ளநரி-குரங்கு-காசிகை-இவைகளின் மலமூத்திரங்களை பிராமணன்நெரியாம லொருகால் சாப்பிட்டால் சாத்திராயணவிரதஞ்செய்யவேண்டும்.

கருரு—உலர்ந்தமாம்ஸம்-காளான்-இன்னமாம்ஸமென்று தெரியாத மாம்ஸம் கசாப்புக்கடையில்விற்பது இவைகளைச்சாப்பிட்டாலும் சாத்திராயணவிரதமேசெய்க.

பதினோராவதத்தியாயம். ஊ௯

க௯௬—அரிசி மாம்ஸஞ்சாப்பிடுகிற-ஊர்ப்பன்றி - ஒட்டகம் ஊர்க்கோழி-மனிதன்-காகம்-கழுதை-இவைகளின் மாம்ஸத்தைத் தெரிந்துபுசித்தால் தட்டிகிரிச்சிரத்தை அதுஷ்டிப்பது பிராயச்சித்தம்.

க௯௭—ஸமாவர்த்தநவிரதமாகாத பிரமசாரி சபின்மகரணத்துக்குமுன் மாசிக்கிரார்த்தத்தில் பிராமணார்த்தமிருந்தால் மூன்றுநாளுபவாசமிருந்து அதற்குள் ஒருநாள் ஜலத்தில்வசிக்கவேண்டும்.

க௯௮—மேற்சொன்னபிரமசாரி தெரியாமலாவது ஆபத்திலாவது மதுமாம்ஸத்தைப்பக்கித்தால் பிராஜாபத்தியகிரிச்சிரம்செய்து தன் ஸமாவர்த்தநவிரதத்தை முடிக்கவேண்டும்.

க௯௯—பூனை-எலி-காக்கை-நாய்-அணில்-இவைகள்தின்ற மிருதியையும்-மயிர்-புழு இவைகள்சம்பந்தப்பட்டவையும், துளி மண் போட்டுக்கொள்ளாமற்சாப்பிட்டால் தர்ப்பைபோட்டுக்கொதிக்கக்கொதிக்கக்காய்ச்சினஜலத்தை சாப்பிடவேண்டும்.

க௯௦—தண்ணீர்மசுத்தியை விரும்புகிறவன் மேற்சொல்லப்பட்ட சாப்பிடக்கூடாத அந்நத்தை தெரிந்து சாப்பிடக்கூடாது. தெரியாமற்சாப்பிட்டால் உடனே வாந்திசெய்யவேண்டும். அல்லது விதிப்படியாக பிராயச்சித்தத்தினால் சுத்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். வாந்திசெய்தபகூத்தில் லகுவானபிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளலாம்.

க௯௧—அபகூயபக்ஷணத்திற்கு இதுவரையில் பிராயச்சித்தஞ்சொல்லிமுடிந்தது இனி பலவிதத்திருட்டிற்கு பிராயச்சித்தஞ்சொல்லுகிறேன்.

[பலவிதத்திருட்டிற்குப்-பிராயச்சித்தம்.]

கசுஉ—பிராமணன் தன்ஜாதியான்வீட்டில் அதிகமானதாநியம்-அந்தம்-பொருள்-இவைகளை வேண்டுமென்றுதிருடினால் தனித்தனியே ஒருவருஷம்வரையில் அந்தத்திருட்டுக்குத்தக்கபடி பிராஜாபத்திய கிரிச்சிரவிரதமிருக்கவேண்டும்.

கசுரு—புருஷன்-ஸ்திரீ-சேஷத்திரம்-வீடு-இவைகளையும்-கிணறு-தூவு-இவைகளின் ஜலத்தையும் திருடினால் தனித்தனியே சாந்திராயணவிரதஞ்செய்யவேண்டும்.

கசுச—சொற்பவிலையுள்ளதகரம் - தூராய்முதலிய பொருள்களை திருடினால் அதை உடையவனுக்குக்கொடுத்த பின்பு தனித்தனியே சாந்தபநவிரதம் இருக்கவேண்டும். எல்லாத்திருட்டுவிஷயத்திலும் பொருட்காரனுக்குப் பொருளைக்கொடுத்துத் தான்-பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளவேண்டியது.

கசுரு—பலகாரம்-பாயசம்-வாகநம்-படுக்கை-ஆசனம்-புஷ்பம்-பழம்-கிழங்கு-இவைகளிலொன்றைத்திருடினால் பஞ்சகவியஞ்சாப்பிடுவது பிராயச்சித்தம்.

கசுசு—சுலபமான-புல்-வைக்கோல்-விறகு-மரம்-அரிசி- வெல்லம்-வஸ்திரம்-தோல்-மாம்ஸம்-இவற்றிலொன்றைத்திருடினால் மூன்றுநாளுபவாசமிருக்கவேண்டும்.

கசுஎ—மணி-முத்து பவளம்-செம்பு-வெள்ளி-இரும்பு-வெண்கலம்-கல்லு-இவற்றிலொன்றைத் திருடினால் நொய்யரிசியைப் பண்ணிரண்டுநாள் புசித்திருக்கவேண்டும். இந்தப்பிராயச்சித்தமெல்லாம் ஒருக்கால்செய்தவிஷயம் அல்லது உடையவனைவிட திருடினவன் குணமுள்ளவனாயிருக்கும்விஷயம்.

கசுஅ—பஞ்ச-பட்டி-நூல்-ஆட்டின்மயிர்- இரண்டுஞாய்ப்புள்ள

மாடுமுதலியவை-ஒற்றைக்குளம்புள்ள குதிரைமுதலியவை-பகி-
சந்தநமுதலிய ஒஷிதி-கயறு-இவற்றிலொன்றைத்திருமுனல் முன்
றுநாள் பால்சாப்பிட்டிருக்கவேண்டும்.(இதுவரையில் சொல்லிய
தில் சிலஉயர்ந்தசரக்காயும், சில தாழ்ந்தசரக்காயும் இருக்கின்றமை
யால் விலையில் சரியானவையென்று அறியவும்.)

௧௯௯—துவிஜன்-திருமுனபாபத்தை இந்தவிரதங்களால் போ-
க்கவேண்டும். புணரத்தகாதவர்களை புணர்ந்தால் மேற்சொல்லிய
விரதங்களால் பாபத்தைப்போக்கவேண்டும்.

(அகம்மியாகமநப்பிராயச்சித்தம்.)

௧௯௦—உடன்பிறந்தாள்- தோழன்மனையாள்-மருமகள் - கந்தி-
யாஸ்திரீ-சண்டாளஸ்திரீ-இவர்களுக்குள்-ஒருவரிடத்தில் அடிக்கடி
இரோதசைவிட்டால் குருமனையாளைப்புணர்ந்தவனுக்கு சொல்லி-
ய பிராயச்சித்தத்தைச்செய்யவேண்டும்.

௧௯௧—அத்தைமகள்-பிள்ளைதர உடன்பிறந்தாள்-தாயுடன்பிற-
ந்தாள்மகள் - அம்மான்மகள் இவர்களைப்புணர்ந்தால் தனித்தனி-
யே சாந்திராயணவிரதமிருக்கவேண்டும்.

௧௯௨—மேற்சொல்லிய அத்தைப்பெண்-அம்மான்பெண்-சிறிய
தாயின்பெண்-அல்லது பெரியதாயின்பெண்- இந்தமூவர்களைபும்
புத்திசாலியாயிருப்பவன் விவாகஞ்செய்யக்கூடாது. செய்தால்
இம்மையில்பித்தனாவான். மறுமையில் நரகத்தில்விழுவான். ஏனெ-
ன்றால் அவர்கள் ஞாநிஸ்திரீகளுக்குச் சரியானவர்களல்லவா ஆகை-
யால் விவாகத்திற்குத்தகாதவர்கள்.

௧௯௩—மனிதன். பசுஜாதிநீங்கலாக மற்ற மிருகஜாதியிலும் தா-
மையானவன் -தனக்குப்பந் துவில்லாதவன் இவர்களையோநியிலும்
ஜலத்திலும் இரோதசைவிட்டால் சாந்தபந்கரிச்சிரம் செய்யவே

ணமும். பசு யோநியில்விடடால் அவகீர்ணிக்குவிதித்த பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டியது.

கஎச—துவிஜன் மாடுகட்டிய பண்டமுதலிய வாகதத்திலும் ஜலத்திலும்-பசுலிலும்-மனைவியிடத்து மைதுநஞ்செய்தால் கடடியிருக்கிறவஸ்திரத்தோடு ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும். புருஷனுடன் ஆலிங்கநம்செய்து எவ்விதமாயாவது அவன்மீது ரோதலை விட்டாலும் இந்தப்பிராயச்சித்தந்தான்.

கஎடு—பிராமணன் அக்கியாநத்தால் சண்டாளஸ்திரீ முதலிய நநஜாதிஸ்திரீகளைப்புணர்ந்தாலும், அவர்களிடத்திற் புசித்தாலும் அவர்களிடத்தில் தாநம்வாங்கினாலும், பதிதனுவான். தெரிந்துசெய்தால் அந்தச்சாதியாயே ஆய்விடுவான்.

கஎசு—மிகவும் வியபிசாரியான மனையாளை கணவன் ஒருகாரியஞ்செய்யவிடாமல் ஒருவீட்டிற்குள்ளடைத்து அவளுக்கு பிறன் மனையாளைப்புணர்ந்தவனுக்குவிதித்த பிராயச்சித்தத்தைச் செய்துவைக்கவேண்டியது. ஒருகால் வியபிசரித்தால் அவளுக்கு மேற்சொன்னதில் பாதிபிராயச்சித்தம் செய்துவைக்க.

கஎஎ—மறுபடியும் அவள்ஒருக்கால் தன்ஜாதிபுருஷனுல் அழைக்கப்பட்டு அவனைப்புணர்ந்தால் அவளுக்கு பிராஜாபத்தியகிரிச்சிரமும், சாந்திராயணமும், பிராயச்சித்தமென்று மதுமுதலியவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கஎஅ—துவிஜாதியானவன் சண்டாளஸ்திரீயோடு ஒருராத்திரி புணர்ந்தால் அந்தப்பாபத்தை மூன்றுவருஷம் பிணையெடுத்துக் காப்பிட்டுக்கொண்டு எப்போதும்-காயத்திரி ஜெபஞ்செய்து போக்கவேண்டும். சிலர் இது விவாகம்செய்யப்படாத சூத்திரஸ்திரீயோடுபுணர்ந்த விஷயமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

கஎஃ—இதுவரையில் பலவிதகொலை-அபகூயபகூணம் - பல விததிருட்டு-அகம்மியாகமதம்- இவற்றைச்செய்கிற மஹாபாபிக ளான நாலுவகுப்பாருக்கு பிராயச்சித்தஞ்சொல்லப்பட்டது. இ ன்ளிப் பதிதர்களோடு கூடினவர்களுக்கு பிராயச்சித்தஞ் சொல்லு கிறென்கேளுங்கள்.

ஸம்ஸர்க்கிப்பிராயச்சித்தம்.

கஅ0—பதிதனோடு ஒருவாஹந்தத்திலேறுவது-ஒருஆஸந்தத்திலிரு ப்பது-ஒருபடுக்கையிற்படுப்பது- இவைகளைச்செய்தால் ஒருவரு ஷ்த்திற்பதிதனாவான். அவனுக்கு யாகஞ்செய்வித்தாலும் ஒதுவித் தாலும் அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்தாலும் உடனேபதித னாவான்.

கஅக—எவனெவன் எந்தெந்தப்பாபியோடுமேற்சொன்னபடி. சேர்வானோ அவனவன் அந்தந்தப்பாபிக்குச் சொல்லியவிரதத் தை அவனுடனேசேர்ந்த தோஷிந்நகுதற்காக தானுஞ்செய்யவே ண்டும்.

கடப்பிரஹ்விதி.

கஅஉ—பதிதன் பிராயச்சித்தம் செய்யாவிடில் அவனுடைய சபிண்டன்-சோதகன்-இவர்கள் அவன்தோஷித்தைக்கேட்டவுடனே நவமிதிதியில்-சாயங்காலத்தில் அவனுடைய எல்லாப்பங்காளிகளு க்கும், புறோசிதனுக்கும், குருவுக்கும் முன்பாக ஊருக்குவெளியி ல்தருப்பணஞ்செய்யவேண்டும்.

கஅரு—அப்போதுஅந்த ஞாநிகள் தங்கள்வேலைக்காரியைக்கொ ண்டி ஜலநிறைந்தவொரு படைமயகடத்தை கொண்டு வரச்சொல்லி அதில் அந்தப்பதிதனை ஆவாஹந்தஞ்செய்து பின்பு அதைப்பிணத் தைப்போல் தென்முகமாகவுதைத்துத்தள்ளிவிட்டு பந்துக்களோ டு ஒருநாள்தீட்டிடுக்கவேண்டியது.

கஅச—பின்பு அந்தப்பதிதனோடு உளுக்காரவும் பேசவும்கூடாது. அவனுக்கு தகப்பன்பொருளில் பங்குகொடுக்கக்கூடாது. அவனோடுசேர்ந்து ஹவ்வியகவ்வியங்களை செய்யக்கூடாது. கடன்கொடுக்கவும் அவன்செய்யும் சிரார்த்தத்தில் பிராமணர்த்தமிருக்கவுங்கூடாது.

கஅரு—அவன் ஜ்யேஷ்டன்மரியாதைக்கு தக்கவனல்ல அவனுக்கெடுகூறுங்கிடையாது. அவனுக்கமித்த சகோதரன் குணசாலியாயிருந்தால் அவனுக்கந்தவெடுகூறக்கொடுக்கவேண்டும்.

கஅசு—பதிதன் விதிப்படி பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொண்டபின்பு புண்ணியதீர்த்தத்தில் அவன்ஞாதிக்களனைவரும் அவனுடன் ஸநாநஞ்செய்து ஜலநிறைந்த புதுக்குடத்தை ஜலத்தில்போடவேண்டும்.

கஅஎ—அக்குடத்தைத்தண்ணீரிற்போட்டபின்பு அந்தப்பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டவன் 'தண்வீட்டிழற்குவந்து தான்பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாததற்குமுன் இறந்துபோன பங்காளிகளுக்குத்தான்செய்யவேண்டிய தருப்பனாதிக்காரியங்களைச் செய்யவேண்டியது.

கஅஅ—பதிதையானஸ்திரீகளுக்கும் இந்தவிதிப்படியாகவே செய்யவேண்டியது. ஆனால் அந்தஸ்திரீகள் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு வீட்டுக்குவெளியி லொரு குடிசைகட்டிக்கொடுத்து அந்தம்-வஸ்திரம்-தண்ணீர் - இவைகள் மாத்திரங்கொடுக்கவேண்டியது.

கஅஆ—பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாத பாபிகளோடு தாநப்பிரதிக்கிரகமுதலிய வொருகாரியமுஞ்செய்யக்கூடாது. பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டபின் அவர்களை முன்செய்தபாபத்தால் நித்திக்கவுங்கூடாது.

கூக—ஆனால் சிசுஹத்தி-ஸ்திரீஹத்தி-செய்தவன்- நன்றிகெட்டவன்-சரணமடைந்தவனைக்கொன்றவன்-இவர்கள்விதிப்படி பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டாலும் அவர்களோடு ஸகவாசஞ்செய்யக்கூடாது.

கூக—துவிஜாதிகளுக்கு சொல்லியகாலத்தில் உபநயநஞ்செய்து காயத்திரியுபதேசிக்கப்படாவிடில்மூன்றுபிராஜாபத்திய கிரிச்சிரஞ்செய்துவைத்து உபநயநஞ்செய்துவைக்கவேண்டியது.

கூக—உபநயநமாயிருந்தும் வேதமோதாமலும் நித்தியகர்மங்களைச்செய்யாமலுமிருக்கிற துவிஜன் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ள இச்சித்தால் அவனுக்கும் மேற்சொன்ன மூன்றுபிராஜாபத்தியகிரிச்சிரத்தையேவிதிக்க.

கூக—பிராமணன் துரிதாநப்பிரதிக்கிரகத்தால் பொருள்சம்பாதித்தால் அதை தாநங்கொடுத்தாவிட்டாலும் ஜெபதபாதிகளைச்செய்தாலும் சுத்தனாவான் விற்கத்தகாத தடாகம்முதலியவற்றைவிற்றாலும் இந்தப்பிராயச்சித்தமேசெய்துகொள்க.

கூக—துரித்தாநப் பிரதிக்கிரகஞ்செய்தவன் அப்பொருளைத் தாநங்கொடாவிடில் ஒருமாதம்வரையில் பாலைச்சாப்பிட்டுக் கொண்டு பசுவின்றோழத்தில் மறம்வேறிடத்திற்செல்லாமல் வசிக்கவேண்டும்அல்லதுஅந்நாள்வரையில்நாடோறும் மூவாயிரங்காயத்திரிசெபஞ்செய்யவேண்டும்.

கூக—மேற்சொல்லியவிரதத்தினால் இளைத்திருக்கிற அந்தத்துரித்தாநம்வாங்கினவனைப்பார்த்து பெரியோர்கள்நீ எங்களுக்குச்சரியாகவிருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறையா அப்படியிச்சித்தால் இனியிவ்விதகாரியம் செய்யாமலிருப்பையாவென்றும் கேட்கவேண்டியது.

ககக—அவனும் அந்தப்பெரியோர்களிடத்தில் இனி நான்சத் தியமாச்செய்யவில்லையென்று சொல்லி பசுக்களுக்கு புல்போட வேண்டியது. அந்தப்புல்லு பசுக்கள் தின்னும்போது பரிசுத்தமா னவிடத்தில் பெரியோர்கள் அவனை தங்கள்தோஷ்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ககக—விராத்தியனுக்கு புரோகிதன் செய்துவித்தாலும் நாய் தந்தை குருநீங்கலாக மற்றவர்களுக்குக்கருமஞ் செய்தாலும் அஹி நமென்னும் அபிசாரயாகஞ் செய்தாலும் மூன்றுபிராஜாபத்திய கிரிச்சிரம் செய்யவேண்டும்.

ககஅ—சரணமுடைந்தவனை சகத்தியிருந்து காக்காவிட்டாலும் தகாதவனுக்கு வேதமோதுவித்தாலும் ஒருவருஷிகாலம் கோது மைஅரிசியைப் புசித்து அந்தப்பாபத்தைப்போக்கவேண்டும்.

ககக—துவிஜாநிகளை-நாய்-குள்ளநரி-பூனைமுதலியசெந்து-கழுதை-மனிதன்-குதிரை-ஒட்டகம்-பன்றி-இவைகள் கடித்தால் பிராணயாமஞ் செய்தால் பரிசுத்தராவார்.

உ00—பந்தி துஷ்கரான திருடன் முதலிய பந்திகள் ஒருமாதம் வரையில் இவ்விரண்டுநாளுபவாசமிருந்து மூன்றாநாள் சாயங்காலத்தில் புசித்து நாடோறும் வேதஸம்ஹ் தாஜெபமும் பிராயச்சித்தஹோமமுஞ் செய்தால் பரிசுத்தராவார்கள்.

உ0க—துவிஜன் ஊமகாரத்தினால் ஒட்டகம்-கழுதை-இவைகள் கட்டப்பட்டிருக்கிற பண்டிமுதலியவாகதத்தில் ஏறினால் துணியிலல்லாமல் நிருவாணமாய் ஸ்நாநஞ் செய்து பிராணயாமஞ் செய்தால் பரிசுத்தனாவான்.

உ0உ—சௌசத்திக்கு ஜலமில்லாதவிடத்திலாவது ஜல மத்தியிலாவது தேஹோபாதிபொறுக்கக்கூடாததினால் ஜலத்தையேனு

ம், மலத்தையேனும், விஸர்ஜனம்செய்தால் ஊருக்குவெளியிலிருக்கிறநதீஜலத்தில் கட்டினவஸ்திரத்துடன் ஸ்நாதஞ்செய்துபசுவைத்தடவிக்கொடுத்தால் பரிசுத்தனாவான்.

௨௦௩—வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற நித்தியகர்மங்களான ஸந்தியாவந்தநம் முதலியவைகளை ஒருக்கால்செய்யாவிட்டாலும் நான்காவதத்தியாயத்தில்விதித்திருக்கும் ஸ்நாதகவிரதந்தப்பினாலும் ஒருநிநமுபவாசமிருப்பது பிராயச்சித்தம்.

௨௦௪—பிராமணனை ஹம் என்று மிரட்டினாலும், கல்விமுதலியவற்றால் உயர்ந்திருப்பவனை ஏகவசநமாயதைத்தாலும் அவர்களை வந்தநஞ்செய்து கால்களைப்பிடித்துக்கொண்டு கோபத்தைத்தணித்து அதுதுவக்கி மறுநாள்உதயபரியந்தம் உபவாசமிருந்தால் பரிசுத்தனாவான்.

௨௦௫—பின்னும் அவனை திரணத்தினாலடித்தாலும், கழுத்தில் துணியைப்போட்டு இழுத்தாலும், பிரஸங்கத்தில் அவர்களைவாயினால் ஜயித்தாலும், வந்தநம்செய்து ஸமாதாநப்படுத்தவேண்டியது.

௨௦௬—பிராமணனைக் கொல்லவேனுமென்றுநினைத்து தடிமுதலிய ஆயுதத்தை ஒங்கினால்- நூறுவருஷ்வரையிலும், அதனுலடித்தால்-ஆயிரவருஷ்வரையிலும், நரகத்தில்வாஸஞ்செய்வான்.

௨௦௭—பிராமணன்சரித்திலுண்டுபண்ணின இரத்தம்பூயியில் விழுந்து எவ்வளவுபரமானுக்களை நனைக்கிறதோ அவ்வளவாயிரம் வருஷம்வரையில் நரகத்தில்வாசஞ்செய்வான்.

௨௦௮—ஆதலால் பிராமணனை அடிக்கிறதற்காக தடிமுதலியவற்றை ஒங்கினவன் ஒரு பிராஜாபத்திய கிருச்சிரமும், அவற்றால் டுத்தவன் அதிகிருச்சிரமும், இரத்தத்தை யுண்டுபண்ணினவன்

பிராஜாபத்தியகிருச்சிரம், அதிகிருச்சிரம், இவ்விரண்டையும் செய்
யவேண்டியது.

உ௦௯—தனியாய் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படாத அதுலோம
ஜாதிவதைமுதலிய பாபங்களுக்கு அந்தப்பாபம் செய்தவனுடை
ய சக்தியையும், அதனால்தான் பாபத்தையும் முதல்விசை இரண்
டாம்விசையென்பதையும் யோசித்துப்பார்த்து அந்தப்பாபம்
நீங்கும்படி பிராயச்சித்தம்விதிக்கவேண்டியது.

உ௧௦—பாபஞ்செய்தமனிதன் எந்தவுபாயங்களால் செய்தபா
பங்களைப்போக்குவானோ அவைகளை உங்களுக்குச் சொல்லப்போ
கிறேன். அவைகள்—தேவர்-ருஷி-பிதுரு- இவர்களாலும் அதுஷ்டி
க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[பிராஜாபத்தியமுதலியகிருச்சிரசுவருபங்கள்.]

உ௧௧—பிராஜாபத்தியகிருச்சிரஞ்செய்கிற துவிஜனானவன் மூ
ன்றுநாள் பகலில் ஒவ்வொருவேளை உப்பில்லாத அந்நத்தில் இருப
த்தாறுகவளமும், மறு மூன்றுநாள் அப்படியே இரவில் முப்பத்
திரண்டுகவளமும், மறு மூன்றுநாள் தான் யாசிக்காமலிருக்கும்
போது யாராவது வலுவில்கொடுத்தவந்நத்தில் இருபத்துநாலு
கவளமும்புசித்து மறு மூன்றுநாள் சுத்தவுபவாசமு மிருக்கவேண்
டியது. (கவளமென்பது—கோழிமுட்டைப்பிரமாணமுள்ளது. அல்
லது அவனவன்வாயில்கொள்ளப்பட்டவந்நத்தின் அளவுள்ளது.)

உ௧௨—பசுவின் மூத்திரம்—சாணம்—பால்—தயிர்—தெய்— தருப்பை
ஜலம்—இவ்வாறையும் விதிப்படி ஒன்றாகக்கூட்டுவது பஞ்சகவ்யிய
மர்ம். அந்தப்பஞ்சகவ்யியத்தைமாத்திரம் ஒருநாள்சாப்பிட்டு ம
றுநாள் சுத்தோபவாஸமிருப்பது ஸாந்தபதிகிருச்சிரமென்று சொ
ல்லப்படும். மேற்சொன்ன ஆறையும் தனித்தனியே ஒவ்வொருநாள்

சாப்பிட்டு ஏழாநாள் சுத்தஉபவாஸமிருப்பது மஹாஸாத்பதம்

உக௬—அதிகிருச்சிரம்செய்கிற துவிஜன் மூன்றுநாள் பகலில் ஒவ்வொருகவளமும்,மறு மூன்றுநாள் இரவில் ஒவ்வொருகவளமு ம்,மறு மூன்றுநாள் யாசிக்காமல்வந்ததில் ஒவ்வொருகவளமும், மறு மூன்றுநாள் சுத்தோபவாஸமு மிருக்கவேண்டியது.

உக௭—தப்த்தகிருச்சிரஞ்செய்கிற துவிஜன் மூன்றுநாள் ஒவ் வொருவேளை ஆறுபலமுள்ள உஷ்ணோதகத்தையும், மறு மூன்று நாள் மூன்றுபலமுள்ள சுடுகையானபாஸையும்,பின் மூன்றுநாள் ஒருபலமுள்ள உஷ்ணமான நெய்யையும், வேறுமூன்றுநாள்உஷ் ணமாகவிசுகிறகாந்த்லையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டு நியமத்தோடு ஓ ரிடத்தில் வசிக்கவேண்டியது.இந்தப்பண்ணிரண்டுநாளும் ஒனோகா லம் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டியது.

உக௮—இந்திரியங்களை யடக்கிக்கொண்டு ஜாக்கிரதையுடன் பண்ணிரண்டுநாள் சுத்தோபவாஸமிருப்பது சகலபாபத்தையும் போக்குகிறதான பராககிருச்சிரமென்று சொல்லப்படும்.

உக௯—பகலில் மூன்றுகாலத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்து பெளர் ணமாவாசியில் உப்பில்லாத பதினைந்துகவள அந்தம்புசித்து ம றுநாளாகிய கிருஷ்ணபக்ஷப்பிரதமைமுதல் அந்தப்பதினைந்துகவ ளத்தில் ஒவ்வொருகவளமாகக்குறைத்துவந்து "அமாவாசியில் சுத் தோபவாசமிருந்து மறுநாள் துவக்கி ஒவ்வொருகவளமாக வளர்த் திக்கொண்டுவந்து மறுபடிபெளர்ணமாவாசியில் பதினைந்துகவள ம்புசிப்பது†பிழிலிகாசாந்திராயணமென்று சொல்லப்படும்.

உக௧௦—மேற்சொன்ன நியமத்தோடு சுக்கிலபக்ஷப்பிரதமைமு

†பிழிலிகாசாந்திராயணமென்பது-ஏறும்புபோல் முன்னு ம்பின்னும்பெருத்து நடுவில் சிறுத்திருப்பது.

தல் ஒவ்வொருகவளமாக வளர்த்திவந்து பெளர்ணமாவாசியில் பதினேந்துகவளம் சாப்பிட்டு மறுபடி கிருஷ்ணப்பிரதமை முதல் ஒவ்வொன்றாகக் குறைத்துவந்து அமாவாசியில் உபவாசமிருப்பது* யவசாந்திராயணமென்று சொல்லப்படும் (ஆனால் இதில் ஒன்றுக்கொன்றுபேதமில்லை இரண்டுஞ்சரிதான்.)

உகஅ—யத்சாந்திராயண மநுஷ்டிப்பவன் சுக்கிலபக்ஷப்பிரதமை துவக்கியாவது, கிருஷ்ணபக்ஷப்பிரதமை துவக்கியாவது—முப்பதுநாள்வரையில் நாடோறும் உப்பில்லாத அந்நத்தை எவ்வெட்டுகவளம் சாப்பிடவேண்டும்.

உகக—மேற்சொன்ன நியமத்தோடு முப்பதுநாள்வரையில் காலை யில் நாலுகவளமும், சூரியன் அஸ்தமநமானவுடனே நாலுகவளமும், சாப்பிட்டிருப்பது சிசுசாந்திராயணமென்று சொல்லப்படும்.

உஉ௦—எவ்விதமாயாவது உப்பில்லாத இருநூற்றுநாற்பது கவள அந்நத்தைச் சாப்பிட்டு முப்பதுநாளைப்போக்குகிறவன் பாபத்தைப்போக்குவதுமன்றி சந்திரலோகத்தையும் மடைகருண்.

உஉ௧—சகலபாபமும் நீங்குவதற்காக இந்த சாந்திராயணவிரதங்களை ஏகாதசருத்திராளும், துவாதச ஆதித்திராளும், ௨ ஷ்டவசுக்களும் சப்தமருத்துக்களும், மற்ருய் அநேகமஹரூஷிகளும், அது பிடித்தார்கள்.

உஉ௨—சாந்திராயணவிரதமிருப்பவன் முப்பதுநாள் வரையிலும் நாடோறும் மஹாவியாஹிருதிகளால் ஆச்சிய ஷோமம் செய்யவேண்டும். பின்னும் ஹம்சைசெய்யாமை கோபங்கொள்ளாமை சூதில்லாமை பொய்சொல்லாமை இவைகளுள்ளவனாயிரு

* யவசாந்திராயணமென்பது— அரிசிபோல முன்னும்பின்னுஞ்சிறுத்து நடுவில்பெருத்திருப்பது

க்கவேண்டும்(எப்படியும் இந்தநான்கும் எக்காலத்திற்கும்வேண்டியதாயிருந்தாலும் முக்கியமாய் விரதகாலத்திற்கு வேண்டியதென்பதற்காகச்சொல்லப்பட்டது.)

உஉ௩—பின்னும் விரதம் முகிவாகிறவனாயில் ஸ்திரீ-சூத்திரன் பதிதன்-இவர்களோடு ஒருபோதும் பேசக்கூடாது.பிழிலிகாசாந்திராயணம்,யவசாந்திராயணம் நீங்கலாக மற்ற சாந்திராயணவிரதத்தை யதுஷ்டிக்கிறவன் பகலிலும், இரவிலும், மூன்றுகாலத்திலும் ஸநாநஞ்செய்யவேண்டியது.

உஉ௪—பகலிலும் இரவிலும், நின்றுகொண்டாவது, அல்லது உட்கார்ந்துகொண்டாவது இருக்கவேண்டும், படுக்கக்கூடாது ஆனால் அதிக இளைப்பாயிருந்தால் தனாயில் படுக்கலாம்,கட்டில்முதலியபடுக்கையில் படுக்கக்கூடாது, ஸ்திரீஸம்போகம் செய்யாமல் பலாசதண்டம்-முஞ்சி இவைகளைத்தரிக்கிறவனாயும்,குரு-தெய்வம் பிராமணன்-இவர்களை பூசிக்கத்தக்கவனாயுமிருக்கவேண்டியது.

உஉ௫—விரதஸமாப்திவனாயில் நாடோறும் காயத்திரிஜபம் செய்யவேண்டும்,பின்னும் பரிசுத்தகரங்களான வேத ருக்குகையுள் சக்திக்குத்தக்கபடி ஜபிக்கவேண்டும்,(இந்தச்சலோகத்தில்சொல்லியநியமங்கள் சாந்திராயணவிரதத்துக்குமாத்திரமன்று.பிராஜாபத்தியகிருச்சிர முதலானவைகளை அதுஷ்டிப்பவர்களும் இந்தவிரதத்தை அன்போடுநடத்தவேண்டியது.)

உஉ௬—இந்த அத்தியாயத்தில் நாற்பத்தொன்பதாவது சுலோகமுதல் சொன்னபடி பிரகாசமான பாபம்செய்தவர்களை இப்போதுசொல்லிய பிராயச்சித்தங்களை செய்துகொள்ளும்படி பரிஷத்திலிருக்கிறபிராமணன் விதிக்கவேண்டியது.ரஹசியமாய் பாபஞ்செய்தவர்கள் மந்திரஜபத்தினாலும் பிராயச்சித்த ஹோமங்களாலும் பிராயச்சித்தஞ்செய்யவேண்டியது.

உஉஎ—பிரகாசமான பாபஞ்செய்தவன் தான்செய்தபாபத்தை அனைவருக்குந் தெரியும்படிசொல்வதினாலும், அறியாமல்செய்தோமென்று பச்சாதாபப்படுகிறதினாலும், உக்கிரமான தவஞ்செய்வதினாலும் காயத்திரிஜபத்தினாலும், தபம்-ஜபம் செய்யக்கூடாத ஆபத்துக்காலத்தில் தாநம்கொடுக்கிறதினாலும் சுத்தனாகிறான்.

உஉஅ—பாபஞ்செய்தவன் தான்செய்தபாபத்தை எப்படியெப்படி பலபேருடன் சொல்லுகிறானோ அப்படியப்படியே பாம்பானது தோலிலிருந்து நீங்குகிறாப்போல் அந்தப்பாபத்திலிருந்து நீங்குகிறான்.

உஉக—பாபஞ்செய்தவனுடையமனது எவ்விதமாக அந்தப்பாபத்தை நினைத்துக்கொண்டு பச்சாத்தாபப்படுமோ அவ்விதமாகவே அந்தப்பாபம் அவனாத்துமாவவிட்டு நீங்கும்.

உஉ0—பாபஞ்செய்தபின்பு அறியாமல் செய்தோமென்று பச்சாத்தாபப்படும்போது இனி இவ்விதமாய் செய்யாமலிருக்கக்கடவோமென்று ஸங்கற்பஞ்செய்து மறுபடியும் அவ்விதபாபஞ்செய்யாமலிருந்தாற்றான் அவன் பரிசுத்தனாவான்.

உஉக—இவ்விதமாக பரலோகத்தில் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிறதான சபாசுபகர்மங்களை நன்றாக மனதினாலறிந்து நாடோறும் மதம்-வாக்கு-சரீரம்-இந்த திரிகரணத்தினாலும் சபகருமத்தையே செய்யவேண்டும்.

உஉஉ—அறிந்தாவது, அறியாமலாவது, ஒரு கெட்டகருமத்தைச் செய்தவன் அந்தப்பாபத்தைப்போக்கடிக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டால் மறுபடியும் அவ்வித கெட்டகருமத்தைச்செய்யாமலிருக்கவேண்டும்.

உஉங—ஒருபாபஞ்செய்தவனுக்கு அந்தப்பாபத்துக்கு விதித்த

பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டதினால் மறத்திற்கு பாபம்போனதாக சந்தோஷமுண்டாகாவிட்டால் அவன் மறுபடியும் அந்தப் பிராயச்சித்தத்தை மறக்களிப்புண்டாகிவரையில் செய்யவேண்டும்.

உருச—தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் உண்டாகிற சுகத்துக்கு தவமே ஆகியாயும், மத்தியமாயும், முடிவாயும், இருக்கிறதென்று வேதப்பொருளையறிந்த வித்துவான்களான மஹருஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

உருரு—ஆனால் அதில் பிராமணனுக்கு வேதவேதாந்தார்த்தத்தையறிதும்படியான ஞானமும்-ஷுத்திரியனுக்கு பிரஜாஸம்ரக்ஷணையும், வைசியனுக்கு பயிர்வார்த்தகங்களும், சூத்திரனுக்கு பிராமணசிசுருஷையும் தவமாகும்.

உருசு—தூரிகரணசுத்தியுள்ளவர்களாயும், பழம்-கிழங்கு - காற்று இவைகளை ஆகாரமாகப் புசிக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற ருஷீசுவரர்கள் தவத்தின்பெருமையினால் அடையப்பட்டிருக்கிற ஞானக்கண்ணாலே பிருதுவி-அந்தரிக்ஷம்-சுவர்க்கம் ஆகிய மூன்றுலோகத்திலும் இருக்கப்பட்ட ஜங்கமஸ்தாவரங்களை ஓரிடத்திலிருந்து கொண்டே பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பார்க்கிறார்கள்.

உருஎ—ஒளவீதம்-தோயில்லாமை-பிரமவித்தை - கருமாறுஷ்ட்டாநம் சுவர்க்கமுதலிய பலபலபுண்ணியலோகவாஸம் - இவைகளெல்லாம் தவத்தினாலேயே சித்தியையடைகின்றன. ஏனென்றால் அவைகளுக்குத்தவமே காரணமல்லவா.

உருஅ—பிரயாசையைக்கொடுக்கிறதானகோஜாரபலனும், ஷுத்திரியாதிராஜாதிக்கு அந்தஜநத்திலேயே அடையவரிதானபிராமணஜநமுதலானவையும், மற்றுமடையவரிதானதேசங்களும், தநம் தாநியமுதலானவையும், தவத்தினால்சுலபமாகச் சாதிக்கப்படும்.

ஏனென்றால் தபோபலமானது மற்ற ஒன்றாலும் அழிக்கப்படாத
ல்லவா.

உருக—பிரமஹத்திசெய்தவன்முதலிய பஞ்சமஹாபாதகர்க
ளும், உபபாதகர்கள்முதலிய அகிர்த்தியகரணம் செய்தவர்களும்
நன்றாக அறுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற தவத்தினாலேயே அந்தப்பாப
த்தைவிட்டு நீங்குகிறார்கள்.

உசு0—உலண்டுப்பூச்சி-பாம்பு - விளக்கணப்பூச்சி - பசுக்கள்
பசுக்கள்-விருக்டமுதலியஸ்தாவரங்கள் இவைகளும் தபோபலத்தி
னால் சுவர்க்கத்தையடைகின்றன. (இதுபுராணத்தில் பிரசித்தமா
யிருக்கிறது.)

உசு1—தவத்தைப்பொருளைப்போலச்சம்பாதித்துக் காப்பாற்
றுகிறத்தினால் தபோதனாளுள்ளுசொல்லப்பட்ட ருஷிகள் மந்தி
னாலும், வாக்கினாலும், காயத்தினாலும், எந்தப்பாபத்தைச்செய்தா
லும் அதையெல்லாம் தவத்தினாலேயே கொளுத்திவிடுகிறார்கள்.

உசு2—தவத்தினால் பரிசுத்தனாயிருக்கிற பிராமணன்செய்கிற
யாகாதிகிரியைகளில் தேவர்கள் அவன்கொடுக்கிறஹ்விஸைபிரதிக்
கிரஹித்துக்கொண்டு அவனடீஷ்டங்களை கொடுக்கிறார்கள்.

உசு3—லோகங்களை சிருஷ்டிக்கவல்லமையுள்ள பிரம்மாவான
வர் தவத்தினாலேயே பிரபஞ்சத்தை உண்டுபண்ணினார். பின்னும்
வசிஷ்டர் முதலியமகாருஷிகளும் தவத்தினாலேயே வேதத்தையும்
வேதப்பொருளையும் அறிந்தார்கள்.

உசு4—இந்தப்படி சகலபேர்களுக்கும் தவத்தின்மஹிமையா
ல்லவரும் புண்ணியமானபிறப்பை பார்த்திருக்கிறதேவர்கள் எல்
லாத்துக்கும் தவமேகாரணமென்று தவத்தின்புண்ணிய பாக்கியங்
களைக்கொண்டாடுகிறார்கள்.

உசு5—நாடோறும் சத்திக்குத்தக்கபடி வேதாத்தியயறம் செ

ய்வது-பஞ்சமஹாயக்கியத்தை அதுஷ்டிப்பது. ஒருவன் தனக்கு அபகாரஞ்செய்தாலும் அதைப்பொறுத்திருப்பது இவைகளெல்லாம் மஹாபாதகத்தாலுண்டான தோஷத்தையும் உடனே அழித்து விடும். மற்றதோஷவிஷயத்தில் கேட்கவேண்டியதில்லை.

உசக—அக்கிநியானது தன் தேஜஸ்கூலம் தனக்குச்சமீபத்திலிருக்கிற காஷ்டங்களைக் கண்ணகாலத்தில் எப்படி தணித்துவிடுகிறதோ அப்படியேயெல்லாவேதத்தினுடைய தத்துவார்த்தத்தையறிந்தவன் பரமார்த்த ஞானமாகிற நெருப்பினால் தன்னையடைந்த எல்லாப்பாபங்களையும் தணித்துவிடுகிறான்.

உசஎ—பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமஹத்திமுதலிய பாபங்களுக்கு இப்போது பிராயச்சித்தம் சொல்லிமுடிந்தது. இனி ரஹசியமான பாபங்களுக்கு பிராயச்சித்தத்தைக்கேளுங்கள்.

ரகசியவிஷயபிராயச்சித்தம்.

உசஅ—வியாக்கிருதி-பிரணவம்-இத்துடன்விதிப்படி ஒருமாதவரையில் நாடோறும் பதினாறுபிராணாயாமங்களைச்செய்தால் பிரமஹத்திசெய்தவனையும் பிரமஹத்திசெய்தானென்று அபவாதத்தையடைந்தவனையும் பரிசுத்தஞக்கிவிடும்.

உசக—கௌச்சருக்கு-வாசிஷ்டருக்கு-மாஹித்திரருக்கு பரிசுத்தமான இந்தமுன்னுருக்குக்களையும் ஒருமாதவரையில் நாடோறும் பதினாறுதரம் ஜபம்செய்தால் சுராபாநம்செய்தவனும் அவ்வித அபவாதமுள்ளவனும் பரிசுத்தனாவான்.

உரு—ஆஸ்யவாமியம்-சிவஸங்கல்பம் - இவைகளை ஒருமாதவரையில் நாடோறும் ஒருவிசைஜபித்தால் பிராமணன்பொருளைத்திருமுனவன் உடனே பரிசுத்தனாவான்.

உருக—ஹவிஷ்யந்தீயம்-நதமம்ஹா என்பது புருஷில் சூக்த

தம் இவைகளை ஒருமாதம்வரையில் நாடோறும் பதினாறுவிசை ஜபித்தால் குருதாரத்தைப் புணர்ந்தவன் பரிசுத்தனாவான்.

௧௫௨—மஹாபாதகங்கள் உபபாதகங்கள் இவைகளைப்போக்க மதமுள்ளவன்- அவயென்னும்ருக்கு-யதுகிஞ்சவென்னும்-ருக்கு-இதிமே என்னும் ஸ்ரூத்தம்-இவைகளை ஒருவருஷ்வரையில் நாடோறும் பரிசுத்தனாய் ஒருதரம்ஜபித்தால் பரிசுத்தனாவான்.

௨௫௩—மஹாபாதகர்முதலான தகாதவர்களிடத்தில் தாநம்வாங்கினாலும்,சாப்பிடத்தகாத அந்நத்தை சாப்பிட்டாலும்-தரது-என்னும்-ருக்கை மூன்றுநாள் ஜபித்தால் சுத்தியடைவான்.

௨௫௪—வெகுபாபமுள்ளவனாயிருந்தாலும் ஒருமாதம்வரையில் ஒடுகிறநதியில் ஸோமாரொளத்திரம்-அரியம்ணம்- இந்த-ருக்குக்களைச்சொல்லி நாடோறும் ஸ்நாநஞ்செய்தால் சுத்தனாவான்.

௨௫௫—மற்றுஞ்சிலபெரிதான பாபமுள்ளவன் இந்திரமென்னும்-துவக்கத்தையுடைய ஏழுருக்குக்களையும் - ஆறுமாதவரையில் நாடோறும் ஜபிக்கவேண்டும்.ஐலத்தில் மலமூத்திரத்தைவிட்டவன் ஒருமாதவரையில் பிசுஷ்யெடுத்து சாப்பிட்டிக்கொண்டிருக்கவேண்டியது.

௨௫௬—துவிஜன் பெரிதானபாபஞ்செய்திருந்தாலும் ஒருவருஷ்வரையில் சாகஸஹோம மந்திரங்களால் ஆஜ்யாஹுதிசெய்தாலும் அல்லது நம: என்னும் ருக்கை அந்தஒருவருஷம் ஜபித்தாலும் அந்தப்பாபத்திலிருந்து நீங்குவான்.

௨௫௭—மஹாபாதகஞ் செய்ததுவிஜன் ஒருவருஷ்வரையில் ஜ்நேந்திரியனாய் பசுக்களைப்பிண்டுதொடர்ந்து அதுசரித்து உபசரிக்கவேண்டியது. பின்னும் அப்போதுபவமானருக்குக்களை ஜபித்துக்கொண்டு பிசுஷ்யெடுத்து புசிக்கவேண்டும் இந்தப்பிரகாரம் கோபுரஜசெய்தால் பரிசுத்தனாவான்.

உருஅ—மூன்றுபராக்கிருச்சிரவிரதத்தை அதுஷ்டித்து அதனு
ல்பரிசுத்தனயின்பு தபோவநத்தில் மூன்றுதரம் வேதஸம்ஹி
தையை ஜபித்தால் எல்லாப்பாபத்தினினும் நீங்குவான்.

உருக—மூன்றுநாளாவரையில் சுத்தோபவாசமிருந்து பரிசுத்த
னாய் அந்தநாள்தோறும் திரிகாலத்திலும் அகமருஷண-ருக்கை-மூ
ன்றுதரம்ஜபித்து ஸநாநஞ்செய்தால் எல்லாப்பாபத்தினினும் நீ
ங்குவான் இந்தப்பிராயச்சித்தங்கொல்லாம் பாபங்களின் உயர்வு
தாழ்வு பாபம்செய்தவனுடையசக்தி இவைகளை யோசித்துப்பா
ர்த்து விதிக்கத்தக்கவைகள்.

உசு0—எப்படியானால் அசுவமேதயாகமானது எல்லாயாகங்க
ளுக்கும் ராஜாவாயும் சகலபாபங்களைப்போக்குகிறதாயும் இருக்கி
றதோ அப்படியே அகமருஷண-ருக்கும்-ஸ்ரீவபாபத்தையும்போ
க்குகிறதினால் ருக்குக்கெல்லாம் சிவோஷ்டமாகவிருக்கிறது.

உசுக—பூலோகமுதலிய மூன்றுலோகத்தை அழித்தாலும் ம
ஹாபாதகர்முதலான தகாதவனந்தத்தை சாப்பிட்டாலும் ருக்கு
வேதத்தை பொருளுடன்ஜபித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு ஒரு
பாபமும்நேராத.

உசுஉ—9ன்னும் ருச்சம்ஹிதையையாவது எஜ-ஸம்ஹிதை
யையாவது ஸாமவேதோபநிஷித்து ஸம்ஹிதையையாவது அதின்
பொருளைக்கருதிக்கொண்டு மூன்றுதரம்ஜபித்தால் எல்லாப்பாப
த்தில் நின்றும் நீங்குவான்.

உசுந—எப்படியானால் ஒருபெரியமயிவில் ஒருமண்ணுங்கட்டி
யைப்போட்டால் அது தானேகரைந்துபோருமோ அப்படியே
சகலமான கெட்ட நடத்தையும் மேற்சொல்லும் லக்ஷணத்தையு
டைய வேதத்திருவிருத்தை அறிந்தவனை அடைந்தால் தானேநசி
த்துப்போகும்.

உசுசு—ருக்குவேதமந்திரம்-யஜுர்வேதமந்திரம்-ஸாமவேதமந்திரம் மற்றும்பலபல மந்திரப்பிராமணங்கள் இவைகள் எல்லாப் கூடியதற்கு வேதத்திருவிருத்தென்றுபெயர் இந்தவேதத்திருவிருத்தை எவன் அறிந்திருக்கிறானோ அவன் வேதத்தையே யறிந்தவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

உசுரு—எல்லாவேதங்களுக்கும் ஆதியில் சொல்லத்தக்கதாயும் மூன்று எழுத்துள்ளதாயும் இருக்கிற பிரணவத்தையும் ஒருவேதத்திருவிருத்தென்று சொல்லுகிறார்கள் யாதொருபிரணவத்தில் மூன்றுவேதமும் அடங்கியிருக்கின்றனவோ யாதொருபிரணவமந்திரமானது ரகசியமாய் ஐபிக்கத்தக்கதோ அந்தப்பிரணவத்தைப்பொருளுடன் சுரத்தோமி அறிந்தவன் எல்லாவேதத்தையும் அறிந்தவனாகிறான்.

பதினேராவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ. அத்தியாயம்-கக-கீரு-சுலோகம்-உருருஅ.

பன்னிரண்டாவது

அ த் தி யா ய ம்.

கருமவிபாகம்.

மகருஷிகள்வினா.

க—பரிசுத்தரான ஓய்பிருகுமஹாருஷியே பிராமணன்முதலிய நாலுவருணத்தாருடையதருமமும் சங்கராஜாதிகளின் உற்பத்தியும் அவர்களின் தொழிலும், தேவரீரால் எங்களுக்குச் சொல்லப்படாண்டபல இனி புண்ணியபாபகருமங்களுக்கு ஜம்மாந்திரத்தில் வரும்பலனைத் தத்துவமாய் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியமையா.

பஸ் ஸிரண்டாவதத்தியாயம். சகல

விடை.

உ—தருமத்தையேழுக்கியமாய் நடத்துகிறவரான அந்த பிரு
சுமஹருஷியும் இந்தருஷீசுவரானீட்பார்த்து இந்தச்சகலமானக
ருமங்களுடைய பலனையும் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்
கினார்.

ஈ—கருமமானது மறம்-வாக்கு-காயம் - இம்மூன்றினாலும் உ
ண்டாகிறது-அது நல்லகருமமென்றும் - கெட்டகருமமென்றும்
இருவகைப்படும், அதில் நல்லகருமத்துக்கு சுபபலனும், கெட்ட
கருமத்துக்கு அசுபபலனும் உண்டாகும் அந்தக்கருமங்களாற்றா
ன் மனிதர்களுக்கு தேவ-மனுஷிய-தீரியக்கு - ஸ்தாவரரூபமான
உத்தம-மத்தியம-அதம-கதிதள் உண்டாகின்றன.

சு—உத்தம-மத்தியம- அதம - ரூபமாயும் - பிராணிகளின் திரி
கரணங்களால் செய்யப்படுகிறதாயும் மேற்சொல்லப்போகிற பத்
துவித அடையாளத்தை உடைத்தானதாயும் இருக்கிறசுபாசுபகரு
மத்துக்கு மறையேழுக்கியகர்த்தாவாக அறிபுங்கள்.

ரு—பத்துவிதங்களாவன-ஒருவன்பொருளை எப்படியபகரிக்க
லாமென்றுநினைத்தல்-பிரமஹத்திமுதலியதகாதகாரியத்தைச்செய்
யவேண்டுமென்றுவிரும்புதல்-தேகமே ஆத்மாவென்று அதனிடத்
தில் விருதாவாய் அபிமாநம்வைத்தல் -இந்தமூன்றும் மறதின் அ
சுபகருமம் இதற்குவேறுபட்டது அதனுடைய சுபகருமமாகும்

சு—ஒருவனைக்கடினமாகப்பேசுதல்-பொய்சொல்லுதல்-கோட்
சொல்லுதல்-வீணான வம்பளர்த்தல் - இந்நான்கும் வாக்கின் அசு
பகருமங்கள்-இதற்குவேறுபட்டது அதனுடையசுபகருமமாகும்.

எ—ஒருவன்பொருளை அநியாயமாய் அபகரித்தல்-யாகாதி

சக அ ம நு தர் ம் ம சா த்திரம்

காரியமன்றி ஹிம்ஸைசெய்தல்-பிறன்மனையாளைப்புணர்தல்- இம் மூன்றும் சரீரத்தின் அசுபகருமம் இதற்குவேறானது அதன் சுபகருமமாகும் ஆக கருமங்கள் பத்துவிதமாம்.

அ—மதநிஞல்செய்யப்பட்ட புண்ணியபாபங்களுடைய பலனை இப்பிறப்பிலாவது- மறுபிறப்பிலாவது- மதநிஞலேயே அது பவிக்கிறது. இப்படியே வாக்கினால்செய்யப்பட்ட புண்ணியபாபங்களுடைய பலனைவாக்கினாலும் காயத்தினால்செய்யப்பட்ட புண்ணியபாபங்களுடைய பலனை காயத்தினாலும் அதுபவிக்கிறது.

கருமபலன்.

கா—மனிதன்பெரும்பாலும் தேகத்தினால் அசுபகருமத்தைச் செய்தால் ஸ்தாவர ஜநநத்தை அடைகிறான் வாக்கினால்பெரும்பாலும் அசுபகருமத்தைச்செய்தால்-பக்ஷி-அல்லது மிருகமாப்பிறக்கிறது. மதநிஞல்பெரும்பாலும் அசுபகருமத்தைச்செய்தால் சண்டாளன் முதலிய ஹீநஜாதியில்பிறக்கிறது.

க0—எவன்-மதம்-வாக்கு- காயம் - இந்தமூன்றையும் அசுபகருமங்களைச்செய்யவொட்டாமல் தண்டித்து தன்புத்தியில் அடக்குகிறானே அவன்தான் திரிதண்டியென்று சொல்லப்படுகிறானே அல்லதுவெளியில் †திரிதண்டத்தை தரிக்கிறதினால்மாத்திரம் திரிதண்டியென்றுசொல்லப்படமாட்டான். (ஆதலால்வெளியில் தரிப்பதுபோல உள்ளுந் திரிதண்டமிருக்கவேண்டுமென்றகருத்து.)

கக—மேற்சொல்லியபடி திரிகரணங்களையுந்தண்டித்து தானும் ஸர்வபிராணிகளிடத்திலும் காமக்குரோதங்களைவையாமலிருந்தால் மோக்ஷசித்தியையடைவான்

† திரிதண்டமென்பது ஸந்நியாசிகையில் தரிக்கிறமூக்கோல்.

ஆத்துமசுவரூபம்.

கஉ—சரீரமானது பஞ்சமஹாபூதங்களுடைய தன்மத்தினை களால் ஏற்பட்டிருப்பதால் அதை பூதத்துமாவென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்பூதத்துமாவைக்கொண்டு சுபாசுபகருமங்களை நடத்திவைக்கிறவனை ஜீவாத்துமாவென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கங—ஸர்வபிராணிகளுக்கும் ஜநகாலத்தில்கூடவேபிறந்ததாயும் மஹத்தத்துவமென்றுபெயருள்ள தாபுமிருக்கிற வேறொரு அந்தராத்துமாவிருக்கிறான் அஹங்கார இந்திரியாதிரூபமாகவிருத்தியடைந்திருக்கிற யாதொருமஹத்தத்துவத்தினாலேயே ஜநகங்கள் தோறும் ஜீவாத்துமாவானவன் சுகதுக்கங்களையநுபவிக்கிறானே.

கச—அந்தராத்துமாஜீவாத்துமாவாகிய அவ்விருவரும் பாஞ்சபூதிகசரீரத்துடன் கூடினவர்களாய் உயர்ந்தும் தாழ்ந்துமிருக்கிற எல்லாப்பிராணிக ளிடத்திலும் அந்தரியாமியாய் வசிக்கிற பரமாத்மாவை அநுசரித்து அவர் இச்சாநுகுணமாகநடக்கிறார்கள்.

கரு—அந்தப்பரமாத்மானுடைய சரீரத்திலின்றிநிற்கும் லிங்கசரீரமுள்ளதான ஜீவாத்மாக்கள் கணக்கற்றனவாய் அக்கிறியினருந்து நெருப்புத்திவலைகள் போல்வெளிப்பட்டு தேவமநுஷியாதிரூபங்களைத்தரித்து எப்போதுந்திரிகரணங்களை சுபாசுபகருமங்களில் ஏவுகின்றன.

பாபபுண்ணியபலங்கள்.

கஊ—பாபஞ்செய்தபிராணிகளுக்கு இறந்தபின்னும்படியாததையை அநுபவிப்பதற்காக பஞ்சதன்மத்தினைகளாலேயே வேறொரு யாதநாசரீரமுண்டாகிறது அந்தச்சரீரமானது துக்கத்தை ஸுபுக்கிததற்காக மிகவும் உறுதியாயிருக்கிறது.

க௭—அந்தயாதநாசரீரத்தினால் பாபிகள் அசுபகருமந்தருக்கு பலன்களான யமயாதநைகளை அநுபவித்தபின்பு அந்தசரீரத்துக்கு ஆதாரமானபஞ்சதண்மாத்திகைகளும் அதனதன் உற்பத்திஸ்தா நங்களைச் சார்ந்து ஐக்கியமாகின்றன.

௧௮—தகாததான பஞ்சவிஷயப்பற்றினால் உண்டானதாயுட்பிய கவும் கஷ்டத்தைக்கொடுக்கிறதாயுட்பிய இருக்கிற யமயாதநைகளை அந்தஜீவன் அநுபவித்தபின்பு பாவமில்லாதவனாய் மேற்சொல்லிய மிகுந்தகாந்தியுள்ள அந்தராத்மா பரமாத்மா இவர்களுையே அடைகிறான்.

௧௯—அந்தப்பரமாத்மாவும்-அந்தராத்மாவும்-இந்தஜீவன் அநுபவித்து மிகுந்தபுண்ணியபாபங்களை சோம்பலில்லாமல் இருவருங்கூடியிருந்துபார்க்கிறார்கள். யாதொருபுண்ணியபாபங்களாலேயே ஜீவாத்துமாவானவன் இம்மையிலும், மறுமையிலும், சுகதுக்கங்களை முறையே அநுபவிக்கிறானே.

௨௦—அந்த ஜீவன்மானுடனாகவிருந்தபோது தருமத்தையதிகமாகவும் அதர்மத்தைக்கொஞ்சமாகவும் செய்திருந்தால் மானுடசரீரத்துக்கு ஆதாரமாயிருந்த அந்தப்பஞ்சதண்மாத்திகைகளால் ஏற்பட்டிருக்கிற ஸ்தூலமானபோகசரீரமெடுத்து சுவர்க்கத்தில் சுகத்தையநுபவிக்கிறான்.

௨௧—ஒருக்கால் அதர்மத்தை அதிகமாயும் தருமத்தைசுலபமாயும் செய்திருந்தால் அப்போது அந்த ஸ்தூலசரீரமில்லாதவனாய் மேற்சொன்னபடிருக்க—மமாயாதநா சரீரமெடுத்துக்கொண்டு யமயாதநைகளையநுபவிக்கிறான்.

௨௨—அந்தயமயாதநையை அநுபவித்தபின்பு அந்தஜீவனானவன் பாவமில்லாதவனாய் பாஞ்சபௌதிகமானமானுடசரீரத்தை யேயடைகிறான்.

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம். ௪௨௧

௨௩—இந்தஜீவனுக்கு இவ்விதமாக தருமத்தினாலும், அதர்பத் தினாலும் உண்டாகிற சுவர்க்கவாஸம், நரகவாஸமாகிற சுகதுக்கங்க ளோ தன்னுடைய அந்தச்சீரணத்தினாலேயே நன்றாகயோசித்துப் பார்த்து எப்போதும் தருமானுயிர்நத்திலேயே மநதைவைக்க வேண்டியது.

முக்குணலக்ஷணம்.

௨௪—ஸத்துவம்-ரஜஸ்ஸ -தமஸ்ஸ -இந்தமூன்றையும்-ஆத்து மகுணங்களென்று அறியவேண்டும். அந்தமுக்குணங்களின் சம்ப தத்தினாலேயே அந்தராத்துமா-ஸ்தாவரஜங்கமரூபங்களை அடை த்திருக்கிறது.

௨௫—இந்தக்குணங்களுக்குள் எந்தச்சீரத்தில் எந்தக்குணமா னது எப்போது பெருப்பாலும் அதிகமாயிருக்கிறதோ அப்போ து அந்தச்சீரமுள்ளபிராணியை அந்தக்குணமானது தனக்குச்ச வாதிநடப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது.

௨௬—ஒரு பதார்த்தத்தை யதார்த்தமாயறிதல்-சத்துவகுணத்தி ன்செய்கை-இதற்கு வேறானது தமோகுணச்செய்கை- இராகத்து வேஷங்கள் ரஜோகுணத்தின்செய்கை - இந்த மூன்றுகுணங்களுக் கும் விசுவாஸம்-அவிசுவாஸம்-வியஸநம் - இந்தமூன்றும் முறையே சுவரூபம்-இந்தச்செய்கையுடனும் இந்தச்சுவரூபத்துடனும் சகலபிராணிகளுடைய பாஞ்சபூதிக சீரத்தை வியாபித்திருக்கின் றன.

௨௭—அந்த முக்குணங்களுக்குள் யாதினால் ஆத்துமாவினிடத் தில் இதரமானஸம்ஸாரவிஷயத்தில் கிஞ்சித்துவியஸநத்தை உ ண்டாக்காமல் கேவலம் பரிசுத்தமான தெளிவுண்டாகிறதோ அ தைஸத்துவகுணச்சுவரூபமென்று அறியவேண்டியது.

உஅ—யாதினல் ஸம்ஸாரவிஷயத்தில் துக்கமும், ஆத்மாவுக்கு அஸ்திவ்யம் வியங்கனில் அநிகழ்சையும் உண்டாகிறதோ அதை ரஜோகுணச்சுவரூபமென்று அறியவேண்டும்.

உக—எதானது - ஸத்தென்றும்-அஸத்தென்றும் பருத்தியும்படியான விவேகமில்லாததாயும் எப்போதும் தகாதவிஷயத்திலேயே முழுகினதாயும், இன்னவிதமாயிருக்கிறதென்று யோசிக்கக் கூடாததாயும், கேவலம் தெளிவில்லாமலு மிருக்கிறதோ அதை தமோகுணமென்று அறியவேண்டியது.

முக்குணங்களின் செய்கை.

௩௦—இந்த முக்குணங்களுக்கும் யாதொரு-உத்தம-மத்தியம-அதம-ரூபமான செய்கைகளுண்டாகிறதோ அதை முழுமைக்கு ப்நன்றாகச்சொல்லப்போகிறேன்.

௩௧—வேதாத்தியயநஞ்செய்தல்-பிராஜாபத்தியமுதலிய தவத்தை அதுஷ்டிப்பது-சாஸ்திரம்-ஞாநம்-பரிசுத்தம். இந்திரியநிக்கிரகம் தாநம்முதலிய தருமானுஷ்டாநம்-ஆத்மமத்தியாநம்- இவைகள் சத்துவகுணத்தின் காரியங்கள்.

௩௨—பலனைவிரும்பி ஒரு யாகாதிகாரியத்தைச்செய்தல்-சொற்பவிஷயத்திலும் அதைரியப்படுதல் - தகாதகாரியத்தைச்செய்தல் எப்போதும் விஷயப்பற்றுள்ளவனாயிருத்தல் இவைகள் ரஜோகுணத்தின்காரியங்கள்.

௩௩—பேராசை-எப்போதும் தாங்குதல்-கார்ப்பணயம்-கோட்கொல்லுதல் தெய்வத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமை-அநாசாரம்-யாசகஞ்செய்தல்-அஜாக்கிரதை-இவைகள் தமோகுணத்தின்காரியங்கள்.

௩௪—இந்தமூன்று குணங்களுக்கு- இறந்தகாலம் - நிகழ்காலம்-

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம். சஉ௩

எதிர்சொல்லம்-என்றுசொல்லப்பட்ட மூன்றுகாலங்களிலுமிருக்கப்பட்ட அடையாளத்தை சுருக்கமாக மேற்சொல்லப்போகிறேன்.

௩௩—எந்தக்காரியத்தைச்செய்யும்போதும் செய்தபின்னும் செய்யவேண்டுமென்று யத்தறித்தபோதும் வெட்கமே உண்டாகிறதோ அது தமோருணத்தின்காரியமென்று தெரிந்தவன் அறியவேண்டும்.

௩௪—எந்தக்காரியத்தினால் இம்மையில் மேலானஜகுவரியத்தை விரும்புகிறானோ எந்தச்செய்கைக்கு பலனுண்டாகாவிட்டாலும் வியசநம்நெரிடவில்லையோ அதை ரஜோருணத்தின்காரியமென்று அறியவேண்டியது.

௩௫—எந்தக்காரியத்தைசர்வப்பிரயத்திறத்தினாலும் அறிய விரும்புகிறானோ பின்னும் எந்தச்செய்கையைக்குறித்து மூன்றுகாலத்திலும் வெழ்க்கப்படவில்லையோ எந்தச்செய்கையினால் இவ்வுத்தமாவும் சந்தோஷத்தை யடைகிறதோ அதை ஸத்துவகுணத்தின்செய்கையாக அறியவேண்டும்.

௩௬—பெரும்பாலும் காமத்துக்குச் சுவாதிநப்பபட்டிருப்பது தமோருணவியாபாரம்- பெரும்பாலும் பொருளாகைகொண்டிருப்பது ரஜோருணவியாபாரம். பெரும்பாலும் தருமதுஷ்டாநஞ்செய்வது ஸத்துவகுணவியாபாரம், இவைகளில் ஒன்றைவிட ஒன்று கிரமமாக சிவோஷ்டமானது.

௩௭—இவைகளுக்குள் எந்தக்குணத்தின்காரியத்தினால் எந்தக் கதிகளை ஜீவன் அடைகிறானோ அதை கிரமமாகச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்போகிறேன்.

முக்குணத்தின்பயன்.

ச௦—சத்துவகுணமுள்ளவர்கள் தேவத்தன்மையையும் ரஜோ

குணமுள்ளவர்கள் மாநுஷித்தன்மையையும், தமோகுணமுள்ள வர்கள்-பசு-பக்ஷித்தன்மையையும் அடைகிறார்கள். ஆகையால் கதிக ள் மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கின்றன.

சக—இப்போது சொல்லிய மூன்றுகுணங்களுடைய கதிக ளும் தேசம்-காலம்-கர்மம்-இவைகளின்பேரத்தினால் ஒவ்வொன் று உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமமென்று மூவகைப்படும்.

தமோகுணத்தினால்வரும்ஐநநம்.

சஉ—ஸ்தாவரம்- புழு-உலண்டிப்பூச்சி -மத்ஸ்யம்-ஸர்ப்பம்- ஆமை-பசு-மிருகம்-இந்தஜாதியாகப்பிறத்தல் இது தமோகுணத்தி ன் அதமகதி.

சங—யானை-குதிரை-குத்திரர்-பழிக்கத்தக்க மிலேச்சர்- சிங்கம் புலி-வராகம் - இவ்விதமாகப் பிறப்பது தமோகுணத்தின்மத்திய மகதி.

சச—சாரணர்-சுபர்ணர்-டாம்பிகபுருஷர்-இராக்கதர்-பைசாச ர் இவ்விதமாகப்பிறப்பது தமோகுணத்தின் உத்தமகதி.

ரஜோகுணத்தினால்வரும்ஐநநம்.

சரு—* சுல்லர்* மல்லர்-நட்பிவர்-கத்திஎடுத்துஜீவிப்பவர்- சூ தர்-குடியர் - இவ்விதமாகப்பிறப்பது ரஜோகுணத்தின் அதமகதி சுல்லர் மல்லர்-இவர்களை பத்தாவதத்தியாயத்தில் இருபத்திரண் டாவதுசுலோகத்திற்காண்க.

சங—அரசர்-க்ஷத்திரியர்-இராஜபுரோகிதர்-வாதஞ்செய்கிறதில் ஆஸையுள்ளவர் இவ்விதமாகப்பிறப்பது ரஜோகுணத்தின் மத்தி யமகதி.

* சுல்லரென்பது-தடிசண்டைக்காரர்.

* மல்லரென்பது - தோள்கண்டைக்காரர்.

௪௭—காந்தர்ப்பர்-குஹ்யகர்-யக்ஷர்-வித்தியாதரர் - நாநாவிதமான அபிச்சரச்சுகள் இவ்விதமாகப்பிறப்பது ரஜோகுணத்தின் உத்தமகதி.

ஸத்துவகுணத்தினால்வரும்ஜநநம்.

௪௮—வாநப்பிரஸ்தர்-ஸந்தியாலிகள் -பிராமணர்-விமாநஸஞ்சாரிகள் நக்ஷத்ரங்கள் அசுரர் இவ்விதமாகப்பிறப்பது ஸத்துவகுணத்தின் அதமகதி.

௪௯—யாகத்திலையே விருப்பமுள்ளவர் ருஷிகள் தேவர் வேதாபிமாநி தேவதை துருவாதி கிரஹங்கள் வருஷதேவதை பிதூர்க்கள் ஸாத்தியர் இவ்விதமாகப்பிறப்பது சத்துவகுணத்தின்மத்தியமகதி

௫௦—சதுர்முகப்பிரமா மரிசிமுதலிய பிராஜாபதிகள் தரும தேவதை மஹத்தத்துவம் ஸாங்கியசாஸ்திரத்தில் பிரசித்தமான அவ்வியகத்தம் இவ்விதமாகப்பிறப்பது ஸத்துவகுணத்தின் உத்தமகதியென்று வித்துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

௫௧—இதுவரையில் சகலபிராணிகளுடைய மதம்வாக்குகாயம் என்று சொல்லப்பட்ட திரிகரணங்களாலும் செய்யப்பட்டிருக்கிற கருமங்கள் ஸத்துவ ரஜஸ் தமோகுணத்தினால் மூன்றுவிதமானதையும் பிற்பாடு ஒவ்வொருகுணத்துக்குவருகிற மூன்றுவிதமான உத்தம மத்தியம அதமகதிகளையும் முழுமைக்கும் நன்றாகச்சொன்னேன்.

௫௨—மேல் இத்திரியங்கள் தகாதவிஷயங்களில் ஸம்பந்தப்படுவதாலும் அகிர்த்தியத்தைச்செய்வதாலும் பிராயச்சித்தமுதலிய தருமத்தை அதுஷ்டிக்காமையாலும் மூடகுணமனிதர்கள் மஹாகோரமான ஸம்ஸாரத்தினை யடைகிறதைக்கேளுங்கள்.

அகிர்த்தியகாணபலன்.

௧௩—இந்தஜீவனாவன் எந்தெந்தப்பாபகருமத்தினால் எந்தெந்தப்பிறப்பை கிரமமாக அடைகிறானோ அதைமுழுதும் கேளுங்கள்.

௧௪—பிரமஹத்திசெய்தவன் முதலிய மஹாபாபிகள் அநேகமாயிரம்வருஷம்வரையில் கோரமான நரகங்களை அறுபவித்தபின்புமேற்சொல்லப்போகிற ஜநநங்களை முறையே அடைகிறார்கள்.

௧௫—நாய்-பன்றி-கழுதை-ஒட்டகம்-பசு-வெள்ளாடு-செம்மறியாடு-சிங்கமுதலிய மிருகம் - பசு-சண்டாளன்-புல்கை-இந்த ஜநநங்களை பிரமஹத்திசெய்தவன் அடைகிறான்.

௧௬—புழு-உலண்டிபூச்சி- விளக்கிண்பூச்சி - அமேதியபசு- ணஞ்செய்கிற பசு புலிமுதலிய ஹம்ஸைசெய்கிற ஜெந்துக்கள் இந்தஜநநங்களை சுராபாநஞ்செய்த பிராமணன் அடைகிறான்.

௧௭—நூல் நூற்கிறபூச்சி-பாம்பு-கரட்டோணன்-ஜலத்தில்-ஸஞ்சரிக்கிற திரியக்குஜெந்துக்கள் கொலையில்விருப்பமுள்ள பைசாசர்கள் இந்தஜநநங்களை ஆயிரம்விசை ஸுவரத்ததைத்திருடினவன் அடைகிறான்.

௧௮—புல்லு-புதர்-கொடி-மாமஸம்சாப்பிடுகிற கழுஞ்முதலானவை கொடியகாரியஞ்செய்கிற புலிமுதலியவை இவைகளின் ஜெநநங்களை அநேகம்விசை குருதாரத்தைப்புணர்ந்தவன் அடைவான்.

௧௯—பிராணஹம்ஸைசெய்கிறவர்கள் பூனையாகப்பிறப்பார்கள் சாப்பிடத்தகாததைச் சாப்பிடுகிறவன் புருவாகப்புழுக்கினான் சுவர்நம் நீங்கலாக மற்றதைத்திருடினவன் ஒன்றையொன்றுகொன்று சாப்பிடுகிற ஜெந்துக்களாகப்பிறக்கிறான் சண்டாளன் திரியைப்புணர்ந்தவர்கள் பிரோதகணமாய்ப்பிறக்கிறார்கள்.

பண்ணிரண்டாவதத்தியாயம். சஉ௭

கூ0—பிரமஹத்திசெய்தவன்முதலிய பதிதர்களோடு சேர்ந்தாலும் பிறன்மனையாளைப்புணர்ந்தாலும் பிராமணன்சொத்தைத் திருடினாலும் தனித்தனியே பிரமராஷுனாகப்பிறக்கிறான்.

கூக—மாணிக்கம்-முத்து-பவளம்-வைநீரியம்முதலிய ரத்தம்-இவைகளிலொன்றை ஆசையினால் திருடினால் தட்டாரஜாதியில்பிறக்கிறான் சிலர் தட்டாரப்பூச்சியாகப்பிறக்கிறானென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கூஉ—தாதியத்தைத்திருடினவன்-பெருச்சாளியாயும், வெண்கலத்தைத்திருடினவன்-ஹம்ஸமாயும், ஜலத்தைத்திருடினவன்-நீர்க்காக்கையாயும், தேனைத்திருடினவன்-வால்க்கொசுவாயும், பாலைத்திருடினவன்-காக்கையாயும், இரசவகையைத்திருடினவன்-நாயாயும், நெய்யைத்திருடினவன்-அணிலாயும், பிறக்கிறான்.

கூ௩—மாம்ஸத்தைத்திருடினவன்-கழுவாயும், வபையைத்திருடினவன்-விச்சுளியாயும், எண்ணெயைத்திருடினவன்-வெளவாலாயும், உப்பைத்திருடினவன்-சுவர்க்கோழியாயும், தயினைத்திருடினவன்-கொக்காயும் பிறக்கிறான்.

கூ௪—வெண்பட்டைத்திருடினவன் ஊர்க்குருவியாயும், பட்டுநூலால்நெய்யப்பட்டிருக்கிற சாலுவைமுதலியவற்றைத் திருடினால்தவளையாயும், நூலால்நெய்த வஸ்திரத்தைத்திருடினால் கிளைஞ்சபகூடியாயும், பசுவைத்திருடினவன் உடும்பாயும், வெல்லத்தைத் திருடினவன் வாக்குதமென்னும்பகூடியாயும் பிறக்கிறான்.

கூ௫—கஸ்தூரிமுதலிய நல்லவாஸ்தையுள்ள வஸ்துவைத்திருடினால் முஞ்சுரையும், இலை-காய் - இவைகளைத்திருடினால் மயிலாயும், சோறு-மாவு-முதலானபலவித அந்நத்தைத்திருடினால் முள்ளம்பன்றியாயும், கோதுமையரிசிமுதலான அபக்குவாந்நத்தைத்

சஉ அ மருதர்ம்மசாத்திரம்

திருடினால் சல்லியமிருகமாயும்பிறக்கிறான்.

௬௬—நெருப்பைத்திருடினவன் நாளாயாயும், வீட்டுக்கு உபயோகமான முறம் ஆடப்பம் முதலானவைகளைத் திருடினவன் குளவியாயும், செகப்புச்சாயமுள்ள வஸ்திரங்களைத்திருடினவன் சகோரபக்ஷியாயும் பிறக்கிறான்.

௬௭—யானைமுதலிய மிருகஜாதியைத்திருடினவன் செந்நாயாயும் குதிரையைத்திருடினவன் புலியாயும் பழம்-கிழங்கு-இவைகளைத்திருடினவன் குரங்காயும் ஸ்திரீயைத்திருடினவன் கரடியாயும் தாஷாத்துக்காகவைத்திருந்த தீர்த்தத்தைத்திருடினவன் சாதகபக்ஷியாயும், பண்டமுதலிய வாஹநத்தைத்திருடினவன் ஒட்டையாயும் மற்றபசுஜாதிகளைத்திருடினவன் வெள்ளாடாயும் பிறக்கிறான்.

௬௮—அந்நியனுடையபொருளைக் கொஞ்சமாகத்திருடினாலும் அலாரமானதைத்திருடினாலும் ஹோமத்திற்காகவைத்திருக்கிற ஹவினைச்சாப்பிட்டாலும் அவசியம் பக்ஷிஜாதியாகப் பிறப்பான் இதில் சந்தேகமில்லை.

௬௯—இப்போது சொல்லியபாபங்களை ஸ்திரீஜாதிகள்செய்தாலும் மேற்சொன்னமுறைப்படியே அந்தந்தஜாதியில் பெண்ணாகப்பிறந்து அதற்குப்பத்திதியாகிறார்கள்.

கிர்த்தியாகரணபலன்.

௭௦—பிராமணன்முதலிய நான்குவருணத்தாரும் ஆபத்தில்லாதகாலத்திலும் தன்தன் தருமானுஷ்டாநத்தை செய்யாவிட்டால் மேற்சொல்லுகிறவிதமாக கோரமானஜநநங்களையெடுத்த மறுபிறப்பில் தங்கள் சத்துருவுக்கு வேலைசெய்துபிழைப்பார்கள்.

௭௧—தன்தருமத்தை அநுஷ்டிக்காத பிராமணன் கெள்ளிவாய்ப்பைபசாசாகப்பிறந்து வாந்திசெய்தயெச்சிசைச்சாப்பிடுகிறான் கர்

பண்ணிரண்டாவதத்தியாயம். சஉ௯

மப்பிரஷ்டனான க்ஷத்திரியன் மலம் பிணம் இவற்றைச் சாப்பிடுகிறதற்குட்பூதமென்னும் பிளோதகணமாகப்பிறக்கிறான்.

எஉ—கருமப்பிரஷ்டனான வைசியன் சவரநீரைச் சாப்பிடுகிற *மைத்திராக்ஷஜ்யோதிகமென்னும் பிளோதவிசேஷமாகப் பிறக்கிறான் அவ்விதக்ஷத்திரன்சிலப்பேனைத்தின்னுகிற பிளோதவிசேஷமாகப்பிறக்கிறான்.

எ௩—விஷயபோகத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் எப்படியெப்படிய விஷயங்களிலே மந்தைவைக்கிறார்களோ அப்படியப்படியே அவர்களுக்கு அந்தவிஷயங்களில் மோஹமுண்டாகி மயங்கிப்போகிறார்கள்.

எ௪—அந்த அற்புத்தியுள்ளவர்கள் விஷயவிசேசயினால் செய்யப்படுகிற பாபகருமங்களுடைய உயர்வுதாழ்வுக்குத்தக்கப்படி பழிக்கத்தக்கதான பக்ஷஜாதி மிருகஜாதி இவைமுதலியவற்றில் பிறந்து மிகுந்ததுக்கங்களை அநுபவிக்கிறார்கள்.

எ௫—பின்னுந் தாமிசிரமுதலிய கோரமானநகங்களில் வாஸ்தையும் அஸிபத்திரவனமென்கிற கத்திக்காட்டில் ஸஞ்சாரத்தையும் யமபாசங்களால் கட்டுதலையும் யமபடர்களால் வெட்டுதலையும்.

எ௬—காக்கை கோட்டான்முதலான ஜெந்துக்களால் பகிக்கப்படுவது முதலியபலவிதமான துன்பங்களையும் கொதிக்கிறமண்ணில் புரளுவதையும் பாண்டத்தில் சமைக்கப்படுவதாலுண்டான கொடுமையான துக்கத்தையும் அநுபவித்து.

3 கடபூதமென்பது- பிணத்தின்தலைப்பக்கம் உடைக்கப்படுகிற குடத்துநீரைச்சாப்பிடுகிறது.

* மைத்திராக்ஷஜ்யோதிகமென்பது-ஆசுதத்தில் ஒளிவுள்ளகண்ணுள்ளது.

எஎ--மறுபடியும் மிகுந்ததுக்கத்தையே எப்போதும் கொடுக்கிறதான பசு பகி ஜாதிகளிலேயே பிறந்து குளிர் கானல் பசி இவ்வித உபத்திரவங்களையும் பலவிதமான பயங்களையும் அடைந்து.

எஅ--அடிக்கடி கற்பவாஸத்தையும் யோறிவழியாக ஸங்கடப் படுக்கிற துக்கத்தையும் விலங்கிடுவது காவலில் வைப்பது முதலான ராஜதண்டனைகளையும் அயலானுக்கு அடிமைப்படுகிற கஷ்டத்தையும்.

எஊ--தன்பந்துக்கள் சிநேகிதாள் இவர்களோடு பிரிவையும் துர்ஜதானுடன் ஒரிடத்தில் வாஸத்தையும் பொருளைத் தேடப் பிரயாசத்தையும் அந்தப்பொருள் நாசத்தால்வரும் துன்பத்தையும் ஒருவனுக்கு நல்லவனாக இருப்பதையும் ஒருவனுக்குச் சத்துருவாக இருப்பதையும்.

அ0--மாற்றம் செய்யக்கூடாதான கிழத்தந்தையும் பிணியினால் துன்பத்தையும் பசி தாஷம் இவற்றினால் பிரயாஸத்தையும் தடைசெய்யக்கூடாததான மரணத்தையும் அடைகிறார்கள்.

அக--முக்குணங்களுக்குள் எந்தக்குணத்திற்குச் சுவாதிதப்பட்ட எண்ணத்தினால் எந்தெந்த விதாததானாக கருமத்தைச் செய்கிறானோ அந்தக்குணத்துக்குத்தக்கதான சரீரமெடுத்து அந்தந்த விதாததான பலனை யநுபவிக்கிறான்.

அஉ--இதுவரையில் உங்களுக்கு கிருத்தியாகிருத்திய கருமங்களுடையபலனை முழுதுஞ்சொன்னேன் இனி பிராமணனுக்கு மோக்ஷஸூதுவான கருமவிதியைச் சொல்லப்போகிறேன் கேளுங்கள்.

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம். சங்க

மோக்ஷோபாயம்.

அரு—உபநிஷத்துமுதலிய வேதாந்தங்களைக்கிரந்தமுலமாக அதன்பொருளுடன் அப்யஸிப்பதுபரிசுத்தியின்பொருட்டு பிராஜாபத்தியமுதலிய கிருச்சிரத்தையறுஷ்டிப்பது பிரமசுவுருபத்தையறிவது இந்திரியங்களைவிஷயத்தில் சம்பந்தப்படாதபடி அடக்குவது ஒருபிராணியையும் ஹிம்ஸைசெய்யாம விருப்பது ஆசாரியனுக்கு கிருருஷைசெய்வது இவைகளெல்லாம் மோக்ஷத்துக்குமேலான சாதநங்கள்.

அசு—புருஷனைக்குறித்து விதிக்கப்பட்ட மேற்சொல்லிய சுபகருமங்களுக்குள் எந்தக்கருமம் மிகவும் உயர்ந்ததாகவிருக்கிறதென்று ஆக்ஷேபம்வந்தால் மேற்சொல்லுகிறோம்.

அரு—ஸகலமான சுபகருமங்களுக்குள் வேதாந்தவாக்கியத்தினால்வருகிற ஆத்துமக்கியாதமே மேலானது ஏனென்றால் அது எல்லாவிதத்தைகளுக்கும் மேலானதல்லவா ஆகையால் அதனாலேயே மோக்ஷமுண்டாகிறது.

அசு—ஆதலால் மேற்சொன்ன ஆறுவிதகருமங்களுக்குள் வேதத்திவார்த்தத்தையறிந்து தேஹாத்துமஸுவருபத்தை யறிகிறதான யாதொருபரமார்த்த கியாதமுண்டோ அதே இம்மையிலும் மறுமையிலும் எப்போதும் சுகத்தைக்கொடுக்கிறதென்று அறியத்தக்கது.

அரு—அந்த ஆத்துமக்கியாதத்தில் மேற்சொன்ன ஸகலமான கருமங்களும் பிரமோபாஸைவநிதியில்கிரமமாக அடங்கியிருக்கின்றன(அதாவது அந்ற்குஅங்கமாகிறதென்றாகருத்து.)

கருமவிபாகம்.

அரு—வேதத்திற்சொல்லிய கருமமானது பிரவிருத்தம்என்று

ம் நிவிருத்தமென்றும் இருவகைப்படும் அதில் கருமகாண்டங்க ளால் ஸ்வர்க்காதி சுகஷேதுவான ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கருமத்தை யதுஷ்டிப்பது பிரவிருத்தமாகும் ஸம்ஸாரஸம்பந்த த்தைநீக்கி பிரமகாண்டத்தினால்மோக்ஷேதுவான ஆத்துமவிசாரம்பண்ணுவது நிவிருத்தமாகும்.

அக—அந்தப்பிரவிருத்த கருமமானது இம்மையில்வருஷமு தலிய சுகமுண்டாவதற்காகவும் மறுமையில் தேவாதிசரீரம்வரு கிறதாயாகவும் செய்யப்படும் நிவிருத்தமானது ஸம்ஸார ஆசை யேயில்லாம விருக்கிறது அது தேவலம்மத்ததுவஞாந முள்ளவனு க்கே உபதேசிக்கப்படும்.

கூ—பிரவிருத்தகருமத்தை அதுஷ்டித்தால் தேவர்களுக்குச் சமானமான கதையையும் மற்றும் எண்ணியகோரிக்கைகளையும் அ டைகிறான் நிவிருத்தகருமத்தை யதுஷ்டித்தால் பாஞ்சபூதிகசரீ ரத்தைவிட்டு மோக்ஷத்தையடைகிறான்.

கூக—எவன் ஜங்கமஸ்தாவரரூபமான ஸகலபூதங்களிடத்திலும் பரமாத்துமவாஸத்தையும் அப்பரமாத்துமாவினிடத்தில் பரமா ணுமுதலிய ஸகலசேதநாசேதநங்களுடையவாஸத்தையும் தத்துவ ஞாநத்தாலறிந்து தான்செய்கிற நித்தியநைமித்திகாதி கருமங்க ளை பிரமார்ப்பணம்செய்கிறானே அன் ஸ்வயம்பிரகாசமான மோக்ஷ ஸாம்பிராஜ்யத்தையடைகிறான்.

கூஉ—பிராமணோத்தமனானவன் வேதத்தினால்விதிக்கப்பட்ட அ க்கிநிலோத்திரமுதலிய கருமங்களைவிட்டாவது பிரமத்தியாதத்தி லும் இத்திரியநிக்கிரகத்திலும் வேதாந்தவிசாரத்திலும் முயற்சிசெ ய்யவேண்டியது.

கூரு—மேற்சொல்லிய பிரமத்தியாந முதலானமுன்றுமே அனைவருக்கும் ஐநநமெடுத்ததற்குப் பலனைக்கொடுக்கும் அதிலும் பிராமணனுக்கு விசேஷமாய் ஸபலமாகவிதிக்கப்படுகிறது துவி ஜாதிகள் இதை யதுஷ்டித்தால்மாத்திரம் கிருதகிருத்தியராவார்களெயல்லது வேறொரு கருமத்தாலுமாகார்.

வேதப்பிரசம்ஸை.

கூச—பிதுர்க்கள் தேவர் மனிதர்கள் இவர்களை சிரார்த்தம்-யாகம்-தாநம்-இவைகளால் பூசிப்பதற்குவேதமே கண்ணகவிருக்கிறது. அதாவது அந்தப்பூசைசெய்வதால் பலன்வருமென்பதை வேத வாக்கியத்தாலேயே நம்பவேண்டியதாக இருக்கிறதென்று கருத்து. பின்னும் அந்தவேதசாஸ்திரமானது ஸ்வயம்புவேயல்லது ஒரு வரால்செய்யத்தக்கதன்று. மீமாம்ஸாசாஸ்திர ஞானமில்லாதவனால் அதன்பொரு ளறியத்தக்கதன்று இது அநாதியான ஏற்பாடு.

கூரு—எந்த ஸமிருதிகள் வேதார்த்தத்துக்கு விரோதமாகவிருக்கின்றனவோ மற்றும்சார்வாக சித்தாந்தமுதலிய குச்சிதசித்தாந்தங்கள் யாதொன்றுண்டோ அவைகளெல்லாம் மறுமையில் நல்ல பலனில்லாதனவாம் ஏனென்றால் அவைகளுக்கு நரகமேபலனென்று மறுப்பிரஜாபதிமுதலானவர்களால் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றனவல்லவா.

கூச—வேதத்திற்குவேறான யாதொருசாஸ்திரங்கள் ஒருவரால் உண்டாக்கப்படுகின்றனவோ அவைகளெல்லாம் சீக்கிரத்தில் அழிந்துபோகும் பின்னும் அவைகள் புதிதாய் இப்போது ஒருவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டபடியால் அவைகளை நடத்துகிறவர்களுக்கு பலனுமில்லை ஏனென்றால் அவைகளுக்கு வேதமூலமான பிரமாணமில்லை.

மில்லாததால் அவைகள் சுத்தபொய்யானவையல்லவா.

கூஎ—பிராமணன்முதலிய வருணத்தார் நால்வர் பூமிமுதலிய லோகங்கள்-மூன்று. பிரமசரியமுதலிய ஆசிரமங்கள் நாலென்று சொல்லப்பட்ட இவைகளெல்லாம் வேதத்தினாலேயே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வெருவாய் சொல்லுகிறதினாலென்ன, நடந்ததும் நடக்கப்போகிறதும் நடக்கிறதும் வேதத்தினாலேயே ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கூஅ—சப்தம்-ஸ்பரிசம்-ரூபம்-இரசம்-கந்தம்-ஆகிய இந்தஐந்துவிஷய சுகங்களும் வேதத்தில் விதித்திருக்கிற யாகாதிகாரியங்களைச் செய்கிறவர்களுக்கே இம்மையிலும் மறுமையிலும் அடையப்படும் அந்தவிஷயபோசத்தைக் கொடுக்கிறதான முக்ஞணங்களும் வேதத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கூகூ—அநாதியான வேதசாஸ்திரமானது ஜங்கமஸ்தாவரரூபமான ஸகலபூதங்களையும் காப்பாற்றுகிறது. அதாவது வேதமந்திரத்தால் விதிப்படி அக்கிநியில்செய்த ஹோமமானது சூரியனையடைகிறது அவனிடத்திலிருந்து வருஷமுண்டாகிறது அதனால் அந்தமுண்டாகிறது அதனால்பிரஜைகள் உண்டாகி சுகப்படுகிறார்கள். ஆதலால் இந்த வேதசாஸ்திரத்தை அந்த வேதசாஸ்திரத்தில் விதித்த கருமத்தில் அதிகாரமுள்ளவனுக்கு நற்பலனை அடையவேண்டியவிஷயத்தில் மேலானஸாதநமென்று எண்ணுகிறோம்.

க00—ஸௌநாதிபத்தியம்-தேசாதிபத்தியம்-நியாயாதிபத்தியம் அகண்ட மண்டலாதிபத்தியம் இவைகளுக்கெல்லாம் வேதசாஸ்திரமறிந்தவனே தக்கவனாவான்.

க0க—நன்றாக விருத்தியடைந்திருக்கிற அக்கிநியானது எப்படி தன்னருகிலிருக்கிற பச்சைமரங்களையும் தழைக்கிறதோ அப்படி

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம். ௪௩௫

படியே வேதத்தை பொருளுடன் அறிந்தவன் அகிருத்தியங்களா ல்தேரிட்ட பாபத்தைக்கொளுத்திவிடுவன்.

௪௦௨—எவன் வேதத்தை சுரத்தோமும், பொருளோமும் தத்து வமாயறிந்திருக்கிறானோ அவன் பிரமசரியமுதலிய நான்காசிரம த்துக்குள் எந்த ஆசிரமத்திலிருந்தாலும் இம்மையிலேயே பிர மாநந்தத்தை அநுபவிப்பதற்கு அதிகாரியாகிறான்.

௪௦௩—சொற்பவேதமோதினவனைவிட வேதத்தை கிரந்தம்பா ரித்துப்படிக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளவனும் அவனைவிட ஓதினவே தத்தை கிரந்தம்பாராமல் சொல்லத்தக்கவனும், அவனைவிட அந்த வேதத்தின் பொருளையறிந்தவனும் அவனைவிட அந்தவேதத்தில் வி தித்தபடி அநுஷ்டிப்பவனும் உயர்ந்தவன்.

௪௦௪—பிராமணனுக்கு வருணாசிரமத்துக்குத்தக்க கருமாறுஷ்ட டாநம், பிரம்மஞாநம் இந்தவிரண்டும் மோக்ஷப்பிராப்த்திக்கு மேலான சாதநமாகும் அதில் கருமாறுஷ்டாநத்தால் பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறான் பிரமக்கியாநத்தால் மோக்ஷத்தையடைகிறான்.

௪௦௫—திசுவியம்-குணம்-ஜாதி-இவைகளாலுண்டாகிறதருமத்தி ன்தத்துவத்தை அறியவேண்டுமென்று மதமுள்ளவனால்திரத்தியக்ஷ ம் அநுமாநம்-ஆகமம்-என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுபிரமாணங் ளையும் நன்றாகப் பொருளுடன் அறியவேண்டியது.

௪௦௬—ருஷிகளால் காணப்பட்டிருக்கிற வேதசாஸ்திர-அவர்களா ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஸ்மிருதி - இந்தவிரண்டையும் வேதசா ஸ்த்திரத்திற்கு விரோதமில்லாத மீமாம்சைமுதலிய நியாயத்தினு ல் எவன் விசாரிப்பானோ அவன்மாத்திரம் தருமத்தை அறிவானே யல்லது மற்றவனறியமாட்டான்.

க௦௭—இதுவரையில் மோக்ஷசாதநமானகருமமானதுவிதிப்படி முழுதும் சொல்லியாயிற்று இனி இந்த மதுதர்மசாஸ்திரத்தினுடைய ரஹஸ்யம்சத்தைச் சொல்லப்போகிறேன்.

சாஸ்திரரஹஸ்யம்.

க௦௮—இந்தசாஸ்திரத்தில் எல்லாத்தருமத்தையும்சொல்லியிராததினாலும் சொல்லப்பட்ட தருமங்களுக்குள் தேசகாலபேதத்தால் யாதாவதொருசந்தேகம் நேரிடுமாதலாலும் அந்தவிஷயத்தில்தேர்ச்சொல்லும் குணமுள்ளபிராமணஸ்மந்தத்தருமத்தை ஏற்படுத்துவார்களோ அதே நிச்சயமானதருமமாகும்.

க௦௯—எவர்கள் இரண்டாவதத்தியாயத்தில் சொல்லிய தருமப்படி ஸ்மிருதி புராணமுதலானவையோடு சூருவினிடத்தில் வேதத்தை ஒதியிருக்கிறார்களோ அந்தப்பிராமணஸ்பரிசுத்தானாயுட்பேதப்பொருளை பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்ப்பதற்கு காரணபூதானாயும் இருக்கிறார்கள்.

க௧௦—மேற்சொல்லும் பத்துவிதலக்ஷணமுள்ள பரிஷித்தாவது மூன்றுவிதலக்ஷணமுள்ளபரிஷித்தாவது எதைத்தருமமாக அங்கீகரிக்குமோ அதையே தருமமாகநினைத்து அநுஷ்டிக்கவேண்டுமெயல்லது அதன்மேலே ஆக்ஷேபிக்கக்கூடாது.

க௧௧—மூன்றுவேதத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சாகையை அத்தியயநஞ்செய்தவர் சுருதில்மிருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத நியாயசாஸ்திரமறிந்தவர் மீமாம்ஸாருபமான தர்க்கசாஸ்திரமறிந்தவர் நிருத்தமென்னும் வேதாங்கமறிந்தவர் மதுஸ்மிருதிமுதலிய தருமசாஸ்திரபல்லவர் பிரமசாரி-பிரஹ்மதன்-வாறப்பிரஸ்தனினுடையவர்கள் கூடியிருக்குமிடத்துக்குத்தான் பத்துவிதலக்ஷணமுள்ளபரிஷித்தென்றுபெயர்.

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம். சநௌ

ககஉ—ருக்குவேதத்தை அதன்பொருளுடனறிந்தவன் இவ்விதமாகவே யஜுர்வேதத்தையறிந்தவன் ஸாமவேதத்தையறிந்தவன் இவர்கள் கூடியிருக்குமிடத்துக்குத்தான் மூன்றுவிதலக்ஷணமுள்ள பரிஷித்தென்றுபெயர். இந்தவிரண்டிபரிஷித்தும் தருமவிஷயத்தில் ஸந்தேகநெரிட்டால் அதைப்போக்குகிறவிஷயத்தில் அதிகாரமுள்ளவாகவிருக்கின்றன.

ககங—மேற்சொன்ன பரிஷித்தகப்படாதகாலத்தில் வேதார்த்ததருமத்தை ருருமூலமாக அறிந்திருக்கிற ஒருபிராமண்ணேனும் எதைதருமமாகநிரணயஞ்செய்வானோ அதேமேலானதருமமென்று அறியத்தக்கதேயல்லது வேதார்த்தமறியாத பதினாயிரம்பேர் கூடிச்சொன்னாலும் அதுதருமமாகமாட்டாது.

ககச—பிரமசரியமுதலிய விரதமில்லாதவர்களாயும் காயத்திரிமுதலிய ஜப சூந்தியாளாயும் வேதமோதாதவர்களாயும் பிராமணஜாதியில்மாத்திரம் பிறந்தவர்களாயும் இருக்கிறவர்கள் வெகுபேர்கள் கூடியிருந்தாலும் அந்தவிடத்திற்கு பரிஷித்தென்றுபெயர் வரமாட்டாது.

ககரு—கேவலம் தமோகுணமுள்ளவர்களாயும் தருமத்திற்குபிரமாணமாகிய வேதப்பொருளை யறியாதவர்களாயும் இன்னபாபத்திற்கு இன்னபிராயச்சித்தமென்று அறியத்தக்கஞாதமில்லாதவர்களாயும், இருக்கிறவர்கள், எந்தப்பாபத்தைக்குறித்து ஒருபிராயச்சித்தத்தை விதிக்கிறார்களோ அந்தப்பாபமானது நூறுபங்கு அதிகமாக விருத்தியடைந்து அந்தப்பிராயச்சித்தம் விதித்தவர்களை அடையும்.

ககசு—இதுவரையில் உங்களுக்கு மொக்சாதகமான தருமங்க

+ பரிஷித்தென்பது-ஸபை.

சு ௨ அ ம நுதர் ம்மசாத்திரம்

ள் சொல்லப்பட்டன இதைப்பிச்சாமல் அதுஷ்டிக்கிறபிராமண
ஸ்முதலானவர்கள் சுவர்க்கமோஷ்ஞபமான நற்கதியையடைகின்
றார்கள்.

கக௭—ஷாட்குண்ணியபரிபூரணராயும் தேஜோரூபமாயுமிருக்
கிற மநுப்பிரஜாபதியானவர் தருமத்தைக்கேட்கமநமுள்ள எல்லா
ச்சிஷ்யர்களுக்கும் இஷ்டமுண்டாகவேண்டுமென்னும் திருவுள்ள
த்தினால் மிகவும்ரஹஸ்யமானதருமகூஷ்டமத்தை எனக்குபதே
சித்தார்.

பிருகுவாக்கியம்.

தத்துவோபதேசம்.

ககஅ—கண்ணுக்குத்தெரிகிறதாயும் தெரியாததாயுமிருக்கிற எல்
லாப்பதார்த்தமும் பரமாத்துமாவினிடத்தில் வாசஞ்செய்கிறதா
ய் யோக தியாநத்தால்பார்த்து வேறிடத்தில் மநம்வைக்காமல் பி
ரமஸாஷ்நாத்காரம்செய்கிறவன் அதர்மத்தில் மநதை வைக்கமாட்
டான். ஏனென்றால் எல்லாம் பிரமசுவரூபமென்று அறிந்திருக்கை
யால் அவனுக்குச் சத்துருமித்திராளில்லாததால் இராகத்துவேஷி
ங்களே நேரிடாதல்லவா.

கக௭—இந்திராதிதேவர்களனைவரும் பரமாத்துமசுவரூபாள்தா
ன் ஸைலஜகத்தும் பரமாத்துமாவிடத்திற்குள் நிலைபெற்றிருக்கின்
றன பின்னும் அந்தப்பரமாத்துமாவே இந்தப்பிராணிகளுக்கு க
ருமசம்பந்தத்தை யுண்டிபண்ணுகிறார்.

அத்தியாத்துமதியாநயோகம்.

க௨௦—தன்னுடைய தேஹத்திலிருக்கிற ஆகாசதம்மாத்திரை
யை மஹாகாசத்திலும் சேஷ்டாஸ்பரிச ரூபமாயிருக்கிற தேஹ
வாயுவை மஹாவாயுவிடத்திலும் மேலானதேஜைவை அக்கிந்ரி-சூரிய

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம். சங்க

ரிடத்திலும் இரத்தருபமான ஜலதன்மாத்தினையை மஹாஜலத்திலும் பிருதுவிதன்மாத்தினையை மஹாபிருதிவியிடத்திலும்.

கஉக—மததை-சந்திரனிடத்திலும்-சுரோத்திரத்தைதிசைகளிலும் பாதேந்திரியத்தை விஷ்ணுவிடத்திலும் பலத்தை சிவனிடத்திலும் வாக்கை அக்கினியிடத்திலும் ஆசநேந்திரியத்தை சூரியனிடத்திலும் உபஸ்தேந்திரியத்தை பிரமாவிடத்திலும் லயித்து ஐக்கியத்தை அடைந்ததாகத்தியாநித்து.

கஉஉ—பின்பு பரிம்மாதி ஸ்தம்பபரியந்தமான சேதநா சேதநங்களை ஆஞ்ஞைஞ்செய்து ஆஞ்சிறவராயும் அணுவக்கு அணுவாயும் சுத்தமான தங்கம்போன்ற நிறமுள்ளவராயும் சொப்பநத்திசையிற்போல கண்முதலிய பிறவிந்திரியவியாபாரமொழிந்து தெளிந்திருக்கிறமததினால் கிரஹிக்கத்தக்கவராயும் புருஷோத்தமனாயும் இருக்கிற பரமாத்மாவை தியாநிக்கவேண்டியது.

கஉ௩—இந்தப்பரமாத்மாவை யெஞ்ஞாநுஷ்ட்டாதம்செய்கிற சிலபெரியோர்கள் அக்கிநிஸ்வரூபமாயும் மற்றுஞ்சிலபெரியோர்கள் பிரஜாபதி ஸ்வரூபமாயும் பின்னும்சிலபெரியோர்கள் இந்திரஸ்வரூபமாயும் வேறு சிலபெரியோர்கள் பிராணஸ்வரூபமாயும் மற்றுஞ்சிலபெரியோர்கள் பிறப்பிறப்பற்றதான ஆநந்தஸ்வரூபமுள்ள பரப்பிரம்மமாயும் அறிந்து உபாலிக்கிறார்கள் (இந்த உபாஸநாபேதங்களை சுருதிகளில் விரிவாகக்காணலாம்)

கஉ௪—இந்தப்பரமாத்மாவானவர் ஸகலபிராணிகளையும்பஞ்சபூதங்களால் வியாபரிக்கச்செய்து பூர்வஜநத்தில் செய்திருக்கிற

கர்மாநுருணமாகப்பிறப்பது வளர்வது இறப்பது இவைகளால்
மோக்ஷத்தையடைகிறபரியந்தம் பண்டிசக்கரம்போல சுழலும்
படி செய்கிறார்.

கஉரு—இந்தப்பிரகாரம் எவன் தன்மநதினால் ஸர்வாந்தரியா
மியான பரமாத்துமாவைத் தியாநிக்கிறானோ அவன் ஸர்வபுதங்க
ளுடைய சாமியத்தையடைந்து பரமபதமான மோக்ஷத்தை ய
டைகிறான்.

கஉசு—இதுவரையில் பிருகுமஹாருஷியினால் தன்றாகச்சொல்
லி முடிக்கப்பட்டிருக்கிற மநுசாஸ்திரத்தை கிரத்தையுடன் படி
க்கிற துவிஜன் எப்போதும் தல்லொழுக்கமுள்ளவனாயிருந்து ம
றுமையில் தான் கோரிய சுவர்க்கமோக்ஷாதி சித்தியையும் அடை
கிறான்.

ஸர்வம் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்பணமஸ்து.

அக அத்தியாயம்-கஉ-க்ரு-உலோகம்-உசு அச.

மநுதர்ம்மசாத்திர கிரந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

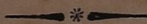

இதில் அக்ஞாநத்தால்நேரிட்ட ஸகல அபராதத்தையும் கரு
ணைக்கடலான பகவான் க்ஷமிக்கவேண்டும்.

குருவேதுணை.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஆதகனைத் தொழிலுமோவாதாடல்செய்தருள்வோன்றன்கேர்
கநகமென்மலர்த்தாருள்ளங்கருதிநால்வருணத்தோர்க்கு
மநமுறுசுகம்பெற்றோங்கமன்னவர்மகிழ்ச்சிதூங்க
மதுமிருதியைவிரித்துவசநமாச்செய்துநன்றே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

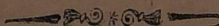
சொல்லுலகுதருமநன்குணரமநுவன்மிருதி
அரிசில்வடமொழிநிகழ்தலாற்
அன்னுமப்பொருளெவர்க்கும்புலப்படுதல்லை
அய்யதிராவிடமதிலதை
நல்லவுரைநடையினுற்றருகவென்றியாவர்க்கு
நண்பினன்பொய்ம்மொழியிலான்
நவையில்கலையறிவினாமிசுகொடையினுப்புதுவை
நகர்வணிககுலகிளோட்டன்
வல்லநாகப்பவிறைவன்றவத்தினில்வந்த
வளர்முத்துரங்கபூபன்
வகுத்திடப்பெருமைபெறுவடமொழிச்சலநிதி
மதித்தமுதருந்திதேக்கும்
மல்லவயல்கோமாண்டுரினையவிலீயிரா
மாதுசாசாரியென்போன்
வண்டமிழின்மொழிபெயர்த்திடவதுதிருத்தினன்
வளர்குப்பராயகவியே.

பி டி கை.

இந்தக்கிரந்தமானது வேதங்களால் கொண்டாடப்பட்டிருப்பதுமன்றி ஸ்மிருதி புராணங்களாலும், பிஷ்ணுநய ஸ்ரீஸிஷ்ணுநய ஸ்ரீஸிஷ்ணுநய - என்றும்- ஸ்ரீஸிஷ்ணுநய-ஸ்ரீஸிஷ்ணுநய-ஸ்ரீஸிஷ்ணுநய-என்றும்.

இதன்பொருள் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளுக்குள் மதுஸ்மிருதிக்கு விவோதமாய் மற்றபதினெழுஸ்மிருதிகளும் ஒவ்வொருவாகியொரு ஸ்மிருதிநூலும் அது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதன்று. மதுஸ்மிருதிக்கு விவோதமான ஸ்மிருதி புகழையடையாது. என்று இவ்விதமாகக்கொண்டாடப்பட்டு எல்லாப்பிரமாணத்துக்கும் சிவோபிடமாயிருப்பதால் இதை ஒதுகிறவர்களுக்கு அந்தந்தவிஷயத்தில் நேரிட்டசந்தேகம் தெளிவாகிறதுமன்றி தருமார்த்தகாமமோக்ஷரூபமான நான்குவித புருஷார்த்தமும் உண்டாகிறதென்று அநேகம் மஹருஷிகளால்இதன்பெருமை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.இதற்கு வியாக்கியாநமாகிய குல்லாகபட்டியம் - கோவிந்தராஜ்யம் மேதாதிதியம்-இவைகளை வைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி நன்றாக யோசித்து அந்தவியாக்கியாநங்களுக்குச்சரியாகவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.இதைப்பொருமையாலேனும், விசுவாசத்தாலேனும், பரிசோதிக்க மதமுள்ளவர்களுக்கு சுலபமாய் அச்சந்தேகம் தெளிபும்பொருட்டு அத்தியாயங்களுடையவும் சுலோகங்களுடையவும் இலக்கங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.ஆகையால் பெரும்பாலும் சுலோகந்தோறும் வினை முடிந்திராததால் முன்னும் பின்னும் பார்த்தால் விளங்கும்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	சுலோ	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
க	உ	உ	தேஸை	தேஜை
கூ	கூ 0	கூ	தானே யடைகிறார்	தாமே யடைகிறார்
கசு	கசு	கூ	தருமத்துக்கு	தருமத்துக்கு
கரு	கூக	கூ	வானத்தாருக்கும்	வருணத்தாருக்கும்
கௌ	கூௌ	கூ	இருக்கின்றது	இருக்கின்றன
ககூ	ககஅ	உ	ஒழுக்கத்தையும்	ஒழுக்கத்தையும்
உ 0	உ	சு	யிருக்கின்றது	யிருக்கின்றன
உக	கசு	உ	படுகின்றது	படுகின்றன (வா
உஉ	கரு	கூ	இருக்கின்றதல்லவா	இருக்கின்றன வல்ல
”	ககூ	உ	இருக்கின்றனவோ	இருக்கின்றதோ
உகூ	உசு	க	துஜர்கள்	துவிஜர்கள்
”	உகூ	க	துஜாதிகளுக்கு	துவிஜாதிகளுக்கு
”	உௌ	கூ	துஜர்களுக்கு	துவிஜர்களுக்கு
”	”	ரு	நீக்கப்படுகின்றது	நீக்கப்படுகின்றன
உசு	உஅ	உ	படுகின்றது	படுகின்றன
”	கூகூ	உ	பிறிவான	பிரிவான
”	கூரு	க	துஜாதிகளுக்கு	துவிஜாதிகளுக்கு
உரு	கூௌ	க	பிரம்மதேஸை	பிரம்மதேஜை
உௌ	கூகூ	க	துஜன்	துவிஜன்
உகூ	கூகூ	க	துஜர்கள்	துவிஜர்கள்
கூ 0	கூஅ	க	துஜர்களுக்கு	துவிஜர்களுக்கு
கூரு	கூ 0 கூ	கூ	இருக்கின்றது	இருக்கின்றன
கூஅ	கஉக	கூ	அடைகின்றது	அடைகின்றன
சு 0	ககூகூ	கூ	யிருக்கின்றது	யிருக்கின்றன
சுரு	கௌகூ	கூ	யிருக்கின்றது	யிருக்கின்றன
”	கௌசு	கூ	இருக்கின்றதோ	இருக்கின்றனவோ
ரு 0	உ 0 உ	சு	ஆசநத்தினிலும்	ஆசநத்திலும்
கூக	கூ 0	கூ	பிரஜாபத்தியம்	பிராஜாபத்தியம்
கூசு	சுஅ	சு	பிறக்கின்றது	பிறக்கின்றன
அக	கருஅ	கூ	யாகத்திற்கு	யாகத்திற்கு
கூஉ	உஉரு	கூ	படுகின்றதோ	படுகின்றனவோ
கூசு	உகூௌ	உ	யிருக்கின்றதோ	யிருக்கின்றனவோ
ககூ	கூகூ	க	இளவெய்யல்	இளவெய்யில்
கஉஉ	ககூக	சு	சந்தியில்	சந்தியிலும்
கஉகூ	கருஅ	கூ	னாகயிருப்பன	னாகயிருப்பன
கஉௌ	கசுஅ	சு	சாப்பிடுகின்றது	சாப்பிடுகின்றன

பக்கம்	சுலோக	வரி	பிழை.	நிருத்தம்
கஉஅ	கஎரு	உ	புறதுயை	புர்தியை
கசச	கஎ	ந	இருக்கின்றது	இருக்கின்றன
”	”	ரு	இருக்கின்றது	இருக்கின்றன
கருள்	கக	உ	ஒதுவித்த	ஒதுவித்த
”	கஎ	ந	உண்டாகின்றது	உண்டாகின்றன
கருக	ககஉ	ச	உண்டாகிறது	உண்டாகின்றன
”	ககந	ந	உண்டாகிறது	உண்டாகின்றன
கௌச	கசஅ	க	ஆளுளையிலும்	ஆளுளையிலும்
கௌ	ருஉ	ச	தரிடத்திலும்	தரிடத்திலும்
”	ருச	உ	மூங்கற்படி	மூங்கற்படி
கஎஅ	கரு	உ	சூகாமவருவமாக	சூகாமவருவமாக
கஅக	அஅ	உ	ஆலிரமங்களும்	ஆலிரமங்களும்
கஅஎ	உரு	உ	போக்கிற	போக்குகிற
கஅக	ச0	உ	சேறையுடன்	சேறையுடன்
உ0எ	கசஎ	க	இவைகளில்	இவைகளிலிருந்து
உ0அ	கருச	ரு	தன்னத்தப்புறக்	தன்னத்தப்புறக்
உசஅ	கௌ	ச	நீதிகாரனுக்கு	நீதிக்காரனுக்கு
உருஅ	உக	உ	ஒருகரவலுள்ள	ஒருகரவலுள்ள
”	”	உ	கறந்துகொள்ளலாம்	கறந்துகொள்ளலாம்
”	உகந	ந	உடையவனுக்கு	உடையவனுக்கு
நகௌ	கௌ	உ	எல்லாம்	எல்லாம்
நகஉ	உகந	க	இவைகளைச் செய்து	இவைகளைச் செய்து
நகந	உருஅ	உ	இந்ததாநம்	இந்தத்தாநம்
நரு0	உக	ந	அந்தந்த தேசங்க	அந்தந்தத்தேசங்க
”	உஉ	உ	கறணன்	கறணன்
”	”	ந	அந்தந்ததேசத்தில்	அந்தந்தத்தேசத்தில்
”	உந	ந	அந்தந்ததேசத்தில்	அந்தந்தத்தேசத்தில்
”	உச	ச	உண்டாகிறதற்கு	உண்டாகிறது
நருந	ச0	ந	இரகசியமாய்	இரகசியமாய்
சகஉ	உசக	ந	எந்தப்பாபத்தை	எந்தப்பாபத்தை
சகௌ	க	ச	சொல்லப்பட்டது	சொல்லப்பட்டன
சகரு	ச0ரு	ந	பிரமாணத்தையும்	பிரமாணங்களையும்

